

225

D E Smith
M. 15
3 O.M.

No. 15

Zad ol Meâd -

It is about the necessary work & prayers of each day of each month of the year & their properties.

It is edited by Mohamad Bagher son of Mohamad Taghi, the Mulla, for Shah Sultan Hussein, the last king of Safavi dynasty on 1107 A.H.

It is written by Djaffar son of Mohamad Isphahani on 1215 A.H. (136 years old)

It has a top painting & laquered covers.

(made in Persia)

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الآخرة
والاولی والصلوة علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی
اما بعد بنده خاطی محمد باقر بن محمد تقی عفی الله عن جرائمهما
بر الواح ارواح برادران ایمانی واخلای روحانی مینگارد که
چون جناب مقدس ایزدی تعالی شانه برای هدایت گمگشتگان
بوادی جهالت وضلالت طریق صوم وصلوة که اشرف واقرب
طرق نیل سعادات اند مقرر گردانیده که کتب دعا مشحونست از
آنها واز حضرات رسول خدا وائمه هدی صلوات الله علیه
وعلیهم اجمعین ادعیه واعمال بسیار منقول گردیده واین خادم
اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات الله الملک الغفار اکثر آنها
را در کتاب بحار الانوار ایراد نموده ام واکثر خلق را باعتبار

اشتغال

اشتغال بانواع اشغال دنیویه وغیرها تحصیل آنها وعمل بجمیع
آنها میسّر نیست خواستم منتخبی از اعمال سال وفضایل ایّام ولیالی
شریفه واعمال آنها که باسانید صحیحهٔ ومعتبره وارد شده است
درین رساله ایراد نمایم که عامّهٔ خلق از برکات آنها محروم نباشند
وشاید این بندهٔ عاصی را بدعای مغفرت یاد نمایند ومسمّی
گردانیدم آنرا بزاد المعاد عسی الله ان یهدینا وایّاهم الی سبیل
الرّشاد وچون تمام این رساله واغاز وانجام این عجاله در
زمان دولت عدالت توأم واوان سلطنت سعادت اثر اعلی
حضرت سیّد سلاطین زمان وسرور خواقین دوران
شیرازهٔ اوراق ملّت ودین نقاوهٔ احفاد سیّد المرسلین
آب ورنگ گلستان مصطفوی چشم وچراغ دودمان
مرتضوی سلطان جم خدم وخاقان فرشته حشم شجاعت
نژادی که تیغ آبدارش برای سرهای کفّار بسوی دار البوار
وحسام آتش بادش برای خرمن مخالفان ومعاندان مصداق
یرسل علیکما شواظ من نار دستهای داعیان مزید رفعتشان
در استان رفیع البنیانش باکف الخضیب همدستان وخروش
صوفیان صفوت نشان بزمزمهٔ دعای خلود دولت ابد توامان
باعندلیبان اغصان سدرة المنتهی همداستان هرکه تیغ

خلاف از نیام کین برکشید چون بید بر خود بلرزید و هر که چهاد آئینهٔ
نفاق در برکشید صورت مرگ خود در آن دید گره جبین قهرش
عقده گشای املهای کار بستگان گشادگی کف دریانوالش
سحاب مزارع املهای پژمردگان مؤسس قواعد ملت و دین
مروج شریعت آبای طاهرین حیاض ساحت درگاه خلایق
پناهش از تقبیل شفاه سلاطین زمان لبریز و خواقین دوران
در صرح ممرد عزت و جلالش تو زبان بندای قد مسنا الضر
ایها العزیز اعنی السلطان الاعظم والخاقان الاعدل الاکرم
ملجا الاکاسرة وملاذ القیاصرة محی مراسم الشریعة الغراء
ومشید قواعد الملة البیضاء السلطان بن السلطان والخاقان
بن الخاقان الشاه سلطان حسین الموسوی الصفوی الحسینی
بهادرخان لا زالت رایات دولته مرفوعة وهامات اعدائه
مقموعة میسر گردید تحفهٔ آن بارگاه خلایق امیدگاه گردید
امید که مقبول طبع اشرف گردد و از اعلی حضرت از فواید آن
منتفع گردند بمحمد و آله الطاهرین والله الموفق والمعین
و آن مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه باب اول
در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک رجب است و آن مشتمل بر پنج
فصل است فصل اول در بیان فضایل این ماه و عبادات آنست

بدانکه

بدانکه این ماه وماه شعبان وماه مبارک رمضان بهترین ماههای سال اند
واز حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله منقولست که هر که حرمت
ماه رجب وشعبان را بداند ووصل نماید روزه انها را بروزه ماه مبارک
رمضان این ماههای مبارک در روز قیامت گواهان او باشند
نزد حق تعالی ودران روز منادی از افق اعلی ندا کند که ای رجب
وشعبان وماه رمضان چگونه بوده است عمل این بنده در شما ها
همه آن ماهها گویند که این بنده توشه گرفت در ماها یاری بر
طاعت تو واستمداد فضل ورحمت از تو نمود وسعی بسیار در طلب
خشنودی تو کرد وتا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی
دهند ملائکه که موکلند براین ماهها که ما نیافتیم این بنده را مگر
طلب کننده طاعت وخشنودی تو وامید وار رحمت وامرزش تو
بود وانچه را نهی کرده بودی ترک کرد وانچه از او طلبیده بودی
بسوی آنها مسارعت نمود و روزه کامل از برای تو داشت وشکم
وفرج وگوش وچشم وسایر جوارح او از انچه بر او حرام کرده بودی
اجتناب کرد و روزها را با تشنگی بشب رسانید ودر شبها خودرا
بتعب انداخت برای بندگی تو وتصدق بفقرا ومساکین بسیار
داد واحسان بسیار نسبت به بندگان تو نمود وبا این ماهها مصاحبت
نیکو کرد وچون از اینها جدا شد وداع نیکو کرد وبعد از رفتن آنها

پیرامون محرمات تو نکردید و نیکو بندهٔ بود این بنده پس حق تعالی فرماید
که ببرید این بنده را بسوی بهشت و استقبال کنند او را ملائکهٔ خدا
بتحفها و کرامتها و او را بر شتران و اسبان نور سوار کنند و ببرند
بسوی نعمتی که هرگز زوال ندارد و خانهٔ که فانی نمیشود و سرای که
جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی ان زوال ندارد و هرگز
ایشان را تعب نمیباشد و از عذاب ایمن میگردند و مشقت حساب از
برای ایشان نیست وایضا از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه
بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت بان نمیرسد و قتال با
کافران در اینماه حرامست و رجب ماه خداست و شعبان ماه من
است و ماه رمضان ماه امت من است کسی که یك روز از ماه رجب
را روزه دارد مستوجب خشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی
از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد
و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که
هر که یك روز از ماه رجب را روزه بدارد اتش جهنم یکساله راه
از او دور گردد و هر که سه روز از ان ماه روزه دارد بهشت
از برای او واجب گردد وایضا فرمود که رجب نام نهریست در بهشت
از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یك روز از رجب را روزه
دارد البته از ان نهر بیاشامد و بسند معتبر از حضرت صادق

عدالم

علیه السّلام منقولست که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرمود که
ماه رجب ماه استغفار امت منست پس بسیار درین ماه طلب آمرزش
کنید که خدای تعالی آمرزنده و مهربان است و رجب را اصب گویند زیرا
که رحمت خدا درین ماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید
اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَسْاَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سه روز از ماه رجب را روزه بدارد
بهر روز ثواب روزه یکسال برای او بنویسند و هر که هفت روز
از آن روزه بدارد هفت در جهنم بر روی او بسته گردد و هر که
هشت روز از آن روزه دارد هشت در بهشت بر روی او گشوده
شود و هر که پانزده روز از آن روزه دارد حق تعالی او را حساب
آسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی خشنودی
خود را برای او بنویسد و هر که خدا خشنودی خود را برای او بنویسد
هرگز او را عذاب نکند و ابن بابویه رحمه الله بسند معتبر از سالم
روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام
در اواخر ماه رجب که چند روز از آن ماه مانده بود چون نظر مبارک
آنحضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته درین ماه گفتم نه و
الله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده
است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند بدرستی که این ماهی است که خدا

استغفار ماه رجب

از ابر ماههای دیگر فضیلت داده است و حرمت انرا عظیم کردانیده
است و برای روزه داشتن ان کرامی داشتن را بر خود واجب کردانیده
است پس کفتم یابن رسول الله اکر در باقی مانده اینماه روزه بدارم
آیا ببعضی از ثواب روزه داران فایز میکردم فرمود کهای سالم هر کی
یک روز از اخر اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن کرداند از شدت
سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز
از اخر اینماه روزه بدارد بر صراط باسانی بکذرد و هر که سه روز
از اخر اینماه روزه بدارد ایمن کرداند او را از ترس بزرگ روز قیامت و از
شدتها و هولهای ان روز و برات بیزاری از آتش جهنم را باو عطا کند
وایضا از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه روایت کرده است
که هر که یک روز از اول رجب یا از وسط یا از اخر آن روزه بدارد
کناهان کذشته اش امرزیده شود و هر که سه روز از اول یا میان
یا آخر ان روزه بدارد کناهان کذشته و اینده اش آمرزیده کردد
و هر که یکشب از اینماه را احیا کند حق تعالی او را از اتش جهنم ازاد کرداند
و قبول کند شفاعت او را در هفتاد مرد کناهکار و هر که در اینماه
تصدقی از برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی چند باو
عطا فرماید که چشمی ندیده باشد و کوشی نشنیده باشد و بر خاطر کسی
خطور نکرده باشد وایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام

روایت

روایت کرده است که چون روز قیامت شود منادی از میان عرش ندا
کند که کجایند رجبیون پس گروهی بر خیزند که نور رو های ایشان جمیع
محشر را روشن کرده اند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکلل باشد
تاج ایشان بمروارید و یاقوت و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده
باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه او را ندا کنند
که گوارا باد ترا کرامتهای حق تعالی ای بندهٔ خدا پس خداوند رحمن ندا کند
ایشان را که ای بندگان و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم
که شما را در ماوای نیکو ساکن کردانم و عطاهای شما را بزرگ کردانم
و عطا کنم بشما در بهشت غرفها که نهرها در زیر آنها جاری باشد و همیشه
در آن غرفها باشید و نیکو مزدیست مزد کارکنان از برای من بی انکه بر
شما واجب کرده ام روزه داشتید از برای من در ماهی که حرمت آنرا
عزیز کردانیده بودم و حق او را واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان
و کنیزان مرا داخل بهشت کردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها برای
کسی است که چیزی از ماه رجب را روزه دارد اگر چه یک روز باشد از
اولش یا میانش یا اخرش و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد حق تعالی
در قیامت از او خشنود باشد و هر که دو روز روزه دارد حق تعالی
بغایت از او خشنود کردد و هر که سه روز از روزه دارد خداوند

کریم از او راضی کرده و خصمان او را از او راضی کرداند در قیامت
وهر که هفت روز از روزه بدارد چون بمیرد درهای هفت آسمان
برای روح او کشوده شود تا بملکوت اعلی برسد وهر که هشت روز از
آن روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او کشوده شود وهر که یازده
روز از روزه بدارد هر حاجت که از حق تعالی بطلبد بر آورده مکر آنکه
سؤال او از برای کناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد وهر که تمام ماه
را روزه دارد از کناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد
شده باشد واز آتش جهنم آزاد کردد وداخل بهشت شود با برکزیدکان
ونیکوکاران واحادیث در این باب بسیار است واین رساله کنجایش
ذکر آنها ندارد **فصل دویم** در بیان اعمالی است که کسی از روزه
عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعوض آن بعمل آورد در بعضی
از روایات معتبره وارد شده است که بدل روزه مستحب یکدرهم تصدق
کند که موافق زرهای این زمان تقریباً هفتاد دینار بوده باشد و
بروایت دیکر یکمد کندم یا جو بعوض روزه وارد شده است واحوط
در مد صد درم شاه است وظاهر اصد درم کهنه کافی باشد
ودر روایتی در خصوص روزه ماه مبارک رجب یک کرده نان
نیز وارد شده است اکر قادر بر روزه نباشد وحمل کرده اند بر کسی
که پریشان باشد وقادر بر درهم ومد نباشد وایضاً در خصوص

روزه

روزهٔ ماه رجب از حضرت رسول صلی الله علیه واله وارد شده است
که بعوض روزه اگر قادر بران نباشد هر روز صد مرتبه این
تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه را بیابد سُبْحَانَ الْاِلٰهِ الْجَلِيلِ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْاَعَزِّ الْاَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ
لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ ودر روایات معتبره وارد شده است
که هر که بمنزل برادر مؤمن خود وارد شود وقصد روزهٔ سنت کرده
باشد واو طعامی حاضر سازد واو را تکلیف کند ثواب افطار
کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است بهفتاد برابر واگر
اظهار نکند که من روزه ام ثوابش بیشتر است وبرابر یکسال روزه
است وزن را روزهٔ سنت داشتن بی رخصت شوهر وغلام و
کنیز را بی رخصت مالک وفرزند را بی رخصت پدر ومادر و
مهمان را بی رخصت مهمان دار ومهمان دار را بی رخصت مهمان
از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست ومشهور میان علما آنست که
که روزهٔ سنت مملوک بدون اذن مالک باطل است وهمچنین روزه
سنت زن بی رخصت شوهر صحیح نیست ودر پدر ومادر مشهور
آنست که روزهٔ سنت فرزند بدون اذن ایشان مکروه است و باطل
نیست وبعضی گفته اند که بی رخصت پدر باطل است واحوط آن است
که بدون اذن ایشان روزهٔ سنت ندارد ودر روزهٔ سنت مهمان

در شرایط روزهٔ سنت کردن

بدون رخصت مهمان داد نیز خلاف است و احوط انست که مهمان
و مهمان دار هیچیک بی رخصت دیگری روزهٔ مستحب ندارند کو
چه اظهر آنست که مکروه است فصل سیم در بیان اعمال هر شب و
هر روز است بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین
علیه السلم در روز اول ماه رجب این دعا را خواندند و علما ذکر کرده اند
که در هر روز سنّت است خواندن یَا مَنْ یَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ
وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ
عَتِيدٌ اَللّٰهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَاَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ
وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلم در هر روز ماه
رجب این دعا میخواندند خَابَ الْوَافِدُونَ عَلٰى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ
اِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ اِلَّا بِكَ وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ اِلَّا مَنِ انْتَجَعَ
فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِينَ وَ
فَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَنَيْلُكَ مُتَاحٌ لِلْاٰمِلِينَ وَرِزْقُكَ
مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ
الْاِحْسَانُ اِلَى الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلُكَ الْاِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ
اَللّٰهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ

ولا تجعلني

وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَاغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ وایضا بسند
معتبر منقولست که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض کرد که فدای تو شوم اینماه رجب است مرا دعائی تعلیم نما که حق تعالی
مرا بان نفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح
و پیشین و بعد از همه نمازها در شب و روز این دعا بخوان یَا مَنْ
أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَآمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ
بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ
لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَرَحْمَةً أَعْطِنِي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ خَيْرِ
الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ
الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَ وَزِدْنِي مِنْ
فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ پس حضرت ریش مبارک را بدست چپ گرفتند و انگشت
سبابهٔ دست راست را بجانب راست و چپ حرکت میدادند و
این دعا میخواندند يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا النَّعْمَاءِ وَالْجُودِ
يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ شَيْبَتِي عَلَى النَّارِ ودست برنداشتند تا از
آب دیده اش تر شد و شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر روایت
کرده است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس گفت که در ماه
رجب این دعا را بخوان اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ
وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ

الْعَظِيمِ وَاَنَا عَبْدُكَ الْبَآئِسُ الْفَقِيرُ • وَاَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ • وَاَنَا
الْعَبْدُ الذَّلِيلُ • اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ • وَامْنُنْ بِغِنَاكَ
عَلٰى فَقْرِي • وَبِحِلْمِكَ عَلٰى جَهْلِي • وَبِقُوَّتِكَ عَلٰى ضَعْفِي يَا قَوِيُّ
يَا عَزِيزُ • اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ • وَ
اكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ •
واز روایت سیّد ابن طاوس علیه الرحمه ظاهر میشود که این دعا جامع
ترین دعاهاست و در همه اوقات میتوان خواند • و شیخ طوسی و سیّد
و دیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر صلوات الله
علیه روایت کرده اند که سنّت است که در هر روز از روزهای ماه
رجب این دعا را بخوانند • اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ • وَاَتَقَرَّبُ بِهِمَا اِلَيْكَ
خَيْرَ الْقُرَبِ • يَا مَنْ اِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغِبَ •
اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ اَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَاَوْثَقَتْهُ
عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ • وَمِنَ الرَّزَايَا خُطُوبُهُ • يَسْئَلُكَ
التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكَ
رَقَبَتِهِ • وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِبْقَتِهِ فَاَنْتَ يَا مَوْلَايَ اَعْظَمُ اَمَلِهِ وَثِقَتِهِ
اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ • اَنْ
تَتَغَمَّدَنِي فِي هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ • وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ

بما رزقتها

بما رزقتنا فانعة الی نزول الحافرة ومحل الاخرة وما هی الیه صائرة

واز حضرت رسول صلی الله علیه واله منقولست که در جمیع ماه رجب هر

بامداد وپیشین هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله واتوب الیه پس دستها

را بسوی اسمان بردارد وبگوید اللهم اغفر لی وتب علی • واین

استغفار در جمیع ایام سال سنت است وهزار مرتبه سورهٔ قل هو الله

احد در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار دارد وارد شده است واگر

خواهد در یک روز بخواند واگر خواهد هر روز قدری بخواند که

در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد • وایضا منقولست که هر که

هزار مرتبه لا اله الا الله در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه

برای او نوشته شود وحق تعالی در بهشت شهری برای او بنا کند

ودر هر شب از شبهای اینماه هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده

است وصد مرتبه این استغفار نیز منقولست ودر جمیع ماه اگر

چهارصد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد استغفر الله الذی

لا اله الا هو وحده لا شریک له واتوب الیه • واز حضرت امیر المؤمنین

علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه واله فرمود که

هر که در هر شب از دو ماه رجب وشعبان وماه رمضان سه مرتبه

سورهٔ حمد وایة الکرسی وقل یا ایها الکافرون وقل هو الله احد وقل

اعوذ برب الناس وقل اعوذ برب الفلق بخواند وسه مرتبه بگوید

سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وسه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وسه مرتبه اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وچهار صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ بگوید گناهانش را خدا بیامرزد اگرچه بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف دریاها باشد ودر روز عید حق تعالی او را ندا کند که براستی تو دوست منی وبهر حرفی ترا شفاعتی میدهم در برادران وخواهران مؤمن تو وحضرت فرمود که اگر در عمری یکبار این را بعمل آورد حق تعالی بهر حرفی هفتاد حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای دنیا سنگین تر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت مردن وهفتصد حاجت او را در قبر وهفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر ومثل این را در وقت پرواز کردن نامهای اعمال ونزد سنجیدن اعمال در میزان ونزد صراط برآورد واو را در سایه عرش خود جا دهد وحساب کند او را حساب آسان وهفتاد هزار ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود وباو عطا کند آنچه هیچ چشمی ندیده باشد و گوشی نشنیده باشد فصل چهارم در بیان فضایل واعمال شب و روز اول است تا روز پانزدهم در شب اول ماه غسل سنت است و منقول است که هر که در شب اول ماه رجب وشب پانزدهم وشب آخر آن غسل

در بیان اعمال هر شب و هر روز

دعای وقت دیدن ماه

کند از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده است و
در وقت دیدن ماه دعای صحیفهٔ کامله را بخواند که بهترین دعاهاست
و هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در هر
ماهی این سنت است و منقولست که چون ماه رجب را به بیند بگوید
اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ
رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و در شب اول و روز اول زیارت
حضرت امام حسین صلوات الله علیه فضیلت بسیار دارد و
در حدیث معتبر وارد شده است که هر که در روز اول رجب آنحضرت
را زیارت کند بهشت او را واجب شود البته و احیای شب اول سنت
است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که تا توانی محافظت
نما بر احیای شب عید ماه رمضان و شب عید قربان و شب اول
محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و شب نیمه شعبان و در این
شبها دعا و نماز و تلاوت قران بسیار بکن و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در شب اول رجب بعد از نماز
عشا این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِيْكٌ وَاَنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُوْنُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَوَجَّهُ
اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُوْلَ
اللّٰهِ اِنِّيْ اَتَوَجَّهُ اِلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكَ لِيُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتِيْ اَللّٰهُمَّ

دعای شب اول بعد از نماز عشاء

بنبیک محمد و بالائمة من اهل بیته انجح طلبتی پس حاجات خود را
طلب نماید و بیست رکعت نماز نیز وارد شده است هر دو رکعت
بیک سلام و در هر رکعت حمد و یک مرتبه سورهٔ قل هو الله احد
بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد و شیخ و دیگران
بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت امام موسی علیه السلام در شب
اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ میشدند این دعا را در
سجده میخواندند لَکَ المَحمِدَةُ اِن اَطَعتُکَ وَلَکَ الحُجَّةُ اِن
عَصَیتُکَ لا صُنعَ لی وَلا لِغَیری فی اِحسانٍ اِلّا بِکَ یا کائِناً
قَبلَ کُلِّ شَیءٍ وَیا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیءٍ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ
اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ العَدیلَةِ عِندَ المَوتِ وَمِن شَرِّ المَرجِعِ فی
القُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ یَومَ الآزِفَةِ فَاَسأَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَن تَجعَلَ عَیشی عیشَةً نَقِیَّةً وَمیتَتی میتَةً سَوِیَّةً
وَمُنقَلَبی مُنقَلَباً کَریماً غَیرَ مُخزٍ وَلا فاضِحٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ یَنابیعِ الحِکمَةِ وَاُولِی النِّعمَةِ وَمَعادِنِ العِصمَةِ وَاعصِمنی
بِهِم مِن کُلِّ سُوءٍ وَلا تَاخُذنی عَلی غِرَّةٍ وَلا عَلی غَفلَةٍ وَلا تَجعَل
عَواقِبَ اَعمالی حَسرَةً وَارضَ عَنّی فَاِنَّ مَغفِرَتَکَ لِلظّالِمینَ وَاَنَا
مِنَ الظّالِمینَ اَللّهُمَّ اغفِر لی ما لا یَضُرُّکَ وَاَعطِنی ما لا
یَنقُصُکَ فَاِنَّکَ الوَسیعُ رَحمَتُهُ البَدیعُ حِکمَتُهُ وَاَعطِنی

السعة والدعة والامن والصحة والنجوع والقنوع والشكر و
المعافاة والتقوى والصبر والصدق عليك وعلى اوليائك و
اليسر والشكر واعمم بذلك يا رب اهلي وولدي واخواني
فيك ومن احببت واحبني و ولدت وولدني من المسلمين و
المسلمات والمؤمنين والمؤمنات يا رب العالمين وايضا بسند معتبر
منقولست كه مستحب است كه بعد از سلام گفتن از نماز وتر چنانكه نشسته
ايند عا را بخواند الحمد لله الذى لا تنفد خزائنه ولا يخاف
امنه رب ان ارتكبت المعاصي فذلك ثقة بكرمك انك
تقبل التوبة عن عبادك وتعفو عن سيئاتهم وتغفر الزلل
فانك مجيب لداعيك ومنه قريب فانا تائب اليك من الخطايا و
راغب اليك في توفير حظي من العطايا يا خالق البرايا يا منقذي
من كل شديدة يا مجيري من كل محذور وفر علي السرور و
اكفني شر عواقب الامور فانك الله على نعمائك وجزيل
عطائك مشكور ولكل خير مذخور وايضا از حضرت امام علي
نقي عليه السلام منقولست كه بعد از نماز وتر ايند عا را بخوانند
يا نور النور يا مدبر الامور يا مجري البحور يا باعث من في
القبور يا كهفي حين تعييني المذاهب وكنزي حين تعجزني
المكاسب ومونسي حين تجفوني الاباعد وتملني الاقارب

وَمُنَزِّهِي بِمُجَالَسَةِ أَوْلِيَائِهِ وَمُرَافَقَةِ أَحِبَّائِهِ فِي رِيَاضِهِ وَسَاقِيَّ

بِمُؤَانَسَتِهِ مِنْ نَمِيرِ حِيَاضِهِ وَدَافِعِي بِمُجَاوَرَتِهِ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوبِ

إِلَى رَبْوَةِ التَّقْرِيبِ وَمُبَدِّلِي بِوِلَايَتِهِ عِزَّةَ الْعَطَا بِأَمْنِ ذِلَّةِ

الْخَطَايَا أَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ بِالْفَجْرِ وَاللَّيَالِي الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَ

الْوَتْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ وَبِمَا جَرَى بِهِ قَلَمُ الْأَقْلَامِ بِغَيْرِ كَفٍّ وَلَا

إِبْهَامٍ وَبِأَسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَبِحُجَجِكَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنَامِ عَلَيْهِمْ مِنْكَ

أَفْضَلُ السَّلَامِ وَبِمَا اسْتَحْفَظْتَهُمْ مِنْ أَسْمَائِكَ الْكِرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَيْهِمْ وَتَرْحَمَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الشُّهُورِ وَالْأَيَّامِ وَ

أَنْ تُبَلِّغَنَا شَهْرَ الصِّيَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ وَالْمِنَنِ الْجِسَامِ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنَّا أَفْضَلُ السَّلَامِ و اعمال و

ادعیهٔ این شب بسیار است و روزهٔ روز اول فضیلت بسیار دارد

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز اول ماه

رجب حضرت نوح علیه السلام بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جن و

انس را که با او در کشتی بودند که روزه بدارند و هر که آن روز را روزه

بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و از حضرت امام رضا

علیه السلام منقولست که هر که روزه بدارد روز اول ماه رجب را از

برای رغبت در ثواب خدا بهشت او را واجب شود و هر که یک روز

از وسط اینماه را روزه بدارد حق تعالی شفاعت او را قبول نماید

دومانش

نماز سلمان

در ماند ربیعه و مضر که دو قبیله عظیم اند از قبایل عرب و هر که یك
روز از آخر اینماه را روزه بدارد حق تعالی او را از پادشاهان بهشت
گرداند و قبول کند شفاعت او را در پدر و مادر و دختر و پسر و
برادر و خواهر و عمو و عمه و خالو و خاله او و جمیع همسایگان و
اشنایان او هر چند همه مستوجب جهنم شده باشند و شیخ طوسی
و دیگران از سلمان فارسی رضی الله عنه روایت کرده اند که گفت در
اخر روز جمیدی الثانیه رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و اله حضرت فرمود ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد
مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد و در هر
رکعت یك مرتبه سورهٔ حمد و سه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و
سه مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون بخواند البته حق تعالی محو
کند از نامه عمل او هر گناهی را که در کودکی و بزرگی کرده باشد و خدا
عطا کند باو ثواب کسی را که تمام ان ماه را روزه گرفته باشد و تا سال
اینده حق تعالی او را از نماز گذارندگان بنویسد و در هر روز ان ماه
ثواب شهیدی از شهیدان جنگ بدر برای او باسمان برند و بهر روز
که در آن ماه روزه بدارد عبادت یکساله در نامهٔ عمل او بنویسد و
هزار درجه در بهشت از برای او بلند کند و اگر تمام ماه را روزه
بدارد خدا او را از اتش جهنم نجات بدهد و بهشت را از برای او واجب

گرداند ای سلمان جبرئیل این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد این علامتی
است میان شما و منافقان زیرا که منافقان این نماز را نمیکنند گفتم
یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در چه وقت بجا آورم فرمود که
در روز اول ماه ده رکعت بجامی آوری هر دو رکعت بیک سلام و
در هر رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و سه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد
و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون میخوانی و بعد از هر سلام دست
بسوی آسمان بلند کن و بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا
یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بر روی خود میکشی و در
روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت بهمان نحو بجامی آوری و بعد از
هر سلام دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگوئی لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ
حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اِلٰهًا وَاحِدًا
اَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا پس دستها را بر
روی خود میکشی و در روز آخر ماه باز ده رکعت بهمان نحو میکنی
و بعد از هر سلام دست بر میداری و میگوئی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ

لا یموت

لا یموت بیده الخیر وهو علی کلّ شیءٍ قدیر وصلّی الله علی محمّدٍ و
آله الطّاهرین ولا حول ولا قوّة الّا بالله العلیّ العظیم پس
دستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البتّه بر آورده
است و حق تعالی میان تو و جهنّم هفت خندق قرار میدهد که عرض
هر خندقی بقدر ما بین آسمان و زمین بوده باشد و بعدد هر کعتی
ثواب هزار هزار رکعت در نامهٔ عمل تو مینویسند و برات بیزاری
از جهنّم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسد و منقولست که هر که
در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند
حق تعالی در قیامت باو نوری عطا کند که بآن نور داخل بهشت
گردد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمّد باقر
علیه السّلام در روز جمعه اوّل ماه رجب متولّد شده و موجب زیادتی
شرف این روز گردیده و در روایتی وارد شده که ولادت حضرت
امام علی نقی علیه السّلام در روز دویم ماه رجب واقع شده و بروایت
دیگر در روز سیّم ماه رجب واقع شده و بروایت ابرهیم بن هاشم
وفات آنحضرت در روز سیّم واقع شده است و ابن عیّاش گفته
است که ولادت آنحضرت در پنجم اینماه واقع شده است و ولادت
حضرت امام محمّد تقی علیه السّلام در دهم اینماه واقع شده است و بعضی
از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد شده است و در فضیلت

قل هو الله احد خواندن

در فضیلت ایام البیض

ایام البیض ماه رجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم ۞ وبسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است که باخری از امتهای کذشته نداده است ماه رجب وماه شعبان وماه رمضان وسه شب باین امت داده است که بامتهای دیکر نداده است شب سیزدهم وشب چهاردهم وشب پانزدهم وسه سوره باین امت داده است که مثل آنها بامتهای پیش نداده است سورهٔ یس وسورهٔ تبارك الذی بیده الملك وسوره قل هو الله احد پس هرکه جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خواهد بود پرسیدند که چکونه جمع کند فرمود که در شب سیزدهم هریك از این سه ماه دو رکعت نماز بکذارد ودر هر رکعت بعد از حمد هریك از این سه سوره را بخواند ودر شب چهاردهم چهار رکعت بکذارد بدو سلام ودر هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند ودر شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد بسه سلام ودر هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را بیابد وجمیع کناهانش آمرزیده شود بغیر از شرك بخدا واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه ایام البیض ماه رجب را روزه دارد حق تعالی بهر روزی عبادت یکساله روزه

یکساله

یکسا له برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمنان باز دارد
که هیچ بیم و خوف نداشته و مشهور است که ولادت با سعادت
حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام در میان کعبه معظمه در روز
سیزدهم ماه رجب بود و ده سال قبل از مبعوث شدن حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و علی بن ابرهیم گفته است که ولادت حضرت
امام علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال
دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است
و غسل در ان سنّت است و احیای ان بعبادت فضیلت بسیار دارد
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب نیمه رجب
حق تعالی امر میکند ملائکه را که هر گناهی که در دیوان اعمال مومنان
باشد محو کنند و ایضاً از انحضرت منقولست که هر که روز سیزدهم
و چهاردهم و پانزدهم ماه رجب را روزه بدارد و در شبهای
انها مشغول عبادت باشد از دنیا نرود مگر با توبه نصوح و
بهر روز که روزه داشته باشد هفتاد گناه کبیره او امرزیده شود
و هفتاد حاجت او بر اورده شود در وقتی که از قبر بیرون مے
اید و نزد میزان و نزد صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از
فرزندان اسمعیل ازاد کرده باشد و شفاعت او را قبول کند در
هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند و حق تعالی

بنا کند از برای او در جنات فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهری
هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصر هزار حوریه باشد و هر
حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی رحمه الله
بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در شب نصف
رجب دوازده رکعت نماز بجا می آوری یعنی بشش سلام با حمد و هر سوره
که خواهی و چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی را چهار مرتبه
میخوانی پس چهار مرتبه میگویی سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ
اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ پس میگویی اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشرِکُ بِهِ
شَیئاً وَما شاءَ اللهُ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ و در شب و روز
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت مؤکد است و بسند صحیح
از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال
کرد که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در کدام وقت بهتر است
فرمود که در نیمه رجب و نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان
را باید کرد بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت
نماز کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که
بشدتی و غمی مبتلا گردد و این دعا بخواند البته کرب و شدتها و زایل

گردد

کرد و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد میخواند
و دعا اینست اَللّهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَ مُعِزَّ الْمُؤْمِنینَ اَنْتَ
کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ وَ اَنْتَ بارِئُ خَلْقی رَحْمَةً بی وَ قَدْ
کُنْتَ عَنْ خَلْقی غَنِیّاً وَ لَوْ لا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهالِکینَ وَ اَنْتَ مُؤَیِّدی
بِالنَّصْرِ عَلی اَعْدائی وَ لَوْ لا نَصْرُکَ اِیّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحینَ یا
مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعادِنِها وَ مُنْشِئَ الْبَرَکَةِ مِنْ مَواضِعِها یا مَنْ
خَصَّ بِالشُّمُوخِ وَ الرِّفْعَةِ فَاَوْلِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ یا مَنْ وَضَعَتْ
لَهُ الْمُلُوکُ نیرَ الْمَذَلَّةِ عَلی اَعْناقِها فَهُمْ مِنْ سَطَواتِهِ خائِفُونَ
اَسْئَلُکَ بِکَیْنُونِیَّتِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها مِنْ کِبْرِیائِکَ وَ اَسْئَلُکَ
بِکِبْرِیائِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها مِنْ عِزَّتِکَ وَ اَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ
الَّتِی اسْتَوَیْتَ بِها عَلی عَرْشِکَ فَخَلَقْتَ بِها جَمیعَ خَلْقِکَ فَهُمْ
لَکَ مُذْعِنُونَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ پس حاجات خود را
از خدا طلب نماید و بدانکه عمدهٔ اعمال نصف رجب دعای امّ داود است
اعمال نصف رجب
که ابن بابویه و شیخ طوسی و سیّد ابن طاوس رضی الله عنهم بسندهای
معتبر روایت کرده اند و برای برآمدن حاجات و کشف کربات
و دفع ظلم ظالمان مجرّب است و مجمل روایتش آنست که فاطمه مادر
داود بن الحسن پسرزادهٔ حسن مجتبی علیه السلام دایهٔ حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام و بشیر داود آنحضرت را شیر داده بود و چون محمد

بن عبد الله بن الحسن در مدینه خروج کرد و منصور دوانیقی لشکر
فرستاد و او را کشتند و ابرهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبد الله
بن الحسن و جمعی از سادات حسنی را با غل و زنجیر از مدینه بعراق بردند
داود نیز در میان انها بود ام داود کفت چون مدتی از حبس فرزند من
کذشت و از او خبری بمن نمیرسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و
از صلحا و نیکان و برادران مؤمن استدعای دعا مینمودم و ایشان
تقصیر نمیکردند و مطلقا اثر استجابت نمی یافتم و کاهی خبر بمن میرسید
که داود را کشتند و کاه میکفتند که او را با پسران عم او در زیر
عمارت زنده کذاشتند و روز بروز مصیبت من عظیم تر و اندوه
من بیشتر میشد تا انکه از غم کداختم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید
کردیدم تا انکه روزی شنیدم که حضرت صادق علیه السلام را علتی
عارض شده است بعیادت انحضرت رفتم چون احوال کرفتم و دعا کردم
و خواستم که برکردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من
شیر داود را با نحضرت داده بودم چون نام داود را شنیدم کریستم
و کفتم فدای تو شوم داود کجاست او در عراق محبوس است و من از
ملاقات او قطع امید کرده ام و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید
او برادر رضاعی شما ست حضرت فرمود چرا غافلی از دعای استفتاح
و دعای اجابت و نجاح و ان دعائی است که درهای آسمان برای ان

کشوده

کشوده میشود و ملائکه استقبال میکنند خوانندهٔ انرا وبشارت
میدهند اورا باجابت وان دعائی است که از مجیب الدّعوات محجوب
نمیکردد و خوانندهٔ انرا ثوابی نیست بغیر از بهشت امّ داود کفت ای
فرزند طاهرین ورا ستکویان چکونه است ان دعا حضرت فرمود
ای مادر داود ماه محرم یعنی ماه رجب نزدیك شده است وان
ماهی است مبارك وحرمتان عظیم است و دعاها دران مستجاب است
چون ان ماه درآید سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم انرا که ایام البیض است
روزه بدار پس حضرت کیفیت ان عمل را تعلیم او نمود و فرمود
که این دعارا حفظ کن وبهمه کس تعلیم مکن که میترسم که بدست کسی افتد
که از برای امر باطلی ونامشروعی این دعارا بخواند بدرستی که این دعای
بسیار شریفی است ومشتمل است بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند
البته بر او رد میشود واکر درهای اسمان و زمین هم بسته شود
یا دریاها حایل باشد میان تو وحاجت تو چون این دعارا
بخوانی البته حق تعالی آسان میکرداند رسیدن ترا بمطلب تو وحاجت
ترا بر می آورد وهر که این دعارا بخواند خدا مستجاب میکرداند خواه
مرد وخواه زن واکر جن وانس همه دشمن فرزند تو باشند خداوند
قادر کفایت شر ایشان میکند و زبان ایشانرا می بندد وایشانرا
منقاد فرزند تو میکرداند ام داود کفت که حضرت این دعارا

برای من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب داخل شد آنچه حضرت
فرموده بود بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را
ادا کردم و از روزه افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب
رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عبّاد را که من
برایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول خدا صلی الله
علیه و اله مرا خطاب فرمود که ای مادر داود بشارت باد ترا
که این جماعت که می بینی همه برادران و یاوران و شفیعان تو اند و
از برای تو طلب آمرزش میکنند و بشارت میدهند ترا بانکه حاجت
تو بر آورده است پس بشارت باد ترا بآمرزش خدا و خشنودی خدا
و خدا ترا جزای خیر دهد و شاد باش که حق تعالی فرزند ترا حفظ
میکند و بتو بر میگرداند انشاء الله تعالی امّ داود گفت که از خواب
بیدار شدم و بعد از آن باندک زمان که سوار تند روی از
عراق بمدینه آید داود بنزد من امد و گفت ای مادر من در عراق
در زندان بسیار تنگی و سنگینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم از
خلاص شدن چون شب نصف رجب شد در خواب دیدم که
بلندیهای زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر نماز خود
نشسته بودی و بر دور تو مردانی چند بودند که سرهای ایشان
در اسمان بود و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند

پس یکی

پس یکی از ایشان که از همه خوشرو تر و خوشبوتر بود و جامهای
بسیار پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه صلی
الله علیه و آله جد من است خطاب کرد با من که بشارت باد ترا ای
فرزند عجوزهٔ صالحه که حق تعالی دعای مادر ترا در حق تو مستجاب
کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانیقی بر در زندان رسیده
بطلب من آمده بودند در میان شب مرا بنزد او بردند پس امر کرد که
زنجیرها را از من برداشتند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان
بوده بحساب این زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتر رهواری
سوار کنند و بنهایت سرعت بمدینه بیاورند مادر داود گفت که من داود
را بخدمت حضرت صادق علیه السلام بردم حضرت فرمود که سبب خلاص
تو آن بود که منصور حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه را در خواب دید
که با او فرمود که رها کن فرزندم را و اگر نکنی ترا در این آتش می اندازم چون
نظر کرد دریای آتشی در زیر پای خود دید پس از دهشت بیدار شد و
از کردهٔ خود پشیمان گردید و ترا رها کرد **واما کیفیت این عمل شریف**
ام داود گفت که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رجب
روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و در روز پانزدهم
در وقت زوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای
خود را بپوش و بخانهٔ خلوتی برو و سعی کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول

کیفیت عمل ام داود

کرداند و با تو سخن بکوید و هشت رکعت نافله زوال را بعمل آورد و رکوع
و سجود انها را خوب بعمل آور پس نماز ظهر را با اداب و شرایط بعمل
آورد و بعد از فریضهٔ ظهر دو رکعت نماز بکن بهر سوره که خواهی
و بعد از آن صد مرتبه بکو یا قاضی حوایج الطالبین پس هشت رکعت
نافله عصر را با اداب بجا می آورد و در بعضی از روایات وارد شده
است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سورهٔ
قل هو الله احد و یک مرتبه سورهٔ انا اعطیناک الکوثر بخوان
پس نماز عصر را با خشوع و اداب بجا آورد و در روایتی وارد شده
است که بر روی حصیر پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سوره حمد و صد
مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و ده مرتبه اية الکرسی بخوان پس هر یک
از این سوره ها را یک مرتبه بخوان سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و
لقمان و یس و والصافات و حم سجده و حم عسق و حم دخان
و انا فتحنا و اذا وقعت و تبارک الذی بیده الملک و ن والقلم و
اذا السماء انشقت تا آخر قران و اکر نتوانی این سوره ها را از روی
مصحف در دست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد
بخوان و شیخ مفید رحمه الله کفته است که اکر ندانی یا نتوانی این سوره های
مخصوص را بخوانی صد مرتبه سورهٔ حمد و ده مرتبه اية الکرسی و
هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوان و این احوط است و در

روایت

روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ
وَالْحَمْدُ لِلهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وبعد از آیة الکرسی صد مرتبه
بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ واگر آیة الکرسی را نیز درست نتواند
خواند صد مرتبه سورهٔ حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد بخواند پس
دعا را بخواند و آیة الکرسی را بهتر است که تا هم فیها خالدون بخواند و دعا
اینست بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ صَدَقَ اللهُ
الْعَظِیمُ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ
الْبَصِیرُ الْعَلِیمُ الْخَبِیرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِکَةُ
وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ وَبَلَّغَتْ
رُسُلُهُ الْکِرَامُ وَاَنَا عَلٰی ذٰلِکَ مِنَ الشَّاهِدِینَ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَ
لَکَ الْمَجْدُ وَلَکَ الْعِزُّ وَلَکَ الْفَخْرُ وَلَکَ الْقَهْرُ وَلَکَ النِّعْمَةُ وَ
لَکَ الْعَظَمَةُ وَلَکَ الرَّحْمَةُ وَلَکَ الْمَهَابَةُ وَلَکَ السُّلْطَانُ وَ
لَکَ الْبَهَاءُ وَلَکَ الْاِمْتِنَانُ وَلَکَ التَّسْبِیحُ وَلَکَ التَّقْدِیسُ وَ
لَکَ التَّهْلِیلُ وَلَکَ التَّکْبِیرُ وَلَکَ مَا یُرٰی وَلَکَ مَا لَا یُرٰی وَ
لَکَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰی وَلَکَ الْاَرَضُونَ السُّفْلٰی وَ
لَکَ الْآخِرَةُ وَالْاُولٰی وَلَکَ مَا تَرْضٰی بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَ
الشُّکْرِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی جَبْرَئِیلَ اَمِینِکَ عَلٰی وَحْیِکَ وَ

دعای روز اول

القويّ على أمرك والمطاع في سمواتك ومحالّ كراماتك المتحمّل
لكلماتك النّاصر لأنبيائك المدمّر لأعدائك اللّهمّ صلّ
على ميكائيل ملك رحمتك والمخلوق لرأفتك والمستغفر
المعين لأهل طاعتك اللّهمّ صلّ على إسرافيل حامل
عرشك وصاحب الصّور المنتظر لأمرك والوجل المشفق
من خيفتك اللّهمّ صلّ على عزرائيل قابض أرواح جميع
خلقك اللّهمّ صلّ على حملة العرش الطّاهرين وعلى ملائكة
الذّكر أهل التّأمين على دعاء المؤمنين وعلى السّفرة الكرام
البررة الطّيّبين وعلى ملائكتك الكرام الكاتبين وعلى
ملائكة الجنان وخزنة النّيران وملك الموت والأعوان
يا ذا الجلال والإكرام اللّهمّ صلّ على آدم بديع فطرتك
الّذي كرّمته بسجود ملائكتك وأبحته جنّتك اللّهمّ
صلّ على أمّنا حوّاء المطهّرة من الرّجس المصفّاة من
الدّنس المفضّلة من الإنس المتردّدة بين محالّ القدس
اللّهمّ صلّ على هابيل وشيث وإدريس ونوح وهود و
صالح وإبرهيم وإسمعيل وإسحق ويعقوب ويوسف و
الأسباط ولوط وشعيب وأيّوب وموسى وهرون ويوشع
وميشا والخضر وذي القرنين ويونس وإلياس واليسع وذي

الكفل

الكفل وطالوت وداود وسليمان وزكريا وشعيا ويحيى
وتورخ ومتى وارميا وحيقوق ودانيال وعزير وعيسى و
شمعون وجرجيس والحواريين والاتباع وخالد وحنظلة
اللهم صل على محمد وال محمد وارحم محمدا وال محمد وبارك
على محمد وال محمد كما صليت ورحمت وباركت على ابرهيم وال ابرهيم
انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء والسعداء و
الشهداء وائمة الهدى اللهم صل على الابدال و
الاوتاد والسياح والعباد والمخلصين والزهاد و
اهل الجد والاجتهاد واخصص محمدا واهل بيته
بافضل صلواتك واجزل كراماتك وبلغ روحه و
جسده مني تحية وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما
حتى تبلغه اعلى درجات اهل الشرف من النبيين و
المرسلين والافاضل المقربين اللهم وصل على من
سميت ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك ورسلك
واهل طاعتك واوصل صلواتي اليهم والى ارواحهم
واجعلهم اخواني فيك واعواني على دعائك اللهم اني
استشفع بك اليك وبكرمك الى كرمك وبجودك
الى جودك وبرحمتك الى رحمتك وباهل طاعتك اليك

وَاَسْاَلُكَ اللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَاَلَكَ بِهٖ اَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْاَلَةٍ شَرِيفَةٍ
غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهٖ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ
يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَلِيلُ
يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا
مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ
يَا مُطْهِرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا
مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا
مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ
يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ
يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِي
يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ
يَا مَنْ بِيَدِهٖ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَؤُفُ يَا عَطُوفُ يَا
كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ
يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ
يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُونِسُ يَا بَاعِثُ
يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِي يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ
يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ
يَا بَارِئُ يَا بَارُّ يَا سَارُّ يَا عَدْلُ يَا فَاضِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ

يا منّان يا سميع يا بديع يا خفير يا معين يا ناشر يا غافر يا
قديم يا مسهّل يا مبشّر يا مميت يا محيى يا نافع يا رازق يا
مقدّر يا مسبّب يا مغيث يا مغنى يا مقنى يا خالق يا راصد
يا واحد يا حاضر يا جابر يا حافظ يا شهيد يا غياث يا
عائذ يا قابض يا من علا فاستعلى فكان بالمنظر الاعلى يا
من قرب فدنى وبعد فنأى وعلم السرّ واخفى يا من اليه
التدبير وله المقادير يا من العسير عليه سهل يسير يا من
هو على ما يشاء قدير يا مرسل الرياح يا فالق الاصباح يا
باعث الارواح يا ذا الجود والسماح يا رادّ ما قد فات
يا ناشر الاموات يا جامع الشتات يا رازق من يشاء
بغير حساب ويا فاعل ما يشاء كيف يشاء يا ذا الجلال
والاكرام يا حىّ يا قيّوم يا حىّ حين لا حىّ يا حىّ يا محيى
الموتى يا حىّ لا اله الّا انت بديع السموات والارض يا
الهى وسيّدى صلّ على محمّد وال محمّد وارحم محمّدا وال محمّد و
بارك على محمّد وال محمّد كما صلّيت وباركت وترحّمت على
ابرهيم وال ابرهيم انّك حميد مجيد وارحم ذلّى وفاقتى وفقرى
وانفرادى وخضوعى بين يديك واعتمادى عليك و
تضرّعى اليك ادعوك دعاء الخاضع الخاشع الخائف المشفق

الْبائِسِ الْمهينِ الْحَقيرِ الْجائِعِ الْفَقيرِ الْعائِذِ الْمُسْتَجيرِ الْمُقِرِّ
بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكينِ لِرَبِّهِ دُعاءَ مَنْ اَسْلَمَتْهُ
ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ اَحِبَّتُهُ وَعَظُمَتْ فَجيعَتُهُ دُعاءَ حَرِقٍ
حَزينٍ ضَعيفٍ مَهينٍ بائِسٍ مِسْكينٍ بِكَ مُسْتَجيرٍ
اَللّٰهُمَّ وَاَسْاَلُكَ بِاَنَّكَ مَليكٌ وَاَنَّكَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ
يَكُنْ وَاَنَّكَ عَلى ما تَشاءُ قَديرٌ وَاَسْاَلُكَ بِحُرْمَةِ
هٰذَا الشَّهْرِ الْحَرامِ وَالْبَيْتِ الْحَرامِ وَالْبَلَدِ الْحَرامِ وَ
الرُّكْنِ وَالْمَقامِ وَالْمَشاعِرِ الْعِظامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ
السَّلامُ يا مَنْ وَهَبَ لِآدَمَ شَيْثاً وَلِاِبْرٰهيمَ اِسْمٰعيلَ وَاِسْحٰقَ
وَيا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلى يَعْقُوبَ وَيا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ
الْبَلاءِ ضُرَّ اَيُّوبَ يا رادَّ مُوسى عَلى اُمِّهِ وَزائِدَ الْخِضْرِ
فى عِلْمِهِ يا مَنْ وَهَبَ لِداوُدَ سُلَيْمانَ وَلِزَكَرِيّا يَحْيى وَ
لِمَرْيَمَ عيسى يا حافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ يا كافِلَ وَلَدِ اُمِّ مُوسى
اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لى ذُنُوبى كُلَّها
وَتُجيرَنى مِنْ عَذابِكَ وَتُوجِبَ لى رِضْوانَكَ وَاَمانَكَ وَ
اِحْسانَكَ وَغُفْرانَكَ وَجِنانَكَ وَاَسْاَلُكَ اَنْ تَفُكَّ
عَنّى كُلَّ حَلْقَةٍ بَيْنى وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذينى وَتَفْتَحَ لى كُلَّ
بابٍ وَتُلَيِّنَ لى كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لى كُلَّ عَسيرٍ وَتُخْرِسَ عَنّى

كُلَّ

كُلِّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ عَنِّي كُلَّ عَدُوٍّ لِي
وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيَنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ
بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَيُحَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ
وَيُثَبِّطَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ
عُتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ
الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا
تَشَاءُ وَتَسْهِيلِكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ
حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ پس بسجده برو و پهلوهای خود را بر خاک بگذار
و بگو اللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَ
اجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ پس حضرت
فرمود که سعی کن که آب از دیده‌ات بیرون آید اگر چه بقدر سر مگسی
بوده باشد که آن علامت استجابت دعاست و در روایت دیگر
وارد شده است که در سجده این دعا بخواند اللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ
وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَاقَتِي
إِلَيْكَ وَارْحَمِ انْفِرَادِي وَخُشُوعِي وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
تَوَكُّلِي عَلَيْكَ اللّٰهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآلِهِ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ اللّٰهُمَّ سَهِّلْ لِي
كُلَّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَأَعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ

ممّا ارجو وعافنی من الشّرّ واصرف عنّی السّوء وبروایتی دیکر صد مرتبه در سجده بکوید یا قاضی حوائج الطّالبین اقض حاجتی بلطفك یا خفیّ الالطاف ودر روایت معتبر وارد شده است که مادر داود بحضرت عرض کرد کای سید واقای من ایا این دعارا در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت کفت بلی در روز عرفه میتوان خواند واکر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مکر انکه خدا او را می آمرزد ودر هر ماه که باشد اکر ایّام البیض انماه را روزه بدارد ودر روز پانزدهم این دعارا بخواند بنحوی که ذکر کردم حاجتش بر آورده میشود و در روایت دیکر وارد است که حضرت فرمود که در روز عرفه وهر روز ذکر ایند عارا بخواند بر آورده میشود مؤلّف کوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض انرا یعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم را روزه بدارد ودر روز پانزدهم این عمل را بجا اورد بمطلوب فایز میکردد ودور نیست که اکر در روز عرفه وجمعه وسایر ایّام متبرکه نیز این عمل را بدون روزه بعمل اورد خوب باشد واکر در غیر اشهر حرم که ذی القعده وذی الحجّه ومحرّم وماه رجب است ایندعا را بخواند بجای بحرمة هذا الشّهر الحرام بکوید بحرمة الشّهر الحرام و

هذا ابتدا ردهتر خواهد بود **فصل پنجم** در بیان فضایل و اعمال نصف
اخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران رحمهم الله علیهم گفته‌اند
که در روز هجدهم اینماه ابرهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه و اله
از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر انها که در این مصیبت شماتت
کرده‌اند خصوصاً عایشه علیها اللعنه مناسب است و ابن عیاش که
یکی از محدثان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوات
الله علیها در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نموده
اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان ان جگر گوشه
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و زیارت انحضرت مناسب است
بنحوی که مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید رحمه الله
گفته است که در روز بیست و دویم اینماه معویه علیه اللعنه
بجهنم واصل شده است مستحب است این روز را روزه دارند بشکر
این نعمت و در روز بیست و سیم اینماه خارجیان خنجر زهرالود
بر ران مبارک حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام زدند زیارت انحضرت
و لعن بر ظالمان و قاتلان انحضرت مناسبست و در روز بیست و
چهارم اینماه فتح خیبر بردست معجز نمای اسد الله الغالب علی بن
ابی طالب علیه السلام جاری و مرحب یهودی بردست انحضرت
کشته شد گفته‌اند روزه ان روز بشکر این نعمت و زیارت انحضرت

مستحب است و شیخ طوسی رحمه الله ذکر کرده است که شهادت حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع شد
اما احادیث بسیار در فضیلت روز و ثواب روزه اش وارد شده است و در روایتی
نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در روز بیست و پنجم رجب مبعوث برسالت شد و این مخالف مشهور
و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت
روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که روزه اش کفارهٔ دویست سال گناه است و بسند بسیار
از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که روز بیست و پنجم ماه
رجب را روزه دارد حق تعالی روزهٔ او را کفارهٔ هفتاد سال
گناه کرداند و ایضاً از آنحضرت علیه السلام منقولست که هر که
روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد حق تعالی روزهٔ او
را کفارهٔ هشتاد سال گناه کرداند و روز بیست و هفتم اینماه از جملهٔ
اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و
آله در آن روز برسالت برامت مبعوث شد و شبش نیز شب بسیار
مبارکی است و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام
منقولست که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه
افتاب بران می تابد و آن شب بیست و هفتم اینماه است و در صبح

ان شب حضرت رسول صلی الله علیه و اله مبعوث شد و کسی کر
عبادت کند این شب را مثل اجو شصت سال عبادت خدا با و عطا
میفرماید پرسیدند کر عمل ان شب چیست فرمود کر چون نماز خفتن
کردی بخواب و هر وقت از شب کر بیدار شوی خواه پیش از نصف شب و
خواه بعد از ان برخیز و دوازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو
رکعت سلام بکو و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سورهای
کوچک بعد از یس را بخوان و چون از همه فارغ شوی چنانچه نشسته
سورهٔ حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله
احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه فی لیلة القدر و ایة
الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان و این دعا بخوان الحمد لله الذی
لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی
من الذل و کبره تکبیرا اللهم انی اسألک بمعاقد عزک علی
ارکان عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم
الاعظم الاعظم و ذکرک الاعلی الاعلی و بکلماتک التامات
کلها ان تصلی علی محمد و ال محمد و ان تفعل بی ما انت اهله
پس هر حاجت کر خواهی بطلب کر هر چه بطلبی مستجاب میشود مکر انکه
حرامی بطلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش
را روزه بدار کر از برای تو حساب میشود بروزهٔ یکسال و بسند معتبر

دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که در شب بیست و
هفتم رجب هر وقت شب که باشد دوازده رکعت نماز بجا آورد و
در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه سورهٔ قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دوازده رکعت
فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ پس هر حاجت که خواهی بطلب مؤلف گوید که هر یک از این دو
روایت که عمل کند خوب است و اگر هر دو را بکند بهتر است و اگر نماز
شب نصف رجب را که بسند صحیح مذکور شد در این شب بجا آورد
خوب است و در آن روایت وارد شده است که در این شب نیز بجا آورد
و شیخ طوسی رحمه الله گفته است که غسل در این شب مستحب است و
زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما
در این شب مناسب است و این دعا نیز وارد شده است که در این
شب بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُكَ بِالتَّجَلِّی الْاَعْظَمِ فِی هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
مِنَ الشَّهْرِ الْمُكَرَّمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنَّا يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِی
لَيْلَتِنَا هٰذِهِ الَّتِی بِشَرَفِ الرِّسَالَةِ فَضَّلْتَهَا وَبِكَرَامَتِكَ
اَجْلَلْتَهَا وَبِالْمَحَلِّ الشَّرِيفِ اَحْلَلْتَهَا اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا نَسْاَلُكَ بِالْمَبْعَثِ

دعای شب مبعث

الشريف والسيد اللطيف والعنصر العفيف ان تصلى على
محمد واله وان تجعل اعمالنا فى هذه الليلة وفى ساير الليالى
مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشكورة وسيئاتنا
مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنك
باليسر مدرورة اللهم انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر
الاعلى وان اليك الرجعى والمنتهى وان لك الممات والمحيا وان
لك الاخرة والاولى اللهم انا نعوذ بك ان نذل ونخزى وان
ناتى ما عنه تنهى اللهم انا نسالك الجنة برحمتك ونستعيذ
بك من النار فاعذنا منها بقدرتك ونسالك من الحور العين
فارزقنا بعزتك واجعل اوسع ارزاقنا عند كبر سننا و
احسن اعمالنا عند اقتراب اجالنا واطل فى طاعتك وما
يقرب اليك ويحظى عندك ويزلف لديك اعمارنا واحسن
فى جميع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تكلنا الى احد من
خلقك فيمن علينا وتفضل علينا بجميع حوائجنا للدنيا و
الاخرة وابدا باباءنا وابناءنا وجميع اخواننا المؤمنين فى جميع
ما سالناك لانفسنا يا ارحم الراحمين اللهم انا نسالك
باسمك العظيم وملكك القديم ان تصلى على محمد وال محمد وان
تغفر لنا الذنب العظيم انه لا يغفر العظيم الا العظيم اللهم

وَهٰذا رَجَبُ الْمُكَرَّمُ الَّذى اَكْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنا
بِهِ مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاَسْاَلُكَ بِهِ وَ
بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذى خَلَقْتَهُ
فَاسْتَقَرَّ فى ظِلِّكَ فَلا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلى غَيْرِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ وَاَنْ تَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلينَ فيهِ بِطاعَتِكَ
وَالْاٰمِلينَ فيهِ لِشَفاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ اهْدِنا اِلى سَوآءِ السَّبيلِ وَ
اجْعَلْ مَقيلَنا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقيلٍ فى ظِلٍّ ظَليلٍ وَمُلْكٍ جَزيلٍ
فَاِنَّكَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَكيلُ اَللّٰهُمَّ اقْلِبْنا مُفْلِحينَ مُنْجِحينَ غَيْرَ
مَغْضُوبٍ عَلَيْنا وَلَا ضالّينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ
اَسْاَلُكَ بِعَزآئِمِ مَغْفِرَتِكَ وَبِواجِبِ رَحْمَتِكَ اَلسَّلامَةَ
مِنْ كُلِّ اِثْمٍ وَالْغَنيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجاةَ مِنَ
النّارِ اَللّٰهُمَّ دَعاكَ الدّاعُونَ وَدَعَوْتُكَ وَسَاَلَكَ السّآئِلُونَ
وَسَاَلْتُكَ وَطَلَبَ اِلَيْكَ الطّالِبُونَ وَطَلَبْتُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الثِّقَةُ وَالرَّجآءُ وَاِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَالدُّعآءِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاجْعَلِ الْيَقينَ فى قَلْبى وَالنُّورَ فى بَصَرى وَ
النَّصيحَةَ فى صَدْرى وَذِكْرَكَ فِى اللَّيْلِ وَالنَّهارِ عَلى لِسانى وَ
رِزْقاً واسِعاً غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنى وَبارِكْ لى فيما رَزَقْتَنى
وَاجْعَلْ غِناىَ فى نَفْسى وَرَغْبَتى فيما عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

پس بسجده رو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنَا
بِوِلَایَتِهِ وَ وَفَّقَنَا لِطَاعَتِهِ پس بگو شُکْراً شُکْراً صد مرتبه
پس سر از سجده بردار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی قَصَدْتُکَ بِحَاجَتِی وَ
اعْتَمَدْتُ بِمَسْئَلَتِی وَ تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِاَئِمَّتِی وَسَادَتِی اَللّٰهُمَّ
انْفَعْنَا بِحُبِّهِمْ وَاَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُمْ وَاَدْخِلْنَا
الْجَنَّةَ فِی زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ودر روز بیست و هفتم
غسل سنت است و روزه اش فضیلت بسیار دارد و بسندهای
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست کر روزه اش
برابر است با روزه هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال
و ایضاً منقولست کر حسن بن راشد از حضرت صادق علیه السلم
سؤال کرد کر آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست حضرت فرمود
بلی شریف تر و فاضل تر همر روزیست کر حضرت رسول صلی الله
علیه واله برسالت مبعوث کرده است وان بیست وهفتم ماه
رجب است باید کر روزه بداری وصلوات بر محمد وال محمد
بسیار بفرستی و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیهما در این روز منقولست و نماز این روز بطرق
مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند کر پیش از زوال باید کرد
و از اکثر احادیث ظاهر میشود کر در هر وقت روز کر بکنند خوب است

وبسند معتبر از ریان بن الصلت منقولست که چون حضرت امام محمد نقی علیه السلام ببغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هریک دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و هر رکعت را بحمد و هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه فارغ شوند سورهٔ حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هریک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس چهار مرتبه بگویند اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئًا پس چهار مرتبه بگویند لَا اُشْرِکُ بِرَبِّی اَحَدًا

وبسند معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر علیه السلام منقولست که در این دو روز دوازده رکعت نماز بجای آوری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا را میخوانی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا یَا عُدَّتِی فِی مُدَّتِی یَا صَاحِبِی فِی شِدَّتِی یَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی یَا غِیَاثِی فِی رَغْبَتِی یَا نَجَاحِی فِی حَاجَتِی یَا حَافِظِی فِی غَیْبَتِی یَا کَالِئِی فِی وَحْدَتِی یَا اُنْسِی فِی

نماز دو روز مبعث

نماز دیگر در دو روز مبعث

وَخَشْيَتِي اَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ
عَوْرَتِي وَاٰمِنْ رَوْعَتِي وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمِي وَتَجَاوَزْ
عَنْ سَيِّئَاتِي فِي اَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ
و چون از نماز فارغ شوی سورهٔ حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه
و آیة الکرسی هریک را هفت مرتبه میخوانی پس هفت مرتبه میگوئی
اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي وَلَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا پس انچه خواهی از خدا بطلب و بسند
معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که سنت است
این دعا را در روز مبعث بخوانند يَا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ وَ
ضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَالتَّجَاوُزَ يَا مَنْ عَفَا وَتَجَاوَزَ اُعْفُ عَنِّي وَ
تَجَاوَزْ يَا كَرِيمُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَكْدَى الطَّلَبُ وَاَعْيَتِ الْحِيلَةُ وَ
الْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْاٰمَالُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ اِلَّا مِنْكَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً
وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَاَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ
مُفَتَّحَةً وَالْاِسْتِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّكَ
لِدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ اِجَابَةٍ وَلِلصَّارِخِ اِلَيْكَ بِمَرْصَدِ اِغَاثَةٍ
وَاَنَّ فِي اللَّهْفِ اِلَى جُودِكَ وَالضَّمَانِ بِعِدَتِكَ عِوَضًا مِنَ

دعای روز مبعث

تحجب

مَنعِ الباخِلينَ ومَندوحةً عمّا في ايدي المستأثرين وانّك لا
عن خلقك الّا ان تحجبهم الاعمال دونك وقد علمت انّ افضل
زادِ الرّاحِلِ اليك عزمُ ارادةٍ وقد ناجاك بعزمِ الارادةِ قلبي
فاسألك بكلّ دعوةٍ دعاك بها راجٍ بلّغته امله او صارخٌ
اغثت صرخته او ملهوفٌ مكروبٌ فرّجت عن قلبه او
مذنبٌ خاطئٌ غفرت له او معافاً اتممت نعمتك عليه او
فقيرٌ اهديت غناك اليه ولتلك الدعوة عليك حقٌّ و
عندك منزلةٌ الّا صلّيت على محمّدٍ وآله وقضيت حوائجي
حوائج الدنيا والآخرة وهذا رجب المرجّب المكرّم الّذي
اكرمتنا به اوّل اشهر الحرم واكرمتنا به من بين الامم ياذا
الجود والكرم فاسألك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم
الاجلّ الاكرم الّذي خلقته فاستقرّ في ظلّك فلا يخرج
منك الى غيرك ان تصلّي على محمّدٍ واهل بيته الطاهرين
وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه
لشفاعتك اللّهمّ واهدنا الى سواء السّبيل واجعل
مقيلنا عندك خير مقيلٍ في ظلٍّ ظليلٍ فانّك حسبنا ونعم
الوكيل والسّلام على عباده المصطفين وصلواته عليهم
اجمعين اللّهمّ وبارك لنا في يومنا هذا الّذي فضّلته و

كرامتك

بِكَرامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ اَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْ
فِيهِ اِلَى عِبادِكَ اَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ اَحْلَلْتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَيْهِ صَلوةً دآئِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنا ذُخْرًا وَاجْعَلْ لَنا
مِنْ اَمْرِنا يُسْرًا وَاخْتِمْ لَنا بِالسَّعادَةِ اِلَى مُنْتَهَى آجالِنا وَقَدْ
قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ اَعْمالِنا وَبَلِّغْنا بِرَحْمَتِكَ اَفْضَلَ آمالِنا اِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و بسند
معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روز بیست و
هشتم ماه رجب را روزه بدارد کفاره نود سال گناه او کرده
شد و هر که روز بیست و نهم را روزه بدارد کفاره صد سال گناه او با
شد و هر که روز سی ام روزه بدارد حق تعالی گناهان گذشته و آینده
او را بیامرزد و در روز آخر نماز سلمان سنت است بنحوی که در اول
مذکور شد و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست و نهم
نیز احتیاطا بکند و در کتب دعوات از برای هر شب اینماه نماز مخصوصی
ذکر کرده اند چون سند معتبری بنظر نرسیده نخواستم ایراد نمایم
و چون بسیار مشهور است ایراد مینمایم و اگر کسی بقصد انکه مطلق
صلوة خوبست بکند بدنیست شب اول سی رکعت در هر رکعت بعد
از حمد سه مرتبه یعنی قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه توحید یعنی
قل هو الله احد شب دویم ده رکعت با حمد و جحد شب سیم ده رکعت

نمازهای هر شب اینماه

با حمد و پنج مرتبه اذا جاء نصر الله در هر رکعت چهارم صد رکعت در
هر دو رکعت در اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دویم
بعد از حمد قل اعوذ برب الناس پنجم شش رکعت در هر رکعت
بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید ششم دو رکعت در هر رکعت
بعد از حمد هفت نوبت آیة الکرسی هفتم چهار رکعت در هر رکعت
بعد از حمد توحید و معوذتین هر یك سه مرتبه و بعد از نماز ده
مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع هشتم بیست رکعت در
رکعت یك حمد و هر یك از چهار قل سه مرتبه نهم دو رکعت بحمد
و پنج مرتبه الهاکم التکاثر دهم دوازده رکعت بعد از مغرب با حمد و
سه مرتبه توحید یازدهم دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه آیة
الکرسی دوازدهم دو رکعت با حمد و آیة امن الرسول ده مرتبه سیزدهم
ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ والعادیات
و در دویم سورهٔ الهاکم التکاثر چهاردهم سی رکعت در هر رکعت
بعد از حمد سوره توحید و آیهٔ قل انما انا بشر مثلکم تا آخر سوره
پانزدهم و شانزدهم و هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه سوره توحید
در هر رکعت هجدهم دو رکعت در هر رکعت توحید و معوذتین هر یك
ده مرتبه نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده
مرتبه توحید و آیة الکرسی بیستم دو رکعت در هر رکعت

سورهٔ حمد و پنج مرتبه سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر بیست و یکم شش رکعت

در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر و ده مرتبه

توحید بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد

و هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن ده

مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار بیست و سیم

دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ و الضحی بیست و چهارم

چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد آیهٔ آمن الرسول و سورهٔ توحید

یک مرتبه بیست و پنجم بیست رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر

رکعت حمد و آیهٔ آمن الرسول و سورهٔ توحید یک مرتبه بیست و ششم

دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه سورهٔ توحید

بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم دوازده رکعت در هر

رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد

از تمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه

استغفار سیام ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید

و در هر یک از این نمازها ثوابهای بسیار مذکور است و بنابر عدم

اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافلی که مذکور میشود هر دو رکعت

بیک سلام است و بعضی که طولی دارد و میان نماز شام و خفتن

واقع شده و باید بعد از داخل شدن واقع شود که در نش خالی از

اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب رغایب را درین رساله ایراد ننمودم با انکه از طریق عامه نقل شده است ومعتبر نیست باب دویم در بیان

فضایل واعمال ماه مبارک شعبان وایام ولیالی انست ودران نیز پنج فصل است فصل اول در بیان فضیلت اینماه است وثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است ومنسوب است بحضرت سید انبیا صلی الله علیه واله چنانچه منقولست از حضرت صادق علیه السلم که چون حضرت رسول صلی الله علیه واله ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمود نداکننده را که نداکند درمیان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه واله بسوی شما ومیفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از روزی که ندای منادی انحضرت را شنیدم روزهٔ شعبان را ترك نکردم وتا زنده ام ترك نخواهم کرد انشاء الله تعالی وفرمود که روزهٔ ماه شعبان وماه رمضان توبه ایست از جانب خدا از برای جمیع گناهان وایضا منقولست از ام سلمه که حضرت رسول صلی الله علیه واله هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان را که انرا وصل میکرد بماه رمضان وایضا منقولست که از انحضرت سؤال کردند که کدام روزهای سنت را باید گرفت فرمود که روزه برای تعظیم ماه شعبان

رمضان

رمضان واز حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه وآله ماه شعبانرا روزه میداشت و وصل میکرد بماه
رمضان و میفرمود که هردو ماه خداست و روزهٔ هردو کفاره
گناهان گذشته و آینده است و ایضاً از حضرت امام محمد باقر علیه
السلام منقولست که هرکه ماه شعبانرا روزه دارد اورا پاک
کرداند از هر لغزشی و از قسمهای معصیت و از قسمهای در
وقت غضب و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله منقولست
که ماه شعبان ماهی است شریف و ان ماه منست و حاملان
عرش الهی او را تعظیم مینمایند و حق و حرمتاورا میشناسند و
ان ماهی است که زیاد میشود در آن روزیهای بندگان از
برای ماه رمضان و زینت میکنند در ان بهشتها را و انرا شعبان
نام کرده اند برای انکه متشعّب و بسیار میکرد در ان روزیهای
مؤمنان و حسنه در آن ماه مضاعف میکردد هفتاد برابر
وگناه در آن پست میکردد و امر زیده میشود و اعمال خیر در آن
مقبول میکردد و خداوند جبّار نظر میکند بسوی روزه
داران و عبادت کنندکان اینماه پس مباهات میکند بایشان
با حاملان عرش پس در فضیلت روزهٔ هردو در این ماه
آنقدر فرمود که ذکرش موجب تطویل کلام است و بسند معتبر

فضائل روزهٔ شعبان

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که روزه شعبان
ذخیرهٔ بنده است از برای روز قیامت وهر بنده که در شعبان
روزه بسیار بگیرد البته حق تعالی امر معیشت او را باصلاح
آورد وکفایت کند شر دشمنان او را وکمتر ثوابی که بروزه دار
روزی از شعبان میدهند آنست که بهشت از برای او واجب گردد
وبسندهای معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه وآله فرمود که شعبان ماه من است وماه رمضان
ماه خداست پس هر که یک روز از ماه من روزه بدارد من شفیع
او باشم در روز قیامت وهر که دو روز از ماه من روزه
دارد گناهان گذشته او آمرزیده شود وهر که سه روز از
ماه من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر گیر یعنی
هیچ گناه نداری وبسند عالی از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که هر که یک روز شعبان را از برای خدا روزه بدارد
داخل بهشت شود وهر که در یک روز شعبان هفتاد مرتبه
استغفار کند در قیامت در زمره حضرت رسول صلی الله
علیه وآله محشور شود وگرامی داشتن خدا او را واجب گردد
وهر که در شعبان تصدقی بکند اگرچه بنصف دانه خرما باشد
خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند وهر که سه روز از آخر

شعبان

شعبان روزه دارد و وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه
دو ماه متصل برای او بنویسد وابن بابویه روایت کرده است
که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول صلی الله علیه و آله
زیاده از ماههای دیگر روزه میگرفت گفت ماه شعبان را
و میفرمود که مردم از آن غافلند و آن ماهی است که در آن
ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارم که عمل من
بالا رود در وقتی که روزه باشم وایضا روایت کرده است که
از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا غافلید از روزه
شعبان یعنی افضل است از آن وایضا روایت کرده است بسند معتبر
از حضرت خیر البشر که فرمود شعبان ماه من است هر که از ماه
من یک روز روزه بدارد بهشت او را واجب شود و هر که دو
روز روزه دارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان
باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند بماه رمضان
توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگی هر چند داخل خون حرام
شده باشد که او را نفع میدهد وبسند صحیح از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که هر که سه روز از آخر ماه شعبان
را روزه دارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا صلی الله علیه و آله
شفیع او باشد در قیامت وایضا بسند بسیار معتبر از حضرت

صادق علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل می شد
حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود و
میفرمود ای گروه اصحاب من میدانید چه ماهیست اینماه شعبان
است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود شعبان ماه
منست پس روزه بدارید در اینماه از برای محبت پیغمبر خود و از
برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آنخداوندی که جان علی بن
الحسین بدست اوست سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین
بن علی که گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزه
دارد شعبانرا از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا خدا
او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت
و بهشت را از برای او واجب گرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
که شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه خداست پس هر که
ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر
که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی مونس او گردد در وحشت قبر و
او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با روی سفید
نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند و نامه مخلد بودن
در بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند

پس

پس حق تعالی او را ندا کند که ای بندهٔ من او بگوید لبیک ای خداوند من
پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس
خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید دست بندهٔ مرا و ببرید
بنزد پیغمبر من پس بیاورند او را بنزد من من با او بگویم ماه مرا روزه
داشتی او بگوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو میکنم پس حق تعالی
فرماید که من حقوق خود را بر بندهٔ خود بخشیدم امّا حقوق خلق من
هر که از او عفو کند من انقدر عوض با و بدهم که او راضی شود پس من
دست او را بگیرم و بیاورم بسوی صراط پس بینم که صراط لغزنده
است و میلرزد و پای گناه کاران بران بند نمیشود پس دست او را
بگیرم ملکی که موکل است بر صراط گوید که کیست این مرد من گویم این
فلان کس است از امّت من که در دنیا ماه مرا روزه که فرض است
بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای
طلب وعدهٔ خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا انکه
او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید که امروز در روزیست
که در را برای امت تو میگشایم و او را داخل بهشت میکنم پس حضرت
امیر المومنین علیه السّلام فرمود که روزه بدارید ماه حضرت
رسالت را تا او شفیع شما گردد در روز قیامت و روزه
بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سر بمهر بهشت فصل دویم

در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده گردد اگرچه بعدد ستارهای آسمان باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه من است پس در این ماه بسیار بفرستید صلوات بر من و آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند کسی را که در این ماه صلوات بر او و آل او بفرستد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود که بگو اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد حق تعالی برات بیزاری از آتش جهنم و بگذراند او را از صراط و داخل بهشت گرداند او را و بسندهای معتبر منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ حق تعالی روح او را در افق مبین جا دهد و آن فضای وسیعی است در پیش عرش و در آن فضا نهرها جاریست و قدحها در کنار آن نهرها بعدد ستارهای آسمان

در بیان اعمال هر روز ماه شعبان

و از بعضی

ودربعضی از روایات الحیّ القیّوم بسم الرّحمن الرّحیم است و هر دو
خوب است و بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
در هر روز ماه شعبان ودر وقت زوال ودر شب نیمهٔ آن این
صلوات را میخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَ
مَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلٰٓائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ
بَيْتِ الْوَحْیِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ
فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ
لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ
الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَاِ الْهَارِبِينَ وَمَنْجَا الْخَآئِفِينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضًا وَ
لِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَدَاۤءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْاَبْرَارِ الْاَخْيَارِ الَّذِينَ اَوْجَبْتَ
لَهُمْ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوِلَايَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِی بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِی بِمَعْصِيَتِكَ وَ
ارْزُقْنِی مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَیَّ
مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَیَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْيَيْتَنِی تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا
شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ شَعْبَانُ

الذی حففته منک بالرحمة والرضوان الذی کان رسول الله
صلواتک علیه واله یداب فی صیامه وقیامه فی لیالیه و
ایامه بخوعا لک فی اکرامه واعظامه الی محل حمامه اللهم
فاعنا علی الاستنان بسنته فیه ونیل الشفاعة لدیه اللهم
فاجعله لی شفیعا مشفعا وطریقا الیک مهیعا واجعلنی له
متبعا حتی القاک یوم القیمة عنی راضیا وعن ذنوبی غاضیا
قد اوجبت لی منک الرحمة والرضوان وانزلتنی دار القرار ومحل
الاخیار وسید ابن طاوس رحمه الله بسند معتبر از ابن خالویه روایت
کرده است که این مناجات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و امامان
از فرزندان اوست علیهم السلام که در ماه شعبان میخوانده اند اللهم صل
علی محمد وال محمد واسمع ندائی اذا نادیتک واقبل علی اذا ناجیتک
فقد هربت الیک و وقفت بین یدیک مستکینا متضرعا الیک
راجیا لما لدیک ثوابی وتعلم ما فی نفسی وتخبر حاجتی وتعرف
ضمیری ولا یخفی علیک امر منقلبی ومثوای وما ارید ان ابدی
به من منطقی واتفوه به من طلبتی وارجوه لعاقبتی وقد جرت
مقادیرک علی یا سیدی فیما یکون منی الی اخر عمری من سریرتی
وعلانیتی وبیدک لا بید غیرک زیادتی ونقصی ونفعی وضری
الهی ان حرمتنی فمن ذا الذی یرزقنی وان خذلتنی فمن ذا الذی

مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

ینصرنی

ينصرني إلهي أعوذ بك من غضبك وحلول سخطك إلهي إن
كنت غير مستأهل لرحمتك فأنت أهل أن تجود علي بفضل
سعتك إلهي كأني بنفسي واقفة بين يديك وقد أظلها حسن
توكلي عليك فقلت ما أنت أهله وتغمدتني بعفوك إلهي إن
عفوت فمن أولى منك بذلك وإن كان قد دنا أجلي ولم يدنني
منك عملي فقد جعلت الإقرار بالذنب إليك وسيلتي إلهي قد
جرت على نفسي في النظر لها فلها الويل إن لم تغفر لها
إلهي لم يزل برك علي أيام حياتي فلا تقطع برك عني في
مماتي إلهي كيف آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي وأنت لم
تولني إلا الجميل في حياتي إلهي تول من أمري ما أنت أهله و
عد بفضلك على مذنب قد غمره جهله إلهي قد سترت علي
ذنوبا في الدنيا وأنا أحوج إلى سترها علي منك في الأخرى
إلهي قد أحسنت إلي إذ لم تظهرها لأحد من عبادك
الصالحين فلا تفضحني يوم القيامة على رؤوس الأشهاد إلهي
جودك بسط أملي وعفوك أفضل من عملي إلهي فسرني بلقائك
يوم تقضي فيه بين عبادك إلهي اعتذاري إليك اعتذار
من لم يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري يا أكرم من
اعتذر إليه المسيئون إلهي لا ترد حاجتي ولا تخيب طمعي ولا

تقطع منك رجائى واملى الهى لو اردت هوانى لم تهدنى ولو
اردت فضيحتى لم تعافنى الهى ما اظنك تردنى فى حاجة قد افنيت
عمرى فى طلبها منك الهى فلك الحمد ابدا دائما سرمدا يزيد
ولا يبيد كما تحب وترضى الهى ان اخذتنى بجرمى اخذتك
بعفوك وان اخذتنى بذنوبى اخذتك بمغفرتك وان
ادخلتنى النار اعلمت اهلها انى احبك الهى ان كان صغر
فى جنب طاعتك عملى فقد كبر فى جنب رجائك املى الهى
كيف انقلب من عندك بالخيبة محروما وقد كان حسن
ظنى بجودك ان تقلبنى بالنجاة مرحوما الهى وقد افنيت عمرى
فى شرة السهو عنك وابليت شبابى فى سكرة التباعد منك
الهى فلم استيقظ ايام اغترارى بك وركونى الى سبيل
سخطك الهى وانا عبدك وابن عبدك قائم بين يديك متوسل
بكرمك اليك الهى انا عبد اتنصل اليك مما كنت
اواجهك من قلة استحيائى من نظرك واطلب العفو منك
اذ العفو نعت لكرمك الهى لم يكن لى حول فانتقل به عن
معصيتك الا فى وقت ايقظتنى لمحبتك وكما اردت ان
اكون كنت فشكرتك بادخالى فى كرمك ولتطهير قلبى من اوساخ
الغفلة عنك الهى انظر الى نظر من ناديته فاجابك و

استعمله

استعملته بمعونتک فاطاعک یا قریبا لا یبعد عن المغترّ به و
یا جوادا لا یبخل عمّن رجا ثوابه الهی هب لی قلبا یدنیه منک
شوقه ولسانا یرفع الیک صدقه و نظرا یقرّبه منک حقّه
الهی انّ من تعرّف بک غیر مجهول ومن لاذ بک غیر مخذول
ومن اقبلت علیه غیر مملوک الهی انّ من انتهج بک لمستنیر
وانّ من اعتصم بک لمستجیر وقد لذت بک یا الهی فلا تخیّب
ظنّی من رحمتک ولا تحجبنی عن رافتک الهی اقمنی فی اهل
ولایتک مقام من رجا الزّیادة من محبّتک الهی والهمنی
ولها بذکرک الی ذکرک واجعل همّتی الی روح نجاح
اسمائک ومحلّ قدسک الهی بک علیک الّا الحقتنی بمحلّ
اهل طاعتک والمثوی الصّالح من مرضاتک فانّی لا اقدر
لنفسی دفعا ولا املک لها نفعا الهی انا عبدک الضّعیف
المذنب ومملوکک المنیب المعیب فلا تجعلنی ممّن صرفت
عنه وجهک وحجبه سهوه عن عفوک الهی هب لی کمال
الانقطاع الیک وانر ابصار قلوبنا بضیاء نظرها الیک
حتّی تخرق ابصار القلوب حجب النّور فتصل الی معدن
العظمة وتصیر ارواحنا معلّقة بعزّ قدسک الهی و
اجعلنی ممّن نادیته فاجابک ولاحظته فصعق لجلالک

فناجيته سرًّا وعملت لك جهرًا الهی لم اسلّط علی حسن ظنّی
قنوط الایاس ولا انقطع رجائی من جمیل کرمك الهی ان
کانت الخطایا قد اسقطتنی لدیك فاصفح عنّی بحسن توکّلی
علیك الهی ان حطّتنی الذّنوب من مکارم لطفك فقد
نبّهنی الیقین الی کرم عطفك الهی ان انامتنی الغفلة عن
الاستعداد للقائك فقد نبّهتنی المعرفة بکرم آلائك
الهی ان دعانی الی النّار عظیم عقابك فقد دعانی الی الجنّة
جزیل ثوابك الهی فلك اسأل والیك ابتهل وارغب ان
تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تجعلنی ممّن یدیم ذکرك ولا
ینقض عهدك ولا یغفل عن شکرك ولا یستخفّ بامرك الهی
والحقنی بنور عزّك الابهج فاکون لك عارفًا وعن سواك
منحرفًا ومنك خائفًا مراقبًا یاذا الجلال والاکرام و
صلّی الله علی محمّد رسوله وآله الطّاهرین وسلّم واین مناجات
جلیل القدر است و بر مضامین عالیه مشتمل است و در همه
اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسب است و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در مجموع ماه شعبان هزار
مرتبه بگوید لا اله الّا الله ولا نعبد الّا ایّاه مخلصین له الدّین
ولو کره المشرکون حق تعالی عبادت هزار ساله در نامهٔ عمل او

بنویسد

بنویسد وگناه هزار ساله از او محو کند و از قبر بیرون آید با روی
نورانی مانند ماه شب چهارده و او را صدیق بنویسند و بسند معتبر
منقولست که از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند از فضیلت
روزهٔ رجب حضرت فرمود چرا غافل گردیده اید از روزهٔ شعبان
راوی گفت یا ابن رسول الله چه ثواب دارد کسی که یک روز شعبان
را روزه دارد گفت والله بهشت ثواب اوست گفت یا ابن رسول
الله بهترین عملها در این ماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب
آمرزش نمودن هر که در این ماه تصدقی بکند حق تعالی او را تربیت
میکند چنانکه یکی از شما شتر بچهٔ خود را تربیت کنید تا انکه در قیامت
مانند کوه احد بصاحبش برسد فصل سیم در فضایل و اعمال
ایام مخصوصهٔ اول ماه است تا ایام البیض بسندهای معتبر منقول
است از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان
را روزه دارد بهشت او را واجب گردد البته و از حضرت امام رضا
علیه السلم منقولست استحباب روزهٔ سه روز اول وسه روز
میان وسه روز آخر ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلم منقول
استکه رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود که در هر پنجشنبه ماه
شعبان زینت می کنند آسمانها را پس ملائکه میگویند خداوندا
بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشانرا مستجاب کردان

در بیان اعمال هر روز

و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکی است وموافق مشهور روز
ولادت حضرت امام حسین علیه السلام است واز حضرت صاحب
الامر صلوات الله علیه فرمانی بیرون آمد که روز سیم ماه شعبان
روز ولادت حضرت امام حسین علیه السلام است پس روزه بدارید
و این دعا را بخوانید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ
الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَکَتْهُ السَّماءُ
وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ
وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْکَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ
اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفاءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی
اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّی یُدْرِکُوا
الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَکُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ
اِلَیْکَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْاَلُ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ وَمُعْتَرِفٍ مُسیءٍ اِلی نَفْسِهِ
مِمّا فَرَّطَ فی یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْاَلُکَ الْعِصْمَةَ اِلی مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ
الْکَرامَةِ وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اَللّٰهُمَّ وَکَما اَکْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ
فَاَکْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَاجْعَلْنا
مِمَّنْ یُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَیُکْثِرُ الصَّلوٰةَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِکْرِهِ وَعَلی جَمیعِ

اوصیائه

اَوْصِيائِهِ وَاَهْلِ اصْطِفائِهِ الْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَیْ

عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهْرِ وَالْحُجَجِ عَلی جَمِیعِ الْبَشَرِ اَللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنا فِی

هٰذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنا فِیهِ کُلَّ طَلِبَةٍ کَما وَهَبْتَ

الْحُسَیْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عائِذُونَ بِقَبْرِهِ

مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ آمِینَ رَبَّ الْعالَمِینَ و زیارت

آنحضرت و غسل زیارت در این روز مستحب است و کیفیت زیارت

بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ طوسی رحمه

الله روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین علیه السلام در

روز پنجم اینماه متولد شده است اگر احتیاطا هر دو روز را

حرمت بدارند و اعمال را در این روز نیز بعمل آورند خصوصا

زیارت را بهتر است و ایضا شیخ بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام

روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز هفتم

ماه شعبان متولد شده است اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در

ماه رجب مذکور شد اما بر وفق روایت اگر روزه و زیارت آنحضرت

و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسب است فصل چهارم

در بیان اعمال ایام البیض ماه شعبان است اعنی سیزدهم و چهاردهم

و پانزدهم در اعمال ماه رجب مذکور شد که در شب سیزدهم دو

رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بجا

در اعمال ایام البیض ماه شعبان است

او رند ودر هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارك الذی بیده الملك و
قل هو الله احد بخوانند و در نماز سنت سورها که از حفظ نتوانند
خواند از روی قران میتوان خواند و روزه هر سه روز سنت است
وفضایل واعمال شب پانزدهم زیاده از انست که در این رساله احصا
توان نمود واکتفا مینمایم بانچه صحیح تراست از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلم منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه واله فرمود
که چون شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت بایستید و
روزش را روزه بدارید بدرستی که از اول تا اخر این شب از جانب
حق تعالی ندا میرسد که ایا استغفار کننده هست که طلب امرزش کند از
گناهان خود وما گناهان او را بیامرزیم ایا کسی هست که طلب روزی
کند از ما ما روزی او را فراخ کنیم وغسل در این شب سنت است
واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه بدارید ماه
شعبان را ودر شب نیمه ان غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما
باشد ورحمت الهی شما را دریابد واز جمله اعمال این شب زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام است واز حضرت امام زین العابدین
علیه السلم منقولست که هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و
بیست وچهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلم
را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه وپیغمبران در این شب از خدا

رخصت

رخصت می طلبند که بزیارت آنحضرت بیایند پس رخصت می یابند
پس خوشا حال کسی که این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جملهٔ
ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد
صلوات الله علیهم اجمعین که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب
زمین و جنیان و آدمیان و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب
نیمهٔ شعبان می آمرزند جمیع گناهان کسی را که زیارت آنحضرت کند در
آن شب و اقل زیارت آنحضرت آنست که ببامی بر آید یا بصحرای گشاده رود
و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و ببالای سر نظر کند پس بانگشت
اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و
از جملهٔ آنها اینست اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
در شب نیمهٔ شعبان [illegible]

السلام علیک یابن خدیجة الکبری السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور اشهد انک قد اقمت الصلوة واتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر واطعت الله و رسوله حتی اتیک الیقین فلعن الله امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة سمعت بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها ولم تلبسک من مدلهمات ثیابها واشهد انک من دعائم الدین وارکان المؤمنین واشهد انک الامام البر التقی الرضی الزکی الهادی المهدی واشهد ان الائمة من ولدک کلمة التقوی واعلام الهدی والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا واشهد الله و ملائکته وانبیاءه ورسله انی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم سلم وامری لامرکم متبع صلوات الله علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم وعلی اجسامکم وعلی شاهدکم وعلی غائبکم وعلی ظاهرکم و علی باطنکم پس دو رکعت نماز زیارت میکند واگر نماز را پیش از زیارت بکند نیز خوبست اگر از دو رکعت زیارت فارغ شد پس قصد زیارت حضرت علی بن الحسین علیهما السلام بکند و بگوید السلام علیک یابن رسول الله السلام علیک یابن نبی الله

الفلم ...

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهيدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ
الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ
اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ پس قصد زيارت ساير شهدا
رضي الله عنهم بكند وبگويد اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِياءَ اللهِ وَاَحِبّاءَهُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَصْفِياءَ اللهِ وَاَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا
اَنْصارَ دينِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا اَنْصارَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا اَنْصارَ اَبي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا اَنْصارَ اَبي عَبْدِ اللهِ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتي
فيها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً فَيا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ
مَعَكُمْ و در شب اول و پانزدهم ماه رجب و در سيم و نيمه
ماه شعبان و شبهاى ماه رمضان و شبهاى عيد و ساير
ايامى كه زيارت آنحضرت مستحب است بهمين طريق زيارت ميتوان
كرد و زيارات مبسوطه و مخصوصه را در كتاب تحفة الزاير
ذكر كرده ام هر كه خواهد بآن كتاب رجوع نمايد و از جمله بركات
اين شب آنست كه ولادت وافر السعادت حضرت صاحب الامر عليه السلام

در این شب واقع شده است و باین سبب سنت است که این دعا را در این شب بخوانند که بمنزله زیارت آنحضرت است اللّهمّ بحقّ لیلتنا هذه و مولودها و حجّتك و موعودها التی قرنت الی فضلها فضلاً فتمّت کلمتك صدقاً و عدلاً لا مبدّل لکلماتك و لا معقّب لآیاتك نورك المتألّق و ضیاؤك المشرق و العلم النّور فی طخیاء الدّیجور الغائب المستور جلّ مولده و کرم محتده و الملائکة شهّده و الله ناصره و مؤیّده اذا آن میعاده و الملائکة امداده سیف الله الّذی لا ینبو و نوره الّذی لا یخبو و ذو الحلم الّذی لا یصبو مدار الدّهر و نوامیس العصر و ولاة الامر و المنزل علیهم و ما ینزل فی لیلة القدر و اصحاب الحشر و النّشر تراجمة وحیه و ولاة امره و نهیه اللّهمّ فصلّ علی خاتمهم و قائمهم المستور عن عوالمهم و ادرك بنا ایّامه و ظهوره و قیامه و اجعلنا من انصاره و اقرن ثارنا بثاره و اکتبنا فی اعوانه و خلصائه و احینا فی دولته ناعمین و بصحبته غانمین و بحقّه قائمین و من السّوء سالمین یا ارحم الرّاحمین و الحمد لله ربّ العالمین و صلّی الله علی محمّد خاتم النّبیّین و المرسلین و علی اهل بیته الصّادقین و عترته النّاطقین و العن جمیع الظّالمین و احکم بیننا و بینهم یا احکم

الحاکمین

الحاکمین وزید شهید روایت کرده است که پدرم امام زین العابدین علیه السلام
ماها همه را در شب نیمهٔ شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را سه حصه
میکرد در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث دویم دعا میکرد و ما آمین
میگفتیم بر دعای او و ثلث اخر را استغفار میکرد و ما نیز استغفار
میکردیم تا صبح طالع میشد یعنی بعد از نماز شب و نمازهای این شب
بسیار است و از جملهٔ آنها چهار رکعت است هر دو رکعت بیکسلام
و سی نفر از اصحاب حضرت صادق علیه السلام این نماز را ازان
حضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه سورهٔ
قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْكَ
فَقیرٌ وَمِنْ عَذابِكَ خائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلِ اسْمی وَلا
تُغَیِّرْ جِسْمی رَبِّ لا تُجْهِدْ بَلائی رَبِّ لا تُشْمِتْ بی اَعْدائی اَعُوذُ
بِعَفْوِكَ مِنْ عَذابِكَ وَاَعُوذُ بِرِضاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوذُ بِكَ
مِنْكَ جَلَّ ثَناؤُكَ اَنْتَ كَما اَثْنَیْتَ عَلی نَفْسِكَ وَفَوْقَ ما یَقُولُ
الْقائِلُونَ فیكَ وبروایت دیگر باز چهار رکعت است بدو سلام
و در هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صد
مرتبه یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی
اِلَیْكَ فَقیرٌ وَاِنّی مِنْ عَذابِكَ خائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلِ
اسْمی وَلا تُغَیِّرْ جِسْمی رَبِّ لا تُجْهِدْ بَلائی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِعَفْوِكَ

مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاَعُوذُ بِرِضاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذابِكَ
وَاَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ جَلَّ ثَناؤُكَ وَلا اُحْصِي مِدْحَتَكَ
وَلَا الثَّناءَ عَلَيْكَ اَنْتَ كَما اَثْنَيْتَ عَلىٰ نَفْسِكَ وَفَوْقَ ما يَقُولُ الْقائِلُونَ
رَبِّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذا وَكَذا و بجای
وافعل بی كذا وكذا حاجت خود را یاد کند واگر این
نماز را بانچاه مرتبه قل هو الله احد بعمل آورد موافق میشود بانماز
حضرت امیر المؤمنین علیه السلم و در فضیلت آن احادیث بسیار است
وبسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که شب نیمهٔ شعبان
بهترین شبها است بعد از شب قدر و حق تعالی فضل خود را در این شب به
بندگان عطا مینماید و باحسان خود گناهان ایشانرا می آمرزد پس
اهتمام کنید در عبادت در این شب که این شب شبی است که حق تعالی
بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود
رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای ما
اهل بیت قرار داده است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده
است پس اهتمام نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستی که
هر که در این شب صد مرتبه سُبْحانَ اللهِ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه
اَللهُ اَكْبَرُ و صد مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بگوید حق تعالی گناهان گذشتهٔ
او را بیامرزد و حاجتهای دنیا و آخرت او را برآورد خواه طلب نماید

وخواه نماید راوی پرسید که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود
که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول بعد از حمد
سورهٔ قل یا ایها الکافرون و در دویم سورهٔ قل هو الله احد بخوان
و بعد از سلام سی و سه مرتبه سُبْحَانَ اللهِ و سی و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و سی و
چهار مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ و اگر بترتیب حضرت فاطمهٔ زهرا علیها السلام
بخواند ظاهرا خوب باشد پس این دعا را بخوان یَا مَنْ اِلَیْهِ مَلْجَاُ الْعِبَادِ فِی
الْمُهِمَّاتِ وَاِلَیْهِ یَفْزَعُ الْخَلْقُ فِی الْمُلِمَّاتِ یَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِیَّاتِ
یَا مَنْ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ خَوَاطِرُ الْاَوْهَامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَرَاتِ یَا رَبَّ
الْخَلَائِقِ وَالْبَرِیَّاتِ یَا مَنْ بِیَدِهٖ مَلَکُوْتُ الْاَرَضِیْنَ وَالسَّمٰوَاتِ اَنْتَ اللهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَیْکَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَیَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اجْعَلْنِیْ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَیْهِ فَرَحِمْتَهٗ وَسَمِعْتَ دُعَآءَهٗ
فَاَجَبْتَهٗ وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهٗ فَاَقَلْتَهٗ وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِیْئَتِهٖ
وَعَظِیْمِ جَرِیْرَتِهٖ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِکَ مِنْ ذُنُوْبِیْ وَلَجَاْتُ اِلَیْکَ فِیْ
سَتْرِ عُیُوْبِیْ اَللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَیَّ بِکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ وَاحْطُطْ خَطَایَایَ
بِحِلْمِکَ وَعَفْوِکَ وَتَغَمَّدْنِیْ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ بِسَابِغِ کَرَامَتِکَ وَ
اجْعَلْنِیْ فِیْهَا مِنْ اَوْلِیَآئِکَ الَّذِیْنَ اجْتَبَیْتَهُمْ لِطَاعَتِکَ وَاخْتَرْتَهُمْ
لِعِبَادَتِکَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَکَ وَصَفْوَتَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ
مِمَّنْ سَعِدَ جَدُّهٗ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَیْرَاتِ حَظُّهٗ وَاجْعَلْنِیْ مِمَّنْ سَلِمَ

فَنَعِمَ وَفَازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنِی شَرَّ مَا اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِی مِنَ الْاِزْدِیَادِ
فِی مَعْصِیَتِكَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ طَاعَتَكَ وَمَا یُقَرِّبُنِی مِنْكَ وَیُزْلِفُنِی
عِنْدَكَ سَیِّدِی اِلَیْكَ مَلْجَاُ الْهَارِبِ وَمِنْكَ مُلْتَمَسُ الطَّالِبِ
وَعَلٰی كَرَمِكَ یُعَوِّلُ الْمُسْتَقِیلُ التَّائِبُ اَدَّبْتَ عِبَادَكَ بِالتَّكَرُّمِ
وَاَنْتَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِینَ وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَاَنْتَ الْغَفُورُ
الرَّحِیمُ اَللّٰهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِی مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤْیِسْنِی مِنْ سَابِغِ
نِعَمِكَ وَلَا تُخَیِّبْنِی مِنْ جَزِیلِ قِسَمِكَ فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ
وَاجْعَلْنِی فِی جُنَّةٍ مِنْ شِرَارِ بَرِیَّتِكَ رَبِّ اِنْ لَمْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ
ذٰلِكَ فَاَنْتَ اَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَیَّ بِمَا اَنْتَ
اَهْلُهُ لَا بِمَا اَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّی بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِی لَكَ
وَعَلِقَتْ نَفْسِی بِكَرَمِكَ فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ وَاَكْرَمُ الْاَكْرَمِینَ
اَللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِی مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِیلِ قِسَمِكَ وَاَعِذْنِی بِعَفْوِكَ
مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الَّذِی یَحْبِسُ عَلَیَّ الْخُلُقَ وَیُضَیِّقُ
عَلَیَّ الرِّزْقَ حَتّٰی اَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَاَنْعَمَ بِجَزِیلِ عَطَائِكَ
وَاَسْعَدَ بِسَابِغِ نَعْمَائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ
وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ
لِی بِمَا سَاَلْتُكَ وَاَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ اَسْاَلُكَ بِكَ لَا بِشَیْءٍ اَعْظَمَ
مِنْكَ پس بسجده میروی و میگوئی یا رَبِّ بیست مرتبه یا اَللّٰهُ هفت

مرتبه

مرتبه لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ هفت مرتبه ما شآءَ اللّٰهُ لا قُوَّةَ
اِلّا بِاللّٰهِ ده مرتبه لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ ده مرتبه پس صلوات بر محمد
و آل محمّد بفرستد آنچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب و بخدا
سوگند که اگر بعدد قطرات باران حاجت بطلبی حق تعالی ترا آنها میرساند
بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه یا اَللّٰهُ هفت مرتبه
بگوید یا رَبَّ مُحَمَّدٍ و شیخ گفته است پس بگو اِلٰهی تَعَرَّضَ لَکَ فی هٰذَا
اللَّیْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَکَ الْقاصِدُونَ وَاَمَّلَ فَضْلَکَ وَ
مَعْرُوفَکَ الطّالِبُونَ وَلَکَ فی هٰذَا اللَّیْلِ نَفَحاتٌ وَجَوائِزُ وَعَطایا
تَمُنُّ بِها عَلیٰ مَنْ تَشآءُ مِنْ عِبادِکَ وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنایَةُ
مِنْکَ وَها اَنَا ذا عُبَیْدُکَ الْفَقیرُ اِلَیْکَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَکَ وَمَعْرُوفَکَ
فَاِنْ کُنْتَ یا مَوْلایَ تَفَضَّلْتَ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ
وَعُدْتَ عَلَیْهِ بِعائِدَةٍ مِنْ عَطْفِکَ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْخَیِّرینَ الْفاضِلینَ وَجُدْ عَلَیَّ بِطَوْلِکَ
وَمَعْرُوفِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ وَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَآلِهِ
الطّاهِرینَ وَسَلِّمْ تَسْلیماً اِنَّ اللّٰهَ حَمیدٌ مَجیدٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما
اَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَ اِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ مؤلّف گوید
که این دعای بسیار خوبی است و از دعاهای این شب است امّا
ظاهرا جزو آن عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی

علیه السلام روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه
و آله نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمهٔ شعبان
ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از
حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوانند پس بسجده روند و در سجده
بگویند اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدَ سَوادی وَخَیالی وَبَیاضی یا عَظیمَ کُلِّ
عَظیمٍ اِغْفِرْ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُهُ غَیْرُكَ یا عَظیمُ پس هر که این
عمل را بجا آورد محو کند حق تعالی از او هفتاد و دو هزار گناه و مثل او
حسنه در نامهٔ عمل او بنویسد و محو کند از پدر و مادرش هفتاد
هزار گناه را و نماز دیگر نمازیست که عامّه و خاصّه از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمهٔ شعبان در
خواب بودم جبرئیل بر من نازل شد و گفت یا محمد آیا بخواب میروی در
این شب گفتم این چه شب است گفت شب نیمهٔ شعبان است پس بر
خیزانید مرا و برد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان
بدرستی که این شب شبی است که درهای آسمان در این شب گشوده میشود
یعنی درهای رحمت و درهای خشنودی خدا و درهای آمرزش
گناهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت
و درگاه جود و بخشش و می آمرزد حق تعالی از بندگان در این شب
بعدد موی چهارپایان و پشمهای ایشان ای محمد هر که احیا کند

این شب را

این شب را بگفتن اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ونماز کردن و
قران خواندن وطلب آمرزش کردن واستغفار نمودن بهشت در
اخرت جای او باشد وکناهان کذشته واینده او امرزیده شود ای محمد
هرکه در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیك سلام ودر
هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند وچون از
همه فارغ شود ده مرتبه اية الکرسی وده مرتبه حمد بخواند وصد
مرتبه سُبْحَانَ اللّٰه بکوید حق تعالی صد کناه کبیرهٔ هلاك کنندهٔ او را بیامرزد
وبعدد هر سوره وتسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند وشفاعت او را
قبول کند در صد نفر از اهل خانه او وخویشان او وشریك کرداند
او را در ثواب شهیدان وثواب روزه داران اینماه وعبادت
کنندکان اینماه را باو عطا کند بی انکه از ثواب انها چیزی کم شود پس
احیا کن این شب را ای محمد صلی الله علیه وآله وامر کن امت خود را
که این شب را احیا کنند وتقرب جویند بسوی خدا بعبادت ان بدرستی
که این شبی است بسیار شریف یا محمد من چون بنزد تو می آمدم جمیع ملائکه
آسمانها پاهای خود را صف کرده بودند ونزد خدا بعبادت مشغول
بودند وبعضی ایستاده بودند وبعضی در رکوع بودند وبعضی در سجود
وبعضی مشغول بودند بدعا وبعضی بتکبیر وبعضی به تسبیح وبعضی به
استغفار یا محمد صلی الله علیه وآله بدرستی که حق تعالی در این شب

نظر رحمت بسوی بندکان می افکند و می آمرزد هر مؤمن را که بنماز ایستاده
باشد یا نشسته مشغول به تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا
مشغول یاد خدا باشد و این شبی است که هر که دعا کند البته دعایش
مستجاب میشود و هر که سؤال کند باو عطا کرده میشود و هر که استغفار
کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میکردد محروم
کسی است که از خیر این شب محروم کردد و از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلم منقولست که هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند
با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نمیرد
دل او در روزی که دلها از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه صد
ملک را به بیند که او را ایمن کرد اند از عذاب الهی سی نفر ایشان
بشارت دهند او را به بهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را
از شر شیطان نکاه میداشته اند و سی نفر آنها باشند که در ساعات شب
و روز برای او استغفار میکند و ده نفر او را حفظ میکنند از
شر دشمنان و منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب
این دعا میخوانده اند اللهم اقسم لنا من خشیتک ما یحول بیننا و
بین معصیتک و من طاعتک ما تبلغنا به رضوانک و من
الیقین ما یهون علینا به مصیبات الدنیا اللهم امتعنا باسماعنا
و ابصارنا و قوتنا ما احییتنا و اجعلها الوارث منا و اجعل

ثارنا

ثارنا علی من ظلمنا وانصرنا علی من عادانا ولا تجعل مصیبتنا فی
دیننا ولا تجعل الدنیا اکبر همنا ولا مبلغ علمنا ولا تسلط
علینا من لا یرحمنا برحمتک یا ارحم الراحمین واین دعای جامع
کاملی است ومتضمن جمیع مطالب دنیا وآخرت است وچون دعای
کمیل ابن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه است
بهترین دعاهاست واز دعاهای این شب است ودر اوقات دیگر نیز
میتوان خواندن با ترجمه در اینجا ایراد مینمایم که در وقت خواندن متذکر
معانی آن باشند تا فائده اش تمام تر وثوابش عظیم تر باشد بدانکه سید
جلیل ابن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل بن زیاد
گفت روزی با مولای خود حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در مسجد بصره
نشسته بودم شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که
آن شب را بعبادت احیا کند ودعای حضرت خضر علیه السلام را در آن شب بخواند البته
دعای او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود شب بخدمت او رفتم چون
مرا دید پرسید برای چه آمده ای کمیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب دعای حضرت خضر علیه السلام
آمده ام فرمود که بنشین ای کمیل چون این دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در
هر ماهی یک مرتبه یا در هر سالی یک مرتبه یا در عمری یک مرتبه بخوان تا کفایت شر
دشمنان از تو بشود ویاری کرده شوی وروزی داده شوی والبته آمرزیده شوی
ای کمیل طول صحبت تو وخدمت تو موجب آن شد که ترا چنین نعمتی کرامت

شرح دعای کمیل

ممتاز و سرافراز کردانم پس کفن بنویس دعا او تلقین من نمود دعا اینست

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انی اسألك برحمتك التی وسعت کل شیء و

خداوندا بدرستی که من سوال میکنم از تو بحق رحمت تو آن رحمتی که فراگرفته است هر چیزی را

بقوتك التی قهرت بها کل شیء وخضع لها کل شیء

و بتوانائی تو که قهر کرده بان هر چیزی را و منقاد کردیده است برای آن هر چیز

وذل لها کل شیء وبجبروتك التی غلبت بها کل شیء

و ذلیل شده برای آن هر چیز و ببزرکواری تو که غالب کردیده بان هر چیزی را

وبعزتك التی لا یقوم لها شیء وبعظمتك التی ملأت کل

و بعزت تو که نمی ایستد برای آن چیزی و بعظمت تو که پر کرده است هر چیزی را

شیء وبسلطانك الذی علا کل شیء وبوجهك الباقی

و بپادشاهی تو که برتر است هر چیزی را و بذات مقدس تو که باقیست

بعد فناء کل شیء وباسمائك التی ملأت ارکان کل

بعد از فنای هر چیزی و بنامهای تو که پر کرده رکنهای هر

شیء وبعلمك الذی احاط بکل شیء وبنور وجهك الذی

چیزی را و بدانائی تو که احاطه کرده بهر چیزی و بنور ذات مقدس تو که

اضاء له کل شیء یا نور یا قدوس یا اول الاولین

روشن شده برای ان هر چیزی ای هویدا ای منزه ای اول همه پیشینیان

وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ
وای آخر همه پسینیان خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که میدرند پرده عصمت را
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که فرود می آورند عذابها را خداوندا بیامرز
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
برای من گناهانی را که تغییر میدهند نعمتها را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را
تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ
که حبس میسازند دعا را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که نازل میسازند بلا را
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ
خداوندا برای من هر گناهی که کرده ام و هر خطائی را که
أَخْطَأْتُهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَ
بناد انی بجا آورده ام خداوندا بدرستی که من نزدیکی میجویم بسوی تو بیاد کردن تو
أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ
و شفیع میسازم ترا بسوی تو و سؤال میکنم از تو ببخشش تو که نزدیک کنی مرا
قُرْبِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ
بقرب خود و توفیق دهی مرا برای شکر خود و الهام نمائی مراد ذکر خود
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ
خداوندا بدرستی که من سؤال میکنم ترا سؤال کسی که با خضوع باشد و اظهار ذلت نماید با خشوع

تُسَامِحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ رَاضِيًا قَانِعًا وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ

انکر با من مسامحه نمائی و رحم کنی مرا و بکردانی مرا بقسمت خود راضی و قانع و در هر احوال

مُتَوَاضِعًا اَللّٰهُمَّ وَاَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ

فروتنی کننده خداوندا و سؤال میکنم تو اسؤال کسی که سخت شده است فقر او

وَاَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعَظُمَ فِيمَا عِنْدَكَ

و فرود آورده بتو نزد سختیها حاجت خود را و بزرگ شده در انچه نزد تست

رَغْبَتُهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَعَلَا مَكَانُكَ وَخَفِيَ

خواهش او خداوندا بزرگست پادشاهی تو و بلنداست منزلت تو و پنهان است

مَكْرُكَ وَظَهَرَ اَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ

مکر تو و هویداست امر تو و غالب است قهر تو و جاریست قدرت تو

وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ اَللّٰهُمَّ لَا اَجِدُ

و ممکن نیست کریختن از حکومت تو خداوندا نمی یابم

لِذُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي

برای کناهان خود آمرزنده و نه برای قبایح خود پوشاننده و نه برای چیزی از عمل

الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ

قبیح خود بر نیکی بدل کننده غیر تو نیست خدائی مگر تو بپاکی یاد میکنم ترا

وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي وَسَكَنْتُ اِلَى قَدِيمِ

و بحمد تو مشغولم ستم کردم نفس خود را جرأت نمودم بنادانی خود و اعتماد کردم بانکه تو

ذكرك لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح

یاد کردی مرا ومنت گذاشتی بر من خداوندا آقای من چه بسیار از قبایحی که

سترته وكم من فادح من البلاء اقلته وكم من

پوشاندی آنرا وچه بسیار از بلاهای گران که زایل کردی آنرا وبسا از

عثار وقيته وكم من مكروه دفعته وكم من ثناء

لغزشها که نگاه داشتی آنرا وبسا از ناخوشی که دفع کردی آنرا وبسا از ستایش

جميل لست اهلا له نشرته اللهم عظم بلائي و

نیك که نبودم سزاوار آن پهن کردی آنرا خداوندا بزرگست بلای من و

افرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي

از حد گذشته است بدی حال من ونارساست از نجات من کردهای من ونشانیده مرا علهای من

وحبسني عن نفعي بعد آمالي وخدعتني الدنيا بغرورها

ومنع کرده است مرا از نفع من دوری آرزوهای من وفریب داده مرا دنیا بفریب خود

ونفسي بجنايتها ومطالي يا سيدي فاسألك ان لا

ونفس من بخیانت خود وبه پس انداختن من ای آقای من پس سؤال میکنم ترا اینکه

يحجب عنك دعائي سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفي

منع نکند از تو دعای مرا بدی عمل من وکردار من ورسوا نسازد مرا به پنهانی

ما اطلعت عليه من سري ولا تعاجلني بالعقوبة على

مطلع شده تو بر آن از راز من وزود نگیری مرا بعقوبت بر آنچه کرده ام

ما عَمِلْتُهُ في خَلَواتي مِنْ سُوءِ فِعْلي وَاِساءَتي وَدَوامِ تَفْريطي وَ

مرا آنچه کرده ام در خلوتهای خود از بدی کردار من و گناه خود و دایم بودن تقصیر خود

جَهالَتي وَكَثْرَةِ شَهَواتي وَغَفْلَتي وَكُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ لي

و نادانی خود و بسیاری خواهشهای خود و غفلت من و باش خداوندا بعزت خود مرا

فِي الْاَحْوالِ كُلِّها رَؤُفاً وَعَلَيَّ في جَميعِ الْاُمُورِ عَطُوفاً اِلٰهي

در همه احوال رحم کننده و برمن در همه امور مهربان خداوند من

وَرَبّي مَنْ لي غَيْرُكَ اَسْاَلُهُ كَشْفَ ضُرّي وَالنَّظَرَ في اَمْري اِلٰهي

و پروردگار من کیست مرا غیر تو که از او سؤال کنم کشودن بدحالی خود را و نظر کردن در امر خود خداوند من

وَمَوْلايَ اَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْماً اتَّبَعْتُ فيهِ هَوى نَفْسي وَلَمْ

و آقای من جاری ساختی بر من حکمی را که پیروی کردم در آن خواهش نفس من و

اَحْتَرِسْ فيهِ مِنْ تَزْيينِ عَدُوّي فَغَرَّني بِما اَهْوى وَ

نگاه داری نکردم در آن حکم از زینت دادن دشمن من پس فریب مرا با آنچه خواست

اَسْعَدَهُ عَلى ذٰلِكَ الْقَضاءُ فَتَجاوَزْتُ بِما جَرى عَلَيَّ مِنْ ذٰلِكَ

و یاری او کرد براین امر قضای خدا پس در گذشتم با آنچه جاری شد برمن از قضا

بَعْضَ حُدُودِكَ وَخالَفْتُ بَعْضَ اَوامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ

پاره حدهای ترا و مخالف کردم پاره امرهای ترا پس برای تو حمد لازم است برمن

في جَميعِ ذٰلِكَ وَلا حُجَّةَ لي فيما جَرى عَلَيَّ فيهِ قَضاؤُكَ وَ

در همه این احوال و نیست حجتی برای من در آنچه جاری است برمن در آن قضای تو

الزمنی

اَلْزَمَنِي حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ اَتَيْتُكَ يَا اِلٰهِي بَعْدَ تَقْصِيْرِي وَ

ولازم کردید بر من حکم تو و بلای تو و بتحقیق کہ آمدم ترا ای خدای من بعد از تقصیر من

اِسْرَافِي عَلٰى نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيْلًا مُسْتَغْفِرًا

و اسراف کردن بر نفس خود عذر کوینده پشیمان شکسته خواهان عفو طلب کننده آمرزش

مُعْتَرِفًا

مُنِيْبًا مُقِرًّا مُذْعِنًا لَا اَجِدُ مَفَرًّا مِمَّا كَانَ مِنِّي وَلَا مَفْزَعًا

توبه کننده اقرار کننده بگناه نمی یابم گریز گاهی از آنچه صادر شده از من و نه پناه گاهی

اَتَوَجَّهُ اِلَيْهِ فِي اَمْرِي غَيْرَ قَبُوْلِكَ عُذْرِي وَاِدْخَالِكَ

کہ رو کنم بسوی آن در امر خود غیر قبول کردن عذر مرا و داخل نمودن تو

اِيَّايَ فِي سَعَةٍ مِنْ رَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ

مرا در کشادگی از رحمت تو خداوندا پس قبول کن عذر مرا و رحم کن

شِدَّةَ ضُرِّي وَفُكَّنِي مِنْ شَدِّ وِثَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ

شدت بدحالی مرا و رها کن مرا از بستن بند گناهان مرا پروردگارا رحم کن ناتوانی

بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَاَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَ

بدن مرا و تنکی پوست مرا و باریکی استخوان مرا ای آنکہ ابتدا کرده آفرینش مرا و یاد کردن مرا و

تَرْبِيَتِي وَبِرِّي وَتَغْذِيَتِي هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ

و تربیت دادن مرا و نیکی نمودن مرا و غذا دادن مرا ببخش مرا برای ابتدا کردن کرم تو و برای

بِرِّكَ بِي يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي اَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ

نیکی کرده ای خدای من و بزرگ من و پروردگار من آیا می بینی خود را کہ عذاب کننده ای مرا بآتش خود

بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه قلبي من معرفتك

بعد از اقرار بيگانگى تو وبعد از انچه پيچيده بر آن دل من از شناختن تو و

ولهج به لساني من ذكرك واعتقده ضميري من حبك و

گويا شده است بان زبان من از ياد كردن تو واعتقاد نموده دل من از دوستى تو و

بعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا لربوبيتك هيهات

بعد از راستى اعتراف من وخواندن من از روى خضوع براى پروردگارى تو دور است

انت اكرم من ان تضيع من ربيته او تبعد من ادنيته

تو كريم‌ترى از انكه ضايع كنى كسى را كه تربيت او كرده يا دور كنى كسى را كه نزديك كرده او را

او تشرد من آويته او تسلم الى البلاء من كفيته ورحمته

يا برانى كسى را كه جا داده او را يا واگذارى بسوى بلا كسى را كه كفايت او كرده و رحم كرده او را

وليت شعري يا سيدي والهي ومولاي أتسلط النار على

وكاش ميدانستم اى بزرگ من وخداى من وآقاى من آيا مسلط خواهى كرد آتش را بر

وجوه خرت لعظمتك ساجدة وعلى ألسن نطقت بتوحيدك

روهائى كه در افتاده اند براى بزرگوارى خود سجده كنندگان وبر زبانهائى كه گويا شده اند به يگانگى تو

صادقة وبشكرك مادحة وعلى قلوب اعترفت بالهيتك

از روى راستى وبشكرگذارى تو مدح كويان وبر دلهائى كه اعتراف كرده اند بخداوندى تو

محققة وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتى صارت

از روى يقين وبر خاطرها كه احاطه كرده اند از دانائى بتو تا انكه

خاشعة

خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً

با خشوع وبر عضوی چند کہ سعی کردہ اند بسوی محلهای عبادت تو بطوع و رغبت

وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ

واشارہ کردہ اند بطلب آمرزش از تو از برای اذعان نیست چنین گمان بتو و

وَلَا أُخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي

چنین خبر دادہ اند ما را بفضل تو از تو ای صاحب کرم ای پروردگار من و تو میدانی ناتوانی ما

عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا

از اندکی از بلای دنیا و عقوبات ان وانچہ جاری میشود در ان

مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذٰلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ

از ناخوشیها بر اهل ان با وجود انکہ آن بلا وناخوشی کہ

قَلِيلٌ مَكْثُهُ يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي

اندکست مکث آن کمست بقای ان کوتاہ است زمان ان پس چگونہ تاب آوردم

لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ

برای بلای آخرت وبزرگ واقع شدن ناخوشیها دران وحال انکہ ان بلائی است

تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ

کہ دراز است زمان ان ودائمست اقامت آن وسبک نمیشود از اهل ان زیرا

لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهٰذَا

کہ ان نمیباشد مگر از غضب تو وانتقام کشیدن تو وخشم تو واین

مالا تقوم له السموات والارض یا سیدی فکیف بی وانا عبدک
چیزی است که برابر آن نمی ایستد آسمانها و زمین ای بزرگ من پس چگونه تاب آورم و حال آنکه منم بنده تو
الضعیف الذلیل الحقیر المسکین المستکین یا الهی و
ناتوان خوار بیمقدار بیچاره شکستگی کننده ای خدای من و
ربی وسیدی ومولای لای الامور الیک اشکوا ولما
پروردگار من و آقای من و بزرگ من برای کدام یک امرها بسوی تو شکوه کنم و برای
منها اضج وابکی لالیم العذاب وشدته او لطول البلاء
کدام یک از آنها بخروشم و بگریم برای دردناکی عذاب و سختی آن یا برای درازی بلا
ومدته فلئن صیرتنی فی العقوبات مع اعدائک وجمعت
و زمان آن پس اگر بگردانی مرا در عقوبتها با دشمنان خود و جمع کنی تو
بینی وبین اهل بلائک وفرقت بینی وبین احبائک و
میان من و میان اهل بلای تو و جدائی افکنی میان من و میان دوستان تو و
اولیائک فهبنی یا الهی وسیدی ومولای وربی
و اولیای خود پس گرفتم ای خدای من و بزرگ من و آقای من و پروردگار من
صبرت علی عذابک فکیف اصبر علی فراقک وهبنی صبرت
صبر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم بر مفارقت تو و گرفتم که صبر کردم
علی حر نارک فکیف اصبر عن النظر الی کرامتک ام کیف
بر گرمی آتش تو پس چگونه صبر کنم از نظر کردن بسوی کرامت تو یا چگونه

أسكن في النار ورجائي عفوك فبعزتك يا سيدي ومولاي

ساکن شوم در آتش و امید دادم عفو ترا پس بعزت تو ای بزرگ من و آقای من

اقسم صادقا لئن تركتني ناطقا لأضجن إليك بين أهلها

قسم میخورم از روی راستی اگر وا گذاری مرا سخن گو هر آینه خروش بر آورم بسوی تو میان اهل آتش

ضجيج الآملين ولأصرخن إليك صراخ المستصرخين

خروش بر آوردن امیدواران و ناله کنم بسوی تو ناله استغاثه کنندگان

ولأبكين عليك بكاء الفاقدين ولأنادينك أين

و بگریم بر تو گریستنا یا بندگان و البته ندا کنم ترا که کجائی

كنت يا ولي المؤمنين يا غاية آمال العارفين يا غياث

تو ای دوست مؤمنان ای نهایت آرزوی عارفان ای فریاد رس

المستغيثين يا حبيب قلوب الصادقين ويا إله العالمين

یاری جویان ای دوست دلهای راست گویان وای خدای عالمیان

أفتراك سبحانك يا إلهي وبحمدك تسمع فيها صوت عبد مسلم

آیا پس میشنوی تنزیه میکنم ترا ای خدای من و بحمد تو مشغولم میشنوی صدای بنده مسلم

سجن فيها بمخالفته وذاق طعم عذابها بمعصيته وحبس بين

کرده در زندان کرده باشند او را بسبب مخالفتش و چشیده باشد مزه عذاب را از معصیت خود و بند کرده

أطباقها بجرمه وجريرته وهو يضج إليك ضجيج مؤمل

او را میان طبقات جهنم بجرم او و جنایت او و او خروش کند بسوی تو خروش امیدوار

لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ اَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ

رحمت تو باشد ونداكند ترا بزبان يكانه پرستان وتوسل جويد بسوى تو

بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَاىَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِى الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا

بپروردگارى تو اى آقاى من پس چگونه باقى ماند در عذاب واو اميد دارد

سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ

اينچه پيش كذشته از بردبارى تو ورأفت تو ورحمت تو يا چگونه بدرد آورد اورا

النَّارُ وَهُوَ يَاْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ اَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهَبُهَا وَ

آتش واو اميد دارد فضل ترا ورحمت ترا يا چگونه بسوزاند اورا زبانه آتش و

اَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ اَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا

تو ميشنوى صداى اورا و مى بينى مكان اورا يا چگونه شتمل شود براو زبانهاى صاحب صدا

وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ اَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ بَيْنَ اَطْبَاقِهَا وَاَنْتَ

وتو ميدانى ناتوانى او را يا چگونه مضطرب باشد ميان طبقات آن و تو

تَعْلَمُ صِدْقَهُ اَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ

ميدانى راستى او را يا چگونه زجر نمايند او را زبانيه جهنم واو ندا كند ترا كه اى پروردگار

اَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِى عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ

يا چگونه اميد دارد فضل تو را در آزادى آن پس واكذارى او را در آتش دور است

مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ

نيست چنين كمان بتو ونه شناخته شده است از فضل تو ونه شبيه است

لِما عامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدينَ مِنْ بِرِّكَ وَاِحْسانِكَ فَبِالْيَقينِ

بانچه معامله کرده بآن با یکانه پرستان از نیکی تو و احسان تو پس بیقین کر

اَقْطَعُ لَوْلا ما حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذيبِ جاحِديكَ وَقَضَيْتَ

قطع دادم که اگر نه آن بود که حکم کرده که عذاب کنی منکران خود را و مقرر کرده‌ئی

بِهِ مِنْ اِخْلادِ مُعانِديكَ لَجَعَلْتَ النّارَ كُلَّها بَرْداً وَسَلاماً

که همیشه در جهنم بداری معاندان خود را هر آینه میکردی اینکه آتش را همه سرد و سلامت

وَما كانَتْ لِاَحَدٍ فيها مَقَرّاً وَلا مُقاماً لكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ

و نبود احدی را در آن محل قرارگاه و نه جای اقامتی لکن تو که مقدس است

اَسْماؤُكَ اَقْسَمْتَ اَنْ تَمْلَأَها مِنَ الْكافِرينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ

نامهای قسم یاد کرده که پر کنی جهنم را از کافران از جنیان و آدمیان

اَجْمَعينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ فيهَا الْمُعانِدينَ وَاَنْتَ جَلَّ ثَناؤُكَ

همگی و آنکه همیشه بداری در آن معاندان را و تو که بزرگ است ثنای تو

قُلْتَ مُبْتَدِئاً وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعامِ مُتَكَرِّماً اَفَمَنْ كانَ مُؤْمِناً

گفته ابتدا کننده و بخشش کرده بنعمت دادن کرم کننده با آنکه گفته آیا

كَمَنْ كانَ فاسِقاً لا يَسْتَوُونَ اِلهي وَسَيِّدي فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ

و بزرگ من پس سوال میکنم بآن قدرت

کسی که بوده باشد مؤمن مانند کسی است که باشد فاسق مساوی نیستند ای خدای من

الَّتي قَدَّرْتَها وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتي حَتَمْتَها وَحَكَمْتَها وَغَلَبْتَ

تو که تقدیر کرده آنرا و بحکمی که حتم کرده و حکم کرده بر آن و غالب شده

مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَهَا اَنْ تَهَبَ لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ

بر ان کسی کہ ان حکم دا بر او جاری کردہ انکہ بخشی بمن در این شب و در این ساعت

كُلَّ جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ اَسْرَرْتُهُ وَ

هر جرمی کہ کسب کردہ ام انرا و هر گناهی کہ مرتکب آن شدہ ام و هر کار بدی کہ نهان کردہ ام

كُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَ

و هر نادانی کہ بعمل آوردہ ام خواه پنهان و خواه آشکار و خواه مخفی و خواه آشکارا

كُلَّ سَيِّئَةٍ اَمَرْتَ بِاِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ

هر بدی کہ امر کردہ بنوشتن آنها بزرگواران نویسندگانرا کہ موکل کردہ ایشانرا

بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتَ

کہ حفظ کنند انچہ صادر میشود از من و کردانیدہ ایشانرا گواهان بر من با اعضای من

اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَ

و تو مطلع بر منی غیر ایشان و گواه بر انچہ پنهانست از ایشان و

بِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ

برحمت خود پنهان کردی انرا و بفضل خود پوشانیدی انرا و انکہ وافر کنی بهرہ مرا

كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ اَوْ اِحْسَانٍ تُفَضِّلُهُ اَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ اَوْ رِزْقٍ

از هر خیری کہ فرو فرستی انرا یا احسانی کہ تفضل نمائی بان یا روزی

تَبْسُطُهُ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ اَوْ خَطَاٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

کہ کشایش دهی انرا یا گناهی کہ بیامرزی انرا یا خطائی کہ بپوشانی انرا ای پروردگار من

يا إلهي وسيدي ومولاي ومالك رقي يا من بيده ناصيتي يا
اى خداى من وبزرگ من وصاحب بندگى من اى آنكسى كه بدست اوست موى پيش سر من
عليما بضري ومسكنتي يا خبيرا بفقري وفاقتي يا رب
اى دانا به بدحالى وبيچارگى من اى آگاه بفقر من وبى چيزى من اى پروردگار من
يا رب يا رب أسألك بحقك وقدسك وأعظم صفاتك
اى پروردگار من اى پروردگار من سؤال ميكنم ترا بحق تو وپاكى تو وبزرگترين صفات تو
وأسمائك أن تجعل أوقاتي في الليل والنهار بذكرك
ونامهاى تو اينكه بگردانى اوقات مرا در شب وروز بياد كردن تو
معمورة وبخدمتك موصولة وأعمالي عندك مقبولة حتى
آبادان وبخدمت تو پيوند شده واعمال مرا نزد خود پسنديده تا اينكه
تكون أعمالي وأورادي كلها وردا واحدا وحالي في
بوده باشد اعمال من واوراد من همه يك ورد وحال من در
خدمتك سرمدا يا سيدي يا من عليه معولي يا من إليه
خدمت تو پيوسته اى بزرگ من اى آنكسى كه براوست اعتماد من اى آنكسى كه
شكوت أحوالي يا رب يا رب يا رب قو على خدمتك جوارحي
بسوى شكايت ميكنم حال خود را اى پروردگار اى پروردگار من قوى گردان بر خدمت خود اعضاى مرا
واشدد على العزيمة جوانحي وهب لي الجد في خشيتك و
وسخت كن بر عزم بندگى خود دل مرا وببخش مرا جد در ترس تو ومداومت

الدَّوامَ فِي الاِتِّصالِ بِخِدمَتِكَ حَتّیٰ اَسْرَحَ اِلَيكَ فِي مَيادِينِ

ومداومت نمودن در متصل بودن در خدمت تو تا انکه روان شوم بسوی تو در میدانهای

السّابِقِينَ وَاُسْرِعَ اِلَيكَ فِي المُبادِرِينَ وَاَشتاقَ اِلیٰ قُربِكَ

پیش روندگان وتند روم بسوی تو در پیشی گیرندگان ومشتاق گردم بسوی قرب تو

فِي المُشتاقِينَ وَاَدنُوَ مِنكَ دُنُوَّ المُخلِصِينَ وَاَخافَكَ مَخافَةَ

در میان مشتاقان ونزدیک شوم بتو نزدیک شدن مخلصان وبترسم از تو ترسیدن

المُوقِنِينَ وَاَجتَمِعَ فِي جِوارِكَ مَعَ المُؤمِنِينَ اَللّٰهُمَّ وَمَن

صاحبان یقین وگرد ایم در همسایگی با مؤمنان خداوندا وهرکه

اَرادَنِي بِسُوءٍ فَاَرِدهُ وَمَن كادَنِي فَكِدهُ وَاجعَلنِي مِن

اراده کند مرا ببدی پس اراده کن اورا وهرکه مکر کند با من پس جزای مکر او ده وبگردان مرا از

اَحسَنِ عِبادِكَ نَصِيباً عِندَكَ وَاَقرَبِهِم مَنزِلَةً مِنكَ وَ

نیکوترین بندگان خود از راه بهره نزد خود ونزدیکترین ایشان از راه منزلت نسبت بتو

اَخَصِّهِم زُلفَةً لَدَيكَ فَاِنَّهُ لايُنالُ ذٰلِكَ اِلّا بِفَضلِكَ

ومخصوص ترین ایشان در قرب نزد تو زیرا که نمیرسد باین مرتبه مگر بفضل تو

وَجُدلِي بِجُودِكَ وَاعطِف عَلَيَّ بِمَجدِكَ وَاحفَظنِي بِرَحمَتِكَ

وبخشش کن برای من بجود خود ومهربانی کن بمن ببزرگواری خود ونگاه دارم برحمت خود

وَاجعَل لِسانِي بِذِكرِكَ لَهِجاً وَقَلبِي بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَ

وبگردان زبان مرا بیاد خود گویا ودل مرا بدوستی خود بیتاب و

مُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاغْفِرْ زَلَّتِي فَإِنَّكَ

ومنت كذار بر من بر نيكى اجابت خود و در كذر از لغزش من و بيامرز كناه مرا پس بدرستى كه تو

قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ

حكم كرده بر بندكان خود بر بندكى كردن تو و امر كرده ايشانرا بخواندن خود وضامن شده

لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ

براى ايشان مستجاب كردن را پس بسوى تو اى پروردگار من باز داشتم روى خود را و بسوى تو اى پروردگار من

مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا

دراز كرده ام دست خود را پس بعزت خود مستجاب كن براى من دعاى مرا و برسان مرا بآرزوى

تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَاكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ

وقطع مكن از فضل خود اميد مرا و كفايت كن شر دشمنان جنيان و آدميان از

أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ

دشمنان من اى زود خشنود شونده بيامرز براى كسى كه مالك نيست مكر دعا را

فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ

پس بدرستى كه تو كننده ايهر ميخواهى اى انكسى كه نام او دواى دردهاست و ياد او شفاست

وَطَاعَتُهُ غِنًى ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ

و طاعت او بى نيازى است رحم كن كسى را كه سرمايه اميد است و حربه او

الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ

كريه است اى صاحب نعمت كامل اى دفع كننده عذاب اى روشنائى وحشت يافتكان

فِي الظُّلَمِ يَا عَالِماً لَا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا

در تاریکیها ای دانا که آموزانیده نشده رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و بکن بمن آنچه

أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينِ مِنْ

تو سزاوار آنی و رحمت فرستاد خدا بر رسول و پیشوایان صاحب میمنت از

آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً **فصل پنجم** در اعمال بقیه ماه است از

آل او و سلام فرستاد سلام فراوان حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که

هر که سه روز آخر ماه شعبان را روزه دارد و بماه مبارک رمضان

وصل کند حق تعالی ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد

و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان

بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای

ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر است پس تدارک

و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرها را که در ایام

گذشته این ماه کرده و بر تو باد که رو آوری بآنچه نافع است برای

تو در آخرت و دعا و استغفار بسیار کن و تلاوت قرآن مجید

بسیار بکن و توبه کن بسوی حق تعالی از گناهان خود تا آنکه چون

ماه مبارک در آید خالص کرده باشی خود را از برای خدا و مگذار در

گردن خود امانت و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل

خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده

مکی

مکر انکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و
اشکار امور خود که هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار
بخوان در بقیهٔ اینماه این دعا را اللّهُمَّ اِنْ لَمْ تَکُنْ غَفَرْتَ لَنَا
فِیمَا مَضَی مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِیمَا بَقِیَ مِنْهُ بدرستی که خدای تعالی
در اینماه ازاد میکرداند بندهای بسیار را از اتش جهنم برای حرمت
ماه مبارک رمضان وبسند بسیار معتبر منقولست که حضرت صادق
علیه السلام در شب اخر ماه شعبان وشب اول ماه رمضان
این دعا میخواندند اللّهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَکَ الَّذِی
اُنْزِلَتْ فِیهِ الْقُرْاٰنُ وَجُعِلَتْهُ هُدیً لِلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِنَ
الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِیهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ
مِنَّا فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَعَافِیَةٍ یَا مَنْ اَخَذَ الْقَلِیلَ وَشَکَرَ الْکَثِیرَ
اِقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیرَ اللّهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ اَنْ تَجْعَلَ لِی اِلَی کُلِّ خَیْرٍ
سَبِیلاً وَمِنْ کُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعاً یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا مَنْ عَفَی
عَنِّی وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّیِّئَاتِ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْنِی بِارْتِکَابِ
الْمَعَاصِی عَفْوَکَ عَفْوَکَ عَفْوَکَ یَا کَرِیمُ اِلٰهِی وَعَظْتَنِی فَلَمْ
اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِی عَنْ مَحَارِمِکَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِی فَاعْفُ
عَنِّی یَا کَرِیمُ عَفْوَکَ عَفْوَکَ اللّهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ الرَّاحَةَ عِنْدَ
الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ

فليحسن العفو من عندك يا اهل التقوى ويا اهل المغفرة
عفوك عفوك اللهم اني عبدك ابن عبدك ابن امتك ضعيف
فقير الى رحمتك وانت منزل الغنى والبركة على العباد قاهر
مقتدر احصيت اعمالهم وقسمت ارزاقهم وجعلتهم مختلفة
السنتهم والوانهم خلقا من بعد خلق لا يعلم العباد علمك ولا يقدر العباد
قدرتك وكلنا فقراء الى رحمتك فلا تصرف عني وجهك واجعلني
من صالح خلقك في العمل والامل والقضاء والقدر الهي ابقني
خير البقاء وافنني خير الفناء على موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك
والرغبة اليك والرهبة منك والخشوع والوفاء والتسليم
لك والتصديق بكتابك واتباع سنة رسولك اللهم ما كان
في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط او فرح او بذخ او بطر او
خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق او كفر او فسوق
او عصيان او عظمة او شيء لا تحب فاسالك يا رب ان تبدلني
مكانه ايمانا بوعدك ووفاء بعهدك ورضا بقضائك و
زهدا في الدنيا ورغبة فيما عندك واثرة وطمانينة وتوبة
نصوحا اسالك ذلك يا رب العالمين الهي انت من حلمك
تعصى فكانك لم تر ومن كرمك وجودك تطاع فكانك لم
تعص وانا ومن لم يعصك سكان ارضك فكن علينا بالفضل

جوادا او بالخیر عوادا یا ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد واله صلوة دائمة لا تحصی ولا تعد ولا یقدر قدرها غیرك یا ارحم الراحمین

واما نمازهای مخصوص شبها که باسانید معتبره وارد نشده وعلما ذکر کرده اند شب اول صد رکعت با حمد و توحید یك مرتبه وبعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه سورهٔ حمد دوئیم پنجاه رکعت با حمد و توحید ومعوذتین هریك یك مرتبه سیم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست وپنج مرتبه توحید چهارم چهل رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد وال محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه توحید هشتم دو رکعت در رکعت اول حمد وایه امن الرسول تا اخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دویم حمد وایه قل انما انا بشر مثلکم و پانزده مرتبه توحید نهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذا جاء نصر الله دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد وایة الکرسی یکمرتبه وسورهٔ انا اعطیناك الکوثر سه مرتبه یازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون دوازدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سورهٔ الهیکم التکاثر سیزدهم دو رکعت در

هر رکعت حمد ویک مرتبه سورهٔ والتین چهاردهم چهار رکعت در
هر رکعت حمد ویک مرتبه سورهٔ والعصر پانزدهم چهار رکعت درمیان
نماز شام وخفتن در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید وبعد از نماز
ده مرتبه یا ربّ اغفر لنا وده مرتبه یا ربّ ارحمنا وده مرتبه یا
ربّ تب علینا وبیست ویکمرتبه توحید وده مرتبه سبحان الله
الذی یحیی الموتی ویمیت الاحیاء وهو علی کلّ شیءٍ قدیر شانزدهم دو رکعت در
هر رکعت حمد ویک مرتبه ایة الکرسی وپانزده مرتبه توحید هفدهم
دو رکعت در هر رکعت حمد وهفتاد ویک مرتبه توحید وبعد از نماز
هفتاد مرتبه استغفار هجدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و
پنج مرتبه ایهٔ قل اللّهمّ مالک الملک نوزدهم چهار رکعت در هر
رکعت حمد وپانزده مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله بیستم هشت
رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه توحید ومعوذتین بیست ویکم دو
رکعت در هر رکعت حمد ویکمرتبه قل یا ایّها الکافرون وپانزده مرتبه توحید
بیست وسیم سی رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه سورهٔ اذا زلزلت
بیست وچهارم دو رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله
بیست وپنجم ده رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه سورهٔ الهیکم التکاثر
بیست وششم دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه ایهٔ امن الرّسول
بیست وهفتم دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه سبّح اسم ربک الاعلی

دو رکعت در هر رکعت حمد ویکمرتبه توحید نوزدهم

بیست و هشتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین بیست و نهم ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هر یک از الهیکم التکاثر و توحید و معوذتین ده مرتبه شب سی ام دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد

باب سیم

در بیان مجملی از فضایل و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است

فصل اول

در بیان فضیلت اینماه مبارک است باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریف ترین ماهها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در اخر ماه شعبان خطبهٔ خواندند و فرمودند ایها الناس بدرستی که رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و امرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهای ان بهترین ساعتها است ان ماهی است که خوانده شما را در ان بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در ان از اهل کرامت خدا نفسهای شما در ان ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در ان مقبولست و دعای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود بر نیتهای

فضیلت ماه رمضان

در دست ودلهای پاکیزه از کناهان وصفات ذمیمه که توفیق دهد شما را بر
روزه داشتن ان وتلاوت کردن قران در آن بدرستی که شقی وبد عاقبت
کسی است که محروم کرددا از آمرزش خدا دراینماه عظیم ویاد کنید بکرسنکی
وتشنکی شما دراینماه کرسنکی وتشنکی روز قیامت را وتصدق کنید بر
فقیران ومسکینان خود وتعظیم نمائید پیران خود را ورحم کنید کودکان
خود را ونوازش نمائید خویشان خود را ونکاه دارید زبانهای خود را
از انچه نباید کفت وبپوشید دیدهای خود را از انچه حلال نیست شما را
دیدن ان ومهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند با یتیمان شما
وبازکشت کنید بسوی خدا از کناهان خود وبلند کنید بسوی خدا دستهای
خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین
ساعتها است نظر میکند حق تعالی در این اوقات برحمت بر بندکان
خود وجواب میکوید ایشانرا هرکاه او را مناجات کنند ولبیک
میکوید ایشانرا هرکاه او را نداکنند ومستجاب میکرداند هرکاه او را
دعا کنند ای کروه مردمان بدرستی که جانهای شما درکرو کردهای
شما است پس ازکرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا وپشتهای شما
کران بار است از کناهان شما پس سبک کردانید انها را بطول دادن
سجدها وبدانید که حق تعالی سوکند یاد کرده است بعزت خود که عذاب
نکند نمازکذارندکان وسجده کنندکان را ونترساند ایشانرا باتش

جهنّم در روز قیامت ایّها الناس هر که از شما افطار نماید روزه دار
مؤمنی را در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن
و امرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما
قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنّم با فطار فرمودن
روزه داران اگرچه بنصف دانهٔ خرما باشد اگرچه بیک شربت
اب باشد بدرستی که خدا این ثواب را میدهد کسی که چنین کند اگر قادر
بر زیاده از این نباشد ایّها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو
کرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمها بر آن لغزد و هر که
سبک کرداند در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در
قیامت حساب او را اسان کرداند و هر که در اینماه شرّ خود را
از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز
دارد و هر که در اینماه یتیم بی پدری را گرامی دارد خدا او را
در قیامت گرامی دارد و هر که در اینماه صله و احسان کند
با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هر که در این
ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدای عزّ و جل
در قیامت قطع رحمت خود را از او بکند و هر که نماز سنّتی
در این ماه بکند حق تعالی برای او برات بیزاری از اتش جهنم بنویسد
و هر که در اینماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو ثواب

هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در اینماه
بسیار صلوات فرستد بر من و بر آل من خدا سنگین کرداند ترازوی
عمل او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی که
یک ایه از قران در این ماه بخواند ثواب کسی داشته باشد که در
ماههای دیگر ختم قران کرده باشد ایها الناس بدرستی که درهای
بهشت در اینماه کشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که
بر روی شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است پس از
خدا سؤال کنید که بر شما نکشاید و شیاطین را در این ماه غل
کنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند
و ایضًا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که در ماه رمضان
خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس این ماهی است که خدا او را
بر سایر ماهها فضیلت و زیادتی داده است مانند فضیلت ما
اهل بیت بر سایر مردم و در اینماه کشوده میشود درهای اسمان
و درهای بهشت و درهای رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در
در اینماه شنیده میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میکردد دعاهای
ایشان و رحم میکند کریهای ایشان را و در اینماه شبی هست که در ان
شب ملائکه از اسمان بزمین می ایند و سلام میکنند بر مردان و زنان
روزه دار برخصت پروردگار خود تا طلوع صبح و ان شب قدر

است که حق تعالی مقدر کرده است دران شب ولایت وامامت مرا
پیش از انکه آدم علیه السلام را خلق کند بدو هزار سال وعبادت
ان شب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه روزش بهتر است
از روزه هزار ماه ایها الناس بدرستی که افتابهای ماه رمضان
وماههای ان طالع میشوند بر مردان و زنان روزه دار با رحمت
واین ماه شما مانند ماههای دیگر نیست روزهایش بهترین روزها ست
وشبهایش بهترین شبهاست و دیوان وشیاطین در اینماه غل کرده
ودر زنجیرند و زیاده میکند خدا دراین ماه روزیها وعمرها را
ومینویسد ومقدر میکرداند در این ماه حاجیان بیت الله را
ودر این ماه حق تعالی رو میکند بسوی اهل ایمان با مرزش وفیروزی
ورحمت وروزی وخشنودی خداوند جزا دهنده ای روزه دار
پس تدبیر کار بکن وتامل نما کردر این ماه مهمان پرورد کار خودی نظر
کن که چکونه خواهی بود درشب خود ودر روز خود وچکونه نکاه
میداری اعضا وجوارح خود را از معصیتهای پروردکار خود
پس نظر کن که شبها در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا
نباشی پس بیرون رود ماه وکناهان تو بر تو باقی مانده باشد
پس در هنکامی که روزه داران مزدهای خودرا کیرند تو از جمله
زیان کاران باشی و در وقتی که بکرامت اقای خود فایز کردند تو

از جمله محرومان باشی و در روزی که سعادتمند کردند بمجاورت دوستان
پروردکار خود تو ان رانده شده باشی ای روزه دار اکر تو را
اقای تو از درکاه خود بر کرداند بکدام درکاه رو خواهی آورد
و اکر محروم کرداند ترا پروردکار تو کی روزی خواهد داد تو او
اکر او ترا خوار کند که ترا کرامی خواهد داشت و اکر او ترا ذلیل
کرداند کی ترا عزیز خواهد کرد و اکر او ترا واکذارد که ترا یاری
خواهد کرد و اکر او ترا از بندکان خود قبول نکند بندکی کدام
خداوند را اختیار خواهی کرد و اکر او لغزشها و کناهان تو را
نیامرزد امید بکی خواهی داشت برای آمرزش کناهان خود و اکر
حق خود را که بر تو واجب کردانیده از تو طلب نماید چه جواب در
برابر خواهی کفت ای روزه دار تقرب بجو بسوی خدا بتلاوت
کردن قران در شبها و روزهای این ماه زیرا که کتاب خدا
شفاعت کننده ایست که شفاعت او را قبول میکنند و در قیامت
شفاعت میکند برای انها که تلاوت ان کرده اند پس بالا میروند
بر درجات بهشت بقدر تلاوت ایات قران ای روزه دار
بشارت باد ترا که هر نفس که در اینماه میکشی ثواب تسبیحی در نامه
عمل تو مینویسند و خواب تو در اینماه عبادت است و طاعت تو
در اینماه مقبول است و کناهان تو در این ماه امرزیده است

و آوازهای شما بدعا در این ماه شنیده شده است و بمناجات و رازی که
با خدا میکوئی بر تو رحم میکند بدرستی که شنیدم از حبیب خود حضرت
رسول صلی الله علیه و آله که خداوند عالمیانرا در هر شب از شبهای
ماه مبارک رمضان آزاد کردها هست از آتش جهنم که عدد ایشانرا
بغیر از خدا کسی نمیداند چون شب آخر ماه میشود در آن شب می آمرزد
مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است و ایضاً فرمود که هر که ماه رمضانرا
روزه بدارد و نفس خود را از چیزهائی که خدا حرام کرده است نگاه
دارد بهشت البته او را واجب کرده و هر که در این ماه روزه دارد
و در هیچ شب از شبهای آن بر حرام افطار نکند البته داخل بهشت
شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سیّد انبیا صلی الله علیه و
آله که فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها شهید
خواهد شد گفتم بهترین ماهها کدام است و بهترین اوصیا کیست
فرمود بهترین ماهها ماه رمضانست و بهترین اوصیا توئی یا علی
گفتم یا رسول الله این البتّه خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم
بدرستی که بر انگیخته میشود بدبخت ترین امّت من جفت پی کننده ناقه
صالح و ضربتی بر سر تو خواهد زد که ریش تو از خون سرت خضاب
شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر بزیر آمد
و ایضاً از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست بندهائی

معتبر که فرمود ایّها النّاس هر که وارد شود بر او ماه رمضان
پس روزه دارد روزها او و بایستد بنماز و عبادت قدر مقرّری
از شب او و نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت کنند
بنماز جمعه آن و بامداد بنماز عیدان حاضر شود پس دریافتن خواهد
بود ثواب شب قدر را و فایز میگردد بجایزها و بخششهای بزرك
خدا و بخششهای خدا مانند بخششهای بندکان نیست **فصل دوّم**
در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر است بدانکه
روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را میشکند
از طلوع صبح تا برطرف شدن سرخی آفتاب از جانب مشرق بنا
بر مشهور و پنهان شدن قرص آفتاب یعنی برطرف شدن شعاع آن
از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اوّل احوط است بانیّت قربت پس باید
[پس از این] چیزها را تا نیّت تواند کرد و چون میان علما اختلاف
بسیار هست در آنها اگر قصد کند ترك همه را از برای رضای خدا
ظاهرا کافی باشد اما بهتر آنست که آنچه متیقّن باشد وجوب ترك
آنها قصد ترك آنها کند بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد قصد ترك
آنها کند احتیاطا و اگر قصد ترك جمیع محرّمات را ضم کند بهتر است و اما
آنها که واجب است ترك آنها کردن اوّل و دوّم چیزی خوردن و چیزی
آشامیدن است و چیزی که خوردن و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد

در حقیقت صوم

ددان

دران خلافی نیست که مبطل صوم است و موجب قضا و کفّاره هر دو
میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند انکه در
دماغ یا گوش بچکاند چیزی و بحلق داخل شود محل خلاف است و همچنین
خلافست در خوردن و اشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد
خوردن و آشامیدن انها مانند سنگ و چوب و خاک و گیاهها و
اب فشرده شده از گیاههای غیر معتاد و اظهر انست که اگر بعنوان
معتاد باشد اجتناب از انها واجب است و احوط انست که اگر بکند
قضا و کفاره بعمل اورد سیّم جماع کردن در قبل زنست مطلقا خواه
انزال بشود و خواه نه و فعل ان موجب قضا و کفاره میشود بی خلاف
و جماع در دبر زن هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و
کفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع در دبر بدون انزال نیز
مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است و بعضی مُبطل نمیدانند
اول اقوی است چهارم باقی ماندن است بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی
انست که مبطل است و موجب قضا و کفّاره است و بعضی مُبطل
ندانسته اند و بعضی قضای تنها واجب دانسته اند و احوط آنست
که اگر زن حایض پاک شود پیش از صبح غسل کند و اگر نکند احوط آنست
که غسل کند بعد از صبح و ان روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند
و اگر جنب را غسل متعذّر باشد احوط انست که تیمّم بکند و تیمّم را

نشکند تا صبح شود و خواب اول بعد از جنابت در حالی که نیت غسل کردن
داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است و مشهور آنست
که اگر تا صبح بیدار نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی
واجب دانسته اند و آن احوط است و مشهور آنست که اگر بخوابد
تا صباح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازم است و
این احوط است اگر چه در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب دوم
وجوب قضاست و این قول اقوی است بلکه خلافی در آن ظاهر نیست
وجمعی از اصحاب را اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح رسد
قضا و کفاره هر دو واجب است و اقوی عدم وجوب کفاره است
و بعضی از متاخرین را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن از
احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار نموده
و این احوط است بلکه خالی از قوتی نیست و بدانکه در روزهای دیگر
غیر ماه رمضان نیز خلاف است که آیا باید که صبح را پاک دریابد یا نه
و حق آنست که در قضای ماه رمضان میباید صبح جنب نباشد و در
غیر قضا احوط آنست که اگر صبح طاهر نباشد و واجب معین نباشد
آن روز را روزه ندارد و اگر معین باشد آن روز را روزه بدارد
و قضا نیز بکند اما اگر عمداً کرده باشد روزه درست نیست که کفاره در کار
نباشد و اگر بدهد احوط است و در روزه سنت اگر بر جنابت عمداً

بماند تا صبح وپیش از زوال غسل کند ونیت روزه بکند بگمان فقیر روزه
اش صحیح است ودر واجب معین اگر عمداً نیت را ترك کند وپیش از زوال
نیت کند مشهور آنست که روزه اش باطل است وکفاره واجب نمیشود
وقضا میکند واگر از روی فراموشی نیت را ترك کند تا زوال نیت میتواند
کرد ودر واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد اگرچه قضای ماه رمضان
باشد ودر روزهٔ سنت خلافی نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد
ومفطری بعمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد وبعد
از زوال خلاف است بعضی گفته اند تا نزدیك شام نیت میتواند کرد
وجمعی از محققین علما باین قائل اند ونزد فقیر اقوی است وبعضی گفته اند که
اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزهٔ تمام روز را میابد واگر
بعد از زوال نیت کند ثواب روزهٔ بعد از نیت تا شام را می یابد
پنجم رسانیدن غبار غلیظ است بحلق وبعضی اینرا موجب قضا و
کفاره میدانند وبعضی قضای تنها وبگمان فقیر مبطل نیست و
احوط در غایت مشهور است وبعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار
غلیظ دود غلیظ وبخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل شود چون
دود تنور وبخار دیگ واظهر عدم بطلان است واحوط احتناب
است ششم استمناست یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن وموجب
قضا وکفاره است ومشهور آنست که هرگاه ملاعبه وملاعبه کند وانزال

شود روزه او باطل میشود و قضا وکفاره لازم است وبعضی در این
تامل نموده اند خصوصاً وقتی که نسبت بحلال خود باشد وعادت او
انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا وکفاره است مطلقا
و در نظر کردن بزن حلال یا حرام یا صدای او شنیدن یا بخیال
خود در آوردن هرگاه باعث آمدن منی شود و قصد انزال نداشته
باشد وبان معتاد نباشد خلافست واظهر عدم وجوب قضا وکفاره است
هفتم قی کردن است عمداً و اکثر موجب قضای تنها میدانند و بعضی
قضا وکفاره هر دو را واجب میدانند وبعضی هیچ یک را واجب نمیدانند
و مسئله مشکل است و وجوب قضای تنها خالی از قوتی نیست ومشهور
انست که هرگاه قی بی اختیار آید بر او قضا نیست وبعضی قضا را واجب
دانسته اند واین قول ضعیف است هشتم حقنه است وبعضی موجب
قضا وکفاره هر دو دانسته اند وبعضی موجب قضای تنها وبعضی
حرام دانسته اند وموجب هیچ یک ندانسته اند و بعضی حقنه مایع را
موجب قضا دانسته اند وحقنهٔ جامد را مانند شیاف مکروه
دانسته اند وبعضی مطلقا مکروه دانسته اند واین قول اقوی است
واحوط انست که بدون ضرورت حقنه بمایع نکند واگر بکند قضا
بکند واشهر واقوی انست که چکانیدن دوا در گوش موجب فساد صوم
نمیشود وصعود در بینی هرگاه تعدی بحلق نکند ایضاً اقوی انست که

جائز است

جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اکر بحلق رسد
احوط اجتناب است نهم دروغ کفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه
هدی صلوات الله علیهم باینکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئله خلاف
واقعی بکوید بلکه اهلیت مسئله کفتن نداشته باشد مسئله بکوید در حرمت
آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا و کفاره میدانند و
بعضی میکویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط
آنست که اکر بکند قضا بکند و کفاره بدهد دهم سر فرو بردن در آبست
و جمعی موجب قضای تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک
نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمت است و عدم وجوب
قضا و کفاره و بعضی کفته اند که اکر سر در آب فرو برد تا کردن و بدن
بیرون آب باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و بعضی کفته اند
که اکر فرو برد منافذ سر را دفعة هر چند منابت مو بیرون باشد
باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و احوط آنست که در روزه
سنت نیز سر در آب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترکست
یازدهم بلغمی که از سینه برآید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن
علما را در فرو بردن آن علما را سه قول است اول جواز ابتلاع آنچه بیرون
می آید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم
دیکر دویم جواز ابتلاع هر دو هرکاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن از سینه

وسر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی حکم بفساد
کرده اند و بعضی بقضای تنها قایل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب
میدانند و بعضی بکفاره جمع قایل شده اند و کمان فقیر انست که هیچ یک
لازم نمیشود و اما احتیاط انست که بعد از انکه بفضای دهن باید
فرو نبرد **دوازدهم** مشهور میان علما انست که مکروه است که زن روزه دار
در میان اب بنشیند و بعضی کفته اند هرگاه تا کمر در اب بنشیند قضا
براو لازم است و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است
و در خائیدن قند دان و مصطکی که ابش را فرو برد بعضی حرام دانسته
اند و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور
میان علما انست که اگر کسی کمان داشته باشد که شب باقی است بلکه
اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و اشامیدن تا صبح متحقق شود
و اگر معلوم شود که صبح بوده است ان وقت که خورده یا اشامیده است
اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر
واجب
ملاحظه نکرده باشد و خورده باشد قضا واجب است و کفا
نیست و اگر کسی مضمضه جهت وضوی نماز واجب و اب بی اختیار بحلق
او رود قضا براو واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی کفته اند
قضا براو واجب است و اگر عبث مضمضه کند و اب بحلقش رود قضا را
واجب دانسته اند و این احوط است و اظهر عدم وجوب است مطلقا

و در دوا

در اداب صیام

ودر روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه مرتبه آب دهان
را بیندازد فصل سیم در سنتها و اداب روزه است مکروه است
روزه دار را بوسیدن زنان ودست بر بدن ایشان مالیدن ودست
بازی کردن با ایشان واقرب انست که کراهیت مخصوص بصورتی است
که اینها محرک شهوت او باشد وخوف وقوع در جماع داشته باشد
ومکروهست بچشم کشیدن چیزی که اثر طعمی باشد که بحلق رسد یا در
ان مشکی باشد ومشهور کراهیت بیرون آوردن خونست از بدن
که باعث ضعف شود ودر حجامت احتیاط بیشتر باید کرد وهمچنین داخل
شدن حمام که مضعف باشد ومکروهست بوئیدن گلها خصوصاً
نرگس وبهتر انست که مشک را هم نبوید وسایر بوهای خوش مکروه نیست
بلکه سنت است واز حضرت صادق علیه السلم منقولست که طیب تحفهٔ
صایم است وفرمود که هر روزه داری که در اول روز خود را خشبو کند
عقلش زایل نگردد واشهر واقوی انست که بوئیدن رایحه غلیظه مفطر
نیست وبعضی گفته اند که بوئیدن رایحه غلیظه که بجوف رسد موجب
قضا وکفاره می شود واحوط انست که بوی خوش سائیده که بدماغ
بالا رود نبوید چنانچه در روایتی وارد شده است که مکروه است
که صایم جامهٔ که ملاصق بدن اوست ترکند ومکروه است زنان صایمه
در آب بنشینند چنانچه گذشت واز حضرت صادق علیه السلم منقولست که

هرگاه روزه داری میباید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و موی تو
و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
و فرمود که باید روز روزهٔ تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا
از آنحضرت منقولست که فرمود که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن
است تنها بلکه باید که در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از
دروغ و بپوشانید دیدهای خود را از حرام و با یکدیگر نزاع مکنید
و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید
بلکه سوگند راست و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و بیخردی
مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش
باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید
از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت
کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را
مشرف بر آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قایم آل محمد صلی الله
علیه و آله باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید و توشه
اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بآرام دل و آرام
تن و خضوع و خشوع و مذلت بندهٔ که از آقای خود ترسد ترسان
باشید از عذاب خدا و از رحمت خدا امیدوار باشید ای روزه
دار باید دل تو پاک باشد از عیبها و باطن تو از حیلها و مکرها

پاکیزه

پاکیزه باشد و بدن تو از کثافتها پاک باشد و بیزاری بجوئی بسوی خدا از
آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص کردانی از برای او
و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده است ترا از آن در آشکار و
پنهان و بترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن اوست در
پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را بخدای عزوجل در ایام
روزهٔ خود و فارغ کردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن
خود را بکار فرمائی در آنچه خدا ترا امر کرده است بآن و خوانده
است بسوی آن اکر همهٔ اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن
است بعمل آورده و فرمودهٔ خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از
اینها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه تو کم میشود و از
فضل و ثواب آن بدرستی که پدرم گفت که از رسول خدا صلی الله علیه و آله
شنیدم که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت
طعامی طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام حضرت
فرمود که چگونه روزه و جاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن
و آشامیدن تنها نیست بدرستی که حق تعالی روزه را حجابی کردانیده است
از سایر امور قبیح از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کم اند روزه داران
و بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمود
که چه بسیار روزه داری که بهره نیست او را از روزه بغیر از تشنگی

وکرسنکی وجه بسیار عبادت کنده که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقان است
وخوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است
زیرا که خواب مقربان چون بر نیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشان است بلکه ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح اوصیا و انبیا و خلص مؤمنان محشور میکردند و بر اسرار غیب و رؤیای صادقه مطلع میکردند و راهی از راههای قرب ایشان است و افطار خردمندان چون از راه دانائی است و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار مینمایند بهتر از روزهای احمقان است که روزه را دستگاه خودفروشی کرده اند و بریا و عجب ممزوج میکرده اند و بشرایط صوم عمل نمیکنند فصل چهارم در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان
است سنت است طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند
و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال مکن و رو بقبله کن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو رَبِّی وَ رَبُّکَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَ الْاِیْمَانِ وَ السَّلَامَةِ وَ الْاِسْلَامِ وَ الْمُسَارَعَةِ اِلٰی مَا تُحِبُّ وَ تَرْضٰی اَللّٰهُمَّ بَارِکْ لَنَا فِی شَهْرِنَا هٰذَا وَ ارْزُقْنَا خَیْرَهُ وَ عَوْنَهُ وَ اصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَ

آداب دخول ماه

دعای عند رؤیة هلال

شرّه وبلاءه وفتنته و بهترین دعاهای هلال صحیفهٔ کامله است
وابن ابی عقیل این دعا را در وقت رؤیت هلال ماه مبارک واجب
دانسته است الحمد لله الذی خلقنی وخلقک وقدّر منازلک
وجعلک مواقیت للناس اللهم اهلّه علینا اهلالا مبارکا
اللهم ادخله علینا بالسلامة والاسلام والیقین والایمان
والبرّ والتقوی والتوفیق لما تحبّ وترضی و در شب اول ماه
جماع با حلال خود سنت است وغسل در شب اول ماه سنّت است
واز حضرت صادق علیه السلم منقولست که هرکه غسل کند در شب
اوّل ماه رمضان وسی کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی
باشد تا ماه رمضان اینده ودر حدیث دیگر فرمود که هرکه در
شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن در ان سال باو نرسد
وایضا منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت صادق
علیه السلم فرزندان خود را وصیّت میفرمود که اهتمام کنید وسعی نمائید
در اینماه در عبادت که در اینماه روزیها قسمت میشود واجلها
وعمرها نوشته میشود وحاجیان در این ماه مقدر میشوند ودر اینماه
شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المومنین علیه السلم منقول
است که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار ودعا بدرستی که دعا
دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو میکند گناهان شما را و زیادت

حضرت امام حسین علیه السلم در شب اول ماه سنت است و از حضرت
صادق علیه السلم منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب
میان یا شب آخر زیارت کند آنحضرت را گناهان از و بریزد ما نند
برك از درختان و از گناهان بیرون اید مانند روزی که از مادر
متولد شده است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضاً از
آنحضرت منقولست که هر که در هر شب ماه سوره انا فتحنا در نماز نافله
بخواند در ان سال از بلاها محفوظ گردد و بروایت دیگر از ان
حضرت منقولست که هر که در شب اول ماه دو رکعت نماز بجا اورد
و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند که حق تعالی
از او کفایت شر و بکند خدا او را کفایت کند از انچه میترسد در
اینماه و حفظ کند او را از انچه میترسد و از بیماریها و دردها و
نماز را نشسته میتوان کرد و سوره را از روی قران میتوان خواند
و اگر در شب اول ماه نیت روزه تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت
کند بهتر است و نیت چنین کند که فردا روزه میگیرم روزه ماه مبارك
رمضان را واجب قربة الی الله و در روز اول ماه سنت است که غسل
کند در آب جاری و سی کف اب بر سر بریزد و از حضرت صادق علیه السلم
منقولست که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها
در تمام سال ایمن باشد و ایضاً از انحضرت منقولست که هر که در

ثواب زیارت

کیفیت نیت روزه

روز

روز اول ایماه کفی از گلاب بزند او خادی و پیشانی بجا بیابد و اگر
هر روز بکند در ان روز از این بلاها ایمن گردد و هر که یک کف از
گلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در ان سال از مرض سرسام
ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلم منقولست که هر که در
روز اول هر ماه دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سی
مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت دویم بعد از حمد سی مرتبه
سوره انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند با نچه میسر شود سلامتی
از ماه را خریده است و در روز اول ایماه خواندن این دعا سنت است
اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَ
اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ
اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا
فِى يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وایضا از حضرت صادق
علیه السلم منقولست که چون ماه مبارک رمضان داخل میشد حضرت
رسول صلی الله علیه و آله این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ
شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِى اَنْزَلْتَ فِيهِ
الْقُرْاٰنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا
فِى شَهْرِ رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَصَلٰوتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا
وایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که

نزد داخل شدن ماه رمضان یعنی روز اول یا شب اول دو رکعت
نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ انا فتحنا و در رکعت دویم
هر سوره که میسر شود بخواند حق تعالی جمیع بدیها را در آن سال از او خواهد
دور کرده اند و در حفظ خدا باشد تا سال اینده و در شب اول یا روز
اول دعای صحیفهٔ کامله را بخوانند که بهترین دعاهاست و کلینی و
شیخ طوسی و دیگران رحمهم الله بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان
در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا
را بخوانند و فرمود که هر که این دعا را از برای حق تعالی و بی شایبه
و اغراض فاسده و ریا بخواند در آن سال باو نرسد فتنه و کراهتی
و نه افتی که ضرر رساند بدین او یا بدن او و حق تعالی او را حفظ
کند از شر انچه در آن سال واقع میشود از بلاها و دعا اینست
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَانَ لَهُ كُلُّ شَیْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِی
وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِی تَوَاضَعَ لَهُ كُلُّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِكَ
الَّتِی قَهَرَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِی خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ
الَّتِی غَلَبَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِی اَحَاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ یَا نُورُ
یَا قُدُّوسُ یَا اَوَّلَ كُلِّ شَیْءٍ وَیَا بَاقِیُ بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ یَا اَللّٰهُ یَا
رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ قبل

واغفر لي الذنوب التي تنزل النقم واغفر لي الذنوب التي تقطع
الرجاء واغفر لي الذنوب التي تديل الاعداء واغفر لي الذنوب
التي ترد الدعاء واغفر لي الذنوب التي يستحق بها نزول البلاء
واغفر لي الذنوب التي تحبس غيث السماء واغفر لي الذنوب
التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء و
اغفر لي الذنوب التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي
تهتك العصم والبسني درعك الحصينة التي لا ترام وعافني
من شر ما احاذر بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه
اللهم رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما
فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم ورب السبع المثاني و
القرآن العظيم ورب اسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب
محمد صلى الله عليه وآله سيد المرسلين وخاتم النبيين
اسألك بك وبما سميت به يا عظيم انت الذي تمن بالعظيم
وتدفع كل محذور وتعطي كل جزيل وتضاعف الحسنات
بالقليل وبالكثير وتفعل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن
صل على محمد واهل بيته والبسني في مستقبل سنتي هذه
سترك ونضر وجهي بنورك واحبني بمحبتك وبلغني رضوانك
وشريف كرامتك وجسيم عطيتك واعطني من خير ما عندك

وَمِنْ خَيْرِ مَا اَنْتَ مُعْطِيهِ اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنِي مَعَ ذٰلِكَ
عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَشَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَعَالِمَ
كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَآءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ
التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِياً لِاَوْلِيَآئِكَ
مُعَادِياً لِاَعْدَآئِكَ اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ
اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي اِلَى كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ
فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ
كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي اَخَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَاَخَافُ
مَقْتَكَ اِيَّايَ عَلَيْهِ حِذَاراً اَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبَ
بِهِ نَقْصاً مِنْ حَظٍّ لِي عِنْدَكَ يَا رَؤُوفُ يَا رَحِيمُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَنَفِكَ
وَجَلِّلْنِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ
وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعاً لِصَالِحِ مَنْ مَضَى مِنْ اَوْلِيَائِكَ
وَاَلْحِقْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسَلِّماً لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ
وَاَعُوذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ يُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَاِسْرَافِي عَلَى
نَفْسِي وَاتِّبَاعِي لِهَوَايَ وَاشْتِغَالِي لِشَهَوَاتِي فَيَحُولَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَ
بَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَاَكُونَ مَنْسِيّاً عِنْدَكَ مُتَعَرِّضاً لِسَخَطِكَ

ونقمتك

ونقمتك اللهم وفقني لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني اليك
زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمدا صلى الله عليه وآله هول
عدوه وفرجت همه وكشفت غمه وصدقته وعدك وانجزت له
عهدك اللهم فبذلك فاكفني هول هذه السنة وآفاتها
واسقامها وفتنتها وشرورها واحزانها وضيق المعاش
فيها وبلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي
الى منتهى اجلي اسألك سؤال من اساء وظلم واستكان و
اعترف واسألك ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصرتها
حفظتك واحصتها كرام ملائكتك علي وان تعصمني الهي
من الذنوب فيما بقي من عمري الى منتهى اجلي يا الله يا رحمن يا رحيم
صل على محمد واهل بيت محمد وآتني كل ما سألتك ورغبت
اليك فيه فانك امرتني بالدعاء وتكفلت لي بالاجابة يا ارحم
الراحمين **فصل پنجم** در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضان
است از حضرت صادق و کاظم صلوات الله علیهما منقولست که
بعد از هر نماز در ماه مبارک رمضان **این دعا بخوانند** یا علی یا عظیم
یا غفور یا رحیم انت الرب العظیم الذی لیس کمثله شیء وهو السمیع
البصیر وهذا شهر عظمته وکرمته وشرفته وفضلته علی
الشهور وهو الشهر الذی فرضت صیامه علی وهو شهر رمضان

در بیان اعمال هر شب و هر روز
ماه رمضان

الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ

وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا

الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكَاكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ

وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ودعای بسیار خوبی است

و اقلا شبی یک مرتبه خوبست خوانده شود و بسند صحیح منقولست که هر کرد

هر شب این ماه مبارک این دعا بخواند کناه چهل ساله او آمرزیده شود

اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَافْتَرَضْتَ

عَلٰى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ

الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ

فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمٰنُ يَا عَلَّامُ وایضا هر شب هزار مرتبه سوره

انا انزلناه سنت است خواندن و صد مرتبه سوره حم دخان اکر میسر شود

و سحور خوردن در سحر هر شب ماه رمضان مستحب است و از حضرت

رسول صلی الله علیه و آله منقولست که ترك نکنند امت من سحور خوردن

را اکر چه بیك دانه خرمای زبون باشد و ایضا از آنحضرت صلی الله

علیه و آله منقولست که حق تعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر

آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید

اکر چه بیك شربت آب باشد و بهترین سحور قاووت است و خرما و

ایضا فرمود که سحور بخورید اکر چه بجرعه آبی باشد و خدا صلوات

رحمت میفرستند بر سحور خورندکان و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سورهٔ انا انزلناه در وقت سحور و در وقت افطار
بخواند در مابین این دو حالت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شهید
شده باشد و در خون خود غلطیده باشد و کفته‌اند که اکر نیت روزه را
بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا اخر شب نیت میتوان کرد
و همین که میداند و قصد دارد که فردا روزه میکیرد و از برای خدا
میکیرد بس است و امّا آداب افطار سنّت است که اول نماز شام را بکند
و بعد از ان افطار کند مکر انکه جمعی انتظار او برند یا انکه کرسنکی و یا
تشنکی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب او باشد در نماز که در این
صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار سورهٔ
انّا انزلناه خواندن سنّت است چنانچه دانستی و از حضرت رسول
صلی الله علیه و اله منقولست که هر که در وقت افطار بکوید یا عظیم
یَا عَظِیمُ اَنْتَ اِلٰهِی لَا اِلٰهَ غَیْرُکَ اِغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ اِنَّهُ لَا
یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ اِلَّا الْعَظِیمُ از کناهان بیرون آید مانند
روزی که از مادر متولد شده است و از حضرت امام حسن علیه السلام
منقولست که هر روزه داری را دعای مستجابی هست پس باید در لقمهٔ اول
بکوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لِی
و در حدیث معتبر دیکر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در وقت

آداب افطار و دعاها وقت افطار است

افطار بگوید اَللّٰهُمَّ لَکَ صُمْتُ وَعَلیٰ رِزْقِکَ اَفْطَرْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ
تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته است
و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بوقت افطار
بدو زانو می نشستند و چون خوان را میگذاشتند می گفتند اَللّٰهُمَّ
لَکَ صُمْنَا وَعَلیٰ رِزْقِکَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ
و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت رسالت پناه صلی
الله علیه و آله افطار میکردند بر خرما و آب یا بر رطب و آب و در
حدیث دیگر منقولست که آنحضرت در وقت افطار ابتدا بحلوا می
فرمودند و اگر نمی یافتند بر نبات یا قند یا خرما افطار میکردند
و اگر حاضر نبود باب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که آب
نیم گرم پاک میکند معده را و قوت میدهد حدقه را و بینائی را زیاد
میکند و گناهان را میشوید و عروق را ساکن میکرداند و صفرای
غالب را فرو مینشاند و قطع میکند بلغم را و اطفای حرارت میکند
و صداع را بر طرف میکند و ایضاً از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله منقولست که هر که بر خرمای حلالی افطار کند ثواب نمازش چهار
صد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که افطار کردن باب گناهان دل را میشوید و در حدیث دیگر فرمود
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام دوست میداشت که افطار نماید بسیر

واز حضرت امام رضا علیه السلام منقولست كه هر كه بوقت افطار
یك كرده نان تصدق كند بر مسكینی خدا گناهان او را بیامرزد
وثواب یك بنده آزاد كردن از فرزندان اسمعیل در نامه عمل او نوشته
شود وبهترین اعمال در روزها وشبهای ماه رمضان تلاوت قرآن
است وبسیار باید خواند چون قرآن در این ماه نازل شده است ودر
حدیث است كه هر چیزی را بهاریست وبهار قرآن ماه رمضان است
ودر ماههای دیگر در ماهی یك ختم سنت است واقلش شش روز
است ودر ماه رمضان هر سه روز یك ختم سنت است واگر هر روز
یك ختم تواند كرد خوب است ودر حدیثست كه بعضی از ائمه علیهم السلم
در این ماه چهل ختم وزیاده میكرده اند واگر هر ختمی را ثوابش را به
روح مقدس امامی از ائمه علیهم السلام ورسول خدا وفاطمه زهرا
صلوات الله علیهما هدیه كند ثوابش مضاعف میگردد وصلوات بر
محمد وآل او بسیار باید فرستاد واستغفار بسیار باید كرد ولا اله الا الله
بسیار باید گفت ونافلهای شب وروز را ترك نباید كرد ودر شبهای
طاق ماه رمضان غسل سنت است خصوصا شب اول وپانزدهم وهفدهم و
ونوزدهم وبیست ویكم وبیست وسیم ودر دهه آخر در شبهای جفت
نیز غسل سنت است خصوصا شب آخر ودر روایتی وارد شده است
كه در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است وبسند معتبر از حضرت صاحب الامر

علیه السلام منقولست که بشیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را بخوانید که دعای این ماه را ملائکه میشنوند و برای صاحبش استغفار میکنند ودعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّنآءَ بِحَمْدِکَ وَ اَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّکَ وَ اَیْقَنْتُ اَنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اَشَدُّ الْمُعاقِبینَ فی مَوْضِعِ النَّکالِ وَ النَّقِمَةِ وَ اَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرینَ فی مَوْضِعِ الْکِبْرِیاءِ وَ الْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعائِکَ وَ مَسْاَلَتِکَ فَاسْمَعْ یا سَمیعُ مِدْحَتی وَ اَجِبْ یا رَحیمُ دَعْوَتی وَ اَقِلْ یا غَفُورُ عَثْرَتی فَکَمْ یا اِلٰهی مِنْ کُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَها وَ هُمُومٍ قَدْ کَشَفْتَها وَ عَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَها وَ رَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَها وَ حَلْقَةِ بَلاءٍ قَدْ فَکَکْتَها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبیراً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمیعِ مَحامِدِهِ کُلِّها عَلی جَمیعِ نِعَمِهِ کُلِّها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا مُضادَّ لَهُ فی مُلْکِهِ وَ لا مُنازِعَ لَهُ فی اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا شَریکَ لَهُ فی خَلْقِهِ وَ لا شَبیهَ لَهُ فی عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفاشی فِی الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَ حَمْدُهُ الظّاهِرِ بِالْکَرَمِ مَجْدُهُ الْباسِطِ بِالْجُودِ یَدَهُ الَّذی لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ وَ لا تَزیدُهُ کَثْرَةُ الْعَطاءِ اِلّا جُوداً وَ کَرَماً اِنَّهُ هُوَ الْعَزیزُ الْوَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ قَلیلاً مِنْ کَثیرٍ مَعَ حاجَةٍ بی اِلَیْهِ عَظیمَةٍ وَ غِناکَ عَنْهُ قَدیمٌ وَ هُوَ

دعای هر شب ماه رمضان

علیک

عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي
وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَتْرَكَ عَلٰى قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي
عِنْدَمَا كَانَ مِنْ خَطَائِي وَعَمْدِي اَطْمَعَنِي فِي اَنْ اَسْاَلَكَ مَا لَا
اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ
وَعَرَّفْتَنِي مِنْ اِجَابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ اٰمِنًا وَاَسْاَلُكَ مُسْتَاْنِسًا
لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ اِلَيْكَ فَاِنْ
اَبْطَاَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي اَبْطَاَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي
لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُورِ فَلَمْ اَرَ مَوْلًى كَرِيمًا اَصْبَرَ عَلٰى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ
عَلَيَّ يَا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونِي فَاُوَلِّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ اِلَيَّ فَاَتَبَغَّضُ
اِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ اِلَيَّ فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ كَاَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ
ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ ذٰلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ بِي وَالْاِحْسَانِ اِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ
عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ
بِفَضْلِ اِحْسَانِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ
مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ الْاِصْبَاحِ دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَفْوِهِ
بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى طُولِ اَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ
قَادِرٌ عَلٰى مَا يُرِيدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ
الْاِصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ الَّذِي

بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي
ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده
قهر بعزته الاعزاء وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته
ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني حين اناديه ويستر على كل عورة و
انا اعصيه ويعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم من موهبة
هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة
قد اراني فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي
لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب امله
الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين ويرفع المستضعفين و
يضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف آخرين والحمد لله قاصم
الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ
المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين
الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكانها وترجف
الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد
لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا
يطعم ويميت الاحياء ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده
الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك و

رسولك

رَسُولِكَ وَاَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
حَافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ اَفْضَلَ وَاَحْسَنَ وَاَجْمَلَ وَاَكْمَلَ
وَاَزْكَى وَاَنْمَى وَاَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَسْنَى وَاَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَاَنْبِيَائِكَ وَ
رُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَاَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَ
وَلِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَآيَتِكَ الْكُبْرَى وَالنَّبَاِ
الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
وَصَلِّ عَلَى سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَاِمَامَيِ الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ
عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ عَلَى
عِبَادِكَ وَاُمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوٰةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ
عَلَى وَلِيِّ اَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِينَ وَاَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ
الدَّاعِيَ اِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اِسْتَخْلِفْهُ فِي الْاَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ
اَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ اَمْنًا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ

وَاَعِزَّ بِهٖ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهٖ وَانْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيْزًا وَافْتَحْ لَهٗ فَتْحًا
يَسِيْرًا وَاجْعَلْ لَهٗ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيْرًا اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهٖ
دِيْنَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ اَحَدٍ مِنَ
الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِيْ دَوْلَةٍ كَرِيْمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ
وَاَهْلَهٗ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهٗ وَتَجْعَلُنَا فِيْهَا مِنَ الدُّعَاةِ
اِلٰى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلٰى سَبِيْلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ
اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهٖ شَعَثَنَا وَاشْعَبْ بِهٖ صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهٖ فَتْقَنَا
وَكَثِّرْ بِهٖ قِلَّتَنَا وَاَعِزَّ بِهٖ ذِلَّتَنَا وَاَغْنِ بِهٖ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهٖ
عَنْ مَغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهٖ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهٖ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهٖ عُسْرَنَا
وَبَيِّضْ بِهٖ وُجُوْهَنَا وَفُكَّ بِهٖ اَسْرَنَا وَاَنْجِحْ بِهٖ طَلِبَتَنَا وَانْجِزْ
بِهٖ مَوَاعِيْدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهٖ دَعْوَتَنَا وَاَعْطِنَا بِهٖ سُؤْلَنَا وَ
بَلِّغْنَا بِهٖ مِنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اٰمَالَنَا وَاَعْطِنَا بِهٖ فَوْقَ رَغْبَتِنَا
يَا خَيْرَ الْمَسْئُوْلِيْنَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطِيْنَ اشْفِ بِهٖ صُدُوْرَنَا وَ
اَذْهِبْ بِهٖ غَيْظَ قُلُوْبِنَا وَاهْدِنَا بِهٖ لِمَا اخْتُلِفَ فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ
بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِيْ مَنْ تَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ وَانْصُرْنَا بِهٖ عَلٰى
عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا اِلٰهَ الْحَقِّ اٰمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَشْكُوْ اِلَيْكَ فَقْدَ
نَبِيِّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَ

قِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاَعِنَّا عَلَى ذٰلِكَ بِفَتْحٍ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَ
سُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ
تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبسند بسيار معتبر بلكه صحيح حضرت
صادق عليه السلام منقولست كه در هر شب ماه مبارك اين دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْاَمْرِ الْحَكِيمِ
مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَ
عَافِيَةٍ وَتُوَسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ
بِي غَيْرِي واين دعاى عالية المضامين نيز در هر شب وارد شده است
اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَاَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَاْسٍ
مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا
وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ فَاَخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ
الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَ
الْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا
فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوَفِّقْ لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا
وَاِذَا جَمَعْتَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ

دعاى هر شب

النّارِ فاكتُبْ لنا وَفي جَهَنَّمَ فَلا تغُلَّنا وَفي عذابِكَ وَهوانِكَ فَلا تَبتَلِنا وَمِنَ الزَّقّومِ وَالضَّريعِ فَلا تُطعِمنا وَمعَ الشَّياطينِ فَلا تجعَلنا وَفي النّارِ على وُجوهِنا فَلا تكبُبنا وَمِن ثِيابِ النّارِ وَسَرابيلِ القَطِرانِ فَلا تُلبِسنا وَمِن كُلِّ سوءٍ يا لا اِلهَ اِلّا انتَ بِحَقِّ لا اِلهَ اِلّا انتَ فَنَجِّنا واما دعاهای سحر بسند بسیار معتبر وارد شده است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که این دعائیست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرها میخواندند ومیفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا وسرعت اجابت آنرا هر آینه بشمشیر برای طلب این دعا بایکدیگر قتال کنند واگر هسو کند یاد کنم که اسم اعظم خدا در این دعا هست راست گفته ام پس چون این دعا را بخوانید با اهتمام تمام وتضرع بخوانید واز غیر اهلش پنهان دارید ودعا اینست اللّهمّ اِنّي اَسئَلُكَ مِن بَهائِكَ بِاَبهاهُ وَكُلُّ بَهائِكَ بَهِيٌّ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِبَهائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ مِن جَمالِكَ بِاَجمَلِهِ وَكُلُّ جَمالِكَ جَميلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِجَمالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ مِن جَلالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلالِكَ جَليلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِجَلالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ مِن عَظَمَتِكَ بِاَعظَمِها وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظيمَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ مِن نورِكَ بِاَنوَرِهِ وَكُلُّ نورِكَ نَيِّرٌ اَللّهُمَّ اِنّي

دعاهای سحر

أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا
وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ
وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا
وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ
الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ
وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا
وَكُلُّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ
شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

سُلطانك بِاَدْوَمِهِ وَكُلّ سُلطانك دائِمٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ
بِسُلطانِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ مِنْ مُلكِكَ بِاَفخَرِهِ وَكُلّ
مُلكِكَ فاخِرٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ بِمُلكِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی
اَسأَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعلاهُ وَكُلّ عُلُوِّكَ عالٍ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ
بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقدَمِهِ وَكُلّ مَنِّكَ
قَدیمٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ مِنْ
آیاتِكَ بِاَكرَمِها وَكُلّ آیاتِكَ كَریمَةٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ
بِآیاتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ بِما اَنتَ فیهِ مِنَ الشَّأنِ وَ
الجَبَروتِ وَاَسأَلُكَ بِكُلِّ شَأنٍ وَحدَهُ وَجَبَروتٍ وَحدَها
اَللّهُمَّ اِنّی اَسأَلُكَ بِما تُجیبُنی حینَ اَسأَلُكَ فَاَجِبنی یا اَللّهُ پس
هر حاجت که داری از حق تعالی بطلب که البته بر آورده است و از جمله
ادعیه مشهوره سحر دعائیست که شیخ طوسی رحمه الله ورد یکران از
ابو حمزه ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
در شبهای ماه مبارک رمضان اکثر شب نماز میکرد و چون سحر میشد
این دعا را میخواندند اِلهی لا تُؤَدِّبنی بِعُقوبَتِكَ وَلا تَمكُر بی
فی حیلَتِكَ مِنْ اَینَ لِیَ الخَیرُ یا رَبِّ وَلا یوجَدُ اِلّا مِنْ عِندِكَ
وَمِنْ اَینَ لِیَ النَّجاةُ وَلا تُستَطاعُ اِلّا بِكَ لا الَّذی اَحسَنَ استَغنی
عَنْ عَونِكَ وَرَحمَتِكَ وَلا الَّذی اَساءَ وَاجتَرَءَ عَلَیكَ وَلَم

برضاك خرج عن قدر ذنبي يا رب يا رب يا رب **انقدر بگوید**
که نفس قطع شود بك عرفتك وانت دللتني عليك ودعوتني
اليك ولولا انت لم ادر ما انت الحمد لله الذي ادعوه فيجيبني
وان كنت بطيئا حين يدعوني والحمد لله الذي اسأله
فيعطيني وان كنت بخيلا حين يستقرضني والحمد لله الذي
اناديه كلما شئت لحاجتي واخلو به حيث شئت لسري بغير
شفيع فيقضي لي حاجتي الحمد لله الذي ادعوه ولا ادعو
غيره ولو دعوت غيره لم يستجب لي دعائي والحمد لله الذي
ارجوه ولا ارجو غيره ولو رجوت غيره لاخلف رجائي
والحمد لله الذي وكلني اليه فاكرمني ولم يكلني الى الناس
فيهينوني والحمد لله الذي يحلم عني حتى كاني لا ذنب لي فربي

والحمد لله الذي تحبب الي وهو غني عني

احمد شيء عندي واحق بحمدي اللهم اني اجد سبل المطالب
اليك مشرعة ومناهل الرجاء لديك مترعة والاستعانة بفضلك
لمن املك مباحة وابواب الدعاء اليك للصارخين مفتوحة
واعلم انك للراجي بموضع اجابة وللملهوفين بمرصد اغاثة وان
في اللهف الى جودك والرضا بقضائك عوضا من منع الباخلين
ومندوحة عما في ايدي المستأثرين وان الراحل اليك قريب
المسافة وانك لا تحتجب عن خلقك الا ان تحجبهم الاعمال دونك

وَقَدْ قَصَدْتُ اِلَيْكَ بِطَلِبَتى وَتَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحاجَتى وَجَعَلْتُ بِكَ
اسْتِغاثَتى وَبِدُعائِكَ تَوَسُّلى مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقاقٍ لِاسْتِماعِكَ مِنّى وَلا
اسْتيجابٍ لِعَفْوِكَ عَنّى بَلْ لِثِقَتى بِكَرَمِكَ وَسُكُونى اِلى صِدْقِ وَعْدِكَ
وَلَجائى اِلَى الْايمانِ بِتَوْحيدِكَ وَيَقينى بِمَعْرِفَتِكَ مِنّى اَنْ لا رَبَّ لى
غَيْرُكَ وَلا اِلهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ اَللّهُمَّ اَنْتَ الْقائِلُ
وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْئَلُوا اللهَ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللهَ
كانَ بِكُمْ رَحيماً وَلَيْسَ مِنْ صِفاتِكَ يا سَيِّدى اَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤالِ وَ
تَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَاَنْتَ الْمَنّانُ بِالْعَطِيّاتِ عَلى اَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعائِدُ
عَلَيْهِمْ بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِكَ اِلهى رَبَّيْتَنى فى نِعَمِكَ وَاِحْسانِكَ صَغيراً وَ
نَوَّهْتَ بِاسْمى كَبيراً فَيا مَنْ رَبّانى فِى الدُّنْيا بِاِحْسانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَ
نِعَمِهِ وَاَشارَ لى فِى الْاخِرَةِ اِلى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتى يا مَوْلاىَ دَليلى
عَلَيْكَ وَحُبّى لَكَ شَفيعى اِلَيْكَ وَاَنَا واثِقٌ مِنْ دَليلى بِدَلالَتِكَ
وَساكِنٌ مِنْ شَفيعى اِلى شَفاعَتِكَ اَدْعُوكَ يا سَيِّدى بِلِسانٍ
قَدْ اَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ اُناجيكَ بِقَلْبٍ قَدْ اَوْبَقَهُ جُرْمُهُ اَدْعُوكَ
يا رَبِّ راهِباً راغِباً راجِياً خائِفاً اِذا رَاَيْتُ مَوْلاىَ ذُنُوبى
فَزِعْتُ وَاِذا رَاَيْتُ كَرَمَكَ طَمِعْتُ فَاِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ راحِمٍ وَاِنْ
عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظالِمٍ حُجَّتى يا اَللهُ فى جُرْاَتى عَلى مَسْأَلَتِكَ مَعَ اِتْيانى
ما تَكْرَهُ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعُدَّتى فى شِدَّتى مَعَ قِلَّةِ

حيائى

حيائي رأفتك و رحمتك وقد رجوت أن لا تخيب بين ذين و ذين
منيتي فحقق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاه داع وافضل
من رجاه راج عظم يا سيدي املي وساء عملي فاعطني من
عفوك بمقدار املي ولا تؤاخذني باسوء عملي فان كرمك يجل عن
مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافات المقصرين وانا يا سيدي
عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح
عمن احسن بك ظنا وما انا يا رب وما خطري هبني بفضلك و
تصدق علي بعفوك اي رب جللني بسترك واعف عن توبيخي
بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو خفت
تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لانك اهون الناظرين واخف
المطلعين بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين
واكرم الاكرمين ستار العيوب غفار الذنوب علام
الغيوب تستر الذنب بكرمك و تؤخر العقوبة بحلمك فلك
الحمد على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني
ويجرئني على معصيتك حلمك عني و يدعوني الى قلة الحياء
سترك علي و يسرعني الى التوثب على محارمك معرفتي بسعة رحمتك
وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا غافر الذنب يا قابل التوب
يا عظيم المن يا قديم الاحسان اين سترك الجميل اين عفوك

الجليل اين فرجك القريب اين غياثك السريع اين رحمتك الواسعة
اين عطاياك الفاضلة اين مواهبك الهنيئة اين صنايعك
السنية اين فضلك العظيم اين منك الجسيم اين احسانك القديم
اين كرمك يا كريم به فاستنقذني وبرحمتك فخلصني يا محسن يا مجمل
يا منعم يا مفضل لست اتكل في النجاة من عقابك على اعمالنا بل
بفضلك علينا لانك اهل التقوى واهل المغفرة تبدئ بالاحسان
نعما وتعفو عن الذنب كرما فما ندري ما نشكر اجميل ما تنشر ام
قبيح ما تستر ام عظيم ما ابليت واوليت ام كثير ما منه نجيت و
عافيت يا حبيب من تحبب اليك ويا قرة عين من لاذ بك و
انقطع اليك انت المحسن ونحن المسيئون فتجاوز يا رب عن قبيح
ما عندنا بجميل ما عندك واي جهل يا رب لا يسعه جودك او اي
زمان اطول من اناتك وما قدر اعمالنا في جنب نعمك وكيف نستكثر
اعمالا نقابل بها كرمك بل كيف يضيق على المذنبين ما وسعهم
من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك
يا سيدي لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك
لما انتهى الي من المعرفة بجودك وكرمك وانت الفاعل لما تشاء
تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء بما تشاء
كيف تشاء ولا تسئل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا

تشارك

تشارك في امرك ولا تضاد في حكمك ولا يعترض عليك احد في
تدبيرك لك الخلق والامر تبارك الله رب العالمين يا رب هذا
مقام من لاذ بك واستجار بكرمك وألف احسانك ونعمك
وانت الذي لا يضيق عفوك ولا ينقص فضلك ولا تقل رحمتك
وقد توثقنا منك بالصفح القديم والفضل العظيم والرحمة
الواسعة افتراك يا رب تخلف ظنوننا او تخيب امالنا كلا
يا كريم فليس هذا ظننا بك ولا هذا طمعنا فيك يا رب ان
لنا فيك املا طويلا كثيرا ان لنا فيك رجاء عظيما عصيناك
ونحن نرجو ان تستر علينا ودعوناك ونحن نرجو ان تستجيب لنا
فحقق رجاءنا يا مولانا فقد علمنا ما نستوجب باعمالنا و
لكن علمك فينا وعلمنا بانك لا تصرفنا عنك حثنا على الرغبة
اليك وان كنا غير مستوجبين لرحمتك فانت اهل ان تجود
علينا وعلى المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما انت
اهله وجد علينا محتاجون الى نيلك يا غفار بنورك
اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك اصبحنا وامسينا
ذنوبنا بين يديك نستغفرك اللهم ونتوب اليك تتحبب
الينا بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك الينا نازل وشرنا
اليك صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم ياتيك عنا بعمل

الجواد

قبيح فلا يمنعك ذلك من ان تحوطنا بنعمك وتتفضل علينا
بآلائك فسبحانك ما احلمك واعظمك واكرمك مبدئا ومعيدا
تقدست اسماؤك وجل ثناؤك وكرم صنايعك وفعالك
انت الهي اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقايسني بفعلي وخطيئتي
فالعفو العفو العفو سيدي سيدي سيدي اللهم اشغلنا
بذكرك واعذنا من سخطك واجرنا من عذابك وارزقنا من
مواهبك وانعم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزيارة
قبر نبيك صلواتك ومغفرتك ورحمتك ورضوانك عليه
وعلى اهل بيته انك قريب مجيب وارزقنا عملا بطاعتك و
توفنا على ملتك وسنة نبيك صلى الله عليه وآله اللهم
اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني صغيرا واجزهما بالاحسان
احسانا وبالسيئات غفرانا اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات
الاحياء منهم والاموات تابع بيننا وبينهم بالخيرات اللهم
اغفر لحينا وميتنا شاهدنا وغائبنا ذكرنا وانثانا صغيرنا
وكبيرنا حرنا ومملوكنا كذب العادلون بالله وضلوا
ضلالا بعيدا وخسروا خسرانا مبينا اللهم صل على محمد وآل
محمد واختم لي بخير واكفني ما اهمني من امر دنياي وآخرتي ولا تسلط
علي من لا يرحمني واجعل علي منك واقية باقية ولا تسلبني

صالح ما انعمت به علیّ وارزقنی من فضلک رزقاً واسعاً
حلالاً طیّباً اللهمّ احرسنی بحراستک واحفظنی بحفظک
واکلأنی بکلائتک وارزقنی حجّ بیتک الحرام فی عامنا هذا
وفی کلّ عامٍ وزیارة قبر نبیّک والائمّة علیهم السّلام ولا تخلنی
یا ربّ من تلک المشاهد الشّریفة والمواقف الکریمة
اللهمّ تب علیّ حتّی لا اعصیک والهمنی الخیر والعمل به و
خشیتک باللّیل والنّهار ما ابقیتنی یا ربّ العالمین اللهمّ
انّی کلّما قلت قد تهیّأت وتعبّأت وقمت للصّلوة بین یدیک
وناجیتک القیت علیّ نعاساً اذا انا صلّیت وسلبتنی
مناجاتک اذا انا ناجیتک مالی کلّما قلت قد صلحت سریرتی
وقرب من مجالس التّوّابین مجلسی عرضت لی بلیّة ازالت قدمی
وحالت بینی وبین خدمتک سیّدی لعلّک عن بابک طردتنی
وعن خدمتک نحّیتنی او لعلّک رأیتنی مستخفّاً بحقّک فاقصیتنی
او لعلّک رأیتنی معرضاً عنک فقلیتنی او لعلّک وجدتنی فی
مقام الکاذبین فرفضتنی او لعلّک رأیتنی غیر شاکرٍ لنعمائک
فحرمتنی او لعلّک فقدتنی من مجالس العلماء فخذلتنی او
لعلّک رأیتنی فی الغافلین فمن رحمتک آیستنی او لعلّک رأیتنی
آلف مجالس البطّالین فبینی وبینهم خلّیتنی او لعلّک لم تحبّ

ان تسمع دعائي فباعدتني او لعلك بجرمي وجريرتي كافيتني او لعلك
بقلة حيائي منك جازيتني فان عفوت يا رب ما عفوت [فطالما]
عن المذنبين قبلي لان كرمك اي رب يجل عن مكافاة المقصرين
وانا عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت
من الصفح عمن احسن بك ظنا الهي انت اوسع فضلا واعظم
حلما من ان تقايسني بعملي او تستزلني بخطيئتي وما انا يا سيدي
وما خطري هبني بفضلك سيدي وتصدق علي بعفوك
وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك سيدي انا الصغير
الذي ربيته وانا الجاهل الذي علمته وانا الضال
الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعته وانا الخائف
الذي آمنته وانا الجائع الذي اشبعته والعطشان
الذي ارويته والعاري الذي كسوته والفقير
الذي اغنيته والضعيف الذي قويته والذليل
الذي اعززته والسقيم الذي شفيته والسائل
الذي اعطيته والمذنب الذي سترته والخاطئ
الذي اقلته وانا القليل الذي كثرته والمستضعف
الذي نصرته وانا الطريد الذي آويته انا يا رب
الذي لم استحيك في الخلاء ولم اراقبك في الملاء انا صاحب

الدَّواهِي العُظمى انا الَّذي على سيِّدِهِ اجترا انا الَّذي عصيتُ
جبّارَ السَّماءِ انا الَّذي اعطيتُ على معاصي الجليلِ الرُّشى انا
الَّذي حين بُشِّرتُ بها خرجتُ اليها اسعى انا الَّذي امهلتني
فما ارعويتُ وسترتَ عليَّ فما استحييتُ وعملتُ بالمعاصي
فتعدَّيتُ واسقطتني من عينك فما باليتُ فبحلمكَ امهلتني
وبسترك سترتني حتّى كانَّك اغفلتني ومن عقوباتِ المعاصي
جنَّبتني حتّى كانَّك استحييتني الهي لم اعصك حين عصيتك و
انا بربوبيَّتك جاحدٌ ولا بامرك مستخفٌّ ولا لعقوبتك
متعرِّضٌ ولا لوعيدك متهاونٌ ولكن خطيئةٌ عرضت
وسوَّلت لي نفسي وغلبني هواي واعانني عليها شقوتي و
غرَّني سترك المرخى عليَّ فقد عصيتك وخالفتك
بجهدي فالان من عذابك من يستنقذني ومن ايدي الخصماءِ
غداً من يخلِّصني وبحبلِ من اتَّصلُ ان انت قطعت حبلك
عنّي فواسوأتا على ما احصى كتابك من عملي الذي لولا ما ارجو
من كرمك وسعةِ رحمتك ونهيك اياي عن القنوط لقنطتُ
عندما اتذكَّرها يا خير من دعاه داعٍ وافضل من رجاه
راجٍ اللّهمَّ بذمَّةِ الاسلام اتوسَّلُ اليك وبحرمةِ القرانِ
اعتمد عليك وبحبّي للنبيِّ الاُمّيِّ القرشيِّ الهاشميِّ العربيِّ

التهامي المكي المدني ارجوا الزلفة لديك فلا توحش استيناس
ايماني ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فان قوما امنوا
بالسنتهم ليحقنوا به دماءهم فادركوا ما املوا وانا امنا
بك بالسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فادرك بنا ما املنا و
ثبت رجاءك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب فوعزتك لو
انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما الهم
قلبي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك الى من يذهب العبد
الا الى مولاه والى من يلتجئ المخلوق الا الى خالقه الهي لو
قرنتني بالاصفاد ومنعتني سيبك من بين الاشهاد و
دللت فضائحي عيون العباد وامرت بي الى النار وحلت
بيني وبين الابرار ما قطعت رجائي منك وما صرفت
تاميلي للعفو عنك ولا خرج حبك عن قلبي انا لا انسى
اياديك عندي وسترك علي في دار الدنيا سيدي صل
على محمد وال محمد واخرج حب الدنيا من قلبي واجمع بيني و
بين المصطفى واله خيرتك من خلقك خاتم النبيين
محمد صلى الله عليه واله وانقلني الى درجة التوبة اليك
واعني بالبكاء على نفسي وقد افنيت بالتسويف والامال

عمري وقد نزلت منزلة الآيسين من خيري فمن يكون اسوء
حالا مني ان انا نقلت على مثل حالي الى قبر لم امهده لرقدتي
ولم افرشه بالعمل الصالح لضجعتي وما لي لا ابكي ولا ادري
الى ما يكون مصيري وارى نفسي تخادعني وايامي تخاتلني و
قد خفقت عند راسي اجنحة الموت فما لي لا ابكي ابكي
لخروج نفسي ابكي لظلمة قبري ابكي لضيق لحدي ابكي لسؤال
منكر ونكير اياي ابكي لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا
ثقلي على ظهري انظر مرة عن يميني واخرى عن شمالي اذ
الخلائق في شان غير شاني لكل امرئ منهم يومئذ شان يغنيه
وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ
عليها غبرة ترهقها قترة وذلة سيدي عليك معولي و
معتمدي ورجائي وتوكلي وبرحمتك تعلقي تصيب برحمتك
من تشاء وتهدي بكرامتك من تحب فلك الحمد على ما نقيت
من الشرك قلبي ولك الحمد على بسط لساني افبلساني هذا
الكال اشكرك ام بغاية جهدي في عملي ارضيك وما قدر
لساني يا رب في جنب شكرك وما قدر عملي في جنب نعمك و
احسانك الي الا ان جودك بسط املي وشكرك قبل عملي
سيدي اليك رغبتي ومنك رهبتي واليك تاميلي وقد ساقني

إليك املي وعليك يا واحدي عكفت همتي وفيما عندك انبسطت
رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك انست محبتي و
اليك القيت يدي وبحبل طاعتك مددت رهبتي يا مولاي
بذكرك عاش قلبي وبمناجاتك بردت الم الخوف عني فيا
مولاي ويا مؤملي ويا منتهى سؤلي صل على محمد وال محمد
وفرق بيني وبين ذنبي المانع لي من لزوم طاعتك فانما اسألك
لقديم الرجاء فيك وخوفي اليك وعظيم الطمع منك
الذي اوجبته على نفسك من الرأفة والرحمة والامر
لك وحدك لا شريك لك والخلق كلهم عيالك وفي
قبضتك وكل شيء خاضع لك تباركت يا رب العالمين الهي
ارحمني اذا انقطعت حجتي وكل عن جوابك لساني وطاش
عند سؤالك اياي لبي فيا عظيم رجائي لا تخيبني اذا اشتدت
فاقتي ولا تردني لجهلي ولا تمنعني لقلة صبري اعطني لفقري
وارحمني لضعفي سيدي عليك معتمدي ومعولي ورجائي
وتوكلي وبرحمتك تعلقي وبفنائك احط رحلي وبجودك
اقصد طلبتي وبكرمك اي رب استفتح دعائي ولديك
ارجو فاقتي وبغناك اجبر عيلتي وتحت ظل عفوك قيامي
والى جودك وكرمك ارفع بصري والى معروفك اديم نظري

فلا تحرقني

فلا تحرقني بالنار وانت موضع املي ولا تسكني الهاوية فانك
قرة عيني يا سيدي لا تكذب ظني باحسانك ومعروفك
فانك ثقتي ولا تحرمني ثوابك فانك العارف بفقري الهي ان كان
قد دنا اجلي ولم يقربني منك عملي فقد جعلت الاعتراف
اليك بذنبي وسائل عللي الهي ان عفوت فمن اولى منك
وان عذبت فمن اعدل منك في الحكم ارحم في هذه الدنيا
غربتي وعند الموت كربتي وفي القبر وحدتي وفي اللحد
وحشتي واذا نشرت للحساب بين يديك ذل موقفي واغفر لي
ما خفي على الادميين من عملي وادم ما به سترتني وارحمني
صريعا على الفراش تقلبني ايدي احبتي وتفضل علي ممدودا
على المغتسل يقلبني صالح جيرتي وتحنن علي محمولا قد تناول
الاقرباء اطراف جنازتي وجد علي منقولا قد نزلت بك
وحيدا في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي حتى لا
استانس بغيرك يا سيدي فانك ان وكلتني الى نفسي هلكت
سيدي فبمن استغيث وان لم تقلني عثرتي والى من افزع ان
فقدت عنايتك في ضجعتي والى من التجئ ان لم تنفس كربتي
سيدي من لي ومن يرحمني ان لم ترحمني وفضل من اؤمل ان
عدمت فضلك يوم فاقتي والى من الفرار من الذنوب اذا

انقضى اجلى سيدى لا تعذبنى وانا ارجوك اللهم حقق رجائى
وامن خوفى فان كثرة ذنوبى لا ارجو فيها الا عفوك سيدى
انا اسالك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل المغفرة
فاغفرلى والبسنى من نظرك ثوبا يغطى على التبعات وتغفرها
لى ولا اطالب بها انك ذو من قديم وصفح عظيم وتجاوز
كريم الهى انت الذى تفيض سيبك على من لا يسالك
وعلى الجاحدين بربوبيتك فكيف سيدى بمن سالك وايقن
ان الخلق لك والامر اليك تباركت وتعاليت يا رب العالمين
الهى وسيدى عبدك ببابك اقامته الخصاصة بين يديك
يقرع باب احسانك بدعائه ويستعطف نظرك بمكنون
رجائه فلا تعرض بوجهك الكريم عنى واقبل منى ما اقول فقد
دعوت بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا تردنى معرفة منى
برافتك ورحمتك الهى انت الذى لا يحفيك سائل ولا
ينقصك نائل انت كما تقول وفوق ما نقول اللهم انى
اسالك صبرا جميلا وفرجا قريبا وقولا صادقا واجرا عظيما
اسالك يا رب من الخير كله ما علمت منه وما لم اعلم اسالك
اللهم خير ما سالك منه عبادك الصالحون يا خير من سئل
واجود من اعطى اعطنى سؤلى فى نفسى واهلى وولدى ووالدى

واهل

وَاهلِ خزانتي واخواني فيك وارغد عيشي واظهر مروتي واصلح
جميع احوالي واجعلني ممن اطلت عمره وحسنت عمله واتممت
عليه نعمتك ورضيت عنه واحييته حيوة طيبة في ادوم
السرور واسبغ الكرامة واتم العيش انك تفعل ما تشاء ولا
يفعل ما تشاء غيرك اللهم خصني منك بخاصة ذكرك ولا
تجعل شيئا مما اتقرب به في اناء الليل واطراف النهار
رياء ولا سمعة ولا اشرا ولا بطرا واجعلني لك من الخاشعين
اللهم اعطني السعة في الرزق والامن في الوطن وقرة
العين في الاهل والمال والولد والمقام في نعمك عندي و
الصحة في الجسم والقوة في البدن والسلامة في الدين و
استعملني بطاعتك وطاعة رسولك محمد واهل بيته صلى
الله عليه وآله ابدا ما استعمرتني واجعلني من اوفر عبادك
عندك نصيبا من كل خير انزلته وتنزله في شهر رمضان في
ليلة القدر وما انت منزله في كل سنة من رحمة تنشرها وعافية
تلبسها وبلية تدفعها وحسنات تتقبلها وسيئات تتجاوز
عنها وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام وارزقني
رزقا واسعا من فضلك الواسع واصرف عني يا سيدي الاسواء
واقض عني الدين والظلامات حتى لا اتاذى بشيء منه وخذ

عنّي باسماع وابصار اعدائي وحسّادي والباغين عليّ وانصرني
عليهم واقرّ عيني وفرّج قلبي واجعل لي من همّي وكربي فرجا
ومخرجا واجعل من ارادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي
واكفني شرّ الشّيطان وشرّ السّلطان وسيّئات عملي وطهّرني
من الذّنوب كلّها واجرني من النّار بعفوك وادخلني الجنّة
برحمتك وزوّجني من الحور العين بفضلك والحقني باوليائك
الصّالحين محمّد وآله الابرار الطّيّبين الطّاهرين الاخيار
صلوات الله عليهم وعلى ارواحهم واجسادهم ورحمة الله
وبركاته الهي وسيّدي وعزّتك وجلالك لئن طالبتني
بذنوبي لاطالبنّك بعفوك ولئن طالبتني بلومي لاطالبنّك
بكرمك ولئن ادخلتني النّار لاخبرنّ اهل النّار بحبّي لك
الهي وسيّدي ان كنت لا تغفر الّا لاوليائك واهل طاعتك
فالى من يفزع المذنبون وان كنت لا تكرم الّا اهل الوفاء
فبمن يستغيث المسيئون الهي ان ادخلتني النّار ففي ذلك
سرور عدوّك وان ادخلتني الجنّة ففي ذلك سرور نبيّك
وانا والله اعلم انّ سرور نبيّك احبّ اليك من سرور
عدوّك اللّهمّ انّي اسالك ان تملأ قلبي حبّا لك وخشية
منك وتصديقا بكتابك وايمانا بك وفرقا منك وشوقا

اليك

الیک یاذا الجلال والاکرام حبّب الیّ لقاءک واحبب لقائی
واجعل لی فی لقائک الرّاحة والفرج والکرامة اللّهمّ
الحقنی بصالح من مضی واجعلنی من صالح من بقی وخذ بی
سبیل الصّالحین واعنّی علی نفسی بما تعین به الصّالحین علی
انفسهم واختم عملی باحسنه واجعل ثوابی منه الجنّة برحمتک
یاربّ العالمین واعنّی علی صالح ما اعطیتنی وثبّتنی یاربّ ولا
تردّنی فی سوء استنقذتنی منه اللّهمّ انّی اسالک ایمانا لا اجل
له دون لقائک احینی ما احییتنی علیه وتوفّنی اذا توفّیتنی
علیه وابعثنی اذا بعثتنی علیه وابرء قلبی من الرّیاء والشّکّ
والسّمعة فی دینک حتّی یکون عملی خالصا لک اللّهمّ اعطنی بصیرة
فی دینک وفهما فی حکمک وفقها فی علمک وکفلین من رحمتک
وورعا یحجزنی فی معصیتک وبیّض وجهی بنورک واجعل
رغبتی فیما عندک وتوفّنی فی سبیلک وعلی ملّة رسولک صلّی
اللّه علیه وآله اللّهمّ انّی اعوذ بک من الکسل والفشل و
الهمّ والجبن والبخل والغفلة والقسوة والذّلّة والمسکنة
والفقر والفاقة وکلّ بلیّة والفواحش ما ظهر منها وما
بطن واعوذ بک من نفس لا تقنع وبطن لا یشبع وقلب لا
یخشع ودعاء لا یسمع وعمل لا ینفع وصلوة لا ترفع واعوذ

بك يا ربّ على نفسي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من
الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لا يجيرني
منك احد ولا اجد من دونك ملتحدا فلا تجعل نفسي في شيء
من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني بعذاب اليم اللهم تقبل
مني واعل ذكري وارفع درجتي وحط وزري ولا تذكرني
بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي وثواب دعائي
رضاك والجنة اعطني يا ربّ جميع ما سالتك وزدني من
فضلك اني اليك راغب يا ربّ العالمين اللهم انك انزلت
في كتابك ان نعفو عمن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا
فانك اولى بذلك منا وامرتنا ان لا نرد سائلا عن ابوابنا وقد
جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان
الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعتق رقابنا من النار
يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك
استغثت ولذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك
فاغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير
واعف عن الكثير انك انت الرحيم الغفور اللهم اني اسالك
ايمانا تباشر به قلبي ويقينا صادقا حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما
كتبت لي ورضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين

ومختصر

ومختصرترین دعاهای سحر اینست یا مفزعی عند کربتی ویا غوثی عند
شدتی الیک فزعت وبک استغثت وبک لذت لا الوذ بسواک
ولا اطلب الفرج الا منک فاغثنی وفرج عنی یا من یقبل
الیسیر ویعفو عن الکثیر اقبل منی الیسیر واعف عنی الکثیر
انک انت الغفور الرحیم اللهم انی اسالک ایمانا تباشر
به قلبی ویقینا صادقا حتی اعلم انه لن یصیبنی الا ما کتبت لی
ورضنی من العیش بما قسمت لی یا ارحم الراحمین یا عدتی
فی کربتی ویا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی ویا غایتی
فی رغبتی انت الساتر عورتی والامن روعتی والمقیل عثرتی
فاغفر لی خطیئتی یا ارحم الراحمین واما دعاهای هر روز ماه
مبارک رمضان بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین
وامام محمد باقر علیهما السلم در هر روز ماه رمضان این دعا میخواندند
اللهم هذا شهر رمضان الذی انزلت فیه القران هدی
للناس وبینات من الهدی والفرقان وهذا شهر الصیام و
هذا شهر القیام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة و
هذا شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز
بالجنة وهذا شهر فیه لیلة القدر التی هی خیر من الف شهر
اللهم فصل علی محمد وال محمد واعنی علی صیامه وقیامه و

دعاهای هر روز ماه مبارک رمضان

سَلِّمْهُ لِي وَسَلِّمْنِي فِيهِ وَاَعِنِّي عَلَيْهِ بِاَفْضَلِ عَوْنِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ
لِطَاعَتِكَ وَفَرِّغْنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَدُعَائِكَ وَتِلَاوَةِ كِتَابِكَ
وَاَعْظِمْ لِي فِيهِ الْبَرَكَةَ وَاَحْسِنْ لِي فِيهِ الْعَافِيَةَ وَاَجْزِلْ لِي فِيهِ
الْمَثُوبَةَ وَاَصِحَّ فِيهِ بَدَنِي وَاَوْسِعْ فِيهِ رِزْقِي وَاكْفِنِي فِيهِ
مَا اَهَمَّنِي وَاسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي وَبَلِّغْنِي فِيهِ رَجَائِي اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَذْهِبْ عَنِّي فِيهِ النُّعَاسَ وَالْكَسَلَ وَ
السَّآمَةَ وَالْفَتْرَةَ وَالْقَسْوَةَ وَالْغَفْلَةَ وَالْغِرَّةَ وَجَنِّبْنِي
فِيهِ الْعِلَلَ وَالْاَسْقَامَ وَالْاَحْزَانَ وَالْهُمُومَ وَالْاَعْرَاضَ وَ
الْاَمْرَاضَ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ وَاصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ وَ
الْفَحْشَاءَ وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالتَّعَبَ وَالْعَنَاءَ اِنَّكَ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ وَنَفْثِهِ وَنَفْخِهِ وَوَسْوَسَتِهِ وَتَثْبِيطِهِ
وَبَطْشِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ وَحَبَائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَاَمَانِيِّهِ وَغُرُورِهِ
وَفِتْنَتِهِ وَاَحْزَابِهِ وَاَتْبَاعِهِ وَاَشْيَاعِهِ وَاَوْلِيَائِهِ وَشُرَكَائِهِ
وَجَمِيعِ مَكَائِدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا قِيَامَهُ
وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْاَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ وَاسْتِكْمَالَ مَا يُرْضِيكَ
عَنِّي صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَاِيمَانًا وَيَقِينًا ثُمَّ تَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنِّي بِالْاَضْعَافِ
الْكَثِيرَةِ وَالْاَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وآل محمد وارزقني الحج والعمرة والجد والاجتهاد والقوة والنشاط
والانابة والتوبة والتوفيق والقربة والخير المقبول والرهبة
والرغبة والتضرع والخشوع والرقة والنية الصادقة
وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك
والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي
ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض
ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل
بالتعاهد والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء
بعهدك ووعدك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم صل
على محمد وآل محمد واقسم لي فيه افضل ما تقسمه لعبادك
الصالحين واعطني فيه افضل ما تعطي اولياءك المقربين
من الرحمة والمغفرة والتحنن والاجابة والعفو والمغفرة
الدائمة والعافية والمعافاة والعتق من النار والفوز
بالجنة وخير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآل محمد و
اجعل دعائي فيه اليك واصلا ورحمتك وخيرك الي
فيه نازلا وعملي فيه مقبولا وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه
مغفورا حتى يكون نصيبي فيه الاكبر وحظي فيه الاوفر
اللهم صل على محمد وآله ووفقني فيه لليلة القدر على

افضل [illegible] ن يكون عليهما احد من اوليائك وارضاها
لك ثم اجعل [illegible] خيرا من الف شهر وارزقني فيها افضل
[illegible] من بلغته اياها واكرمته بها واجعلني
فيها من عتقائك [illegible] وطلقائك من النار وسعداء
خلقك بمغفرتك ورضوانك يا ارحم الراحمين اللهم
صل على محمد وال محمد وارزقنا في شهرنا هذا الجد و
الاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضى اللهم رب
الفجر وليال عشر والشفع والوتر ورب شهر رمضان
وما انزلت فيه من القران ورب جبرئيل وميكائيل و
اسرافيل وجميع الملائكة المقربين ورب ابرهيم واسمعيل
واسحق ويعقوب ورب موسى وعيسى وجميع النبيين و
المرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليه وعليهم
اجمعين واسالك بحقهم عليك وبحقك العظيم عليهم لما
صليت عليه واله وعليهم اجمعين ونظرت الي نظرة
رحيمة ترضى بها عني رضا لا سخط علي بعده ابدا و
اعطيتني جميع سؤلي ورغبتي وامنيتي وارادتي وصرفت
عني ما اكره واحذر واخاف على نفسي وما لا اخاف وعن
اهلي ومالي واخواني وذريتي اللهم اليك فررنا من

ذنوبنا

ذُنُوبِنَا فَاوِنَا تَائِبِينَ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِ [illegible] غمرلنا
مُتَعَوِّذِينَ وَاَعِذْنَا مُسْتَجِيرِينَ وَاَجِرْنَا مُ[illegible]ينَ وَلَا تَخْذُلْنَا
رَاهِبِينَ وَامِنَّا رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا [illegible]
سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ اَللّٰهُمَّ [illegible] وَ[illegible]
وَاَحَقُّ مَنْ سَئَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَلَمْ يُسْئَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ جُودًا
يَا مَوْضِعَ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَيَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاغِبِينَ وَيَا
غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مَلْجَاَ
الْهَارِبِينَ وَيَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ
وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا
كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَاِسَائَتِي وَ
ظُلْمِي وَجُرْمِي وَاِسْرَافِي عَلٰى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَ
رَحْمَتِكَ فَاِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاغْفِرْ لِي كُلَّمَا
سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَ
عَلٰى وَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَقَرَابَتِي وَاَهْلِ حُزَانَتِي وَمَنْ كَانَ
بِسَبِيلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَاِنَّ ذٰلِكَ
كُلَّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدَّ
دُعَائِي وَلَا تَرُدَّ يَدِي اِلٰى نَحْرِي حَتّٰى تَفْعَلَ ذٰلِكَ بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي

كرهاو ه

جميع ما سألتك وتزيدني من فضلك فانك على كل شيء قدير
ونحن اليك راغبون اللهم لك الاسماء الحسنى والامثال العليا
والكبرياء والآلاء اسألك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم
ان كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح
فيها ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في السعداء
وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة
وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك
ورضا بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وقني عذاب النار وان لم تكن قضيت في هذه الليلة
تنزل الملائكة والروح فيها فأخرني الى ذلك وارزقني
فيها ذكرك وشكرك وطاعتك وحسن عبادتك فصل
على محمد وآل محمد بافضل صلواتك يا ارحم الراحمين يا احد
يا صمد يا رب محمد وآل محمد اغضب اليوم لمحمد ولابرار
عترته واقتل اعداءهم بددا واحصهم عددا ولا تدع على ظهر
الارض منهم احدا ولا تغفر لهم ابدا يا حسن الصحبة يا
خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البدي البديع الذي
ليس كمثله شيء والدائم غير الغافل والحي الذي لا يموت
انت خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسألك ان تنصر

وصي

صلواتك
وصی محمد وخليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء محمد
عليه وعليهم اعطف عليهم نصرك يا لا اله الا انت بحق لا اله
الا انت صل على محمد وآل محمد واجعلنى معهم فى الدنيا والآخرة
واجعل عاقبة امرى الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين
وكذلك نسبت نفسك يا سيدى باللطيف بلى انك لطيف
فصل على محمد وآل محمد والطف لى انك لطيف لما تشاء اللهم
صل على محمد وآل محمد وارزقنى الحج والعمرة فى عامنا هذا وفى
كل عام وتطول على بجميع حوائجى للدنيا والآخرة پس بگوید
استغفر الله ربى واتوب اليه ان ربى قريب مجيب
استغفر الله ربى واتوب اليه ان ربى رحيم ودود
استغفر الله ربى واتوب اليه انه كان غفارا اللهم
اغفر لى انك ارحم الراحمين رب انى عملت سوء وظلمت
نفسى فاغفر لى انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله
الذى لا اله الا هو الحى القيوم الحليم العظيم الكريم
الغفار للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله انه كان
غفورا رحيما سه مرتبه اللهم انى اسألك ان تصلى على محمد
وآل محمد وان تجعل فيما تقضى وتقدر من الامر المحتوم فى
ليلة القدر من القضاء الذى لا يرد ولا يبدل ان

تکتبنی من حجاج بیتك الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم
المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم وان تجعل فیما
تقضی وتقدر ان تطیل عمری وتوسع رزقی وتؤدی عنی
امانتی ودینی امین رب العالمین اللهم اجعل لی فرجا ومخرجا
وارزقنی من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب واحرسنی من
حیث احترس ومن حیث لا احترس وصلی الله علی محمد واله
وسلم کثیرا واین تسبیحات نیز بسند معتبر از حضرت صادق علیه
السلام منقولست که در هر روز این ماه بخواند سبحان الله باری النسم
سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی
سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری
سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین
سبحان الله السمیع الذی لیس شیء اسمع منه یسمع من فوق عرشه
ما تحت سبع ارضین ویسمع ما فی ظلمات البر والبحر ویسمع
الانین والشکوی ویسمع السر واخفی ویسمع وساوس
الصدور ولا یصم سمعه صوت سبحان الله باری النسم
سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان
الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی

تسبیحات هر روز ماه

سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْبَصِيرِ
الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ اَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ
اَرَضِينَ وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ
وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تُغْشِي بَصَرَهُ
الظُّلْمَةُ وَلَا يُسْتَتَرُ مِنْهُ بِسِتْرٍ وَلَا يُوَارِي مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَغِيبُ
عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكِنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي اَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ
وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَخْفَى
عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي
الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ
بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ
الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا
يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ
الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ
وَيُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ
بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ

الله الذي لا يعزب عنه مثقال ذرة في الارض ولا في السماء ولا
اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب مبين سبحان الله بارئ
النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى
سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان
الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي
يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء عنده
بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال سواء منكم من
اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار
له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله
سبحان الله الذي يميت الاحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص
الارض منهم ويقر في الارحام ما يشاء الى اجل مسمى سبحان الله
بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج
كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق
الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما
يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين
سبحان الله مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء
وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير

نُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ
بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ
النَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَ
مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا
رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي
لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ
وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللّٰهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنٰى عَلٰى نَفْسِهِ وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ
شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ
شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا اُولِي اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ
مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ
فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ

خالق

خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان
الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله
خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین
سبحان الله الذی یعلم ما فی السموات والارض ما یکون من
نجوی ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنی من
ذلک ولا اکثر الا هو معهم این ما کانوا ثم ینبئهم بما عملوا یوم
القیمة ان الله بکل شیء علیم وایضا مستحب است که این صلوات
را در هر روز ماه مبارک رمضان و در هر روز جمعه در تمام
سال بخواند ان الله وملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین
امنوا صلوا علیه وسلموا تسلیما لبیک یا رب وسعدیک اللهم
صل علی محمد وال محمد وبارک علی محمد وال محمد کما صلیت وبارکت
علی ابرهیم وال ابرهیم انک حمید مجید اللهم ارحم محمدا وال
محمد کما رحمت ابرهیم وال ابرهیم انک حمید مجید اللهم سلم علی
محمد وال محمد کما سلمت علی نوح فی العالمین اللهم امنن علی محمد وال
محمد کما مننت علی موسی وهرون اللهم صل علی محمد وال
محمد کما هدیتنا به اللهم صل علی محمد وال محمد وابعثه
مقاما محمودا یغبطه به الاولون والاخرون علی محمد و
اله السلام کلما طلعت شمس او غربت علی محمد کلما طرفت عین

صلوات هر روز رمضان

واله السلام

او برقت على محمد و اله السلام كلما برقت عين او ذرفت على محمد و
اله السلام كلما ذكر السلام على محمد و اله السلام كلما سبح
الله ملك او قدسه السلام على محمد و اله في الاولين
السلام على محمد و اله في الاخرين السلام على محمد و اله في
الدنيا و الاخرة اللهم رب البلد الحرام و رب الركن و
المقام و رب الحل و الحرام ابلغ نبيك محمدا و اله عنا السلام
اللهم اعط محمدا من البهاء و السرور و النضرة و الكرامة و
الغبطة و الوسيلة و المنزلة و المقام و الشرف و الرفعة و
الشفاعة عندك يوم القيمة افضل ما تعطي احدا من خلقك و
اعط محمدا فوق ما تعطي الخلايق من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها
غيرك اللهم صل على محمد و ال محمد اطيب و اطهر و ازكى و
انمى و افضل ما صليت على احد من الاولين و الاخرين و على
احد من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي امير المؤمنين
و وال من والاه و عاد من عاداه و ضاعف العذاب على من
شرك في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك محمد عليه و
اله السلام و العن من اذى نبيك فيها اللهم صل على
الحسن و الحسين امامي المسلمين و وال من والاهما و عاد من
عاداهما و ضاعف العذاب على من شرك في دمهما اللهم

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ
وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ
الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ
عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ
مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ
وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ
عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ
عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ
عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ
ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ مِنْ
بَعْدِهِ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ
عَجِّلْ فَرَجَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَ الطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ الْعَنْ مَنْ اٰذٰى نَبِيَّكَ فِيهَا

اللهم صل علی ام کلثوم بنت نبیک والعن من اذی نبیک فیها
اللهم صل علی ذریة نبیک اللهم اخلف نبیک فی اهل بیته
اللهم مکن لهم فی الارض اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم
وانصارهم علی الحق فی السر والعلانیة اللهم اطلب
بذحلهم ووترهم ودمائهم وکف عنا وعنهم وعن کل مؤمن
ومؤمنة بأس کل باغ وطاغ وکل دابة انت اخذ
بناصیتها انک انت اشد بأسا واشد تنکیلا ودر اقبال وبعضی
نسخهای دیگر دعا از حضرت علی بن الحسین تا حضرت امام حسن عسکری
علیهم السلم بجای علی من ظلمه چنین است علی من شرک فی دمه واز جمله دعاها

دعای دیگر در هر روز ماه رمضان

هر روز ماه مبارک رمضان دعائی است که سید ابن طاوس فضیلت
بسیار از جهت آن روایت کرده است ودر استجابت دعوات مجرب است
وبر مضامین عالیه مشتمل است ودعا اینست اللهم انی ادعوک
کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی سه مرتبه بگوید اللهم انی
اسألک من بهائک بابهاه وکل بهائک بهی اللهم
انی اسألک ببهائک کله اللهم انی اسألک من جلالک
باجله وکل جلالک جلیل اللهم انی اسألک بجلالک کله
اللهم انی اسألک من جمالک باجمله وکل جمالک جمیل
اللهم انی اسألک بجمالک کله پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوک

كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ
عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِیْمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ نُوْرِكَ بِاَنْوَرِهٖ وَكُلُّ
نُوْرِكَ نَیِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِنُوْرِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ
فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ
بِاَكْمَلِهٖ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهٖ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَآمَّةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ
اَسْمَآئِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ اَسْمَآئِكَ كَبِیْرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
بِاَسْمَآئِكَ كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ
فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ
بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِیْزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِعِزَّتِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَكُلُّ
مَشِیَّتِكَ مَاضِیَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ
قُدْرَتِكَ مُسْتَطِیْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا

پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی
پس بگوید اللّهمّ انّی اسألک من شرفک باشرفه وکلّ شرفک
شریف اللّهمّ انّی اسألک بشرفک کلّه اللّهمّ انّی اسألک من
سلطانک بادومه وکلّ سلطانک دائم اللّهمّ انّی
اسألک بسلطانک کلّه اللّهمّ انّی اسألک من ملکک بافخره
وکلّ ملکک فاخر اللّهمّ انّی اسألک بملکک کلّه پس سه مرتبه بگوید
اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی پس بگوید
اللّهمّ انّی اسألک من علائک باعلاه وکلّ علائک عال اللّهمّ
انّی اسألک بعلائک کلّه اللّهمّ انّی اسألک من منّک باقدمه
وکلّ منّک قدیم اللّهمّ انّی اسألک بمنّک کلّه اللّهمّ انّی اسألک
من آیاتک باعجبها وکلّ آیاتک عجیبة اللّهمّ انّی اسألک
بآیاتک کلّها پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب
لی کما وعدتنی پس بگوید اللّهمّ انّی اسألک من فضلک بافضله
وکلّ فضلک فاضل اللّهمّ انّی اسألک بفضلک کلّه اللّهمّ
انّی اسألک من رزقک باعمّه وکلّ رزقک عامّ اللّهمّ انّی
اسألک برزقک کلّه اللّهمّ انّی اسألک من عطائک باهنأه
وکلّ عطائک هنیء اللّهمّ انّی اسألک بعطائک کلّه
اللّهمّ انّی اسألک من خیرک باعجله وکلّ خیرک عاجل اللّهمّ

انّی

اِنّی اَسْاَلُکَ بِخَیْرِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ مِنْ اِحْسانِکَ بِاَحْسَنِهِ
وَکُلُّ اِحْسانِکَ حَسَنٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِاِحْسانِکَ کُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ اَدْعُوکَ فَاَجِبْنی یا اَللّٰهُ
نَعَمْ دَعَوْتُکَ یا اَللّٰهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِما اَنْتَ فیهِ مِنَ الشُّؤُنِ
وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِکُلِّ شَاْنٍ وَجَبَرُوتٍ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْاَلُکَ بِشَاْنِکَ وَجَبَرُوتِکَ کُلِّهٰا اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِما
تُجیبُنی بِهِ حینَ اَسْاَلُکَ بِهِ فَاَجِبْنی یا اَللّٰهُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ پس هر حاجت که داری طلب کن پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَابْعَثْنی عَلَی الْاِیمانِ بِکَ وَالتَّصْدیقِ بِرَسُولِکَ وَالْوِلایَةِ لِعَلِیِّ بْنِ
اَبی طالِبٍ عَلَیْهِ السَّلامُ وَالْاِئْتِمامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْبَرآءَةِ
مِنْ اَعْدآئِهِمْ فَاِنّی قَدْ رَضیتُ بِذٰلِکَ یا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْاَلُکَ خَیْرَ الْخَیْرِ رِضْوانَکَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ
الشَّرِّ سَخَطِکَ وَالنّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنی
مِنْ کُلِّ مُصیبَةٍ وَمِنْ کُلِّ بَلِیَّةٍ وَمِنْ کُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ کُلِّ
فِتْنَةٍ وَمِنْ کُلِّ بَلآءٍ وَمِنْ کُلِّ شَرٍّ وَمِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ
وَمِنْ کُلِّ اَمْرٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمآءِ اِلَی الْاَرْضِ فی هٰذِهِ السّاعَةِ
وَفی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی هٰذَا الْیَوْمِ وَفی هٰذَا الشَّهْرِ وَفی هٰذِهِ
السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لی مِنْ کُلِّ سُرُورٍ وَ

مِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ
كُلِّ عافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
رِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ
اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ اِلَى الْاَرْضِ فِي هٰذِهِ السّاعَةِ وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتْ
ذُنُوبِي قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اَوْ غَيَّرَتْ حالِي
عِنْدَكَ فَاِنِّي اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَ
بِوَجْهِ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضى
وَبِحَقِّ اَوْلِيائِكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوالِدَيَّ وَما وَلَدا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِناتِ وَما تَوالَدُوا ذُنُوبًا كُلَّها صَغِيرَها وَكَبِيرَها وَ
اَنْ تَخْتِمَ لَنا بِالصّالِحاتِ وَاَنْ تَقْضِيَ لَنَا الْحاجاتِ وَ
الْمُهِمّاتِ وَصالِحَ الدُّعاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ آمِينَ آمِينَ آمِينَ
ما شاءَ اللّٰهُ كانَ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ سُبْحانَ رَبِّكَ
رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعالَمِينَ پس دستها را بجانب آسمان بلند کن و میل ده کردن
را بسوی دوش چپ خود و کریه کن و اکر نیاید خود را بکریه بدار پس بکو

یا لا اله الا انت اسألک بحقّ من حقّه علیک عظیم بلا اله الا
انت اسألک ببهاء لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسألک
بجلال لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسألک بجمال لا اله
الا انت یا لا اله الا انت اسألک بنور لا اله الا انت یا
لا اله الا انت اسألک بکمال لا اله الا انت یا لا اله الا
انت اسألک بعزّة لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسألک
بعظم لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسألک بقول لا
اله الا انت یا لا اله الا انت اسألک بشرف لا اله
الا انت اسألک بعلاء لا اله الا انت یا لا اله الا انت
اسألک بلا اله الا انت یا لا اله الا انت یا ربّاه یا ربّاه
آنقدر بگوید که یک نفس وفا کند پس بگوید بر همان حالتی که بود گردن
کج کرده بسوی دوش چپ اسألک یا سیّدی پس بگوید یا الله یا ربّاه
آنقدر که یک نفس وفا کند پس بگوید یا سیّداه یا مولاياه یا غیاثاه
یا ملجاه یا منتهی غایة رغبتاه یا ارحم الرّاحمین اسألک
فلیس کمثلک شیء و اسألک بکلّ دعوة مستجابة دعاک بها
نبیّ مرسل او ملک مقرّب او عبد مؤمن امتحن قلبه للایمان
و استجبت دعوته منه و اتوجّه الیک بمحمّد نبیّک نبیّ الرّحمة
و اقدّمهم بین یدی حوائجی یا محمّد یا رسول الله بابی انت و امّی الوجه

یا لا اله الا انت

بكَ اِلىٰ رَبّكَ وَرَبّي وَاُقدِّمُكَ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا
رَبَّاهُ اَسْاَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ
حَبِيبِكَ وَبِعِتْرَتِهِ الْهَادِيَةِ وَاُقدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجي وَ
اَسْاَلُكَ اللّٰهُمَّ بِحَيٰوتِكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي
لَا يُطْفَا وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاَسْاَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ
عَظِيمٌ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ
كُلِّ شَيْءٍ وَزِنَةَ كُلِّ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ الْمُصْطَفىٰ وَرَسُولِكَ الْمُرْتَضىٰ وَاَمِينِكَ الْمُصْطَفىٰ
وَنَجِيبِكَ دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَجْمَعِينَ
النَّذِيرِ الْبَشِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْمُطَهَّرِينَ الْاَخْيَارِ الْاَبْرَارِ وَعَلىٰ مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ
لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلىٰ اَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنْبِئُونَ
بِالصِّدْقِ عَنْكَ وَعَلىٰ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ اَدْخَلْتَهُمْ فِي
رَحْمَتِكَ الْاَئِمَّةِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلىٰ جَبْرَئِيلَ
وَمِيكَائِيلَ وَاِسْرَافِيلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَرِضْوَانَ خَازِنِ
الْجَنَّةِ وَمَالِكٍ خَازِنِ النَّارِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ
وَمُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ وَعَلىٰ الْمَلَكَيْنِ الْحَافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلٰوةِ الَّتِي تُحِبُّ
اَنْ تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلٰوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً زَاكِيَةً نَامِيَةً

طاهرہ

طاهرة شريفة فاضلة تبيّن بما فضلهم على الاوّلين و
الآخرين اللهمّ انّي اسالك ان تسمع صوتي وتجيب دعوتي
وتغفر ذنوبي وتنجح طلبتي وتقضي حاجاتي وتقبل قصّتي و
تنجز لي ما وعدتني وتقيلني عثرتي وتتجاوز عن خطيئتي وتصفح
عن ظلمي وتعفو عن جرمي وتقبل عليّ ولا تعرض عنّي و
ترحمني ولا تعذّبني وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من اطيب
الرزق واوسعه واهناه وامراه واسبغه واكثره ولا
تحرمني يا ربّ النظر الى وجهك الكريم والفوز بالجنّة و
العتق من النار واقض عنّي يا ربّ ديني واماناتي وضع عنّي
ولا تحمّلني ما لا طاقة لي به يا مولاي وادخلني في كلّ خير ادخلت
فيه محمّدا وآل محمّد واخرجني من كلّ سوء اخرجتهم منه ولا
تفرّق بيني وبينهم طرفة عين ابدا في الدنيا والآخرة پس سه مرتبه
بگويد اللهمّ انّي ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس
بگويد اللهمّ انّي اسالك قليلا من كثير مع حاجة بي اليه عظيمة
وغناك عنه قديم وهو عندي كثير وهو عليك سهل
يسير اللهمّ برحمتك في الصالحين فادخلنا وفي علّيّين فارفعنا
وبكاس من معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين
برحمتك فزوّجنا ومن الولدان المخلّدين كانّهم لؤلؤ مكنون

فامنن به علينا انّك على كلّ شيء قدير

فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس
والحرير والاستبرق فالبسنا وليلة القدر وحج بيتك
الحرام وقتلاً في سبيلك مع وليك فوفق لنا وصالح الدعاء و
المسألة فاستجب لنا يا خالقنا اسمع واستجب لنا واذا جمعت
الاولين والاخرين يوم القيمة فارحمنا وبراءة من النار وامانا
من العذاب فاكتب لنا وفي جهنم فلا تجعلنا ومع الشياطين في
النار فلا تقرنا وفي عذابك وهوانك فلا تقلبنا ومن الزقوم
والضريع فلا تطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا ومن
ثياب النار وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كل سوء
يا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت فنجنا اللهم اني اسألك
ولم يسأل مثلك وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك يارب
انت موضع مسألة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسألك
اللهم بافضل اسمائك كلها وانجحها يا الله يا رحمن وباسمك
المخزون المصون الاعز الاجل الاعظم الذي تحبه وتهواه
وترضى عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه وحق عليك يارب
ان لا تحرم سائلك اللهم اني اسألك بكل اسم هو لك دعاك
به عبد هو لك في بر او بحر او سهل او جبل او عند بيتك
الحرام او في شيء من سبلك فادعوك يا رب دعاء من قد

اشتدّت فاقته وعظم جرمه وضعف كدحه واشرف على
الهلكة نفسه ولم يثق بشئ من عمله ولم يجد لما هو فيه سادًّا
ولا لذنبه غافرًا ولا لعثرته مقيلًا غيرك هاربًا اليك
متعوّذًا بك متعبّدًا لك غير مستنكف ولا مستكبر ولا
مستحسر ولا متجبّر ولا متعظّم بل بائس فقير خائف مستجير
اسألك يا الله يا رحمن يا حنّان يا منّان يا بديع السّموات و
الارض يا ذا الجلال والاكرام ان تصلّى على محمّد وال محمّد
صلوة كثيرة طيّبة مباركة نامية ذاكية شريفة اسألك
اللّهمّ ان تغفرلى فى شهرى هذا وترحمنى وتعتق رقبتى من النّار
وتعطينى خير ما اعطيت احدًا من خلقك وخير ما انت معطيه
ولا تجعله اخر شهر رمضان صمته لك منذ اسكنتنى ارضك
الى يومى هذا بل اجعله علىّ اتمّه نعمة واعمّه عافية واوسعه
رزقًا واجزله واهناه اللّهمّ انّى اعوذبك وبوجهك
الكريم وملكك العظيم ان تغرب الشّمس من يومى هذا
او ينقضى بقيّة هذا اليوم او يطلع الفجر من ليلتى هذه او
يخرج هذا الشّهر ولك قبلى تبعة او ذنب او خطيئة
تريد ان تقايسنى بها او تؤاخذنى بها او توقفنى بها موقف
خزى فى الدّنيا والاخرة او تعذّبنى يوم القاك يا ارحم

الرّاحمين اللّهمّ انّى ادعوك لهمّ لا يفرّجه غيرك ولرحمة لا
تنال الّا بك ولكربٍ لا تكشفه الّا انت ولرغبةٍ لا تبلغ الّا
بك ولحاجةٍ لا تقضى دونك اللّهمّ فكما كان من شانك ما
اردتنى به من مسالتك ورحمتنى به من ذكرك فلكن من شانك
الاستجابة لى فيما دعوتك به والنّجاة لى فيما فزعت اليك منه
يا ملين الحديد لداود اى كاشف الضرّ والكرب العظام
عن ايّوب ومفرّج غمّ يعقوب ومنفّس كرب يوسف صلّ على
محمّدٍ وال محمّدٍ وافعل بى ما انت اهله فانّك اهل التّقوى و
اهل المغفرة اللّهمّ انت ثقتى فى كلّ كربٍ ورجائى فى كلّ شدّةٍ
وانت لى فى كلّ امرٍ نزل بى ثقةٌ وعدّةٌ كم من كربٍ يضعف
منه الفؤاد وتقلّ فيه الحيلة ويخذل فيه الصّديق و
يشمت فيه العدوّ انزلته بك وشكوته اليك رغبةً منّى
فيه اليك عمّن سواك ففرّجته وكشفته وكفيته فانت
ولىّ كلّ نعمةٍ وصاحب كلّ حسنةٍ ومنتهى كلّ رغبةٍ
اعوذ بكلمات اللّه التّامّات من شرّ ما خلق من شىءٍ اللّهمّ
عافنى فى يومى هذا حتّى امسى اللّهمّ انّى اسالك بركة يومى
هذا وما نزل فيه من عافيةٍ ومغفرةٍ ورحمةٍ ورضوانٍ
ورزقٍ واسعٍ حلالٍ تبسطه علىّ وعلى والدىّ وولدى و

أَهلی وَعیالی وَاهلِ خزانتی وَمَن اَحببتُ وَاَحبّنی وَوَلدتُ وَوَلدنی اَللّهُمَّ اِنّی اَعوذُبِکَ مِنَ الشَّکِّ وَالشِّرکِ وَالحَسدِ وَالبَغیِ وَالحَمیّةِ وَالغَضَبِ اَللّهُمَّ رَبَّ السَّمواتِ السَّبعِ وَرَبَّ الاَرَضینَ السَّبعِ وَما فیهِنَّ وَما بَینَهُنَّ وَرَبَّ العَرشِ العَظیمِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاکفِنی المُهِمَّ مِن اَمری بِما شِئتَ وَکَیفَ شِئتَ یس بخوان سوره وآیة الکرسی را وبگو اَللّهُمَّ اِنَّکَ قُلتَ لِنَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَلَسَوفَ یُعطیکَ رَبُّکَ فَتَرضی اَللّهُمَّ اِنَّ نَبِیَّکَ وَرَسولَکَ وَحَبیبَکَ وَخِیَرَتَکَ مِن خَلقِکَ لا یَرضی بِاَن تُعَذِّبَ اَحَداً مِن اُمَّتِهِ دانَ بِموالاتِهِ وَموالاةِ الاَئِمَّةِ مِن اَهلِ بَیتِهِ وَاِن کانَ مُذنِباً خاطِئاً فی نارِ جَهَنَّمَ فَاَجِرنی یا رَبِّ مِن جَهَنَّمَ وَعَذابِها وَهَبنی لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ یا جامِعاً بَینَ اَهلِ الجَنَّةِ عَلی تَاَلُّفٍ مِنَ القُلوبِ وَشِدَّةِ المَحَبَّةِ وَنازِعَ الغِلِّ مِن صُدورِهِم وَجاعِلَهُم اِخواناً عَلی سُرُرٍ مُتَقابِلینَ یا جامِعاً بَینَ اَهلِ طاعَتِهِ وَبَینَ مَن خَلَقَها لَهُ وَیا مُفَرِّجَ حُزنِ کُلِّ مَحزونٍ وَیا مُنَهِّلَ کُلِّ غَریبٍ یا راحِمی فی غُربَتی وَفی کُلِّ اَحوالی بِحُسنِ الحِفظِ وَالکِلاءَةِ لی یا مُفَرِّجَ ما بی مِنَ الضّیقِ وَالخَوفِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجمَع بَینی وَبَینَ اَحِبَّتی وَقادَتی وَسادَتی وَهُداتی وَمَوالِیَّ یا مُؤَلِّفاً بَینَ الاَحِبّاءِ

صَلِّ علی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَفْجَعْنی بِانْقِطاعِ رُؤْيَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنّی
وَلا بِانْقِطاعِ رُؤْيَتی عَنْهُمْ فَبِكُلِّ مَسآئِلِكَ يا رَبِّ اَدْعُوكَ اِلٰهی
فَاسْتَجِبْ دُعآئی اِيّاكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُكَ بِانْقِطاعِ
حُجَّتی وَوُجُوبِ حُجَّتِكَ اَنْ تَغْفِرَ لی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ مِنْ
خِزْیِ يَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ ما بَقِیَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْاَعْدآءِ
وَصَغِيرِ الْفَنآءِ وَعُضالِ الدّآءِ وَخَيْبَةِ الرَّجآءِ وَزَوالِ
النِّعَمِ وَفُجاةِ النِّقَمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی قَلْبًا يَخْشاكَ كَاَنَّهُ
يَراكَ اِلیٰ يَوْمِ يَلْقاكَ ودور نيست كه در اوقات ديگر هرگاه شدّتی
روی دهد يا حاجت ضروری بهم رسد اين دعا توان خواند

فصل ششم در اعمال مختصره شبها و روزهای مخصوص اينماه مبارك
است در روايتی وارد شده است كه انجيل بر حضرت عيسی عليه السلام در
سيم اينماه نازل شده است و بروايت ديگر در ششم و بروايت معتبره ديگر
در دوازدهم و شيخ مفيد نقل كرده است كه در روز ششم اينماه
مامون خاين ملعون با حضرت امام رضا عليه السلام بيعت كرد و روايت
شده است كه هر كه در آن روز دو ركعت نماز بكند در هر ركعت
بعد از حمد بيست و پنج مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند شكر نعمت
ظاهر شدن حق آنحضرت را ادا كرده خواهد بود و بروايت معتبره
از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه در شب سيزدهم دو ركعت

فضیلت شب نصف ماه رمضان

نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ یس و تبارک الذی
بیده الملک و قل هو الله احد بخواند و در شب چهاردهم چهار
رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه
سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت
حضرت امام حسین علیه السلم مستحب است دران چنانچه مذکور شد
و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و اله فرمود که هر که در شب نیمهٔ ماه مبارک رمضان
صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت
بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی ده ملک
فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از و ضرر دشمنان او را از جنیان
و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد که او را بشارت
دهند به بهشت و سی ملک که او را ایمن کردانند از جهنم و ایضا
از انحضرت منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان
زیارت حضرت امام حسین علیه السلم بکند و بعد از نماز عشا ده
رکعت نماز نزد قبر انحضرت بکند و در هر رکعتی سورهٔ حمد
و ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند نمیرد تا در خواب به
بیند ملکی چند را که بشارت دهند او را به بهشت و ملکی چند را
که ایمن کردانند او را از جهنم و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکی است

و دران شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه واله با لشکر کفار
قریش ملاقات کردند در بدر و در روز جنگ بدر شد
وحق تعالی لشکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد وان اعظم فتوحات
اسلام بود وغسل و عبادت درآن شب فضیلت عظیم دارد
وشب نوزدهم اول شبهای قدر است وحق تعالی میفرماید که إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ یعنی ما فرستادیم قران را در شب قدر یعنی شبی که
نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در این
شب میشود یا زمین تنگ میشود از بسیاری ملک که نزول میکند
وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است
که چه چیز است شب قدر لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ شب قدر
بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت
در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فرو می آیند
ملائکه و روح که از همه ملائکه اعظم است در این شب
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردگار ایشان مِنْ كُلِّ أَمْرٍ بسبب
تقدیر هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملائکه
و روح در این شب بر امام زمان نازل میشوند و اخبار
برای هر کس که در این شب مقدر شده است بر امام عرض می
کنند سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتی است این شب از جمیع

بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکنند بر امام و بر مؤمنان کردد
این شب عبادت میکنند تا طلوع صبح ومیان سنی وشیعه در
شب قدر اختلاف بسیار است بعضی از سنیان کفته اند که شب قدر
در زمان حضرت رسول صلی الله علیه وآله بود وبعد از انحضرت
برطرف شد واکثر ایشان کفته اند که تا روز قیامت باقی است
پس بعضی کفته اند در تمام سال پنهان است و در همه شبها
عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند وبعضی کفته
اند در ماه شعبان وماه رمضان پنهان است وبعضی کفته
اند شب اول ماه رمضان است وبعضی کفته اند شب نیمه است وبعضی
شب هفدهم وبعضی شب بیست و یکم وبعضی شب بیست وسیم
وبعضی شب بیست ونهم وبعضی شب اخر کفته اند واکثر سنیان
در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست وهفتم وعلمای
شیعه امامیه اجماع کرده اند بر انکه از شب نوزدهم وبیست و
یکم وبیست وسیم بیرون نیست وبعضی مردد میان شب بیست و
یکم وبیست وسیم میدانند وبسیاری از احادیث معتبره دلالت
میکند بر انکه از این سه شب بیرون نیست واین سه شب یعنی
نوزدهم وبیست ویکم وبیست وسیم را احیا باید کرد تا فضیلت
شب قدر را دریابند و در بعضی از احادیث معتبره تعیین بیست و

اند شب نیمه شعبان است وبعضی کفته اند

یکم وبیست وسیم شده است ودر بعضی تعیین خصوص بیست وسیم
واقع شده است ومنقولست که این شب جهنی است واو اعرابی بود
بحضرت رسول صلی الله علیه واله عرض کرد که منزل من دور است
از مدینه میخواهم شبی را از برای من تعیین کنی که بهترین شبها
باشد که دران شب بخدمت تو برسم حضرت شب بیست وسیم را از
برای او تعیین فرمود واو پیوسته دران شب با خیل واهل و
حشم وخدم خود داخل مدینه میشد وچون صبح میشد بر میگشت
واز بعضی احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قدراند ودر
شب اول تقدیر امور میشود ودر شب دویم بکثرت دعا و
عبادت ممکن است بعضی تغییر بیابد ودر شب سیم حتم میشود
وتغییر نمی یابد یا بسیار کم تغییر می یابد بلا تشبیه مانند ارقام
پادشاهان که اول تعلیقه میشود وتغییرش اسان است بعد از
ان ثبت دفاتر میشود وتغییرش دشوار تر است اما تا بمهر مهر
اثار مزین نگردیده باز ممکن است تغییر بیابد وچون بمهر
اشرف رسید که بمنزله حتم است وتغییرش در غایت صعوبت است
وحق تعالی را حکمتها در ابهام بعضی از امور هست مانند اسم
اعظم الهی که بر اکثر خلق مشتبه است ونماز وسطی که بهترین نمازها
است وساعت استجابت در هر شب ودر روز جمعه وعمل مقبول

تعیین شب بیست وسیم

دربیان

در میان اعمال و امثال اینها و لیک حکمت در مبهم ساختن اینها آنست
که بر همه اسماء مقدسهٔ الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها
بکنند و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه
اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر و شبهای
که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتواند
بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کس بداند گاه باشد بعضی از نفوس
شریره آنرا وسیلهٔ حصول مطالب دنیّه کنند چنانچه از بلعم نقل
کرده اند و همچنین شب قدر و ساعات استجابت اگر بخصوص نمادا بدانند
ممکن است که امور غیر مشروعه یا ضررهای عظیم نسبت ببعضی از مسلمانان
استدعا کنند و اگر بخصوص دانند البته مستجاب گردد دیگر آنکه مغرور
باعمال خود نگردند و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله گنجایش
ذکر آنها ندارد پس باید مؤمن این سه شب را احیا کند و اهتمام
در دعا و عبادت بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در
دو شب آخر اهتمام بیشتر بکند و در شب بیست و سیم که احادیث
معتبره بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است
سعی بیشتر بکند و فواید عبادت شب قدر بسیار است از جمله آنکه
چون عبادت شب قدر را دریابد بنص قرآن زیاده از ثواب
عبادت هزار ماه که هشتاد سال است از برای او مقرر میفرمایند

حکمت در مبهم بودن شب قدر و اسم اعظم و ساعت استجابت دعا در روز جمعه و غیر آن

دیگر انکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت
و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود اصلاح احوال تمام سال
خود را در این شب کرده خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیا
نوشته باشد و در این شب تغییر یابد و از زمرهٔ سعادتمندان نوشته شود
چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است دیگر
انکه چون امام او حضرت صاحب الامر علیه السلام در تمام این شب با ملائکه مقربین
محشور است و فوج فوج بخدمت او می ایند و بر او سلام میکنند و تقدیرات
که از برای او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند سزاوار نیست که
در چنین شبی تاسی بامام خود نکند و بغفلت بسر آورد و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که چون شب قدر میشود فرود می ایند
ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند و از جمله ایشان جبرئیل علیه السلام است
و جبرئیل با خود علمها می آورد یک علم را بر قبر منور من نصب میکند
و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در طور سینا
و نمیگذارند بر مرد مؤمن و زن مؤمنه را مگر انکه بر او سلام میکنند
و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بهشت را
هر سال از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان زینت میکنند و چون
شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد که انرا مثیره میگویند و صدا
می آورد درختان و حلقهای درهای بهشت را پس نغمه از ان میشنوند

که هرگز شنوندگان از آن خوش آینده تر نغمه نشنیده اند پس حوریان
از غرفهای بهشت بیرون می ایند و ندا میکنند که آیا کسی هست که ما را
خواستگاری نماید از خدا باعمال صالحهٔ خود پس از رضوان بهشت
میپرسند که این چه شب است رضوان میگوید لبیک ای نیکو رویان
و نیکوکاران این شب اول ماه مبارک رمضان است درهای بهشت
گشوده شده است برای روزه داران امت محمد صلی الله علیه و آله پس
حق تعالی میفرماید که ای رضوان بگشا درهای بهشت را و ای مالک
بربند درهای جهنم را از روزه داران امت محمد ای جبرئیل برو بسوی
زمین و در زنجیر کن شیاطین متمرد را و غلها در گردن ایشان گذار
و ایشان را در لجهای دریا بیند از تا فاسد نکنند روزهای امتان
حبیب مرا و حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شبهای ماه مبارک
رمضان سه مرتبه ندا میفرماید که آیا سؤال کننده هست که سؤال
او را عطا کنم آیا توبه کننده هست که توبه او را قبول کنم آیا استغفار
کننده هست که گناهش را بیامرزم کیست که قرض دهد بخداوند مالداری
که هرگز پریشان نمیشود و وفا کننده است بوعدهای خود و ستم
نمیکند و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان
در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند
و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را

از آتش جهنم ازاد میکند که هریك مستوجب عذاب شده باشند و در شب
اخر روز اخر ماه بعدد انچه در تمام ماه ازاد کرده ازاد میکند و
چون شب قدر میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بزمین می اید با لشکری
عظیمی از ملائکه با خود علم سبزی می اورد و بربالای کعبه معظمه نصب
میکند و او ششصد بال دارد و دو بال را نمیکشاید مگر در شب
قدر و چون در شب قدر ان دو بال را میکشاید از مشرق و مغرب مے
گذرند و پهن میکند جبرئیل ان ملائکه را در این شب در اطراف زمین
پس سلام میکنند بهر ایستاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشد
و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه آمین
میگویند و پیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح
طالع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه دور از جانب
آسمان شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج
مؤمنان از امت محمد صلی الله علیه و آله جبرئیل میگوید خدا گناهان
همه را امرزید مگر کسی که همیشه شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد
یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر
میشود و انرا شب جوایز میگویند خدا مزد میدهد عمل کنندگان
ماه رمضان را بی حساب و چون بامداد روز عید میشود حق
تعالی ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرستد که بزمین می ایند

در بیان فضیلت شب قدر و فضیلت

و بر سر کوچها و بازارها می ایستند و میگویند ای امت محمد صلی
صلی الله علیه و اله بیرون روید بسوی درگاه پروردگار کریمی
که عطاهای بزرگ می بخشد و گناهان عظیم را می امرزد پس چون
بمصلی میروند برای نماز عید حق تعالی بملائکه میگوید ای ملائکه
من چیست جزای مزدوری که عمل خود را بکند ملائکه میگویند ای
خداوند ما و اقای ما جزای او انست که مزدش تمام داده شود حق تعالی
میفرماید ای ملائکه من شما را گواه میگیرم که ثواب ایشان را از
روزهٔ روزهای روز ماه مبارک رمضان و عبادت شبهای ان
عطا کردم که از ایشان راضی شدم و گناهان ایشان را امرزیدم
پس ندا میفرماید مؤمنانی را که در ان مجمع حاضر شده اند که ای بندگان
من هرچه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سوگند یاد
میکنم که در این مجمع شما هر حاجت که برای اخرت و دنیای خود سؤال
کنید البته عطا میکنم و عیبهای شما را میپوشانم تا از من روگردان
نشوید و مزدهای شما را مضاعف میدهم و شما را در میان گناهکاران
رسوا نمیگردانم برگردید از مصلی امرزیده بدرستی که خشنود گردانیدید
مرا و خشنود شدم از شما پس ملائکه مسرور و شاد میشوند و یکدیگر را
مبارکباد میگویند بانچه حق تعالی بامت محمد صلی الله علیه و اله عطا کرد
و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که هر که شب قدر

احیا کند گناهان او امرزیده شود هرچند بعدد ستارهای اسمان و سنکینی
کوهها و کیل دریاها باشد واما اعمال این سه شب پس بر دو نوع است
اول انکه در سه شب باید کرد دویم انکه مخصوص است بهر شبی اما اول از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا اورد و
در هر رکعتی بعد از سوره حمد هفت مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و بعد
از فارغ شدن هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ بگوید از جای
خود بر نخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادر او را بیامرزد و ملکی چند
بفرستد که حسنات برای و بنویسند تا سال اینده و ملکی چند بفرستد
سوی بهشت که درختها برای او غرس نمایند و قصرها برای او بنا کنند و نهرها
برای او جاری کرده اند و از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید
و غسل در این شب سنت مؤکد است و غسل این شبها در مقارن غروب
افتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در
این شبها قران مجید را بدست بگیرد و بگشاید و این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِکِتابِکَ الْمُنْزَلِ وَمافیهِ وَفیهِ اِسْمُکَ
الْاَکْبَرُ وَاَسْماۤؤُکَ الْحُسْنیٰ وَما یُخافُ وَیُرْجیٰ اَنْ تَجْعَلَنی مِنْ
عُتَقاۤئِکَ مِنَ النّارِ وَتَقْضی حَواۤئِجی لِلدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ پس حاجات
خود را از حق تعالی طلب نماید که انشاء الله بر آورده است و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد

در اعمال شبهای قدر
دعای قران مجید
دعای دیگر

دعای [illegible]

وبکو اَللّهُمَّ بِحَقِّ هـ [illegible] سَئَلَنَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ

مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فيه [illegible] حَدٌ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ

پس ده مرتبه بکو یا اَ [illegible] بد بِعَلِيٍّ وده مرتبه

بِفَاطِمَةَ وده مرتبه [illegible] وده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَ [illegible] مُحَمَّدٍ وده مرتبه

بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وده م [illegible] بْنِ مُوسَى وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

وده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وده مرتبه

بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن وزیارت حضرت امام حسین علیه السلم

در هر یك از این سه شب سنت مؤکد است ودر هر یك خصوصا شب بیست

وسیم صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت بیکسلام ودر هر رکعت بعد از

حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد میخواند ودر بعضی از روایات معتبره

وارد شده است که هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یك مرتبه قل هو

الله احد اکتفا میتوان کرد واحادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت

وارد شده است [illegible] این صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد واگر

ضعف داشته باشد نشسته هم میتواند وبهترین اعمال در این شبها طلب

امرزش ودعا از برای مطالب دنیا واخرت خود است وپدر ومادر

وخویشان خود و[illegible] مؤمنین زنده ومردهٔ ایشان واذکار وصلوات

بر محمد وال محمد صلوات الله علیهم اجمعین مقدور شود ودر بعضی از روایات

در اعمال شبهای قدر

احیا کند گناهان او [illegible] د ستارهای اسمان و سنگینی

کوهها و کیل دریا [illegible] شب پس بر دو نوع است

اول انکه در سر شب [illegible] شبی اما اوّل از حضرت رسول

صلی الله علیه و آله منق[illegible] دو رکعت نماز بجا اورد و

در هر رکعتی بعد از [illegible] قل هو الله احد بخواند و بعد

از فارغ شدن هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ بگوید از جای

خود بر نخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادر او را بیامرزد و ملکی چند

بفرستد که حسنات برای او بنویسند تا سال اینده و ملکی چند بفرستد

سوی بهشت که درختها برای او غرس نمایند و قصرها برای او بنا کنند و نهرها

برای او جاری کرده اند و از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید

و غسل در این شب سنت مؤکد است و غسل این شبها مقارن غروب

افتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در

دعای قران مجید

این شبها قران مجید را بدست بگیرد و بگشاید و این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِکِتَابِکَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِیهِ وَفِیهِ اِسْمُکَ

الْاَکْبَرُ وَاَسْمَاؤُکَ الْحُسْنٰی وَمَا یُخَافُ وَیُرْجٰی اَنْ تَجْعَلَنِی مِنْ

عُتَقَائِکَ مِنَ النَّارِ وَتَقْضِی حَوَائِجِی لِلدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ پس حاجات

دعای دیگر

خود را از حق تعالی طلب نماید که انشاء الله بر آورده است و از حضرت

امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد

و بگو

دعای قرآن مجید

وبگو اللهم بحق هذا القرآن وبحق من ارسلته به وبحق كل
مؤمن مدحته فيه وبحقك عليهم فلا احد اعرف بحقك منك
پس ده مرتبه بگو بك يا الله وده مرتبه بمحمد وده مرتبه بعلي وده مرتبه
بفاطمة وده مرتبه بالحسن وده مرتبه بالحسين وده مرتبه بعلي بن الحسين
وده مرتبه بمحمد بن علي وده مرتبه بجعفر بن محمد وده مرتبه
بموسى بن جعفر وده مرتبه بعلي بن موسى وده مرتبه بمحمد بن علي
وده مرتبه بعلي بن محمد وده مرتبه بالحسن بن علي وده مرتبه
بالحجة پس هر حاجت كه دارى طلب كن وزيارت حضرت امام حسين عليه السلام
در هريك ازين سه شب سنت مؤكد است ودر هريك خصوصا شب بيست
وسيم صد ركعت نماز سنت است هر دو ركعت بيك سلام ودر هر ركعت بعد از
حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد ميخوانند ودر بعضى از روايات معتبره
وارد شده است كه هفت مرتبه يا پنج مرتبه يا سه مرتبه يا يك مرتبه قل هو
الله احد اكتفا ميتوان كرد واحاديث بسيار در فضيلت اين صد ركعت
وارد شده است [illegible] اين صد ركعت غير نافله شب بوده باشد واگر
ضعف داشته باشد نشسته هم ميتواند وبهترين اعمال در اين شبها طلب
آمرزش ودعا از براى مطالب دنيا وآخرت خود است وپدر ومادر و
خويشان خود وبرادران مؤمن زنده ومردهٔ ايشان واذكار وصلوات
بر محمد وآل محمد صلوات الله عليهم اجمعين مقدور شود ودر بعضى از روايات

وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخواند و اما
دویم پس اعمال مخصوص شب نوزدهم آنست که صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ وصد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَ
فِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي
لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ
الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ
فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتُقَدِّرَ
لِي فِي جَمِيعِ اُمُورِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس حوائج خود را از حق تعالی طلب نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده
از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه را هم باید بعمل آورد و در این
دهه آخر اعتکاف در مساجد جامعه سنت است و در هر شب دعا استجابت است
و بسند بسیار معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در شب بیست و
یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت ده مرتبه سوره قل
هو الله احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد
باقر علیه السلام این دو شب را احیا میکرد و در نصف اول شب مشغول دعا
میشد و در نصف آخر شب مشغول نماز و بسند موثق از حضرت صادق
علیه السلام مرویست که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان

در هر یك صد رکعت نماز بکن بغیر سیزده رکعت نماز شب ونافلهٔ صبح
وتا صبح بیدار باش ومستحب است که مشغول نماز ودعا وتضرع باشی
بدرستی که امید شب قدر در یکی از اینها هست وشب قدر بهتر است
از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه وهر امری که در
ان سال واقع میشود در شب قدر مقدر میکردد ودعای این شب
در ضمن دعاهای دهه اخر مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی
واما شب بیست وسیم که اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر انکه ان
شب قدر است ودر ان دو غسل سنت است یکی در اول شب ویکی
در اخر شب وحضرت صادق علیه السلم فرمود که شب بیست وسیم
شب جهنی است ودر آن شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میکردد
ودر ان شب مقدر میشود مرکها وبلاها واجلها ودو زیها
وقضاها وانچه در ان سال واقع میشود تا شب قدر اینده پس خوشا
حال کسی که احیا کند ان شب را وبیدار باشد بعبادت وکاه در
رکوع وکاه در سجود باشد وکناهان خود را در برابر دیدهای
خود ممثل کرده اند وبر آنها بکرید چون چنین کند امید دارم که از
فضیلت شب قدر محروم نکردد انشاء الله تعالی وفرمود که حق
تعالی امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز ماه رمضان در هوا
که بشارت باد شما را ای بندکان من که بخشیدم کناهان کذشته شما را

و در شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما
را در حق یکدیگر مستجاب میکردانم مگر کسی که روزه را افطار کند بر
مست کننده یا کینه مؤمنی را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ عنکبوت و روم را در شب
بیست و سیم بخواند والله که او از اهل بهشت است و استثنا نمیکنم در
ان احدی را و نمیترسم که خدا در این سوکند بر من کناهی بنویسد و این
دو سوره را نزد حق تعالی منزلت عظیم هست و ایضاً از انحضرت بسند
معتبر منقولست که هر که در شب بیست و سیم ماه مبارك هزار مرتبه
انا انزلناه را بخواند هرآینه صبح کند با یقین شدید باعتراف بانچه
مخصوص از کرامتهای در این شب بسبب انچه در خواب ببیند و سوره
حم دخان را نیز سنت است که در این شب بخوانند و از حضرت امام محمد
تقی علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام
را در شب بیست و سیم که امید شب قدر در ان هست و در ان هر امری
مقدر میشود مصافحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار
پیغمبر که همه در این شب رخصت می طلبند از حق تعالی در زیارت انحضرت
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر
که احیا کند شب بیست و سیم ماه رمضان را و صد رکعت نماز
بکند حق تعالی روزی او را فراخ کرداند در دنیا و شر دشمنانرا از او

سورهٔ عنکبوت و روم را

هزار مرتبه سورهٔ قدر خواندن

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

صد رکعت نماز کردن

کفایت کند

کفایت کند وپناه دهد او را از غرق شدن وخانه بر سرش خراب شدن
ولقمه در کلو کرفتن واز شر درندکان ودفع کند از او هول منکر ونکیر را
واز قبر بیرون اید او را نوری باشد که روشنی بخشد اهل محشر را و
نامه اش را بدست راست او دهند وبنویسد برای او برات بیزاری
از اتش جهنم وکذشتن بر صراط را وایمنی از عذاب را وداخل بهشت
شود بحساب ودر بهشت او را از رفیقان بیغمبران وصدّیقان
وشهیدان وصالحان کرده اند ونیکو رفیقانند ایشان ودعای
این شب را از جمله دعاهای دهه اخر بخوانند وایضا این دعا را بخواند
اللهمّ امدد لی فی عمری واوسع لی فی رزقی واصحّ جسمی و
بلّغنی املی وان کنت من الاشقیاء فامحنی من الاشقیاء و
اکتبنی من السعداء فانّک قلت فی کتابک المنزل علی نبیّک
صلواتک علیه واله یمحوا الله ما یشاء ویثبت وعنده امّ
الکتاب وایضا بکوید اللهمّ اجعلنی من اوفر عبادک نصیبا
من کلّ خیر انزلته فی هذه اللیلة او انت منزله من نور تهدی به او
رحمة تنشرها او رزق تقسمه او بلاء تدفعه او ضرّ تکشفه و
اکتب لی ما کتبت لاولیائک الصالحین الذین استوجبوا منک
الثّواب وامنوا برضاک عنهم منک العقاب یاکریم یاکریم صلّ
علی محمّد وال محمّد وافعل بی ذلک برحمتک یا ارحم الراحمین

وهر مقدار از قران که ممکن شود در این شب بخواند ودعاهای
صحیفهٔ کامله را بخواند خصوصاً دعای مکارم اخلاق ودعای
توبه وروزهای این شبها راینز باید حرمت داشت و بعبادت و تلاوت
ودعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز
قدر در فضیلت مثل شب قدر است ودر شب بیست وچهارم نیز
غسل بخصوص سنت است ودر شب بیست و پنجم نیز غسل سنت است
ومنقولست که خدای عزوجل در این شب دفع میکند بر بیماران و گناهان
وجمیع انواع بلاها را از روزه داران ماه رمضان پس عطا میکند
حق تعالی بایشان نوری در گوشها ودیدها ی ایشان ودر شب بیست و
هفتم نیز غسل بخصوص وارد شده است ومنقولست که حضرت امام زین العابدین
در این شب مکرر اینرا دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجَافِی عَنْ دَارِ الْغُرُورِ
وَالْاِنَابَةَ اِلٰی دَارِ الْخُلُوْدِ وَالْاِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُوْلِ الْفَوْتِ
ودر شب بیست ونهم نیز بخصوص وارد شده است وهمچنین در شب اخر غسل
سنت است وزیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت است ووداع ماه
رمضان سنت مؤکد است برای اظهار انکه روزه وعبادت اینماه مبارک
بر ما گران ودشوار نبود وما خواهان ان بودیم واز مفارقت ان
ازرده ومحزونیم وهر که لذت عبادت الهی را یافته است وفواید انرا در دنیا
وعقبی دانسته است عاشق عبادت وبندگی میباشد پس میباید اینماه

داخل

وافر البرکات را بنحوی وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام
مفارقت وداع میکند و معلوم است که غلامی که از خدمت آقای خود
شاد و خوشحال باشد و از ترک خدمت دلگیر باشد مثل کسی نیست که از ترک
خدمت کند و بآن راضی نباشد و دعاهای وداع را در شب آخر سنت
است خواندن و اگر در روز آخر بخواند نیز خوب است و در حدیث است
که اگر آخر ماه مشتبه باشد در شب بیست و نهم احتیاطا سنت است
خواندن و دعاهای وداع بسیار است و بهترین دعاها دعای صحیفه
کامله است و بسند معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام این دعای وداع منقولست

غلامی

دعای وداع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ فِی
کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلٰی لِسَانِ نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ وَقَوْلُکَ
حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْ اُنْزِلَ فِیْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًی لِلنَّاسِ وَ
بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰی وَ الْفُرْقَانِ وَهٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ قَدْ تَصَرَّمَ
وَ انْقَضَتْ اَیَّامُهُ وَلَیَالِیْهِ فَاَسْاَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیْمِ وَکَلِمَاتِکَ
التَّامَّةِ اِنْ کَانَ بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِیْ اَوْ تُرِیْدُ اَنْ تُعَذِّبَنِیْ
عَلَیْهِ اَوْ تُقَایِسَنِیْ بِهِ اَنْ یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَتَصَرَّمَ
هٰذَا الشَّهْرُ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِیْ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ
لَکَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِکَ کُلِّهَا اَوَّلِهَا وَ اٰخِرِهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِکَ مِنْهَا
وَمَا قَالَ لَکَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُوْنَ الْمُجْتَهِدُوْنَ الْمَعْدُوْدُوْنَ

المؤثّرون في ذكرك والشكر لك الذين اعنتهم على اداء حقك من
اصناف خلقك من الملائكة المقرّبين والنبيّين والمرسلين و
اصناف الناطقين المسبّحين لك من جميع العالمين على انك بلّغتنا
شهر رمضان وعلينا من نعمك وعندنا من جزيل قسمك و
احسانك وتظاهر امتنانك بذلك لك منتهى الحمد الخالد
الدائم الراكد المخلّد السرمد الذي لا ينفد طول الابد جلّ
ثناؤك اعنتنا عليه حتى قضيت عنا صيامه وقيامه
من صلوة وما كان منا فيه من برّ او شكر او ذكر اللهمّ
فتقبّله منا باحسن قبولك وتجاوزك وعفوك وصفحك و
غفرانك وحقيقة رضوانك حتى تظفرنا فيه بكل خير
مطلوب وجزيل عطاء موهوب وتؤمنّا فيه من كلّ امر
مرهوب وذنب مكسوب اللهمّ انّي اسالك بعظيم ما سالك
احد من خلقك من كريم اسمائك وجزيل ثنائك وخاصّة
دعائك ان تصلّي على محمّد وال محمّد وان تجعل شهرنا هذا
اعظم شهر رمضان مرّ علينا منذ انزلتنا الى الدنيا بركة
في عصمة ديني وخلاص نفسي وقضاء حاجتي وتشفّعني في
مسائلي وتمام النعمة عليّ وصرف السوء عنّي ولباس العافية
لي وان تجعلني برحمتك ممّن حزت له ليلة القدر وجعلتها

لَهُ خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فِي عِظَمِ الاَجْرِ وَكَرَمِ الذُّخْرِ وَطُولِ الْعُمْرِ وَ
حُسْنِ الشُّكْرِ وَدَوَامِ الْيُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْاَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَ
عَفْوِكَ وَنَعْمَائِكَ وَجَلاَلِكَ وَقَدِيمِ اِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ اَنْ لاَ
تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنَاهُ مِنْ قَابِلٍ عَلَى اَحْسَنِ
حَالٍ وَتُعَرِّفَنِي هِلاَلَهُ مَعَ النَّاظِرِينَ اِلَيْهِ وَالْمُتَعَرِّفِينَ لَهُ فِي اَعْفَى
عَافِيَتِكَ وَاَتَمِّ نِعْمَتِكَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَاَجْزَلِ قِسَمِكَ اَللّٰهُمَّ يَا
رَبِّيَ الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لاَ يَكُونُ هٰذَا الْوَدَاعُ مِنِّي وَدَاعَ
فَنَاءٍ وَلاَ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَ اللِّقَاءِ حَتَّى تُرِيَنِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِي اَسْبَغِ
النِّعَمِ وَاَفْضَلِ الرَّخَاءِ وَاَنَا لَكَ عَلَى اَحْسَنِ الْوَفَاءِ اِنَّكَ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِي وَاسْتِكَانَتِي
وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَاَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لاَ اَرْجُو نَجَاحاً وَلاَ مُعَافَاةً وَلاَ
تَشْرِيفاً وَلاَ تَبْلِيغاً اِلاَّ بِكَ وَمِنْكَ فَامْنُنْ عَلَيَّ جَلَّ ثَنَاؤُكَ
وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَاَنَا مُعَافًا مِنْ
كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
اَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ هٰذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتَّى تُبَلِّغَنَا آخِرَ
لَيْلَةٍ مِنْهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِاَحَبِّ مَا دُعِيتَ وَاَرْضَى
مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلاَ تَجْعَلْ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَدَاعَ خُرُوجِي مِنْ

دعای وداع

الدنيا ولا وداع آخر عبادتك فيه ولا آخر صومي لك و
ارزقني العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين ووفقني فيه لليلة
القدر واجعلها لي خيرا من الف شهر رب الليل والنهار و
الجبال والبحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ
يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا بديع
لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسالك باسمك
بسم الله الرحمن الرحيم ان تصلي على محمد وآل
محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا
تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك ورضا بما قسمت لي و
ان تؤتيني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وان تقيني عذاب
النار الحريق اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر
المحتوم وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر من
القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ولا يغير ان تكتبني من حجاج
بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم
المكفر عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدر ان
تطيل عمري وتعتق رقبتي من النار يا ارحم الراحمين اللهم
اني اسالك ولم يسال العباد مثلك جودا وكرما وارغب

اليك

اليك ولم يرغب الى مثلك انت موضع مسألة السائلين ومنتهى
رغبة الراغبين اسألك باعظم المسائل كلها وافضلها
وانجحها التي ينبغي للعباد ان يسألوك بها يا الله يا رحمن وباسمائك
ما علمت منها وما لم اعلم وباسمائك الحسنى وامثالك العليا
وبنعمك التي لا تحصى وباكرم اسمائك عليك واحبها
اليك واشرفها عندك منزلة واقربها منك وسيلة
واجزلها منك ثوابا واسرعها لديك اجابة وباسمك
المكنون المخزون الحي القيوم الاكبر الاجل الذي تحبه و
تهواه وترضى عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه وحق عليك
ان لا تخيب سائلك واسألك بكل اسم هو لك في التورية
والانجيل والزبور والفرقان وبكل اسم دعاك به حملة
عرشك وملائكة سمواتك وجميع الاصناف من خلقك
من نبي او صديق او شهيد وبحق الراغبين اليك الفرقين
منك المتعوذين بك وبحق مجاوري بيتك الحرام حجاجا و
معتمرين ومقدسين والمجاهدين في سبيلك وبحق كل
عبد متعبد لك في بر او بحر او سهل او جبل ادعوك
دعاء من قد اشتدت فاقته وكثرت ذنوبه وعظم جرمه
وضعف كدحه دعاء من لا يجد لنفسه سادا ولا لضعفه

مُقوّيًا ولا لِذنبِهِ غافِرًا غيرَكَ هادِيًا اِليكَ متعوّذًا بكَ متعبّدًا
لكَ غيرَ مستكبرٍ ولا مستنكِفٍ خائفًا بائسًا فقيرًا مستجيرًا
بكَ اسألكَ بعزّتِكَ وعظمتِكَ وجبروتِكَ وسلطانِكَ و
بمُلكِكَ وبهائِكَ وجودِكَ وكرمِكَ وبآلائِكَ وحُسنِكَ و
جمالِكَ وبقوّتِكَ على ما اردتَ من خلقِكَ أدعوكَ يا ربِّ خوفًا
وطمعًا ورهبةً ورغبةً وتخشّعًا وتملّقًا وتضرّعًا والحافًا
والحاحًا خاضعًا لكَ لا اِلهَ اِلّا انتَ وحدكَ لا شريكَ لكَ
يا قدّوسُ يا قدّوسُ يا قدّوسُ يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ يا رحمنُ
يا رحمنُ يا رحمنُ يا رحيمُ يا رحيمُ يا رحيمُ يا ربِّ يا ربِّ يا ربِّ
يا اللهُ الواحدُ الاحدُ الصمدُ الوترُ المتكبّرُ المتعالِ واسئلكَ
بجميعِ ما دعوتُكَ بهِ وباسمائِكَ التي تملأ اركانَكَ ان تصلّي كلّما م
على محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واغفرلي ذنبي وارحمني واوسِع عليّ من
فضلِكَ العظيمِ وتقبّل منّي شهرَ رمضانَ وصيامَهُ و
قيامَهُ وفرضَهُ ونوافلَهُ واغفرلي وارحمني واعفُ عنّي
ولا تجعلهُ آخرَ شهرِ رمضانَ صمتُهُ لكَ وعبدتُكَ فيهِ
ولا تجعل وداعي ايّاهُ وداعَ خروجي من الدنيا اللّهمّ اوجب
لي من رحمتِكَ ومغفرتِكَ ورضوانِكَ وخشيتِكَ افضلَ
ما اعطيتَ احدًا من عبادِكَ فيهِ اللّهمّ لا تجعلني اخسرَ

من سألك

من سألك فيه واجعلني ممن اعتقته في هذا الشهر من النار
وغفرت له ما تقدم من ذنبه وما تأخر واوجبت له افضل
ما رجاك وامل منك يا ارحم الراحمين اللهم ارزقني العون
في صيامه لك وعبادتك فيه واجعلني ممن كتبته في هذا
الشهر من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم
المغفور لهم ذنبهم المتقبل عملهم امين امين امين رب العالمين
اللهم لا تدع لي فيه ذنبا الا غفرته ولا خطيئة الا محوتها
ولا عثرة الا اقلتها ولا دينا الا قضيته ولا عيلة الا
اغنيتها ولا هما الا فرجته ولا فاقة الا سددتها ولا
عريا الا كسوته ولا مرضا الا شفيته ولا داء الا اذهبته
ولا حاجة من حوائج الدنيا والاخرة الا قضيتها على افضل
املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين اللهم لا تزغ قلوبنا
بعد اذ هديتنا ولا تذلنا بعد اذ اعززتنا ولا تضعنا
بعد اذ رفعتنا ولا تهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا
بعد اذ اغنيتنا ولا تمنعنا بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا
بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا من نعمك علينا واحسانك
الينا لشيء كان من ذنوبنا ولا لما هو كائن منا فان في كرمك
وعفوك وفضلك سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز

عنّا ولا تعاقبنا عليها يا ارحم الراحمين اللهمّ اكرمني في مجلسي هذا
لا تهنّي بعدها ابدًا واعزّني عزًّا لا تذلّني بعده ابدًا وعافني عافية
لا تبتليني بعدها ابدًا وارفعني رفعةً لا تضعني بعدها ابدًا و
اصرف عنّي شرّ كلّ شيطان مريد وشرّ كلّ جبّار عنيد وشرّ
كلّ قريب او بعيد وشرّ كلّ صغير او كبير وشرّ كلّ دابّة انت
اخذ بناصيتها انّ ربّي على صراط مستقيم اللهمّ ما كان في قلبي من شكّ او
ريبة او جحود او قنوط او فرح او بطر او بذخ او خيلاء او رياء
او سمعة او شقاق او معصية او كفر او نفاق او فسوق او شيء لا
تحبّ عليه وليًّا لك فاسألك ان تصلّي على محمّد وال محمّد وان
تمحوه من قلبي وتبدّلني مكانه ايمانًا بوعدك ورضًا بقضائك
ووفاءً بعهدك ووجلًا منك وزهدًا في الدّنيا ورغبةً فيما
عندك وثقةً بك وطمانينةً اليك وتوبةً نصوحًا اليك
اللهمّ ان كنت بلّغتناه والّا فاخّر عنّا اجالنا الى قابل
حتّى تبلّغناه في يسر منك وعافية يا ارحم الراحمين وصلّى
الله على محمّد واله كثيرًا ورحمة الله وبركاته عليهم ودر جمعه
اخر نیز وداع جمعه بدینست واز جابر بن عبد الله انصاری منقول
است که کفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه واله در جمعه
اخر ماه رمضان چون نظر انحضرت بمن افتاد فرمود که این اخر جمعه است

از ماه مبارک رمضان پس آنرا وداع کن و بگو اَللّٰهُمَّ لا تجعله اخر العهد من صیامنا ایّاه فان جعلته فاجعلنی مرحوماً ولا تجعلنی محروماً زیرا که هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر یابد یا برسیدن ماه رمضان آینده یا برحمت خدا و رحمت بی منتها

و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب آخر ماه رمضان این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ لا تجعله آخر العهد من صیامی لشهر رمضان واعوذ بک ان یطلع فجر هذه اللیلة الّا وقد غفرت لی حق تعالی پیش از صبح او را بیامرزد و او را توبه و انابت روزی کند و ایضاً سنّت است که این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ انّی اسألک باحبّ ما دعیت به وارضی ما رضیت به عن محمّدٍ و عن اهل بیت محمّدٍ علیه و علیهم السّلام ان تصلّی علیه و علیهم ولا تجعل وداع شهری هذا وداع خروجی من الدّنیا ولا وداع آخر عبادتک و وفّقنی فیه للیلة القدر واجعلها لی خیراً من الف شهرٍ مع تضاعف الاجر والاجابة و العفو عن الذّنب برضی الرّبّ و از جمله چیزهائی که سنّت است در شب آخر آزاد کردن بندهاست زیرا که بشی است که حق تعالی بسیار را از آتش جهنّم آزاد میکند هر گاه بندهٔ ضعیف فرومایه بندگان را از قید رقیّت آزاد کند امید هست که خداوند قادر

ذوال باان وسعت وکمال اورا از اتش جهنم آزاد کرده اند ونام اورا
از جراید عاصیان محو نماید چنانچه منقولست که حضرت امام زین
العابدین علیه السّلام بندها که در عرض سال تحصیل مینمود
تا بیست نفر زیاده وکم در شب آخر ماه رمضان ازاد مینمود و می
فرمود که شما را ازاد کردم بامید انکه خداوند رحیم از تقصیرات
من درگذرد ومرا از عذاب جهنم ازاد کرداند وچون روز عید
میشد جایزهای عظیم بایشان می بخشید که ایشان بی نیاز باشند
از سؤال کردن از مردم ومیگفت که حق تعالی در هر شب ماه
رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار هزار کس را ازاد می کند
از انها که مستوجب جهنم شده باشند ودر شب اخر مثل انچه در جمیع
ماه آزاد کرده است ازاد میکند وحضرت هیچ غلام وکنیزی را زیاده
از یکسال خدمت نفرمود ودر روز عرفه ودر عرفات نیز بندهای
خودرا آزاد میفرمود ودر روایتی وارد شده است که سنت است
که در شب اخر سوره انعام وکهف ویس بخواند وصد مرتبه بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ فصل هفتم در دعاهای
مخصوص دهه اخر ماه مبارک است از حضرت صادق علیه السّلام
منقولست که انحضرت در هر شب از شبهای دهه اخر این دعا را می
خواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ

فيه

فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ عَظَّمْتَ
حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَخَصَّصْتَهُ
بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ مَعَ تَضَاعُفِ
الْأَجْرِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ بِرِضَى الرَّبِّ اللَّهُمَّ وَ
هٰذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ أَيَّامُهُ وَلَيَالِيهِ قَدْ
تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ يَا إِلٰهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي
وَأَحْصَى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ فَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ
مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ
الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفُكَّ رَقَبَتِي
مِنَ النَّارِ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ
يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ إِلٰهِي وَأَعُوذُ
بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ
تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي سَيِّدِي سَيِّدِي أَسْأَلُكَ
يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ إِذْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي
فِي هٰذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي
فَمِنَ الْآنِ فَارْضَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللهُ يَا أَحَدُ يَا
صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

وبسیار میکفتند یا ملین الحدید لداود علیه السلام یا کاشف الضر و الکرب العظام عن ایوب علیه السلام ای مفرج هم یعقوب علیه السلام ای منفس غم یوسف علیه السلام صل علی محمد و آل محمد کما انت اهله ان تصلی علیهم اجمعین و افعل بی ما انت اهله ولا تفعل بی ما انا اهله وبسند معتبر دیکر از آنحضرت علیه السلام منقولست که در هر شب دهه آخر اینرا بخواند اعوذ بجلال وجهک الکریم ان ینقضی عنی شهر رمضان او یطلع الفجر من لیلتی هذه و بقی لک عندی تبعة او ذنب تعذبنی علیه یوم القاک وبسندهای معتبر در هر شب دهه آخر دعای مخصوصی از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است و بر مطالب دنیا و آخرت مشتمل است شب بیست و یکم یا مولج اللیل فی النهار و مولج النهار فی اللیل و مخرج الحی من المیت و مخرج المیت من الحی یا رازق من یشاء بغیر حساب یا الله یا رحمن یا الله یا رحیم یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریاء و الآلاء اسالک ان تصلی علی محمد و آل محمد وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی فی علیین و اسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی و ایمانا یذهب الشک عنی و ترضینی بما قسمت لی

دعاهای دهه آخر

وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ الْحَرِيقِ وَ
اُرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ
وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ
شب بیست وپکم يَا سَالِخَ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَاِذَا نَحْنُ مُظْلِمُونَ
وَمُجْرِيَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ
مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهٰى
كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا قُدُّوسُ
يَا اَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ
لَكَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاۤءُ وَالْاٰلَاۤءُ
اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ
اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِي فِي
عِلِّيِّينَ وَاِسَاۤءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ
قَلْبِي وَاِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ
وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ
وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ
شب بیست ودویم يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْرًا مِنْ اَلْفِ
شَهْرٍ رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوَارِ

النَّارِ

وَالارض والسّماء یا بارئ یا مصوّر یا حنّان یا منّان یا الله یا
رحمن یا قیّوم یا الله یا بدیع یا الله یا الله یا الله لک الاسماء
الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسألک ان تصلّی
علی محمّد وآل محمّد وان تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء و
روحی مع الشّهداء واحسانی فی علّیّین واسائتی مغفورة و
ان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشّکّ عنّی وترضینی
بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب
النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرّغبة الیک و
الانابة والتّوبة والتّوفیق لما وفّقت له محمّدا وآل محمّد علیه وعلیهم السّلام

شب بیست و چهارم یا فالق الاصباح ویا جاعل اللّیل سکنا والشّمس و
القمر حسبانا یا عزیز یا علیم یا ذا المنّ والطّول والقوّة والحول و
الفضل والانعام یا ذا الجلال والاکرام یا الله یا رحمن
یا الله یا فرد یا وتر یا الله یا ظاهر یا باطن یا حیّ لا اله الّا
انت یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال
العلیا والکبریاء والآلاء اسألک ان تصلّی علی محمّد وآل
محمّد وان تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع
الشّهداء واحسانی فی علّیّین واسائتی مغفورة وان تهب
لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشّکّ عنّی وترضینی بما

قسمت

قسمت لی وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب
النار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرغبة
الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل
محمد صلواتک علیه وعلیهم شب بیست و پنجم یا جاعل اللیل
لباسا والنهار معاشا والارض مهادا والجبال اوتادا
یا الله یا قاهر یا الله یا جبار یا الله یا قریب یا الله یا
مجیب یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال
العلیا والکبریاء والآلاء اسألک ان تصلی علی محمد وآل
محمد وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی
مع الشهداء واحسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان
تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشک عنی وترضینی
بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا
عذاب النار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک و
الرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا
وآل محمد علیه وعلیهم السلام شب بیست و ششم یا جاعل اللیل
والنهار آیتین یا من محا آیة اللیل وجعل آیة النهار
مبصرة لتبتغوا فضلا منه ورضوانا یا مفصل کل
شیء تفصیلا یا الله یا ماجد یا الله یا وهاب یا الله

يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ
الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَآءُ وَالْاٰلَآءُ اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَآءِ وَرُوْحِيْ
مَعَ الشُّهَدَآءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِسَاءَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ
تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ
بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَ
الرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ
مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ شب بيست و هفتم يَا مَادَّ
الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهٗ سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيْلًا
ثُمَّ قَبَضْتَهٗ اِلَيْكَ قَبْضًا يَسِيْرًا يَا ذَا الْحَوْلِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِيَآءِ
وَالْاٰلَآءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا قُدُّوْسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيْزُ
يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَآءُ
وَالْاٰلَآءُ اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ
هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَآءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَآءِ وَاِحْسَانِيْ
فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِسَاءَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ

قلبى

قلبی وایمانا یذهب الشك عنی وترضینی بما قسمت لی واتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق وارزقنی فیهما ذکرك وشکرك والرغبة الیك والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل محمد صلی الله علیه وعلیهم شب بیست وسیم یا خازن اللیل فی الهواء و خازن النور فی السماء ومانع السماء ان تقع علی الارض الا باذنه وحابسهما ان تزولا یا علیم یا غفور یا دائم یا الله یا وارث یا باعث من فی القبور یا الله یا الله یا الله لك الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسألك ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء و احسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشك عنی وترضینی بما قسمت لی واتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق وارزقنی فیهما ذکرك وشکرك والرغبة الیك والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل محمد صلی الله علیه وعلیهم اجمعین شب بیست ونهم یا مکور اللیل علی النهار ومکور النهار علی اللیل یا علیم یا حکیم یا رب الارباب وسید السادات

لا اله الا انت یا من هو اقرب الی من حبل الورید یا الله یا الله
یا الله لک الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریاء و الالاء
اسالک ان تصلی علی محمد و ال محمد و ان تجعل اسمی فی هذه اللیلة
فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی فی علیین و اساءتی
مغفورة و ان تهب لی یقینا تباشر به قلبی و ایمانا یذهب الشک
عنی و ترضینی بما قسمت لی و اتنا فی الدنیا حسنة و فی الاخرة
حسنة و قنا عذاب النار الحریق و ارزقنی فیها ذکرک و شکرک
و الرغبة الیک و الانابة و التوبة و التوفیق لما وفقت له محمدا و
ال محمد صلی الله علیه و علیهم اجمعین شب سیام الحمد لله
کما ینبغی لکرم وجهه و عز جلاله و کما هو اهله یا قدوس یا نور
یا نور القدس یا سبوح یا منتهی التسبیح یا رحمن یا فاعل الرحمة یا
الله یا علیم یا کبیر یا الله یا لطیف یا جلیل یا الله یا سمیع یا
بصیر یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الامثال
العلیا و الکبریاء و الالاء اسالک ان تصلی علی محمد و ال
محمد و ان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء و روحی مع
الشهداء و احسانی فی علیین و اساءتی مغفورة و ان تهب لی
یقینا تباشر به قلبی و ایمانا یذهب الشک عنی و ترضینی بما قسمت
لی و اتنا فی الدنیا حسنة و فی الاخرة حسنة و قنا عذاب النار الحریق

وارزقنی

وَارْزُقْنِی فیها ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ وَ

التَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ

عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ فصل هشتم در بیان نمازهای شبها و دعاهای ماهها

است که مشهور است و علما در کتب دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست

نماز شب اول چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید

دویم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه سیم

ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید چهارم هشت رکعت

در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه انا انزلناه پنجم دو رکعت

در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد

و سوره تبارک الذی بیده الملک هفتم چهار رکعت حمد و سیزده مرتبه

انا انزلناه هشتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد

از سلام هزار مرتبه سُبْحانَ اللّهِ نهم شش رکعت میان نماز شام و

خفتن و در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از تمام

پنجاه مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ دهم بیست رکعت در هر رکعت

حمد و سی مرتبه توحید یازدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست

مرتبه انا اعطینا دوازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه

انا انزلناه سیزدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید

نمازهای شبها

نماز شبها

چهاردهم شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت پانزدهم

چهار رکعت در دو رکعت اول حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت

دیگر پنجاه مرتبه توحید شانزدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و

دوازده مرتبه سوره الهاکم التکاثر هفدهم دو رکعت در در کعت

اول حمد و هر سوره که خواهد بخواند و در رکعت دوم حمد و سی مرتبه

توحید و بعد از سلام صد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا الله هجدهم چهار رکعت

در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه سوره انا اعطیناک الکوثر نوزدهم

پنجاه مرتبه با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر

رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار و پانصد

مرتبه اذا زلزلت خواندن بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سیم

و بیست و چهارم در هر یک هشت رکعت به هر سوره که میسر شود بیست و پنجم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید بیست و ششم هشت رکعت

در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید بیست و هفتم چهار رکعت در هر

رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید

بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه آیة الکرسی

و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل

محمد بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید سی ام

دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن

صد

دعاهای هر روز ماه مبارک رمضان

صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانکه مذکور شد هر دو رکعت به سلام است اما دعاهای روزها از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار برای آن دعا ذکر کرده اند دعای روز اول اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَقِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَنَبِّهْنِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ وَهَبْ لِي جُرْمِي فِيهِ يَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِياً عَنِ الْمُجْرِمِينَ روز دویم اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَىٰ مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِمَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ روز سیم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِيهَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ وَاجْعَلْ لِي نَصِيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ روز چهارم اَللّٰهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَىٰ إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَأَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ روز پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ روز ششم اَللّٰهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ

نقمتك، و زحزحني فيه من موجبات سخطك بمنك و اياديك يا منتهى
رغبة الراغبين روز هفتم اللهم اعني على صيامه و قيامه، و
جنبني فيه من هفواته و آثامه، و ارزقني ذكرك بدوامه،
بتوفيقك يا هادي المضلين روز هشتم اللهم ارزقني فيه رحمة
الايتام، و اطعام الطعام، و افشاء السلام و صحبة الكرام،
بطولك يا ملجا الآملين روز نهم اللهم اجعل لي فيه نصيبا من
رحمتك الواسعة، و اهدني فيه لبراهينك الساطعة، و خذ
بناصيتي الى مرضاتك الجامعة، بمحبتك يا امل المشتاقين روز دهم
اللهم اجعلني فيه من المتوكلين عليك، و اجعلني فيه من
الفائزين لديك، و اجعلني فيه من المقربين اليك باحسانك يا
غاية الطالبين روز یازدهم اللهم حبب الي فيه الاحسان،
و كره الي فيه الفسوق و العصيان، و حرم علي فيه السخط
و النيران، بعونك يا غياث المستغيثين روز دوازدهم اللهم زيني
فيه بالستر و العفاف، و استرني فيه بلباس القنوع و الكفاف
و احملني فيه على العدل و الانصاف، و امني فيه من كل ما
اخاف، بعصمتك يا عصمة الخائفين روز سيزدهم اللهم طهرني
فيه من الدنس و الاقذار، و صبرني فيه على كائنات الاقدار، و
وفقني فيه للتقى و صحبة الابرار، بعونك يا قرة عين المساكين،

روز چهاردهم

روز چهاردهم اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من
الخطايا والهفوات ولا تجعلني فيه غرضا للبلايا والآفات
بعزتك يا عز المسلمين روز پانزدهم اللهم ارزقني فيه طاعة الخاشعين
واشرح فيه صدري بانابة المخبتين بامانك يا امان الخائفين
روز شانزدهم اللهم وفقني فيه لموافقة الابرار وجنبني فيه مرافقة
الاشرار وآوني فيه برحمتك الى دار القرار بالهيتك يا اله
العالمين روز هفدهم اللهم اهدني فيه لصالح الاعمال واقض
لي فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج الى التفسير والسؤال
يا عالما بما في صدور العالمين روز هجدهم اللهم نبهني فيه لبركات
اسحاره ونور فيه قلبي بضياء انواره وخذ بكل اعضائي الى
اتباع آثاره بنورك يا منور قلوب العارفين روز نوزدهم اللهم وفر
فيه حظي من بركاته وسهل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسناته
يا هاديا الى الحق المبين روز بستم اللهم افتح لي فيه ابواب الجنان
واغلق عني فيه ابواب النيران ووفقني فيه لتلاوة القرآن
يا منزل السكينة في قلوب المؤمنين روز بيست و يكم اللهم اجعل لي فيه
الى مرضاتك دليلا ولا تجعل للشيطان فيه علي سبيلا واجعل
الجنة لي منزلا ومقيلا يا قاضي حوائج الطالبين بيست و دوم اللهم
افتح لي فيه ابواب فضلك وانزل علي فيه بركاتك ووفقني فيه

لموجبات مرضاتك واسكني فيه بحبوحة جناتك يا مجيب دعوة
المضطرين روز بيست و سيم اللهم اغسلني فيه من الذنوب وطهرني فيه
من العيوب وامتحن قلبي فيه بتقوى القلوب يا مقيل عثرات المذنبين
بيست و چهارم اللهم اني اسألك فيه ما يرضيك واعوذ بك مما يؤذيك
واسألك التوفيق فيه لان اطيعك ولا اعصيك يا جواد السائلين
روز بيست و پنجم اللهم اجعلني فيه محبا لاوليائك ومعاديا لاعدائك
مستنا بسنة خاتم انبيائك يا عاصم قلوب النبيين روز بيست و ششم
اللهم اجعل سعيي فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا وعملي فيه
مقبولا وعيبي فيه مستورا يا اسمع السامعين بيست و هفتم اللهم
ارزقني فيه فضل ليلة القدر وصير اموري فيه من العسر الى اليسر و
اقبل معاذيري وحط عني الوزر يا رؤفا بعباده الصالحين روز
بيست و هشتم اللهم وفر فيه حظي من النوافل واكرمني فيه باحضار
المسائل وقرب فيه وسيلتي من بين الوسائل يا من لا يشغله الحاح
الملحين روز بيست و نهم اللهم غشني فيه بالرحمة وارزقني فيه التوفيق
والعصمة وطهر قلبي من غياهب التهمة يا رحيما بعباده المؤمنين
روز سى ام اللهم اجعل صيامي فيه بالشكر والقبول على ما ترضاه
ويرضاه الرسول محكمة فروعه بالاصول بحق سيدنا محمد وآله
الطاهرين والحمد لله رب العالمين مؤلف گويد كه در تقديم و

تاخير

بیان اعمال ماه شوال

تاخیر دعاها و عبادات هریک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند
و چون روایتش را معتبر نمیدانم متعرض ذکر آنها نگردیدم و دعای روز
بیست و هفتم را کفعمی در بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه
در روز بیست و سیم خواندن دور نیست که انسب باشد والله یعلم

باب چهارم در اعمال لیالی و ایام متبرکه ماه شوال و ماه ذی
القعده است بدانکه ماه متبرکه ماه شوال روز عید فطر است و شبش
از جمله لیالی متبرکه است و در فضیلت ثواب عبادت و احیای آن
احادیث بسیار است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است
که هرکه احیا کند شب عید را نمیرد دل او در روزی که دلها از ترس بمیرد
و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که گفت پدرم علی بن
الحسین شب عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام آن شب در مسجد
میماند و میگفت ای فرزند کمتر از شب قدر نیست و غسل در این شب سنت است
و شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که مردم میگویند آمرزش
نازل میشود که روزه دار ماه رمضان را در شب قدر حضرت فرمود
که کارکن مزدش را نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن در شب
عید است راوی گفت چه کار سزاوار است که در آن شب بکنم فرمود که
چون آفتاب غروب کند غسل کن و چون فریضه مغرب و نافله آنرا
بجا آوری دستها را بسوی آسمان بلند کن و بگو یا ذا المن و الطول

یاذا الجود یا مصطفی محمد وناصره صل علی محمد وال محمد واغفر لی
کل ذنب احصیته وهو عندک فی کتاب مبین پس بسجده برو وبگو
صد مرتبه در سجده اتوب الی الله پس هر حاجت که داری طلب کن
از حق تعالی که انشاء الله برآورده است و بسند معتبر منقولست که
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در شب عید فطر دو رکعت نماز میکردند
و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه سوره قل هو الله احد و در
رکعت دویم یک مرتبه میخواندند پس برکوع و سجود میرفتند و بعد از
نماز بسجده میرفتند و صد مرتبه در سجده میگفتند اتوب الی الله
پس میگفتند یاذا المن والجود یاذا المن والطول یا مصطفی
محمد صلی الله علیه واله پس سر از سجده برمیداشتند و میفرمودند
بحق آن خداوندی که جانم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند
هر حاجت که از حق تعالی بطلبد البته انرا عطا کند و اگر بعدد
ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و بعد از نماز سنت است
که این دعا بخوانند یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا الله یا ملک
یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیمن
یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق
یا الله یا باری یا الله یا مصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم
یا الله یا کریم یا الله یا حکیم یا الله یا حلیم یا الله یا سمیع

یا الله

يا الله يا بصير يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا جواد
يا الله يا واحد يا الله يا ولي يا الله يا وفي يا الله يا مولى
يا الله يا قاضي يا الله يا سريع يا الله يا شديد يا الله يا رؤف
يا الله يا رقيب يا الله يا مجيب يا الله يا جواد يا الله يا ماجد
يا الله يا علي يا الله يا حفيظ يا الله يا محيط يا الله يا سيد السادات
يا الله يا اول يا الله يا اخر يا الله يا ظاهر يا الله يا باطن
يا الله يا فاخر يا الله يا قاهر يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه
يا الله يا ربّاه يا الله يا ودود يا الله يا نور يا الله يا دائم
يا الله يا مانع يا الله يا فاتح يا الله يا نفّاع يا الله يا جليل
يا الله يا جميل يا الله يا شهيد يا الله يا شاهد يا الله يا مجيب
يا الله يا طاهر يا الله يا مطهّر يا الله يا مالك يا الله يا مقتدر
يا الله يا قابض يا الله يا باسط يا الله يا محيي يا الله يا مميت
يا الله يا مجيب يا الله يا باعث يا الله يا معطي يا الله يا مفضل
يا الله يا منعم يا الله يا حقّ يا الله يا مبين يا الله يا طبيب
يا الله يا محسن يا الله يا مبدئ يا الله يا معيد يا الله يا بارئ
يا الله يا بديع يا الله يا هادي يا الله يا كافي يا الله يا شافي
يا الله يا علي يا الله يا حنّان يا الله يا منّان يا الله يا ذا الطول
يا الله يا متعالي يا الله يا عدل يا الله يا ذا المعارج يا الله يا

صادق یا الله یا دیّان یا الله یا باقی یا الله یا ذا الجلال
یا الله یا ذا الاکرام یا الله یا معبود یا الله یا محمود
یا الله یا صانع یا الله یا معین یا الله یا مکوّن یا الله
یا فعّال یا الله یا لطیف یا الله یا جلیل یا الله یا غفور
یا الله یا شکور یا الله یا نور یا الله یا حنّان یا الله یا
قدیر یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا
الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه
یا الله ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و تمنّ علیّ برضاک و اسألك
تعفو عنّی بحلمک و توسّع علیّ من رزقک الحلال الطیّب
من حیث احتسب و من حیث لا احتسب فانّی عبدک لیس لی
احد سواک و لا احد اسأله غیرک یا ارحم الراحمین یا الله
یا ربّ یا الله یا ربّ یا الله یا ربّ یا منزل البرکات بک
تنزل کلّ حاجة اسألک بکلّ اسم فی مخزون الغیب عندک
و الاسماء المشهورات عندک المکتوبة علی سرادق عرشک ان
تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تقبل منّی شهر رمضان و
تکتبنی فی الوافدین الی بیتک الحرام و تصفح لی عن الذنوب
العظام و تستخرج یا ربّ کنوزک یا رحمن و در روایت دیگر
بجای هزار مرتبه قل هو الله احد صد مرتبه نیز وارد شده است

و ایضا

عید فطر
اعمال روز

وایضاً سنت مؤکداست که بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب عید و نماز عید این تکبیرات بخواند اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا هَدَانَا

اما اعمال روز عید پس زکوة فطره واجب مؤکداست و ترکش با تحقق وجود شرایط گناه کبیره است وشرط قبول روزه ماه مبارک است چنانچه از حضرت صادق علیه السلم منقولست که از تمام روزه دادن زکوة است یعنی فطره چنانچه صلوات بر محمد و ال محمد از تمامی نماز است زیرا که هرکه روزه بدارد وفطره ندهد روزه او مقبول نیست هرگاه عمداً ترك کند واگر صلوات بر محمد و ال محمد علیه وعلیهم السلم را ترك کند در تشهد نمازش مقبول نیست و خدا زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است درانجا که فرموده است قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّٰی وَذَکَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰی یعنی بتحقیق که دستگاری یافت هرکه زکوة فطره داد وپروردگار خود را یاد کرد بان تکبیرات که مذکور شد پس نماز عید را بجا اورد وچنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال میشود ومال از تلف شدن محفوظ میماند چنانچه منقول است که هیچ مالی در دریا وصحرا تلف نمیشود مگر بندادن زکوة همچنین فطره زکوة بدن است وبدن را پاکیزه میکرداند از بخل وکثافات معنویه واورا تا سال دیگر از بلاها

حفظ میکند چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام
با معتب وکیل خرج خود فرمود که برو و فطره جمیع عیال ما و
غلامان وکنیزان ما را بده ویکی از ایشان را ترک مکن که زکوة
او را ندهی زیرا که اگر یکی را ترک کنی میترسم که در عرض سال بمیرد
وبدانکه زکوة فطره بر نابالغ ودیوانه وبنده واجب نمیشود واگر نابالغ
ودیوانه عیال دیگری باشد بر او واجبست که فطره ایشان را
بدهد وزکوة بنده را آقا میدهد بنا بر مشهور مگر آنکه در آن
شب عیال دیگری باشد واشهر واقوی آنست که در وجوب فطره
توانگری شرط است وآن موافق مشهور آنست که قوت سالیانه
خود وعیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسبی باشد که بمعیشت وفا
او وعیال او کند وبعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید بر
قوت خود وعیال خود داشته باشد بقدر فطره بر او واجب است
واظهر آنست که بر او سنت است واگر فقیر یک سر فطره را با عیال
خود دست بدست بکردانند وبعد از آن بفقیر دیگر بدهد همه
ثواب فطره را می یابد وباید که غنی اخراج فطره کند از خود و
از هر کس که واجب النفقهٔ او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد
در شب فطر که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجب است و
همچنین باید بدهد از هر کس که در خانهٔ او باشد از مهمان وغیر آن

کرا خوروز آخر ماه رمضان پیش از شام در آن خانه باشد و افطار
کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست
بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل شود و افطار از مال
او نکند احوط آنست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان با ذن دیگری
بمستحق بدهد قربة الی الله و اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقه
و کسوه او را دهد و در خانه دیگری باشد زکوة او بر معطی نیست
و همچنین در شب عید پیش از شام اگر از برای همسایگان طعامی بفرستد
یا فقیری را چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد
و در شب عید در جای دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار
کند و بخانه او آید یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة
بر او واجب نیست و احوط آنست که در صورت آخیر هر دو بدهند
بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است و وقت
بیرون کردن فطره موافق مشهور شام عید است تا ظهر روز عید و
بعضی گفته‌اند تا شام روز عید و احوط آنستکه در شب جدا کند
و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوب است و اگر
پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر برای
حاضر نبودن مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر جدا نکند
تا ظهر روز عید احوط آنست که تا شام قصد ادا و قضا نکند و

اکر از روز عید بکذرد بقصد قربت بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا انکه قصد کند که این را میدهم که اکر قضای فطره بر من واجب باشد فطره باشد والا تصدق باشد و پدر و مادر و جد و جده و فرزند و فرزندزادکان هرکاه فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجب است پس اکر نفقه او را خورند فطره بر اوست و اکر عیال شخص دیکر نباشند اشهر و احوط انست که او فطره ایشان را بدهد واما جنس فطره مشهور آنست که هرچه قوت غالب و باشد میتواند داد واحوط انست که جو یا کندم یا خرما یا مویز یا کشک بدهد و بهتر انست که خرما بدهد و بعد از ان مویز و بعد از ان هرچه قوت غالب او باشد چنانچه مردم شهر چون غالب کندم میخورند بهتر است که کندم بدهند و مردم دهات چون غالبا جو میخورند جو بدهند و در حدیث است که اکر یکصاع خرما در فطره بدهم دوست ترمیدارم که یکصاع طلا بدهم واما مقدار فطره از هر شخصی یکصاع باید داد وصاع موافق حساب مشهور ظاهرا یکمن تبریز و چهارده مثقال و ربع مثقال است و احوط انست که یکمن نیم تبریز بدهد ونهایت احتیاط انست که یکمن شاه بدهد و باید بکسی بدهد که قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشد وسایل بکف نباشد و احوط انست که متظاهر بفسق نباشد و

جنس فطره

قدر فطره

صالح

صالح باشد واحوط انست که در زمان غیبت امام علیه السلام بمجتهد
جامع الشرایط عادل بدهد که او بمستحقان برساند چون مصارف
را او بهتر میداند و بعضی از علما این را واجب دانسته اند و احوط
انست که فقیری را کمتر از یکصاع ندهد و بیک کس چند سر میتوان داد
و فطره را بواجب النفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النفقه
دادن بهتر است وبعد از ان بهمسایگان پریشان و بعد از ان بکسانی
که فاضل تر و صالح تر باشند و فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد
و فطره سید را بسید و غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است
که در روز عید پیش از نماز در اول روز افطار کند و سنت است
که بر خرما افطار کند و غسل روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب
دانسته اند و از حضرت صادق علیه السلم منقولست که غسل را در
زیر سقف بکن و در زیر اسمان مکن و پیش از غسل بگو اَللّٰهُمَّ
اِيْمَانًا بِكَ وَتَصْدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ پس بِسْمِ اللّٰهِ بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ
شوی بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِذُنُوْبِيْ وَطَهِّرْ دِيْنِيْ اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ
عَنِّيْ الدَّنَسَ و زیارت حضرت امام حسین علیه السلم در این روز نیز
سنت مؤکد است و ثواب بسیار دارد و نماز عید در زمان غیبت
امام علیه السلم اکثر علما سنت میدانند و در زمان حضور امام علیه السلم

غسل کردن در روز عید فطر

کیفیت نماز عید

واجب است و در غیبت امام علیه السلام سنت میدانند و بجماعت کردن
راسنت میدانند و بکمان فقیر واجب است که بجماعت کرده شود و
بنماز مجتهد عادل حاضر شود و اکر نتواند حاضر شد تنها کردن سنت است
و نماز عید دو رکعت است در رکعت اول بعد از قراءت پنج تکبیر بکوید
و بعد از هر تکبیر یک قنوت میخواند و در رکعت دویم بعد از قراءت
چهار تکبیر میکوید و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوصی دارد و اکر
کسی نتواند ابخه در قنوت نمازهای دیکر میخواند بخواند و هرکاه
بجماعت کند بیشنماز دو خطبه بعد از نماز میخواند وقنوت مخصوص نماز عید
اینست اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْکِبْرِیَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ
وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰی وَالْمَغْفِرَةِ اَسْاَلُكَ بِحَقِّ
هٰذَا الْیَوْمِ الَّذِیْ جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِیْنَ عِیْدًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ
ذُخْرًا وَمَزِیْدًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنَا فِیْ كُلِّ
خَیْرٍ اَدْخَلْتَ فِیْهِ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنَا مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَخْرَجْتَ
مِنْهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ خَیْرَ
مَا سَاَلَكَ بِهٖ عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ
عِبَادُكَ الْمُخْلَصُوْنَ وبعد از نماز عید دعای بسیاری وارد شده است
و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است و بسند صحیح از حضرت امام
محمد باقر علیه السلم منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان دد

قنوت نماز عید

هنکام

هنکامی که مهیای رفتن بسوی نماز جمعه و عید میشوی این دعا را بخوان
اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ
اِلٰى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَايَاهُ فَاِنَّ اِلَيْكَ
يَا سَيِّدِي تَهْيِئَتِي وَتَعْبِئَتِي وَاِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رِفْدِكَ
وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَفَضَائِلِكَ وَعَطَائِكَ وَ
قَدْ غَدَوْتُ اِلٰى عِيدٍ مِنْ اَعْيَادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَلَمْ اَفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلَا تَوَجَّهْتُ
بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَلٰكِنْ اَتَيْتُكَ خَاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبِي وَاِسَاءَتِي
عَلٰى نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي فَاِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ ودر حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر صلوات الله
علیه منقولست که بعد از نماز صبح روز فطر این دعا را بخوانند
اَللّٰهُمَّ اِنِّي تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِي وَعَلِيٍّ مِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَاَئِمَّتِي
عَنْ يَسَارِي اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفٰى لَا
اَجِدُ اَحَداً اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ فَهُمْ اَئِمَّتِي فَآمِنْ بِهِمْ خَوْفِي
مِنْ عِقَابِكَ وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِناً مُخْلِصاً عَلٰى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰى دِينِ
عَلِيٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰى دِينِ الْاَوْصِيَاءِ وَسُنَّتِهِمْ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ

دعای بعد از نماز صبح روز فطر

وَارْغَبُ اِلَى اللّٰهِ فِيمَا رَغِبَ فِيهِ اِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْاَوْصِيَاءُ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ
اَلْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُرِيدُكَ فَارِدْنِي
وَاَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ لِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي فَاِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى
لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ
رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَخَصَصْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ
بِتَصْيِيرِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَقُلْتَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ
شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ
سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ
انْقَضَتْ وَلَيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا اِلٰهِي اِلٰى
مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَاَحْصٰى لِعَدَدِهِ مِنْ عَدَدِي فَاَسْاَلُكَ يَا اِلٰهِي
بِمَا سَاَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ وَتَفَضَّلْ
عَلَيَّ بِتَضْعِيفِ عَمَلِي وَقَبُولِ تَقَرُّبِي وَقُرُبَاتِي وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي
وَهَبْ لِي مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَمُنَّ عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ
وَالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَزَعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ

ليوم القيمة اعوذ بحرمة وجهك الكريم وحرمة نبيك وحرمة
الصالحين ان ينصرم هذا اليوم ولك قبلي تبعة تريد ان
تقايسني وتشقيني وتفضحني به او خطيئة تريد ان تقايسني بها
وتقتصها مني لم تغفرها لي واسألك بحرمة وجهك الكريم
الفعال لما تريد الذي تقول للشيء كن فيكون لا اله الا هو
اللهم اني اسألك بلا اله الا انت ان كنت رضيت عني في
هذا الشهر ان تزيد فيما بقي من عمري رضا فان كنت لم ترض
عني في هذا الشهر فمن الان فارض عني الساعة الساعة الساعة
واجعلني في هذه الساعة وفي هذا المجلس من عتقائك من
من النار وطلقائك من جهنم وسعداء خلقك بمغفرتك
ورحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسألك بحرمة وجهك
الكريم ان تجعل شهري هذا خير شهر رمضان عبدتك
فيه وصمته لك وتقربت به اليك منذ اسكنتني فيه
اعظمه اجرا واتمه نعمة واعمه مغفرة واكمله رضوانا و
اقربه الى ما تحب وترضى اللهم لا تجعله اخر شهر رمضان
صمته لك وارزقني العود فيه ثم العود حتى ترضى وبعد
الرضا وحتى تخرجني من الدنيا سالما وانت عني راض و
انا لك مرضي اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم

الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام في هذا
العام وفي كل عام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور
ذنوبهم المتقبل مناسكهم المعافين على اسفارهم المقبلين
على نسكهم المحفوظين في انفسهم واموالهم وذراريهم و
كل ما انعمت به عليهم اللهم اقلبني من مجلسي هذا في شهري
هذا في يومي هذا في ساعتي هذه مفلحا منجحا مستجابا لي
مغفورا ذنبي معافا من النار ومعتقا منها عتقا لا رق
بعده ابدا ولا رهبة يا رب الارباب اللهم اني اسألك
ان تجعل فيما شئت واردت وقضيت وقدرت وحتمت
وانفذت ان تطيل عمري وان تنسئ في اجلي وان تقوى
ضعفي وان تغني فقري وان تجبر فاقتي وان ترحم ضعفي و
ان تغني عائلتي وان تونس وحشتي وان تكثر قلتي وان تدر
رزقي في عافية ويسر وخفض وان تكفيني ما اهمني من امر
دنياي واخرتي ولا تكلني الى نفسي فاعجز عنها ولا الى الناس
فيرفضوني وان تعافيني في ديني وبدني وجسدي و روحي
وولدي واهلي واهل مودتي واخواني وجيراني من المومنين
والمومنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات
وان تمن على بالامن والايمان ما ابقيتني فانك وليي و

مولای وثقتی ورجائی ومعدن مسألتی وموضع شکوای ومنتهی رغبتی فلا تخیّبنی فی رجائی یا سیّدی ومولای ولا تبطل طمعی ورجائی فقد توجّهت الیک بمحمّد وال محمّد وقدّمتهم الیک امامی وامام حاجتی وطلبتی وتضرّعی و مسألتی فاجعلنی بهم وجیهاً فی الدّنیا والاخرة ومن المقرّبین فانّک مننت علیّ بهم فاختم لی بالسّعادة والسّلامة و الامن والایمان والمغفرة والرّضوان والحفظ یا الله انت لکلّ حاجة لنا فصلّ علی محمّد واله وعافنا ولا تسلّط علینا احداً من خلقک لا طاقة لنا به واکفنا کلّ امرٍ من امر الدّنیا والاخرة یا ذا الجلال والاکرام صلّ علی محمّد وال محمّد وترحّم علی محمّد وال محمّد وسلّم علی محمّد وال محمّد کافضل ما صلّیت وبارکت وترحّمت وتحنّنت علی ابرهیم وال ابرهیم انّک حمید مجید **واستحباب روزه داشتن شش** روز بعد از عید در بعضی از روایات وارد شده است ونهی از آن نیز وارد شده است وظاهرا روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان سنیان مشهور است وترکش بهتر است وهمچنین کراهت نکاح کردن در میان عید فطر وعید قربان اصلی ندارد وشاید اصلش از عامه بوده باشد ودر ماه

در اعمال ماه ذی القعده

شوال چون عقد عایشه دران واقع شده است و اکثر مفاسد اسلام دران مترتب شده و از بعضی روایات کراهت مستفاد میشود اگر در خصوص شوال احتراز کنند بهتر است **واما اعمال ماه ذی القعده** بدانکه ان اول ماههای حرام است که حق تعالی یاد کرده است و انها ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است و در این ماهها قتال با کافران نباید کرد و شیخ مفید رحمه الله و غیر او از حضرت رسول صلی الله علیه و اله روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای حرام پنجشنبه و جمعه و شنبه انرا روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و در روایت دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقول است که در شب پانزدهم ماه ذی القعده حق تعالی بسوی بندگان مومن نظر رحمت میکند کسی که ان شب را بعبادت بسر اورد ثواب صد عابد باو کرامت کند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده باشد چون نصف شب بگذرد شروع کند بعبادت و نماز و حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید که هر حاجت که طلب کند مستجاب است و بعضی از علما گفته اند که در روز بیست و ششم ماه ذی القعده زیارت حضرت امام رضا علیه السلم از نزدیک و دور سنت است و روز بیست و پنجم ذی القعده روز دحو الارض است یعنی پهن

شدن

شدن زمین از زیر کعبه بر روی آب و روز بسیار مبارکیست
و کلینی از محمد بن عبدالله روایت کرده است که حضرت امام رضا
علیه السلام در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی القعده بیرون
امدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه
ام گفتیم فدای تو شویم امروز چه روز است فرمود که روزی
است که رحمت خدا در این روز منتشر گردیده است و زمین
در این روز پهن شده است و کعبه در این روز نصب شده است
و حضرت آدم علیه السلام در این روز بزمین فرود امده و ابن بابویه
روایت کرده است از حسن وشا که گفت من با پدرم در خدمت
امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم پس فرمود
که امشب ابرهیم و عیسی متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده
است پس هر که روز ش را روزه بدارد چنان است که شصت
ماه را روزه داشته باشد و حضرت قائم علیه السلام در این
روز ظاهر میشود و از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست
که حق تعالی رحمت خود را بر بندگان در این روز فرستاده است
و روزه اش مثل روزه هفتاد سال است و بروایت دیگر
رحمت از اسمان در این شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر ادم
علیه السلام در این روز نازل شده است هر که این روز را روزه

بدارد هرچه درمیان زمین واسمان است برای او استغفار کنند
وطلب آمرزش نمایند و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول
است که اول رحمتی که از اسمان بسوی زمین نازل شده در بیست و
پنجم ماه ذی القعده بود هرکه این روز را روزه بدارد و شب
او را بعبادت بایستد از برای او عبادت صد سال نوشته
شود که روزها را روزه داشته باشد وشبها را بعبادت
بسر آورده باشد وهر جماعتی که در این روز جمع شوند برای
ذکر پروردگار خود پیش از انکه متفرق کردند حاجت ایشان
بر آورده شود ودر این روز هزار رحمت از جانب
حق تعالی بر بندکان نازل میکردد ونود ونه رحمت آن مخصوص
جمعی است که مجتمع کردند وبذکر خدا مشغول شوند و روزش را
روزه دارند وشبش را عبادت کنند ودر روایتی دیگر وارد شده
است که مستحب است که در این روز وقت چاشت دو رکعت نماز
بجا آورد ودر هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والشمس بخواند
وبعد از سلام این دعا بخواند اللّهمّ داحی الکعبة وفالق الحبّة
وصارف اللزبة وکاشف کلّ کربة اسألک فی هذا
الیوم من ایّامک التی اعظمت حقّها واقدمت سبقها
وجعلتها عند المؤمنین ودیعةً وبرحمتک الوسیعة ان

نُصَلِّی عَلیٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمِیثَاقِ الْقَرِیبِ یَوْمَ التَّلَاقِ
فَاتِقِ کُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلیٰ کُلِّ حَقٍّ وَعَلیٰ اَهْلِ بَیْتِهِ
الْاَطْهَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ اَهْلِ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَعْطِنَا فِی یَوْمِنَا هٰذَا مِنْ عَطَائِكَ
الْمَخْزُونِ غَیْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُونٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ
الْاَوْبَةِ یَا خَیْرَ مَدْعُوٍّ وَاَکْرَمَ مَرْجُوٍّ یَا کَفِیُّ یَا وَفِیُّ یَا مَنْ
لُطْفُهُ خَفِیٌّ اُلْطُفْ لِی بِلُطْفِكَ وَاَسْعِدْنِی بِعَفْوِكَ
وَاَیِّدْنِی بِنَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِی کَرِیمَ ذِکْرِكَ بِوُلَاةِ اَمْرِكَ وَ
حَفَظَةِ سِرِّكَ احْفَظْنِی مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ اِلیٰ یَوْمِ الْحَشْرِ وَ
النَّشْرِ وَاَشْهِدْنِی اَوْلِیَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِی وَحُلُولِ
رَمْسِی وَانْقِطَاعِ عَمَلِی وَانْقِضَاءِ اَجَلِی اَللّٰهُمَّ وَاذْکُرْنِی عَلیٰ
طُولِ الْبِلیٰ اِذَا حَلَلْتُ بَیْنَ اَطْبَاقِ الثَّرَیٰ وَنَسِیَنِی النَّاسُونَ
مِنَ الْوَرَیٰ وَاَحْلِلْنِی دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئْنِی مَنْزِلَ الْکَرَامَةِ
وَاجْعَلْنِی مِنْ مُرَافِقِی اَوْلِیَائِكَ وَاَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَ
اصْطِفَائِكَ وَبَارِكْ لِی فِی لِقَائِكَ وَارْزُقْنِی حُسْنَ الْاَمَلِ
قَبْلَ حُلُولِ الْاَجَلِ مُبَرَّاً مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطَلِ اَللّٰهُمَّ وَ
اَوْرِدْنِی حَوْضَ نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِی
مِنْهُ مَشْرَباً رَوِیّاً هَنِیئاً سَائِغاً لَا اَظْمَاُ بَعْدَهُ وَلَا اُحَلَّاُ

وِرْدِهِ وَلا عَنْهُ ذَادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَاَوْفَى مِيعَادٍ يَوْمَ
يَقُومُ الاَشْهَادُ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَبَابِرَةَ الاَوَّلِينَ وَالاٰخِرِينَ
وَبِحُقُوقِ اَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثِرِينَ اَللّٰهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ
وَاَهْلِكْ اَشْيَاعَهُمْ وَعَامِلَهُمْ وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ
وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنْ مُسَاهِمَهُمْ وَمُشَارِكَهُمْ اَللّٰهُمَّ
وَعَجِّلْ فَرَجَ اَوْلِيَائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَاَظْهِرْ
بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُنْتَصِرًا وَبِاَمْرِكَ فِي
اَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا اَللّٰهُمَّ احْفُفْهُ بِمَلٰائِكَةِ النَّصْرِ وَ
بِمَا اَلْقَيْتَ اِلَيْهِ مِنَ الاَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِمًا لَكَ حَتّٰى
تَرْضٰى وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلٰى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًّا وَيُمَحِّضَ
الْحَقَّ مَحْضًا وَيَرْفُضَ الْبَاطِلَ رَفْضًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
وَعَلٰى جَمِيعِ اٰبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَاُسْرَتِهِ وَابْعَثْنَا فِي
كَرَّتِهِ حَتّٰى نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ اَعْوَانِهِ اَللّٰهُمَّ اَدْرِكْ بِنَا
قِيَامَهُ وَاَشْهِدْنَا اَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ اِلَيْنَا
سَلامَهُ وَالسَّلامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

باب پنجم دربیان فضایل واعمال ماه ذی
الحجه است ودران پنج فصل است فصل اول دربیان فضایل
ماه ذی الحجه ودهه اول واعمال انست ایام این دهه هم در نمایت

اعمال ماه ذی الحجه الحرام

نصد

فضیلت و برکت اند و حق تعالی میفرماید واذکروا الله فی ایام معدودات
یعنی خدا را یاد کنید در روزی چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده
است ویذکروا اسم الله فی ایام معلومات علی ما رزقهم من بهیمة
الانعام یعنی اعلام کن مردم را که بیایند بحج تا انکه بیابند منفعتهای
دنیا و اخرت را و یاد کنید خدا را در روزی چند معلوم برای انکه
روزی کرده است ایشانرا از گوشت چهار پایان که گاو و گوسفند و
شتر و بز است و در احادیث معتبره بسیار از ائمه صلوات الله علیهم
منقولست که ایام معلومات ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام
معدودات روز دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی
الحجه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که عمل خیر
و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوب تر نیست از ده روز اول
ذی الحجه و چون این ماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعان اهتمام عظیم
در عبادت میکردند و بسند معتبر منقولست از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلم که پدرم امام محمد باقر علیه السلم با من گفت ای فرزند
گرامی البته در هر شب دهه اول ذی الحجه دو رکعت نماز بجا اور در میان
نماز شام و خفتن و در هر رکعت بعد از سوره حمد و قل هو الله
احد و این ایه را بخوان وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ
فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَرُونَ اخْلُفْنِي

فی قومی واصلح ولا تتبع سبیل المفسدین چون چنین کنی با حاجیان
در ثواب حج شریک خواهی بود هرچند بحج نروی و روز اول ذی
الحجه روز مبارکیست و در روایتی وارد شده است که حضرت ابرهیم
خلیل علیه السلم درین روز متولد شده است و درین روز حق تعالی
حضرت ابرهیم را خلیل خود کردانید و بسند معتبر از حضرت موسی
بن جعفر علیه السلم منقولست که هرکه روز اول ذی الحجه را روزه بدارد
حق تعالی برای او ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد و از حضرت
امام موسی علیه السلم منقولست که هرکه نه روز اول ذی الحجه را روزه
بدارد حق تعالی ثواب روزه تمام عمر برای او بنویسد و شیخ طوسی
علیه الرحمه کفته است که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم روزه
مستحب است واکر نتواند روز اول را روزه بدارد و در روز
اول حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه صلوات
الله علیها را بحضرت امیر المؤمنین علیه السلم تزویج نمود و بروایت
دیکر در روز ششم تزویج نمود و بدانکه روزه قضای ماه رمضان
را از اول ماه تا روز عرفه میتوان کرفت چنانچه علما کفته اند و احادیث
صحیحه بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شده
است سند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقیه چنانکه در کتب مبسوطه دلایل
آنرا ایراد نموده ام و باز شیخ رحمه الله کفته است که مستحب است کرد

روز

روز اول ماه نماز حضرت فاطمه علیها السلام را بجا آورد و روایت
شده است که از چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
بد و سلام و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه مرتبه سوره قل هو الله
احد میخواند و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را
میخواند و تسبیح اینست سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی
الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ
مَنْ یَرَی أَثَرَ النَّمْلَةِ فِی الصَّفَاءِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی
الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَلَا هٰکَذَا غَیْرُهُ مؤلف گوید که بعد از
این انشاء الله مذکور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت
است و در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه است و در رکعت
دویم صد مرتبه قل هو الله و اگر هر دو را بعمل آورد و آن دعا را بعد
از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت
فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد از آن این دعا را بخواند شاید بهتر
باشد و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است که در
روز اول نیم ساعت پیش از زوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر
رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه
انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که از
ظالمی ترسد در روز اول ذی الحجه بگوید حَسْبِی حَسْبِی حَسْبِی مِنْ سُؤَالِی

نماز حضرت فاطمه علیها السلام

تسبیح آن حضرت

نماز روز اول

عملت بجا آلی حق تعالی کفایت شر ان ظالم از او بکند و شیخ و تلعکبری و سید ابن طاوس بسندهای معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در روز اول ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از شام این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَيّامُ الَّتى فَضَّلْتَها عَلى غَيْرِها مِنَ الْاَيّامِ وَشَرَّفْتَها وَقَدْ بَلَّغْتَنيها بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَاَنْزِلْ عَلَيْنا مِنْ بَرَكاتِكَ وَاَسْبِغْ عَلَيْنا فيها مِنْ نَعْمائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فيها وَاَنْ تَهْدِيَنا فيها سَبيلَ الْهُدى وَتَرْزُقَنا فيها التَّقْوى وَالْعَفافَ وَالْغِنى وَالْعَمَلَ فيها بِما تُحِبُّ وَتَرْضى اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْاَلُكَ يا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوى وَيا سامِعَ كُلِّ نَجْوى وَيا شاهِدَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيا عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّا فيها الْبَلاءَ وَتَسْتَجيبَ لَنا فيها الدُّعاءَ وَتُقَوِّيَنا فيها وَتُعينَنا وَتُوَفِّقَنا فيها لِما تُحِبُّ وَتَرْضى وَعَلى ما اَفْتَرَضْتَ عَلَيْنا مِنْ طاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ وِلايَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْاَلُكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنا فيها الرِّضا اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ وَلا تَحْرِمْنا خَيْرَ ما تُنْزِلُ فيها مِنَ السَّماءِ وَطَهِّرْنا مِنَ الذُّنُوبِ يا عَلّامَ الْغُيُوبِ وَاَوْجِبْ لَنا فيها دارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَتْرُكْ لَنا فيهِما ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا
دَيْناً اِلّا قَضَيْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا اَدَّيْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ
الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اِلّا سَهَّلْتَها وَيَسَّرْتَها اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ
اَللّهُمَّ يا عالِمَ الْخَفِيّاتِ يا راحِمَ الْعَبَراتِ يا مُجيبَ الدَّعَواتِ يا
رَبَّ الْاَرَضينَ وَالسَّمواتِ يا مَنْ لا تَتَشابَهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا فيهِما مِنْ عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ
مِنَ النّارِ وَالْفائِزينَ بِجَنَّتِكَ النّاجينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً وشيخ
مفید وسید ابن طاوس بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده
اند که جبرئیل از جانب خداوند جلیل برای حضرت عیسی علیه السلام پنج
دعا بهدیه آورد وگفت یا عیسی این پنج دعا را در دهه اول ماه
ذی الحجه بخوان بدرستی که هیچ عبادتی نزد حق تعالی محبوب تر نیست از
عبادت کردن در این دهه اول اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا
شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ دویم
اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ
صاحِبَةً وَلا وَلَداً چهارم اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ
لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ
وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پنجم حَسْبِيَ اللّهُ وَكَفى سَمِعَ اللّهُ لِمَنْ دَعا لَيْسَ وَراءَ

سیم اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ

اللّٰهِ مُنْتَهیٰ اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِمَا دَعَا وَاَنَّهُ بَرِیٌٔ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّٰهِ الْاٰخِرَةَ وَ
الْاُولیٰ پس حواریون کفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسی که
این کلمات را بکوید حضرت عیسی کفت که هرکه دعای اول را صد مرتبه
بخواند عمل هیچ یك از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد در آن روز
و در روز قیامت حسنات او از همه کس زیاده باشد و هرکه دعای
دویم را صد مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توریة و انجیل
را خوانده باشد و ثواب تمام را باو بدهند حضرت عیسی کفت ای جبرئیل
ثواب خواندن توریة و انجیل چیست جبرئیل کفت طاقت برداشتن یك
حرف توریة و انجیل ندارند هرکه در آسمانهای هفتگانه است از ملائکه
تا آنکه مبعوث شدم من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که کفت
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ و هرکه دعای سیم را صد مرتبه بخواند حق تعالی
بنویسد از برای او باین دعا ده هزار هزار حسنه و محو کند از او ده
هزار هزار کناه و بلند کند از برای او در بهشت ده هزار هزار درجه
و فرود آیند از آسمان هفتاد هزار ملك که دستها برداشته باشند
و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد خوانده است پس
عیسی علیه السلم کفت که ای جبرئیل آیا ملائکه صلوات میفرستند بر غیر
پیغمبران جبرئیل کفت که هرکه ایمان آورد بانچه پیغمبران از جانب خدا
آورده اند و تغییری نه دهد شریعت ایشان را حق تعالی ثواب پیغمبران باو

عطا میفرماید وهرکه دعای چهارم را صد مرتبه بخواند آن دعا را
استقبال نماید ملکی و بالا برد بسوی حق تعالی پس خدا نظر کند بسوی
کوینده آن دعا برحمت وهرکه را خدا نظر رحمت بر او بکند هرکز شقی و
بدعاقبت نکردد پس حضرت عیسی کفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست
جبرئیل کفت آن دعای منست حق تعالی مرا رخصت نداده است که
ثواب آنرا بکویم مؤلف کوید که اکر هر دو ذهریك از این دعاها را
ده مرتبه بخواند دور نیست که عمل باین روایت کرده باشد و اکر
هر دو ذهریك را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود وشیخ وابن
بابویه وسید ابن طاوس رضی الله عنهم از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه روایت کرده اند که هرکه در هر روز از دهه اول ذی الحجه
این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند او را بهر تهلیلی
درجه در بهشت از مروارید و یاقوت و از میان هر درجه تا درجه
دیکر صد سال راه باشد برفتار سواری که بتازد و در هر درجه شهری
بوده باشد و در آن شهر قصری باشد از یك جوهر که در آن فصلی نباشد
و در هر شهر از آن شهرها از انواع جواهرها و غرفها و خانها
و فرشها و کرسیها و تختها و حوریان و نمایلها و خانها و متکاها
و خدمتکاران و درختها و نهرها و زیورها و حلها بوده باشد
که وصف کننده قادر بر وصف آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید

از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادرت نمایند بسوی او هفتاد
هزار ملك و از پیش رو و جانب راست و چپ او راه روند تا او را بدر
بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملئکه
از عقب او راه روند تا آنکه بشهری برسد که بیرونش از یاقوت سرخ
و اندرونش از زبرجد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نعمتی که حق تعالی
در بهشت خلق کرده است پس باو گویند که ای دوست خدا میدانی این
شهر چیست گوید نه و شما کیستید گویند ما ملکی چندیم که حاضر
بودیم در هنگامی که تو این تهلیلها را میخواندی در دنیا و این شهر و
آنچه در آن هست از نعمتهای الهی یك ثواب تو است بر خواندن از تهلیلها و بشارت
باد ترا به بهتر از این ثوابها و پیوسته در جوار رحمت الهی خواهی بود در
دار السلام که بلائی و غمی و مکروهی در آن نمیباشد و نعمتها و رحمتهای
خدا هرگز از تو منقطع نمی گردد و تهلیلات این است
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّیَالِی وَالدُّهُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ
الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمَّا یَجْمَعُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
عَدَدَ الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ
الْعُیُونِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِی اللَّیْلِ اِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّیَاحِ فِی الْبَرَارِی وَالصُّخُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

فضیلت روز ترویه

فضیلت شب عرفه

مِنَ الیَومِ اِلی یَومِ یُنفَخُ فِی الصُّورِ و از بعضی روایات مستفاد میشود
که بیک مرتبه نیز اکتفا میتوان کرد والله یعلم فصل دویم در اعمال روز
ترویه و روز عرفه است روز ترویه روز هشتم ذی الحجه است و روز
مبارکیست و ابن بابویه از حضرت امام موسی علیه السلام روایت کرده است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی برگزیده است
از روزها چهار روز را روز جمعه و روز ترویه و روز عرفه
و روز عید قربان و ایضاً از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
که روزه روز ترویه کفاره شصت سال گناه است و شب عرفه از لیالی
متبرکه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب عرفه
دعا مستجاب است و کسی که آن شب را بعبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد
سال عبادت دارد و آن شب مناجات با قاضی الحاجات است و هر که
در آن شب توبه کند توبه اش مقبول است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که در شب عرفه یا در شبهای جمعه این دعا بخواند حق تعالی گناهانش را
بیامرزد اَللّهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجوی وَ مَوضِعَ کُلِّ شَکوی وَ عالِمَ
کُلِّ خَفِیَّةٍ وَ مُنتَهی کُلِّ حاجَةٍ یا مُبتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی العِبادِ
یا کَریمَ العَفوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَن لا یُواری مِنهُ لَیلٌ
داجٍ وَ لا بَحرٌ عَجّاجٌ وَ لا سَماءٌ ذاتُ اَبراجٍ وَ لا ظُلَمٌ ذاتُ ارتِتاجٍ
یا مَنِ الظُّلمَةُ عِندَهُ ضِیاءٌ اَسأَلُکَ بِنُورِ وَجهِکَ الکَریمِ

الّذی تجلّیت به للجبل فجعلته دکًّا وخرّ موسی صعقًا وباسمک الّذی
رفعت به السّموات بلا عمدٍ وسطحت به الارض علی وجه مآء
جمدٍ وباسمک المخزون المکنون المکتوب الطّاهر الّذی اذا
دعیت به اجبت واذا سئلت به اعطیت وباسمک
السّبّوح القدّوس البرهان الّذی هو نورٌ علی کلّ نورٍ و
نورٌ من نورٍ یضیٓء به کلّ نورٍ اذا بلغ الارض انشقّت واذا
بلغ السّموات فتحت واذا بلغ العرش اهتزّ وباسمک الّذی
ترتعد منه فرایص ملآئکتک واسالک بحقّ جبرئیل و
میکائیل واسرافیل وبحقّ محمّدٍ المصطفی صلّی الله علیه واله
وعلی جمیع الانبیآء وجمیع الملآئکة وبالاسم الّذی مشی به
الخضر علی قلل المآء کما مشی به علی جدد الارض وباسمک
الّذی فلقت به البحر لموسی واغرقت فرعون وقومه وانجیت
به موسی ومن معه وباسمک الّذی دعاک به موسی بن عمران
من جانب الطّور الایمن فاستجبت له والقیت علیه محبّةً
منک وباسمک الّذی احیی به عیسی بن مریم الموتی وتکلّم فی
المهد صبیًّا وابرء الاکمه والابرص باذنک وباسمک
الّذی دعاک به حملة عرشک وجبرئیل ومیکائیل و
اسرافیل وحبیبک محمّد صلّی الله علیه واله وملآئکتک

المقرّبون

الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِيَآؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ
اَهْلِ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرَضِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذُو
النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى
فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَبِاسْمِكَ
الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا فَغَفَرْتَ لَهُ
ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ اٰسِيَةُ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ اِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَ
عَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ وَ
اٰتَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَ
قُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اِذْ قَالَ تَعَالٰى سُبْحَانَ الَّذِي اَسْرٰى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصٰى وَقَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا
كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَاِنَّا اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَنَزَّلَ

بِهِ جَبْرَئِيلُ عَلٰى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَاَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَاَسْاَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ
الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ
الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ اِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ اِذَا نُشِرَتْ وَ
بِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرٰى وَاللَّوْحِ وَمَا اَحْصٰى وَبِحَقِّ الْاِسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ
عَلٰى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالدُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
بِاَلْفَيْ عَامٍ وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَسْاَلُكَ
بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا
نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفًى وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ
بِهِ الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَ
بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَ
بِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَكٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرَاةِ مُوسٰى وَاِنْجِيلِ
عِيسٰى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
عَلٰى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيًا شَرَاهِيًا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ
الْمُنَاجَاةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ
طُورِ سِينَاءَ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ

الارواح واسألك باسمك الذي كتب على ورق الزيتون
فخضعت النيران لتلك الورقة فقلت يا نار كوني بردا وسلاما
واسألك باسمك الذي كتبته على سرادق المجد والكرامة
يا من لا يحفيه سائل ولا ينقصه نائل يا من به يستغاث و
اليه يلجا اسألك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة
من كتابك وباسمك الاعظم وجدك الاعلى وكلماتك
التامات العلى اللهم رب الرياح وما ذرت والسماء و
ما اظلت والارض وما اقلت والشياطين وما اضلت
والبحار وما جرت وبحق كل حق هو عليك حق وبحق الملائكة
المقربين والروحانيين والكروبيين والمسبحين لك بالليل
والنهار لا يفترون وبحق ابرهيم خليلك وبحق كل ولي يناديك
بين الصفا والمروة وتستجيب له دعاءه يا مجيب اسألك
بهذه الاسماء وبهذه الدعوات ان تغفر لنا ما قدمنا
وما اخرنا وما اسررنا وما اعلنا وما ابدينا وما اخفينا
وما انت اعلم به منا انك على كل شيء قدير برحمتك يا ارحم
الراحمين يا حافظ كل غريب يا مونس كل وحيد يا قوة كل
ضعيف يا ناصر كل مظلوم يا رازق كل محروم يا مونس
كل مستوحش يا صاحب كل مسافر يا عماد كل حاضر يا غافر كل

ذنبٍ وخطيئةٍ يا غياث المستغيثين يا صريخ المستصرخين
يا كاشف كرب المكروبين يا فارج همّ المهمومين يا بديع السموات
والأرضين يا منتهى غاية الطالبين يا مجيب دعوة المضطرين
يا ارحم الراحمين يا ربّ العالمين يا ديّان يوم الدين يا اجود
الاجودين يا اكرم الاكرمين يا اسمع السامعين يا ابصر الناظرين
يا اقدر القادرين اغفر لي الذنوب التي تغيّر النعم واغفر لي
الذنوب التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تورث
السقم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم واغفر لي الذنوب
التي تردّ الدعاء واغفر لي الذنوب التي تحبس قطر السماء و
اغفر لي الذنوب التي تعجّل الفناء واغفر لي الذنوب التي
تجلب الشقاء واغفر لي الذنوب التي تظلم الهواء واغفر
لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي لا
يغفرها غيرك يا الله واحمل عنّي كلّ تبعةٍ لاحدٍ من خلقك
واجعل لي من امري فرجاً ومخرجاً ويسراً وانزل يقينك في صدري
ورجاءك في قلبي حتّى لا ارجو غيرك اللّهمّ احفظني وعافني في
مقامي هذا واصحبني في ليلي ونهاري ومن بين يديّ ومن
خلفي وعن يميني ومن شمالي ومن فوقي ومن تحتي ويسّر لي السبيل
واحسن لي التيسير ولا تخذلني في العسير واهدني يا خير دليل

ولا تكلني

وَلَا تَكِلْنِی اِلٰی نَفْسِی فِی الْاُمُوْرِ وَلَقِّنِّی کُلَّ سُرُوْرٍ وَاَقْلِبْنِی اِلٰی اَهْلِهِ
بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَحْبُوْرًا فِی الْعَاجِلِ وَالْاٰجِلِ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرٌ وَارْزُقْنِی مِنْ فَضْلِکَ وَاَوْسِعْ عَلَیَّ مِنْ طَیِّبَاتِ رِزْقِکَ وَ
اسْتَعْمِلْنِی فِی طَاعَتِکَ وَاَجِرْنِی مِنْ عَذَابِکَ وَنَارِکَ وَاَقْلِبْنِی
اِذَا تَوَفَّیْتَنِی اِلٰی جَنَّتِکَ بِرَحْمَتِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوْذُ بِکَ مِنْ زَوَالِ
نِعْمَتِکَ وَمِنْ تَحْوِیْلِ عَافِیَتِکَ وَمِنْ حُلُوْلِ نِقْمَتِکَ وَمِنْ نُزُوْلِ
عَذَابِکَ وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَآءِ وَدَرَکِ الشَّقَآءِ وَمِنْ
سُوْٓءِ الْقَضَآءِ وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ
وَمِنْ شَرِّ مَا فِی الْکِتَابِ الْمُنْزَلِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِی مِنَ الْاَشْرَارِ وَلَا
مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِی صُحْبَةَ الْاَخْیَارِ وَاَحْیِنِی حَیٰوةً
طَیِّبَةً وَتَوَفَّنِی وَفَاةً طَیِّبَةً تُلْحِقُنِی بِالْاَبْرَارِ وَارْزُقْنِی مُرَافَقَةَ
الْاَنْبِیَآءِ فِی مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِیْکٍ مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ لَکَ
الْحَمْدُ عَلٰی حُسْنِ بَلَآئِکَ وَصُنْعِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی الْاِسْلَامِ وَ
السُّنَّةِ یَا رَبِّ کَمَا هَدَیْتَهُمْ لِدِیْنِکَ وَعَلَّمْتَهُمْ کِتَابَکَ فَاهْدِنَا
وَعَلِّمْنَا وَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی حُسْنِ بَلَآئِکَ وَصُنْعِکَ عِنْدِی
خَاصَّةً کَمَا خَلَقْتَنِی فَاَحْسَنْتَ خَلْقِی وَعَلَّمْتَنِی فَاَحْسَنْتَ تَعْلِیْمِی وَ
هَدَیْتَنِی فَاَحْسَنْتَ هِدَایَتِی فَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی اِنْعَامِکَ عَلَیَّ قَدِیْمًا
وَحَدِیْثًا فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَا سَیِّدِی قَدْ فَرَّجْتَهُ وَکَمْ مِنْ غَمٍّ یَا

سَیّدِی قَدْ کَشَفْتَهُ وَکَمْ مِنْ بَلاۤءٍ یا سَیِّدِی قَدْ صَرَفْتَهُ وَکَمْ مِنْ عَیْبٍ یا سَیِّدِی قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلی کُلِّ حالٍ فی کُلِّ مَثْوًی وَزَمانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقامٍ وَعَلی هٰذِهِ الْحالِ وَکُلِّ حالٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی مِنْ اَفْضَلِ عِبادِکَ نَصیباً فی هٰذَا الْیَوْمِ مِنْ خَیْرٍ تَقْسِمُهُ اَوْ ضُرٍّ تَکْشِفُهُ اَوْ سُوۤءٍ تَصْرِفُهُ اَوْ بَلاۤءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ خَیْرٍ تَسُوقُهُ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها اَوْ عافِیَةٍ تُلْبِسُها فَاِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَبِیَدِکَ خَزائِنُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْواحِدُ الْکَریمُ الْمُعْطِی الَّذی لا یُرَدُّ سائِلُهُ وَلا یَخیبُ آمِلُهُ وَلا یَنْقُصُ نائِلُهُ وَلا یَنْفَدُ ما عِنْدَهُ بَلْ یَزْدادُ کَثْرَةً وَطیباً وَعَطاۤءً وَجُوداً وَارْزُقْنی مِنْ خَزائِنِکَ الَّتی لا تَفْنی وَمِنْ رَحْمَتِکَ الْواسِعَةِ اِنَّ عَطاۤءَکَ لَمْ یَکُنْ مَحْظُوراً وَاَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

و احادیث بسیار در فضیلت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام صلوات الله علیه در شب و روز عرفه وارد شده است و زیارت نزدیک را در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام و زیارت دور ان شاء الله بعد از این مذکور خواهد شد و بیشتر نیز زیارات آنحضرت مذکور شد و اما روز عرفه از اعیاد عظیمه است و کسی که توفیق یابد که در عرفات باشد ادعیه و اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعاست حتی مستحب است که جمع کند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان

عصر ساقط و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا
از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه
در حدیث صحیح منقولست که ابرهیم بن هاشم گفت من عبد الله بن جندب
را دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس را بهتر از او ندیدم پیوسته
دستهای خود را بسوی آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر
رویش جاری بود تا بزمین میرسید چون مردم فارغ شدند گفتم
وقوف هیچکس را بهتر از تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر
برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی علیه السلم
شنیدم که هر که دعا کند از برای برادر مؤمن خود در غیبت او از
عرش ندا باو برسد که از برای تو صد هزار برابر او باد پس من
نخواستم که دست بردارم از صد هزار برابر دعای ملک که البته
مستجاب است برای یک دعای خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد
یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قبه مقدسه
حضرت امام حسین علیه السلم باشد ثوابش کمتر نیست از کسی که در عرفات
باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که در روز عرفه بزیارت آنحضرت برود و حق او را بشناسد
و او را امام واجب الاطاعه داند بنویسد حق تعالی از برای او ثواب
دو هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر مرسلی

ثواب زیارت حضرت امام حسین علیه السلم در روز عرفه

باشد یا امام عادلی راوی گفت کجاست ثواب وقوف عرفات حضرت
از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی که بندهٔ مومن
چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در لب فرات
غسل کند و متوجه زیارت شود هر گام که بر میدارد ثواب یک حج و
عمره برای او مینویسند و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه
حق تعالی اول نظر رحمت بسوی زوار امام حسین علیه السلام
میکند و گناهان ایشان را می آمرزد و حاجات ایشان را بر می آورد
و بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد زیرا که در میان زوار
آنحضرت حرام زاده و فرزند زنا نیست و در میان اهل عرفات هست
و کسی که توفیق هیچ یک از اینها را نیافته باشد باید که در سایر بلاد
غسل بکند و در مجمع مؤمنان حاضر باشد و زیارت آنحضرت بکند
و اگر در بام بلندی یا صحرای گشاده باشد بهتر است پس مشغول دعا
شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشد تا در ثواب آنها شریک گردد
چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست و احادیث در باب
روزهٔ روز عرفه مختلف است و اکثر علما جمع میان احادیث باین
روش کرده اند که اگر اشتباهی در ماه نباشد و او را از دعا
کردن ضعیف نکرداند سنت است و الا مکروه است یعنی ثوابش
کمتر است و در روایتی واقع شده است که روزه عرفه برابر است با

روزهٔ سال واگر اشتباه در ماه باشد یا با روزه از دعا ضعیف
شود روزه نگرفتن بهتر است و از حضرت صادق علیه السلم منقولست
که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز
بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف کند نزد خدا بگناهان خود
و اقرار کند بخطاهای خود فایز گردد بثواب اهل عرفات و
گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده گردد و شیخ مفید این
نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که این
نماز مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات
نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقول
است که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه اَللّٰهُ
اَکْبَرُ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ و صد مرتبه
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه انا
انزلناه بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه آیة الکرسی
و صد مرتبه لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ و صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها
دعای صحیفهٔ کامله است آنرا با خشوع و خضوع و تانی و
دقت بخواند که مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ
طوسی رحمه الله بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم روایت

کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیر

المؤمنین علیه السلم گفت میخواهی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه

را و آن دعای پیغمبران پیش از منست میگوئی لا اله الا الله

وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا

یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر اللهم لک الحمد

کالذی تقول وخیرا مما نقول وفوق ما یقول القائلون اللهم

لک صلوتی ونسکی ومحیای ومماتی ولک براءتی وبک حولی و

منک قوتی اللهم انی اعوذ بک من الفقر ومن وسواس الصدر

ومن شتات الامر ومن عذاب القبر اللهم انی اسالک خیر

الریاح واعوذ بک من شر ما تجیء به الریاح واسالک خیر

اللیل وخیر النهار اللهم اجعل فی قلبی نورا وفی سمعی نورا

وفی بصری نورا وفی لحمی نورا وفی دمی وعظامی وعروقی و

مقامی ومقعدی ومدخلی ومخرجی نورا واعظم لی النور

یا رب یوم القاک انک علی کل شیء قدیر و از حضرت امام رضا

علیه السلم منقولست که این دعا را در روز عرفه بخوانند اللهم

کما سترت علی ما لم اعلم فاغفر لی ما تعلم وکما وسعنی علمک

فلیسعنی عفوک وکما بدأتنی بالاحسان فاتمم نعمتک بالغفران

وکما اکرمتنی بمعرفتک فاشفعها بمغفرتک وکما عرفتنی وحدانیتک

مکرمتنی

فاکرمنی بطاعتک وکما عصمتنی مما لم اکن اعتصم منه الا
بعصمتک فاغفرلی ما لو شئت عصمتنی منه یا جواد یا کریم
یا ذا الجلال والاکرام واز حضرت امام موسی علیه السلام این دعا
منقولست اللهم انی عبدک وابن عبدک ان تعذبنی فبامور
قد سلفت منی وانا بین یدیک بمحتی وان تعف عنی فاهل
العفو انت یا اهل العفو یا احق من عفی اغفرلی ولاخوانی
واز جمله دعاهای مشهور روز عرفه دعای حضرت سید الشهدا
امام حسین صلوات الله علیه است بشر وبشیر پسران غالب اسدی
روایت کرده اند که پیشین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت
بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت وفرزندان
وشیعیان خود بانهایت تذلل وخشوع پس در جانب چپ کوه
ایستادند وروی مبارک را بسوی کعبه کردانیدند ودستها را برابر
رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد واین دعا را خواندند
بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله
الذی لیس لقضائه دافع ولا لعطائه مانع ولا کصنعه
صنع صانع وهو الجواد الواسع فطر اجناس البدایع
واتقن بحکمته الصنایع ولا تخفی علیه الطلایع ولا
تضیع عنده الودایع جازی کل صانع ورایش کل قانع

دعای حضرت امام حسین علیه السلام

وراحم كل ضارع ومنزل المنافع والكتاب الجامع بالنور الساطع
وهو للدعوات سامع وللمطيعين نافع وللدرجات دافع و
للكربات دافع وللجبابرة قامع وراحم عبرة كل ضارع ودافع ضرعة
كل ضارع فلا اله غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله شيء وهو
السميع البصير اللطيف الخبير وهو على كل شيء قدير اللهم اني ارغب
اليك واشهد بالربوبية لك مقرا بانك ربي وان اليك
مردي ابتدأتني بنعمتك قبل ان اكون شيئا مذكورا وخلقتني
من التراب ثم اسكنتني الاصلاب امنا لريب المنون و
اختلاف الدهور فلم ازل ظاعنا من صلب الى رحم في تقادم
الايام الماضية والقرون الخالية لم تخرجني لرأفتك بي
ولطفك لي واحسانك الي في دولة ايام الكفرة الذين
نقضوا عهدك وكذبوا رسلك لكنك اخرجتني رأفة منك
وتحننا علي للذي سبق لي من الهدى الذي يسرتني وفيه انشأتني
ومن قبل ذلك رؤفت بي بجميل صنعك وسوابغ نعمتك فابتدعت
خلقي من مني يمنى ثم اسكنتني في ظلمات ثلث بين لحم وجلد
لم تشهدني بخلقي ولم تجعل الي شيئا من امري ثم اخرجتني
الى الدنيا تاما سويا وحفظتني في المهد طفلا صبيا
ورزقتني من الغذاء لبنا مريا وعطفت علي قلوب الحواضن

وكفلتني

وكفلتني الامّهات الرّحائم وكلأتني من طوارق الجانّ وسلّمتني
من الزّيادة والنّقصان فتعاليت يا رحيم يا رحمن حتّى اذا
استهللت ناطقا بالكلام اتممت علىّ سوابغ الانعام
فربّيتني زائدا في كلّ عام حتّى اذا اكملت فطرتي واعتدلت
مرّتي اوجبت علىّ حجّتك بان الهمتني معرفتك وروّعتني
بعجائب فطرتك وانطقتني لما ذرأت في سمائك وارضك
من بدائع خلقك ونبّهتني لذكرك وشكرك وواجب طاعتك
وعبادتك وفهّمتني ما جاءت به رسلك ويسّرت لي تقبّل
مرضاتك ومننت علىّ في جميع ذلك بعونك ولطفك ثمّ اذ
خلقتني من حرّ الثّرى لم ترض لي يا الهي بنعمة دون اخرى
ورزقتني من انواع المعاش وصنوف الرّياش بمنّك العظيم
علىّ واحسانك القديم الىّ حتّى اذا اتممت علىّ جميع النّعم
وصرفت عنّي كلّ النّقم لم يمنعك جهلي وجرأتي عليك
ان دللتني على ما يقرّبني اليك ووفّقتني لما يزلفني لديك
فان دعوتك اجبتني وان سألتك اعطيتني وان اطعتك
شكرتني وان شكرتك زدتني كلّ ذلك اكمالا لانعمك علىّ
واحسانك الىّ فسبحانك سبحانك من مبدئ معيد حميد مجيد
تقدّست اسماؤك وعظمت آلاؤك فايّ نعمك يا الهي احصي عددا

أو ذكراً أم أي عطاياك أقوم بها شكراً وهي يا رب أكثر من أن
يحصيها العادّون أو يبلغ علماً بها الحافظون ثم ما دَرَأت وصرفت
عنّي اللّهم من الضرّ والضرّاء أكثر ممّا ظهر لي من العافية
والسّرّاء وأنا أشهدك يا إلهي بحقيقة إيماني وعقد
عزمات يقيني وخالص صريح توحيدي وباطن مكنون
ضميري وعلائق مجاري نور بصري وأسارير صفحة جبيني و
خُرق مسارب نفسي وخذاريف مارن عرنيني ومسارب
صماخ سمعي وما ضمّت وأطبقت عليه شفتاي وحركات
لفظ لساني ومغرز حنك فمي وفكّي ومنابت أضراسي و
بلوغ حبائل بارع عنقي ومساغ مأكلي ومشربي وحمالة أمّ
رأسي وجمل حمائل حبل وتيني وما اشتمل عليه تامور صدري
ونياط حجاب قلبي وأفلاذ حواشي كبدي وما حوته
شراسيف أضلاعي وحقاق مفاصلي وأطراف أناملي و
قبض عواملي ولحمي ودمي وشعري وبشري وعصبي وقصبي
وعظامي ومخّي وعروقي وجميع جوارحي وما انتسج على ذلك
أيّام رضاعي وما أقلّت الأرض منّي ونومي ويقظتي وسكوني
وحركتي وحركات ركوعي وسجودي أن لو حاولت واجتهدت
مدى الأعصار والأحقاب لو عمّرتها أن أؤدّي شكر

واحدةٍ مِن انعُمِكَ ما استَطَعتُ ذلِكَ اِلّا بِمَنِّكَ المُوجِبِ عَلَیَّ
شُکراً اُنُفاً جدیداً وَثَناءً طارِفاً عَتیداً اَجَل وَلَو حَرَصتُ
اَنا وَالعادّونَ مِن اَنامِكَ اَن نُحصِیَ مَدی اِنعامِكَ
سالِفَةً وَانِفَةً لَما حَصَرناهُ عَدَداً وَلا اَحصَیناهُ اَبَداً هَیهاتَ
اَنّی ذلِكَ وَاَنتَ المُخبِرُ عَن نَفسِكَ فی کِتابِكَ النّاطِقِ وَالنَّبَاِ
الصّادِقِ وَاِن تَعُدّوا نِعمَةَ اللهِ لا تُحصُوها صَدَقَ کِتابُكَ
اَللّهُمَّ وَنَباؤُكَ وَبَلَّغَت اَنبِیاؤُكَ وَرُسُلُكَ ما اَنزَلتَ عَلَیهِم
مِن وَحیِكَ وَشَرَعتَ لَهُم مِن دینِكَ غَیرَ اَنّی یا اِلهی اَشهَدُ
بِجِدّی وَجَهدی وَمَبالِغِ طاقَتی وَوُسعی وَاَقُولُ مُوقِناً
مُؤمِناً اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی لَم یَتَّخِذ وَلَداً فَیَکُونَ مَورُوثاً وَلَم یَکُن
لَهُ شَریكٌ فِی المُلكِ فَیُضادَّهُ فیمَا ابتَدَعَ وَلا وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ فَیُرفِدَهُ
فیما صَنَعَ سُبحانَهُ سُبحانَهُ لَو کانَ فیهِما آلِهَةٌ اِلَّا اللهُ
لَفَسَدَتا وَتَفَطَّرَتا فَسُبحانَ اللهِ الواحِدِ الحَقِّ الاَحَدِ الصَّمَدِ
الَّذی لَم یَلِد وَلَم یُولَد وَلَم یَکُن لَهُ کُفُواً اَحَدٌ اَلحَمدُ لِلّهِ حَمداً
یَعدِلُ حَمدَ مَلائِکَتِهِ المُقَرَّبینَ وَاَنبیائِهِ المُرسَلینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی
خِیَرَتِهِ مِن خَلقِهِ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَآلِهِ الطّاهِرینَ المُخلَصینَ
پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال واهتمام نمود در دعا
وآب از دیدهای مبارکش جاری بود پس گفت اَللّهُمَّ اجعَلنی

اخشاك كأني اراك واسعدني بتقواك ولا تشقني بمعصيتك
وخر لي في قضائك وبارك لي في قدرك حتى لا احب تعجيل ما
اخرت ولا تاخير ما عجلت اللهم اجعل غناي في نفسي و
اليقين في قلبي والاخلاص في عملي والنور في بصري والبصيرة
في ديني ومتعني بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين لي
مني وانصرني على من ظلمني وارني فيه ماربي وثاري واقر
بذلك عيني اللهم اكشف كربتي واستر عورتي واغفر لي خطيئتي
واخسا شيطاني وفك رهاني واجعل لي يا الهي الدرجة
العليا في الاخرة والاولى اللهم لك الحمد كما خلقتني فجعلتني
سميعا بصيرا ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني حيا سويا رحمة
لي وكنت عن خلقي غنيا رب بما برأتني فعدلت فطرتي
رب بما انشأتني فاحسنت صورتي يا رب بما احسنتني وفي نفسي عافيتني احسنت لي
رب بما كلأتني ووفقتني رب بما انعمت علي فهديتني
رب بما اويتني ومن كل خير اتيتني واعطيتني رب بما اطعمتني وسقيتني
رب بما اغنيتني واقنيتني رب بما اعنتني واعززتني
رب بما البستني من ذكرك الصافي ويسرت لي من صنعك
الكافي صل على محمد وال محمد واعني على بوائق الدهور وصروف
الايام والليالي ونجني من اهوال الدنيا وكربات الاخرة

واكفني

واكفني شرّ ما يعمل الظالمون في الأرض اللّهمّ ما أخاف فاكفني
وما أحذر فقني وفي نفسي وديني فاحرسني وفي سفري فاحفظني
وفي أهلي ومالي وولدي فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي
وفي نفسي فذلّلني وفي أعين النّاس فعظّمني ومن شرّ الجنّ
والإنس فسلّمني وبذنوبي فلا تفضحني وبسريرتي فلا تخزني
وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني وإلى غيرك فلا تكلني إلى من
تكلني أم إلى القريب يقطعني أم إلى البعيد يتجهّمني أم إلى المستضعفين
لي وأنت ربّي ومليك أمري أشكو إليك غربتي وبعد داري
وهواني على من ملّكته أمري اللّهمّ فلا تحلل بي غضبك فإن لم
تكن غضبت عليّ فلا أبالي سواك غير أنّ عافيتك أوسع لي
يا ربّ فأسألك بنور وجهك الّذي أشرقت له الأرض و
السّموات وانكشفت به الظّلمات وصلح عليه أمر الأوّلين
والآخرين أن لا تميتني على غضبك ولا تنزل بي سخطك
لك العتبى حتّى ترضى قبل ذلك لا إله إلّا أنت ربّ البلد الحرام
والمشعر الحرام والبيت العتيق الّذي أحللته البركة وجعلته
للنّاس أمنة يا من عفى عن العظيم من الذّنوب بحلمه يا من أسبغ
النّعمة بفضله يا من أعطى الجزيل بكرمه يا عدّتي في شدّتي يا
صاحبي في وحدتي يا غياثي في كربتي يا مونسي في حفرتي يا وليّ

نعمتی یا الهی واله ابائی ابرهیم واسمعیل واسحق ویعقوب
ورب جبرئیل ومیکائیل واسرافیل ورب محمد خاتم النبیین
واله المنتجبین ومنزل التورٰة والانجیل والزبور و
الفرقان ومنزل کهیعص وطه ویس والقرآن الحکیم انت
کهفی حین تعیینی المذاهب فی سعتها وتضیق علی الارض
برحبها ولولا رحمتک لکنت من الهالکین وانت مقیل عثرتی
ولولا سترک ایای لکنت من المفضوحین وانت مؤیدی بالنصر
علی الاعداء ولولا نصرک ایای لکنت من المغلوبین یا من خص
نفسه بالسمو والرفعة فاولیاؤه بعزه یعتزون یا من
جعلت له الملوک نیر المذلة علی اعناقهم فهم من سطواته
خائفون تعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور وغیب
ما تاتی به الازمان والدهور یا من لا یعلم کیف هو الا هو
یا من لا یعلم ما یعلمه الا هو یا من کبس الارض علی الماء و
سد الهواء بالسماء یا من له اکرم الاسماء یا ذا المعروف
الذی لا ینقطع ابدا یا مقیض الرکب لیوسف فی البلد
القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودیة ملکا
یا راد یوسف علی یعقوب بعد ان ابیضت عیناه من الحزن
فهو کظیم یا کاشف الضر والبلاء عن ایوب یا ممسک ید

ابرهیم

ابرهيم من الذبح عن ابنه بعد ان كبر سنه وفنى عمره يا من
استجاب لزكريا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من
اخرج يونس من بطن الحوت يا من فرق البحر لبنى اسرائيل فانجاهم
وجعل فرعون وجنوده من المغرقين يا من ارسل الرياح مبشرات
بين يدى رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه يا من استنقذ
السحرة من بعد طول الجحود وقد غدوا فى نعمته يأكلون رزقه
ويعبدون غيره وقد حادّوه ونادّوه وكذبوا رسله يا الله
يا بدئ لا بدء لك يا دائما لا نفاد لك يا حى يا محيى الموتى يا
من هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قل له شكرى فلم
يحرمنى وعظمت عنده خطيئتى فلم يفضحنى ورانى على المعاصى
فلم يخذلنى يا من حفظنى فى صغرى يا من رزقنى فى كبرى يا من اياديه
عندى لا تحصى يا من نعمه عندى لا تجازى يا من عارضنى بالخير و
الاحسان وعارضته بالاساءة والعصيان يا من هدانى
بالايمان قبل ان اعرف شكر الامتنان يا من دعوته مريضا
فشفانى وعريانا فكسانى وجائعا فاطعمنى وعطشانا
فاروانى وذليلا فاعزنى وجاهلا فعرفنى ووحيدا
فكثرنى وغائبا فردنى ومقلا فاغنانى ومنتصرا فنصرنى
وغنيا فلم يسلبنى وامسكت عن جميع ذلك فابتدانى فلك الحمد

يا من اقال عثرتي ونفّس كربتي واجاب دعوتي وستر عورتي و
غفر ذنوبي وبلّغني طلبتي ونصرني على عدوّي وان اعدّ نعمك ومننك
وكرائم منحك لا احصيها يا مولاي انت الذي انعمت انت الذي احسنت
انت الذي اجملت انت الذي افضلت انت الذي مننت
انت الذي اكملت انت الذي رزقت انت الذي وفّقت
انت الذي اعطيت انت الذي اغنيت انت الذي اقنيت
انت الذي آويت انت الذي كفيت انت الذي هديت
انت الذي عصمت انت الذي سترت انت الذي غفرت
انت الذي اقلت انت الذي مكّنت انت الذي اعززت
انت الذي اعنت انت الذي عضدت انت الذي ايّدت
انت الذي نصرت انت الذي شفيت انت الذي عافيت
انت الذي اكرمت تباركت ربّي وتعاليت فلك الحمد دائما ولك
الشكر واصبا ثمّ انا يا الهي المعترف بذنوبي فاغفرها لي انا الذي
اسأت انا الذي اخطأت انا الذي اغفلت انا الذي جهلت انا
الذي هممت انا الذي سهوت انا الذي اعتمدت انا الذي
تعمّدت انا الذي وعدت انا الذي اخلفت انا الذي نكثت
انا الذي اقررت انا يا الهي اعترف بنعمك عندي وابوء بذنوبي
فاغفرها لي يا من لا تضرّه ذنوب عباده وهو الغني عن طاعتهم

والموفق

والموفق من عمل منهم صالحا بمعونته ورحمته فلك الحمد الهي امرتني
فعصيتك ونهيتني فارتكبت نهيك فاصبحت لا ذا براءة فاعتذر
ولا ذا قوة فانتصر فباي شيء استقبلك يا مولاي اسمعي ام ببصري
ام بلساني ام بيدي ام برجلي اليس كلها نعمك عندي وبكلها
عصيتك يا مولاي فلك الحجة والسبيل علي يا من سترني من
الآباء والامهات ان يزجروني ومن العشائر والاخوان ان
يعيروني ومن السلاطين ان يعاقبوني ولو اطلعوا يا مولاي
على ما اطلعت عليه مني اذا ما انظروني ولرفضوني وقطعوني
فها انا ذا بين يديك يا سيدي خاضعا ذليلا حصيرا حقيرا لا ذو
براءة فاعتذر ولا ذو قوة فانتصر ولا حجة لي فاحتج بها ولا قائل
لم اجترح ولم اعمل سوءا وما عسى الجحود لو جحدت يا مولاي ينفعني
فكيف واني ذلك وجوارحي كلها شاهدة علي بما قد عملت وعلمت
يقينا غير ذي شك انك سائلي عن عظائم الامور وانك الحكيم العدل
الذي لا يجور وعدلك مهلكي ومن كل عدلك مهربي فان
تعذبني فبذنوبي يا الهي بعد حجتك علي وان تعف عني فبحلمك
وجودك وكرمك لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المستغفرين
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الموحدين لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من الخائفين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الوجلين

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من السائلين لا اله الا انت سبحانك اني
كنت من الراجين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المهللين
المسبحين لا اله الا انت ربي ورب آبائي الاولين اللهم هذا ثنائي
عليك ممجدا واخلاصي لذكرك موحدا واقراري بآلائك معددا
وان كنت مقرا اني لا احصيها لكثرتها وسبوغها وتظاهرها و
تقادمها الى حادث ما لم تزل تتغمدني به معها مذ خلقتني وبراتني
من اول العمر من الاغناء بعد الفقر وكشف الضر وتسبيب اليسر
ودفع العسر وتفريج الكرب والعافية في البدن والسلامة في
الدين ولو رفدني على قدر ذكر نعمك على جميع العالمين من الاولين
والآخرين لما قدرت ولاهم على ذلك تقدست وتعاليت من
رب عظيم كريم رحيم ولا تحصى آلاؤك ولا تبلغ ثناؤك ولا تكافى
نعماؤك صل على محمد وآل محمد واتمم علينا نعمك واسعدنا
بطاعتك سبحانك لا اله الا انت اللهم انك تجيب دعوة
المضطر اذا دعاك وتكشف السوء وتغيث المكروب وتشفي
السقيم وتغني الفقير وتجبر الكسير وترحم الصغير وتعين الكبير
وليس دونك ظهير ولا فوقك قدير وانت العلي الكبير يا مطلق
المكبل الاسير يا رازق الطفل الصغير يا عصمة الخائف
المستجير يا من لا شريك له ولا وزير صل على محمد وآل محمد و

اعطني في هذه العشية افضل ما اعطيت وانلت احدا
من عبادك من نعمة توليها والاء تجددها وبلية تصرفها
وكربة تكشفها ودعوة تسمعها وحسنة تتقبلها وسيئة
تغفرها انك لطيف خبير وعلى كل شيء قدير اللهم
انك اقرب من دعي واسرع من اجاب واكرم من عفا
واوسع من اعطى واسمع من سئل يا رحمن الدنيا والاخرة و
رحيمهما ليس كمثلك مسئول ولا سواك مامول دعوتك
فاجبتني وسالتك فاعطيتني ورغبت اليك فرحمتني ووثقت
بك فنجيتني وفزعت اليك فكفيتني اللهم فصل على محمد عبدك
ورسولك ونبيك وعلى اله الطيبين الطاهرين اجمعين
وتمم لنا نعماءك وهنئنا عطاءك واجعلنا لك شاكرين
ولالائك ذاكرين امين امين يا رب العالمين اللهم يا من
ملك فقدر وقدر فقهر وعصي فستر واستغفر فغفر
يا غاية رغبة الراغبين ويا منتهى امل الراجين يا من
احاط بكل شيء علما ووسع المستقيلين رافة ورحمة
وحلما اللهم انا نتوجه اليك في هذه العشية التي شرفتها
وعظمتها بمحمد نبيك ورسولك وخيرتك من خلقك وامينك
على وحيك اللهم فصل على البشير النذير السراج المنير الذي

انعمت به على المسلمين وجعلته رحمة للعالمين اللهم فصل
على محمد وآله كما محمد هو اهل ذلك يا عظيم صل عليه وعلى
آل محمد المنتجبين الطيبين الطاهرين اجمعين وتغمدنا بعفوك
عنا فاليك عجت الاصوات بصنوف اللغات واجعل لنا في
هذه العشية نصيبا في كل خير تقسمه ونور تهدي به ورحمة
تنشرها وعافية تجللها وبركة تنزلها ورزق تبسطه يا ارحم
الراحمين اللهم اقلبنا في هذا الوقت منجحين مفلحين مبرورين
غانمين ولا تجعلنا من القانطين ولا تخلنا من رحمتك ولا تحرمنا
ما نؤمله من فضلك ولا تردنا خائبين ولا من بابك مطرودين
ولا تجعلنا من رحمتك محرومين ولا لفضل ما نؤمله من عطاياك
قانطين يا اجود الاجودين ويا اكرم الاكرمين اليك اقبلنا
مؤمنين ولبيتك الحرام آمين قاصدين فاعنا على منسكنا واكمل
لنا حجنا واعف اللهم عنا وعافنا فقد مددنا اليك ايدينا
وهي بذلة الاعتراف موسومة اللهم فاعطنا في هذه العشية
ما سألناك واكفنا ما استكفيناك فلا كافي لنا سواك
ولا رب لنا غيرك نافذ فينا حكمك محيط بنا علمك عدل
فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا من اهل الخير اللهم
اوجب لنا بجودك عظيم الاجر وكريم الذخر ودوام اليسر

واغفر

وَتَابَ اِلَيْكَ

وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا اَجْمَعِينَ وَلَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تَصْرِفْ
عَنَّا رَأْفَتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِي
هٰذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَاَلَكَ فَاَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَقَبِلْتَهُ
وَتَنَصَّلَ اِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنَا وَسَدِّدْنَا وَاعْصِمْنَا وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنَا
يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ اِغْمَاضُ
الْجُفُونِ وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلَا
مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ اَلَا كُلُّ ذٰلِكَ قَدْ اَحْصَاهُ
عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ لَكَ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَاِنْ
مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ وَالْاَيَادِي الْجِسَامِ
وَاَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ
الْحَلَالِ وَعَافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي وَاٰمِنْ خَوْفِي وَاَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ
النَّارِ اَللّٰهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَخْذُلْنِي وَادْرَاْ عَنِّي
شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ پس سر و دیده خود را بسوی آسمان بلند کرد
و از دیدهای مبارکش آب میریخت مانند دو مشك و بصدای بلند
گفت يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَيَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ

و یا ارحم الراحمین صلّ علی محمد و آل محمد السادة المیامین و اسألک اللهم حاجتی الیک التی ان اعطیتنیها لم یضرّنی ما منعتنی و ان منعتنیها لم ینفعنی ما اعطیتنی فکاک رقبتی من النار لا اله الا انت وحدک لا شریک لک لک الملک و لک الحمد و انت علی کل شیء قدیر یا رب یا رب یا رب یا رب پس مکرر گفت یا رب و صداها بگریه بلند شد و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند و سید ابن طاوس بسند معتبر روایت کرده است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که در روز عرفه چون زوال شمس بشود نماز ظهر و عصر را بکن پس برو در محل وقوف و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه انا انزلنا بخوان پس این دعا را بخوان لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم و الحمد لله رب العالمین اللهم ایاک اعبد و ایاک استعین اللهم انی ارید ان اثنی علیک و ما عسی ان ابلغ من مدحک مع قلة حیائی و قصر رأیی و انت الخالق و انا المخلوق و انت المالک و انا المملوک و انت الرب و انا العبد

وَاَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنَا الذَّلِيلُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيفُ
وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيرُ وَاَنْتَ الْمُعْطِي وَاَنَا السَّائِلُ
وَاَنْتَ الْغَفُورُ وَاَنَا الْخَاطِئُ وَاَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَمُوتُ
وَاَنَا خَلْقٌ اَمُوتُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَالِكُ
يَوْمِ الدِّينِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مِنْكَ بَدْءُ الْخَلْقِ
وَاِلَيْكَ يَعُودُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوَاحِدُ
الْاَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا اَحَدٌ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِي وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ
اِنَّكَ سَابِغُ النَّعْمَاءِ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ مُقَسِّطُ الْقَضَاءِ

باسط اليدين بالرحمة نفّاع بالخيرات كاشف الكربات رفيع
الدرجات منزل الآيات من فوق سبع سموات عظيم البركات
مخرج من في الظلمات الى النور مبدّل السيئات حسنات و
جاعل الحسنات درجات اللهم انك دنوت في علوك وعلوت
في دنوك فدنوت فليس دونك شيء وارتفعت فليس فوقك شيء
ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى فالق الحب والنوى لك ما في
السموات العلى ولك الكبرياء في الآخرة والاولى اللهم انك
غافر الذنب شديد العقاب ذو الطول لا اله الا انت اليك
المصير وسعت رحمتك كل شيء وبلغت حجتك ولا معقب
لحكمك وانت لا تخيب سائلك انت الذي لا دافع لما وضعت
ولا واضع لما دفعت انت الذي انبتّ كل شيء بحكمتك
واحصيت كل شيء بعلمك وابرمت كل شيء بحكمك ولا
يفوتك شيء بعلمك ولا يمتنع عنك شيء انت الذي لا يعجزك
هاربك ولا يرتفع صرعك ولا يحيى قتيلك انت علوت
فقهرت وملكت فقدرت وبطنت فخبرت وعلى كل شيء
ظهرت علمت خائنة الاعين وما تخفي الصدور وتعلم ما
تحمل كل انثى وما تضع وما تغيض الارحام وما تزداد وكل
شيء عندك بمقدار انت الذي لا ينسى من ذكرك ولا تضيع

من توكل

مَن توكّل عليك انت الّذى لا يشغلك ما فى جوّ ارضك عمّا فى جوّ
سمواتك ولا يشغلك ما فى جوّ سمواتك عمّا فى جوّ ارضك
انت الّذى تعزّزت فى ملكك ولم يشركك احدٌ فى جبروتك
انت الّذى علا كلّ شيءٍ ملكك وملك كلّ شيءٍ امرك انت
الّذى ملكت الملوك بقدرتك واستعبدت الارباب بعزّتك
وانت الّذى قهرت كلّ شيءٍ بقوّتك وعلوت كلّ شيءٍ
بفضلك انت الّذى لا يستطاع كنهُ وصفك ولا منتهى لما
عندك انت الّذى لا يصف الواصفون عظمتك ولا يستطيع
المزايلون تحويلك انت شفاءٌ لما فى الصّدور وهدىً و
رحمةٌ للمؤمنين انت الّذى لا يحفيك سائلٌ ولا ينقصك نائلٌ
ولا يبلغ مدحتك مادحٌ ولا قائلٌ انت الكائن قبل كلّ شيءٍ
والمكوّن لكلّ شيءٍ والكائن بعد كلّ شيءٍ انت الواحد الصّمد
الّذى لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفواً احدٌ ولم تتّخذ
صاحبةً ولا ولداً السّموات ومن فيهنّ لك والارضون و
من فيهنّ لك وما بينهنّ وما تحت الثّرى احصيت كلّ شيءٍ
واحطت به علماً وانت تزيد فى الخلق ما تشاء وانت لا تسئل عمّا
تفعل وهم يسئلون وانت الفعّال لما تريد وانت القريب و
انت البعيد وانت السّميع وانت البصير وانت الماجد

وانت الواجد وانت العليم وانت الحكيم وانت الغنيّ وانت الكريم
وانت البارّ وانت الرحيم وانت القادر وانت القاهر لك الاسماء الحسنى كلّها
وانت الجواد الذي لا تبخل وانت العزيز الذي لا تذلّ وانت المنيع لا ترام يسبّح لك ما في السموات والارض
وانت بالخير اجود منك بالشرّ انت ربّي وربّ آبائي الاوّلين
وانت تجيب المضطرّ اذا دعاك انت نجّيت نوحًا من الغرق
وانت غفرت لداود ذنبه وانت نفّست عن ذي النون كربه
وانت كشفت عن ايّوب ضرّه وانت رددت موسى على امّه
وانت صرفت قلوب السحرة اليك حتّى قالوا آمنّا بربّ العالمين
وانت وليّ نعمة الصالحين لا يذكر منك الّا الحسن الجميل وما لا يذكر اكثر لك الآلاء والنعم
وانت المحسن المجمل لا تبلغ مدحتك ولا الثناء عليك انت كما اثنيت على
نفسك سبحانك وبحمدك تباركت اسماؤك وجلّ ثناؤك ما اعظم
شانك واجلّ مكانك وما اقربك من عبادك والطفك بخلقك
وامنعك بقوّتك انت اعزّ واجلّ واسمع وابصر واعلى واكبر
واظهر واشكر واقدر واعلم واجبر واكبر واعظم واقرب واملك
واوسع وامنع واعطى واحكم وافضل واحمد من ان يدرك العيان
عظمتك او يصف الواصفون صفتك او يبلغوا غايتك اللّهمّ
انت الله الذي لا اله الّا انت اجلّ من ذكر واشكر من عبد واراف
من ملك واجود من سئل واوسع من اعطى تحلم بعد ما تعلم وتعفو

وتغفر

وتغفر بعد ما تقدر لم تطع قط الا باذنك ولم تعص قط الا بقدرتك
تطاع ربنا فتشكر وتعصى ربنا فتغفر اللهم انت اقرب حفيظ
وادنى شهيد حلت بين القلوب واخذت بالنواصي واحصيت
الاعمال وعلمت الاخبار وبيدك المقادير والقلوب اليك
مفضية والسر عندك علانية والمهتدي من هديت والحلال
ما احللت والحرام ما حرمت والدين ما شرعت والامر ما
قضيت تقضي ولا يقضى عليك اللهم انت الاول فليس قبلك شيء
وانت الاخر فليس بعدك شيء وانت الظاهر فليس فوقك شيء وانت
الباطن فليس دونك شيء وانت العزيز الحكيم اللهم
بيدك مقادير الليل والنهار وبيدك مقادير الشمس والقمر
وبيدك مقادير النصر والخذلان وبيدك مقادير الدنيا والاخرة
وبيدك مقادير الموت والحيوة وبيدك مقادير الخير والشر
صل على محمد وال محمد واغفر لي كل ذنب اذنبته في ظلم الليل و
ضوء النهار عمدا او خطاء سرا او علانية انك على كل شيء
قدير وهو عليك سهل يسير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
اللهم اني اثني عليك باحسن ما اقدر عليه واشكرك بما
مننت به علي وعلمتني من شكرك اللهم لك الحمد بمحامدك
كلها على نعمائك كلها وعلى جميع خلقك حتى ينتهي الحمد الى ما تحب

ربنا وترضى اللهم لك الحمد عدد ما خلقت وعدد ما ذرأت و
لك الحمد عدد ما برأت ولك الحمد عدد ما احصيت ولك الحمد
عدد ما في السموات والارضين ولك الحمد ملأ الدنيا والآخرة
پس ده مرتبه بگو لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي
ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير وده مرتبه
استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه وده مرتبه
يا الله يا الله يا الله وده مرتبه يا رحمن يا رحمن وده مرتبه يا رحيم
يا رحيم وده مرتبه يا بديع السموات والارض وده مرتبه يا ذا
الجلال والاكرام وده مرتبه يا حنان يا منان وده مرتبه
يا حي يا قيوم وده مرتبه بسم الله الرحمن الرحيم
وده مرتبه اللهم صل على محمد وآل محمد پس بگو اللهم لك الحمد
ولي الحمد ومنتهى الحمد وفي العمد عزيز الجند قديم المجد الحمد
لله الذي كان عرشه على الماء حين لا شمس تضيء ولا قمر
يسري ولا بحر يجري ولا رياح تذري ولا سماء مبنية ولا
ارض مدحية ولا ليل يجن ولا نهار يكن ولا عين تدمع
ولا صوت يسمع ولا جبل مرسى ولا سحاب منشى ولا انس
مبروء ولا جن مذروء ولا ملك كريم ولا شيطان رجيم
ولا ظل ممدود ولا شيء معدود الحمد لله الذي استحمد الى

مواستحمد

من استحمده من اهل محامده ليحمدوه على ما بذل من نوافله الذى
فاق مدح المادحين مآثر محامده وعدا وصف الواصفين
هيبة جلاله وهو اهل لكل حمد ومنتهى كل رغبة وقاضى
كل حاجة الواحد الذى لا بدء له الملك الذى لا زوال له الرفيع
الذى ليس فوقه ناظر ذو المغفرة والرحمة المحمود لبذل نواله المعبود
لهيبة جلاله المذكور بحسن الآئه المنان بسعة فواضله
المرغوب اليه فى تمام المواهب من خزائنه العظيم الشأن
الكريم فى سلطانه العلى فى مكانه المحسن فى امتنانه الجواد
فى فواضله الحمد لله بارئ خلق المخلوقين بعلمه ومصور
اجساد العباد بقدرته ومخالف صور من خلق من خلقه
ونافخ الارواح فى خلقه بعلمه ومعلم من خلق من عباده
اسمه ومدبر خلق السموات والارض بعظمته الذى وسع
كل شىء خلق كرسيه وعلا بعظمته فوق الاعلين وقهر الملوك
بجبروته الجبار الاعلى المعبود فى سلطانه المتسلط بقوته
المتعالى فى دنوه المتدانى من كل شىء فى ارتفاعه الذى نفذ
بصره فى خلقه وحارت الابصار بشعاع نوره الحمد لله الحليم
الرشيد القوى الشديد المبدئ المعيد الفعال لما يريد
الحمد لله منزل الآيات وكاشف الكربات ومؤتى السؤالات

الحمد لله فی کل مکان و فی کل زمان و فی کل اوان الحمد لله الذی
لا ینسی من ذکره و لا تخیب من دعاه و لا یذل من والاه الذی یجزی
بالاحسان احسانا و بالصبر نجاة الحمد لله الذی له ما فی السموات
و ما فی الارض و له الحمد فی الاخرة و هو الحکیم الخبیر الحمد لله فاطر
السموات و الارض جاعل الملائکة رسلا اولی اجنحة مثنی و ثلاث
و رباع یزید فی الخلق ما یشاء ان الله علی کل شیء قدیر سبحان الله
و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم و سبحان الله حین تمسون و حین تصبحون و له الحمد
فی السموات و الارض و عشیا و حین تظهرون و سبحان الله اناء
اللیل و اطراف النهار و سبحان الله بالغدو و الاصال و سبحان
ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله
رب العالمین و الحمد لله کما یحب ربنا و کما ترضی حمدا کثیرا طیبا
و سبحان الله کلما سبح الله شیء و کما یحب الله ان یسبح و الحمد لله
کلما حمد الله شیء و کما یحب الله ان یحمد و لا اله الا الله کلما
هلل الله شیء و کما یحب الله ان یهلل و الله اکبر کلما کبر الله
شیء و کما یحب الله ان یکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
پس بخوان این دعای مخزون را اللهم انی اسألک یا الله یا رحمن هفت مرتبه
باسمائک الرضیة المرضیة المکنونة یا الله اللهم انی اسألک

۱۳۱۷

باسمائك الكبيرة الكبريائية اللهم انى اسألك باسمائك
العزيزة المنيعة واسألك باسمائك التامة الكاملة المشهورة
يا الله واسألك باسمائك التى هى رضاك يا الله واسألك
باسمائك التى لا يردها دونك احد يا الله واسألك من مسائلك
بما عاهدت اوفى العهد يا الله ان لا تخيب سائلك يا الله
واسألك بجملة مسائلك التى لا ينبغى يحملها شئ غيرك يا الله
هفت مرتبه واسألك بكل اسم اوجبته وكل اسم هو لك وكل
مسألة حتى ينتهى الى اسمك الاعظم الاعظم الاجل الاكبر
العلى الاعلى الذى استويت به على عرشك واستقللت
به على كرسيك وهو اسمك الفاضل الكامل الذى فضلته
على جميع اسمائك يا رحمن هفت مرتبه واسألك بما لا اعلمه
ما لو علمته لسألتك به يا الله وبكل اسم استأثرت به فى علم الغيب
عندك يا رحمن يا رحمن ان تصلى على محمد عبدك ورسولك و
نبيك وامينك وحبيبك وصفوتك من خلقك وخاصتك
من بريتك ونجيك ونجيبك وحبيبك وصفيك وعلى
اهل بيت محمد وترحم على محمد واهل بيت محمد كافضل واجمل
وازكى واطهر واعظم واكثر واتم ما صليت على احد من انبيائك
ورسلك يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على محمد وآل محمد فى

الاولين وصل على محمد وال محمد في الاخرين وصل على محمد وال محمد
في الملا الاعلى وصل على محمد وال محمد في النبيين والمرسلين
اللهم اعط محمدا صلواتك عليه واله الوسيلة والفضيلة
والشرف والدرجة الرفيعة اللهم اكرم مقامه وشرف بنيانه
وعظم نوره وبرهانه وبيض وجهه واعل كعبه وافلج
حجته واظهر عذره وتقبل شفاعته كما بلغ رسالاتك و
تلا اياتك وامر بطاعتك وائتمر بها ونهى عن معصيتك
وانتهى عنها في سر وعلانية وجاهد حق الجهاد فيك و
عبدك مخلصا حتى اتاه اليقين صلواتك عليه وعلى اهله
اللهم ابعثه مقاما محمودا يغبطه عليه الاولون والاخرون
من النبيين والمرسلين اللهم استعملنا بسنته وتوفنا
على ملته وابعثنا في شيعته واحشرنا في زمرته واجعلنا
ممن يتبعه ولا تحجبنا عن رؤيته ولا تحرمنا مرافقته حتى
تسكننا غرفه وتخلدنا في جواره رب اني احببته فاحببني
لذلك ولا تفرق بيني وبينه طرفة عين في الدنيا والاخرة
اللهم صل على محمد وال محمد الذين اذهبت عنهم الرجس و
طهرتهم تطهيرا اللهم افتح لهم فتحا يسيرا وانصرهم نصرا
عزيزا واجعل لهم من لدنك سلطانا نصيرا اللهم مكن لهم

فِي الأَرضِ وَاجعَلهُم أَئِمَّةً وَاجعَلهُمُ الوَارِثِينَ اللّٰهُمَّ أَرِهِم فِي عَدُوِّهِم
مَا يَأمُلُونَ وَأَرِ عَدُوَّهُم مِنهُم مَا يَحذَرُونَ اللّٰهُمَّ اجمَع بَينَهُم
فِي خَيرٍ وَعَافِيَةٍ اللّٰهُمَّ عَجِّل الرَّوحَ وَالفَرَجَ لِآلِ مُحَمَّدٍ اللّٰهُمَّ
اجمَع عَلَى الهُدَى أَمرَهُم وَاجعَل قُلُوبَهُم عَلَى قُلُوبِ خِيَارِهِم وَ
أَصلِح ذَاتَ بَينِهِم إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ أَن تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَن تَغفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَأَعتِقهُمَا مِنَ النَّارِ
وَارحَمهُمَا وَارضِهِمَا عَنِّي وَاغفِر لِكُلِّ وَالِدٍ لِي دَخَلَ فِي الإِسلَامِ
وَلِأَهلِي وَوُلدِي وَجَمِيعِ قَرَابَاتِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ اللّٰهُمَّ
اجعَلنِي وَجَمِيعَ ذُرِّيَّاتِي وَإِخوَانِي فِيكَ مِن أَهلِ وِلَايَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ
فَإِنَّهُ لَا يَقدِرُ عَلَى ذٰلِكَ غَيرُكَ يَا رَحمٰنُ اللّٰهُمَّ أَوزِعنِي أَن أَشكُرَكَ
وَأَشكُرَ نِعمَتَكَ الَّتِي أَنعَمتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَن أَعمَلَ صَالِحًا
تَرضَاهُ وَأَصلِح لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبتُ إِلَيكَ وَإِنِّي مِنَ المُسلِمِينَ
وَاجزِ وَالِدَيَّ خَيرَ مَا جَزَيتَ وَالِدًا عَن وَلَدِهِ وَاجعَل ثَوَابَهُمَا
عَنِّي جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَاغفِر لَنَا وَلِإِخوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالإِيمَانِ وَلَا تَجعَل فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ
رَحِيمٌ وَاغفِر لَنَا وَلِلمُؤمِنِينَ وَالمُؤمِنَاتِ الأَحيَاءِ مِنهُم وَ
الأَموَاتِ اللّٰهُمَّ أَصلِح ذَاتَ بَينِهِم وَاجمَع عَلَى الهُدَى أَمرَهُم وَ
اجعَلنِي وَإِيَّاهُم عَلَى طَاعَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ اللّٰهُمَّ وَالمُم شَعثَهُم

وَاحْقِنْ دِمَاءَهُمْ وَوَلِّ اَمْرَهُمْ خِيَارَهُمْ اَهْلَ الرَّأْفَةِ وَالْمَعْدِلَةِ عَلَيْهِمْ
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ اَللّٰهُمَّ بَدِيْعَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْجُوْدِ وَ
الْقُوَّةِ وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبَرُوْتِ وَالْمَلَكُوْتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ
وَالْقُدْرَةِ وَالْمِدْحَةِ وَالرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةِ وَالْجُوْدِ وَالْعُلُوِّ وَ
الْحُجَّةِ وَالْهُدٰى وَالطَّاعَةِ وَالْعِبَادَةِ وَالْاَمْرِ وَالْخَلْقِ وَكُلِّ شَيْءٍ
لَكَ يَارَبَّ الْعَالَمِيْنَ يَارَبِّ يَارَبِّ اَسْاَلُكَ يَارَبِّ سُؤَالَ
الضَّارِعِيْنَ الْمُتَضَرِّعِيْنَ الْمَسَاكِيْنِ الْمُسْتَكِيْنِيْنَ الرَّاغِبِيْنَ الرَّاهِبِيْنَ
الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ سِوَاكَ يَا مَنْ يُجِيْبُ الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ
وَيُجِيْبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّائِلَ اَسْاَلُكَ يَارَبِّ سُؤَالَ مَنْ لَمْ
يَجِدْ لِضَعْفِهٖ مُقَوِّيًا وَلَا لِذَنْبِهٖ غَافِرًا وَلَا لِفَقْرِهٖ سَادًّا غَيْرَكَ
اَسْاَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهٗ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهٗ وَكَثُرَتْ
ذُنُوْبُهٗ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ اَسْاَلُكَ
يَارَبِّ مَسْاَلَةَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ كُلِّ رَاغِبٍ تَبْذُلُ اِذَا
دُعِيْتَ اَجَبْتَ وَبِحَقِّ السَّائِلِيْنَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ صَفْوَتِكَ مِنْ
عِبَادِكَ وَمُنْتَهَى الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ
اَنْ لَا تَسْتَدْرِجَنِيْ بِخَطِيْئَتِيْ وَلَا تَجْعَلْ مُصِيْبَتِيْ فِيْ دِيْنِيْ وَاذْكُرْنِيْ
يَارَبِّ بِرِضَاكَ وَلَا تَنْسَنِيْ حِيْنَ تَنْشُرُ رَحْمَتَكَ وَاَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ

الكريم

الكريم وامنن علىّ بكرامتك يا كريم العفو واستجب دعائي
وارحم تضرّعي فانّي بائس فقير مستجير من عذابك لا اثق بعملي و
لكنّي اثق برحمتك يا ربّ يا ربّ يا ربّ اللّهمّ كن بي حفيّا
ولا تجعلني بدعائك ربّ شقيّا وامنن علىّ بعافيتك واعتق
رقبتي من النّار فانّي لا استغيث بغيرك واستجيرك فاجرني من
كلّ هول ومشقّة وخوف وامن خوفي وشجّع جبني وقوّ
ضعفي وسدّ فاقتي واصلح لي جميع اموري يا ربّ اعوذ بك
من هول المطّلع ومن شدّة الموقف يوم الدّين فانّك تجير
ولا يجار عليك يا ربّ يا ربّ يا ربّ اللّهمّ لا تعرض عنّي حين
ادعوك ولا تصرف عنّي وجهك حين اسألك فلا ربّ لي
سواك واعطني مسألتي وامن خوفي يوم القاك اللّهمّ انّي
اعوذ بك فاعذني فانّي ضعيف خائف مستجير بائس فقير يا
ربّ يا ربّ يا ربّ اللّهمّ اكشف ضرّ ما استعذتك منه
والبسني رحمتك وجلّلني عافيتك وامنّي برحمتك فانّك
تجير ولا يجار عليك اللّهمّ انّي اعوذ بك من وحشة القبر
ومن خلوته ومن ظلمته وضيقه وعذابه ومن هول ما
اتخوّف بعده يا ربّ العالمين يا ربّ يا ربّ يا ربّ اللّهمّ
انّي اسألك ان تصلّي على محمّد واهل بيته صفوتك وخيرتك

مِن خلقِكَ وَاَن تستجيبَ لي دُعائي وتعطيني سُؤلي وَاكفني امر
آخرتي ودُنيايَ وارحم فاقتي واغفر ذنوبي ما تقدّم منها وما
تأخّر واتني في الدُّنيا حسنةً وفي الآخرة حسنةً وقني برحمتك عذاب
النّار اللّٰهمّ ارزقني صلة قرابتي وحجًّا مقبولًا وعملًا صالحًا
مبرورًا ترضاه ممّن عمل به واصلح لي اهلي وولدي واسألك
ان تجعل لي عقبًا صالحًا تلحقني من دعائهم رضوانًا ومغفرةً وزيادةً
في كرامتك انّك على كلّ شيءٍ قديرٌ وانت ارحم الرّاحمين يا ربّ يا ربّ
يا ربّ اللّٰهمّ كلّما كان في قلبي من شكٍّ او ريبةٍ او جحودٍ او قنوطٍ
او فرحٍ او مرحٍ او بطرٍ او فخرٍ او خيلاءٍ او جبنٍ او خيفةٍ او
رياءٍ او سمعةٍ او شقاقٍ او نفاقٍ او كفرٍ او فسوقٍ او عصيانٍ
او عظمةٍ او شيءٍ ممّا لا تحبّ عليه فاسألك بحقّ محمّدٍ وال محمّدٍ ان
تمحو ذلك من قلبي وان تبدّلني مكانه ايمانًا وعدلًا ورضًى بقضائك
ووفاءً بعهدك ووجلًا منك وزهدًا في الدّنيا ورغبةً فيما
عندك وثقةً بك وطمانينةً اليك وتوبةً اليك نصوحًا
يا ربّ يا ربّ يا ربّ اللّٰهمّ لك الحمد كما خلقتني ولم اك شيئًا
مذكورًا فاعنّي على اهوال الدّنيا وبوائق الدّهر ونكبات
الزّمان وكربات الآخرة ومصيبات اللّيالي والايّام و
اكفني شرّ ما يعمل الظّالمون في الارض اللّٰهمّ بارك لي في قدرك

وَرَضِّنِي بِقَضَائِكَ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِي شُكْرًا
وَتَوْفِيقًا وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً يَارَبَّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اَللّٰهُمَّ اطَّلِعْ إِلَيَّ يَوْمَ اطِّلَاعَةً تُدْخِلُنِي بِهَا الْجَنَّةَ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ
دُعَائِي وَاقْبَلْهُ مِنِّي وَاجْعَلْهُ دُعَاءً جَامِعًا يُوَافِقُ بَعْضُهُ بَعْضًا
فَإِنَّ كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شَأْنِكَ فَإِنَّكَ
كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ اَللّٰهُمَّ وَاكْتُبْهُ لِي فِي عِلِّيِّينَ فِي كِتَابٍ لَا يُمْحَى وَلَا يُبَدَّلُ
بِأَنْ تَقُولَ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَ
اسْتَجَبْتُ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتُهُ وَاصْطَفَيْتُهُ لِنَفْسِي وَكَرَّمْتُهُ وَ
عَصَمْتُهُ وَفَضَّلْتُهُ وَهَدَيْتُهُ وَزَكَّيْتُهُ وَأَصْلَحْتُهُ وَاسْتَخْلَصْتُهُ
وَغَفَرْتُ لَهُ وَعَفَوْتُ عَنْهُ آمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فِي خَلَاصِي وَخَلَاصِ وَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَأَهْلِي وَوُلْدِي وَ
جَمِيعِ ذُرِّيَّتِي وَإِخْوَانِي فِيكَ وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكُلِّ وَلِيٍّ لِي دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ شَرِّ
عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَالِهَا وَأَسْأَلُكَ
أَنْ تَرْزُقَنِي عِزَّهَا وَتَصْرِفَ عَنِّي شَرَّهَا وَتُثَبِّتَنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ وَصَلَّى اللهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يا رب اللهم اني اسالك ان تصرف عني شر كل جبار عنيد وشيطان
مريد وشر كل ضعيف من خلقك وشديد ومن شر السامة و
الهامة واللامة والخاصة والعامة ومن شر كل دابة
صغيرة او كبيرة بالليل والنهار ومن شر فسقة العرب والعجم
ومن شر فسقة الجن والانس انك على كل شيء قدير ولا حول ولا
قوة الا بالله العلي العظيم وصلى الله على خير مخلوق دعا الى
خير معبود اللهم ربنا واتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة
وقنا برحمتك عذاب النار يا رب يا رب يا رب اللهم وما كان
من خير او عمل صالح اسالك به واكون في رضوانك وعافيتك
وما صلح من ذلك من البر فامنن علي به اني اليك راغب وبك
مستجير اللهم ما استعفيتك منه وما لم استعفك منه
وتوجب علي به النار وسخطك فعافني منه وما عذت من
المخازي يوم القيمة وسوء المطلع الى ما في القبور فاعذني
منه اللهم وما اندم عليه من فعلي له واجازى عليه يوم
المعاد او ترانى في الدنيا على الحال التي تورث سخطك فاسالك
بوجهك الكريم ان تعظم عافيتي من جميع ذلك يا ولي العافية
يا رب يا رب يا رب واسالك يا رب مع ذلك العافية من جهد
البلاء وسوء القضاء وشماتة الاعداء وان تحملني ما لا طاقة

لحمد

لِي بِهِ وَاَنْ تُسَلِّطَ عَلَيَّ ظَالِمًا اَوْ تُبْتَلِيَنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ وَتُنَاقِشَنِي
الْحِسَابَ يَوْمَ الْحِسَابِ مُنَاقَشَةً بِمَسَاوِيَّ اَحْوَجَ مَا اَكُونُ اِلَى
عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ اَسْاَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ تُعَظِّمَ عَافِيَتِي
فِي جَمِيعِ ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ اَيْ مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ
يُجَازِ بِهَا اِرْحَمْ عَبْدَكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ نَفْسِي نَفْسِي اِرْحَمْ عَبْدَكَ يَا سَيِّدَاهُ عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ
يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ يَا مُجْرِيَ الدَّمِ فِي
عُرُوقِي عَبْدُكَ عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَ عَبْدِهِ يَا سَيِّدَاهُ
يَا مَالِكَاهُ يَا هُوَ يَا رَبَّاهُ لَا حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اَسْتَطِيعُ
لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا رَجَاءَ لِي وَلَا اَحَدًا اُصَانِعُهُ تَقَطَّعَتْ اَسْبَابُ
الْخَدَائِعِ وَاَضْمَحَلَّ عَنِّي كُلُّ بَاطِلٍ اَفْرَدَنِي الدَّهْرُ اِلَيْكَ فَقُمْتُ هَذَا
الْمَقَامَ اِلَهِي بِعِلْمِكَ فَكَيْفَ اَنْتَ صَانِعٌ بِي لَيْتَ شِعْرِي وَلَا
اَشْعُرُ كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي اَتَقُولُ نَعَمْ اَوْ تَقُولُ لَا فَاِنْ قُلْتَ لَا
فَيَا وَيْلَتَاهُ يَا وَيْلَتَاهُ يَا وَيْلَتَاهُ يَا عَوْلَتَاهُ يَا عَوْلَتَاهُ يَا عَوْلَتَاهُ
يَا شَقْوَتَاهُ يَا شَقْوَتَاهُ يَا شَقْوَتَاهُ يَا ذُلَّاهُ يَا ذُلَّاهُ يَا ذُلَّاهُ اِلَى مَنْ وَ
اِلَى عِنْدِ مَنْ اَوْ كَيْفَ اَوْ بِمَاذَا اَوْ اِلَى اَيِّ شَيْءٍ وَمَنْ اَرْجُو وَمَنْ يَعُودُ عَلَيَّ
اِنْ رَفَضْتَنِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَاِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا الظَّنُّ بِكَ فَطُوبَى لِي
اَنَا السَّعِيدُ فَطُوبَى لِي اَنَا الْمَرْحُومُ اَيَا مُتَرَحِّمُ اَيَا مُتَرَئِّفُ اَيَا مُتَعَطِّفُ اَنَا

أ يا محيي أ يا متمّلك أ يا متسلّط لا عمل لي أرجو به نجاح حاجتي ولا
أحداً أنفع لي منك يا من عرّفني نفسه يا من أمرني بطاعته يا مدعوّ
أ يا مسئول أ يا مطلوب إليه رفضت وصيّتك التي أوصيتني
ولو أطعتك لكفيتني ما قمت إليك فيه من قبل أن أقوم و
أنا مع معصيتي لك راجٍ فلا تحل بيني وبين ما رجوته واردد
يدي ملأً من خيرك بحقّك يا سيّدي يا وليّي أنا من قد عرفت
شرّ عبدٍ وأنت خير ربٍّ يا مخشيّ الانتقام يا ربّ يا ربّ يا
ربّ يا الله يا الله يا الله يا محيط بملكوت السموات و
الأرض أصلحني لدنياي وأصلحني لآخرتي وأصلحني لأهلي و
أصلحني لولدي وأصلح لي ما خوّلتني يا إلهي وأصلحني من خطاياي
يا حنّان يا منّان تفضّل عليّ برحمتك وامنن عليّ بإجابتك
وصلّ اللهمّ على محمّدٍ النبيّ وأهله وسلّم وحل بيني وبين
ما حلت بينه وبين أهل بيت محمّدٍ من الباطل وآتنا في الدنيا
حسنةً وفي الآخرة حسنةً يا أرحم الراحمين پس بگو
بسم الله الرحمن الرحيم وإلهكم إله واحد
لا إله إلّا هو الرحمن الرحيم الله لا إله إلّا هو الحيّ القيّوم لا
تأخذه سنةٌ ولا نوم له ما في السموات وما في الأرض من ذا
الذي يشفع عنده إلّا بإذنه يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم

ولا يحيطون

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الٓمٓ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الٓمٓ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا
إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ذٰلِكُمُ
اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ اِتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ

لعلكم تهتدون وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو
سبحانه عما يشركون لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما
عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤف رحيم فان تولوا فقل حسبي
الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم حتى اذا
ادركه الغرق قال امنت انه لا اله الا الذي امنت به بنوا اسرائيل
وانا من المسلمين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انما انزل بعلم الله
وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون قل هو ربي لا اله الا هو عليه
توكلت واليه متاب ان انذروا انه لا اله الا انا فاتقون الله
لا اله الا هو له الاسماء الحسنى فاستمع لما يوحى انني انا الله لا
اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة لذكري انما الهكم الله الذي
لا اله الا هو وسع كل شيء علما وما ارسلنا من قبلك من رسول
الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون اذ ذهب
مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله
الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من
الغم وكذلك ننجي المؤمنين فتعالى الله الملك الحق لا اله الا
هو رب العرش الكريم الله لا اله الا هو رب العرش العظيم و
هو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى والاخرة وله الحكم و
اليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من

خالقٍ غيرُ اللهِ يرزقكم من السماءِ والارضِ لا اله الا هو فانى تؤفكون
انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون ذلكم الله ربكم لا
اله الا هو فانى تصرفون غافرِ الذنبِ وقابلِ التوبِ شديدِ العقابِ
ذى الطولِ لا اله الا هو اليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كلِ
شىءٍ لا اله الا هو فانى تؤفكون تبارك الله رب العالمين لا اله
الا هو يحيى ويميت ربكم ورب ابائكم الاولين فاعلم انه لا اله الا
الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم
ومثويكم لو انزلنا هذا القران على جبلٍ لرايته خاشعا متصدعا
من خشية الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون
هو الله الذى لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم هو الله الذى لا اله الا هو الملك القدوس السلام
المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون
هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنى يسبح له ما فى
السموات والارض وهو العزيز الحكيم الله لا اله الا هو وعلى
الله فليتوكل المؤمنون رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه
وكيلا پس هفت مرتبه بگو وانه لكتاب عزيز لا ياتيه الباطل من
پس بگو بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد امنا بالله وما انزل
الينا وما انزل الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط

وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ
دُونِهِ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَا اِذًا شَطَطًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى هَدٰانَا لِهٰذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاۤءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ
وَاَمِينَهُ عَلٰى وَحْيِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
اَنْتَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ وَاَمِينُهُ عَلٰى وَحْيِهِ وَبَابُ عِلْمِهِ وَوَصِيُّ
نَبِيِّهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِى اُمَّتِهِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً غَصَبَتْكَ
حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ اَنَا بَرِئٌ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيعَتِهِمْ اِلَيْكَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَيْنَ نِسَاۤءِ
الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا اُمَّ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ
وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَمَنَعَتْكِ مَا جَعَلَهُ
اللّٰهُ لَكِ حَلَالًا اَنَا بَرِئٌ اِلَيْكِ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيعَتِهِمْ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ
وَبَايَعَتْ فِى اَمْرِكَ وَشَايَعَتْ اَنَا بَرِئٌ اِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيعَتِهِمْ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللّٰهِ

عَلَيْكَ وَعَلَى اَبِيكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
لَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاحَتْ
حَرِيمَكَ وَلَعَنَ اَشْيَاعَهُمْ وَاَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ
مِنْ قِتَالِكُمْ اَنَا بَرِئٌ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا
جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ
جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ
جَعْفَرٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا
اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْقَاسِمِ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ
صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِتْرَتِكَ الطَّاهِرَةِ
الطَّيِّبَةِ يَا مَوَالِيَّ كُونُوا شُفَعَائِي عِنْدَ اللهِ فِي حَطِّ وِزْرِي وَ
خَطَايَايَ آمَنْتُ بِاللهِ وَبِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاَتَوَالَى آخِرَكُمْ بِمَا اَتَوَالَى
اَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى
يَا مَوَالِيَّ اَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ
عَادَاكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ اللهُ ظَالِمِيكُمْ
وَغَاصِبِيكُمْ وَلَعَنَ اللهُ اَشْيَاعَهُمْ وَاَتْبَاعَهُمْ وَاَهْلَ مَذْهَبِهِمْ

وابرء الی الله والیکم منهم اللهم انی اشهدک وکفی بک شهیدا و
اشهد محمدا صلی الله علیه وآله وعلیا والائمة من ذریتهما
والثمانیة حملة عرشک والاربعة الاملاک خزنة علمک انی
بریء من اعدائهم فعلی محمد وعلی اهل بیته الطیبین الطاهرین
الصلوة والسلام اللهم افرد عینی بصلوته وصلوة اهل بیته و
اجعل ما هدیتنی الیه من الحق والمعرفة بهم مستقرا لا مستودعا
یا ارحم الراحمین اللهم وعرفنی نفسک وعرفنی رسلک وعرفنی
ملائکتک وعرفنی ولاة امرک اللهم انی لا آخذ الا ما اعطیت
ولا اوقی الا ما وقیت اللهم لا تحرمنی منازل اولیائک ولا
تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی وهب لی من لدنک رحمة انک انت
الوهاب وهیئ لی من امری رشدا اللهم وعلمنی ناطق التنزیل
وخلصنی من المهالک اللهم وخلصنی من الشیطان وحزبه
ومن السلطان وجنده ومن الجبت وانصاره وبحق محمد
المحمود وبعلی المقصود وبحق شبر وشبیر وبحق اسمائک
الحسنی صل علی محمد افضل الصلوة انک علی کل شیء قدیر وانت
بکل شیء محیط یا رب یا رب یا رب یا الله یا الله یا الله
یا رباه یا رباه یا رباه یا سیداه یا سیداه یا سیداه یا
یا مولاه یا مولاه یا مولاه یا عماد من لا عماد له ویا سند من

لا سند له

لا تسدله ويا ذخر من لا ذخر له انت ربي وانا عبدك على
عهدك ووعدك اللهم اجعله موقفا محمودا ولا تجعله آخر العهد
منا واشركنا في صالح دعاء من دعاك بمنى وعرفات ومزدلفة
وعند قبر نبيك عليه السلام وعند زمزم والمقام اللهم
لك الحمد حيث دفعت اقدارنا عن شد الزنانير في الاوساط
والخواتيم في الاعناق ولك الحمد حيث لم تجعلنا زنادقة
مضلين ولا مدعية شاكين مرتابين ولا معاندين ولا
عن اهل بيت نبيك صلى الله عليه وآله منحرفين اللهم كما بلغتنا
هذا اليوم المبارك من شهرنا وسنتنا هذه المباركة
فبلغنا آخرها في عافية وبلغنا اعواما كثيرة برحمتك يا ارحم
الراحمين يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا رباه يا
رباه يا رباه يا سيداه يا سيداه يا سيداه يا مولا ياه
يا مولا ياه يا مولا ياه اللهم وما قسمت لي في هذه الساعة و
في هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة من خير او
بركة او عافية او مغفرة او رحمة او عتق من النار او رزق
واسع حلال طيب او توبة نصوح فاجعل لنا في ذلك اوفر
النصيب واجزل الحظ اللهم وما انزلت في هذه الساعة وفي
هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة من حق او شرق

اَوْ غَرَقٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ رَدْمٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ قَذْفٍ اَوْ رَجْفٍ اَوْ مَسْخٍ
اَوْ صَيْحَةٍ اَوْ زَلْزَلَةٍ اَوْ فِتْنَةٍ اَوْ صَاعِقَةٍ اَوْ بَرَدٍ اَوْ جُنُونٍ اَوْ
جُذَامٍ اَوْ بَرَصٍ اَوْ اَكْلِ سَبُعٍ اَوْ مِيتَةِ سُوْءٍ وَجَمِيعِ اَنْوَاعِ الْبَلَاءِ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَاصْرِفْ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّٰى شِئْتَ وَعَنْ
جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِي شَرْقِ الْاَرْضِ وَغَرْبِهَا عَزَّ
جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَاطِرَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ
مَلِيكَهُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ
الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ
اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهَا اَحْيَا وَعَلَيْهَا اَمُوتُ وَعَلَيْهَا اُبْعَثُ حَيّاً
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبّاً وَبِالْاِسْلَامِ دِيناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ وَلِيّاً وَبِالْقُرْاٰنِ اِمَاماً وَبِالْكَعْبَةِ
قِبْلَةً وَبِاِبْرٰهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَبِيِّنَا اَباً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
نَبِيّاً وَبِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ لِلْحَقِّ مُوضِحاً وَلِلْجَنَّةِ
وَالنَّارِ قَاسِماً وَبِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ اِخْوَاناً لَا اُشْرِكُ بِاللّٰهِ
شَيْئاً وَلَا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيّاً وَلَا اَدَّعِي مَعَهُ اِلٰهاً لَا اِلٰهَ

اِلَّا

إلا الله وحده لا شريك له إلها واحدا أحدا فردا صمدا لم يتخذ
صاحبة ولا ولدا اللهم إني أسألك بالعظيم من آلائك والقديم
من نعمائك والمخزون من أسمائك وما وارت الحجب من بهائك
ومعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وبك
وحدك لا شريك لك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن ترحم
هذه النفس الجزوعة وهذا البدن الهلوع الذي لا يطيق حر
شمسك فكيف حر نارك إن تعاقبني لا يزيد في ملكك شيء وإن
تعف عني لا ينقص من ملكك شيء أنت يا رب بخلقك أرحم و
بعبادك أعلم وبسلطانك أرءف وبملكك أقدم وبعفوك
أكرم وعلى عبادك أنعم لا يزيد في ملكك طاعة المطيعين ولا
ينقص منه معصية العاصين واعف عني يا أكرم الأكرمين
ويا أرحم الراحمين ألوذ بعزتك واستظل بفنائك واستجير
بقدرتك واستغيث برحمتك واعتصم بحبلك ولا أثق
إلا بك ولا ألجأ إلا إليك يا عظيم الرجاء يا كاشف البلاء
يا أحق من تجاوز وعفا اللهم إن ظلمي مستجير بعفوك وخوفي
مستجير بأمانك وفقري مستجير بغناك ووجهي البالي الفاني
مستجير بوجهك الدائم الباقي الذي لا يفنى ولا يزول يا من
لا يشغله شأن عن شأن لا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا

تجعل الدنيا اكبر همنا ولا تسلط علينا من لا يرحمنا وعد بحلمك
على جهلنا وباحسانك على اسآءتنا وبقوتك على ضعفنا و
بغناك على فقرنا واعذنا من الاذى والقذى والضر و
سوء القضاء وشماتة الاعداء وسوء المنظر في المال و
الدين والاهل والولد وعند معاينة الموت اللهم يا
رب نشكو غيبة نبينا عنا وقلة ناصرنا وكثرة عدونا
وشدة الزمان علينا ووقوع الفتن بنا وتظاهر الخلق علينا
اللهم صل على محمد وال محمد وافرج ذلك بفرج منك تعجله ونصر
تعزه وحق تظهره اللهم وابعث بقائم ال محمد صلى الله عليه واله
للنصر لدينك واظهار حجتك والقيام بامرك وتطهير ارضك
من ادناسها برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اعوذ بك
ان اوالي لك عدوا او اعادي لك وليا او اسخط لك رضى
او ارضى لك سخطا او اقول لحق هذا باطل او اقول لباطل هذا
حق او اقول للذين كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا سبيلا
اللهم صل على محمد واله واتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة
حسنة وقنا برحمتك عذاب النار و سابقا مذكور شد که عمل
استفتاح را نیز در این روز بعمل آوردن مستحب است

فصل سیم

در بیان اعمال ضروریه شب عید قربان و روز و ایام تشریق است اعنی

یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید اضحی از جملهٔ چهار شب است که احیای آنها سنت مؤکد است و منقولست که در این شبها درهای آسمان بسته نمیشود برای آنکه صداهای دعای حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای مگس عسل در میان کند و حق تعالی حاجیان را ندا میکند که منم پروردگار شما و شمائید بندگان من و حق مرا ادا کردید و بر من لازم است که دعای شما را مستجاب کردانم هر که مستحق آمرزش است همه گناهان او را می‌آمرزد و هر که سزاوار نیست گناهش را کم میکند پس هر که با ایشان در عبادت و دعا شریک شود در ثواب با ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این شب سنت است و منقولست که هر که آنحضرت را در این شب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود اما اعمال روز عید غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و بهتر آنست که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان غیبت امام علیه السلام سنت مؤکد است و بگمان فقیر واجب است بشرایط مقرره و نمازش بهمان کیفیت است که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید آنجا مذکور شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است و این رساله گنجایش ذکر آنها

در اعمال عید

ندارد وبهترین دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش این است
اللّهمّ هذا یوم مبارک و اکر دعای چهل و ششم را که اولش یا من
یرحم من لا یرحمه العباد است بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ
قدیمه صحیفه استحباب خواندن ان دعا نیز وارد شده است ودعای ندبه
بهترین دعاهاست و در این روز و سایر اعیاد سنت است خواندن چنانچه
انشاء الله تعالی بعد از این در ضمن زیارات مذکور خواهد شد و در
این عید سنت است که افطار بعد از نماز از کوشت قربانی بشود و از جمله
احکام این عید قربانی است وان سنت مؤکد است و بعضی از علما
واجب دانسته اند اکر قدرت بران داشته باشد و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که اضحیه واجب است بر هر مسلمانی
و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال خود اکر خواهی بکن
و اکر خواهی مکن و از ام سلمه زوجه حضرت رسول صلی الله علیه
و اله منقولست که بان حضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت
اضحیه ندارم ایا قرض کنم و اضحیه کنم حضرت فرمود که قرض کن
که ان قرض را خدا ادا میکند و بهتر انست که در روز عید بکشد و
روز یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اکر در منی باشد روز
سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر انست که در دهه ذی الحجه خریده باشد
و مکروه است قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد

کیفیت قربانی

ومیباید یا شتر یا گاو یا گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگررا
قربانی نمیتوان کرد واگر شتر باشد میباید پنجسال تمام داشته باشد یا
زیاده واگر گاو یا بز باشد میباید یکسالش تمام باشد و داخل در
سال دویم شده باشد واگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است
واگر گوسفند باشد شش ماهه کافی است واگر هفت ماهش تمام شده باشد
بهتر است و میباید نقصی در اعضایش نبوده باشد و کور یک چشم یا هر دو
چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد که در راه رفتن برابر سوار باشد و گوشش
بریده نباشد واگر شق شده باشد و جدا نشده باشد باکی نیست واگر
شق نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد واگر پوستش
نیز نشکسته باشد بهتر است و بهتر آنست که بیمار و بسیار پیر نبوده باشد
و سنت است که فربه باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه بر گرده
اش نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را بریده باشند و اگر
خصیه اش را مالیده باشند واگر بغیر خصی بهم نرسد خصی را قربانی
میتوان کرد و سنت است که اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده
باشد واگر گوسفند یا بز باشد نر باشد و سنت است که خود
بکشد واگر نتواند دست بر روی دست قصاب بگذارد و مددی
بکند و طریق کشتن آنست که اگر شتر باشد نحر کند یعنی حربه را ما نند
کارد یا نیزه در گودال پائین گردن فرو برد واگر عوض آن ذبح

مکروه است

کند حرام میشود و واجب است که رو بقبله برادرد او را و نام خدا
ببرد و سنت است که او را ایستاده بدارد و رو بقبله و هر دو دستش را
از سر پا تا زانو بریسمانی یا تسمه برپیچد و انکه نحر میکند در جانب
راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اکر کاو یا
کوسفند یا بز باشد باید که چهار رک را از کردنش ببرد یعنی
حلقوم و دو رک بزرک که در دو جانب حلقوم است و رکی که
در پشت حلقوم است که اب و علف از ان رک بجوف او میرود
و اکر انها را نحر کند حرام میشود و سنت است که دعا بخوانند در
وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلم منقولست که چون
قربانی را بخری روی انرا بقبله کن و در وقت نحر یا ذبح بکو
وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا اَنَا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ اِنَّ صَلٰوتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اَللّٰهُمَّ مِنْكَ
وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ پس نحر یا ذبح کند و بکوید اَللّٰهُمَّ
تَقَبَّلْ مِنِّي و فرمود که تا نمیرد سرش را جدا مکن و چون پوست بکنند
سنت است که یک حصه را خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر انست که
خود بان افطار کند و یک حصه را برای همسایکان بهدیه بفرستد
و اکر پریشان باشند بهتر است و یک حصه را بفقرا و سؤال

کنندکان

کند کان ندهد و اکر اکثر را تصدق کند شاید بهتر باشد و سنت است
که پوست و کله و جمیع اعضای حلال از تصدق کند و تصرف نکند
و بقصاب ندهد مکر انکه قصاب پریشان باشد و بتصدق باو
بدهد و در حدیث صحیح وارد شده است که پوستش را میتواند
دباغت کند و بر روی ان نماز کند و بنشیند و اکر کوسفند یافت
نشود سنت است که قیمت وسطش را تصدق کند و اکر یک حیوان
برای خود و عیال بکشد کافی است و اکر یکی از برای خود و یکی از
برای عیال بکشد بهتر است و اکر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر
خواهد بود و از برای پدر و مادر و خویشان که مرده باشند
قربانی کردن خوب است و اکر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم
قربانی کند ظاهرا خوب است و منقول است که حضرت رسول صلی الله
علیه و اله دو کوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که
خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده از اهل بیت من و
در دویم فرمودند خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است
از امت من و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه هر سال اول
یک کوسفند قربانی میکرد و میفرمود خداوندا این از پیغمبر تست پس یک
کوسفند دیکر از برای خود قربانی میکرد و اکر جمعی قادر نباشند
که هر یک قربانی جدا بکنند جایز است که با یکدیکر شریک شوند تا هفت

نفر بلکه تا هفتاد نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید در ایام

معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث معتبره منقول

است که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در منی باشد عقب

پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است و اخرش صبح روز

سیزدهم و در سایر شهرها عقب ده نماز که از ظهر روز عید است

تا صبح روز دوازدهم و مشهور استحباب است و بعضی واجب دانسته

اند و اقلش بعد از هر نماز یک مرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و

بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوب است و طریق تکبیر موافق حدیث

صحیح اینست اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ

اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی هَدٰانَا اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا رَزَقَنَا

مِنْ بَهِیمَةِ الْاَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا اَبْلَانَا **فصل چهارم** در فضیلت

روز غدیر عید غدیر هجدهم اینماه است و عظیم ترین اعیاد است و

احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال ان

زیاده از حد و احصا است و در اینمقام بچند حدیث اکتفا مینمایم

بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون روز

قیامت شود چهار روز را ببرند بعرش الهی بزنند بازینت تمام مانند

عروسی که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر

و روز جمعه و روز عید غدیر و روز غدیر در میان انها مانند

ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حق تعالی ابرهیم
خلیل علیه السلام را از آتش نجات داد و این روز را روزه داشت
برای شکر حق تعالی وان روزیست که خدا در ان روز کامل
کردانید دین را بانکه حضرت رسول صلی الله علیه و اله رخصت
امیر المؤمنین علیه السلام را نصب کرد بخلافت و فضیلت او را و اوصی
بودن او را ظاهر کردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را
و این روز کامل شدن دین است و روزیست که بینی شیطان بر خاک
مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان و دوستان ال
محمد صلی الله علیه و اله در این روز مقبول میشود و این روزی
است که حق تعالی عملهای مخالفان و سنیان را باطل میکند مانند
ذرّها که در میان هوا پراکنده میشود و این روزیست که خدای عز
و جل امر میکند جبرئیل را که کرسی کرامت خدا را در برابر بیت المعمور
و جبرئیل بران کرسی بالا میرود و ملائکه از جمیع اسمانها نزد او جمع میشوند
و ثنا میکنند بر محمد و ال محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیر
المؤمنین و ائمه طاهرین علیهم السلام و دوستان ایشان از فرزندان
ادم و این روزیست که امر میکند حق تعالی ملائکه نویسندگان اعمال را
که قلم بردارند از محبان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز از روز
عید غدیر و ننویسند هیچ خطا و گناه ایشانرا برای کرامت محمد و علی

نصب کند

و ائمه صلوات الله علیهم و این روزی است که خدا زیاد میکرد اند مال کسی
را که عبادت خدا کند در این روز و توسعه دهد روزی را بر عیال خود
و برادران مؤمن خود و او را آزاد میکرد اند از آتش جهنم و این روزی
است که خدا سعی شیعیان را شکر میکند یعنی مزد میدهد و گناه
ایشانرا می امرزد و عمل ایشان را قبول میکند و این روزیست که خدا
غمهای شیعیانرا زایل میکرد اند و گناهان ایشانرا کم میکند و روز
بخشش است و روز عطیه است و روز پهن کردن علم است و روز
بشارت است و روز عید بزرک است و روزیست که دعاها در
ان مستجاب میکردد و روز موقف بزرک است و روز پوشیدن
جامهای نیکوست و روز بخشیدن کناهان شیعیان امیر المؤمنین
است و روزیست که بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد
و روز خشنودی است و روز عید اهل بیت محمد صلی الله علیه و اله
است و روز قبول اعمال است و روز طلب زیادتی ثواب است و
روز استراحت مؤمنان است و روز سوداکری ایشان است و روز
دوستی کردن شیعیان است بایکدیکر و روز رسیدن برحمت خدا است
و روز ترك کبایر و کناهان است و روز عبادت است و روز افطار
فرمودن روزه داران است پس هر که روزه داری را افطار فرماید
چنان است که ده فئام را اطعام کرده باشد و هر فئامی صد هزار

کس

در فضایل روز غدیر که هجدهم ذی الحجه است

تهنیت روز غدیر

کرامت و روز تهنیت و مبارکباد است پس هر مؤمن که دیگری را ملاقات
کند چنین تهنیت بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّکِینَ بِوِلَایَةِ
اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ یعنی حمد و سپاس خداوندی
را سزاست که کردانید ما را از آنها که چنگ زده اند در ولایت
و محبت پادشاه مؤمنان و این روز تبسّم است در روی مؤمنان
پس هر که تبسّم کند در روی برادر مؤمن خود در روز غدیر حق تعالی
نظر کند در روز قیامت بسوی او برحمت و بر او ده هزار حاجت
او را و بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و
روی او را نورانی کرداند و این روز زینت است پس هر که زینت
کند برای روز غدیر حق تعالی بیامرزد از برای او هر کناهی که کرده
است از صغیره یا کبیره و بفرستد حق تعالی بسوی او ملکی چند
را که بنویسند برای او حسنات و بلند کردانید برای او درجات
تا سال اینده مثل این روز پس اکر بمیرد شهید مرده باشد و
ثواب شهیدان داشته باشد و اکر زنده باشد سعادتمند
زندکانی کند و هر که طعام دهد در این روز مؤمنی را چنان باشد
که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن
کند در این روز مؤمنی را داخل کرداند خدا در قبر او هفتاد
نور و قبرش را کشاده کرداند و زیارت کنند او را در قبر او هر روز

دهند
هفتاد هزار ملک و بشارت او را بهشت و در روز غدیر حق تعالی عرض کرد
ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت را بر اهل اسمانهای هفتگانه پس پیشی
گرفتند باقرار بان اهل اسمان هفتم پس زینت داد از ان بعرش پس بعد از
ان سبقت گرفتند اهل اسمان چهارم پس زینت داد از ان به بیت المعمور
پس سبقت گرفت باقرار بما اهل بیت اهل اسمان اول پس از ان زینت بخشید
بستارگان پس حق تعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت
باقرار بان مکه معظمه پس زینت داد از ان بکعبه پس پیشی گرفت مدینه
طیبه پس زینت داد از ان بمحمد مصطفی صلی الله علیه و اله پس سبقت
کرد بان شهر کوفه پس زینت داد از ان بقبر حضرت امیر المومنین علیه السلم
پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد سه
کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر
در انها بهم رسید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین
سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر یک
که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نگردید و باز در روز غدیر عرض
کرد ولایت ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه
قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان
هر مرغ که قبول کرد سخن گو و خوش اواز گردید و هر یک که قبول
نکرد لال و بدآواز شد و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المومنین

علیه السلام در روز غدیر مانند مثل ملائکه است در قبول کردن سجده آدم
علیه السلام و مثل انها که قبول ولایت انحضرت نکردند در روز غدیر
مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجده آدم و در روز غدیر
این آیه نازل شد اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِینَکُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتِی وَرَضِیتُ
لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِیناً یعنی امروز کامل کرده ایم از برای شما دین شما را
و تمام کرده ایم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین
شما پس حضرت فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبری را مگر
انکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب کرده است و کلینی
بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند
که ایا مسلمانان را عیدی هست غیر جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی
عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است
فرمود که آن روزیست که نصب کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله
امیر المؤمنین علیه السلام را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولا و
اقای اویم علی مولا و اقا و پیشوای اوست و ان روز هجدهم ذی
الحجه است راوی گفت چکار در ان روز باید کرد فرمود که باید
روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و ال محمد علیه و علیهم السلام
را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول
خدا صلی الله علیه و اله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید کرداند

وهر پیغمبری وصی خود را وصیت کرد که این روز را عید کرداند و
بروایت دیگر فرمود که روزه روز غدیر کفاره شصت سال
گناه است وبروایت دیگر منقولست که مفضل از حضرت صادق
علیه السلم پرسید که امم میکنی مرا که روز غدیر را روزه بدارم فرمود
اری والله اری والله اری والله بدرستی که خدا در این
روز توبه حضرت ادم را قبول کرد وبشکران این روز را روزه
داشت ودر این روز خدا حضرت ابرهیم را از آتش نجات داد
وبشکران این روز را روزه داشت ودر این روز حضرت
موسی هرون را وصی خود کرداند واین روز را بشکران نعمت
روزه داشت ودر این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود
شمعون الصفا را ظاهر کرداند واین روز را بشکر حق تعالی
روزه داشت ودر این روز حضرت رسول صلی الله علیه واله
حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه را خلیفه وجانشین خود
کرداند وفضیلت ووصایت او را بر خلق ظاهر کرداند و
این روز را بشکر این نعمتها روزه داشت واین روز روزه
داشتن است وروز عبادت است وروز طعام دادن است
وروز نیکی کردن است با برادران مؤمن وروزیست که خدا از
مؤمنان خشنود میکردد وبینی شیطان بر خاک مالیده میشود

و بسند معتبر از ابن ابی بصیر منقولست که گفت روزی در خدمت امام
رضا علیه السلم بودم و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز
غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت فرمود
که پدرم از پدرانش روایت کرد که روز غدیر در آسمان مشهورترست
از زمین و بدرستی که خدا را در فردوس اعلی قصری هست که یک
خشت آن از طلا و یک خشت از نقره و در آن قصر صد هزار قبه
است از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش
مشک و عنبر است و در آن چهار نهر جاریست نهری از شراب و
نهری از آب و نهری از شیر و نهری از عسل و در دور آن
درختان هست از انواع میوها و بر آن درختان مرغان خوش
الحان هستند بدنهای آنها از مروارید است و بالهای ایشان از
یاقوت و بانواع نغمها خوانندگی میکنند چون روز عید غدیر میشود
در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس و
تهلیل حق تعالی میکنند و آن مرغان پرواز میکنند و در میان
آن آب فرو میروند و بر آن مشک و عنبر می غلطند و چون ملائکه
جمع میشوند پرواز میکنند و مشک و عنبر بر سر ایشان می افشانند
و در این روز نثار حضرت فاطمه صلوات الله علیها را که در شب
زفاف آنحضرت از سدرة المنتهی و درخت طوبی نثار کردند برای

یکدیگر هدیه میفرستند و چون اخر این روز میشود از جانب رب علی
بایشان ندا میرسد که برگردید بسوی درجها و مرتبهای خود پس بتحقیق
که ایمن کردید از گناه و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال آینده
برای کرامت محمد و علی صلوات الله علیهما پس حضرت فرمود ای پسر ابی
نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
حاضر شوی بدرستی که خدا در این روز می امرزد از هر مرد مؤمن و زن
مؤمنه گناه شصت ساله ایشانرا و در این روز ازاد میکند از اتش
جهنم دو برابر انچه ازاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب
فطر و یکدرهم که در این روز ببرادران مؤمن بدهی برابر است با هزار
درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز ببرادران خود
و شاد کردان هر مرد مومن و زن مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت
این روز را بدانند چنانچه باید هر اینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان
مصافحه کنند و زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این
روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور و موافق روایت صفوانی و
غیر ان اگر از دور زیارت کند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند و در رکعت
اول سوره انا انزلناه و در رکعت دویم سوره قل هو الله احد بخوانند پس
این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی وَلِیِّکَ وَاَخِی نَبِیِّکَ وَوَزِیرِهٖ وَ
حَبِیبِهٖ وَخَلِیلِهٖ وَمَوْضِعِ سِرِّهٖ وَخِیَرَتِهٖ مِنْ اُسْرَتِهٖ وَوَصِیِّهٖ وَ

صفوته وخالصته وامينه ووليه واشرف عترته الذين امنوا
به وابي ذريته وباب حكمته والناطق بحجته والداعي الى شريعته
والماضي على سنته وخليفته على امته سيد المسلمين وامير المؤمنين
وقائد الغر المحجلين افضل ما صليت على احد من خلقك واصفيائك
واوصياء انبيائك اللهم اني اشهد انه قد بلغ عن نبيك صلى
الله عليه واله ما حمل ورعى ما استحفظ وحفظ ما استودع
وحلل حلالك وحرم حرامك واقام احكامك ودعا الى سبيلك
ووالى اوليائك وعادى اعداءك وجاهد الناكثين عن سبيلك
والقاسطين والمارقين عن امرك صابرا محتسبا مقبلا غير مدبر لا
تاخذه في الله لومة لائم حتى بلغ في ذلك الرضا وسلم اليك القضا
وعبدك مخلصا ونصح لك مجتهدا حتى اتاه اليقين فقبضته اليك
شهيدا سعيدا وليا تقيا رضيا زكيا هاديا مهديا اللهم
صل على محمد وعليه افضل ما صليت على احد من انبيائك و
اصفيائك يا رب العالمين واکر اشاره کند بانکشت شهادت بجانب
قبر شريف انحضرت واين زيارت را نيز بخواند بهتر است السلام
عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا
امين الله في ارضه وحجته على عباده اشهد لقد جاهدت
يا امير المؤمنين في الله حق جهاده وعملت بكتابه واتبعت سنن

نَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتّٰى دَعَاكَ اللهُ اِلٰى جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ
اِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ لَكَ كَرِيمَ ثَوَابِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ فِي قَتْلِهِمْ
اِيَّاكَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلٰى جَمِيعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ
مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِيَائِكَ مَحْبُوبَةً
فِي اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عِنْدَ نُزُولِ بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ
نَعْمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آلَائِكَ مُشْتَاقَةً اِلٰى فَرْحَةِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّدَةً
التَّقْوٰى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ اَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِاَخْلَاقِ
اَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَثَنَائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ
قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ اِلَيْكَ وَالِهَةٌ وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ اِلَيْكَ شَارِعَةٌ
وَاَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ اِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ
فَازِعَةٌ وَاَصْوَاتَ الدَّاعِينَ اِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَاَبْوَابَ الْاِجَابَةِ
لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنَابَ اِلَيْكَ
مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكٰى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغَاثَةَ لِمَنِ
اسْتَغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْذُولَةٌ
وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَّاتِ مَنِ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَاَعْمَالَ
الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزَاقَ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَ
عَوَائِدَ الْمَزِيدِ اِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَ

حوائج

حوائج خلقك عندك مقضية وجوائز السائلين عندك موفرة وعوائد المزيد متواترة وموائد المستطعمين معدة ومناهل الظماء لديك مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع بيني وبين اوليائي واحبائي بحق محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والائمة من ذرية الحسين ائمتي انك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في منقلبي ومثواي واكر بعد از نماز اول

این زیارت را بعمل آورد و اخوان دعا را بخواند شاید بهتر باشد و شب غدیر نیز شب بسیار مبارکی است و در شب نیز مناسب است که این زیارت را بعمل آورند و نمازی در شب وارد شده است چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودیم و اما فضیلت روزه داشتن و تصدق کردن وافطار روزه دار نمودن در این روز در این ابواب احادیث بسیار است از جمله آنها این روایت است که حضرت صادق علیه السلم فرمود که روزهٔ روز عید غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر بیابد و روزه بدارد روزهٔ این روز برابر است با ثواب او و روزه اش برابر است نزد خدا با صد حج وصد عمره و این عید بزرگ خداست و خدا نفرستاده است پیغمبری را مگر آنکه این روز را عید کرده است و حرمت او را دانسته است ونامش در آسمان روز عهد معهود است ونامش در زمین روز میثاق ماخوذ وجمع مشهود است وهرکه در این روز مومنی را افطار فرماید

ثواب روزه روز غدیر

ثواب کسی دارد که روزه دار را طعام دهد و آب دهد باین عدد که
مذکور شد در سال قحط از پیغمبران و اوصیا و شهیدان و صالحان
و یک درهم که در این روز تصدّق کند برابر است با صد هزار درهم
که در روزهای دیگر تصدّق کنند پس فرمود که شاید گمان کنی که
خدا روزی خلق کرده است که حرمتش از این بیشتر باشد نه والله
نه والله نه والله و بروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با
شصت ماه از ماههای حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید
و سرور و شادی است و بسند معتبر از فیاض بن محمّد منقولست که
گفت در روز عید غدیر در مرو در خدمت حضرت امام رضا
علیه السّلام بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان خویشان و
اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشانرا نگاه داشته بود که در شب
افطار کنند و بخانهای ایشان طعام و زرها و خلعتها فرستاد حتی
انگشتر و کفش نیز فرستاد و با ایشان خلعتهای فاخر شفقت فرمود
و ملازمان و خدمتکاران خود را از جامهای نو بسیار نفیس پوشانیده
بود و فضیلت این روز را برای مردم نقل میفرمود از جمله آنها گفت که
در بعضی از سالهای خلافت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
روز جمعه با عید غدیر در یک روز جمع شد پس بعد از پنج ساعت که
از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبه طولانی خواند و فضایل

غدیر را

غدیر را بسیار دریافت فرمود و نامهای بسیار از برای این روز ذکر کرد
پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید بخانهای خود و توسعه
کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت ببرادران مؤمن خود
و در خانهای خود برادران مؤمن را جمع کنید و نیکوئی کنید نسبت
با یشان و یکدیگر را تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان کردن
در این روز مال را و عمر را زیاد میکند و مهربانی با یکدیگر کردن
موجب مزید رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با
عیال خود و برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید و
هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان
و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود برابر کنید بدستی که دادن یك
درهم در این روز برابر است با دویست هزار درهم و حق تعالی زیاده
نیز عطا میفرماید و روزه این روز را حق تعالی سنت کردانیده
و ثوابش را مانند ثواب کسی کردانیده که از اول دنیا تا آخر دنیا
عبادت کند بانکه روزها روزه بدارد و شبها بعبادت بایستد
و کسی که برآورد حاجت برادر مؤمنی را پیش از انکه او اظهار کند
و از روی رغبت و خواهش با او نیکی کند چنان باشد که این روز
را روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت کرده باشد و هر
که در شبش مؤمنی را افطار فرماید چنان باشد که هزار هزار پیغمبر

وصدیق وشهیدرا افطار فرموده باشد پس چکونه باشد ثواب کسی
که متکفل احوال چندین نفر از مردان و زنان مؤمنه بشود و هرکاه چنین
کند من ضامنم بر خدا که امان یابد از کافر شدن و فقیر شدن و اکر بمیرد در
ان شب یا در ان روز یا بعد از ان تا عید غدیر اینده بدون انکه کبیره
بسیار بری بکند البته امرزیده است و هرکه قرض کند در این روز برای
برادران خود من ضامنم بر خدا که او را زنده بدارد یا بمیراند ان قرض را
از او متحمل شود و از دوش او بردارد و چون با یکدیکر ملاقات کنند مصافحه
کنید و بزبانها یکدیکر را تهنیت بکوئید و انچه کفتم حاضران بغایبان بکویند
و توانکران رعایت کنند فقیران را واغنیا دستکیری کنند ضعیفان را
وحضرت رسول صلی الله علیه و اله مرا بهمه اینها امر فرموده و بدانکه
غسل در اول این روز سنت مؤکد است واما کیفیت نماز روز عید غدیر
نماز مشهورش انست که از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند
که هرکه در این روز نیم ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا اورد
و در هر رکعت سورهٔ حمد یك مرتبه و قل هو الله احد و انا انزلناه و
ایة الکرسی تا هم فیها خالدون هر یك را ده مرتبه بخواند برابر باشد
نزد حق تعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجت از حاجتهای
دنیا واخرت که از خداوند کریم سؤال کند البته باسانی و عافیت
براورده شود و چون برادر مومن را ملاقات کنی بکو

الحمد

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنَا بِهٰذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِينَ بِعَهْدِهِ الَّذِي
عَهِدَهُ اِلَيْنَا وَمِيثَاقِهِ الَّذِي وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ اَمْرِهِ
وَالْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ
یعنی سپاس خداوندی راسزاست که ما را گرامی داشت باین روز
وگردانید ما را از ایمان آورندگان وگردانید ما را از وفاکنندگان
بعهد خود که عهد گرفته است بر ما وبپیمانی که محکم گردانیده است بر ما
که ولایت والیان امر امامت است وانها که حکم میکنند بعدالت در
میان خلق ونگردانید ما را از انکار کنندگان وتکذیب کنندگان
بروز جزا وفرمود که بعد از نماز این دعا بخواند رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا
يُنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ
كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ شَهِيدًا وَاُشْهِدُ مَلَآئِكَتَكَ وَاَنْبِيَاءَكَ
وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمٰوَاتِكَ وَاَرَضِيكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَعْبُودُ فَلَا نَعْبُدُ سِوَاكَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ
الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
رَبَّنَا سَمِعْنَا وَاَجَبْنَا وَصَدَّقْنَا الْمُنَادِيَ رَسُولَكَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اِذْ نَادٰى بِنِدَاءٍ عَنْكَ بِالَّذِي اَمَرْتَهُ اَنْ يُبَلِّغَ

ما انزلت اليه من ولاية وليّ امرك وحذّرته وانذرته ان
لم يبلّغ ما امرته ان تسخط عليه ولمّا بلّغ رسالاتك عصمته
من الناس فنادى مبلّغا عنك الا من كنت مولاه فعليّ مولاه
ومن كنت وليّه فعليّ وليّه ومن كنت نبيّه فعليّ اميره ربّنا
قد اجبنا داعيك النذير محمّدا عبدك ورسولك الى الهادي
المهديّ عبدك الذي انعمت عليه وجعلته مثلا لبني
اسرائيل عليّ امير المؤمنين ومولاهم ووليّهم ربّنا واتّبعنا
مولانا ووليّنا وهادينا وداعينا وداعي الانام وصراطك
المستقيم وحجّتك البيضاء وسبيلك الداعي اليك على بصيرة هو
ومن اتّبعه وسبحان الله عمّا يشركون واشهد انّه الامام الهادي
الرشيد امير المؤمنين الذي ذكرته في كتابك وقولك الحقّ
انّك قلت في امّ الكتاب لدينا لعليّ حكيم اللهمّ فانّا نشهد بانّه
عبدك والهادي بعد نبيّك النذير المنذر وصراطك
المستقيم وامير المؤمنين وقائد الغرّ المحجّلين وحجّتك البالغة
ولسانك المعبّر عنك في خلقك وانّه القائم بالقسط في
بريّتك وديّان دينك وخازن علمك وامينك المامون
الماخوذ ميثاقه وميثاق رسولك عليهما السّلم من جميع خلقك
وبريّتك شاهدا بالاخلاص لك والوحدانيّة والربوبيّة بانّك

انت الله لا اله الا انت وان محمدا عبدك ورسولك وان عليا
امير المؤمنين جعلته وليك والاقرار بولايته تمام وحدانيتك
وكمال دينك وتمام نعمتك على جميع خلقك وبريتك فقلت
وقولك الحق اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت
لكم الاسلام دينا فلك الحمد بموالاته واتمام نعمتك علينا بالذي
جددت من عهدك وميثاقك وذكرتنا ذلك وجعلتنا من اهل
الاخلاص والتصديق بميثاقك ومن اهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا
من اتباع المغيرين والمبدلين والمحرفين والمبتكين آذان الانعام
والمغيرين خلق الله ومن الذين استحوذ عليهم الشيطان فانسيهم
ذكر الله وصدهم عن السبيل والصراط المستقيم اللهم العن
الجاحدين والناكثين والمغيرين والمبدلين والمكذبين بيوم
الدين من الاولين والاخرين اللهم فلك الحمد على انعامك علينا
بالهدى الذي هديتنا به الى ولاة امرك من بعد نبيك صلى
الله عليه واله الائمة الهداة الراشدين واعلام الهدى
ومنار القلوب والتقوى والعروة الوثقى وكمال دينك و
تمام نعمتك ومن بهم وبموالاتهم رضيت لنا الاسلام دينا
ربنا فلك الحمد امنا وصدقنا بمنك علينا بالرسول النذير
المنذر والينا وليهم وعادينا عدوهم وبرئنا من الجاحدين

والمكذبين بيوم الدين اللهم فكما كان ذلك من شانك يا صادق
الوعد يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كل يوم في شان اذ اتممت
علينا نعمتك بموالاة اوليائك المسئول عنهم عبادك فانك
قلت ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم وقلت وقولك الحق وقفوهم
انهم مسئولون ومننت علينا بشهادة الاخلاص وبولاية اولياءك
الهداة بعد النذير المنذر السراج المنير فاكملت لنا بهم الدين
واتممت علينا النعمة وجددت لنا عهدك وذكرتنا ميثاقك
الماخوذ منا في ابتداء خلقك ايانا وجعلتنا من اهل الاخلاص
ولم تنسنا ذكرك فانك قلت واذ اخذ ربك من بني ادم من ظهورهم
ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا بمنك
ولطفك فانك انت الله لا اله الا انت ربنا ومحمد صلى الله
عليه واله عبدك ورسولك ونبينا وعلي امير المؤمنين
عبدك الذي انعمت به علينا وجعلته اية لنبيك صلى الله
عليه واله واتيك الكبرى وصراطك المستقيم والنبا
العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه مسئولون اللهم فكما
كان من شانك ان انعمت علينا بالهداية الى معرفتهم فليكن
من شانك ان تصلي على محمد وال محمد وان تبارك لنا في يومنا
هذا الذي اكرمتنا به وذكرتنا فيه عهدك وميثاقك و

الكمل

اكملت دينا واتممت علينا نعمتك وجعلتنا بمنك من اهل الاجابة
لك والبراءة من اعدائك واعداء اوليائك المكذبين بيوم الدين
فاسئلك يا رب تمام ما انعمت وان تجعلنا من الموقنين ولا تلحقنا
بالمكذبين واجعل لنا قدم صدق مع المتقين واجعلنا مع
المتقين اماما يوم ندعو كل اناس بامامهم واحشرنا في زمرة اهل
بيت نبيك الائمة الصادقين واجعلنا من البراء من الذين
هم دعاة الى النار ويوم القيمة هم من المقبوحين واحينا على
ذلك ما احييتنا واجعل لنا مع الرسول سبيلا واجعل لنا قدم
صدق في الهجرة اليهم واجعل محيانا خير المحيا ومماتنا خير الممات
ومنقلبنا خير المنقلب على موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك
حتى توفانا وانت عنا راض قد اوجبت لنا جنتك برحمتك يا ارحم
الراحمين والمثوى من جوارك في دار المقامة من فضلك لا يمسنا
فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر
عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا على
رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد اللهم
احشرنا مع الائمة الهداة من ال رسولك نؤمن بسرهم
وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم اللهم اني اسئلك بالحق
الذي جعلته عندهم وبالذي فضلتهم به على العالمين جميعا

ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمتنا فيه بالموافاة بعهدك الذي عهدته الينا وبالميثاق الذي واثقتنا به من موالاة اوليائك والبراءة من اعدائك ان تتم علينا نعمتك ولا تجعله مستودعا واجعله مستقرا ولا تسلبنا ابدا ولا تجعله مستعادا واذ فقنا مرافقة وليك الهادي المهدي الى الهدى وتحت لوائه وفي زمرته شهداء صادقين على بصيرة من دينك انك على كل شيء قدير واكر اين عمل برا و دشوار باشد باين روايت عمل كند كه شيخ مفيد وديكران از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده اند كه هر كه در روز غدير دو ركعت نماز بكند هر وقت كه خواهد واكر نزديك بزوال بكند كه در آن ساعت حضرت رسول صلى الله عليه وآله حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه را در غدير خم براى مردم بامامت و خلافت نصب كرد بهتر است يعنى بهر سوره كه خواهد واكر در ركعت اول انا انزلناه و در ركعت دويم قل هو الله احد بخواند چنانچه در روايت معتبر ديكر وارد شده است بهتر است پس بسجده رود وصد مرتبه شكرا لله يا شكرا بكويد وچون سر از سجده بردارد اين دعا بخواند اللهم انى اسألك بان لك الحمد وحدك لا شريك لك وانك واحد احد صمد لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفوا احد وان محمدا عبدك ورسولك صلواتك

عليه وآله يا من هو كل يوم في شأن كما كان من شأنك أن تفضلت
علي بأن جعلتني من أهل إجابتك وأهل دينك وأهل دعوتك
ووفقتني لذلك في مبتدأ خلقي تفضلاً منك وكرماً وجوداً ثم
أردفت الفضل فضلاً والجود جوداً والكرم كرماً رأفة منك و
رحمة إلى أن جددت ذلك العهد لي تجديداً بعد تجديدك خلقي
وكنت نسياً منسياً ناسياً ساهياً غافلاً فأتممت نعمتك بأن ذكرتني
ذلك ومننت به علي وهديتني له فليكن من شأنك يا إلهي
وسيدي ومولاي أن تتم لي ذلك ولا تسلبنيه حتى تتوفاني على
ذلك وأنت عني راض فإنك أحق المنعمين أن تتمم نعمتك علي
اللهم سمعنا وأطعنا وأجبنا داعيك بمنك فلك الحمد غفرانك
ربنا وإليك المصير آمنا بالله وحده لا شريك له وبرسوله محمد
صلى الله عليه وآله وصدقنا وأجبنا داعي الله واتبعنا
الرسول في موالاة مولانا ومولى المؤمنين أمير المؤمنين علي بن أبي
طالب عبد الله وأخي رسوله والصديق الأكبر والحجة على
بريته المؤيد به نبيه ودينه الحق المبين علماً لدين الله
وخازناً لعلمه وعيبة غيب الله وموضع سر الله وأمين
الله على خلقه وشاهده في بريته اللهم ربنا إننا سمعنا
منادياً ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر

لنا ذنوبنا وكفّر عنّا سيّئاتنا وتوفّنا مع الابرار ربّنا واتنا ما
وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انّك لا تخلف الميعاد
فانّا ربّنا بمنّك ولطفك اجبنا داعيك واتّبعنا الرّسول و
صدّقناه وصدّقنا مولى المؤمنين وكفرنا بالجبت والطّاغوت
فولّنا ما تولّينا واحشرنا مع ائمّتنا فانّا بهم مؤمنون موقنون
ولهم مسلّمون امنّا بسرّهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم وحيّهم
وميّتهم ورضينا بهم ائمّةً وقادةً وسادةً وحسبنا بهم
بيننا وبين الله دون خلقه لا نبتغي بهم بدلاً ولا نتّخذ من
دونهم وليجةً وبرئنا الى الله من كلّ من نصب لهم حرباً من الجنّ و
الانس من الاوّلين والاخرين وكفرنا بالجبت والطّاغوت و
الاوثان الاربعة واشياعهم واتباعهم وكلّ من والاهم
من الجنّ والانس من اوّل الدّهر الى اخره اللّهمّ انّا نشهدك انّا
ندين بما دان به محمّد وال محمّد صلّى الله عليه واله وقولنا
ما قالوا وديننا ما دانوا به ما قالوا به قلنا وما دانوا به
دنّا وما انكروا انكرنا ومن والوا والينا ومن عادوا عادينا
ومن لعنوا لعنّا ومن تبرّؤا منه تبرّأنا منه ومن ترحّموا عليه
ترحّمنا عليه امنّا وسلّمنا ورضينا واتّبعنا موالينا صلوات
الله عليهم اللّهمّ فتمّم لنا ذلك ولا تسلبناه واجعله مستقرّاً

ثابتاً

ثابتاً عندنا ولا تجعله مستعاراً واحينا ما احييتنا عليه
وامتنا اذا امتّنا عليه آل محمد ائمتنا فبهم نأتمّ وايّاهم
نوالي وعدوّهم عدوّ الله نعادي فاجعلنا معهم في الدنيا و
الآخرة ومن المقرّبين فانّا بذلك راضون يا ارحم الراحمين
پس باز بسجده رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شكراً لله
بگويد پس حضرت فرمود كه هر كه اين عمل را بجا آورد ثواب كسي داشته
باشد كه در روز غدير نزد حضرت رسول صلى الله عليه وآله
حاضر شده باشد و با حضرت رسول و امير المؤمنين صلوات الله
عليهما بر ولايت آنحضرت بيعت كرده باشد و درجه او در بهشت با
درجه راست گويان و تصديق كنندگان باشد كه تصديق خدا و
رسول در آن روز از روی اخلاص كردند مانند سلمان و ابوذر
و مقداد و مانند كسي باشد كه شهيد شده باشد با حضرت رسول
و امير المؤمنين و حسن و حسين صلوات الله عليهم و مانند كسي باشد
كه در زير علم حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه و در زير
خيمه آنحضرت بوده باشد از نجيبان و نقيبان و برگزيدگان
اصحاب آنحضرت و ايضاً شيخ مفيد عليه الرحمه روايت كرده است كه
سنت است كه اين دعا را در روز غدير بخوانند اللهمّ انّي اسئلك
بحقّ محمّد نبيّك وعليّ وليّك والشأن والقدر الذي خصصتهما

به دون خلقك ان تصلّى على محمّد وعلىّ وان تبدأ بهما فى كلّ خير عاجل اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد الائمّة القادة والدّعاة السّادة والنّجوم الزّاهرة والاعلام الباهرة وساسة العباد واركان البلاد والنّاقة المرسلة والسّفينة النّاجية الجارية فى اللجج الغامرة اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد خزّان علمك واركان توحيدك ودعائم دينك ومعادن كرامتك وصفوتك من بريّتك وخيرتك من خلقك الاتقياء الانقياء النّجباء الابرار والباب المبتلى به النّاس من اتاه نجى ومن اباه هوى اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد اهل الذّكر الّذين امرت بمودّتهم وفرضت حقّهم وجعلت الجنّة معاد من اقتصّ آثارهم اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد كما امروا بطاعتك ونهوا عن معصيتك ودلّوا عبادك على وحدانيّتك اللّهمّ انّى اسألك بحقّ محمّد نبيّك ونجيبك وصفوتك وامينك ورسولك الى خلقك وبحقّ امير المؤمنين ويعسوب الدّين وقائد الغرّ المحجّلين الوصىّ الوفىّ والصّدّيق الاكبر والفاروق بين الحقّ والباطل والشّاهد لك والدّالّ عليك والصّادع بامرك والمجاهد فى سبيلك لم تأخذه فيك لومة لائم ان تصلّى على محمّد وآل محمّد وان تجعلنى فى هذا اليوم الّذى عقدت فيه لوليّك العهد فى اعناق

خلقك واكملت لهم الدين من العارفين بحرمته والمقرين
بفضله ومن عتقائك وطلقائك من النار ولا تشمت بي
حاسدي النعم اللهم فكما جعلته عيدك الاكبر وسميته في
السماء يوم العهد المعهود وفي الارض يوم الميثاق المأخوذ
والجمع المسئول صل على محمد وآل محمد واقرر به عيوننا واجمع
به شملنا ولا تضلنا بعد اذ هديتنا واجعلنا لانعمك من
الشاكرين يا ارحم الراحمين الحمد لله الذي عرفنا فضل هذا
اليوم وبصرنا حرمته وكرمنا به وشرفنا بمعرفته وهدانا
بنوره يا رسول الله يا امير المؤمنين عليكما وعلى عترتكما وعلى
محبيكما مني افضل السلام ما بقي الليل والنهار وبكما اتوجه الى
الله ربي وربكما في نجاح طلبتي وقضاء حاجتي وتيسير اموري
اللهم اني اسئلك بحق محمد وآل محمد ان تصلي على محمد وآل محمد
وان تلعن من جحد حق هذا اليوم وانكر حرمته فصد عن
سبيلك لاطفاء نورك فابى الله الا ان يتم نوره اللهم فرج
عن اهل بيت محمد نبيك واكشف عنهم وبهم عن المؤمنين الكربات
اللهم املأ الارض بهم عدلا كما ملئت ظلما وجورا وانجز لهم ما
وعدتهم انك لا تخلف الميعاد واگر بعد از این دعا بسجده رود
وصد مرتبه شكرا وصد مرتبه الحمد لله وصد مرتبه با آنچه تواند

بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ اِکْمالِ الدّینِ وَ اِتْمامِ النِّعْمَةِ وَ رِضَی الرَّبِّ الْکَریمِ وَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَ الصَّلوةُ عَلیٰ خَیْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ الطّاهِرینَ بهتر خواهد بود چنانکه سید ابن باقی و کفعمی روایت کرده اند اما شیخ مفید علیه الرحمه این زیادتی را نقل نکرده است

فضل روز مباهله

فصل پنجم در فضیلت و اعمال روز مباهله است تا آخر ماه و در تعیین روز مباهله میان علما خلاف است و اشهر و اقوی آنستکه روز بیست و چهارم است و بعضی بیست و پنجم و بعضی بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم نیز گفته اند و اگر در هر یک از اینها اعمال مستحبه را بعمل آورند بهتر است و آنچه مشهور است بیست و چهارم است و سبب فضیلت روز مباهله آنست که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله رسولان فرستاد بسوی نصارای نجران که اعظم ترسایان عرب بودند و ایشان بکتب خود رجوع نمودند و اوصاف حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را در کتب جمیع انبیا مشاهده کردند حب دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب شد و ایمان نیاوردند و هفتاد نفر از علما و عظمای خود را فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیده اند مشاهده نمایند و بمدینه داخل شدند وصفات را موافق یافتند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله حجتهای شافی بر ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حب

ریاست و اغراض باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی
این آیه کریمه را فرستاد فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَ
أَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنی
پس هر کم با تو مجادله کند در امر عیسی بعد از آنچه آمده است بسوی
تو از علم و برهان و القا کردی بر ایشان و قبول نکردند پس بگو
ای محمد بیائید بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را
و زنان شما را و جانهای خود را و جانهای شما را یعنی آنها کم
بمنزله جان ما اند و آنها کم بمنزله جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا
کنیم پس بگردانیم لعنت و دوری از رحمت خدا را بر آنها کم دروغ
گویند از ما و شما پس حضرت رسول صلی الله علیه وآله عبای
بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین
صلوات الله علیهم را در زیر عبا داخل کرد و گفت پروردگارا
هر پیغمبری را اهل بیتی بوده است کم مخصوص ترین خلق بوده اند باو
خداوندا اینها اهل بیت من اند پس از ایشان برطرف کن شک و گناه
را و پاک کن ایشانرا پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد و این آیه کریمه
را در شان ایشان آورد إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا یعنی نیست جز این کم اراده دارد حق تعالی

تا نازل شد این آیه

نزول آیه تطهیر

الرجس

که زایل کرد اند از شما اهل بیت بدی و شک را و پاک کرد اند شما را
از گناهان پاک کردانیدنی پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله
علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را با خود بیرون برد
اورمدبیر برای مباهله و چون نصاری حقیت انحضرت را دانسته
بودند و بعد از ایستادن حضرت با ان بزرگواران در
مقام مباهله آثار نزول عذاب در زمین و اسمان ظاهر شد
و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوکند که من روئی چند میبینم
که اکر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود کنده خواهد شد
جرات نکردند بر مباهله و استدعای مصالحه و مصالحه کردند
و قبول کردند که هر سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را
نفرین نکرد و بامر الهی بر ایشان جزیه قرار داد و حضرت فرمود
بخدا سوکند عذاب و هلاک آویخته شد بر اهل نجران و اکر
مباهله میکردم هر آینه همه این جماعت میمون و خوک میشدند و
این وادی بر ایشان آتش میشد و سرایت میکرد بر اهل نجران
و همه ترسایان نجران میسوختند و پس از انکه سال تمام شود
جمیع نصاری میمردند و یک نصرانی بر روی زمین زنده نمیماند
و باین سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد اول حقیت انحضرت
زیرا که اگر اعتماد بر حقیت خود نداشت خود را و عزیزترین اهل

ایستادن در مقام مباهله

خود را

خود را در معرض مباهله بدر نمی آورد و اکر انجماعت حقیت انحضرت بر ایشان
ظاهر نشده بود مباهله میکردند و مذلت و خواری جزیه را بر خود قرار
نمیدادند **دویم** انکه ظاهر شد که آل عبا علیهم السلام بهترین خلق و بزرکوار
ترین خلق بودند که ایشا نرا انحضرت در دعا با خود شریک کردانید
سیم انکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد انحضرت که برای اظهار
حقیت خود ایشا نرا در معرض نفرین بدر آورد زیرا که بسیار است
که آدمی خود را بمهالک می افکند اما اعزه عیال خود را راضی نمی
شود که در معرض خطر در آورد چنانچه صاحب کشاف و
غیر او از متعصبان سنیان اعتراف باین نموده اند **چهارم** انکه
حسن و حسین صلوات الله علیهما فرزند حقیقی انحضرت اند و رتبه
ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با ان صغر
سن **پنجم** انکه حضرت فاطمه صلوات الله علیها بهترین زنان بوده
و از زوجات و سایر قرابات با نحضرت اخص و اقرب بوده و
منزلت او نزد حق تعالی از همه بیشتر بوده **ششم** انکه باتفاق عامه
و خاصه حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در مباهله
داخل بود و داخل ابنا و نسا نیست پس باید داخل انفسنا باشد و
حقیقت در اینجا مراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد دو نفس محالست پس مراد
انست که اختصاص انحضرت بحضرت رسالت در کمالات و صفات

مرتبه بود که بمنزله نفس وجان انحضرت بود پس هر کمالی که در حضرت
رسول صلی الله علیه واله بود باید که در انحضرت باشد بغیر پیغمبری
پس باید که افضل باشد از جمیع صحابه وجمیع پیغمبران بغیر انحضرت و باید
که مخصوص ترین خلق باشد بانحضرت واعز خلق باشد نزد او و روایات
مفصله این قصهٔ شریفه و فواید که از ان مستفاد میشود در کتاب
حیوة القلوب ذکر کرده ام واین رساله گنجایش ذکر انها ندارد واز
جمله اموری که در روز بیست وچهارم واقع شده وموجب مزید
فضل ان گردیده است که دراین روز حضرت امیرالمؤمنین صلوات
الله علیه در رکوع نماز انگشتری خود را بسایل بخشید واین ایه کریمه
نازل شد وامامت انحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید
اِنَّمَا وَلِیُّکُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِینَ اٰمَنُوا الَّذِینَ یُقِیمُونَ الصَّلٰوةَ
وَیُؤْتُونَ الزَّکٰوةَ وَهُمْ رَاکِعُونَ یعنی نیست ولی بامر شما و مالک اختیار
شما مگر خدا و رسول او وانها که ایمان اورده اند ونماز را بر
پا میدارند وچنانچه باید بجا می آورند و زکوة میدهند در رکوع
واین ایه نص صریح است بر امامت انحضرت چنانچه در ساير کتب ذکر
کرده ام ودراین روز غسل سنت است وزیارت حضرت امیرالمؤمنین
صلوات الله علیه را دراین روز ذکر کرده اند وخواندن زیارت جامعه
مناسب است وروزه این روز مستحب است وتاسی بمولای خود

امیرالمومنین صلوات الله علیه کردن در تصدق بر فقرا و ارباب
حاجات بانچه مقدور و میسر باشد مطلوب است واعمال این روز
مبارک بسیار است اول شیخ طوسی رحمه الله از حضرت صادق علیه السلم
روایت کرده است که در این روز پیش از زوال بر نیم ساعت دو رکعت
نماز بکند برای شکر نعمت مباهله در هر رکعت بعد از سوره حمد هر یک
از سوره قل هو الله احد و ایة الکرسی تا هم فیها خالدون و سوره انا انزلنا
ده مرتبه بخواند اگر این نماز را بعمل اورد نزد خدا برابر است با صد هزار
حج و صد هزار عمره و هر حاجت که از حاجتهای دنیا و اخرت از حق
تعالی سؤال کند البته بر اورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله
و این نماز همان نماز است که در اعمال روز عید غدیر مذکور شد عمل دویم
از اعمال این روز دعائی است که شیخ طوسی و سید ابن طاوس بسندهای معتبر
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم روایت کرده اند و انحضرت
از پدر بزرگوار خود امام محمد باقر علیه السلم روایت کرده است که ان
حضرت فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حق تعالی هست هر اینه
راست گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا را اجابت چگونه تأثیر
نماید البته بهر نحو که مقدور باشد سعی نمایند در تحصیل ان هر چند
باید که قتال کنند و مرا هر حاجت که عارض میشود این دعا را میخوانم
و بعد از ان حاجت خود را می طلبم و البته مستجاب میگردد و این دعا نیست

کردد وقتی که ایه مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلیل برسید

رسول نازل شد و این دعا را اورد و کفت برای مباهله بیرون رو و وصی

خود علی بن ابی طالب را و سیده نسا فاطمه زهرا و دو نور دیده و فرزند

پسندیده خود حسن و حسین علیهم السلام را با خود ببر و این دعا را

بخوان و با ترسایان مباهله کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام

جعفر صادق علیه السلام فرمود که هرکاه این دعا را خوانید جهد و سعی

کنید در دعا و تضرع و این دعا را شفیع خود کردانید در حاجتها و

از کسی که اهلش نباشد از سفیهان و منافقان پنهان دارید و با ایشان

و دعا اینست

تعلیم مینماید که از علمهای مخزون است و هرکس قابل این کوهر کرانمایه نیست

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ مِنْ بَهٰائِکَ بِاَبْهٰاهُ وَکُلُّ بَهٰائِکَ بَهِیٌّ

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ بِبَهٰائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ مِنْ جَلاٰلِکَ بِاَجَلِّهِ

وَکُلُّ جَلاٰلِکَ جَلیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ بِجَلاٰلِکَ کُلِّهِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ مِنْ جَمٰالِکَ بِاَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمٰالِکَ جَمیلٌ

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ بِجَمٰالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اَدْعُوکَ کَمٰا اَمَرْتَنی

فَاسْتَجِبْ لی کَمٰا وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِهٰا

وَکُلُّ عَظَمَتِکَ عَظیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّهٰا

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ مِنْ نُورِکَ بِاَنْوَرِهِ وَکُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ مِنْ رَحْمَتِکَ

کُلِّهِ

باوسعها

بِاَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّها
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
مِنْ كَمالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمالِكَ كامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِكَمالِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ مِنْ كَلِماتِكَ بِاَتَمِّها وَكُلُّ كَلِماتِكَ تامَّةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ مِنْ اَسْمائِكَ
بِاَكْبَرِها وَكُلُّ اَسْمائِكَ كَبيرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِاَسْمائِكَ كُلِّها
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزيزَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ
بِاَمْضاها وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ ماضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ
كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِها عَلى
كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْاَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ
رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ مِنْ
مَسائِلِكَ بِاَحَبِّها وَكُلُّ مَسائِلِكَ حَبيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
بِمَسائِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْاَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهِ
وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِاَعْلَاهُ
وَكُلُّ عَلَائِكَ عَالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِعَلَائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْاَلُكَ مِنْ اٰيَاتِكَ بِاَعْجَبِهَا وَكُلُّ اٰيَاتِكَ عَجِيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْاَلُكَ بِاٰيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ
وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ
كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ وَاِنِّي اَسْاَلُكَ بِمَا اَنْتَ
فِيهِ مِنَ الشُّؤُنِ وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ وَكُلِّ
جَبَرُوتٍ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ اَسْاَلُكَ يَا
اَللّٰهُ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْاَلُكَ بِبَهَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ اَسْاَلُكَ بِجَلَالِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْاَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْاَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِاَهْنَئِهِ
وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي م

اللهم انی اسألك من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم انی
اسألك بخيرك كله اللهم انی اسألك من فضلك بافضله و
كل فضلك فاضل اللهم انی اسألك بفضلك كله اللهم انی
ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهم صل علی محمد
وال محمد وابعثنی علی الایمان بك والتصديق برسولك عليه
واله السلام والولاية لعلی بن ابی طالب والبراءة من عدوه
والایتمام بالائمة من ال محمد عليهم السلام فانی قد رضيت بذلك
يا رب اللهم صل علی محمد عبدك ورسولك فی الاولين وصل
علی محمد وال محمد فی الاخرين وصل علی محمد واله فی الملا
الاعلی وصل علی محمد واله فی المرسلين اللهم اعط محمدا
الوسيلة والشرف والفضيلة والدرجة الكبيرة اللهم
صل علی محمد وال محمد وقنعنی بما رزقتنی وبارك لی فيما اعطيتنی
واحفظنی فی غيبتی وفی كل غائب هو لی اللهم صل علی محمد و
ال محمد واسألك خير الخير رضوانك والجنة واعوذ
بك من شر الشر سخطك والنار اللهم صل علی محمد وال محمد
واحفظنی من كل مصيبة ومن كل بلية ومن كل
عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل
شر ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل

افة نزلت او تنزل من السماء الی الارض فی هذه الساعة وفی هذه
اللیلة وفی هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم
صل علی محمد وال محمد واقسم لی من کل سرور ومن کل
بهجة ومن کل استقامة ومن کل فرج ومن کل عافیة ومن کل
سلامة ومن کل کرامة ومن کل رزق واسع حلال طیب ومن
کل نعمة ومن کل سعة نزلت او تنزل من السماء الی الارض فی هذه
الساعة وفی هذه اللیلة وفی هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی
هذه السنة اللهم ان کانت ذنوبی قد اخلقت وجهی عندک
وحالت بینی وبینک وغیرت حالی عندک فانی اسالک بنور
وجهک الذی لا یطفا وبوجه محمد حبیبک المصطفی وبوجه
ولیک علی المرتضی وبحق اولیائک الذین انتجبتهم ان تصلی
علی محمد وال محمد وان تغفر لی ما مضی من ذنوبی وان تعصمنی
فیما بقی من عمری واعوذ بک اللهم ان اعود فی شیء من معاصیک
ابدا ما ابقیتنی حتی تتوفانی وانا لک مطیع وانت عنی راض وان
تختم لی عملی باحسنه وتجعل لی ثوابه الجنة وان تفعل بی ما انت
اهله یا اهل التقوی ویا اهل المغفرة صل علی محمد وال محمد
وارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین وبعد از ان هر حاجت که داری
از حق تعالی طلب کن که بر آورده است ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که خواندن

الدعا

ابن دعا در روز مباهله انسب است و شیخ طوسی علیه الرحمه نیز در این
روز روایت کرده است که از روایت مذکوره معلوم میشود که در
همه وقت میتوان خواندن و در دعا اختلافی هست میان روایات
و آنچه در اینجا ذکر شده است موافق روایت شیخ است و روایت دیگر را
با ترجمه در رساله دیگر ایراد نموده ام و شبیه باین دعا در سحرهای ماه
مبارک رمضان و روزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت
بسیار و از عظیم ترین دعاهاست عمل سیم آنست که شیخ طوسی و دیگران
بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات الله علیه روایت
کرده اند که روز مباهله روز بیست و چهارم است ماه ذی الحجه است
و در این روز آنچه خواهی از نماز بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از
آن هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ بگو پس میایستی و بموضع
سجود خود نظر میکنی و این دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی و بروایت
دیگر فرموده که روز بیست و چهارم روز مباهله است باید که این روز
را روزه بداری برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی و غسل بکنی و پاکیزه
ترین جامهای خود را بپوش و آنچه توانی از بوی خوش خود را خشبو کن
و باید که با آرام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی
نزد آن ضریح مقدس حاضر شوی و الا بجای خلوتی بروی یا بر کوه
بلندی برائی یا بصحرائی بروی و باید که از منزل خود بیرون روی و

غسل کند و بهترین جامهای خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل
شود دو رکعت نماز بکند با آداب و شرایط و بعد از سلام هفتاد مرتبه
استغفار کند پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند پس
بعد از آن فرمود که هر دعائی که خواهی بکن باز دو رکعت نماز بکن و دعا بکن
و دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَرَّفَنِي مَا كُنْتُ بِهِ جَاهِلًا وَلَوْلَا
تَعْرِيفُهُ اِيَّايَ لَكُنْتُ هَالِكًا اِذْ قَالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ
عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى فَبَيَّنَ لِيَ الْقَرَابَةَ وَقَالَ سُبْحَانَهُ
اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا فَبَيَّنَ لِي اَهْلَ الْبَيْتِ بَعْدَ الْقَرَابَةِ ثُمَّ قَالَ تَعَالٰى مُبَيِّنًا
عَنِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ اَمَرَنَا بِالْكَوْنِ مَعَهُمْ وَالرَّدِّ اِلَيْهِمْ بِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ فَاَوْضَحَ
عَنْهُمْ وَاَبَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ بِقَوْلِهِ جَلَّ ثَنَاؤُهُ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
اَبْنَاءَنَا وَاَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ
نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ فَلَكَ الشُّكْرُ يَا رَبِّ وَلَكَ
الْمَنُّ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَاَرْشَدْتَنِي حَتّٰى لَمْ يَخْفَ عَلَيَّ الْاَهْلُ وَ

الست

البيت والقرابة فعرفتني نساءهم واولادهم ورجالهم اللهم
اني اتقرب اليك بذلك المقام الذي لا يكون اعظم منه
فضلا للمؤمنين ولا اكثر رحمة لهم بتعريفك اياهم شانه و
ابانتك فضل اهله الذين بهم ادحضت باطل اعدائك
وثبت بهم قواعد دينك ولولا هذا المقام المحمود الذي
انقذتنا به ودللتنا على اتباع المحقين من اهل بيت نبيك
الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو المقال ومدانس
الافعال لخصم اهل الاسلام وظهرت كلمة اهل الالحاد
وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك المن ولك الشكر على نعمائك
واياديك اللهم فصل على محمد وال محمد الذين افترضت علينا
طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم واكرمتنا بمعرفتهم و
شرفتنا باتباع اثارهم وثبتنا بالقول الثابت الذي
عرفوناه فاعنا على الاخذ بما بصروناه واجز محمدا عنا
افضل الجزاء بما نصح بخلقك وبذل وسعه في ابلاغ
رسالاتك واخطر بنفسه في اقامة دينك وعلى اخيه و
وصيه والهادي من بعده الى دينه والمقيم سنته علي
امير المؤمنين صلوات الله عليه وصل على الائمة من ابنائه
الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا

بِشَفَاعَتِهِم دارَ الكَرامَةِ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ هؤُلاءِ اَصحابُ الكِساءِ وَالعَباءِ يَومَ المُباهَلَةِ اَللّهُمَّ اجعَلهُم شُفَعاءَنا وَ اَسئَلُكَ بِحَقِّ ذلِكَ المَقامِ المَحمودِ وَاليَومِ المَشهودِ اَن تَغفِرَ لي وَ تَتوبَ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ اَللّهُمَّ اِنّي اَشهَدُ اَنَّ اَرواحَهُم وَطينَتَهُم واحِدَةٌ وَهِيَ الشَّجَرَةُ الَّتي طابَ اَصلُها وَفَرعُها وَاَغصانُها وَاَوراقُها اَللّهُمَّ ارحَمنا بِحَقِّهِم وَاَجِرنا مِن مَواقِفِ الخِزيِ فِي الدُّنيا وَالآخِرَةِ بِوِلايَتِهِم وَاَورِدنا مَورِدَ الاَمنِ مِن اَهوالِ يَومِ القِيمَةِ بِحُبِّهِم وَاِقرارِنا بِفَضلِهِم وَ اِتِّباعِنا آثارَهُم وَاهتِدائِنا بِهُداهُم وَاعتِقادِنا ما عَرَّفوناهُ مِن تَوحيدِكَ وَ وَقَفونا عَلَيهِ مِن تَعظيمِ شَأنِكَ وَتَقديسِ اَسمائِكَ وَشُكرِ آلائِكَ وَنَفيِ الصِّفاتِ اَن تَحُلَّكَ وَالعِلمِ اَن يُحيطَ بِكَ وَالوَهمِ اَن يَقَعَ عَلَيكَ فَاِنَّكَ اَقَمتَهُم حُجَجاً عَلى خَلقِكَ وَدَلائِلَ عَلى تَوحيدِكَ وَهُداةً تُنَبِّهُ عَلى اَمرِكَ وَتَهدي اِلى دينِكَ وَتُوضِحُ ما اَشكَلَ عَلى عِبادِكَ وَباباً لِلمُعجِزاتِ الَّتي يَعجِزُ عَنها غَيرُكَ وَبِها تُبَيِّنُ حُجَّتَكَ وَتَدعو اِلى تَعظيمِ السَّفيرِ بَينَكَ وَ بَينَ خَلقِكَ وَاَنتَ المُتَفَضِّلُ عَلَيهِم حَيثُ قَرَّبتَهُم مِن مَلَكوتِكَ وَاختَصَصتَهُم بِسِرِّكَ وَاصطَفَيتَهُم لِوَحيِكَ وَاَورَثتَهُم غَوامِضَ تَأويلِكَ رَحمَةً لِخَلقِكَ وَلُطفاً بِعِبادِكَ وَعِلماً بِما تَنطَوي عَلَيهِ

ضمائر امنائك وما يكون من شأن صفوتك وطهرتهم في منشئهم
ومبتداهم وحرستهم من نفث نافث اليهم وادبتهم برهانا على
من عرض بسوء لهم فاستجابوا لامرك وشغلوا انفسهم بطاعتك
وملؤا اجزاءهم من ذكرك وعمروا قلوبهم بتعظيم امرك وجزؤا
اوقاتهم فيما يرضيك واخلوا دخائلهم من معاريض الخطرات
الشاغلة عنك فجعلت قلوبهم مكامن لارادتك وعقولهم مناصب
لامرك ونهيك والسنتهم تراجمة لسنتك ثم اكرمتهم بنورك حتى
فضلتهم من بين اهل زمانهم والاقربين اليهم فخصصتهم بوحيك
وانزلت اليهم كتابك وامرتنا بالتمسك بهم والرد اليهم والاستنباط
منهم اللهم فانا قد تمسكنا بكتابك وبعترة نبيك صلواتك عليهم
الذين اقمتهم لنا دليلا وعلما وامرتنا باتباعهم اللهم فانا قد تمسكنا
بهم فارزقنا شفاعتهم حين يقول الخائبون فما لنا من شافعين ولا
صديق حميم واجعلنا من الصادقين المصدقين لهم المنتظرين
لايامهم الناظرين الى شفاعتهم ولا تضلنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب امين رب العالمين
اللهم صل على محمد نبيك وعلى اخيه وصنوه امير المؤمنين
وقبلة العارفين وعلم المهتدين وثاني الخمسة الميامين الذين
فخر بهم الروح الامين وباهل الله تعالى بهم المباهلين

فقال وهو اصدق القائلين فمن حاجّك فيه من بعد ما جاءك
من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا ونساءكم
وانفسنا وانفسكم ثمّ نبتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين ذلك
الامام المخصوص بمواخاته يوم الاخاء والموثر بالقوت
بعد ضرّ الطوى ومن شكر الله سعيه في هل اتى ومن شهد
بفضله معادوه واقرّ بمناقبه جاحدوه مولى الانام و
مكسّر الاصنام ومن لم تأخذه في الله لومة لائم صلّى الله
عليه ما طلعت شمس النهار واورقت الاشجار وعلى النجوم
المشرقات من عترته والحجج الواضحات من ذرّيّته واين دعا
بحسب سند ومتن اصحّ ادعيه است وديگر از ايّام متبرّكه روز
بيست وپنجم است ومشهور آنست كه در اين روز سوره كريمه هل اتى
در شان حضرت امير المؤمنين وفاطمه زهرا وامام حسن وامام حسين
صلوات الله عليهم نازل شده بسبب آنكه حسن وحسين عليهما السلام
بيمار شدند وحضرت رسول صلى الله عليه واله بعيادت ايشان رفت
وامر فرمود كه حضرت امير وفاطمه وحسن وحسين عليهم السلام نذر
كردند كه اگر خدا ايشانرا عافيت دهد سه روز روزه بگيرند
وچون خدا عافيت كرامت كرد آن چهار بزرگوار با فضّه خادمه
ايشان روزه گرفتند ونداشتند چيزى كه بآن افطار نمايند پس

حضرت

حضرت امیر علیه السلام قدری پشم از شمعون یهودی کرفت باسه صاع
از جو که حضرت فاطمه صلوات الله علیها هر دو ثلثان پشم
را بریسد و یک صاع از جو را بمزد خود بردارد پس در روز اول
حضرت فاطمه علیها السلام قدر ثلث از پشم را کرفت و رشت
و بمزد ان صاعی از جو برداشت و آرد کرد و پنج کرده نان پخت
و چون حضرت امیر با حضرت رسول صلی الله علیهما نماز شام کرد
و بخانه برکشت و حضرت فاطمه پنج کرده نان را حاضر کرد و خواستند
افطار نمایند مسکینی بر در خانه ندا کرد که السلام علیکم ای اهل
بیت محمد من مسکینی ام از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا
شما را از مائدهای بهشت پس حضرت امیر علیه السلم ابتدا
کرد و فرمود که من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت علیهم السلم
با فضه با انحضرت موافقت کردند و نانهای خود را بسایل
دادند و باب افطار کردند و روز دیکر را روزه داشتند
و باز حضرت فاطمه صلوات الله علیها بمزد رشتن یک ثلث دیکر
از پشم یکصاع دیکر جو را برداشت و آرد کرد و پنج کرده دیکر
پخت و چون خواستند افطار کنند سایلی بر در خانه آمد و
صدا زد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد من یتیمی ام از اولاد
مهاجرین و پدرم در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید

تا خدا شما را از خانهای بهشت طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان
اول نان خود را داد و بعد از ان فاطمهٔ زهرا و بعد از او دو گوشوارهٔ
عرش خدا و بعد از ایشان فضّهٔ سعادتمند همگی نانهای خود را
بر یتیم دادند و بآب افطار نمودند و در روز سیّم روزه داشتند
و بار حضرت سیّدة النّسأ در روز سیّم بقیّه پشم را رشت و بقیّه
جو را گرفت و در آسیا خورد کرد و خمیر کرده نان پخت و چون
حضرت امیر کبیر از نماز برگشت و حضرت فاطمه طعام را حاضر ساخت
که افطار نمایند ناگاه اسیری از اسیران کافران ندا کرد که السّلام
علیکم ای اهل بیت محمّد صلّی الله علیه و اله ما را اسیر میکنید و می
بندید و طعام نمیدهید بخوریم پس بنحو شبهای سابق همه کردهای
نان را بسائل دادند و بآب بحت افطار فرمودند چون صبح شد حق تعالی
سورهٔ کریمهٔ هل اتی را در شان ایشان فرستاد و در آن سوره اشاره باین
قصّه نمود که یُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَیَخَافُونَ یَوْمًا کَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِیرًا وَ
یُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَی حُبِّهِ مِسْکِینًا وَیَتِیمًا وَاَسِیرًا اِنَّمَا نُطْعِمُکُمْ لِوَجْهِ
اللهِ لَا نُرِیدُ مِنْکُمْ جَزَآءً وَلَا شُکُورًا اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا یَوْمًا عَبُوسًا
قَمْطَرِیرًا یعنی وفا میکنند بنذر و میترسند از روزی که شر ان
اکثر خلق را فرا گرفته است و میخورانند طعام را با خواهش و محبت
ان یا از برای محض محبّت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل

نزول سورهٔ هل اتی

خود

خود ونیت ایشان اینست که ما طعام نمیدهیم شمارا مگر از برای رضای
خدا نمیخواهیم از شما نه جزا و نه پاداشی و نه شکر و ثنائی را ما
میترسیم از روز قیامت که در نهایت شدت و هولست و چون
در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سورهٔ هل اتی
در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول صلی الله علیه و اله بخانه
اهل بیت امد و ایشانرا با ان شدت گرسنگی و ان حالت غریب مشاهده
نمود گریست و فرمود که این چه حالت است که در شما مشاهده میکنم و امام حسن
و امام حسین صلوات الله علیهما را دید که از نقاهت بیماری و از گرسنگی
مانند جوجه که از تخم بیرون اید می لرزند و حضرت فاطمه صلوات الله
علیها در محراب عبادت ایستاده بود و از گرسنگی شکم مبارکش به پشت
چسبیده بود و چشمها پیش فرو رفته بود چون از نماز فارغ شد حق تعالی
نزول مائده
خوانی از بهشت برای فاطمه فرستاد که در ان کاسه بود و گوشت و ترید
گرم در ان میان بود که میجوشید و بوئی بهتر از بوی مشک از ان
ساطع بود پس حضرت فاطمه ان خوانرا بنزد حضرت رسول صلی الله
علیه و اله آورد حضرت فرمود ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت
از جانب خدا امده است خدا هر که را خواهد روزی میدهد بیحساب
حضرت فرمود که الحمد لله از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه
مریم مادر عیسی را دیدم پس از ان تناول نمودند و تا هفت روز از ان

میخوردند واخر نمیشد وحضرت صادق علیه السلم فرمود که ان کاسه نزد

ماست وحضرت صاحب الامر علیه السلم ان را ظاهر خواهد کرد و

طعام بهشت از ان تناول خواهد نمود وسنیان نیز این روایت را

با نزول مائده بطرق بسیار نقل کرده اند وتفصیل این قصه را

در سایر کتب ذکر کرده ام پس مناسب است که شیعیان اهل بیت

علیهم السلام در این ایام تاسی نمایند بموالی خود در تصدق کردن

بر مساکین ویتیمان وسعی نمایند در اطعام ایشان وشیخ مفید علیه الرحمه

گفته است که مستحب است که این روز را روزه بدارند برای شکر

نعمت نزول سوره هل اتی در شان اهل العبا علیهم السلم وایضا مناسب است غسل

زیارت وزیارت ائمه علیهم السلم وزیارات جامعه را خواندن در این

روز مناسب است وچون بعضی از علما این روز را روز مباهله میدانند

دعاهای مباهله را در این روز نیز خواندن خوب است وروز بیست و

ششم بنابر مشهور عمر را بخنجر شکمش زده اند وباین سبب نهایت برکت

دارد ودر روز بیست وهفتم مروان که اخر خلفای بنی امیه است بجهنم

واصل شد ودولت ملعونین بنی امیه لعنهم الله برطرف شد پس در این

روز سعی در عبادت باید کرد وبعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی علیه السلم

در این روز متولد شده است ودر روز بیست ونهم بنابر مشهور

عمر باسفل درک سقر منتقل شده است وباین سبب فضیلت عظیم دارد

ودر روز آخر ذی الحجه که آخر سال عرب است روایت کرده اند که سنت است
که دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت یک مرتبه حمد و ده مرتبه
سوره قل هو الله احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از سلام
این دعا را بخواند اللّهمّ ما عملت فی هذه السّنة من عمل نهیتنی
عنه ولم ترضه ونسیته ولم تنسه ودعوتنی الی التّوبة
بعد اجترائی علیک اللّهمّ فانّی استغفرک منه فاغفر لی
وما عملت من عمل یقرّبنی الیک فاقبله منّی ولا تقطع رجائی
منک یا کریم **باب ششم در بیان اعمال ماه محرم است**
و در آن سه فصل است **فصل اول** در اعمال دهه اول محرم
است از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی
الله علیه وآله در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند و چون
از نماز فارغ میشدند دست بدعا بر میداشتند و این دعا را
سه مرتبه میخواندند اللّهمّ انت الاله القدیم وهذه سنة
جدیدة فاسألک فیها العصمة من الشّیطان والقوّة علی
هذه النّفس الامّارة بالسّوء والاشتغال بما یقرّبنی
الیک یا کریم یا ذا الجلال والاکرام یا عماد من لا عماد له
یا ذخیرة من لا ذخیرة له یا حرز من لا حرز له یا غیاث
من لا غیاث له یا کنز من لا کنز له یا حسن البلاء یا عظیم الرّجاء

یا عزّ الضعفاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا منعم یا مجمل یا مفضل یا
محسن انت الذی سجد لک سواد اللیل و نور النهار وضوء القمر
وشعاع الشمس ودوی الماء وحفیف الشجر یا الله لا شریک لک
اللهم اجعلنا خیرا مما یظنون واغفر لنا ما لا یعلمون ولا تؤاخذنا
بما یقولون حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش
العظیم آمنا به کلّ من عند ربنا وما یذکر الا اولوا الالباب ربنا
لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت
الوهاب وچون حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه در دهم
اینماه بسعادت شهادت فایز گردیده و در اکثر این دهه محزون و غمگین
بودند و در اکثر این دهه محزون و غمگین بودند و اخبار موحشه بایشان
میرسید باید که شیعیان ایشان در مجموع این دهه بلوازم تعزیه آنحضرت
قیام نمایند و محزون و اندوهناک باشند و اخبار و احادیثی که
مشتمل بر ذکر مصایب ایشان باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند
که ترک بعضی از لذات بکنند و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که ماه محرم ماهی بود که کافران در اینماه جنگ کردن را حرام
میدانستند و منافقان این امت در اینماه خون ما را حلال
دانستند و هتک حرمت ما نمودند و زنان و فرزندان ما را اسیر کردند
و آتش در خیمهای ما زدند و اموال و اسباب ما را غارت کردند و حرمت

حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله در باب ما رعایت نکردند
بدرستی که مصیبت امام حسین صلوات الله علیه چشمهای ما را مجروح
گردانید و آب دیدهای ما را جاری ساخت و عزیز ما را ذلیل کردانید
و واقعه کربلا کرب و بلا برای ما میراث کرد تا روز قیامت پس باید که بر
مصیبت ان حضرت گریه کنند کان بگویند بدرستی که گریه بر انحضرت
گناهان بزرگ را برطرف میکند پس فرمود که پدرم امام موسی علیه السلم
چون ماه محرم داخل میشد کسی انحضرت را خندان نمیدید و اثر حزن و
اندوه بر انحضرت ظاهر میشد در مجموع دهه اول ماه و چون روز
دهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز
شهادت حسین علیه السلم است و در حدیث دیگر فرمود که چون جدم
حسین علیه السلم شهید شد اسمان خون و خاک سرخ بارید اگر بر ان
حضرت انقدر گریه کنی که آب دیده بر روی تو جاری گردد حق
تعالی جمیع گناهان کوچک و بزرگ ترا بیامرزد پس فرمود که اگر
خواهی چون بمیری هیچ گناه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین
صلوات الله علیه را و اگر خواهی که در غرفهای بهشت با حضرت
رسول و ال او باشی لعنت کن قاتلان حسین را و اگر خواهی که ثواب
شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که مصیبت انحضرت را بیاد آوری
بگو یا لیتنی کنت معهم فافوز فوزا عظیما یعنی ای کاشکی میبودم با ایشان

پس رستکاری می یافتیم رستکاری بزرک و اکر خواهی که در درجات
عالیه بهشت با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک و از برای
شادی ما شاد باش وبدانکه روزهٔ روز اوّل ماه محرّم مستحب است و
از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که در روز اول محرّم حضرت
زکریا علیه السلام دعا کرد و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی دعای او را مستجاب
کردانید و حضرت یحیی را باو عطا کرد پس هر که این روز را روزه دارد
و دعا کند حق تعالی دعای او را مستجاب کرداند چنانکه دعای زکریا را مستجاب
کرد و شیخ مفید علیه الرحمه کفته است که روز سیم محرم روز مبارکی است
و در آن روز حضرت یوسف علیه السلام از چاه بیرون امد هر که آن
روز را روزه دارد حق تعالی کارهای صعب را برو اسان کرداند
و غمهای او را زایل کرداند و بهتر انست که روز نهم و دهم را روزه
ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آن
حضرت روزه میداشته اند و احادیث بسیار در فضیلت این
دو روز و روزهٔ انها بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بستهاند
و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه
این دو روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه
لعنهم الله از برای برکت اذوقه سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره
میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که

ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و پی کاری نرود حق تعالی
حوایج دنیا و اخرت او را براورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت
و اندوه و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور
و شادی او کرداند و دیده اش در بهشت بما روشن کردد و هر که
روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در ان روز
چیزی ذخیره کند خدا ان ذخیره را برا و مبارک نکرداند و در روز قیامت
و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنه
محشور کردد پس باید که در روز عاشورا ادمی مشغول کاری از کارها
دنیا نکردد و مشغول کریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه
خود را که تعزیه انحضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در
ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند و در ان روز امساک
کند از خوردن و اشامیدن بی انکه قصد روزه کند و در اخر روز
بعد از عصر افطار اکرچه بشربت ابی باشد و روزه تمام ندارد مکر
انکه در خصوص ان روز روزه واجب داشته باشد که بنذر یا مثل ان
برا و واجب شده باشد که بنذر یا مثل ان برا و واجب شده باشد
که ان روزه را باید بکیرد و در ان روز اذوقه در خانه ذخیره نکند
و نخندد و مشغول لهو و لعب نکردد و هزار مرتبه بر قاتلان انحضرت
لعنت کند که بکوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ و در روایتی وارد

شده است که از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز عاشورا هزار مرتبه سوره
قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او بکند و هر که خدا
نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا نیز باید که
احیا کند بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت امام حسین علیه السلام و اصحاب
او که در آن شب در صحرای کربلا در میان سی هزار نفر از کافران بجا تا صباح
احیا کردند و عبادت و تهیه سعادت شهادت میکردند **فصل دوم**
در زیارت مشهور آنحضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت
آنحضرت در شب و روز عاشورا بسند معتبر از حضرت صادق علیه
السلام منقولست که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت باشد
و آنحضرت را زیارت کند در روز قیامت محشور گردد بخون خود آلوده
و بهیات شهداء کربلا در میان ایشان محشور گردد و هر که در شب و روز
عاشورا زیارت کند آنحضرت چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید
شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین
صلوات الله علیه را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد
و اما زیارت مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان روایت کرده اند از
سیف بن عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمه بن محمد حضرمی
و هر دو از مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که زیارت
کند حضرت امام حسین علیه السلام را در روز دهم محرم یا نزد قبر آنحضرت گریان

در فضیلت زیارت آنحضرت

باشد ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو
هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یك را با رسول خدا صلی الله
علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام کرده باشند مالك گفت فدای
تو شوم چه ثواب است برای کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد
او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون
رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلند تر در خانه خود و اشاره کند بسوی
آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتل آنحضرت و بعد
از آن دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین
پس ندبه و نوحه و گریه کند بر حسین و امر کند هر کرا که در خانه اوست
و از او تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه مصیبتی برپا دارد
باظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در
خانهای خود بگریه کردن و تعزیه گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت
آنحضرت پس من ضامنم بر خدا که هرگاه این کارها را بکنند حق تعالی جمیع
آن ثوابها را بایشان عطا فرماید مالك گفت تو ضامنی و کفیلی از برای
ایشان باین ثواب فرمود بلی پرسید که چگونه یکدیگر را تعزیه بگویند
فرمود که میگویند عَظَّمَ اللهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالحُسَینِ عَلَیهِ السَّلامُ
وَجَعَلَنا وَاِیّاکُم مِنَ الطّالِبینَ بِثارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الاِمامِ
المَهدِیِّ مِن آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیهِمُ السَّلامُ و اگر توانی در آن روز از برای

کیفیت تعزیه گفتن

هیچ کار از خانه بیرون مرو کران روز نحسی است که حاجت هیچ مؤمنی
در ان روز بر آورده نمیشود واکر بر آورده شود از برای او مبارک
نخواهد بود و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز
از برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست انچه ذخیره
کرده است واهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد
بود از برای او پس کسی که چنین کند از برای او نوشته شود ثواب هزار
هزار حج وهزار هزار عمره وهزار هزار جهاد که همه را بارسول خدا
صلی الله علیه واله کرده باشد واز برای او خواهد بود ثواب مصیبت
هر پیغمبری ورسولی وصدیقی وشهیدی که مرده باشد یا کشته شده
باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علقمه
ابن محمد کفت که من کفتم بحضرت امام محمد باقر علیه السلم که تعلیم نما بمن دعای
که بخوانم در این روز که هر کاه خواهم انحضرت را زیارت کنم از نزدیک
ودعائی که هر کاه در شهرهای دور خواهم که اشاره کنم وانحضرت را
زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه هر کاه بکنی ان دو رکعت را بعد
از انکه اشاره کرده باشی بجانب انحضرت بسلام وکفته باشی بعد
از اشاره ونماز ان قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده
خواهی بود بدعائی که ملائکه میخوانند در وقتی که زیارت انحضرت
میکنند ومینویسد خدا برای تو بان زیارت هزار هزار حسنه و

محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو در بهشت
هزار هزار درجه و خواهی بود از انها که شهید شده باشند با حسین
بن علی صلوات الله علیه تا انکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان
و نشناسند ترا مگر از انها که با انحضرت شهید شده اند و نوشته
شود برای تو ثواب هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که انحضرت
را زیارت کرده است از روزی که شهید شده است میگوئی
اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکَ یٰا اَبٰا عَبْدِاللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ اَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ
اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ
اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکَ یٰا ثٰارَاللّٰهِ وَابْنَ ثٰارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ
اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْوٰاحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنٰائِکَ عَلَیْکُمْ مِنِّی
جَمِیعًا سَلاٰمُ اللّٰهِ اَبَدًا مٰا بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهٰارُ یٰا اَبٰا
عَبْدِاللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِیبَةُ بِکَ عَلَیْنٰا وَ
عَلٰی اَهْلِ الْاِسْلاٰمِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِیبَتُکَ فِی السَّمٰوٰاتِ
عَلٰی جَمِیعِ اَهْلِ السَّمٰوٰاتِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسٰاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقٰامِکُمْ وَ
اَزٰالَتْکُمْ عَنْ مَرٰاتِبِکُمُ الَّتِی رَتَّبَکُمُ اللّٰهُ فِیهٰا وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ
وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدِینَ لَهُمْ بِالتَّمْکِینِ مِنْ قِتٰالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللّٰهِ وَاِلَیْکُمْ

جمیع

منهم ومن اشياعهم واتباعهم واوليائهم يا ابا عبد الله اني سلم
لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم الى يوم القيمة ولعن الله آل زياد
وآل مروان ولعن الله بني امية قاطبة ولعن الله ابن مرجانة
ولعن الله عمر بن سعد ولعن الله شمرا ولعن الله امة اسرجت
والجمت وتنقبت وتهيأت لقتالك بابي انت وامي لقد عظم
مصابي بك فاسأل الله الذي اكرم مقامك واكرمني بك
ان يرزقني طلب ثارك مع امام منصور من اهل بيت محمد صلى الله
عليه وآله اللهم اجعلني عندك وجيها بالحسين في الدنيا و
الآخرة يا ابا عبد الله اني اتقرب الى الله والى رسوله والى امير
المؤمنين والى فاطمة والى الحسن واليك بموالاتك وبالبراءة
ممن قاتلك ونصب لك الحرب وبالبراءة ممن اسس اساس الظلم والجور
عليكم وابرء الى الله والى رسوله ممن اسس اساس ذلك وبنى عليه بنيانه
وجرى في ظلمه وجوره عليكم وعلى اشياعكم برئت الى الله واليكم
منهم واتقرب الى الله ثم اليكم بموالاتكم وموالاة وليكم وبالبراءة
من اعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبراءة من اشياعهم و
اتباعهم اني سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم وولي لمن والاكم
وعدو لمن عاداكم فاسأل الله الذي اكرمني بمعرفتكم ومعرفة
اوليائكم ورزقني البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا و

الآخرة

الاخرة وان يثبت لى عندكم قدم صدق فى الدنيا والاخرة واساله
ان يبلغنى المقام المحمود لكم عند الله وان يرزقنى طلب ثارى مع
امام مهدى ظاهر ناطق منكم واسال الله بحقكم وبالشان الذى
لكم عنده ان يعطينى بمصابى بكم افضل ما يعطى مصابا بمصيبته
مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها فى الاسلام وفى جميع اهل
السموات والارض اللهم اجعلنى فى مقامى هذا ممن تناله منك
صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياى محيا محمد وال محمد
ومماتى ممات محمد وال محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به بنوا
امية وابن اكلة الاكباد اللعين ابن اللعين على لسان نبيك صلى
الله عليه واله فى كل موطن وموقف وقف فيه نبيك صلواتك
عليه واله اللهم العن ابا سفيان ومعوية بن ابى سفيان ويزيد بن
معوية عليهم منك اللعنة ابد الابدين وهذا يوم فرحت به ال
زياد وال مروان بقتلهم الحسين صلوات الله عليه اللهم ضاعف
عليهم اللعن منك والعذاب اللهم انى اتقرب اليك فى هذا
اليوم وفى موقفى هذا وايام حيوتى بالبراءة منهم واللعنة عليهم
وبالموالاة لنبيك وال نبيك عليهم السلام پس صد مرتبه میگوئی
اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمد وال محمد واخر تابع له على ذلك
اللهم العن العصابة التى جاهدت الحسين وشايعت وبايعت

على قاتليه اللهم العنهم جميعا پس صد مرتبه مى‌گوئى السلام عليك يا
اباعبدالله وعلى الارواح التى حلت بفنائك عليك منى سلام
الله ما بقيت وبقى الليل والنهار ولا جعله الله اخر العهد منى
لزيارتك السلام على الحسين وعلى على بن الحسين وعلى اصحاب
الحسين پس مى‌گوئى اللهم خص انت اول ظالم باللعن منى وابدأ به
اولا ثم الثانى ثم الثالث ثم الرابع اللهم العن يزيد بن معوية
خامسا والعن عبيدالله بن زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد
شمرا وال ابى سفيان وال زياد وال مروان الى يوم القيمة
پس بسجده ميروى و مى‌گوئى اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على
مصابهم الحمد لله على عظيم رزيتى اللهم ارزقنى شفاعة الحسين
عليه السلام يوم الورود وثبت لى عندك مع الحسين واصحاب قدم صدق
الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام علقمه گفت
كه حضرت امام محمد باقر عليه السلام فرمود كه اگر توانى هر روز انحضرت را
باين كيفيت زيارت كنى بكن كه جميع اين ثوابها از براى تو خواهد بود
و روايت كرد محمد بن خالد طيالسى از سيف بن عميره كه گفت من با صفوان
جمال وجماعتى از اصحاب خود رفتيم بسوى نجف بعد از انكه حضرت صادق
عليه السلام بيرون رفته بود از حيره بمدينه پيش از ما پس چون از زيارت
حضرت امير المؤمنين عليه السلام فارغ شديم صفوان روى خود را گردانيد

بسوی قبر حضرت امام حسین صلوات الله علیه و گفت زیارت کنید
حضرت امام حسین صلوات الله علیه را از اینمکان از بالای سر
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه که حضرت امام
جعفر صادق علیه السلم چنین کرد در وقتی که من در خدمت آن
حضرت باین مکان شریف آمده بودم پس خواند صفوان آن زیارت را
که علقمه از حضرت امام محمد باقر علیه السلم برای روز عاشورا روایت
کرده است پس دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلم و
وداع کرد بعد از نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلم را و رو بجانب قبر
امام حسین علیه السلم کرد و آنحضرت را نیز وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از
آن دو رکعت خواند این دعا بود یا الله یا الله یا الله یا مجیب دعوة
المضطرین یا کاشف کرب المکروبین یا غیاث المستغیثین ویا صریخ
المستصرخین ویا من هو اقرب الی من حبل الورید ویا من یحول بین
المرء وقلبه ویا من هو بالمنظر الاعلی وبالافق المبین ویا من هو
الرحمن الرحیم علی العرش استوی ویا من یعلم خائنة الاعین وما
تخفی الصدور ویا من لا تخفی علیه خافیة ویا من لا تشتبه
علیه الاصوات ویا من لا تغلطه الحاجات ویا من لا یبرمه
الحاح الملحین یا مدرک کل فوت ویا جامع کل شمل ویا باری
النفوس بعد الموت یا من هو کل یوم فی شان یا قاضی الحاجات

دعای بعد از زیارت عاشورا

يا منفس الكربات يا معطي السؤلات يا ولي الرغبات يا كافي
المهمات يا من يكفي من كل شيء ولا يكفي منه شيء في السموات و
الارض اسألك بحق محمد وعلي وبحق فاطمة بنت نبيك وبحق الحسن
والحسين فاني بهم اتوجه اليك في مقامي هذا وبهم اتوسل وبهم
اتشفع اليك وبحقهم اسألك واقسم واعزم عليك وبالشان
الذي لهم عندك وبالقدر الذي لهم عندك وبالذي فضلتهم
على العالمين وباسمك الذي جعلته عندهم وبه خصصتهم
دون العالمين وبه ابنتهم وابنت فضلهم من فضل العالمين
حتى فاق فضلهم فضل العالمين ان تصلي على محمد وال محمد
وان تكشف عني غمي وهمي وكربي وتكفيني المهم من اموري
وتقضي عني ديني وتجيرني من الفقر وتجيرني من الفاقة و
تغنيني عن المسألة الى المخلوقين وتكفيني هم من اخاف همه وعسر
من اخاف عسره وحزونة من اخاف حزونته وشر
من اخاف شره ومكر من اخاف مكره وبغي
من اخاف بغيه وجور من اخاف جوره وسلطان
من اخاف سلطانه وكيد من اخاف كيده ومقدرة
من اخاف بلاء مقدرته علي وترد عني كيد الكيدة
ومكر المكرة اللهم من ارادني فارده ومن كادني فكده

واصرف

واصرف عنّي كيده ومكره وباسه وامانيّه وامنعه عنّي
كيف شئت وانّى شئت اللّهمّ اشغله عنّي بفقرٍ لا تجبره
وببلاءٍ لا تستره وبفاقةٍ لا تسدّها وبسقمٍ لا تعافيه وذلٍّ
لا تعزّه وبمسكنةٍ لا تجبرها اللّهمّ اضرب بالذلّ نصب عينيه
وادخل عليه الفقر في منزله والعلّة والسقم في بدنه حتّى
تشغله عنّي بشغلٍ شاغلٍ لا فراغ له وانسه ذكري كما انسيته
ذكرك وخذ عنّي بسمعه وبصره ولسانه ويده ورجله وقلبه
وجميع جوارحه وادخل عليه في جميع ذلك السقم ولا تشفه
حتّى تجعل ذلك له شغلاً شاغلاً به عنّي وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي
سواك فانّك الكافي لا كافي سواك ومفرّج لا مفرّج
سواك ومغيث لا مغيث سواك وجار لا جار
سواك خاب من كان رجاؤه سواك ومغيثه سواك ومفزعه الى
سواك ومهربه وملجاؤه الى غيرك ومنجاه من مخلوقٍ غيرك
فانت ثقتي ورجائي ومفزعي ومهربي وملجاي ومنجاي
فبك استفتح وبك استنجح وبمحمّدٍ وال محمّدٍ اتوجّه اليك
واتوسّل واتشفّع فاسألك يا الله يا الله يا الله فلك
الحمد ولك الشكر واليك المشتكى وانت المستعان فاسألك
يا الله بحقّ محمّدٍ وال محمّدٍ ان تصلّي على محمّدٍ وال محمّدٍ وان تكشف

عنّی غمّی وهمّی وکربی فی مقامی هذا کما کشفت عن نبیّک همّه و
غمّه وکربه وکفیته هول عدوّه فاکشف عنّی کما کشفت عنه
وفرّج عنّی کما فرّجت عنه واکفنی کما کفیته واصرف عنّی هول
ما اخاف هوله ومؤنة ما اخاف مؤنته وهمّ ما اخاف
همّه بلا مؤنة علی نفسی من ذلک واصرفنی بقضاء حوائجی
وکفایة ما اهمّنی همّه من امر آخرتی ودنیای یا امیر المؤمنین و
یا ابا عبد الله علیکما منّی سلام الله ابدا ما بقی اللیل والنهار
ولا جعله الله آخر العهد من زیارتکما ولا فرّق الله بینی وبینکما
اللّهمّ احینی حیوة محمّد وذرّیّته وامتنی مماتهم وتوفّنی علی ملّتهم
واحشرنی فی زمرتهم ولا تفرّق بینی وبینهم طرفة عین ابدا فی الدنیا
والآخرة یا امیر المؤمنین ویا ابا عبد الله اتیتکما واگر از دور
زیارت کند بگوید توجّهت الی ضریحکما زائرا ومتوسّلا الی الله ربّی
وربّکما ومتوجّها الیه بکما ومستشفعا بکما الی الله فی حاجتی هذه
فاشفعا لی فانّ لکما عند الله المقام المحمود والجاه الوجیه و
المنزل الرفیع والوسیلة انّی انقلب عنکما منتظرا لتنجّز الحاجة
وقضائها ونجاحها من الله بشفاعتکما لی الی الله فی ذلک
فلا اخیب ولا یکون منقلبی منقلبا خائبا خاسرا بل یکون منقلبی
منقلبا راجحا مفلحا منجحا مستجابا لی بقضاء جمیع حوائجی و

تشفعا

تشفعا لی الی الله انقلب علی ما شاء الله ولا حول ولا قوة الا
بالله مفوضا امری الی الله ملجأ ظهری الی الله ومتوکلا علی
الله واقول حسبی الله وکفی سمع الله لمن دعا لیس لی وراء
الله وورائکم یا سادتی منتهی ما شاء ربی کان وما لم
یشأ لم یکن ولا حول ولا قوة الا بالله استودعکما الله ولا
جعله الله آخر العهد منی الیکما انصرفت یا سیدی یا امیر
المؤمنین ومولای وانت یا ابا عبد الله یا سیدی وسلامی
علیکما متصل ما اتصل اللیل والنهار واصل ذلک الیکما
غیر محجوب عنکما سلامی ان شاء الله واسأله بحقکما ان یشاء
ذلک ویفعل فانه حمید مجید انقلبت یا سیدی عنکما تائبا
حامدا لله شاکرا راجیا للاجابة غیر آیس ولا قانط آئبا
عائدا راجعا الی زیارتکما غیر راغب عنکما ولا من زیارتکما
بل راجع عائد ان شاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله یا سادتی
رغبت الیکما والی زیارتکما بعد ان زهد فیکما وفی زیارتکما
اهل الدنیا فلا خیبنی الله مما رجوت وما املت فی زیارتکما
انه قریب مجیب سیف بن عمیره گفت که من بصفوان گفتم که
این زیارت را علقمه از امام محمد باقر علیه السلم از برای ما روایت
کرده اند عاد انقل نکرد صفوان گفت که من وارد شدم با سید

خودم امام جعفر صادق علیه السلم با ینمکان پس کرد مثل انچه ما کردیم در
زیارت و این دعا را خواند در هنکام وداع بعد از انکه ان دو رکعت
نماز را کرد و ان وداع را بجا اورد بعد از ان صفوان کفت که حضرت
صادق علیه السلم بمن کفت که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا را که
با ین نحو زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند و این
دعا را بخواند از نزدیک یا دور که زیارتش مقبول باشد و سعیش مزد
داده شود و سلامش با نحضرت برسد و محجوب نکردد و هر حاجت که از
خدا بطلبد برا و آورده شود هر چند حاجتش بزرک باشد ای صفوان این زیارت را
با همین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین علیه السلم
با همین ضامنی و او از حضرت امام حسین صلوات الله علیه
با همین ضامنی و او از حضرت امام حسن صلوات الله علیه
با همین ضامنی و او از پدرش حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
با همین ضامنی و امیر المؤمنین علیه السلم از رسول خدا صلی الله علیه و اله
با همین ضامنی و رسول خدا صلی الله علیه و اله از جبرئیل
با همین ضامنی و جبرئیل علیه السلام از خداوند عالمیان
با همین ضامنی و بتحقیق که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است
که هر که حضرت امام حسین علیه السلم را باین روش زیارت کند از نزدیک
یا دور و این دعا را بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد بر اودم

هر چند

هرچند حاجتش بزرگ باشد و هر سؤال که بکند عطا کنم و از درگاه
من نا امید برنگردد و او را برگردانم شاد و خوشحال بر آمدن حاجتش
و فایز شدن به بهشت و آزاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند
شفاعتش را قبول کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت
خدا ما را بر این گواه گرفتن بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل
گفت یا رسول الله حق تعالی مرا بسوی تو فرستاده است برای بشارت
و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه
و حسن و حسین و امامان از فرزندان او علیه و علیهم السلام تا روز قیامت
پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بسوی
خدا بهم رسد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و از
پروردگار خود حاجت خود را بطلب که البته بر آورده میشود و
حق تعالی خلف وعده خود نمی‌فرماید مؤلف گوید که چون عبارت حدیث
تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت السلام
علیک یا ابا عبدالله تا وال نبیک علیهم السلام بخواند و نماز زیارت
را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد از صد مرتبه
لعن بار دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام بار دیگر نماز کند و
متصل سجده و بعد از سجده نیز نماز کند شاید بجمیع احتمالات عمل
کرده باشد و اگر اول یکی از زیارات بعیده را بعمل آورد و نماز بکند

و بعد از ان این اعمال را بعمل اورد ظاهرا کافی باشد واکر زیارت
حضرت امیر المومنین علیه السلام را با این زیارت ضم کند بهتر است خصوصا
هرگاه این زیارت را نزد ضریح حضرت امیر المومنین علیه السلام بعمل اورد
وچون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است
اکر در غیر عاشورا کند بجای اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهٖ بَنُوا
اُمَیَّةَ بکوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ یَوْمَ قَتْلِ الْحُسَیْنِ یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهٖ بَنُوا
اُمَیَّةَ فصل هشتم در بیان زیارات این روز است از جمله انها
زیارتی است که بسند صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده است که رفتم
بخدمت حضرت صادق علیه السلام در روز عاشورا و انحضرت را
شکسته رنگ و اندوهناک یافتم واب از دیدهای مبارک انحضرت
مانند مروارید میریخت کفتم یا ابن رسول الله سبب کریه شما چیست
خدا هرکز دیدهای شما را کریان نکرداند حضرت فرمود که مکر غافلی
ونمیدانی که در مثل این روز حضرت امام حسین صلوات الله علیه شهید
شده است کفتم ای سید من چه میفرمایند در روزه اش فرمود که
روزه بدار بی انکه شب نیت روزه بکنی وافطار بکن نه از روی
شماتت ولیک روز تمام روزه مکیر و باید که افطار بعد از نماز
عصر باشد بیکساعت بشربتی از آب زیرا که در این وقت جنک برطرف شد
از ال رسول صلی الله علیه و آله و در زمین سی نفر از اهل بیت و موالی

حاشیه: بیان دیگر در غیر عاشور

ایشان

ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در اینها حضرت رسالت صلی الله
علیه و آله بود و اگر انحضرت در دنیا میبود بایست انحضرت را برای ایشان
تعزیه بگویند پس انحضرت چندان گریست که ریش مبارکش از آب دیده اش
تر شد پس حضرت فرمود که بهتر کاری که در این روز بکنی انست که جامهای
پاکیزه بپوشی و بندها را بگشائی و استینها را تا مرفق بالا کنی برو ش مصیبت
زدگان پس بیرون روی بسوی بیابانی یا مکانی که کسی ترا نه بیند
یا خانه خالی از برای تقیه از سنیان در وقت چاشت پس چهار رکعت
نماز بجا اوری با خشوع و خضوع و رکوع نیکو و بعد از هر دو رکعت
سلام بگوئی و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون
بخوانی و در رکعت دویم سوره قل هو الله احد و در دو رکعت دیگر
در رکعت اول بعد از حمد سوره احزاب بخوانی و در رکعت دویم سوره
اذا جاءك المنافقون و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوانی
پس بگردانی روی خود را بجانب روضه مقدسه انحضرت و بخاطر
اوری شهادت آن امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب انجناب را
و سلام کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان
و بروایت دیگر هزار مرتبه لعنت کنی بر قاتلان انحضرت که هر لعنی هزار
حسنه برای تو نوشته میشود و هزار گناه از تو محو میشود و هزار
درجه در بهشت از برای تو بلند میشود و بهتر اینست که هزار مرتبه

بگوید اللّهم العن قتلة الحسین و اصحابه پس فرمود که بعد از آن از
موضعی که ایستاده چند گام پیش روی و بگوئی اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیهِ
راجِعُونَ رِضاً بِقَضائِهِ وَتَسلیماً لِاَمرِهِ و اگر هفت مرتبه چنین کنی
بهتر است و فرمود که در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک و گریان
باشی پس بجای خود برگردی و بگوئی اَللّهُمَّ عَذِّبِ الفَجَرَةَ الَّذینَ
شاقُّوا رَسُولَکَ وَحارَبُوا اَولِیاءَکَ وَعَبَدُوا غَیرَکَ وَ
استَحَلُّوا مَحارِمَکَ وَالعَنِ القادَةَ وَالاَتباعَ وَمَن کانَ مِنهُم
فَخَبَّ وَاَوضَعَ مَعَهُم اَو رَضِیَ بِفِعلِهِم لَعناً کَثیراً اَللّهُمَّ وَعَجِّل
فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَل صَلَواتِکَ عَلَیهِ وَعَلَیهِم وَاستَنقِذهُم
مِن اَیدِی المُنافِقینَ المُضِلّینَ وَالکَفَرَةِ الجاحِدینَ وَافتَح
لَهُم فَتحاً یَسیراً وَاَتِح لَهُم رَوحاً وَفَرَجاً قَریباً وَاجعَل لَهُم مِن لَدُنکَ
عَلی عَدُوِّکَ وَعَدُوِّهِم سُلطاناً نَصیراً پس دست بدعا بردار و قصد
کن دشمنان آل محمد علیهم السلام را و بگو اَللّهُمَّ اِنَّ کَثیراً مِنَ الاُمَّةِ
ناصَبَتِ المُستَحفَظینَ مِنَ الاَئِمَّةِ وَکَفَرَت بِالکَلِمَةِ وَعَکَفَت
عَلَی القادَةِ الظَّلَمَةِ وَهَجَرَتِ الکِتابَ وَالسُّنَّةَ وَعَدَلَت
عَنِ الحَبلَینِ اللَّذَینِ اَمَرتَ بِطاعَتِهِما وَالتَّمَسُّکِ بِهِما فَاَماتَتِ
الحَقَّ وَحادَت عَنِ القَصدِ وَمالَأَتِ الاَحزابَ وَحَرَّفَتِ الکِتابَ
وَکَفَرَت بِالحَقِّ لَمّا جاءَها وَتَمَسَّکَت بِالباطِلِ لَمّا اعتَرَضَها

وضیعوا

وَضَيَّعَتْ حَقَّكَ وَاَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَلَتْ اَوْلادَ نَبِيِّكَ
وَخِيَرَةَ عِبادِكَ وَحَمَلَةَ عِلْمِكَ وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَوَحْيِكَ
اَللّٰهُمَّ فَزَلْزِلْ اَقْدامَ اَعْدآئِكَ وَاَعْدآءِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ
بَيْتِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَخْرِبْ دِيارَهُمْ وَافْلُلْ سِلاحَهُمْ وَ
خالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَفُتَّ فى اَعْضادِهِمْ وَاَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ
بِسَيْفِكَ الْقاطِعِ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِكَ الدّامِغِ وَطُمَّهُمْ بِالْبَلاءِ
طَمّاً وَقُمَّهُمْ بِالْعَذابِ قَمّاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً نُكْراً وَخُذْهُمْ بِالسِّنينَ
وَالْمَثُلاتِ الَّتى اَهْلَكْتَ بِها اَعْدآئَكَ اِنَّكَ ذُو نَقِمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمينَ
اَللّٰهُمَّ اِنَّ سُنَنَكَ ضائِعَةٌ وَاَحْكامَكَ مُعَطَّلَةٌ وَعِتْرَةَ نَبِيِّكَ
فِى الْاَرْضِ هائِمَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنِ الْحَقَّ وَاَهْلَهُ وَاقْمَعِ الْباطِلَ
وَاَهْلَهُ وَمُنَّ عَلَيْنا بِالنَّجاةِ وَاهْدِنا اِلَى الْايمانِ وَعَجِّلْ فَرَجَنا
وَانْظِمْهُ بِفَرَجِ اَوْلِيآئِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنا وُدّاً وَاجْعَلْنا لَهُمْ
وَفْداً اَللّٰهُمَّ وَاَهْلِكْ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قَتْلِ ابْنِ نَبِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ
عيداً وَاسْتَهَلَّ بِهِ فَرَحاً وَمَرَحاً وَخُذْ آخِرَهُمْ كَما اَخَذْتَ اَوَّلَهُمْ
وَضاعِفِ اللّٰهُمَّ الْعَذابَ وَالتَّنْكيلَ عَلى ظالِمى اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ
وَاَهْلِكْ اَشْياعَهُمْ وَقادَتَهُمْ وَاَبِرْ حُماتَهُمْ وَجَماعَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ
وَضاعِفْ صَلَواتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكاتِكَ عَلى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ
الْعِتْرَةِ الضّائِعَةِ الْخائِفَةِ الْمُسْتَذَلَّةِ بَقِيَّةِ مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ

الزّاكِيَةِ المُبارَكَةِ وَاَعْلِ اللّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُمْ وَاكْشِفِ البَلاءَ
وَاللَّأْواءَ وَحَنادِسَ الاَباطيلِ وَالعَمى عَنْهُمْ وَثَبِّتْ قُلُوبَ شيعَتِهِمْ
وَحِزْبِكَ عَلى طاعَتِكَ وَوِلايَتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ وَمُوالاتِهِمْ وَاَعِنْهُمْ
وَامْنَحْهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الاَذى فيكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ اَيّاماً مَشْهُودَةً
وَاَوْقاتاً مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً تُوشِكُ فيها فَرَجَهُمْ وَتُوجِبُ فيها
تَمْكينَهُمْ وَنَصْرَهُمْ كَما ضَمِنْتَ لِاَوْلِيائِكَ فى كِتابِكَ المُنْزَلِ فَاِنَّكَ
قُلْتَ وَقَوْلُكَ الحَقُّ وَعَدَ اللّهُ الَّذينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ
لَهُمْ دينَهُمُ الَّذِى ارْتَضى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْناً
يَعْبُدُونَنى لا يُشْرِكُونَ بى شَيْئاً اَللّهُمَّ فَاكْشِفْ غُمَّتَهُمْ يا مَنْ لا يَمْلِكُ
كَشْفَ الضُّرِّ اِلاّ هُوَ يا واحِدُ يا اَحَدُ يا حَىُّ يا قَيُّومُ وَاَنَا يا اِلهى
عَبْدُكَ الخائِفُ مِنْكَ وَالرّاجِعُ اِلَيْكَ السّائِلُ لَكَ المُقْبِلُ
عَلَيْكَ اللاّجِئُ اِلى فِنائِكَ العالِمُ بِاَنَّهُ لا مَلْجَأَ مِنْكَ اِلاّ
اِلَيْكَ اَللّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعائى وَاسْمَعْ يا اِلهى عَلانِيَتى وَنَجْواىَ
وَاجْعَلْنى مِمَّنْ رَضيتَ عَمَلَهُ وَقَبِلْتَ نُسُكَهُ وَنَجَّيْتَهُ بِرَحْمَتِكَ
اِنَّكَ اَنْتَ العَزيزُ الكَريمُ اَللّهُمَّ وَصَلِّ اَوَّلاً وَآخِراً عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَبارِكْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ بِاَكْمَلِ وَ
اَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلى اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَ

ملائکتک وحملة عرشك بلا اله الا انت اللهم ولا تفرق بینی و
بین محمد وال محمد صلواتك علیه وعلیهم واجعلنی یا مولای من
شیعة محمد وعلی وفاطمة والحسن والحسین وذریتهم الطاهرة
المنتجبة وهب لی التمسك بحبهم والرضا بسبیلهم والاخذ
بطریقتهم انك جواد کریم پس بسجده برو ودو طرف روی خود
را بر خاك بگذار وبگو یا من یحکم ما یشاء ویفعل ما یرید انت
حکمت فلك الحمد محمودا مشکورا فعجل یا مولای فرجهم وفرجنا بهم
فانك ضمنت اعزازهم بعد الذلة وتکثیرهم بعد القلة و
اظهارهم بعد الخمول یا اصدق الصادقین ویا ارحم
الراحمین فاسئلك یا الهی وسیدی متضرعا الیك بجودك
وکرمك بسط املی والتجاوز عنی وقبول قلیل عملی وکثیره
والزیادة فی ایامی وتبلیغی ذلك المشهد وان تجعلنی ممن یدعی
فیجیب الی طاعتهم وموالاتهم ونصرهم وترینی ذلك قریبا
سریعا فی عافیة انك علی کل شیء قدیر پس سر خود را بسوی آسمان بلند
کن وبگو اعوذ بك ان اکون من الذین لا یرجون ایامك فاعذنی
یا الهی برحمتك من ذلك چون چنین کنی این عمل بهتر است از برای
تو از حجهای بسیار وعمرهای بسیار که مال بسیار در آنها صرف
نمائی وبدن خود را در آنها بتعب افکنی واز اهل وعیال وفرزندان

خود جدا شوی و هر انکسی که این نماز را در این روز بکند و این دعا
از روی اخلاص بخواند و این عمل را بایقین و تصدیق بجا آورد
حق تعالی ده خصلت با و عطا کند که از جمله آنها آنست که او را
از مرده نمای بد حفظ کند مانند غرق شدن و سوختن و در زیر
عمارت ماندن و امثال اینها و تا مردن دشمن بر او مسلط نکردد
و نکاه دارد او را از دیوانکی و خوره و پیسی در خودش و در فرزندانش
تا چهار پشت و شیطان را و دوستان و یاوران شیطان را
مسلط نکرداند بر او و بر نسل او تا چهار پشت زیارت دیکر
زیارتی است که مشتمل است بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت رسول
خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است و مناسب است که در این
روز خوانده شود و اکر در آخر روز خوانده شود شاید انسب باشد
زیارت اینست اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهِیمَ
خَلِیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسٰی کَلِیمِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ عِیسٰی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ
مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِیدِ سِبْطِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ

وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
خِيَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الْاِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلَى اَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَ
اَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ
وَجَلَّ الْمُصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
اَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ
الْاَرَضِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعَلَى
ذَرَارِيهِمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ
وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى اَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمْ
اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَاناً وَرَوْحاً وَرَيْحَاناً اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ
الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ يَا اَخَا الشَّهِيدِ يَا اَبَا الشُّهَدَاءِ اَللّٰهُمَّ
بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الْوَقْتِ
وَكُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَاماً سَلَامُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ

وبرکاته یابن سیّد العالمین وعلی المستشهدین معک سلاماً متّصلاً
ما اتّصل اللّیل والنّهار السّلام علی الحسین بن علیّ الشّهید السّلام
علی علیّ بن الحسین الشّهید السّلام علی العبّاس بن امیر المؤمنین الشّهید
السّلام علی الشّهدآء من ولد امیر المؤمنین السّلام علی الشّهدآء
من ولد الحسن السّلام علی الشّهدآء من ولد الحسین السّلام علی
الشّهدآء من ولد جعفر وعقیل السّلام علی کلّ مستشهد
معهم من المؤمنین اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد وبلّغهم عنّی تحیّة کثیرة وسلاماً
السّلام علیک یا رسول الله احسن الله لک العزآء فی ولدک الحسین
السّلام علیک یا امیر المؤمنین احسن الله لک العزآء فی ولدک الحسین
السّلام علیکِ یا فاطمة احسن الله لکِ العزآء فی ولدکِ الحسین
السّلام علیک یا ابا محمّد الحسن احسن الله لک العزآء فی اخیک
الحسین یا مولای یا ابا عبد الله انا ضیف الله وضیفک و
جار الله وجارک ولکلّ ضیف وجار قری وقرای ان تسئل
الله سبحانه وتعالی ان یرزقنی فکاک رقبتی من النّار انّه
سمیع الدّعآء قریب مجیب وشیخ مفید علیه الرحمه گفته است کرد
شب بیست ویکم ماه محرم زفاف حضرت فاطمه وامیر المؤمنین صلوات
الله علیهما واقع شد باید که روز آنرا برای شکر این نعمت عظمی
شیعیان روزه بدارند وشیخ طوسی رحمه الله گفته است که روز

روز هفدهم ماه محرم اصحاب فیل که بجهت خراب کردن کعبه آمده بودند
برگشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و روز بیست و پنجم اینماه
حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه بعالم اعلی ارتحال نمود

باب هفتم در اعمال ماه صفر است و این ماه مشهور است بنحوست
و دو وجه میتواند داشت اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله در اینماه واقع شده است
دویم آنکه در سه ماه متوالی که اشهر حرم اند چون عرب قتال نمی
کردند و در این ماه شروع بقتال کردند لهذا نحس شمرده اند و در
احادیث شیعه ندیده ام چیزی که دلالت بر نحوست کند و در روایات
معتبره عامه وارد شده است و سید ابن طاوس از بعضی از کتب معتبره
روایت کرده است که در روز سیم این ماه مستحب است که دو رکعت
نماز بجا آورد و در رکعت اول بعد از سوره حمد سوره انا فتحنا
بخواند و در دویم توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگوید
اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ و آل محمّدٍ و صد مرتبه اللّهمّ العن آل ابی سفیان
و صد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه و در روز بیستم اینماه
مشهور است بروز اربعین یعنی روز چهلم شهادت حضرت سید
الشهدا صلوات الله علیه و در کتب معتبره از حضرت امام حسن
عسکری علیه السلام روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است

نماز بجاه وپك دكعت از فريضه ونافله در شب و روز و زيارت
اربعين وانكشتر در دست راست كردن وجبين را در سجده شكر
برخاك كذاشتن وبسم الله الرحمن الرحيم را بلند كفتن
وكيفيت زيارت بسند معتبر منقولست از صفوان جمال كه كفت
مولای من حضرت صادق صلوات الله عليه بمن كفت در زيارت
اربعين كه زيارت ميكنى در هنكامى كه روز بلند شده باشد و
ميكوئى اَلسَّلامُ عَلٰى وَلِيِّ اللّٰهِ وَحَبيبِهِ اَلسَّلامُ عَلٰى خَليلِ
اللّٰهِ وَنَجيبِهِ اَلسَّلامُ عَلٰى صَفِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ اَلسَّلامُ
عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلٰى اَسيرِ الْكُرُباتِ وَقَتيلِ
الْعَبَراتِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَ
صَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفائِزُ بِكَرامَتِكَ اَكْرَمْتَهُ
بِالشَّهادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطيبِ الْوِلادَةِ
وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ وَذائِداً
مِنَ الذّادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَواريثَ الْاَنْبِياۤءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً
عَلٰى خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِياۤءِ فَاَعْذَرَ فِي الدُّعاۤءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ
وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَ
حَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا وَ
باعَ حَظَّهُ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنٰى وَشَرٰى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْاَوْكَسِ وَ

زيارت اربعين

تغطرس

تغطرس وتردى في هواه واسخطك واسخط نبيك واطاع
من عبادك اهل الشقاق والنفاق وحملة الاوزار المستوجبين
النار فجاهدهم فيك صابرا محتسبا حتى سفك في طاعتك
دمه واستبيح حريمه اللهم فالعنهم لعنا وبيلا وعذبهم
عذابا اليما السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك
يا ابن سيد الاوصياء اشهد انك امين الله وابن امينه عشت
سعيدا ومضيت حميدا ومت فقيدا مظلوما شهيدا و
اشهد ان الله منجز لك ما وعدك ومهلك من خذلك و
معذب من قتلك واشهد انك وفيت بعهد الله وجاهدت
في سبيل الله حتى اتيك اليقين فلعن الله من قتلك ولعن الله
من ظلمك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به اللهم
اني اشهدك اني ولي لمن والاه وعدو لمن عاداه بابي
انت وامي يا ابن رسول الله اشهد انك كنت نورا في
الاصلاب الشامخة والارحام الطاهرة لم تنجسك الجاهلية
بانجاسها ولم تلبسك المدلهمات من ثيابها واشهد انك
من دعائم الدين واركان المسلمين ومعقل المؤمنين واشهد
انك الامام البر التقي الرضي الزكي الهادي المهدي
واشهد ان الائمة من ولدك كلمة التقوى واعلام الهدى

والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا واشهد انى بكم
مؤمن وبايابكم موقن بشرايع دينى وخواتيم عملى وقلبى لقلبكم
سلم وامرى لامركم متبع ونصرتى لكم معدة حتى ياذن الله
لكم فمعكم معكم لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى
ارواحكم واجسادكم وشاهدكم وغائبكم وظاهركم
وباطنكم ودو ركعت نماز ميكنى وهر دعا كه خواهى ميكنى و بر ميگردى
وسيد ابن طاوس عليه الرحمه گفته است كه من براى اين زيارت وداعى
يافته ام كه مخصوص است باين زيارت بايد كه بايستى پيش روى
ضريح وبگوئى السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
عليك يا ابن على المرتضى وصى رسول الله السلام عليك
يا ابن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك
يا وارث الحسن الزكى السلام عليك يا حجة الله فى ارضه
وشاهده على خلقه السلام عليك يا ابا عبد الله الشهيد
والسلام عليك يا مولاى وابن مولاى اشهد انك اقمت الصلوة
واتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت
فى سبيل الله حتى اتيك اليقين واشهد انك على بينة من ربك
اتيتك يا مولاى زائرا وافدا راغبا مقرا لك بالذنوب هاربا
اليك من الخطايا لتشفع لى عند ربك يا ابن رسول الله صلى الله

عليك حيا وميتا فان لك عند الله مقاما معلوما وشفاعة مقبولة

ولعن الله من ظلمك ولعن الله من حرمك وغصب حقك

ولعن الله من قتلك ولعن الله من خذلك ولعن الله من دعوته

فلم يجبك ولم يعنك ولعن الله من منعك من حرم الله وحرم

ابيك واخيك ولعن الله من منعك من شرب ماء الفرات

لعنا كثيرا يتبع بعضها بعضا اللهم فاطر السموات والارض

عالم الغيب والشهادة انت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه

يختلفون وسيعلم الذين ظلموا اى منقلب ينقلبون اللهم

لا تجعله اخر العهد من زيارته وارزقنيه ابدا ما حييت

وان مت فاحشرني في زمرته يا ارحم الراحمين واكر زيارت

اخر روز عاشورا را در این روز نیز بخواند مناسب است وبدانکه

مشهور انست که سبب تاکید زیارت انحضرت در این روز است

که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه با سایر اهل بیت

این روز بعد از مراجعت از شام بکربلای معلی وارد شدند و

سرهای مقدس شهدا را ببدنهای مطهر ایشان ملحق کردند

و این بسیار بعید است از جهات بسیار که ذکر انها موجب تطویل

است و بعضی کفته اند در این روز اهل بیت علیهم السلام وارد

مدینه طیبه شدند و این نیز بسیار بعید است و بعضی کفته اند که شاید

حضرت

بقیت و

سبب زیارت روز اربعین

حضرت امام زین العابدین علیه السلم باعجاز وطی الارض مخفی بکربلا
رفته باشد از شام وسرها را ببدنها ملحق کرده باشد واین ممکن
است اما روایتی در این باب بنظر نرسیده است بلکه بعضی از
روایات منافاتی فی الجمله باین دارد و وجهی که از احادیث ظاهر می
شود آنست که اول کسی که از صحابه حضرت رسالت صلی الله علیه واله
بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاری بود و در
این روز بکربلا رسید و آنحضرت را باشهدا زیارت کرد وچون
جابر از اکابر صحابه بود واساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود
که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت در این روز شده باشد و
شاید وجوه دیگر داشته باشد که برما مخفی باشد وچون فرموده
اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تفحص سببش ضرور نیست
ومشهور میان علمای خاصه امامیه انست که وفات حضرت سید
انبیا صلی الله علیه واله در روز بیست وهشتم ماه صفر واقع شده
است و شیخ طوسی وجمعی دیگر گفته اند که شهادت حضرت امام حسن
مجتبی علیه السلم نیز در این روز واقع شده پس قیام بمراسم تعزیت ان
دو بزرگوار وزیارت ایشان از نزدیک و دور مناسب است و میان
عوام بلکه خواص نحوست چهارشنبه اخر ماه صفر شهرت دارد و در
کتب معتبره عامه وخاصه چیزی که دلالت براین کند بنظر نرسیده و بدانکه در

سبب نحوست چهارشنبه آخر صفر

احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصاً چهارشنبه آخر
ماه وارد شده است و چون این ماه بنابر اسبابی که مذکور شد فی
الجمله نحوستی دارد ممکن است که چهارشنبه آخر آن از سایر چهارشنبها
نحوستش بیشتر باشد اگر در آن روز از قبیل احتراز از طیره
استدفاع بلایا بتصدقات وادعیه و استعاذات که از ائمه
صلوات الله علیهم وارد شده است بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس
الهی که آن کفاره طیره است مناسب است و اگر بلائی متوجه باشد
باینها دفع میشود نه آنکه بروش جهال عجم متابعت مجوسان کنند و بلهو
ولعب و سور و سرور و ساز و اعمال قبیحه مشغول شوند که موجب
مزید استحکام قضاهای آسمانی و تقدیرات ربانی کردد باب هشتم
در فضایل ایام و اعمال ماه ربیع الاول است و در آن دو فصل است
فصل اول در فضیلت و اعمال روز اول تا روز شانزدهم است
شیخ مفید و شیخ طوسی و دیگران رضی الله عنهم گفته‌اند که حضرت
رسالت صلی الله علیه و آله در شب اول ماه ربیع الاول اراده هجرت
نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آن شب بغار رفت و حضرت
امیرالمؤمنین صلوات الله علیه جان شریف خود را فدای جان مقدس
حضرت رسول صلی الله علیه و آله کرد و در جای آنحضرت خوابید
و از شمشیرهای کین قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل او بر جمیع امت بلکه

بر جمیع عالمیان بر همگنان ظاهر گردید و حق تعالی با ملائکه سموات

با آنحضرت مباهات نمود و آیه کریمه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَشْرِی نَفْسَهُ

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللهِ در شان او نازل گردید چنانکه تفصیلش

در حیات القلوب مذکور است و چون حق تعالی آن دو جان مقدس

بنیان را از کید کافران حفظ کرد گفته اند که روز شش را که روز

اول ماه ربیع الاول است مستحب است که برای شکر این نعمت عظیم روزه

بدارند و هر چند علما در این روز زیارت ذکر نکرده اند اما زیارت

حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما در این روز

مناسب است بجهاتی که مذکور شد و شیخ طوسی در مصباح گفته است

که در روز اول این ماه حضرت امام حسن عسکری علیه السلم بعالم بقا

رحلت نمود و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه بمنصب جلیل

امامت فایز گردید پس زیارت آن دو امام عالیمقام در این روز

نیز مناسب است و اما شیخ رحمه الله در تهذیب و کلینی و محمد بن جریر

طبری و ابن الخشاب و شیخ مفید و غیر ایشان گفته اند که وفات حضرت

امام حسن صلوات الله علیه در روز هشتم اینماه بود پس در این روز زیارت

آن دو امام علیهما السلام انسب است و اما روز نهم اینماه بدانکه میان

علمای خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب خلاف است و مشهور میان

فریقین آنست که قتل او در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شد

چنانچه

فضیلت روز نهم
و نقل قتل او

چنانچه سابقا اشاره بآن شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند
این دو قول نقل مورخان است و از کتب معتبره چنان معلوم میشود
که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است قتل او در نهم ماه ربیع
الاول واقع شده است و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین
مشهور بوده است و سید بزرگوار علی بن طاوس رضی الله عنه در
در کتاب اقبال اشاره نموده است بانکه ابن بابویه رحمه الله روایتی
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم روایت کرده است که آن ملعون
در روز نهم ماه ربیع الاول بدرک اسفل جحیم متوجه شده است و
از نقل او چنین معلوم میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هر
چند سید خود آن حدیث را تاویلات نموده است و ایضا سید ذکر
کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته آن روز را باین سبب تعظیم
و تکریم مینموده اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاوس در کتاب زوائد
الفواید این مذهب را تقویت کرده است و روایت معتبری در این
باب ایراد نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن ابی
العلاء همدانی و یحیی بن محمد جریج بغدادی که روزی ما منازعه کردیم
در باب عمر بن الخطاب و رفتیم در شهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که
از خواص اصحاب حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری صلوات الله
علیهما بود و بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلم نیز رسیده بود و چون

در را کوبیدیم دختر عراقیه بیرون آمد و احوال احمد را از او پرسیدیم
گفت او امروز مشغول اعمال عید است وان روز نهم ماه ربیع الاول
بود گفتیم سبحان الله عیدهای مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و
عید غدیر و روز جمعه ان دختر گفت احمد بن اسحق از حضرت امام
علی نقی صلوات الله علیه روایت میکند که امروز روز عید است
و بهترین عیدها است نزد اهل بیت رسالت علیهم السلام و شیعیان
ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد او ائیم چون ان دختر
او را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما و لنگی بسته بود و عبائی بر خود پیچیده
بود و بوی مشک از او ساطع بود ما گفتیم که این حالت است که در
تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل فارغ شده ام گفتیم امروز
مگر عید است گفت بلی و ما را بخانه خود در اورد و بر روی کرسی
نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران خود بنزد مولای خود حضرت
امام حسن عسکری علیه السلم رفتیم در سر من رای در مثل این روز
که شما بنزد من آمده اید چون رخصت یافتیم و بنزد حضرت رسیدیم دیدیم
که حضرت مجلس خود را آراسته و مجمره در پیش خود گذاشته و بدست
مبارک خود عود در ان مجمره می اندازد و مجلس خود را مزین کردانیده است
و بر غلامان و خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانیده است گفتیم
یا بن رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد ایا آن روای اهل بیت

امروز فرحی تازه روداده است حضرت فرمود که کدام روز نزد
اهل بیت حرمتش از این روز عظیم تراست بدرستی که خبرداد مرا
پدرم علیه السلام که حذیفه بن یمان در روز نهم ماه ربیع الاول داخل
شد بر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله حذیفه گفت که دیدم
که حضرت امیرالمومنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوات
الله علیهم را که با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله طعام تناول
مینمودند و آنحضرت بر روی ایشان تبسم مینمود و با امام حسن و امام حسین
علیهما السلام میگفت بخورید گوارا باد از برای شما برکت و سعادت
این روز بدرستی که این روزیست که حق تعالی هلاک میکند در این
روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند در این
روز دعای مادر شما را بخورید که این روزیست که حق تعالی
در این روز قبول میکند اعمال شیعیان و محبان شما را بخورید که
این روزی است که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید فَتِلْكَ
بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا یعنی اینست خانهای ایشان که خالی گردیده
است بسبب ستمهای ایشان بخورید که این روزیست که شکسته میشود
در این روز شوکت دشمن جد شما و یاری کننده دشمن شما بخورید
که این روزی است که در این روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من
و ستم کننده بر ایشان و غصب کننده حق ایشان بخورید که این

روز بیست که حق تعالی عملهای دشمنان شمارا هبا و باطل میکرده اند
حذیفه گفت که من گفتم یا رسول الله آیا در میان امت تو کسی
خواهد بود که هتک این حرمتها نماید حضرت فرمود که ای
حذیفه جبتی از منافقان بر ایشان سرکرده خواهد شد و دعوی
ریاست در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود
دعوت خواهد نمود و تازیانه ظلم و ستم را بر دوش خود
خواهد گرفت و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب
خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد
و میراث فرزند مرا متصرف خواهد شد و خود را پیشوای
مردم خواهد خواند و زیادتی بر وصی من علی بن ابی طالب علیه
السلام خواهد کرد و مالهای خدا را بنا حق بر خود حلال
خواهد کرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا
و برادر من و وزیر من علی را بدروغ نسبت خواهد داد و
دختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد اند پس دختر من
او را نفرین خواهد کرد و حق تعالی نفرین او را در این روز
مستجاب خواهد کرد اند حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا
نمیکنی که حق تعالی او را در حیات تو هلاک کرد اند حضرت فرمود
که ای حذیفه دوست نمیدارم که جرات کنم بر قضای خدا و از او

طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته است ولیکن از حق تعالی
سؤال کردم که فضیلت دهد آن روزی را که در آن روز از جهنم
میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام آن روز سنتی گردد در میان
دوستان من و دوستان و شیعیان اهل بیت من پس حق تعالی
وحی کرد بسوی من که ای محمد صلی الله علیه واله در علم سابق من
گذشته است که در یابد ترا و اهل بیت ترا محنتها و بلاهای دنیا
وستمهای منافقان و غصب کنندگان از بندگان من از منافقانی
که تو خیرخواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان
راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف
بودی و ایشان دشمنی ترا بدل گرفتند و تو ایشانرا خشنود
گردانیدی و ایشان ترا تکذیب کردند و تو ایشانرا بر گزیدی
و ایشان ترا در بلیه گذاشتند و سوگند یاد میکنم بحول و
قوت و پادشاهی خود که البته بگشایم بر روح کسی که غصب
کند حق علی را که وصی تست بعد از تو هزار در از پست ترین
طبقهای جهنم که آنرا فیلوق و او را و اصحاب او را در قعر
جهنم جا دهم که شیطان از مرتبه خود بر او مشرف شود و او را
لعنت کند و آن منافق را در قیامت عبرت گردانم برای فرعونها
که در زمان پیغمبران دیگر بوده اند و برای سایر دشمنان دین

وایشانرا ودوستان ایشانرا بسوی جهنم برم باد یدهای کبود و دودهای
نوش بانهایت مذلت و خواری و پشیمانی وایشانرا ابدالاباد در عذاب
خود بدارم ای محمد صلی الله علیه و آله نمیرسد علی بمنزلت تو مکو بانچه میرسد باو
از بلاها از فرعون او و غصب کننده حق او که جرات میکند بر من و کلام
مرا بدل میکند و شرک بمن می آورد و مردم را منع میکند از راه
رضای من و کوساله از برای امت تو برپا میکند که ان ابوبکر است
و کافر میشود بمن در عرش عظمت و جلال من بدرستی که من
امر کرده ام ملائکه هفت اسمان خود را که برای شیعیان و محبان
دین شما عید کنند ان روزی را که ان ملعون کشته میشود و امر کرده
ام ایشانرا که کرسی کرامت مرا نصب کنند در برابر بیت المعمور و
ثنا کنند بر من و طلب آمرزش نمایند برای شیعیان و محبان شما
از فرزندان ادم و امر کرده ام ملائکه نویسندکان اعمال را که
از این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند و ننویسند
کناهان ایشانرا برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این روز را
عید کردانیدم برای تو و اهل بیت تو و برای هرکه تابع ایشان
باشد از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوکند یاد میکنم بر خود
بعزت و جلال خود و علو و مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کند
این روز را از برای من ثواب انها که بر دور عرش احاطه کرده اند

وتحود

و قبول کنم شفاعت او در حق خویشان او و زیاد کنم مال او را اگر کشادگی دهد
بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار
هزار کس را از موالیان و شیعیان شما را از آتش جهنم آزاد کرده ام
و اعمال ایشان را قبول کنم و گناهان ایشان را بیامرزم حذیفه گفت
که پس برخواست رسول خدا صلی الله علیه و آله و بخانه ام سلمه رفت
و من برگشتم و صاحب یقین بودم در کفر عمر تا آنکه بعد از وفات
رسول خدا صلی الله علیه و آله دیدم که او چه فتنها برانگیخت و
کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت و دامان بحیای
و وقاحت برای غصب امامت و خلافت برزد و قرآن را تحریف
کرد و آتش در خانه وحی و رسالت زد و بدعتها در دین خدا
پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر داد و سنت آنحضرت را بدل کرد
و شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را رد کرد و فاطمه دختر
رسول خدا صلی الله علیه و آله را بدروغ نسبت داد و فدک را
غصب کرد و یهود و نصاری و مجوس را از خود راضی کرد و
نور دیده مصطفی را بخشم آورد و رضاجوئی اهل بیت رسالت
نکرد و جمیع سنتهای رسول را برطرف کرد و تدبیر کشتن حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام و جور و ستم را در میان مردم علانیه کرد
و هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود

حلال کرد و حکم کرد که از پوست شتر دینار و درهم بسازند و خرج
کنند و در برد و شکم فاطمه زهرا علیها السلام زد و بر منبر
حضرت رسالت صلی الله علیه و اله بغصب و جور بالا رفت و بر
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه افترا بست و با انحضرت معارضه
کرد و رای انحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه گفت که پس حق
تعالی دعای برگزیده خود و دختر پیغمبر خود را در حق از منافق
مستجاب گردانید و قتل او را بر دست کشنده او رحمة الله علیه
جاری ساخت پس رفتم بخدمت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که آن
حضرت را تهنیت و مبارکباد بگویم بانکه آن منافق کشته شد و بعذاب
حق تعالی واصل گردید چون حضرت مرا دید گفت ای حذیفه
آیا در خاطر داری آن روزی را که آمدی بنزد سید من رسول
خدا صلی الله علیه و اله و من و دو سبط او حسن و حسین نزد او
نشسته بودیم و با او طعام میخوردیم پس ترا دلالت کرد بر فضیلت
این روز گفتم بلی ای برادر رسول خدا صلی الله علیه و آله حضرت
فرمود که بخدا سوگند که این روزیست که حق تعالی دران دیده
آل رسول صلی الله علیه و اله را روشن گردانید و من برای این روز
هفتاد و دو نام میدانم حذیفه گفت یا امیر المؤمنین میخواهم
که آن نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز راحت است

که هر منان

کہ مؤمنان از شر ان منافق استراحت یافتند و روز زایل شدن کرب
وغم است و روز غدیر دوم است و روز تخفیف گناهان شیعیانست
و روز اختیار نیکو برای مؤمنان است و روز برداشتن قلم از شیعیانست
و روز برهم شکستن بنای کفر و عدوانست و روز عافیت است
و روز برکت است و روز طلب خونهای مؤمنان است و روز
عید بزرگ خداست و روز مستجاب شدن دعاست و روز
موقف اعظم است و روز وفای بعهداست و روز شرط است
و روز کندن جامهٔ سیاه است و روز ندامت ظالم است
و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز نفی همومست
است و روز فتح است و روز عرض اعمال از کافراست و روز
ظهور قدرت خداست و روز عفو از گناهان شیعیانست
و روز فرج ایشان است و روز توبه است و روز انابت
بسوی حق تعالی است و روز زکوة بزرگ است و روز فطر دوم
است و روز اندوه یاغیان است و روز گره شدن آب دهان
در گلوی مخالفان است و روز خشنودی مؤمنان است و روز
عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعونیانست
و روز مقبول شدن اعمال شیعیان است و روز پیش فرستادن
تصدق قاتاست و روز زیادتی مثوبات است و روز قتل

منافق است و روز قتل معلوم است و روز سرور اهل بیت است و روز مشهود است و روز قهر بر دشمن است و روز خراب شدن بنیان ضلالت است و روزیست که ظالم انگشت ندامت بدندان کرد و روز تبیان است و روز شرفاست و روز خنک شدن دلهای مؤمنان است و روز شهادت است و روز درگذشتن از گناه مؤمنان است و روز تازگی بوستان اهل ایمانست و روز شیرینی کام ایشان است و روز خشنودی دلهای مؤمنان است و روز برطرف شدن پادشاهی منافقان است و روز توفیق اهل ایمان است و روز دعای مؤمنان از شر کافرانست و روز مظاهره است و روز مفاخره است و روز قبول اعمال است و روز تبجیل و تعظیم است و روز بخل و عطاست و روز شکر حق تعالی است و روز یاری مظلومانست و روز زیادت کردن مؤمنان و روز محبت کردن ایشان است و روز رسیدن برحمتهای الهی است و روز پاک کردانیدن اعمال است و روز فاش کردن رازهاست و روز برطرف شدن بدعتهاست و روز ترک گناهان کبیره است و روز ندا کردن بخواست و روز عبادت است و روز موعظه و نصیحت است و روز انقیاد پیشوایان دین است حذیفه گفت که پس از خدمت حضرت امیر المؤمنین علیه السلم

برخواستم وگفتم اگر دنیایم از افعال خیر دانچه امید ثوابان آن دادم مکو دانستن فضیلت این را هر آینه منتهای آرزوی من خواهد بود پس محمد و یحیی را و یاران حدیث گفتند که چون این حدیث از احمد بن اسحق شنیدیم هر یک برخواستیم وسرا و را بوسیدیم وگفتیم حمد و شکر میکنیم خداوندی را که بر انگیخت ترا از برای ما تا انکه فضیلت این روز را بما رسانیدی پس بخانهای خود برگشتیم و این روز را عید کردیم وصاحب کتاب زواید الفواید گفته است که این حدیث را از خط علی بن محمد بن طی نوشتم ودر کتب دیگر که تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این یافتم پس اعتماد بر این روایات نمودم وسزاوار است شیعیان را که این روز را تعظیم نمایند واظهار سرور وشادی در این روز بکنند وشیخ ابرهیم بن علی کفعمی در کتاب مصباح گفته است که صاحب کتاب مسار الشیعه روایت کرده که هر که در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی انفاق کند حق تعالی گناهان او را بیامرزد ومستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن وخشبو کردانیدن ایشان وتوسعه دادن بر عیال خود ودیگران وپوشیدن جامهای نو وشکر وعبادت حق تعالی واین روز بر طرف شدن غمها است وروزه داشتن نیست مؤلف گوید که از نقل این نیز وکواران معلوم شد

که بر فضیلت این روز و وقوع قضیهٔ مباد که در آن احادیث بسیار
وارد شده است و در اعصار سابقه میان شیعه مشهور بوده است
و بر خلافش روایتی بنظر این قاصر نرسیده است و اتفاق مورخان
عامه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی استبعاد کند که
چنین امر عظیمی که سبب حزن جمعی و سرور جمعی گردد چون میتواند بود
که مضبوط نماند جواب آنست که این واقعه از واقعه حضرت رسالت
صلی الله علیه و آله و شهادت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه عظیم تر نیست و در هر یک از اینها خلاف میان خاصه و عامه
هست و در واقعه اول اتفاق دارند عامه بر خلاف آنچه مختار
شیعه است و اگر گویند که باعث بر افترای ایشان در اینجا نیست
جواب میگوئیم که شیعه در هر دو جا دیست و باعث قوی در اینجا
هست زیرا که ممکن است که برای دفع شماتت شیعیان اخفای
آن نموده باشند و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه
بر آنست که در مستحبات باحادیث ضعیفه متمسک میشود بنا بر احادیث
صحیحه که از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین وارد شده است
که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر عملی و او را بجا آورد از ثواب باو
داده میشود هر چند چنان نباشد که باو رسیده است پس اگر اعمال
این روز را اگر نوعش از شارع وارد شده است و مخالفی با آیات و

اصرار

اخبار ردنداشته باشد کسی بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب
خواهد گردید و بعضی میگویند عمر بن سعد علیه اللعنه در این روز
بجهنم واصل شده است اگر چنین باشد این شرافت نیز برای آن
کافی است و شیخ مفید رحمه الله گفته است که در روز دهم اینماه
حضرت رسول صلی الله علیه و آله خدیجه کبری رضی الله عنها را
تزویج نمود و مستحب است برای شکر این مواصلت عظیم البرکه
شیعیان روزه بدارند و گفته است که در دوازدهم اینماه حضرت
رسول صلی الله علیه و آله داخل مدینه طیبه شد و از شر دشمنان
ایمن گردید و باین جهت روز مبارکیست و ایضا دولت بنی مروان که
از بقیه بنی امیه و از دشمنان اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز
دولت ایشان بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است
برای این روز و اکثر سنیان ولادت باسعادت حضرت رسول صلی
الله علیه و آله را در این روز میدانند و محمد بن یعقوب کلینی رحمه الله
از علمای امامیه نیز در کتاب کافی چنین قایل شده است و بعضی از
ارباب حساب نجومی موافق بعضی از روایات این را اظهر میدانند و اگر
چه خلاف مشهور میان امامیه است اما اگر روزه و غسل و زیارت
و سایر اعمال که در هفدهم مذکور خواهد شد انشاء الله در این
روز نیز بعمل آورند باحتیاط اقرب است و سید ابن طاوس رحمه الله

از بعضی علمای عجم روایت کرده است که سنت است در روز دوم از
اینماه دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه
قل یا ایها الکافرون و در رکعت دویم سه مرتبه قل هو الله احد
بخواند وایضا شیخ مفید و شیخ طوسی روایت کرده اند که یزید پلید
علیه اللعنه و العذاب الشدید در روز چهاردهم اینماه با سفل درک
جهنم منتقل شد باید که شیعیان این روز را بر خود مبارک دانند
و شکر حق تعالی برای این نعمت عظمی ادا کنند و بعضی روزه این روز را
سنت دانسته اند **فصل دویم** در فضایل و اعمال روز هفدهم
اینماه است و مشهور میان علمای شیعه انست که ولادت کثیر السعادت
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در روز جمعه هفدهم ماه ربیع
الاول واقع شد و در بعضی از روایات واقع شده است که عروج
آنحضرت نیز باسمانها در شب هفدهم واقع شده است و شب و روزش
هر دو مبارکست و در هر دو زیارت حضرت رسالت و حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیهما مناسب است و علما ذکر کرده اند و روزه در
روز ان فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که این روز
شریفی است و پیوسته فرقه محقه شیعه از قدیم الایام الی الآن
تعظیم آن میکرده اند و حق او را میشناخته است و روزه
میداشته اند و از ائمه هدی علیهم السلام روایت کرده اند که هر که این

در اعمال و فضایل روز هفدهم مولود

روز را

روزه دار روزه بدارد ثواب روزه یکسال برای او نوشته شود و
مستحب است که تصدّقات بارباب حاجات بدهند و مؤمنان
و مؤمنات را شاد کرده اند و بزیارت مشاهد مشرفه بروند
خصوصًا مرقد مطهّر حضرت رسالت و ضریح منوّر حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیهما و شیخ مفید و شیخ شهید و سیّد ابن
طاوس رضی الله عنهم گفته اند که چون در غیر مدینهٔ طیّبه خواهی
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه
بقبر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس
و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ
اٰلِهٖ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَیِّدُ الْاَوَّلِینَ وَالْاٰخِرِینَ وَاَنَّهُ
سَیِّدُ الْاَنْبِیَاۤءِ وَالْمُرْسَلِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ
الْاَئِمَّةِ الطَّیِّبِینَ پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا خَلِیلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَحْمَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خِیَرَةَ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَجِیبَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَاتَمَ النَّبِیِّینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْمُرْسَلِینَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا قَائِمًا بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا فَاتِحَ الْخَیْرِ

طریق زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزيلِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُبَلِّغاً
عَنِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّراجُ الْمُنيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
مُبَشِّرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَذيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُنْذِرُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ الَّذي يُسْتَضاءُ بِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى اَهْلِ
بَيْتِكَ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْهادينَ الْمَهْدِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى
جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلى اَبيكَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى اُمِّكَ
آمِنَةَ بِنْتِ وَهَبٍ اَلسَّلامُ عَلى عَمِّكَ حَمْزَةَ سَيِّدِ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ
عَلى عَمِّكَ وَكَفيلِكَ اَبي طالِبٍ اَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ الطَّيّارِ
في جِنانِ الْخُلْدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَحْمَدُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ عَلَى الْاَوَّلينَ وَالْاخِرينَ وَالسّابِقَ
في طاعَةِ رَبِّ الْعالَمينَ وَالْمُهَيْمِنَ عَلى رُسُلِهِ وَالْخاتِمَ لِاَنْبِيائِهِ
وَالشّاهِدَ عَلى خَلْقِهِ وَالشَّفيعَ اِلَيْهِ وَالْمَكينَ لَدَيْهِ وَالْمُطاعَ
في مَلَكُوتِهِ الْاَحْمَدَ مِنَ الْاَوْصافِ وَالْمُحَمَّدَ لِسائِرِ الْاَشْرافِ
الْكَريمَ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمَ مِنْ وَراءِ الْحُجُبِ الْفائِزَ بِالسِّباقِ
وَالْفائِتَ عَنِ اللِّحاقِ تَسْليمَ عارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصيرِ
في قِيامِهِ بِواجِبِكَ غَيْرِ مُنْكِرٍ مَا انْتَهى اِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ
مُوقِنٍ بِالْمَزيداتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ
مُحَلِّلٍ حَلالَكَ مُحَرِّمٍ حَرامَكَ اَشْهَدُ يا رَسُولَ اللهِ مَعَ كُلِّ شاهِدٍ

واَتَحَمَّلُها

وَ اتحملها عن كلِّ جاحدٍ انّكَ قد بلّغتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ
لِاُمَّتِكَ وَ جاهدتَ فی سبیلِ رَبِّکَ وَصَدَعتَ بِاَمرِهِ وَ احتملتَ
الاَذی فی جنبِهِ وَدَعوتَ اِلی سبیلِهِ بِالحکمةِ وَالموعظةِ
الحسنةِ الجمیلةِ وَ اَدّیتَ الحقَّ الّذی کانَ علیکَ وَ انّکَ قد رَؤُفتَ
بِالمؤمنینَ وَغَلُظتَ علی الکافرینَ وَعَبَدتَ اللهَ مُخلصًا حتّی
اَتٰیکَ الیقینُ فَبَلَغَ اللهُ بِکَ اَشرَفَ محلِّ المکرّمینَ وَاَعلی منازلِ
المقرّبینَ وَارفعَ درجاتِ المرسلینَ حیثُ لا یلحقُکَ وَلا یفوقُکَ
فائقٌ وَلا یسبقُکَ سابقٌ وَلا یطمعُ فی ادراکِکَ طامعٌ اَلحمدُ
للهِ الّذی استنقذَنا بِکَ مِنَ الهلکةِ وَهدانا بِکَ مِنَ الضّلالةِ
وَنوّرنا بِکَ مِنَ الظّلمةِ فجزاکَ اللهُ یا رسولَ اللهِ مِن مبعوثٍ
افضلَ ما جازی نبیًّا عن اُمّتِهِ وَرسولًا عمّن اُرسلَ اِلیهِ
بِاَبی اَنتَ وَاُمّی یا رسولَ اللهِ زُرتُکَ عارفًا بِحقِّکَ مُقِرًّا
بِفضلِکَ مُستبصِرًا بِضلالةِ مَن خالفَکَ وَخالفَ اَهلَ
بیتِکَ عارفًا بِالهدی الّذی اَنتَ علیهِ بِاَبی اَنتَ وَاُمّی وَ
نفسی وَاَهلی وَمالی وَوَلدی اَنا اُصلّی علیکَ کما صلّی اللهُ
علیکَ وَصلّی علیکَ ملائکتُهُ وَانبیاؤُهُ وَرُسُلُهُ صلوةً
متتابعةً وافرةً متواصلةً لا انقطاعَ لها وَلا اَمَدَ وَلا
اَجَلَ صلّی اللهُ علیکَ وَعلی اهلِ بیتِکَ الطّیّبینَ الطّاهرینَ

كما انتم اهله پس دستها را بگشا و بگو اللّهمّ اجعل جوامع صلواتك و
نوامي بركاتك و فواضل خيراتك و شرائف تحيّاتك و تسليماتك و
كراماتك و رحماتك و صلوات ملائكتك المقرّبين و انبيائك
المرسلين و ائمّتك المنتجبين و عبادك الصّالحين و اهل السّموات
و الارضين و من سبّح لك يا ربّ العالمين من الاوّلين و الآخرين
على محمّد عبدك و رسولك و شاهدك و نبيّك و نذيرك
و امينك و مكينك و نجيّك و نجيبك و حبيبك و خليلك
و صفيّك و صفوتك و خاصّتك و خالصتك و رحمتك و
خير خيرتك من خلقك نبيّ الرّحمة و خازن المغفرة و قائد الخير
و البركة و منقذ العباد من الهلكة باذنك و داعيهم الى
دينك القيّم بامرك اوّل النّبيّين ميثاقا و آخرهم مبعثا
الّذى غمسته فى بحر الفضيلة و المنزلة الجليلة و الدّرجة
الرّفيعة و المرتبة الخطيرة و اودعته الاصلاب الطّاهرة
و نقلته منها الى الارحام المطهّرة لطفا منك له و تحنّنا
منك عليه اذ وكّلت لصونه و حراسته و حفظه و
حياطته من قدرتك عينا عاصمة حجبت بها عنه مدانس
العهر و معائب السّفاح حتّى رفعت به نواظر العباد و
احييت به ميت البلاد بان كشفت عن نور ولادته ظلم

الاستار و البست حرمك حلل الانوار اللهم فكما خصصته
بشرف هذه المرتبة الكريمة و ذخر هذه المنقبة
العظيمة صل عليه كما وفى بعهدك وبلغ رسالاتك وقاتل
اهل الجحود على توحيدك وقطع رحم الكفر في اعزاز
دينك ولبس ثوب البلوى في مجاهدة اعدائك واوجبت
له بكل اذى مسه او كيد احس به من الفئة التي حاولت
قتله فضيلة تفوق الفضائل وتملك بها الجزيل من نوالك
وقد اسر الحسرة واخفى الزفرة وتجرع الغصة ولم يتخط
ما مثل له وحيك اللهم صل عليه وعلى اهل بيته صلوة
ترضاها لهم وبلغهم منا تحية كثيرة وسلاما واتنا من لدنك
من موالاتهم فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انك ذو
الفضل العظيم پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بدو وسلام بهر دو رکعت
که خواهی وچون فارغ شوی تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان
پس بگو اللهم انك قلت لنبيك محمد صلى الله عليه وآله و
لو انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر
لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ولم احضر زمان
رسولك عليه وآله السلام اللهم زرته راغبا تائبا من
سيئ عملي ومستغفرا لك من ذنوبي ومقرا لك بها وانت

اعلم بها مني ومتوجهاً اليك بنبيك نبي الرحمة صلواتك
عليه واله فاجعلني اللهم بمحمد واهل بيته عندك وجيهاً
في الدنيا والاخرة ومن المقربين يا محمد يا رسول الله بابي انت
وامي يا نبي الله يا سيد خلق الله اني اتوجه بك الى الله ربك
وربي ليغفر لي ذنوبي ويتقبل مني عملي ويقضي لي حوائجي فكن
لي شفيعاً عند ربك وربي فنعم المسئول المولى ربي ونعم
الشفيع انت يا محمد عليك وعلى اهل بيتك السلام اللهم
واوجب لي منك المغفرة والرحمة والرزق الواسع الطيب
النافع كما اوجبت لمن اتى نبيك محمداً صلواتك عليه واله
وهو حي فاقر له بذنوبه واستغفر له رسولك عليه السلام
فغفرت له برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم وقد امّلتك و
رجوتك وقمت بين يديك ورغبت اليك عمن سواك وقد
امّلت جزيل ثوابك واني مقرّ غير منكر وتائب اليك مما اقترفت
وعائذ بك في هذا المقام مما قدمت من الاعمال التي تقدمت
الي فيها ونهيتني عنها واوعدت عليها العقاب واعوذ
بكرم وجهك ان تقيمني مقام الخزي والذل يوم تهتك
فيه الاستار وتبدو فيه الاسرار والفضائح وترعد
فيه الفرائص يوم الحسرة والندامة يوم الافكة

يوم

يَوْمَ الْاٰزِفَةِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَآءِ يَوْماً كَانَ
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ
تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ وَ
صَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنَافُ السَّمَآءِ يَوْمَ
تَاْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللّٰهِ
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئاً وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ اِلَّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ
اِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ
يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعاً كَاَنَّهُمْ اِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ
وَكَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ
يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجّاً يَوْمَ تَكُونُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيماً يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ
الْمَلٰٓئِكَةُ صَفّاً صَفّاً اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي
فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَلَا تُخْزِنِي فِي ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ
اجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيَآئِكَ مُنْطَلَقِي وَفِي زُمْرَةِ
مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَحْشَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِي
وَفِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَاَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي حَتّٰى اَفُوزَ

بحسناتي وتبيض به وجهي وتيسر به حسابي وترجح به ميزاني
وامضي مع الفائزين من عبادك الصالحين الى رضوانك و
جنانك اله العالمين اللهم اني اعوذ بك من ان تفضحني في
ذلك اليوم بين يدي الخلائق بجريرتي او ان القى الخزي و
الندامة بخطيئتي او ان تظهر فيه سيئاتي على حسناتي او
ان تنوه بين الخلائق باسمي يا كريم يا كريم العفو العفو الستر
الستر اللهم واعوذ بك من ان يكون في ذلك اليوم في مواقف
الاشرار موقفي او في مقام الاشقياء مقامي واذا ميزت
بين خلقك فسقت كلا باعمالهم زمرا الى منازلهم فسقني
برحمتك في عبادك الصالحين وفي زمرة اوليائك
المتقين الى جنانك يا رب العالمين پس وداع كن انحضرت ويگو
السلام عليك يا رسول الله السلام عليك ايها البشير
النذير السلام عليك ايها السراج المنير السلام عليك
ايها السفير بين الله وبين خلقه اشهد يا رسول الله انك
كنت نورا في الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة لم
تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك من مدلهمات ثيابها
واشهد يا رسول الله اني مؤمن بك وبالائمة من اهل بيتك
موقن بجميع ما اتيت به راض مؤمن واشهد ان الائمة من

اهل

اَهْلِ بَيْتِكَ اَعْلامُ الْهُدٰى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَ الْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ
الدُّنْيا اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ
وَ آلِهِ السَّلامُ وَ اِنْ تَوَفَّيْتَنِي فَاِنِّي اَشْهَدُ فِي مَماتِي عَلٰى ما اَشْهَدُ
عَلَيْهِ فِي حَيٰوتِي اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ
لا شَرِيكَ لَكَ وَ اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ
وَ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ اَوْلِياؤُكَ وَ اَنْصارُكَ وَ حُجَجُكَ
عَلٰى خَلْقِكَ وَ خُلَفاؤُكَ فِي عِبادِكَ وَ اَعْلامُكَ فِي بِلادِكَ
وَ خُزّانُ عِلْمِكَ وَ حَفَظَةُ سِرِّكَ وَ تَراجِمَةُ وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي ساعَتِي
هٰذِهِ وَ فِي كُلِّ ساعَةٍ تَحِيَّةً مِنِّي وَ سَلاماً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا رَسُولَ اللّٰهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ
تَسْلِيمِي عَلَيْكَ مؤلف گوید که این زیارت اگرچه سندش بنظر
فقیر نرسیده و لهذا در تحفة الزائر ایراد نکردم اما زیارت
جامع کاملی است و در همه اوقات میتوان بجا آورد و اگر
کسی نتواند زیارت مختصری که بعد از این انشاء الله مذکور
خواهد بعمل آورد و علما ذکر کرده اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه دراین روز سنت است و خصوص این
زیارت را دراین روز ذکر کرده اند و از بعضی روایات خصوص

این روز معلوم نمیشود و بهترین زیارات است از جهت لفظ و معنی
و بسند بسیار معتبر منقولست و در همه ایام و اوقات از نزدیک و
دور میتوان کرد خصوصاً در این روز چنانکه شیخ مفید و شیخ
شهید و سید ابن طاوس رضی الله عنهم روایت کرده اند که حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه را در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت و تعلیم
فرمود زیارت براوی ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی فرمود که
چون بیائی بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام غسل زیارت بکن و پاکیزه
ترین جامهای خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را خوشبو کن
و بر تو باد بارام دل و ارام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی درگاه
روضه مقدسه که ضریح مقدس نمایان شود پس رو بقبله بایست
و سی مرتبه اللّٰهُ اَکْبَرُ و بگو اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی خِیَرَةِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْبَشِیرِ النَّذِیرِ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ
وَ بَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ الْمُرْسَلِینَ وَ عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِینَ
اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلَائِکَةِ اللّٰهِ الْحَافِّینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَ بِهٰذَا الضَّرِیحِ
اللَّائِذِینَ بِهِ پس نزدیک قبر رو و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ
الْاَوْصِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عِمَادَ الْاَتْقِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَلِیَّ الْاَوْلِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه

عليك يا اية الله العظمى السلام عليك يا خامس اهل العباء
السلام عليك يا قائد الغر المحجلين الاتقياء السلام عليك
يا عصمة الاولياء السلام عليك يا زين الموحدين النجباء
السلام عليك يا خالص الاخلاء السلام عليك يا والد
الائمة الامناء السلام عليك يا صاحب الحوض وحامل
اللواء السلام عليك يا قسيم الجنة ولظى السلام عليك
يا من شرفت به مكة ومنى السلام عليك يا بحر العلوم وكهف
الفقراء السلام عليك يا من ولد في الكعبة وزوج في
السماء بسيدة النساء وكان شهودها الملائكة الاصفياء
السلام عليك يا مصباح الضياء السلام عليك يا من خصه
النبي بجزيل الحباء السلام عليك يا من بات على فراش خاتم
الانبياء ووقاه بنفسه شر الاعداء السلام عليك يا من
ردت له الشمس فسامى شمعون الصفا السلام عليك يا من
انجى الله سفينة نوح باسمه واسم اخيه حيث التطم الماء
حولها وطمى السلام عليك يا من تاب الله به وباخيه
على ادم اذ غوى السلام عليك يا فلك النجاة الذي من
ركبه نجا ومن تاخر عنه هوى السلام عليك يا من
خاطب الثعبان وذئب الفلا السلام عليك يا امير المؤمنين

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَ
اَنَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ ذَوِى الْاَلْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ وَفَصْلَ الْخِطَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِى الْمِحْرَابِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْاَحْزَابِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَخْلَصَ لِلّٰهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَاَنَابَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
دَعَاهُ خَيْرُ الْاَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَاَسْلَمَ نَفْسَهُ وَاَجَابَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِىَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَسَيِّدَ
السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ نَزَلَتْ فِى فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِى السَّمَاءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْاٰيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْغَزَوَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ آتٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَ

مُبيّنَ المُشكِلاتِ السَّلامُ عليكَ يا مَن عَجِبَت مِن حَمَلاتِه
فِي الوَغا مَلائِكةُ السَّمواتِ السَّلمُ عليكَ يا مَن ناجَى الرَّسولُ
فقَدَّمَ بينَ يدَي نجويه الصَّدَقاتِ السَّلامُ عليكَ يا والِدَ
الائِمَّةِ البَرَرَةِ السّاداتِ ورَحمَةُ اللهِ وبَرَكاتُه السَّلمُ
عليكَ يا تالِيَ المَبعُوثِ السَّلامُ عليكَ يا وارِثَ خَيرِ مَورُوثٍ
ورَحمَةُ اللهِ وبَرَكاتُهُ السَّلامُ عليكَ يا إمامَ المُتَّقِينَ السَّلمُ
عليكَ يا غِياثَ المَكرُوبِينَ السَّلامُ عليكَ يا عِصمَةَ
المُؤمِنِينَ السَّلامُ عليكَ يا مُظهِرَ البَراهِينِ السَّلامُ عليكَ
يا طه ويس السَّلامُ عليكَ يا حَبلَ اللهِ المَتِينِ السَّلامُ
عليكَ يا مَن تَصَدَّقَ في صَلوتِه بخاتَمِه على المِسكِينِ
السَّلامُ عليكَ يا قالِعَ الصَّخرَةِ عن فَمِ القَلِيبِ ومُظهِرَ
الماءِ المَعِينِ السَّلامُ عليكَ يا عَينَ اللهِ النّاظِرَةَ ويَدَهُ
الباسِطَةَ ولِسانَهُ المُعَبِّرَ عنهُ في بَرِيَّتِه اجمَعِينَ السَّلمُ
عليكَ يا وارِثَ عِلمِ النَّبِيِّينَ ومُستَودَعَ عِلمِ الأوَّلِينَ و
الآخِرِينَ وصاحِبَ لِواءِ الحَمدِ وساقِيَ أولِيائِه مِن حَوضِ
خاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلامُ عليكَ يا يَعسُوبَ الدِّينِ وقائِدَ
الغُرِّ المُحَجَّلِينَ ووالِدَ الأئِمَّةِ المَرضِيِّينَ ورَحمَةُ اللهِ وبَرَكاتُه
السَّلامُ على اسمِ اللهِ الرَّضِيِّ ووَجهِهِ المُضِيءِ وجَنبِهِ

القَوِیّ وَصِراطِهِ السَّوِیّ اَلسَّلامُ عَلَی الاِمامِ التَّقِیّ المُخلِصِ
الصَّفِیّ اَلسَّلامُ عَلَی الکَوکَبِ الدُّرِّیّ اَلسَّلامُ عَلَی الاِمامِ
اَبِی الحَسَنِ عَلِیّ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی اِمامِ الهُدی وَ
مِصباحِ الدُّجی وَعَلَمِ التُّقی وَمَنارِ الهُدی وَذَوِی النُّهی وَ
کَهفِ الوَری وَالعُروَةِ الوُثقی وَالحُجَّةِ عَلی اَهلِ الدُّنیا وَرَحمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی نُورِ الاَنوارِ وَحُجَّةِ الجَبّارِ وَوالِدِ
الاَئِمَّةِ الاَطهارِ وَقَسِیمِ الجَنَّةِ وَالنّارِ المُخبِرِ عَنِ الآثارِ
المُدَمِّرِ عَلَی الکُفّارِ مُستَنقِذِ الشِّیعَةِ المُخلِصِینَ مِن عَظِیمِ
الاَوزارِ اَلسَّلامُ عَلَی المَخصُوصِ بِالطّاهِرَةِ التَّقِیَّةِ ابنَةِ
المُختارِ المَولُودِ فِی البَیتِ ذِی الاَستارِ المُزَوَّجِ فِی السَّماءِ
بِالبَرَّةِ الطّاهِرَةِ الرَّضِیَّةِ المَرضِیَّةِ ابنَةِ الاَطهارِ
وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی النَّبَاِ العَظِیمِ الَّذِی هُم
مُختَلِفُونَ وَعَلَیهِ یُسئَلُونَ اَلسَّلامُ عَلی نُورِ اللهِ الاَنوَرِ وَ یعرضون وعنه م
ضِیائِهِ الاَزهَرِ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وَلِیَّ
اللهِ وَحُجَّتَهُ وَخالِصَةَ اللهِ وَخاصَّتَهُ اَشهَدُ یا وَلِیَّ اللهِ
لَقَد جاهَدتَ فِی سَبِیلِ اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَاتَّبَعتَ مِنهاجَ
رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَحَلَّلتَ حَلالَ اللهِ وَ
حَرَّمتَ حَرامَهُ وَشَرَعتَ اَحکامَهُ وَاَقَمتَ الصَّلوةَ وَآتَیتَ

الزکوة

الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في
سبيل الله صابرا ناصحا مجتهدا محتسبا عند الله عظيم
الاجر حتى اتيك اليقين فلعن الله من دفعك عن حقك
وازالك عن مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به
اشهد الله وملائكته وانبيآءه ورسله انى ولي لمن
والاك وعدو لمن عاداك السلام عليك ورحمة الله وبركاته
پس خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو اشهد انك تسمع كلامي
وتشهد مقامي اشهد لك يا ولي الله بالبلاغ والاداء يا
مولاي يا حجة الله يا امين الله يا ولي الله ان بيني وبين
الله عز وجل ذنوبا قد اثقلت ظهري ومنعتني من الرقاد
وذكرها يقلقل احشائي وقد هربت الى الله عز وجل و
اليك فبحق من ائتمنك على سره واسترعاك امر خلقه و
قرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته كن لي
الى الله شفيعا ومن النار مجيرا وعلى الدهر ظهيرا
پس باز خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو يا ولي الله يا حجة
الله يا باب حطة الله وليك وزائرك واللائذ بقبرك
والنازل بفنائك والمنيخ رحله في جوارك يسألك
ان تشفع له الى الله في قضاء حاجته ونجح طلبته في

الدُّنيا وَالآخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ عِندَ اللّهِ الجاهَ العَظيمَ وَالشَّفاعَةَ
المَقبُولَةَ فَاجعَلني يا مَولايَ مِن هَمِّكَ وَادخِلني في حِزبِكَ
وَالسَّلامُ عَلَيكَ وَعَلى ضَجيعَيكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَالسَّلامُ عَلَيكَ
وَعَلى وَلَدَيكَ الحَسَنِ وَالحُسَينِ وَعَلى الأَئِمَّةِ الطّاهِرينَ مِن
ذُرِّيَّتِكَ وَرَحمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ پس از روی تضرّع وخشوع هر
حاجت که داری از حق تعالی بطلب مؤلّف گوید که چون از دور زیارت
کند در بهذا الحرم وبهذا الضّریح قصد روضه وضریح
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میکند و زیارتها ودعاها را
متصل بیکدیگر میخواند ونزدیک رفتن وبوسیدن نمی
باشد اعنی بعوض اینها در کار نیست که چیزی بعمل آورد وسید
ابن طاوس رضی الله عنه گفته است که مستحب است در این روز دو رکعت
نماز بکند و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه ده مرتبه انا انزلناه
و ده مرتبه قل هو الله احد بخواند وچون سلام بگوید در جای
نماز خود بنشیند واین دعا را بخواند اَنتَ حَيٌّ لا تَمُوتُ وَخالِقٌ
لا تُغلَبُ وَبَدِيءٌ لا تَنفَدُ وَقَريبٌ لا تَبعُدُ وَقادِرٌ لا تُضادُّ
وَغافِرٌ لا تَظلِمُ وَصَمَدٌ لا تُطعَمُ وَقَيُّومٌ لا تَنامُ وَعالِمٌ لا
تُعَلَّمُ وَقَوِيٌّ لا تَضعُفُ وَعَظيمٌ لا تُوصَفُ وَوَفِيٌّ لا تُخلِفُ
وَغَنِيٌّ لا تَفتَقِرُ وَحَكيمٌ لا تَجُورُ وَمَنيعٌ لا تُقهَرُ وَمَعرُوفٌ

لا تُنكَرُ

لا تنكر ووكيل لا تخفى وغالب لا تغلب وفرد لا تستشير
ووهاب لا تمل وسريع لا تذهل وجواد لا تبخل وعزيز
لا تذل وحافظ لا تغفل وقائم لا تزول ومحتجب لا ترى
ودائم لا تفنى وباق لا تبلى وواحد لا تشتبه ومقتدر لا
تنازع اللهم انى اسالك بعلم الغيب عندك وقدرتك
على الخلق اجمعين ان تحيينى ما علمت الحيوة خيرا لى وان توفانى
اذا كانت الوفاة خيرا لى واسالك الخشية فى الغيب والشهادة
واسالك اللهم كلمة الحق فى الغضب والرضا واسالك
نعيما لا ينفد واسالك الرضا بعد القضاء واسالك برد
العيش بعد الموت واسالك لذة النظر الى وجهك الكريم
امين رب العالمين اللهم انى اسالك بمنك الكريم وفضلك
العظيم ان تغفرلى وترحمنى يا لطيف الطف بى فى كل ما
تحب وترضى اللهم انى اسالك فعل الخيرات وترك المنكرات
وحب المساكين ومخالطة الصالحين وان تغفرلى و
ترحمنى واذا اردت بقوم فتنة فقنى غير مفتون واسالك
حبك وحب من يحبك وحب كل عمل يقربنى الى حبك
اللهم بحق محمد صلى الله عليه واله حبيبك وبحق ابرهيم
خليلك وصفيك وبحق موسى كليمك وبحق عيسى روحك

وَاَسْاَلُكَ بِصُحُفِ اِبْرٰهِيمَ وَتَوْرٰيةِ مُوسٰى وَاِنْجِيلِ عِيسٰى وَزَبُورِ دَاوُدَ
وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاَسْاَلُكَ بِكُلِّ وَحْيٍ اَوْحَيْتَهُ
وَبِحَقِّ كُلِّ قَضَاۤءٍ قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سَاۤئِلٍ اَعْطَيْتَهُ وَاَسْاَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ اَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَاۤئِكَ الَّتِي اسْتَقَلَّ بِهَا
عَرْشُكَ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَاۤئِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى النَّارِ فَاسْتَنَارَتْ
وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَاۤئِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ وَاَسْاَلُكَ
بِاَسْمَاۤئِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى النَّهَارِ فَاَضَاۤءَ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَاۤئِكَ
الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَحَدِ
الصَّمَدِ الَّذِي مَلَاَ اَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الطُّهْرِ
الطَّاهِرِ الْمُبَارَكِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
وَاَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ
وَبِاَسْمَاۤئِكَ الْعِظَامِ وَجَدِّكَ الْاَعْلٰى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ اَنْ
تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْاٰنِ وَالْعَمَلَ بِهٖ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ
الصَّالِحَ وَاَنْ تُثْبِتَ ذٰلِكَ فِي اَسْمَاعِنَا وَاَبْصَارِنَا وَاَنْ
تَخْلِطَ ذٰلِكَ بِلَحْمِي وَدَمِي وَمُخِّي وَشَحْمِي وَاَنْ تَسْتَعْمِلَ بِذٰلِكَ
بَدَنِي وَقُوَّتِي فَاِنَّهُ لَا يَقْوٰى عَلٰى ذٰلِكَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ ۞ يَا اَللّٰهُ الْوَاحِدُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ ۞ يَا اَللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ ۞ يَا اَللّٰهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ ۞ يَا اَللّٰهُ الْفَتَّاحُ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ يَا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
فَأَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
فَأَوْجَبْتَ لَهُ الْجَنَّةَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شِيثُ ابْنُ
آدَمَ فَجَعَلْتَهُ وَصِيَّ أَبِيهِ بَعْدَهُ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَاءَنَا وَأَنْ تَرْزُقَنَا
إِنْفَاذَ كُلِّ وَصِيَّةٍ لِأَحَدٍ عِنْدَنَا وَأَنْ تُقَدِّمَ وَصِيَّنَا أَمَامَنَا وَ
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ فَرَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا
أَنْ تَرْفَعَنَا إِلَى أَحَبِّ الْبِقَاعِ إِلَيْكَ وَتَمُنَّ عَلَيْنَا بِمَرْضَاتِكَ
وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ
فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَرَقِ وَأَهْلَكْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَنْ تُنَجِّيَنَا مِمَّا نَحْنُ
فِيهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الرِّيحِ الْعَقِيمِ أَنْ تُنَجِّيَنَا مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَعَذَابِهِمَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ
فَنَجَّيْتَهُ مِنْ خِزْيِ يَوْمَئِذٍ أَنْ تُنَجِّيَنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَعَذَابِهِمَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ
الْمُؤْتَفِكَةِ وَالْمَطَرِ السَّوْءِ أَنْ تُنَجِّيَنَا مِنْ مَخَازِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شُعَيْبٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الظُّلَّةِ أَنْ تُنَجِّيَنَا مِنَ الْعَذَابِ إِلَى رَوْحِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ

بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ اِبْرٰهِيمُ فَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا
اَنْ تُخَلِّصَنَا كَمَا خَلَّصْتَهُ وَاَنْ تَجْعَلَ مَا نَحْنُ فِيهِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا
جَعَلْتَهَا عَلَيْهِ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ اِسْمٰعِيلُ عِنْدَ
الْعَطَشِ وَاَخْرَجْتَ مِنْ زَمْزَمَ الْمَاءَ الرَّوِيَّ اَنْ تَجْعَلَ مَخْرَجَنَا اِلَى خَيْرٍ
وَاَنْ تَرْزُقَنَا الْمَالَ الْوَاسِعَ بِرَحْمَتِكَ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ
بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَوَلَدَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ اَنْ تُخَلِّصَنَا
وَتَجْمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اَوْلَادِنَا وَاَهَالِينَا وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى
دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ فَاَخْرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ وَاَنْ تُخْرِجَنَا مِنَ السِّجْنِ
وَتُمَلِّكَنَا نِعْمَتَكَ الَّتِى اَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيْنَا وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ
بِهِ الْاَسْبَاطُ فَتُبْتَ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ اَنْبِيَاءَ اَنْ تَتُوبَ عَلَيْنَا وَ
تَرْزُقَنَا طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَلَاصَ مِمَّا نَحْنُ فِيهِ وَاَسْاَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَقَالَ رَبِّ
اَنِّى مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَكَشَفْتَ عَنْهُ
ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَذِكْرٰى
لِلْعَابِدِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّ اِنِّى مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَخَلِّصْنَا وَرُدَّ عَلَيْنَا
اَهْلَنَا وَمَا لَنَا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَابِدِينَ
لَكَ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ مُوسٰى وَهٰرُونُ فَقُلْتَ

عززت من قائل قد اجيبت دعوتكما ان تستجيب دعاءنا وتنجينا
كما نجيتهما واسالك باسمك الذي دعاك به داود فغفرت
ذنبه وتبت عليه ان تغفر ذنبي وتتوب علي انك انت التواب
الرحيم واسالك باسمك الذي دعاك به سليمان فرددت
عليه ملكه وامكنته من عدوه وسخرت له الجن والانس و
الطير ان تخلصنا من عدونا وترد علينا نعمتك وتستخرج
لنا من ايديهم حقنا وتخلصنا منهم انك على كل شيء قدير
واسالك باسمك الذي دعاك به الذي عنده علم من الكتاب
على عرش ملكة سبا ان يحمل اليه فاذا هو مستقر عنده ان
تحملنا من عامنا هذا الى بيتك الحرام حجاجا وزوارا لقبر
نبيك عليه واله السلام واسالك باسمك الذي دعاك
به يونس بن متى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني
كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيته من بطن الحوت و
من الغم وقلت عززت من قائل وكذلك ننجي المؤمنين
فنشهد انا مؤمنون ونقول كما قال لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من الظالمين فاستجب لي ونجني من غم الدنيا والاخرة
كما ضمنت ان تنجي المؤمنين واسالك باسمك الذي دعاك
به زكريا وقال رب لا تذرني فردا وانت خير الوارثين

فاستجبت له ووهبت له يحيى واصلحت له زوجه وجعلتهم
يسارعون في الخيرات ويدعونك رغبا ورهبا وكانوا لك
خاشعين فاني اقول كما قال رب لا تذرني فردا وانت خير الوارثين
فاستجب لي واصلح لي شأني وجميع ما انعمت به علي وخلصني مما انا
فيه وهب لي كرامة الدنيا والآخرة واولادا صالحين يرثوني و
اجعلنا ممن يدعوك رغبا ورهبا ومن الخاشعين المطيعين لك
واسألك باسمك الذي دعاك به يحيى نجعلته يرد القيمة و
لم يعمل معصية ولم يهم بها ان تعصمني من اقتراف المعاصي
حتى نلقاك طاهرين ليس لك قبلنا معصية واسألك باسمك
الذي دعتك به مريم فنطق ولدها بحجتها ان توفقنا و
تخلصنا بحجتنا عندك وعند كل ملمة حتى تظهر حجتنا على
ظالمينا واسألك باسمك الذي دعاك به عيسى ابن مريم
فاحيا به الموتى وابرء الاكمه والابرص ان تخلصنا وتبرانا من كل
سوء وآفة والم وتحيينا حيوة طيبة في الدنيا والآخرة
وان ترزقنا العافية في ابداننا واسألك باسمك الذي
دعاك به الحواريون فاعنتهم حتى بلغوا عن عيسى ما امرهم به
وصرفت عنهم كيد الجبارين وتوليتهم ان تخلصنا وتجعلنا
من الدعاة الى طاعتك واسألك باسمك الذي دعاك به

جرجيس فرفعت عنه الم العذاب في الدنيا والاخرة وان لا
تبتلينا وان ابتليتنا فصبرنا والعافية احب الينا و
اسالك باسمك الذي دعاك به الخضر حتى ابقيته ان تفرج
عنا وتنصرنا على من ظلمنا وتردنا الى ما منك واسالك
باسمك الذي دعاك به حبيبك محمد صلى الله عليه وآله
وجعلته سيد المرسلين وايدته بعلي سيد الوصيين
ان تصلي عليهما وعلى ذريتهما الطاهرين وان تقيلني
في هذا اليوم عثرتي وتغفر لي ما سلف من ذنوبي و
خطاياى ولا تصرفني من مقامي هذا الا بسعي مشكور
وذنب مغفور وعمل مقبول ورحمة ومغفرة ونعيم
موصول بنعيم الاخرة برحمتك يا حنان يا منان يا ذا
الجلال والاكرام انك على كل شيء قدير ولا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم **باب نهم** در اعمال
ماه ربيع الثانى وجمادى الاولى وجمادى الثانيه است ودر ان
سه فصل است **فصل اول** در اعمال ماه ربيع الثانى است
سيد ابن طاوس رضى الله عنه روايت كرده است كه در روز اول
اينماه مستحب است كه **اين دعا را بخوانند** اللهم انت اله كل
شيء وخالق كل حي ورب كل شيء اسالك بالعروة

الوثقى والغاية والمنتهى وبما خالفت به بين الانوار والظلمات
والجنة والنار والدنيا والاخرة وباعظم اسمائك في اللوح
المحفوظ واتم اسمائك في التورية نبلا وازهر اسمائك
في الزبور عزا واجل اسمائك في الانجيل قدرا وارفع
اسمائك في القرآن ذكرا واعظم اسمائك في الكتب
المنزلة وافضلها واسر اسمائك في نفسك الذي ليس
كمثله شيء واسالك بعزتك وقدرتك وبالعرش
العظيم وما حمل وبالكرسي الكريم وما وسع ان تصلي على
محمد وال محمد وتتيح لي من عندك فرجك القريب العظيم
الاعظم اللهم اتمم على احسانك القديم الاقدم
وتابع الي معروفك الدائم الادوم وانعشني بعز جلالك
الكريم الاكرم والهكم اله واحد لا اله الا هو
الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة
ولا نوم له ما في السموات وما في الارض الم الله لا اله الا
هو الحي القيوم هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله
الا هو العزيز الحكيم الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة لا
ريب فيه ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء
فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل اتبع ما اوحي اليك من ربك

لا اله الا هو واعرض عن المشركين قل يا ايها الناس اني رسول
الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض لا اله
الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الامي الذي
يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون وما امروا
الا ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون فان
تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب
العرش العظيم حتى اذا ادركه الغرق قال امنت انه لا اله الا
الذي امنت به بنوا اسرائيل وانا من المسلمين قل هو ربي لا
اله الا هو عليه توكلت واليه متاب ينزل الملائكة
بالروح من امره على من يشاء من عباده ان انذروا انه
لا اله الا انا فاتقون وان تجهر بالقول فانه يعلم السر و
اخفى الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى وانا اخترتك
فاستمع لما يوحى انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني و
اقم الصلوة لذكري انما الهكم الله الذي لا اله الا
هو وسع كل شيء علما وما ارسلنا من قبلك من رسول
الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون
اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في
الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم الله
لا اله الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له
الحمد في الاولى والاخرة وله الحكم واليه ترجعون يا ايها
الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم
من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم
له الملك لا اله الا هو فانى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب
شديد العقاب ذى الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم
الله ربكم لا اله الا هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم فتبارك خالق كل شيء
الله رب العالمين هو الحى لا اله الا هو فادعوه مخلصين له
الدين الحمد لله رب العالمين رب السموات والارض وما بينهما
ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيى ويميت ربكم ورب اباءكم الاولين
فانى لهم اذا جاءتهم ذكريهم فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر
لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثويكم
هو الله الذى لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم هو الله الذى لا اله الا هو الملك القدوس السلام
المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون
الله لا اله الا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون اللهم انى
اسألك عفوا ليس بعده عقوبة ورضا ليس بعده سخط

وعافية

وَعَافِيَةً لَيسَ بَعدَهَا بَلاءٌ وَسَعادَةً لَيسَ بَعدَهَا شَقاءٌ وَهُدًى
لا يَكُونُ بَعدَهُ ضَلالَةٌ وَاِيمَاناً لا يُدَاخِلُهُ كُفرٌ وَقَلباً لا يُدَاخِلُهُ
فِتنَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسأَلُكَ السَّعَةَ فِي القَبرِ وَالحُجَّةَ البَالِغَةَ
وَالقَولَ الثَّابِتَ وَاَن تُنَزِّلَ عَلَيَّ الاَمَانَ وَالفَرَجَ وَالسُّرُورَ
وَنَضرَةَ النَّعِيمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفنِي بَرَكَةَ هٰذَا
الشَّهرِ وَيُمنَهُ وَارزُقنِي خَيرَهُ وَاصرِف عَنِّي شَرَّهُ وَاجعَلنِي فِيهِ
مِنَ الفَائِزِينَ بِرَحمَتِكَ يَا اَرحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اَنتَ وَهَّابُ
الخَيرِ فَهَب لِي شَوقاً اِلَى لِقَائِكَ وَاِشفَاقاً مِن عَذَابِكَ وَ
حَيَاءً مِنكَ وَتَوقِيراً وَاِجلالاً حَتَّى يَوجَلَ مِن ذٰلِكَ قَلبِي
وَيَقشَعِرَّ مِنهُ جِلدِي وَيَتَجَافَى لَهُ جَنبِي وَتَدمَعَ مِنهُ
عَينِي وَلا اَخلُو مِن ذِكرِكَ فِي لَيلِي وَنَهَارِي يَا اَرحَمَ
الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُثنِي عَلَيكَ وَمَا عَسَى اَن يَبلُغَ مَدحِي وَ
ثَنَائِي مَعَ قِلَّةِ عَمَلِي وَقِصَرِ رَأيِي وَاَنتَ الخَالِقُ وَاَنَا المَخلُوقُ
وَاَنتَ المَلِيكُ وَاَنَا المَملُوكُ وَاَنتَ الرَّبُّ وَاَنَا العَبدُ
وَاَنتَ العَزِيزُ وَاَنَا الذَّلِيلُ وَاَنتَ القَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيفُ
وَاَنتَ الغَنِيُّ وَاَنَا الفَقِيرُ وَاَنتَ المُعطِي وَاَنَا السَّائِلُ
وَاَنتَ الحَيُّ الَّذِي لا يَمُوتُ وَاَنَا خَلقٌ اَمُوتُ فَاغفِر لِي وَارحَمنِي
وَاَعطِنِي سُؤلِي فِي دُنيَايَ وَاٰخِرَتِي وَتَجَاوَز عَنِّي وَعَن جَمِيعِ

المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم و
الاموات اللهم صل علی محمد عبدك ورسولك ونبيك
وصفيك وخيرتك من خلقك اللهم ارفع درجته وكرم
مقامه واجزل ثوابه وافلج حجته واظهر حجته واظهر
عذره وعظم نوره وادم كرامته والحق به امته وذريته
واقرر بذلك عينه اللهم اجعل محمدا اكرم النبيين تبعا
واعظمهم منزلة واشرفهم كرامة واعلاهم درجة وافسحهم
في الجنة منزلا اللهم بلغ محمدا درجة الوسيلة وشرف بنيانه
وعظم نوره وبرهانه وتقبل شفاعته في امته وتقبل
صلوة امته عليه اللهم صل علی محمد كما بلغ رسالاتك و
تلا اياتك ونصح لعبادك وجاهد في سبيلك حتی اتاه
اليقين اللهم زد محمدا مع كل شرف شرفا ومع كل فضل
فضلا ومع كل كرامة كرامة ومع كل سعادة سعادة
حتی تجعل محمدا في الشرف الاعلی من الدرجات العلی اللهم
صل علی محمد وال محمد وسهل لي محبتي وبلغني امنيتي ووسع
علي في رزقي واقض عني ديني وفرج عني غمي وهمي وكربي
ويسر لي ارادتي واوصلني الی بغيتي سريعا عاجلا يا ارحم
الراحمين وشيخ مفيد گفته است كه در روز دهم ماه ربيع

الاخر سال دویست و سی و دو از هجرت نبوی صلی الله علیه و اله
حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیه متولد شده است
روز شریف بسیار مبارکی است و مستحب است که بشکر این نعمت عظمی
روزه بدارند مؤلف گوید که زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر در
این روز بار وکت مناسب است فصل دویم در اعمال ماه
جمیدی الاولی است سید ابن طاوس رضی الله عنه از بعضی از کتب
معتبره نقل کرده است که در روز اول این ماه مستحب است که این
دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ وَاَنْتَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ وَ
اَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنْتَ الْجَبَّارُ وَاَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَ
اَنْتَ الْبَارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَنْتَ
الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى اَسْأَلُكَ
يَا رَبِّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِحَقِّ اَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاٰتِنَا اللّٰهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ فِي سَبِيلِكَ وَعَرِّفْنَا
بَرَكَةَ شَهْرِنَا هٰذَا وَيُمْنَهُ وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَ
اجْعَلْنَا فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ پس این آیات را بخوانند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ

الذی خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذین
کفروا بربهم یعدلون هو الذی خلقکم من طین ثم قضی اجلا و
اجل مسمی عنده ثم انتم تمترون وهو الله فی السموات وفی الارض
یعلم سرکم وجهرکم ویعلم ما تکسبون الحمد لله الذی انزل علی عبده
الکتاب ولم یجعل له عوجا قیما لینذر باسا شدیدا من لدنه
الحمد لله الذی له ما فی السموات وما فی الارض وله الحمد فی
الاخرة وهو الحکیم الخبیر الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل
الملائکة رسلا اولی اجنحة مثنی وثلاث ورباع یزید فی الخلق ما
یشاء ان الله علی کل شیء قدیر ما یفتح الله للناس من رحمة
فلا ممسک لها وما یمسک فلا مرسل له من بعده وهو العزیز
الحکیم الحمد لله الذی هدانا لهذا وما کنا لنهتدی لولا
ان هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق الحمد لله الذی
وهب لی علی الکبر اسمعیل واسحق ان ربی لسمیع الدعاء الحمد
لله بل اکثرهم لا یعلمون الحمد لله الذی نجانا من القوم الظالمین
الحمد لله الذی فضلنا علی کثیر من عباده المؤمنین الحمد لله
سیریکم آیاته فتعرفونها وما ربک بغافل عما تعملون الحمد لله
الذی اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شکور الحمد لله الذی
صدقنا وعده واورثنا الارض نتبوأ من الجنة حیث نشاء فنعم

اجر العاملين وترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون بحمد
ربهم وقضى بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين فلله الحمد رب
السموات ورب الارض رب العالمين وله الكبرياء فى السموات
والارض وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذى لم يتخذ ولدا ولم
يكن له شريك فى الملك ولم يكن له ولى من الذل وكبره
تكبيرا اللهم اغفر لى ما سلف من ذنوبى وتداركنى فيما بقى من
عمرى وتوضعفى للذى خلقتنى له وحبب الى الايمان و
زينه فى قلبى وقد دعوتك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى اللهم
اصبحت لك عبدا لا استطيع دفع ما اكره ولا املك ما ارجو
اصبحت مرتهنا بعملى فلا فقير افقر منى يا رب العالمين اسالك
ان تستعملنى عمل من استيقن حضور اجله لا بل عمل من قدمات
فراى عمله ونظر الى ثواب عمله انك على كل شئ قدير اللهم
هذا مكان العائذ برحمتك من عذابك وهذا مكان العائذ
بمعافاتك من غضبك اللهم اجعلنى ممن دعاك فاجبته وسالك
فاعطيته وامن بك فهديته وتوكل عليك فكفيته و
تقرب اليك فادنيته وافتقر اليك فاغنيته واستغفرك
فغفرت له ورضيت عنه فارضيته وهديته الى مرضاتك و
استعملته بطاعتك ولذلك فرغته ابدا ما احييته فتب

عليّ يا ربّ واعطني سؤلي ولا تحرمني شيئا مما سألتك واكفني
شرّ ما يعمل الظالمون في الارض واستغفر الله الذي لا اله
الّا هو الذي لا يغفر الذنوب الّا هو اللّهمّ صلّ على محمّد وال محمّد
واعنّي على الدّنيا وارزقني خيرها وكرّه اليّ الفسوق والعصيان الكفر و
واجعلني من الرّاشدين اللّهمّ قوّني لعبادتك واستعملني
في طاعتك وبلّغني الذي ارجو من رحمتك يا ارحم
الرّاحمين اللّهمّ انّي اسئلك الرّيّ يوم الظّماء والنّجاة يوم
الفزع الاكبر والفوز يوم الحساب والامن يوم الخوف واسئلك
النّظر الى وجهك الكريم والخلود في جنّتك في دار المقامة من
فضلك والسّجود يوم يكشف عن ساق والظّلّ يوم لا ظلّ الّا
ظلّك ومرافقة انبيائك ورسلك واوليائك اللّهمّ
اغفر لي ما قدّمت من ذنوبي وما اخّرت وما اسررت وما
اعلنت وما اسرفت على نفسي وما انت اعلم به منّي وارزقني
التّقى والهدى والعفاف والغنى ووفّقني للعمل بما تحبّ
وترضى اللّهمّ اصلح لي ديني الّذي هو عصمة امري واصلح
لي دنياي الّتي فيها معاشي واصلح لي اخرتي الّتي اليها منقلبي
واجعل الحيوة زيادة لي في كلّ خير واجعل الموت راحة
لي من كلّ سوء اللّهمّ انّي اسألك يا ربّ الارباب ويا سيّد

السادات ويا مالك الملوك ان ترحمني وتستجيب لي وتصلحني
فانه لا يصلح من صلح من عبادك الا انت فانك انت ربي
وثقتي ورجائي ومولاي وملجائي ولا راحم لي غيرك ولا
مغيث لي سواك ولا مالك سواك ولا مجيب الا انت انا عبدك
وابن عبدك وابن امتك الخاطي الذي وسعته رحمتك
وانت العالم بحالي وحاجتي وكثرة ذنوبي والمطلع على اموري
كلها فاسألك بلا اله الا انت ان تغفر لي ما تقدم من
ذنبي وما تاخر اللهم لا تدع لي ذنبا الا غفرته ولا هما
الا فرجته ولا حاجة هي لك رضى الا قضيتها ولا عيبا
الا اصلحته اللهم واتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة
حسنة وقنا عذاب النار اللهم اعني على اهوال الدنيا
وبوائق الدهور ومصيبات الليالي والايام اللهم
واحرسني من شر ما يعمل الظالمون في الارض فانه لا حول
ولا قوة الا بك اللهم اني اسألك ايمانا ثابتا وعملا
متقبلا ودعاء مستجابا ويقينا صادقا وقولا طيبا و
قلبا شاكرا وبدنا صابرا ولسانا ذاكرا اللهم انزع
حب الدنيا ومعاصيها وذكرها وشهوتها من قلبي
اللهم بكرمك تشكر اليسير من عملي فاعف لي الكثير

مِنْ ذُنُوبِي وَكُنْ لِي وَلِيّاً وَنَصِيراً وَمَنِيعاً وَحَافِظاً اَللّٰهُمَّ هَبْ
لِي قَلْباً اَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي وَ لِسَاناً اَدْوَمَ لَكَ ذِكْراً
مِنْ لِسَانِي وَجِسْماً اَقْوَىٰ عَلَىٰ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ
جِسْمِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجَاءَةِ
نَقِمَتِكَ وَمِنْ تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَ
اَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شَمَاتَةِ
الْاَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ
الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْاُسَارَىٰ وَيَا فَكَّاكَ
الرِّقَابِ وَيَا كَاشِفَ الْعَذَابِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا
سَالِماً غَانِماً وَاَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ اٰمِناً وَاَنْ تَجْعَلَ
اَوَّلَ شَهْرِي هٰذَا صَلَاحاً وَاَوْسَطَهُ فَلَاحاً وَاٰخِرَهُ نَجَاحاً
اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ مؤلف گوید که کلینی بسند صحیح
از حضرت صادق علیه السلم روایت کرده است که حضرت فاطمه
صلوات الله علیها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت
صلی الله علیه و اله زنده بود پس بنا بر مشهور که وفات حضرت
رسول صلی الله علیه و اله در بیست و هشتم ماه صفر بود باید
که وفات حضرت فاطمه علیها السلام در سیزدهم یا چهاردهم

بابا پانزدهم

یا پانزدهم ماه جمیدی الاول باشد پس زیارت آنحضرت در این
ایام مناسب است خصوصا در چهاردهم که ظاهرتر است و
شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که در شب پانزدهم اینماه حضرت
امام زین العابدین علیه السلام متولد شده است و روزش روز
شریفی است و مستحب است که روزه بدارند و اعمال خیر از عبادات
و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی گفته است که فتح بصره برای
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نیز در این روز میسر شد مؤلف
گوید که زیارت هر دو امام علیهما السلام در این روز مناسب است
واگر زیارت جامعه در این قسم ایام بخوانند چنانکه مذکور
خواهد شد انشاء الله تعالی بهتر است **فصل سیم** در اعمال ماه
جمادی الثانیه است سید ابن طاوس روایت کرده است که در
این ماه در هر روز که خواهد سنت است که چهار رکعت نماز
بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از سوره فاتحه یک مرتبه آیة الکرسی
و بیست و پنج مرتبه انا انزلناه و در رکعت دویم یک مرتبه الهیکم التکاثر
و بیست و پنج مرتبه قل هو الله احد و در رکعت سیم یک مرتبه قل یا ایها الکافرون
و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم یکمرتبه اذا جاء نصر الله
و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت
چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا

در اعمال ماه جمیدی الثانیه

الله و الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد
پس سه مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات
پس سر بسجده بگذارد و سه مرتبه بگوید یا حی یا قیوم یا ذا
الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین
پس هر حاجت که دارد از حق تعالی طلب نماید هر که چنین کند خدای
خودش را و مالش را و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای
او را حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی
ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار محمد بن جریر
طبری در کتاب دلایل الامامه بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که ولادت با سعادت حضرت فاطمه
صلوات الله علیها در بیستم ماه جمیدی الثانیه واقع شده و
شهادت آنحضرت در سیم اینماه نیز واقع شد و شیخ طوسی
و سید ابن طاوس و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگر چه وفات
منافی روایتی است که سابقا ذکر کردیم اما چون مشهور است
روایت معتبر دارد باید که در روز سیم قیام بمراسم تعزیت
آنحضرت نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و لعن بسیار بر قاتلان
آنحضرت و غاصبان حق او بکنند خصوصا ابوبکر و عمر و قنفذ
غلام عمر و در روز بیستم آنحضرت را باز زیارت کنند و خیرات کن

شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روزه
بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت بدو طریق
وارد شده است اول آنکه سید ابن طاوس روایت کرده است که
هر که آنحضرت را زیارت کند باین زیارت که بگوید السَّلامُ
عَلَیْكِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ العالَمینَ السَّلامُ عَلَیْكِ یا والِدَةَ
الحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجْمَعینَ السَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا المَظْلُومَةُ
المَمْنُوعَةُ حَقَّها پس بگوید اللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِیِّكَ
وَزَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّكَ صَلوةً تُزْلِفُها فَوْقَ زُلْفی عِبادِكَ المُکَرَّمینَ
مِنْ اَهْلِ السَّمواتِ وَاَهْلِ الاَرَضینَ پس طلب آمرزش کند از
خدا حق تعالی گناهان او را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند
و این زیارت مختصر معتبر است و هر وقت میتوان کردن دویم زیارت
مبسوطی است که علما ذکر کرده اند در کتب زیارات و سندش بنظر
فقیر نرسیده و آن زیارت اینست السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ
السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ نَبِیِّ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ حَبیبِ اللهِ
السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَلیلِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ صَفِیِّ اللهِ
السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ اَمینِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ
اللهِ السَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِیاءِ اللهِ السَّلامُ
عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ البَرِیَّةِ السَّلامُ عَلَیْكِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ

زیارت حضرت فاطمه زهرا
صلوات الله علیها و علی ابیها
و بعلها

الْعالَمينَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاٰخِرينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا زَوْجَةَ
وَلِيِّ اللهِ وَخَيْرِ خَلْقِهِ بَعْدَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ
يا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ يا اُمَّ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدّيقَةُ
الشَّهيدَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصّادِقَةُ الرَّشيدَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا
الْفاضِلَةُ الزَّكِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْحَوْراءُ الْاِنْسِيَّةُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ
اَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَليمَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَعْصُومَةُ
الْمَظْلُومَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الطّاهِرَةُ الْمُطَهَّرَةُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَغْصُوبَةُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْغَرّاءُ الزَّهْراءُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ
بِنْتَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْكِ
يا مَوْلاتي وَابْنَةَ مَوْلايَ وَعَلى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ
اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ
فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللهِ وَمَنْ جَفاكِ فَقَدْ جَفا رَسُولَ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذاكِ فَقَدْ آذى
رَسُولَ اللهِ وَمَنْ وَصَلَكِ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللهِ وَ

مَن قطعكِ فقد قطع رسول الله صلى الله عليه وآله
لأنكِ بضعة منه وروحه التي بين جنبيه كما قال عليه
أفضل الصلوة وأكمل السلام أُشهد الله وملائكته أني
ولي لمن والاكِ وعدوّ لمن عاداكِ وحرب لمن حاربكِ
أنا يا مولاتي بكِ وبأبيكِ وبعلكِ والأئمة من ولدكِ
موقن وبولايتهم مؤمن ولطاعتهم ملتزم أشهد أن الدين
دينهم والحكم حكمهم وهم قد بلّغوا عن الله عزّ وجلّ ودعوا
إلى سبيل الله بالحكمة والموعظة الحسنة لا تأخذهم
في الله لومة لائم وصلوات الله عليكِ وعلى أبيكِ
وبعلكِ وذرّيتكِ الأئمة الطاهرين اللهم صلّ على
محمد وأهل بيته وصلّ على البتول الطاهرة الصدّيقة
المعصومة التقيّة النقيّة الرضيّة الزكيّة الرشيدة
المظلومة المقهورة المغصوبة حقّها الممنوعة إرثها
المكسور ضلعها المظلوم بعلها المقتول ولدها فاطمة
بنت رسولك وبضعة لحمه وصميم قلبه وفلذة
كبده والنخبة منك له والتحفة خصصت بها
وصيّه وحبيبة المصطفى وقرينة المرتضى وسيّدة
النساء ومبشّرة الاعداء حليفة الورع والزهد

وَتُفّاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتى شَرَّفْتَ مَوْلِدَها بِنِساءِ
الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْها اَنْوارَ الاَئِمَّةِ وَاَرْخَيْتَ دُونَها
حِجابَ النُّبُوَّةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْها صَلٰوةً تَزيدُ فى مَحَلِّها عِنْدَكَ
وَشَرَفِها لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِها مِنْ رِضاكَ وَبَلِّغْها مِنّا تَحِيَّةً
وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فى حُبِّها فَضْلاً وَاِحْساناً وَ
رَحْمَةً وَغُفْراناً اِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَريمِ وسيد ابن
طاوس عليه الرحمه كفته است پس نماز زيارت بكن واكر توانى نماز
انحضرت را بجا اور وان دو ركعت است و در هر ركعت
بعد از فاتحه شصت مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوان واكر
نتوانى دو ركعت بكن و در ركعت اول بعد از فاتحه يك مرتبه
سورهٔ قل هو الله احد بخوان و در ركعت دويم يك مرتبه سورهٔ
قل يا ايها الكافرون بخوان وبعد از نماز تسبيح انحضرت را بكو
واين دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ اِنّى اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّنا مُحَمَّدٍ وَ
بِاَهْلِ بَيْتِهِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ وَاَسْاَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظيمِ عَلَيْهِمْ
الَّذى لا يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِواكَ وَاَسْاَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ
عَظيمٌ وَبِاَسْمائِكَ الْحُسْنَى الَّتى اَمَرْتَنى اَنْ اَدْعُوكَ بِها
وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الاَعْظَمِ الَّذى اَمَرْتَ بِهِ اِبْراهيمَ اَنْ
يَدْعُوَ بِهِ الطَّيْرَ فَاَجابَتْهُ وَبِاسْمِكَ الْعَظيمِ الَّذى قُلْتَ

للنار كوني برداً وسلاماً على ابرهيم فكانت وباحب الاسماء
اليك واشرفها واعظمها لديك واسرعها اجابة و
انجحها طلبة وبما انت اهله ومستحقه ومستوجبه و
اتوسل اليك وارغب اليك واتضرع والح عليك
واسالك بكتبك التي انزلتها على انبيائك ورسلك
صلواتك عليهم من التورية والانجيل والزبور والقران
العظيم فان فيها اسمك الاعظم وبما فيها من اسمائك
العظمى ان تصلي على محمد وال محمد وان تفرج عن ال
محمد وشيعتهم ومحبيهم وعني وتفتح ابواب السماء لدعائي
وترفعه في عليين وتاذن في هذا اليوم وفي هذه الساعة
بفرجي واعطائي املي وسؤلي في الدنيا والاخرة في
الدنيا والاخرة يا من لا يعلم احد كيف هو وقدرته الا
هو يا من سد الهواء بالسماء وكبس الارض على الماء و
اختار لنفسه احسن الاسماء يا من سمى نفسه بالاسم
الذي يقضى به حاجة من يدعوه اسالك بحق ذلك الاسم
فلا شفيع اقوى لي منه ان تصلي على محمد وال محمد وتقضي
لي حوائجي وتسمع بمحمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين
وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن

جعفر و علي بن موسى و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي و
الحجة المنتظر لا ذنك صلواتك و سلامك و رحمتك و
بركاتك عليهم صوتي ليشفعوا الي اليك و تشفعهم في و لا
تردني خائبا بحق لا اله الا انت پس حاجتهاى خود را طلب كن
كه بر آورده است باب دهم در اعمال هر ماه است بدانكه
در وقت ديدن ماه نو خواه شب اول و خواه دويم و خواه سيم
مستحب است كه دعاى منقول را بخوانند و بهتر دعاى
هلال صحيفه كامله است كه دعاى چهل و سيم است و هفت مرتبه
سوره حمد خواندن براى دفع درد چشم منقولست و از پنير
خوردن گفته اند مستحب است و از حضرت صادق عليه السلم منقول
است كه نيكو لقمه ايست پنير دهان را شيرين و خوشبو ميكند و اشتهاى
طعام مى آورد و باعث هضم طعام ميشود و هر كه در اول ماه
بخورد حاجت او رد نميشود و از حضرت صادق عليه السلم منقول
است كه هر كه در شب اول ماه دو ركعت نماز بكند و در هر
ركعت بعد از سوره فاتحه سوره انعام بخواند و از خدا تعالى
سؤال كند كه او را از هر ترسى و دردى ايمن كند از نبيند
در آن ماه امرى را كه مكروه او باشد و از حضرت امام محمد
تقى عليه السلم منقولست كه چون ماه تازه در آيد در روز اول ماه

دو ركعت

دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سورهٔ قل
هو الله احد بخوان و در رکعت دویم سی مرتبه سورهٔ انا انزلناه
بخوان و بعد از نماز تصدقی بکن چون چنین کنی سلامتی آن ماه
را خریده از حق تعالی و در روایت دیگر وارد شده است که
که مستحب است که بعد از آن دو رکعت این دعا را **بخوانند**
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ
اِلَّا عَلَى اللهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَاِنْ يَمْسَسْكَ
اللهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ
لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللهُ بَعْدَ عُسْرٍ
يُسْرًا مَا شَآءَ اللهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللهِ اِنَّ اللهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ اِنِّي لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ
خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ **و بدانکه**
از جملهٔ سنتهای مؤکد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
بر آن مواظبت نمود تا از دنیا رفت روزهٔ سه روز در هر
ماه است و آن موافق مشهور پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر

ماه وچهارشنبه اول اذ دهه میان ماه است ودر بعضی
از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی چهارشنبه
اول وچهارشنبهٔ آخر وپنجشنبه اول از دههٔ میان واول
اشهر و بهتر است وسنن آنحضرت تالی واجبات است در
فضیلت وتاکید وآنحضرت نماز سنت را در هر شب وروز
دو برابر نماز واجب مقرر فرمود هشت رکعت نافله پیش
از نماز ظهر وهشت رکعت پیش از نماز عصر وچهار رکعت
بعد از نماز مغرب ودو رکعت وتیره بعد از نماز خفتن
وچون نشسته کرده میشود بجای یك رکعت است ویازده
رکعت نماز شب ودو رکعت پیش از نماز صبح واینها متمم
فریضه اند ودر ثواب وتاکید مثل آنند ومانند فریضه
اگر ترك کنند سنت است که قضا کنند واز برای ترك آن
یکمد از گندم یا جو برای نافله روز ویك مد از برای نافله
شب مقرر کرده اند همچنین روزه سنت دو برابر روزه
واجب است که تمام ماه شعبان است ودر ده ماه دیگر
در هر ماه سه روز واگر فوت شود سنت است که قضا
کند واگر در تابستان دشوار باشد سنت است که در زمستان
قضا کند واگر دشوار باشد بدل هر روز یك درهم بدهد

که بحساب

که بحساب زر ده دانگی سه بیستی و سه نار باشد و بحساب
زرهای ناقص این زمان احوط چهار ده غاز بکی است یا
یك مد کندم که بحساب وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان
باشد و اگر صد درم شاه بر هر دا احوط است و درهم
دادن بهتر است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلم
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و اله مدتی
روزه سنت را نقدر گرفت که مردم کمان کردند که هرگز افطار
نخواهد کرد و مدتی افطار کرد که کمان کردند که دیگر روزه
نخواهد گرفت پس مدتی روزه حضرت داود علیه السلم گرفت
که یك روز روزه میداشت و یك روز افطار میکرد
پس در آخر عمر اکتفا نمود بروزه سه روز در هر ماه
بنحوی که گذشت تا انکه بر امت آسان باشد متابعت انحضرت
و فرمود که این روزه ثوابش برابر است با روزه تمام سال
و وساوس شیطان را از سینه برطرف میکند راوی پرسید
که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبهٔ اول و چهارشنبه
اول دهه دویم و پنجشنبه آخر پرسید که چرا این روزها
را روزه میداراند فرمود برای انکه عذاب بر امتهای
سابق در این روزها نازل میشده است پس امر کرد که در این

روزها روزه بدارند برای دفع عذاب و در روایت دیگر فرمود که
پنجشنبه اول برای این روزه میدارند که اعمال بندگان را در این
روز بر خدا عرض میکنند وچهارشنبه میان را برای این روزه
میدارند که آتش جهنم در روز چهارشنبه خلق شده است و روزه
سپر آتش جهنم است و بروایت دیگر هر عذاب که بر امتهای سابق
نازل شده است در چهارشنبه میان ماه نازل شده است و اگر
در دهه اول دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول را گرفتن بهتر است
و اگر میسر نشود پنجشنبه دویم را بگیرد و اگر در دهه آخر
دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه دویم را گرفتن افضل و بهتر است
چنانکه در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد
شده است که پنجشنبه اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر
صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه دویم اول ماه دیگر باشد و
بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که در هر
ماه این سه روز را روزه بدارد باید که با هیچ کس مجادله
نکند و سفاهت و تندخوئی و بیخردی نکند و مبادرت نکند
بسوگند خوردن و اگر کسی با او سفاهت و بیخردی کند در گذرد
و معارضه نکند و اگر در این ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن
وارد شود و او تکلیف کند افطار کردن بهتر است از روزه

داشتن هفتاد برابر چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست و در حدیث صحیح فرموده که هر که داخل شود بخانه برادر
مؤمن خود و روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من
روزه ام که بر او منت گذارد حق تعالی ثواب روزه یکساله برای
او بنویسید و اگر این سه روز را در اول ماه یا میان ماه
یا اخر ماه بعمل اورد خوبست و فی الجمله متابعت سنت کرده است
و ثواب روزه سال می یابد چنانچه حق تعالی فرموده است
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا
بیاورد برای او هست ده برابر ان و اینمضمون در احادیث
بسیار وارد شده است اما بهتر انست که بنحوی باشد که در اول
مذکور شد و از جمله روزهای سنت هر ماه روزه ایام البیض
است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت
این سه روز از طریق عامه و خاصه منقولست و در بعضی از
روایات وارد شده است که چون حضرت ادم علیه السلام مرتکب
ان مکروه شد در بهشت و او را بزمین فرستادند بدنش
سیاه یا بعد از قبول توبه خط سیاهی از سر تا بپای او مانده
بود چون ملائکه این حالت را دیدند خروش براوردند و گریستند
و استغاثه کردند بدرگاه حق تعالی پس منادی از اسمان ندا کرد

که امروز را روزه بدار و آن روز سیزدهم ماه بود چون روزه
داشت ثلثان سیاهی بر طرف شد پس در روز چهاردهم ندا رسید
که امروز را روزه بدار چون روزه داشت یک ثلث دیگر بر
طرف شد پس در روز پانزدهم باز ندا رسید چون روزه
داشت تمام سیاهی بر طرف شد پس ندا رسید باو از آسمان که
ای آدم روزهٔ این سه روز را برای تو و فرزندان تو مقرر
کردم هر که در هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان
باشد که در تمام عمر خود روزه باشد و ابن بابویه گفته است
که روزهٔ دو پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده
است و منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو پنجشنبه اول
و آخر و چهارشنبه میان بهتر باشد اما اکثر احادیث ایام البیض
از طرق عامه است و ابن طاوس علیه الرحمه از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله روایت کرده است که جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد
و گفت بگو بعلی علیه السلام که روزه بدار از هر ماه سه روز
تا نوشته شود برای تو بسبب روزه روز اول روزه ده هزار
سال و بروزه روز دویم روزه سی هزار سال و بروزه
روز سیم صد هزار سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص
من است یا برای همه کس حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این

روزها از روزه بدارد این ثواب از برای او خواهد بود گفت
کدام روزهاست از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
است و از جمله روزهای مرغوب روزه روز چهارشنبه و
پنجشنبه و جمعه است برای کسی که حاجتی که داشته باشد چنانکه
در ربیع الاسابیع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و
مشهور میان علما انست که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه گرفتن
سنت است مگر انکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروهه باشد
و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که اراده
عمل خیری داشته باشد مانند تصدق کردن و روزه داشتن
و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل اورد زیرا که ثواب عمل
در روز جمعه مضاعف است و ابن جنید رحمه الله گفته است که
مستحب نیست روز جمعه را تنها روزه گرفتن و اگر ملحق سازد بان
یک روز پیش یا یک روز بعد را جایز است و گفته استحباب
روزه روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخ است و روزه شنبه
لهی از ان وارد شده است مؤلف گوید که اکثر انچه ابن جنید گفته
خلاف مشهور میان علماست و شیخ طوسی در مصباح گفته است که
که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است و بهتر انست که
انرا تنها روزه ندارد مگر انکه یک روز بیشتر روزه بدارد و

کمان فقیر

در بیان روزه سه روز [illegible]
که هر ماه [illegible] است

انست که نهی از تنها گرفتن روزه روز جمعه محمول بر تقیه است زیرا که
سنیان این حدیث را از ابوهریره نقل کرده اند و بعضی از علما نهی از
روزه جمعه را حمل کرده اند بر انکه کراهت ان در صورتیست که او را
ضعیف کرداند از فرایض و نوافل و دعاهای روز جمعه و این حمل بد نیست
واما روز دوشنبه احادیث بر نهی روزه ان واقع شده است و بهتر
ترکست خصوصًا هرگاه بقصد برکت روز دوشنبه باشد مگر انکه
با روز عیدی از روزهای ماه موافق نشود مثل غدیر و مبعث و مولد
و امثال اینها و نهی از روزه شنبه بنظر فقیر نرسیده اما فضیلتی
هم در روزه آن بخاطر ندارم مگر انچه شیخ مفید قدس سره روایت
کرده است که هرکه در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعدهٔ
وذی الحجه و محرم پنجشنبه و جمعه و شنبه را روزه بدارد خدا تعالی برای
او ثواب عبادت نهصد سال بنویسد باب یازدهم
در بیان زیارات حضرت رسول خدا صلی الله علیه و اله و ائمه هدی
صلوات الله علیهم است بغیر انچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت
حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم در همه اوقات از
نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از غسل باشد افضل است خصوصًا
در شب و روز جمعه و سایر ایام و لیالی متبرکه و در کتاب تحفة الزایر
بتفصیل ذکر کرده ام و در اینمقام بذکر چند زیارت بعید و زیارت

در بیان زیارات

جامع

جامعه و دعای ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا مینمایم
اما زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حضرت رسول صلی الله علیه و
آله منقولست که خدا را ملکی چند هست که میکردند در زمین و هر که
از امت من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند و بسند معتبر از
حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که ملکی از ملائکه از خدا
سؤال نمود که هر چه بندکان خدا کویند او بشنود و حق تعالی باو عطا
کرد پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت و هر که از مؤمنان
بکوید صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ البته آن ملک میکوید و
عَلَیْکَ یعنی بر تو باد نیز سلام پس آن ملک میکوید یا رسول الله
فلان شخص سلام رسانیده است بر شما پس حضرت میفرماید و
عَلَیْهِ السَّلَامُ یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
که هر که در هر جای زمین بر من سلام کند بمن میرسد و هر که نزد
قبر من بر من سلام کند من میشنوم و در حدیث حسن از حضرت
منقولست که حضرت صادق علیه السلام مرا امر فرمود که در مسجد
رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که
همیشه ترا میسر نمیشود که باین مکان شریف بیائی و فرمود که بنزد
قبر رسول صلی الله علیه و آله میروی کفتم بلی فرمود بدرستی که سلامی که

از نزدیک میکنی انحضرت میشنود واگر دور باشی سلامت با انحضرت میرسد ودر حدیث معتبر دیگر از انحضرت منقولست که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا صلی الله علیه و اله هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند با انحضرت میرسد و در حدیث صحیح از انحضرت منقولست که صلوات فرستید بر حضرت رسول صلی الله علیه و اله در پهلوی قبر انحضرت هر چند صلوات مؤمنان هر جا که باشند با انحضرت میرسد واین حدیث احتمال نماز هدیه دارد که در نزدیک و دور نماز کنند و ثوابش را هدیه روح مقدس انحضرت کنند واحادیث صلوات و سلام بر انحضرت و زیارت انحضرت در شهرهای دور بسیار است و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام رضا صلوات الله علیه عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و اله باید فرستاد فرمود که میگوئی

زیارت حضرت رسول خدا صلی الله علیه و اله

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبِیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمِینَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ رَسُولُ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَ

جاهدت فی سبیل ربک وعبدته حتی اتیک الیقین فجزاک الله
یا رسول الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم صل علی
محمد وآل محمد افضل ما صلیت علی ابرهیم وآل ابرهیم انک حمید مجید
ودر روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که
هر که خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول وقبر امیر المؤمنین
وفاطمه وحسن وحسین را وقبرهای حجتهای خدا را صلوات الله
علیهم اجمعین واو در شهر خود باشد پس غسل کند در روز
جمعه ودو جامه پاکیزه بپوشد وبیرون رود بصحرائی پس چهار رکعت
نماز بگذارد با هر سوره که میسر شود پس بایستد وبقبله رو
بگوید السلام علیک ایها النبی ورحمة الله وبرکاته
السلام علیک ایها النبی المرسل والوصی المرتضی و
السیدة الزهراء والسبطان المنتجبان والاولاد
الاعلام والامناء المنتجبون جئت انقطاعا الیکم
والی آبائکم وولدکم الخلف علی برکة الحق فقلبی
لکم مسلم ونصرتی لکم معدة حتی یحکم الله لدینه فمعکم
معکم لا مع عدوکم انی لمن القائلین بفضلکم
مقر برجعتکم لا انکر لله قدرة ولا ازعم الا ما شاء
الله سبحان الله ذی الملک والملکوت یسبح الله باسمائه

جَمیعُ خَلقِهِ وَالسَّلامُ علیٰ اَرْواحِکُمْ وَاَجْسادِکُمْ وَالسَّلامُ
عَلَیکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ ودر روایت دیگر وارد است
که این زیارت را در بام خانه خود بکن وزیارت حضرت فاطمه
صلوات الله علیها سابقا مذکور شد واما زیارت حضرت
امام حسین صلوات الله علیه بسندهای معتبر از سدیر صراف
منقولست که گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که چه
مانع است ترا از اینکه زیارت کنی قبر حضرت امام حسین علیه السلام
در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یک مرتبه گفتم فدای تو شوم
میان من و انحضرت فرسخهای بسیار هست فرمود بالا میروی
ببام خانه خود وملتفت میشوی بجانب راست وچپ خود پس سر
خود را بسوی آسمان بلند میکنی پس رو بجانب قبر انحضرت میکردانی
ومیگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ
رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ تا نوشته
شود برای تو ثواب حجی و عمرۀ سدیر گفت که بسیار است که من در
روزی زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت میکنم وبسند صحیح از
انحضرت منقولست که کسی که ناحیۀ اش بعید و خانه اش دور
باشد از ما پس بالا رود ببام خانه خود و دو رکعت نماز بکذارد
واشاره کند بسلام بسوی قبرهای ما که ان سلام بما میرسد

ودر حدیث

ودر حدیث معتبر منقولست از سلیمان بن عیسی که گفت بپدرم عرض
کرد بخدمت حضرت صادق علیه السلم که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه
هرگاه قادر بخدمت تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه قادر برامدن
نباشی چون روز جمعه شود غسل کن یا وضو بساز و بالا دو بام
خانه خود و دو رکعت نماز بکن و متوجه شو بسوی من بدرستی که هر که
مرا زیارت کند در حیات من چنانست که مرا زیارت کرده است
بعد از فوت من و هر که مرا زیارت کند بعد از فوت من چنانست که
مرا زیارت کرده است در حیات من مؤلف گوید که این حدیث دلالت
میکند بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه را
در همه موضع زیارت توان کردن و اگر در وقت بر بام کند در
زیارت بهتر است و بعضی از زیارات مخصوصه آنحضرت مذکور
خواهد شد انشاء الله تعالی و در حدیث معتبر دیگر فرمود که
حضرت صادق علیه السلم بسدیر فرمود که بسیار زیارت میکنی
قبر حسین بن علی علیهما السلام را گفت از بسیاری شغل مرا مقدور
نمیشود فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم کنم که هرگاه بکنی از برای تو
ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود گفت بلی فدای تو شوم فرمود
که غسل بکن در خانه خود و بالا رو بر بام خانه خود و اشاره کن
بجانب آنحضرت بسلام تا نوشته شود برای تو ثواب زیارت

ایضا تعرض زیارات آنحضرت علیه

و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حنان بن سدیر رفت بخدمت حضرت
صادق علیه السلام و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب و بودند پس فرمود
که ای حنان زیارت حضرت امام حسین علیه السلام میکنی هر ماه یکمرتبه کفتم نه
فرمود هر دو ماه یکمرتبه کفتم نه فرمود هر سال یکمرتبه کفتم نه فرمود
چه بسیار جفا کارید بسید و آقای خود کفتم یابن رسول الله مانع من
کمی توشه و دوری مسافتست فرمود که میخواهی که شما را دلالت کنم
بر زیارتی که مقبول باشد هر چند زیارت کننده دور باشد کفتم
چکونه زیارت کنم یابن رسول الله فرمود که غسل بکن در روز جمعه
یا هر روز که خواهی و بپوش پاکترین جامهای خود را و بالا رو
بر بلندترین بامهای خانه خود یا برو بصحرائی و رو بجانب قبر کن و بکو
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ وَسَیِّدِی وَابْنَ سَیِّدِی
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا قَتِیلَ ابْنَ الْقَتِیلِ الشَّهِیدَ بْنَ الشَّهِیدِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَنَا زائِرُکَ یَا بْنَ رَسُولِ
اللهِ بِقَلْبِی وَلِسانِی وَجَوارِحِی وَاِنْ لَمْ اَزُرْکَ بِنَفْسِی وَ
الْمُشاهَدَةِ لِقُبَّتِکَ فَعَلَیْکَ السَّلامُ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ
اللهِ وَوارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ وَوارِثَ اِبْرٰهِیمَ خَلِیلِ اللهِ
وَوارِثَ مُوسیٰ کَلِیمِ اللهِ وَوارِثَ عِیسیٰ رُوحِ اللهِ وَکَلِمَتِهِ
وَوارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ وَنَبِیِّهِ وَرَسُولِهِ وَوارِثَ عَلِیٍّ

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

امیر

اَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلِیكَ وَجَدَّدَ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ فِی
هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِی كُلِّ سَاعَةٍ اَنَا یَاسَیِّدِی مُتَقَرِّبٌ اِلَی اللّٰهِ
جَلَّ وَعَزَّ وَاِلَی جَدِّكَ رَسُولِ اللّٰهِ وَاِلَی اَبِیكَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ
وَاِلَی اَخِیكَ الْحَسَنِ وَاِلَیْكَ یَا مَوْلَایَ عَلَیْكَ سَلَامُ اللّٰهِ
وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ بِزِیَارَتِی لَكَ بِقَلْبِی وَلِسَانِی وَجَمِیعِ
جَوَارِحِی فَكُنْ یَاسَیِّدِی شَفِیعِی لِقَبُولِ ذٰلِكَ مِنِّی وَاَنَا
بِالْبَرَاۤءَةِ مِنْ اَعْدَاۤئِكَ وَاللَّعْنَةِ لَهُمْ وَعَلَیْهِمْ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ
وَاِلَیْكُمْ اَجْمَعِینَ فَعَلَیْكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَرِضْوَانُهُ وَرَحْمَتُهُ
پس اندکی میگردی بجانب چپ خود و رو میکردانی بسوی
قبر علی بن الحسین علیه السلام که او نزد پای پدر خود مدفونست و
سلام میکنی بر او مثل این سلام پس دعا میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا
و آخرت خود را پس چهار رکعت نماز میگزاری که نماز زیارت هشت
رکعت است یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و بهترین
هشت رکعت است پس رو میکنی بجانب قبر امام حسین صلوات الله
علیه و میگوئی اَنَا مُوَدِّعُكَ یَا مَوْلَایَ وَابْنَ مَوْلَایَ وَسَیِّدِی
وَابْنَ سَیِّدِی وَمُوَدِّعُكَ یَاسَیِّدِی وَابْنَ سَیِّدِی یَا عَلِیَّ بْنَ
الْحُسَیْنِ وَمُوَدِّعُكُمْ یَا سَادَتِی یَا مَعْشَرَ الشُّهَدَاۤءِ فَعَلَیْكُمْ
سَلَامُ اللّٰهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ مؤلف گوید

وَوَصِیِّ رَسُولِ اللّٰهِ وَخَلِیفَتِهِ وَوَارِثِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَصِیِّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ ع

چون عبادت این حدیث تشویش واضطراب دارد وچند احتمال
دارد دهتر آنست که همین زیارت را باوداع چنانچه در وبقبر شریف
میخواند رو بقبله کند ونیز بخواند تا انکه بهمه احتمالات
عمل کرده باشد ودر زیارت علی بن الحسین علیهما السلام بجای
یا وارث در دهرجا یا بن وارث بخواند یا از وارث قصد
وراثت امامت وخلاف نکند زیرا که آنحضرت امام نبوده
است وبدانکه این حدیث دلالت میکند براینکه از دور که زیارت
کند نماز زیارت را بعد از زیارت بکند واحادیث پیش دلالت
کرد بر انکه پیش باید بکند ودور نیست که مخیر باشد واگر این
زیارت را کنند بهمین نحو که وارد شده است بکنند واز این
احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت بعید مستحب است واز
بعضی هم مفهوم شد که بی غسل نیز میتوان کرد واز بعضی عمومات
مستفاد میشود که بهر حالی توان کرد چنانچه اکثر علما گفته اند
واگر در بام خانه یا صحرا واقع سازند احوط واولی است ودر حدیث
معتبر از حسین بن ثویر منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلم
عرض کرد که من بسیار حضرت امام حسین علیه السلام را یاد میکنم
در انوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله علیک
یا ابا عبد الله که سلام با نحضرت میرسد از نزدیک ودور

ویح

وشیخ طوسی علیه الرحمه ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد
ائمه علیهم السلام را از دور چنانچه از نزدیک ایشان زیارت
میکنند اما در جائی که ایتینک زائراً باشد نگوید بلکه
بگوید قصدتک بقلبی زائراً اذ عجزت عن حضور مشهدک
و وجهت الیک سلامی لعلمک انه یبلغک صلی الله علیک
فاشفع لی عند ربک جل و عز و دعا کن آنچه خواهی و بعضی
از اکابر علما روایت کرده است از ابو الحسن قادسی که گفت من
بسیار بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام میرفتم پس چندی
بسبب پیری و کمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شبی حضرت
رسول صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم که حضرت امام حسن
و حضرت امام حسین علیهما السلام در خدمت آنحضرت بودند
چون من بنزدیک ایشان رسیدم امام حسین علیه السلام گفت یا رسول
الله این مرد مرا بسیار زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است
حضرت رسول صلی الله علیه و آله متوجه من گردید و فرمود ایا ترک
زیارت مثل حسین میتوان کرد گفتم یا رسول الله قلت مال و پیری
مرا مانع از ادراک این سعادت گردیده است حضرت فرمود که
هر شب بر بام خانه خود برو و بانگشت شهادت بسوی قبر آنحضرت
اشاره کن و بگو السلام علیک و علی جدک و ابیک السلام علیک

وعلی امّک واخیک السّلام علیک وعلی الائمّة من بنیک
السّلام علیک یا صاحب الدّمعة السّاکبة السّلام علیک
یا صاحب المصیبة الرّاتبة لقد اصبح کتاب الله فیک
مهجوراً ورسول الله فیک موتوراً السّلام علیک ورحمة
الله وبرکاته السّلام علی انصار الله وخلفائه السّلم
علی امناء الله واحبّائه السّلم علی محالّ معرفة الله
ومعادن حکمة الله وحفظة سرّ الله وحملة کتاب الله
واوصیاء نبیّ الله وذرّیّة رسول الله صلّی الله
علیه واله ورحمة الله وبرکاته پس هر حاجت که خواهی
از خدا سؤال کن پس اگر چنین کنی زیارت تو از دور ونزدیک
هر دو مقبول است واما زیارت سایر ائمه علیهم السلم
از نزدیک ودور وبهترین ائمه زیارت جامعه است که ابن بابویه ودیگران
بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی از حضرت امام علی نقی
صلوات الله علیه سؤال نمود که ای فرزند رسول خدا تعلیم نما بمن
سخن بلیغ کاملی که از بخوانم هرگاه زیارت کنم یکی از شما را فرمود
که چون بدرگاه رسیدی بایست وبگو اشهد ان لا اله الّا الله
وحده لا شریک له واشهد انّ محمّداً صلّی الله علیه واله
عبده ورسوله وباید که با غسل باشی پس چون داخل شوی و

قبررا

قبر را به بینی بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو پس راه رو با آرام
دل و آرام تن و گامها را نزدیک بیکدیگر بگذار پس بایست و
سی مرتبه الله اکبر بگو پس نزدیک قبر برو و چهل مرتبه
الله اکبر بگو که صد تکبیر تمام شود پس بگو السلام علیکم یا
اهل بیت النبوة وموضع الرسالة ومختلف الملائکة و
مهبط الوحی ومعدن الرحمة وخزان العلم ومنتهی الحلم و
اصول الکرم وقادة الامم واولیاء النعم وعناصر
الابرار ودعائم الاخیار وساسة العباد وارکان
البلاد وابواب الایمان وامناء الرحمن وسلالة النبیین
وصفوة المرسلین وعترة خیرة رب العالمین ورحمة الله
وبرکاته السلام علی ائمة الهدی ومصابیح الدجی واعلام
التقی وذوی النهی واولی الحجی وکهف الوری وورثة
الانبیاء والمثل الاعلی والدعوة الحسنی وحجج الله علی
اهل الدنیا والآخرة والاولی ورحمة الله وبرکاته
السلام علی محال معرفة الله ومساکن برکة الله ومعادن
حکمة الله وحفظة سر الله وحملة کتاب الله واوصیاء
نبی الله وذریة رسول الله صلی الله علیه وآله ورحمة
الله وبرکاته السلام علی الدعاة الی الله والادلاء علی
مرضات

وخزنة علم الله

اللهِ وَالمُستَوفِرينَ في اَمرِ اللهِ وَالتّامّينَ في مَحَبَّةِ
اللهِ وَالمُخلِصينَ في تَوحيدِ اللهِ وَالمُظهِرينَ لِاَمرِ
اللهِ وَنَهيِهِ وَعِبادِهِ المُكرَمينَ الّذينَ لا يَسبِقونَهُ بِالقَولِ
وَهُم بِاَمرِهِ يَعمَلونَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الاَئِمَّةِ
الدُّعاةِ وَالقادَةِ الهُداةِ وَالسّادَةِ الوُلاةِ وَالذّادَةِ
الحُماةِ وَاَهلِ الذِّكرِ وَاُولِي الاَمرِ وَبَقِيَّةِ اللهِ وَخِيَرَتِهِ
وَحِزبِهِ وَعَيبَةِ عِلمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِراطِهِ وَنورِهِ وَرَحمَةُ
اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ كَما شَهِدَ
اللهُ لِنَفسِهِ وَشَهِدَت لَهُ مَلائِكَتُهُ وَاُولُوا العِلمِ مِن
خَلقِهِ لا اِلهَ اِلّا هُوَ العَزيزُ الحَكيمُ وَاَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى
اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ عَبدُهُ المُنتَجَبُ وَرَسولُهُ المُرتَضى اَرسَلَهُ
بِالهُدى وَدينِ الحَقِّ لِيُظهِرَهُ عَلَى الدّينِ كُلِّهِ وَلَو كَرِهَ
المُشرِكونَ وَاَشهَدُ اَنَّكُمُ الاَئِمَّةُ الرّاشِدونَ المَهدِيّونَ
المَعصومونَ المُكَرَّمونَ المُقَرَّبونَ المُتَّقونَ الصّادِقونَ
المُصطَفَونَ المُطيعونَ للهِ القَوّامونَ بِاَمرِهِ العامِلونَ
بِاِرادَتِهِ الفائِزونَ بِكَرامَتِهِ اصطَفاكُم بِعِلمِهِ وَارتَضاكُم
لِغَيبِهِ وَاختارَكُم لِسِرِّهِ وَاجتَباكُم بِقُدرَتِهِ وَاَعَزَّكُم
بِهُداهُ وَخَصَّكُم بِبُرهانِهِ وَانتَجَبَكُم لِنورِهِ وَاَيَّدَكُم بِروحِهِ

وَرَضِیَکُمْ خُلَفَاءَ فِی اَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلٰی بَرِیَّتِهِ وَاَنْصَاراً لِدِینِهِ
وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعاً لِحِکْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً
لِوَحْیِهِ وَاَرْکَاناً لِتَوْحِیدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلٰی خَلْقِهِ وَاَعْلَاماً
لِعِبَادِهِ وَمَنَاراً فِی بِلَادِهِ وَاَدِلَّاءَ عَلٰی صِرَاطِهِ عَصَمَکُمُ اللّٰهُ
مِنَ الزَّلَلِ وَاٰمَنَکُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَکُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَ
اَذْهَبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَکُمْ تَطْهِیراً فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَ اهل البیت ٢
اَکْبَرْتُمْ شَاْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ کَرَمَهُ وَاَدَمْتُمْ ذِکْرَهُ وَوَکَّدْتُمْ مِیثَاقَهُ
وَاَحْکَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِی السِّرِّ وَالْعَلَانِیَةِ وَدَعَوْتُمْ
اِلٰی سَبِیلِهِ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَکُمْ فِی
مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلٰی مَا اَصَابَکُمْ فِی جَنْبِهِ وَاَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَیْتُمُ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتُمْ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ
جَاهَدْتُمْ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰی اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَیَّنْتُمْ
فَرَایِضَهُ وَاَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَایِعَ اَحْکَامِهِ وَ
سَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فِی ذٰلِکَ مِنْهُ اِلَی الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ
الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضٰی فَالرَّاغِبُ عَنْکُمْ
مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَکُمْ لَاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِی حَقِّکُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ
مَعَکُمْ وَفِیکُمْ وَمِنْکُمْ وَاِلَیْکُمْ وَاَنْتُمْ اَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِیرَاثُ
النُّبُوَّةِ عِنْدَکُمْ وَاِیَابُ الْخَلْقِ اِلَیْکُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَیْکُمْ وَفَصْلُ

الخطاب عندكم وآيات الله لديكم وعزائمه فيكم ونوره وبرهانه
عندكم وامره اليكم من والاكم فقد والى الله ومن عاداكم
فقد عادى الله ومن احبكم فقد احب الله ومن ابغضكم
فقد ابغض الله ومن اعتصم بكم فقد اعتصم بالله انتم السبيل
الاعظم والصراط الاقوم وشهداء دار الفناء وشفعاء دار
البقاء والرحمة الموصولة والآية المخزونة والامانة المحفوظة
والباب المبتلى به الناس من اتاكم فقد نجى ومن لم ياتكم
فقد هلك الى الله تدعون وعليه تدلون وبه تؤمنون
وله تسلمون والى سبيله ترشدون وبقوله تحكمون سعد وبامره تعملون
والله من والاكم وهلك من عاداكم وخاب من جحدكم
وضل من فارقكم وفاز من تمسك بكم وامن من لجا اليكم و
سلم من صدقكم وهدى من اعتصم بكم من اتبعكم فالجنة
ماواه ومن خالفكم فالنار مثواه ومن جحدكم كافر ومن
حاربكم مشرك ومن رد عليكم في اسفل درك من الجحيم
اشهد ان هذا سابق لكم فيما مضى وجار لكم فيما بقي و
ان ارواحكم ونوركم وطينتكم واحدة طابت وطهرت
بعضها من بعض خلقكم الله انوارا فجعلكم بعرشه محدقين
حتى من علينا بكم فجعلكم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر

فيها

فيما اسمه وجعل صلواتنا عليكم وما خصنا به من ولايتكم
طيبا لخلقنا وطهارة لانفسنا وتزكية لنا وكفارة
لذنوبنا فكنا عنده مسلمين بفضلكم ومعروفين بتصديقنا
اياكم فبلغ الله بكم اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين
وارفع درجات المرسلين حيث لا يلحقه لاحق ولا يفوقه
فائق ولا يسبقه سابق ولا يطمع في ادراكه طامع حتى
لا يبقى ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا صديق ولا شهيد
ولا عالم ولا جاهل ولا دني ولا فاضل ولا مؤمن صالح
ولا فاجر طالح ولا جبار عنيد ولا شيطان مريد ولا خلق
فيما بين ذلك شهيد الا عرفهم جلالة امركم وعظم
خطركم وكبر شانكم وتمام نوركم وصدق
مقاعدكم وثبات مقامكم وشرف محلكم و
منزلتكم عنده وكرامتكم عليه وخاصتكم
لديه وقرب منزلتكم منه بابي انتم وامي واهلي ومالي
واسرتي اشهد الله واشهدكم اني مؤمن بكم وبما امنتم
به كافر بعدوكم وبما كفرتم به مستبصر بشانكم
وبضلالة من خالفكم موال لكم ولاوليائكم
مبغض لاعدائكم ومعاد لهم سلم لمن سالمكم وحرب

لمن حاربكم محقق لما حققتم مبطل لما ابطلتم مطيع لكم
عارف بحقكم مقر بفضلكم محتمل لعلمكم محتجب بذمتكم
معترف بكم مؤمن بايابكم مصدق برجعتكم منتظر لامركم
مرتقب لدولتكم آخذ بقولكم عامل بامركم مستجير بكم
زائر لكم عائذ بكم
لائذ بقبوركم مستشفع الى الله عز وجل بكم ومتقرب بكم
اليه ومقدمكم امام طلبتي وحوائجي وارادتي في كل احوالي واموري مؤمن
بسركم وعلانيتكم وشاهدكم وغائبكم واولكم وآخركم
ومفوض في ذلك كله اليكم ومسلم فيه معكم وقلبي لكم
مسلم ورأيي لكم تبع ونصرتي لكم معدة حتى يحيي الله تعالى دينه بكم
ويردكم في ايامه ويظهركم لعدله ويمكنكم في ارضه فمعكم
معكم لا مع عدوكم آمنت بكم وتوليت آخركم
بما توليت به اولكم وبرئت الى الله عز وجل من اعدائكم
ومن الجبت والطاغوت والشياطين وحزبهم الظالمين لكم
والجاحدين لحقكم والمارقين من ولايتكم والغاصبين لارثكم
والشاكين فيكم والمنحرفين عنكم ومن كل وليجة دونكم
وكل مطاع سواكم ومن الائمة الذين يدعون الى النار فثبتني الله
ابدا ما حييت على موالاتكم ومحبتكم ودينكم ووفقني لطاعتكم
ورزقني شفاعتكم وجعلني من خيار مواليكم التابعين لما

دعوتم

دعوتم اليه وجعلني ممن يقتص آثاركم ويسلك سبيلكم
ويهتدي بهداكم ويحشر في زمرتكم ويكر في رجعتكم
ويملك في دولتكم ويشرف في عافيتكم ويمكن في ايامكم
وتقر عينه غدا برؤيتكم بابي انتم وامي ونفسي واهلي ومالي من اراد
الله بدأ بكم ومن وحده قبل عنكم ومن قصده توجه بكم
موالي لا احصي ثناءكم ولا ابلغ من المدح كنهكم و
من الوصف قدركم وانتم نور الاخيار وهداة الابرار
وحجج الجبار بكم فتح الله وبكم يختم وبكم
ينزل الغيث وبكم يمسك السماء ان تقع على الارض
الا باذنه وبكم ينفس الهم وبكم يكشف الضر
وعندكم ما نزلت به رسله وهبطت به ملائكته والى
جدكم بعث الروح الامين و اگر زيارت حضرت امير المؤمنين عليه السلام باشد بجاى
والى جدكم بعث الروح الامين بگويد والى اخيك بعث الروح
الامين آتاكم الله ما لم يؤت احدا من العالمين طأطأ
كل شريف لشرفكم وبخع كل متكبر لطاعتكم و
وخضع كل جبار لفضلكم وذل كل شيء لكم
واشرقت الارض بنوركم وفاز الفائزون بولايتكم
بكم يسلك الى الرضوان وعلى من جحد ولايتكم غضب

الرَّحْمٰنِ بِاَبِى اَنْتُمْ وَاُمِّى وَنَفْسِى وَاَهْلِى وَمَالِى ذِكْرُكُمْ فِى الذَّاكِرِيْنَ وَ
اَسْمَاۤؤُكُمْ فِى الْاَسْمَاۤءِ وَاَجْسَادُكُمْ فِى الْاَجْسَادِ وَاَرْوَاحُكُمْ فِى
الْاَرْوَاحِ وَاَنْفُسُكُمْ فِى النُّفُوْسِ وَاٰثَارُكُمْ فِى الْاٰثَارِ وَقُبُوْرُكُمْ
فِى الْقُبُوْرِ فَمَا اَحْلٰى اَسْمَاۤئَكُمْ وَاَكْرَمَ اَنْفُسَكُمْ وَاَعْظَمَ شَاْنَكُمْ
وَاَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَاَوْفٰى عَهْدَكُمْ وَاَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ
نُوْرٌ وَاَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوٰى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ
الْاِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَاْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَ
الرِّفْقُ كَلَامُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَاْيُكُمْ عِلْمٌ وَ
حِلْمٌ وَحَزْمٌ اِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ اَوَّلَهُ وَاَصْلَهُ وَفَرْعَهُ
وَمَعْدِنَهُ وَمَاْوٰهُ وَمُنْتَهَاهُ بِاَبِى اَنْتُمْ وَاُمِّى وَنَفْسِى كَيْفَ اَصِفُ
حُسْنَ ثَنَاۤئِكُمْ وَاُحْصِى جَمِيْلَ بَلَاۤئِكُمْ وَبِكُمْ اَخْرَجَنَا اللّٰهُ
مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوْبِ وَاَنْقَذَنَا بِكُمْ مِنْ
شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ بِاَبِى اَنْتُمْ وَاُمِّى وَنَفْسِى
بِمُوَالَاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللّٰهُ مَعَالِمَ دِيْنِنَا وَاَصْلَحَ مَا كَانَ
فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُوَالَاتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ
وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَبِمُوَالَاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَ
لَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيْعَةُ وَالْمَقَامُ
الْمَحْمُوْدُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُوْمُ عِنْدَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيْمُ

وَالشَّأنِ الْكَبِيرِ وَالشَّفَاعَةِ الْمَقْبُولَةِ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ
بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ
فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ
طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي فَإِنِّي
لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ
فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ
فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَئِمَّةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي فَبِحَقِّهِمُ
الَّذِي أَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمْلَةِ
الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِي زُمْرَةِ الْمَرْحُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ
إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ
سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ مؤلف گوید كه
این زیارت کامل‌ترین زیاراتست از برای نزدیك و دور و
چون منظور عمده در این رساله زیارت بعید است زیارت وداع
را ذکر نکردیم و چون این زیارت مشتمل است بر مجملی از جمیع احادیث

کرد و مناقب ائمه علیهم السلم وارد شده است اگر در هر هفته یکمرتبه
بلکه هر روز این زیارت را بکند و تدبر و تفکر در معانی آن بکند
موافق آنچه فقیر مجملا ترجمه کرده ام و والد مرحوم مفصلا شرح نموده
برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و عمده ارکان ایمان
معرفت ایشانست علیهم السلم زیارت حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه
بطرق بسیار منقول شده و در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام و در این
زیادت مختصری با تجدید عهد امامت و ولایت آنحضرت علیه السلم
ایراد مینمایم که امام خود را پیوسته یاد نمایند و از برکات هدایات
آنحضرت بهره مند گردند؛ سید بن طاوس علیه الرحمه ذکر کرده است
که مستحب است که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر صلوات
الله علیه را چنین زیارت کند؛ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَایَ صَاحِبَ الزَّمَانِ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْهِ عَنْ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِی مَشَارِقِ
الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَیِّهِمْ
وَمَیِّتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَیَّ وَوُلْدِی وَعَنِّی مِنَ الصَّلَوَاتِ وَ
التَّحِیَّاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللهِ وَمِدَادَ کَلِمَاتِهِ وَمُنْتَهَی رِضَاهُ
وَعَدَدَ مَا اَحْصَاهُ کِتَابُهُ وَاَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اَللّٰهُمَّ اُجَدِّدُ
لَهُ فِی هٰذَا الْیَوْمِ وَفِی کُلِّ یَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَیْعَةً لَهُ
فِی عُنُقِی اَللّٰهُمَّ کَمَا شَرَّفْتَنِی بِهٰذَا التَّشْرِیفِ وَفَضَّلْتَنِی بِهٰذِهِ الْفَضِیلَةِ

عهدنامه

وَخَصَصْتَنِی

وَخَصَّصْتَنِي بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلٰى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي صَاحِبِ
الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَشْيَاعِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَ
اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَآئِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِّ
الَّذِي نَعَتَّ اَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ
مَرْصُوصٌ عَلٰى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَمُ
اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وبسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که چهل صباح این
عهد را بخواند از یاوران قایم ما علیه السلم باشد واگر پیش از
ظهور آنحضرت بمیرد حدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت
آنحضرت باشد و حق تعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت
فرماید و هزار گناه از او محو کند وان عهد این است
اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ
الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ
وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْمَلٰٓئِكَةِ
الْمُقَرَّبِينَ وَالْاَنْبِيَاۤءِ وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا
قَيُّومُ اَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوَاتُ وَ
الْاَرَضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلَحُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ

يا حي قبل كل حي ويا حي بعد كل حي ويا حي حين لا حي يا محيي
الموتى ومميت الأحياء يا حي لا إله إلا أنت اللهم بلغ
مولانا الإمام الهادي المهدي القائم بأمرك صلوات
الله عليه وعلى آبائه الطاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات
في مشارق الأرض ومغاربها سهلها وجبلها وبرها وبحرها
وعن والدي من الصلوات زنة عرش الله ومداد كلماته
وما أحصاه علمه وأحاط به كتابه اللهم إني أجدد له في صبيحة
يومي هذا وما عشت من أيامي عهدا وعقدا وبيعة له في عنقي
لا أحول عنها ولا أزول أبدا اللهم اجعلني من أنصاره وأعوانه
والذابين عنه والمسارعين إليه في قضاء حوائجه والممتثلين
بين يديه اللهم إن حال بيني وبينه الموت الذي جعلته على
عبادك حتما فأخرجني من قبري مؤتزرا كفني شاهرا سيفي
مجردا قناتي ملبيا دعوة الداعي في الحاضر والبادي اللهم
أرني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة واكحل ناظري
بنظرة مني إليه وعجل فرجه وسهل مخرجه وأوسع
منهجه واسلك بي محجته وأنفذ أمره واشدد أزره
واعمر اللهم به بلادك وأحي به عبادك فإنك قلت و
قولك الحق ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت أيدي

الناس

النّاس فاظهر اللّهمّ لنا وليّك وابن بنت نبيّك المسمّى باسم
رسولك حتّى لا يظفر بشيء من الباطل الّا مزّقه ويحقّ الحقّ
ويحقّقه واجعله اللّهمّ مفزعاً لمظلوم عبادك وناصراً
لمن لا يجد له ناصراً غيرك ومجدّداً لما عطّل من احكام
كتابك ومشيّداً لما ورد من اعلام دينك وسنن نبيّك
صلّى الله عليه وآله واجعله اللّهمّ ممّن حصّنته من بأس
المعتدين اللّهمّ وسرّ نبيّك محمّداً صلّى الله عليه وآله
برؤيته ومن تبعه على دعوته وارحم استكانتنا بعده اللّهمّ
اكشف هذه الغمّة عن الامّة بحضوره وعجّل لنا ظهوره
انّهم يرونه بعيداً ونريه قريباً برحمتك يا ارحم الرّاحمين
پس سه مرتبه دست بر ران خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی
العجل یا مولای یا صاحب الزّمان واما دعای ندبه که
مشتمل است بر عقاید حقه وتاسّف بر غیبت حضرت قائم صلوات
الله علیه بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم
منقولست که سنت است این دعای ندبه را در چهار عید بخوانند
یعنی در روز جمعه و روز عید فطر و روز عید قربان و روز عید غدیر
الحمد لله الّذی لا اله الّا هو وله الحمد ربّ العالمین وصلّی
الله علی محمّد نبیّه وآله وسلّم تسلیماً اللّهمّ لك الحمد علی ما

دعای ندبه

جرى به قضاؤك في اوليائك الذين استخلصتهم لنفسك ودينك
اذ اخترت لهم جزيل ما عندك من النعيم المقيم الذي لا زوال
له ولا اضمحلال بعد ان شرطت عليهم الزهد في درجات
هذه الدنيا الدنية وزخرفها وزبرجها فشرطوا لك
ذلك وعلمت منهم الوفاء به فقبلتهم وقربتهم وقدمت
لهم الذكر العلي والثناء الجلي واهبطت عليهم ملئكتك
واكرمتهم بوحيك ورفدتهم بعلمك وجعلتهم الذرائع
اليك والوسيلة الى رضوانك فبعض اسكنته جنتك
الى ان اخرجته منها وبعض حملته في فلكك ونجيته و
من امن معه من الهلكة برحمتك وبعض اتخذته لنفسك
خليلا وسألك لسان صدق في الاخرين فاجبته وجعلت
ذلك عليا وبعض كلمته من شجرة تكليما وجعلت له من
اخيه ردءا ووزيرا وبعض اولدته من غير اب واتيته
البينات وايدته بروح القدس وكلا شرعت شريعة
ونهجت له منهاجا وتخيرت له اوصياء مستحفظا بعد
مستحفظ من مدة الى مدة اقامة لدينك وحجة على
عبادك ولئلا يزول الحق عن مقره ويغلب الباطل
على اهله ولا يقول احد لولا ارسلت الينا رسولا منذرا

واقمت

واقمت لنا علما هاديا فنتبع اياتك من قبل ان نذل ونخزى الى
ان انتهيت بالامر الى حبيبك ونجيبك محمد صلى الله عليه
واله فكان كما انتجبته سيد من خلقته وصفوة من
اصطفيته وافضل من اجتبيته واكرم من اعتمدته
قدمته على انبيائك وبعثته الى الثقلين من عبادك
واوطاته مشارقك ومغاربك وسخرت له البراق و
عرجت بروحه الى سمائك واودعته علم ما كان وما
يكون الى انقضاء خلقك ثم نصرته بالرعب وحففته
بجبرئيل وميكائيل والمسومين من ملائكتك ووعدته ان
تظهر دينه على الدين كله ولو كره المشركون وذلك بعد ان
بوأته مبوأ صدق من اهله وجعلت له ولهم اول بيت
وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين فيه ايات
بينات مقام ابرهيم ومن دخله كان امنا وقلت انما يريد
الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا
وجعلت اجر محمد صلواتك عليه واله مودتهم في كتابك
فقلت قل لا اسالكم عليه اجرا الا المودة في القربى وقلت
ما سالتكم من اجر فهو لكم وقلت ما اسالكم من اجر الا عليه ه
من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا فكانوا هم السبيل اليك

والمسلك الى رضوانك فلما انقضت ايامه اقام وليه
علي بن ابي طالب صلواتك عليهما واٰلهما هاديا اذ كان
هو المنذر ولكل قوم هاد فقال والملأ امامه من كنت
مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه و
انصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت انا نبيه
فعلي اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة وسائر
الناس من شجر شتى واحله محل هرون من موسى فقال له
انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه لا نبي بعدي وزوجه
ابنته سيدة نساء العالمين واحل له من مسجده ما حل
له وسد الابواب الا بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال
انا مدينة العلم وعلي بابها فمن اراد الحكمة فليأتها من بابها
ثم قال له انت اخي ووصيي ووارثي لحمك من لحمي ودمك
من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي والايمان مخالط
لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي وانت غدا على الحوض
خليفتي وانت تقضي ديني وتنجز عداتي وشيعتك على
منابر من نور مبيضة وجوههم حولي في الجنة وهم جيراني
ولولا انت يا علي لم يعرف المؤمنون بعدي وكان بعده
هدى من الضلال ونورا من العمى وحبل الله المتين

وصراطه

وصراطه المستقيم لا يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في دين
ولا يلحق في منقبة من مناقبه يحذو حذو الرسول صلى
الله عليهما وآلهما ويقاتل على التأويل ولا تأخذه في
الله لومة لائم قد وتر فيه صناديد العرب وقتل ابطالهم
وناوش ذؤبانهم فاودع قلوبهم احقادا بدرية وخيبرية
وحنينية وغيرهن فاضبت على عداوته واكبت على منابذته
حتى قتل الناكثين والقاسطين والمارقين ولما قضى نحبه
وقتله اشقى الاشقياء من الاولين والآخرين يتبع اشقى
الاولين ثم لم يمتثل امر الرسول صلى الله عليه وآله في
الهادين بعد الهادين والامة مصرة على مقته مجتمعة
على قطيعة رحمه واقصاء ولده الا القليل ممن وفى لرعاية
الحق فيهم فقتل من قتل وسبي من سبي واقصي من اقصي و
جرى القضاء لهم بما يرجى له حسن المثوبة اذ كانت الارض
لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين وسبحان ربنا
ان كان وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو العزيز
الحكيم فعلى الاطائب من اهل بيت محمد وعلي صلى الله عليهما
وآلهما فليبك الباكون واياهم فليندب النادبون ولمثلهم
فلتذرف الدموع وليصرخ الصارخون ويضج الضاجون

ويعج العاجون اين الحسن واين الحسين واين ابناء الحسين
صالح بعد صالح وصادق بعد صادق واين السبيل بعد
السبيل اين الخيرة بعد الخيرة واين الشموس الطالعة اين
الاقمار المنيرة اين الانجم الزاهرة اين اعلام الدين وقواعد العلم
اين بقية الله التى لا تخلوا من العترة الطاهرة
اين المعد لقطع دابر الظلمة اين المنتظر لاقامة الامت والعوج
اين المرتجى لازالة الجور والعدوان اين المدخر لتجديد الفرائض والسنن
اين المتخير لاعادة الملة والشريعة اين المؤمل لاحياء الكتاب
وحدوده اين محيى معالم الدين واهله اين قاصم شوكة
المعتدين اين هادم ابنية الشرك والنفاق اين مبيد
اهل الفسوق والعصيان والطغيان اين حاصد فروع
الغى والشقاق اين طامس اثار الزيغ والاهواء اين
قاطع حبائل الكذب والافتراء اين مبيد العتاة و
المردة اين مستاصل اهل العناد والتضليل والالحاد
اين معز الاولياء ومذل الاعداء اين جامع الكلم على
التقوى اين باب الله الذى منه يؤتى اين وجه الله الذى
اليه يتوجه الاولياء اين السبب المتصل بين اهل الارض
والسماء اين صاحب يوم الفتح وناشر راية الهدى اين

مؤلف

مؤلف شمل الصلاح والرضا این الطالب بذحول الانبیاء
وابناء الانبیاء این الطالب بدم المقتول بکربلا این المنصور
علی من اعتدی علیه وافتری این المضطر الذی یجاب اذا دعی
این صدر الخلائق ذو البر والتقوی این ابن النبی المصطفی و
ابن علی المرتضی وابن خدیجة الغراء وفاطمة الزهراء الکبری
بابی انت وامی ونفسی لک الوقاء والحمی یا ابن السادة
المقربین یا ابن النجباء الاکرمین یا ابن الهداة المهدیین یا ابن
الخیرة المهذبین یا ابن الغطارفة الانجبین یا ابن الخضارمة
المنتجبین یا ابن القماقمة الاکرمین یا ابن الاطائب المعظمین
المطهرین یا ابن البدور المنیرة یا ابن السرج المضیئة
یا ابن الشهب الثاقبة یا ابن الانجم الزاهرة یا ابن السبل
الواضحة یا ابن المعالم المأثورة یا ابن المعجزات الموجودة
یا ابن الدلائل المشهورة یا ابن الصراط المستقیم یا ابن النبأ
العظیم یا ابن من هو فی ام الکتاب لدی الله علی حکیم یا ابن
الآیات والبینات یا ابن الدلائل الظاهرات یا ابن البراهین
الواضحات الباهرات یا ابن الحجج البالغات یا ابن النعم
السابغات یا ابن طه والمحکمات یا ابن یس والذاریات
یا ابن الطور والعادیات یا ابن من دنی فتدلی فکان قاب

یا ابن الاعلام اللائحة یا ابن العلوم الکاملة یا ابن السنن المشهورة

قوسين او ادنى دنواً واقترابا من العلي الاعلى ليت شعري اين
استقرت بك النوى بل اي ارض تقلك او ثرى ابرضوى
ام غيرها ام ذي طوى عزيز علي ان ارى الخلق ولا ترى ولا اسمع
لك حسيسا ولا نجوى عزيز علي ان لا يحيط بي دونك البلوى
ولا ينالك مني ضجيج ولا شكوى بنفسي انت من مغيب لم يخل
مني بنفسي انت من نازح ينزح عنا بنفسي انت امنية شائق
من مؤمن ومؤمنة ذكرا فحنا بنفسي انت من عقيد عز لا يسامى
بنفسي انت من اثيل مجد لا يجاذى بنفسي انت من تلاد نعم لا
تضاهى بنفسي انت من نصيف شرف لا يساوى الى متى احار
فيك يا مولاي والى متى واي خطاب اصف فيك واي نجوى
عزيز علي ان اجاب دونك واناغى عزيز علي ان ابكيك
ويخذلك الورى عزيز علي ان يجري عليك دونهم ما جرى
هل من معين فاطيل معه العويل والبكاء هل من جزوع
فاساعد جزعه اذا خلا هل قذيت عين فتسعدها عيني
على القذى هل اليك يا ابن احمد سبيل فتلقى هل يتصل
يومنا منك بعده فنحظى متى نرد مناهلك الروية
فنروى متى ننتفع من عذب مائك فقد طال الصدى صح
نغاديك ونراوحك فنقر عيوننا متى ترانا ونراك وقد

نشرت لواء النصر ترى اترانا نحف بك وانت تأم الملا
وقد ملات الارض عدلا واذقت اعداءك هوانا و
عقابا وابرت العتاة وجحدت الحق وقطعت دابر
المتكبرين واجتثثت اصول الظالمين ونحن نقول الحمد
لله رب العالمين اللهم انت كشاف الكرب والبلوى
واليك استعدي فعندك العدوى وانت رب الاخرة
والاولى فاغث يا غياث المستغيثين عبيدك المبتلى
واره سيده يا شديد القوى وازل عنه به الاسى و
الجوى وبرد غليله يا من على العرش استوى ومن اليه
الرجعى والمنتهى اللهم ونحن عبيدك التائقون الى
وليك المذكر بك وبنبيك خلقته لنا عصمة و
ملاذا واقمته لنا قواما ومعاذا وجعلته للمؤمنين
منا اماما فبلغه منا تحية وسلاما وزدنا بذلك
يا رب اكراما واجعل مستقره لنا مستقرا ومقاما
واتمم نعمتك بتقديمك اياه امامنا حتى توردنا جنانك
ومرافقة الشهداء من خلصائك اللهم صل على
حجتك وولي امرك وصل على جده محمد رسولك السيد
الاكبر وصل على علي ابيه السيد القسور وحامل اللواء

فِي الْمَحْشَرِ وَسَاقِي اَوْلِيَائِهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ وَالْاَمِينِ عَلَى سَائِرِ
الْبَشَرِ الَّذِي مَنْ اٰمَنَ بِهِ فَقَدْ ظَفَرَ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ فَقَدْ
خَطَرَ وَكَفَرَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اَخِيهِ وَعَلَى نَجْلِهِمَا الْمَيَامِينِ
الْغُرَرِ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا اَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلَى جَدَّتِهِمِ الصِّدِّيقَةِ
الْكُبْرَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
وَعَلَى مَنِ اصْطَفَيْتَ مِنْ اٰبَائِهِ الْبَرَرَةِ وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَ
اَتَمَّ وَاَدْوَمَ وَاَكْثَرَ وَاَوْفَرَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَائِكَ
وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا
وَلَا نِهَايَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا نَفَادَ لِاَمَدِهَا اَللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ
وَاَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِيَائَكَ وَاَذْلِلْ بِهِ
اَعْدَائَكَ وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدِّي اِلَى مُرَافَقَةِ
سَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَاْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَ
اَعِنَّا عَلَى تَاْدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ وَالْاِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَ
الْاِجْتِنَابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ لَنَا
رَاْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ
وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلٰوتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً
وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ اَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ
مَكْفِيَّةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ اِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ

واقبل

كيفيت صلوات فرستادن بر حضرت رسول صلى الله عليه وآله وائمه هدى عليهم السلام

وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ
عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَاْسِهِ وَبِيَدِهِ رِيًّا رَوِيًّا هَنِيئًا سَائِغًا لَا ظَمَاَ
بَعْدَهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وامّا طريق صلوات فرستادن بر ايشان** كفت
شيخ طوسى رحمه الله بسند معتبر روايت كرده است كه عبد الله بن محمد
كه من سؤال كردم از حضرت امام حسن عسكرى عليه السلام كه املا
نمايد بر من كيفيت صلوات فرستادن بر حضرت رسول صلى الله
عليه وآله واوصياى آنحضرت صلوات الله عليهم را وبا خود
حاضر كرده بودم كاغذ بزركى را پس بر من املا كرد بى آنكه از
كتابى املا كند باين نحو اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ
وَحْيَكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا اَحَلَّ حَلَالَكَ
وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ كِتَابَكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا اَقَامَ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَدَعَا اِلَى دِينِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ
بِوَعْدِكَ وَاَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ
بِهِ الذُّنُوبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَكَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّاءَ وَاَجَبْتَ بِهِ
الدُّعَاءَ وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ
بِهِ الْعِبَادَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَكْتَ

بِهِ الفَراعِنَةَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما اَضعَفتَ بِهِ الاَموالَ
وَحَذَّرتَ بِهِ مِنَ الاَهوالِ وَكَسَرتَ بِهِ الاَصنامَ وَرَحِمتَ بِهِ الاَنامَ
وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما بَعَثتَهُ بِخَيرِ الاَديانِ وَاَعزَزتَ بِهِ
الاِيمانَ وَتَبَرَّأتَ بِهِ الاَوثانَ وَعَظَّمتَ بِهِ البَيتَ الحَرامَ وَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَيتِهِ الطّاهِرينَ الاَخيارِ وَسَلِّم تَسليماً اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلى اَميرِ المُؤمِنينَ عَلِيِّ بنِ اَبي طالِبٍ اَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ
وَوَصِيِّهِ وَوَزيرِهِ وَمُستَودَعِ عِلمِهِ وَمَوضِعِ سِرِّهِ وَ
بابِ حِكمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلى شَريعَتِهِ وَخَليفَتِهِ
في اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الكُرَبِ عَن وَجهِهِ قاصِمِ الكَفَرَةِ
وَمُرغِمِ الفَجَرَةِ وَالَّذي جَعَلتَهُ مِن نَبِيِّكَ بِمَنزِلَةِ هٰرونَ مِن
موسىٰ اَللّٰهُمَّ والِ مَن والاهُ وَعادِ مَن عاداهُ وَانصُر مَن نَصَرَهُ
وَاخذُل مَن خَذَلَهُ وَالعَن مَن نَصَبَ لَهُ مِنَ الاَوَّلينَ وَالآخِرينَ
وَصَلِّ عَلَيهِ اَفضَلَ ما صَلَّيتَ عَلى اَحَدٍ مِن اَوصِياءِ اَنبِيائِكَ
يا رَبَّ العالَمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدّيقَةِ فاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبيبَةِ
حَبيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ اَحِبّائِكَ وَاَصفِيائِكَ الَّتِي انتَجَبتَها
وَفَضَّلتَها وَاختَرتَها عَلى نِساءِ العالَمينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطّالِبَ
لَها مِمَّن ظَلَمَها وَاستَخَفَّ بِحَقِّها وَكُنِ الثّائِرَ اَللّٰهُمَّ بِدَمِ
اَولادِها اَللّٰهُمَّ وَكَما جَعَلتَها اُمَّ اَئِمَّةِ الهُدىٰ وَحَليلَةِ صاحِبِ

اللّواء والكريمة عند الملأ الاعلى فصلّ عليهما وعلى امّها
صلوة تكرم بها وجه ابيهما محمّد صلّى الله عليه واله
وتقرّ بها اعين ذريّتهما وابلغهم عنّي في هذه السّاعة افضل
التّحيّة والسّلام اللّهمّ صلّ على الحسن والحسين عبديك
ووليّيك وابني رسولك وسبطي الرّحمة وسيّدي
شباب اهل الجنّة افضل ما صلّيت على احد من اولاد
النّبيّين والمرسلين اللّهمّ صلّ على الحسن بن علي سيّد النّبيّين
ووصيّ امير المؤمنين السّلام عليك يا ابن رسول الله السّلم
عليك يا ابن سيّد الوصيّين اشهد انّك يا ابن امير المؤمنين
امين الله وابن امينه عشت مظلوما ومضيت شهيدا
واشهد انّك الامام الزّكيّ الهادي المهديّ اللّهمّ صلّ عليه
وبلّغ روحه وجسده عنّي في هذه السّاعة افضل التّحيّة والسّلم
اللّهمّ صلّ على الحسين بن علي المظلوم الشّهيد قتيل الكفرة
وطريح الفجرة والسّلام عليك يا ابا عبد الله السّلام
عليك يا ابن رسول الله السّلام عليك يا ابن امير المؤمنين
اشهد موقنا انّك امين الله وابن امينه قتلت مظلوما
ومضيت شهيدا واشهد انّ الله تعالى الطّالب بثارك
ومنجز ما وعدك من النّصر والتّأييد في هلاك عدوّك

وَاظهارِ دَعوتِكَ وَاَشهَدُ اَنَّكَ وَفَيتَ بِعَهدِ اللهِ وَجاهَدتَ
فی سَبیلِ اللهِ وَعَبَدتَ اللهَ مُخلِصاً حَتّیٰ اَتٰیکَ الیَقینُ لَعَنَ
اللهُ اُمَّةً قَتَلَتکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً خَذَلَتکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً
اَلَّبَت عَلَیکَ وَاَبرَءُ اِلَی اللهِ تَعالیٰ مِمَّن اَکذَبَکَ وَاستَخَفَّ
بِحَقِّکَ وَاستَحَلَّ دَمَکَ بِاَبی اَنتَ وَاُمّی یا اَبا عَبدِاللهِ لَعَنَ
اللهُ قاتِلَکَ وَلَعَنَ اللهُ خاذِلَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَن سَمِعَ وَاعِیَتَکَ
فَلَم یُجِبکَ وَلَم یَنصُرکَ وَلَعَنَ اللهُ مَن سَبا نِساءَکَ اَنا اِلَی
اللهِ مِنهُم بَریءٌ وَمِمَّن والاهُم وَمالاهُم وَاَعانَهُم عَلَیهِ اَشهَدُ
اَنَّکَ وَالاَئِمَّةَ مِن وُلدِکَ کَلِمَةُ التَّقویٰ وَبابُ الهُدیٰ وَ
العُروَةُ الوُثقیٰ وَالحُجَّةُ عَلیٰ اَهلِ الدُّنیا وَاَشهَدُ اَنّی بِکُم
مُؤمِنٌ وَبِمَنزِلَتِکُم موقِنٌ وَلَکُم تابِعٌ بِذاتِ نَفسی وَشَرایِعِ
دینی وَخَواتیمِ عَمَلی وَمُنقَلَبی فی دُنیایَ وَآخِرَتی اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلیٰ عَلِیِّ بنِ الحُسَینِ سَیِّدِ العابِدینَ الَّذی استَخلَصتَهُ لِنَفسِکَ
وَجَعَلتَ مِنهُ اَئِمَّةَ الهُدیٰ الَّذینَ یَهدونَ بِالحَقِّ وَبِهِ یَعدِلونَ
اختَرتَهُ لِنَفسِکَ وَطَهَّرتَهُ مِنَ الرِّجسِ وَاصطَفَیتَهُ وَ
جَعَلتَهُ هادِیاً مَهدِیّاً اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَیهِ اَفضَلَ ما صَلَّیتَ
عَلیٰ اَحَدٍ مِن ذُرِّیَّةِ اَنبِیائِکَ حَتّیٰ تَبلُغَ بِهِ ما تَقَرُّ عَینُهُ فِی
الدُّنیا وَالآخِرَةِ اِنَّکَ عَزیزٌ حَکیمٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ

باقر العلم و امام الهدی و قائد اهل التقوی و المنتجب من
عبادك اللهم و كما جعلته علما لعبادك و منارا لبلادك
و مستودعا لحكمتك و مترجما لوحيك و امرت بطاعته
و حذرت من معصيته فصل عليه یا رب افضل ما صليت
على احد من ذريّة انبيائك و اصفيائك و رسلك و
امنائك یا رب العالمين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق
خازن العلم الداعی اليك بالحق النور المبين اللهم و كما
جعلته معدن كلامك و وحيك و خازن علمك و
لسان توحيدك و ولی امرك و مستحفظ دينك فصل
عليه افضل ما صليت على احد من اصفيائك و حججك
انك حميد مجيد اللهم صل على الامين المؤتمن موسى بن
جعفر البر الوفی الطاهر الزكی النور المبين المجتهد
المحتسب الصابر على الاذى فيك اللهم و كما بلغ عن ابائه
ما استودع من امرك و نهيك و حمل على المحجة و كابد
اهل العزة و الشدة فيما كان يلقى من جهال قومه رب
فصل عليه افضل و اكمل ما صليت على احد ممن اطاعك و
نصح لعبادك انك غفور رحيم اللهم صل على علی بن موسى
الذی ارتضيته و رضيت به من شئت من خلقك اللهم

وَكَما جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلى خَلْقِكَ وَقائِماً بِأَمْرِكَ وَناصِراً لِدينِكَ وَ
شاهِداً عَلى عِبادِكَ وَكَما نَصَحَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ وَدَعا
إِلى سَبيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
ما صَلَّيْتَ عَلى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ
جَوادٌ كَريمٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسى عَلَمِ التُّقى وَنُورِ
الْهُدى وَمَعْدِنِ الْوَفاءِ وَفَرْعِ الْأَزْكِياءِ وَخَليفَةِ الْأَوْصِياءِ
وَأَمينِكَ عَلى وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَما هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلالَةِ
وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ وَأَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ اهْتَدى وَ
زَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى أَحَدٍ مِنْ
أَوْلِيائِكَ وَبَقِيَّةِ أَوْصِيائِكَ إِنَّكَ عَزيزٌ حَكيمٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى
عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِياءِ وَإِمامِ الْأَتْقِياءِ وَخَلَفِ أَئِمَّةِ
الدّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلائِقِ أَجْمَعينَ اَللّٰهُمَّ كَما جَعَلْتَهُ نُوراً يَسْتَضيءُ
بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشَّرَ بِالْجَزيلِ مِنْ ثَوابِكَ وَأَنْذَرَ بِالْأَليمِ مِنْ
عِقابِكَ وَحَذَّرَ بَأْسَكَ وَذَكَّرَ بِآياتِكَ وَأَحَلَّ حَلالَكَ
وَحَرَّمَ حَرامَكَ وَبَيَّنَ شَرائِعَكَ وَفَرائِضَكَ وَحَضَّ عَلى
عِبادَتِكَ وَأَمَرَ بِطاعَتِكَ وَنَهى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيائِكَ وَذُرِّيَّةِ أَنْبِيائِكَ
يا إِلٰهَ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَرِّ التَّقِيِّ

الصّادق الوفيّ النّور المضيء خازن علمك والمذكّر بتوحيدك وولىّ امرك وخلف ائمّة الّذين الهداة الرّاشدين والحجّة على اهل الدّنيا فصلّ عليه يا ربّ افضل ما صلّيت على احد من اصفيائك وحججك واولاد رسلك يا اله العالمين اللّهمّ صلّ على وليّك وابن اوليائك الّذين فرضت طاعتهم واوجبت حقّهم واذهبت عنهم الرّجس وطهّرتهم تطهيرا اللّهمّ انصره وانتصر به لدينك وانصر به اولياءك واوليائه وشيعته وانصاره واجعلنا منهم اللّهمّ اعذه من شرّ كلّ باغ وطاغ ومن شرّ جميع خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه من ان يوصل اليه بسوء واحفظ فيه رسولك واظهر به العدل وايّده بالنّصر وانصر ناصريه واخذل خاذليه واقصم به جبابرة الكفرة واقتل به الكفّار والمنافقين وجميع الملحدين حيث كانوا من مشارق الارض ومغاربها وبرّها وبحرها واملا به الارض عدلا واظهر به دين نبيّك عليه وآله السّلام واجعلني اللّهمّ من انصاره واعوانه واتباعه وشيعته وارني في آل محمّد ما يأملون وفي عدوّهم ما يحذرون اله الحقّ آمين

باب دوازدهم در بيان نمازهاى

واجب است که مخصوص روزی وماهی نیست و نمازهای سنّت که اختصاص
بوقتی ندارند واعمالی که بغیر ماههای عربی تعلق دارند ودران هشت فصل
است **فصل اوّل** در بیان نماز ایات است بدانکه این نماز واجب است
نزد کسوف افتاب و خسوف ماه خواه کل بگیرد و خواه بعض و در زلزله
که زمین بلرزد ومشهور انست که هر ایتی که از جانب اسمان حادث شود
که موجب خوف غالب خلق گردد این نماز واجب میشود مانند
بادهای بسیار شدید که برخلاف عادت باشد خواه رنگین باشد
وخواه نباشد وصاعقهای عظیم و رعدهای بسیار شدید وتاریک
شدن هوا وامثال اینها واین قول اقوی است **وکیفیت** این نماز
انست که قصد کند که نماز افتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا
ایات میکنم ادا از جهت انکه واجب است برای رضای خدا یا
قربة الی الله پس تکبیرة احرام بگوید وحمد و یکسوره بخواند پس
رکوع کند پس سر بردارد و سنت است که در سر برداشتن
اَللهُ اَکبَرُ بگوید پس حمد وسوره بخواند پس رکوع کند تا انکه پنج
رکوع بعمل اورد واز رکوع پنجم که سر بردارد سَمِعَ اللهُ لِمَنْ
حَمِدَهُ بگوید بعد از ان بسجود رود وسجده بجا آورد پس برخیزد
ویک رکعت دیگر بجا اورد بدستور رکعت اولی و در سر بر
داشتن از رکوع دهم سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ بگوید واگر در رکوع

اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند و برکوع رود و بعد
از سر برداشتن باقی سوره را بخواند اعاده حمد نمیکند و اکر
سوره که پنج ایه باشد تفریق کند بر رکوعها بیک حمد که در
رکوع اول خوانده اکتفا میکند و هم چنین در رکعت دویم بیک
حمد و سوره چنین که تفریق کند اکتفا میتواند کرد و بهتر است
که بطریق اول بکند و بده حمد و ده سوره بجا آورد اکر وقت
تنک نباشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای کرفتن
است و آخر وقت بقول مشهور ابتدای منجلی شدن است و
اظهر نزد فقیر و جمعی از محققین آنست که تا تمام منجلی نشود وقتش
باقی است و نماز زلزله و آیات که وقتش وفا بنماز نکند موافق
مشهور در تمام عمر ادا است و اکر کسی ترک کند نماز مذکور را
با حدوث یکی از اسباب مذکوره مشهور میان علما آنست که
نماز را قضا میکند مطلقا و جمعی کفته اند بر ناسی که فراموش
کرده باشد قضا نیست مادام که تمام قرص نکرفته باشد و عمل
بمشهور احوط است و اکر مطلع نشود تا وقت بدر رود مشهور
میان اصحاب آنست که قضای کسوفین واجب نیست مکر آنکه
تمام قرص کرفته باشد و جمعی کفته اند واجب است قضا مطلقا
و قول اول اقوی و ثانی احوط است و مستحب است که این نماز را

بجماعت بجا اورند وطول برهند بقدر زمان کسوف و خسوف
وهرگاه از نماز فارغ شود وا بجلا نشده باشد اشهر و اقوی
انست که اعاده نماز مستحب است وبعضی واجب دانسته اند و
مستحب است خواندن سورهای طولانی با وسعت وقت
وبرابر ساختن رکوع وسجود با قراءت ومستحب است قنوت
خواندن پیش از رکوع دویم وچهارم وششم وهشتم ودهم
واگر در ایام زلزله مکرر این ایه را بخواند مناسب است
إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا
إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا
واز حضرت امام رضا علیه السلم منقولست که هرکه در وقت
خواب این ایه را بخواند خانه بر سرش خراب نشود فصل دویم
نماز استسقاست یعنی نماز طلب باران در وقتی که باران
کم اید وآب چاهها وچشمه ها کم شود وکیفیت این نماز مثل
نماز عید است که سابق مذکور شد وبجماعت باید کرد ودر قنوتهایش
طلب رحمت واستغفار از گناهان وطلب باران باید کرد
وبهترین دعاها دعای نوزدهم صحیفه کامله است واکثر
گفته اند که وقتش میان طلوع افتاب است تا زوال وباید
امام امر کند مردم را که سه روز روزه بدارند ودر روز سیم

نماز استسقا

ایشان را بیرون برد و بهتر انست که روز دوشنبه جمعه باشد یا روز شنبه
و بصحرا بیرون روند پای برهنه با سکینه و وقار و مؤذنان
عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند و چون امام از
نماز فارغ شود بمنبر بالا رود و ردا را بگرداند بانکه جانب
راست را بجانب چپ آورد و جانب چپ را بجانب راست
پس رو بقبله کند و باواز بلند صد مرتبه اللّهُ اکبرُ بگوید
و بجانب راست بگردد و صد مرتبه سُبحانَ اللهِ بگوید پس
بجانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اِلهَ اِلَّا اللهُ بگوید پس
رو بمردم کند و صد مرتبه اَلحَمدُلِلّهِ بگوید و گفته اند
مردم در ذکرها موافقت کنند در گفتن پس دو خطبه
بخواند و مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب رحمت و
خطبهای منقوله بهتر است و روایتی است که ان ذکرها را بعد
از خطبه بخواند باز خوب باشد فصل سیم در بیان نماز حضرت
رسول صلی الله علیه و اله است سید ابن طاوس بسند معتبر
از حضرت امام رضا علیه السلم روایت کرده است که از انحضرت
سؤال کردند از نماز حضرت جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافلی
از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و اله شاید حضرت رسول صلی
الله علیه و اله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز ان حضرت

در بیان نماز حضرت رسول صلی الله علیه و اله

را کرده باشد راوی کفت پس ان نماز را تعلیم کن بمن حضرت فرمود
کر دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه
انا انزلناه میخوانی پس در رکوع و سر برداشتن و در سجده اول
و سر برداشتن و در سجده دویم و سر برداشتن هریک پانزده
مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میکوئی و
چون فارغ شوی میان تو و خدا کناهی نمیماند مکر انکه او زیده
شده است و هر حاجت کر بطلبی روا است وبعد از ان این دعا را
میخوانی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّ اٰبَائِنَا الْاَوَّلِينَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا
نَعْبُدُ اِلَّا اِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْكَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ
وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْاَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ قَيَّامُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْاَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَاِنْجَازُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ اَللّٰهُمَّ
لَكَ اَسْلَمْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَ
اِلَيْكَ حَاكَمْتُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اِغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ

وما اخّرت واسررت واعلنت انت الهی لا اله الّا انت صلّ علی محمّد وال محمّد واغفرلی وارحمنی وتب علیّ انّک انت التوّاب الرّحیم مؤلف گوید که این نماز از نمازهای مشهور است وبعضی این نماز را از نمازهای روز جمعه شمرده اند واز روایت اختصاصی معلوم نمیشود وظاهر ادر سایر ایام توان کرد

فصل چهارم در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام است

ابن بابویه وعیاشی وشیخ ودیگران رضی الله عنهم بسندهای صحیح وحسن ومعتبر بسیار از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هرکه چهار رکعت نماز بکنار دیعنی بدو سلام ودر هر رکعت بعد از سوره فاتحه پنجاه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد میان او وحق تعالی گناهی نمی ماند مگر انکه امرزیده شده باشد وسیّد وشیخ از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هرکه چهار رکعت نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بجا اورد از گناهان بیرون اید مانند روزی که از مادر متولد شده بود وحاجتهای او براورده شود ودر هر رکعت سوره حمد وپنجاه مرتبه سوره توحید بخواند وچون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح انحضرت است سُبحانَ مَنْ لا تَبیدُ مَعالِمُهُ سُبحانَ مَنْ لا تَنقُصُ خَزائِنُهُ سُبحانَ مَنْ لا اضمِحلالَ لِفَخرِهِ

دربیان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ اَحَدًا فِي اَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا اِلٰهَ غَيْرُهُ
پس اين دعا بخواند يَا مَنْ عَفَى عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا
اِرْحَمْ عَبْدَكَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ نَفْسِي نَفْسِي اَنَا عَبْدُكَ يَا
سَيِّدَاهُ اَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ بِكَ اِلٰهِي بِكَيْنُونَتِكَ
يَا اَمَلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَاثَاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ
يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ يَا مُجْرِيَ الدَّمِ فِي عُرُوقِ عَبْدِكَ يَا سَيِّدَاهُ
يَا مَالِكَاهُ اَيَا هُوَ اَيَا هُوَ اَيَا هُوَ يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ لَا
حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا وَلَا اَجِدُ مَنْ اُصَانِعُهُ تَقَطَّعَتْ اَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي
وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّي اَفْرَدَنِي الدَّهْرُ اِلَيْكَ فَقُمْتُ
بَيْنَ يَدَيْكَ هٰذَا الْمَقَامَ يَا اِلٰهِي بِعِلْمِكَ هٰذَا كَانَ كُلُّهُ
فَكَيْفَ اَنْتَ صَانِعٌ بِي وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي
اَتَقُولُ نَعَمْ اَمْ تَقُولُ لَا فَاِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي
يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا شَقْوَتِي يَا شَقْوَتِي يَا شَقْوَتِي
يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي اِلَى مَنْ وَمِمَّنْ اَوْ عِنْدَ مَنْ اَوْ كَيْفَ
اَوْ مَاذَا اَوْ اِلَى اَيِّ شَيْءٍ اَلْجَأُ وَمَنْ اَرْجُو اَوْ مَنْ يَجُودُ عَلَيَّ
بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَاِنْ قُلْتَ نَعَمْ

كما هو الظن بك والرجاء لك فطوبى لي انا السعيد و
انا المسعود فطوبى لي وانا المرحوم يا مترحم يا مترئف
يا متعطف يا متجبر يا متملك يا مقسط لا عمل لي مع
نجاح حاجتي اسألك باسمك الذي جعلته في مكنون غيبك
واستقر عندك فلا يخرج منك الى شيء سواك اللهم
به وبك وبه فانه اجل واشرف اسمائك لا
شيء لي غير هذا ولا احد اعود علي منك يا كينون
يا مكون يا من عرفني نفسه يا من امرني بطاعته يا من نهاني
عن معصيته ويا مدعو ويا مسئول يا مطلوبا اليه
رفضت وصيتك التي اوصيتني بها ولم اطعك ولو
اطعتك فيما امرتني لكفيتني ما قمت اليك فيه وانا
مع معصيتي لك راج فلا تحل بيني وبين ما رجوت
يا مترحم لي اعذني من بين يدي ومن خلفي ومن فوقي
ومن تحتي ومن كل جهات الاحاطة بي اللهم
بمحمد سيدي وبعلي وليي وبالائمة الراشدين
عليهم السلام اجعل علينا صلواتك ورأفتك و
رحمتك واوسع علينا من رزقك واقض عنا
الدين وجميع حوائجنا يا الله يا الله يا الله انك

بکند

عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بکند

و این دعا را بخواند هیچ گناهی میان او و خدا نماند مگر آمرزیده

شود فصل پنجم در بیان فضیلت و کیفیت نماز حضرت

فاطمه است صلوات الله علیها سید ابن طاوس قدس سره بسند

معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود

که مادرم فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل

علیه السلام تعلیم او کرده بود و در رکعت اول بعد از سوره حمد صد

مرتبه سوره قدر میخواند و در رکعت دویم صد مرتبه سوره

توحید میخواند و چون سلام میگفت این دعا را میخواند سُبْحَانَ

ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ

الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ مَنْ

لَبِسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّی بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ

سُبْحَانَ مَنْ یَرَی أَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ

الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا لَا هٰکَذَا

غَیْرُهُ و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است

که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام

را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد

مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام بفرستد و شیخ رحمه الله

در مصباح

در بیان نماز حضرت سیدة النساء صلوات الله علیها و بیان کیفیت آن و نماز و سجده و دعای آن

در مصباح این نماز را مرسل روایت کرده است و گفته است که
چون سلام بگوئی تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان
و این دعا را بخوان یعنی دعائی که پیش مذکور شد پس گفته است
که سزاوار است برای کسی که این نماز را بکند و از این دعا فارغ شود
زانوها و ذراعهای خود را برهنه کند و بسجده رود و
مساجد سبعه را بخاک برساند که جامه در میان مانع نباشد
و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده
این دعا بخواند یا مَنْ لَیْسَ غَیْرُهُ رَبٌّ یُدْعیٰ یا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ
اِلٰهٌ یُخْشیٰ یا مَنْ لَیْسَ دُونَهُ مَلِكٌ یُتَّقیٰ یا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزیرٌ
یُؤْتیٰ یا مَنْ لَیْسَ لَهُ حاجِبٌ یُرْشیٰ یا مَنْ لَیْسَ لَهُ بَوّابٌ
یُغْشیٰ یا مَنْ لا یَزْدادُ عَلیٰ کَثْرَةِ السُّؤالِ اِلّا کَرَماً وَ
جُوداً وَعَلیٰ کَثْرَةِ الذُّنُوبِ اِلّا عَفْواً وَصَفْحاً صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا پس بجای وافعل بی
کذا وکذا حاجتهای خود را یاد کند فصل ششم
در بیان فضیلت و کیفیت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است
بدانکه این نماز از جمله متواترات است و عامه و خاصه
بسندهای بسیار روایت کرده اند و مخالفان نیز این نماز را
مستحب میدانند مکو نادری از ایشان اما اکثر ایشان

نماز جعفر طیار علیه السلام

ایشان باعتبار عداوت باطنی که با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و اقارب آنحضرت داشتند این نماز را بعباس عم پیغمبر صلی الله علیه و آله
نسبت داده اند و بعد از نوافل شبانه روزی نمازی بحسب صحت
سند و کثرت ثواب باین نماز نمیرسد و بسند معتبر از حضرت
امام زین العابدین علیه السلام منقولست که چون جعفر طیار برادر
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از هجرت حبشه مراجعت نمود در
روزی آمد که فتح خیبر بدست حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
جاری شده بود حضرت رسول یک تیر پرتاب باستقبال
او شتافت چون جعفر نظرش بر جمال عدیم المثال آنحضرت
افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت دوید حضرت او را در بر
گرفت و دست در گردن او در آورد و ساعتی با او سخن
گفت پس بر ناقه غضبا سوار شد و جعفر را در ردیف خود
ساخت چون ناقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر
میخواهی بخشش بتو کنم میخواهی تحفه بتو دهم میخواهی ترا عطیه که از بهای
بدهم میخواهی برابر کنه بیم مردم گمان کردند که مال جزیلی از
غنایم خیبر باو عطا خواهد نمود جعفر گفت بلی پدر و مادرم
فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را باو تعلیم نمود و حضرت
صادق علیه السلام فرمود که صفتش اینست که آن چهار رکعت است

بقدر مسافت

بر و تشهد و بر و سلام و در رکعت اول بعد از سورهٔ حمد
سورهٔ اذا زلزلت میخواند و در رکعت دویم سورهٔ والعادیات
و در رکعت سیم سورهٔ اذا جاء نصر الله و در رکعت چهادم سورهٔ قل
هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از قراءت پانزده
مرتبه میگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ
اللهُ اَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید
و چون سر از رکوع بر میدارد ده مرتبه و در سجده اول ده
مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دویم ده
مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از انکه برخیزد ده مرتبه و در
هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود و
هزار و دویست تسبیح بوده باشد و بروایت معتبر دیگر حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که اگر هر روز بکنی بهتر است
از برای تو از دنیا و انچه در ان هست و اگر هر روز
یکبار بکنی کناهانی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود
و اگر در هر جمعه بکنی یا در ماهی یکمرتبه یا در سالی یکمرتبه بکنی
هر کناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و بروایت
معتبر دیگر اگر بقدر کف دریاها و بعدد ریگ بیابان کناه تو
باشد خدا بیامرزد و اگر از جنگ کریخته باشی که بر تو بین کناهان است

خدا ترا بیامرزد و بروایت دیگر اگر توانی هر روز بکن و اگر
نتوانی هفته یکبار و اگر نتوانی ماهی یکبار و اگر نتوانی سالی
یکبار و اگر نتوانی در عمر خود یکبار بکن تا خدا گناهان صغیره
و کبیره و تازه و کهنه و عمد و خطای ترا بیامرزد و اما دعاها که
در این نماز مستحب است کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم
روایت کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون از تسبیحات
فارغ شوی بگو سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ الْوَقَارَ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ
بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ
أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَ النِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي
الْقُدْرَةِ وَ الْأَمْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ
عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَ
كَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقاً وَ عَدْلاً صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ بَيْتِهِ پس حاجات خود را ذکر کند و شیخ در مصباح
این دعا را روایت کرده اند با این زیادتی سُبْحَانَ ذِي
الْقُدْرَةِ وَ الْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْفَضْلِ سُبْحَانَ
ذِي الْقُوَّةِ وَ الطَّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تا آخر دعا و ایضا
شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم
روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلم نماز جعفر را بجا

اوردند پس این دعا را خوانند یا رب یا رب بقدر یکی کر
یکنفس فاکند یا رباه یا رباه بقدر یک نفس رب رب
بقدر یک نفس یا الله یا الله بقدر یکنفس یا رحیم یا رحیم
یا رحمن یا رحمن هفت مرتبه یا ارحم الراحمین هفت مرتبه
پس این دعا را بخوانند اللهم انی افتتح القول بحمدک وانطق
بالثناء علیک وامجدک ولا غایة لمدحک واثنی علیک ومن یبلغ
غایة ثنائک وامد مجدک وانی لخلیقتک کنه معرفة مجدک
وای زمن لم تکن ممدوحا بفضلک موصوفا بمجدک عوادا
علی المذنبین بحلمک تخلف سکان ارضک عن طاعتک فکنت
علیهم عطوفا بجودک جوادا بفضلک عوادا بکرمک یا لا اله
الا انت المنان ذو الجلال والاکرام پس حضرت فرمود کرای
مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن
واین دعا را بخوان وحوائج خود را از خدا طلب کن که بر آورده
میشود انشاء الله تعالی دعای دیگر بعد از این نماز بروایت شیخ وسید
سبحان من لبس العز وتردی به سبحان من تعطف بالمجد و
تکرم به سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له جل جلاله سبحان
من احصی کل شیء بعلمه وخلقه بقدرته سبحان
ذی المن والنعم سبحان ذی القدرة والکرم اللهم انی اسالک

بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم
وكلماتك التامات التي تمت صدقا وعدلا ان تصلي على محمد
وآل محمد الطيبين الطاهرين وان تجمع لي خير الدنيا والاخرة
بعد عمر طويل اللهم انت الحي القيوم العلي العظيم الخالق
الرازق المحيي المميت البديع لك الكرم ولك المجد ولك البدئ
الجود ولك الامر وحدك لا شريك لك يا واحد يا احد يا
صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد يا
اهل التقوى ويا اهل المغفرة يا ارحم الراحمين يا عفو
يا غفور يا ودود يا شكور انت ابر بي من ابي وامي و
ارحم بي من نفسي ومن الناس اجمعين يا كريم يا جواد اللهم
اني صليت هذه الصلوة ابتغاء مرضاتك وطلب نائلك
ومعروفك ورجاء رفدك وجائزتك وعظيم عفوك وقديم
غفرانك اللهم فصل على محمد وآل محمد وارفعها في عليين و
تقبلها مني واجعل نائلك ومعروفك ورجاء ما ارجوا
منك فكاك رقبتي من النار والفوز بالجنة وما جمعت
من انواع النعيم ومن حسن الحور العين واجعل جائزتي
منك العتق من النار وغفران ذنوبي وذنوب والدي
وما ولدا وجميع اخواني واخواتي المؤمنين والمؤمنات

المليم

والمسلمين والمسلمات الأحياء منهم والأموات وأن تستجيب
دعائي وترحم صرختي وندائي ولا تردني خائبا خاسرا و
اقلبني منجحا مفلحا مرحوما مستجابا دعائي مغفورا لي
يا ارحم الراحمين يا عظيم يا عظيم يا عظيم قد عظم الذنب من
عبدك فليحسن العفو منك يا حسن التجاوز يا واسع
المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا نفاحا بالخيرات
يا معطي المسئولات يا فكاك الرقاب من النار صل على
محمد وال محمد وفك رقبتي من النار واعطني سؤلي واستجب
دعائي وارحم صرختي وتضرعي وندائي واقض لي حوائجي
كلها لدنياي وآخرتي وديني ما ذكرت منها وما لم اذكر
واجعل لي في ذلك الخيرة ولا تردني خائبا خاسرا و
اقلبني مفلحا منجحا مستجابا لي دعائي مغفورا لي مرحوما يا ارحم
الراحمين يا محمد يا ابا القاسم يا رسول الله يا امير المؤمنين
انا عبدكما ومولاكما غير مستنكف ولا مستكبر بل خاضع
ذليل عبد مقر متمسك بحبلكما معتصم من ذنوبي بولايتكما
اتقرب الى الله تعالى بكما واتوسل الى الله بكما و
اقدمكما بين يدي حوائجي الى الله جل وعز فاشفعا لي في
فكاك رقبتي من النار وغفران ذنوبي واجابة دعائي

اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَتَقَبَّلْ دُعَائِی وَاغْفِرْلِی یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْن

اما احکام این نماز در چند مقصد ایراد مینمائیم اول بدانکه مشهور میان علما و اقوی آنست که نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روزی میتوان کرد که هر دو حساب شود و همچنین بر نیت قضای نافله میتوان کرد و احادیث برای مضامین وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را ادا و قضا بکیفیت نماز جعفر بکند و خالی از قوتی نیست ولیکن احوط ترکست دویم روایات وارد شده و اکثر علما گفته اند که کسی که ضرورتی و تعجیلی داشته باشد میتواند نماز جعفر بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را در راه بخواند سیم حدیث صحیح وارد شده است که کسی که دو رکعت از نماز جعفر را بکند و او را امر ضروری رو دهد میتواند پی آن کار برود و دو رکعت دیگر را در وقت دیگر بکند و اگر بدون عذر چنین نکند و همه را باهم بکند بهتر است چهارم روایت معتبری از حضرت قایم علیه السلام وارد شده است که کسی که تسبیحات نماز جعفر را در موضعی فراموش کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند و از علما کسی متعرض این حکم نشده است و اگر باین روایت عمل کند ظاهرا بد نباشد پنجم خلافست در تعیین سورها که مستحب است که در این نماز خوانده شود و

مشهور آنست که در رکعت اول اذا زلزلت و در دویم والعادیات
و در سیم اذا جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله احد میخواند
و ابن بابویه و پدرش در رکعت اول والعادیات و در رکعت
دویم اذا زلزلت گفته‌اند و در روایتی در اول اذا زلزلت و در دویم
اذا جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شده
است و در روایت صحیح وارد شده است که در هر رکعت قل یا
ایها الکافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند و در روایتی
وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند و ابن بابویه
گفته است که همه را با سوره توحید میتوان کرد و ظاهر همه
خوبست اگرچه اول و سیم افضل است ششم مشهور آن ٦
است که تسبیحات بعد از سجده دویم رکعت اول و سیم را نشسته
میخواند و بعضی گفته‌اند بعد از برخواستن بر رکعت دیگر پیش
از قراءت میخواند و عمل بمشهور اولی است هفتم بعضی گفته‌اند ٧
که چهار رکعت را بیک سلام میکند و مشهور و اقوی دو سلام است
چنانچه گذشت هشتم مشهور میان علما آنست که تسبیحات این ٨
نماز که پیش از رکوع خواند بعد از قراءت میباید خواند و
ابن بابویه موافق بعضی از روایات قایل شده است که مخیر است
میان آنکه پیش از قراءت بخواند یا بعد از قراءت و عمل بمشهور

اقوی و اولی است **فصل هفتم** در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز
است بدانکه میان علما در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست
بعضی گفته‌اند دهم ایار است از ماههای و بعضی گفته‌اند نهم شباط
است و مشهور آنست که اول انتقال شمس است ببرج حمل چنانچه
در این از منه معمول است و این مطلب را در کتاب بحار الانوار
بسط عظیمی داده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بگمان
فقیر همین نوروز که در این ازمنه مشهور است اقرب است بصواب
و اضبط است در حساب اگر بنای اعمال روز را بر این بگذارد ظاهرا
بد نیست **و اما فضایل** و اعمال این روز بسند معتبر از معلی بن خنیس
که از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلم بوده است منقولست که گفت
در روز نوروز بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلم رفتم فرمودند آیا
میشناسی این روز را گفتم فدای تو شوم این روزیست که عجم آنرا تعظیم
میکنند و در این روز تحفها و هدیها برای یکدیگر میفرستند
حضرت فرمودند که سوگند یاد میکنم بحق خانهٔ کعبه که در مکهٔ معظمه است
که این تعظیم کردن نیست مگر برای امر قدیمی که تفسیر میکنم از برای تو
تا بفهمی آنرا گفتم ای سید و آقای من دانستن این را از برکت شما محبوب
تر است نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند
حضرت فرمود که ای معلی بدرستی که روز نوروز روزیست که در

فضایل روز نوروز

ان روز حق تعالی پیمان بندگان را گرفت از ارواح ایشان در روز
الست که او را بیگانگی بپرستند و برای او شریکی قرار ندهند
و در بندگی و پرستیدن هیچ چیز را شریک او نکرده اند و ایمان
بیاورند به پیغمبران و رسولان و حجتهای او بر خلق و امامان و پیشوایان
دین و ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین و این اول روزیست
که در آن آفتاب طلوع کرده است و بادهای آبستن کننده درختان
وزیده است و گلها و شکوفهای زمین آفریده شده است و در این
روز کشتی حضرت نوح علیه السلام بعد از طوفان بر کوه جودی قرار
گرفته است و این روزیست که حق تعالی حیوة بخشید چندین هزار کس را
که از مرگ گریختند یعنی از طاعون و بیکدفعه خداوند تمام همه را
میراند پس بعد از مدتها که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران
خدا بر این استخوانها گذشت و از پروردگار خود سؤال کرد که
باو بنماید که چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده میگرداند پس
حق تعالی وحی فرستاد بسوی او که آب بریزد بر این استخوانها در
همان جاهای خود که هستند پس چنین کرد همه بقدرت الهی زنده
و این اول سال فرس عجم است و باین سبب سنت شد که در این
روز آب بر یکدیگر بریزند یا آب بر خود بریزند و غسل کنند و حق
تعالی در قرآن مجید اشاره باین قصه نموده است در آنجا که فرموده

أَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِینَ خَرَجُوا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ
اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْیَاهُمْ و مفسران گفته اند که ان پیغمبر حضرت حزقیل
علیه السلم بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود
که در این روز جبرئیل بر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و اله بوحی
نازل شده یعنی نو روز موافق روز مبعث بوده که بیست و هفتم
ماه مبارک رجب است و فرمود که این روزیست که حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و اله بتمامی کفار قریش را در مکه شکست و حضرت
ابرهیم علیه السلم نیز در این روز بتمامی کافرانرا شکست و اول اشاره
است بانکه سنی و شیعه روایت کرده اند بطرق بسیار که بشب حضرت
رسالت صلی الله علیه و اله حضرت امیر المؤمنین علیه السلم را با خود بمسجد
الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش آنحضرت بالا رفت
و بتمامی کافرانرا بزیر آورد و شکست پس مراد اینستکه در شب
این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول صلی الله
علیه و اله امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین
علیه السلم و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنان است یعنی روز
غدیر این روز بوده یا آن روز که سرکردهای صحابه را گفت
بروید و بر علی سلام کنید و بگوئید اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیرَ
الْمُؤْمِنِینَ این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول

الله علیه وآله حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را فرستاد بوادی
جنیان که از ایشان بیعت برای او بگیرد وفرمود که در این
روز حق خلافت بحضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه بر
گشت وباز دیگر بعد از کشته شدن عثمان با نحضرت بیعت
کردند ودر این روز حضرت امیر علیه السلام با خوارج و جنیان
جنگ کرد وبر ایشان ظفر یافت وسرکردۀ ایشان را که ذو الثدیه
میگفتند کشت ودر این روز قایم ال محمد صلوات الله علیه
ظاهر خواهد شد ودر این روز اما مان دیگر بدنیا رجعت
خواهند کرد ودر این روز قایم ما ظفر خواهد یافت بر دجال
ودر کناسه که محله ایست از محلات کوفه او را بردار خواهد
کشید ودر هیچ روز نوروزی نیست که ما انتظار فرج
میکشیم زیرا که ان از روزهای ما و روزهای شیعیان
ماست ان روز را عجمان حفظ کردند وحرمت آن را
رعایت کرده اند وشما عربان او را ضایع کردید پس حضرت
فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود غسل بکن وپاکیزه ترین
جامهای خود را وبر بهترین بوهای خوش خود را خشبو کن
ودر آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین وپسین
ونافلهای آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار بعنی هر

دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ انا
انزلناه بخوان و در رکعت دویم ده مرتبه سورهٔ قل یا ایها
الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و در رکعت
چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس بخوان و بعد از نماز بسجده شکر برو و این دعا را
بخوان: اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیِّینَ وَ
عَلی جَمیعِ اَنْبِیائِکَ وَ رُسُلِکَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ وَ بارِکْ
عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَ صَلِّ عَلی اَرْواحِهِمْ وَ اَجْسادِهِمْ
اَللّهُمَّ بارِکْ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بارِکْ لَنا فی یَوْمِنا هذَا
الَّذی فَضَّلْتَهُ وَ کَرَّمْتَهُ وَ شَرَّفْتَهُ وَ عَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّهُمَّ بارِکْ
لی فیما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ حَتّی لا اَشْکُرَ اَحَداً غَیْرَکَ وَ وَسِّعْ
عَلَیَّ فی رِزْقی یا ذَا الْجَلالِ وَ الاِکْرامِ اَللّهُمَّ ما غابَ
عَنّی فَلا یَغیبَنَّ عَنّی عَوْنُکَ وَ حِفْظُکَ وَ ما فَقَدْتُ مِنْ شَیْءٍ
فَلا تُفْقِدْنی عَوْنَکَ عَلَیْهِ حَتّی لا اَتَکَلَّفَ ما لا اَحْتاجُ
اِلَیْهِ یا ذَا الْجَلالِ وَ الاِکْرامِ چون چنین کنی گناهان
پنجاه سالهٔ تو آمرزیده شود و بسیار بگو یا ذَا الْجَلالِ
وَ الاِکْرامِ و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که
در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی سیصد و شصت

نماز روز نوروز

دعای وقت تحویل

سی مرتبه

شش مرتبه گفته‌اند یا مُحَوِّلَ الحَوْلِ وَالاَحْوالِ حَوِّلْ حالَنا اِلی
اَحْسَنِ الحالِ و بروایت دیگر یا مُقَلِّبَ القُلُوبِ وَالاَبْصارِ
یا مُدَبِّرَ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ یا مُحَوِّلَ الحَوْلِ وَالاَحْوالِ حَوِّلْ
حالَنا اِلی اَحْسَنِ الحالِ وایضاً بعضی روایت کرده‌اند که
این دعا را در نوروز بعد ایام سال بخوانند
اَللّهُمَّ هذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ وَاَنْتَ مَلِكٌ قَدیمٌ اَسْأَلُكَ
خَیْرَها وَخَیْرَ ما فیها وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّها وَشَرِّ ما فیها وَ
اَسْتَكْفیكَ مَؤُنَتَها وَشُغْلَها یا ذَا الجَلالِ وَالاِكْرامِ
واگرچه منعی در دعا نیست اما این دعای اول را خواندن
هرچند نماز نیست کرده نشود چون سند معتبر دارد بهتر است
فصل هشتم در اعمال ماههای رومی است سید جلیل
علی بن طاوس رضی الله عنه روایت کرده است که روزی جمعی
از صحابه نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
داخل شد و بر ایشان سلام کرد و ایشان جواب سلام گفتند
پس حضرت فرمود میخواهم تعلیم نمایم شما را دعائی که جبرئیل
علیه السلام مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبا نبوده باشم
پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و سلمان فارسی و
دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلی

الله علیه واله بحضرت امیر المومنین صلوات الله علیه خطاب نمود
و فرمود که در ماه نیسان روی آب باران میگیری و سوره فاتحة
الکتاب و ایة الکرسی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد
مرتبه میخوانی و بروایت دیگر سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را
نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه
لا اله الا الله و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و ال محمد میفرستی
و هفت روز در بامداد و پیشین ازان می آشامی بحق آن خداوندی
که مرا براستی بر خلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد میکنم که جبرئیل
علیه السلم گفت که حق تعالی بر دارد از کسی که این آب را بیاشامد هر
دردی را که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند
دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دردی
برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری
که مرا بحق فرستاده که اگر فرزند نداشته باشد و فرزند
خواهد و آب نیسان را باین نیت بیاشامد او را فرزند روزی
روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزندش نبوده و ازین
آب باین نیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد
و زن پسر خواهند یا دختر و ازین آب بیاشامند مقصود

ایشان بعمل اید چنانچه حق تعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ اِنَاثاً وَیَهَبُ
لِمَنْ یَشَاءُ الذُّکُورَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُکْرَاناً وَاِنَاثاً وَیَجْعَلُ مَنْ یَشَاءُ
عَقِیماً یعنی حق تعالی می بخشد هر کرا خواهد دختران و مے
بخشد هر کرا خواهد پسران یا جفت میکرداند برای ایشان
پسران و دختران یعنی هر دو را بایشان عطا میفرماید و هر کرا
خواهد عقیم و بی فرزند میکرداند و حضرت فرمود اکر
کسی درد سر داشته باشد و ازین اب بیاشامد صداع
او ساکن کردد بقدرت الهی و اکر درد چشم داشته باشد
و در چشمهای خود قطره ازان آب بچکاند و بیاشامد و
چشمهای خود را بان اب بشوید باذن خدا شفا یابد و اشامیدن
این اب بن دندانها را محکم کرداند و دهان را خشبو کرداند
و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند
و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و اشامیدن اب بهم نرساند
و از بادهای قولنج و غیران متاذی نکردد و درد پشت و درد
شکم بهم نرساند و اذ ذکام ازار نکشد و درد دندان بهم نرساند
و درد معده و کرم معده را زایل کرداند و محتاج بحجامت
نکردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و ابله و دیوانکی و
خوره پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین

کر نشود واب سیاه بر دیده اش نزول نکند و دردی که موجب افطار

روزه ماه رمضان ونقصان نماز او باشد او را عارض نکردد

و از وسوسهای جنیان و شیاطین متاذی نکردد پس حضرت رسالت

صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل علیه السلم کفت هر که از این اب

بیاشامد و بجمیع دردها که در مردم میباشد مبتلا باشد موجب

شفا از جمیع انها کردد پس جبرئیل کفت بحق خداوندی که ترا براستی

فرستاده هر که این آیات را بر این آب بخواند حق تعالی دلش را مملو

کرده اند از نور و روشنی والهام خود را بر دل او وارد سازد

و حکمت بر زبان او جاری کرده اند و پر کند دل او را از فهم و

بینائی و با و عطا کند از کرامتها انچه باحدی از عالمیان عطا

نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستند و غش

و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب

را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدکوئی

ایشان نجات یابد و موجب شفای جمیع امراض او کردد

مؤلف کوید که این مشهور بعبید الله بسر عمر منتهی میشود و باین

سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید رحمة الله علیه

دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم

روایت کرده بود با همین خواص و سورها اما ایات و اذکار را

باین دوش روایت کرده است میخوانی بر آب باران نیسان
فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و
سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل هو الله احد هریک را هفتاد مرتبه و میگوئی
هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و
هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه
سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
و در خواص از مذکور است که اگر در زندان باشد و
از این آب بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی بر طبع او
غالب نگردد و اکثر از خواص که مذکور شد در این روایت
نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارکست و منفعت
دارد خواه در نیسان ببارد و خواه در غیر آن چنانچه
در حدیث معتبر از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقول
است که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شماست
و دردها را دفع میکند چنانچه حق تعالی میفرماید وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی
فرو فرستاد از برای ایشان حق تعالی از آسمان آبی برای

آنکه پاک کرده‌اند شما را بآن و ببرد از شما وسوسهٔ شیطان را و دلهای
شما را محکم کرده‌اند و ثابت کرده‌اند بآن قدمهای شما را و در عمل
نیسان بهتر آنست که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع آن سوره‌ها را و
اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند فایده‌اش
عظیم‌تر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز
که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی شوند و ماه
نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
در هفتم حزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم
بکن و اول حزیران تقریبا هشتاد و چهارم نوروز است و آن
نیز سی روز است و حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث
معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران
مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی علیه السلام
در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یکشب و یک روز سیصد هزار
کس ایشان مردند و باز بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حق تعالی
اجلها را در ماه حزیران نزدیک میکرداند یعنی موت در آن
بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنایش بر حرکت آفتاب است
و عدد آنها دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین
الآخر کانون الاول کانون الآخر شباط آذار نیسان ایار

حزیران تموز آب ایلول و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک میکنند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میکنند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشان است بیست و نه میکنند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزانست و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور است مجملی در اینجا ایراد نمودیم

باب سیزدهم

در بیان احکام اموات است و در آن پنج فصل است

فصل اول

در بیان آداب و احکام حال احتضار و برداشتن میت است باید که چون در بیمار اثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خود توبه کند و بر گذشتها نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده بماند مرتکب معصیت آلهی نگردد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمت او باشد ادا کند و بدیگران نگذارد پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان پریشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه بر صرف نمایند پس ابراء ذمت از برادران مؤمن بطلبد و هر که را غیبت کرده باشد یا اذیتی رسانیده باشد اگر حاضر باشند از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشد

بیان احکام اموات

چهارم

از حاضران التماس نماید که ایشانرا از او راضی کردانند و از برای ایشان
استغفار نمایند پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بجناب
مقدس الهی بامینی بکذارد و وصیی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید
پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار بائمه علیهم السلم
و ادعیه که وارد شده است که سنتست که بر کفن نوشته شود
بفرماید که بتربت حضرت امام حسین علیه السلم بر ان بنویسند اکر
بیشتر کفن را مهیا نکرده باشد اما مؤمن را سنت است که کفن
پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلم منقولست
که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را از غافلان ننویسند
و هر کاه که نظرش بر ان کفن افتد برای او حسنه نوشته شود
و باید که در ان وقت امید وار رحمت حق تعالی و شفاعت رسول
خدا و ائمه هدی علیهم السلم بوده باشد و بسند معتبر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در وقت مرک وصیت
نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص مروت و مردی اوست کفتند یا رسول
چکونه وصیت کند فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم
نزد او جمع شوند بکوید اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰاتِ وَ الْاَرْضِ
عَالِمَ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ اِنِّی اَعْهَدُ اِلَیْکَ اَنِّی
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ اَنَّ مُحَمَّدًا

وصیت کردن

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَاَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ
لا رَيْبَ فيها وَاَنَّكَ تَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ
وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَما وَعَدَ اللّٰهُ فيها مِنَ النَّعيمِ مِنَ الْمَاكِلِ وَ
الْمَشْرَبِ وَالنِّكاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِيمانَ حَقٌّ
وَاَنَّ الدّينَ كَما وَصَفْتَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ كَما شَرَعْتَ وَاَنَّ الْقَوْلَ
كَما قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْآنَ كَما اَنْزَلْتَ وَاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَقُّ الْمُبينُ
وَاِنّي اَعْهَدُ اِلَيْكَ في دارِ الدُّنْيا اَنّي رَضيتُ بِكَ رَبّاً وَ
بِالْاِسْلامِ ديناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ
وَلِيّاً وَاِماماً وَبِالْقُرْآنِ كِتاباً وَاَنَّ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ اَئِمَّتي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتي عِنْدَ شِدَّتي وَ
رَجائي عِنْدَ كُرْبَتي وَعُدَّتي عِنْدَ الْاُمُورِ الَّتي تَنْزِلُ بي وَاَنْتَ
وَلِيّي في نِعْمَتي وَاِلٰهي وَاِلٰهُ آبائي صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَكِلْني
اِلى نَفْسي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً وَآنِسْ في قَبْري وَحْشَتي وَاجْعَلْ لي
عِنْدَكَ عَهْداً يَوْمَ اَلْقاكَ مَنْشُوراً پس حضرت رسول صلی
الله علیه وآله فرمود که این عهد وپیمان مبتاست با خداد
روزی که میخواهد وصیت کند ووصیت لازم وواجب است
بر هر مسلمانی وصحیفه اعتقادات را چنانچه در کتاب حلیة
المتقین ذکر کرده ام درست کند وبمهر گواهان برساند تا

در میان کفن او بگذارند و چون آثار احتضار ظاهر شود این دعا
را مکرر بخواند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الْکَثِیرَ مِنْ مَعْصِیَتِکَ وَ
اقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیرَ مِنْ طَاعَتِکَ تا جان کندن بر او آسان کردد
و باید که اولاد و خویشان و برادران مؤمن در اینحالت او را
تنها نگذارند و نزد او قران و دعا بخوانند و سورهٔ یس و
صافات نزد او بخوانند و اعتقاد بوحدانیت خدا و صفات
کمالیهٔ الهی و رسالت حضرت رسول و امامت ائمه علیهم السلام
بتفصیل و اعتقاد بمعاد و بهشت و دوزخ و سؤال قبر
و سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کنند که بگوید و
بیاد او آورند و اگر نتواند خواند نزد او بخوانند و دعای
عدیله را بر او بخوانند و اگر عربی نداند مضامینش را بر او
القا کنند که در این وقت شیطان بر او دست نیابد که او را
از دین برگرداند و باید که کلمهٔ طیبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ را بسیار
بگوید و مکرر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد
شده است که هر که آخر سخن او لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ باشد داخل
بهشت شود و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
است که تلقین کنید مردگان خود را لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بدرستی
که گناهان را درهم میشکند و مونس مؤمن است در حال حیات

ونزد مردن ونزد مبعوث کردیدن وهرکه در هنکام مردن این
کلمه طیبه را بکوید داخل بهشت کردد واحوط انست که در این
حال پای او را بجانب قبله بکردانند تا ملائکه رحمت باو رو اورند
ودر این وقت حایض وجنب نزد او نیایند که ملائکه از ایشان
نفرت میکنند واکر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای
ضرورت پرستاری او نمایند وچون نزدیك شود که جانش
براید بیرون روند ودر احادیث معتبره وارد شده است
که اکر جان کندن بر او دشوار شود او را ببرند بجائی که همیشه
نماز میکرده است یا بخوابانند او را بر روی جانمازی که بر ان
نماز میکرده است که اکر امید شفا هست شفا می یابد والا
جانش باسانی بر می اید واز حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که زنهار در حال دست بر او مکذارید واکر دست
وپا حرکت دهد مانع مشوید چنانچه جاهلان میکنند ونزد
او قران بخوانید ویاد خدا بکنید وصلوات بر رسول وال او
بفرستید ودر حدیث دیکر منقولست که فرزندی از حضرت صادق
علیه السلام در احتضار بود وحضرت امام محمد باقر علیه السلام در کنار
خانه نشسته بود وهرکه نزدیك او میرفت منع او میکرد ومنع میفرمود
که دست بر او مکذارید که او در این حال در نهایت ناتوانی است

و هر که دست بر او میگذارد چنانست که او را کشته است و در حدیث

صحیح از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هرگاه کسی را در وقت جان

کندن بیابید کلمات فرج را تلقین او کنید و کلمات فرج اینست

لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم

سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما

فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم و الحمد لله رب العالمین

و در حدیث دیگر منقولست که چون این کلمات را تلقین کسی

میکردند میفرمودند که برو که بر تو دیگر باکی نیست و حضرت رسول

صلی الله علیه و آله این کلمات را تلقین شخصی کرد و چون او خواند

حضرت فرمود که الحمد لله خدا او را از آتش جهنم نجات داد و از

حضرت صادق علیه السلام منقولست که هیچکس نیست مگر آنکه شیطان

در وقت مردن جمعی از شیاطین را موکل میکرداند بر او که او را

بشک اندازند در دین خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن کامل

باشد نمیتوانند بر او دست یافت پس در این حال تلقین ایشان بکنید

کلمات فرج و شهادت بوحدانیت خدا و اقرار بحضرت رسالت

و ائمه طاهرین علیهم السلام یک یک را بخصوص تا از سخن گفتن باز مانند

و ایضاً سنت است که برای آسانی جان کندن این دعا را تلقین او

کنند یا من یقبل الیسیر و یعفو عن الکثیر اقبل منی الیسیر و

اعفُ عَنِّی الکثیرَ اِنَّکَ اَنتَ الغفورُ الرَّحیم و بروایت دیگر اَنتَ العَفوُّ الغفورُ و چون روح او مفارقت کرده است

کردهانش را بر هم گذارند و چانه‌اش را ببندند و چشمهایش را بهم آورند و دستهایش را به پهلوهایش بکشند و او را بچادر شبی یا جامه بپوشانند و قران نزد او بخوانند و زود دفنش بکنند بقدر جمع شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشتبه باشد تا یقین نشود مرگش بر نه دارند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سزاوار آنست که برادران مؤمن را خبر کنند ببردن تا بجنازه او حاضر شوند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار نمایند و میت و ایشان هم ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلم منقولست که چون مؤمن را بقبر میگذارند او را ندا میکنند که اول عطائی که ترا دادیم بهشت است و اول عطائی که دادیم اینها را که با جنازه تو آمده اند آمرزش گناهان است و در حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بمؤمن میدهند در قبر آنست که می آمرزند هر کس را که همراه جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراه جنازه مؤمنی بکند تا او را دفن کنند حق تعالی در قیامت هفتاد ملک بر او بگمارد که همراهی او نمایند و استغفار کنند برای او از قبر

تا موقف حساب و فرمود که هر که یک طرف جناره را بگیرد بیست و
پنج گناه کبیره اش امرزیده شود و اکر چهار طرف را بگیرد از گناهان
بیرون اید و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر انست برای
کسی که تشییع جنازه کند اول دست راست میت را که جانب چپ جنازه
است بر دوش راست خود بردارد پس پای راست میت را باز
بدوش راست بردارد پس از پشت جنازه برود و پای چپ میت را
بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت را که در جانب راست
جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد که بار دیگر تربیع
کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه بر گردد و
باز بهمان روش تربیع بجا اورد و اکثر علما بر عکس گفته اند که اول
ابتدا بدست راست جنازه میکند پس بپای راست پس بپای چپ
پس بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره اولی است و اکر
هر دو را بعمل اورند بهتر است و افضل انست که عقب جنازه یا پهلوها
راه روند و پیش جنازه نروند و ظاهر اکثر احادیث انست که اکر
جنازه مومن باشد پیش ان راه رفتن خوب است و در جنازه خلاف
مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند
و با جنازه سواره رفتن مکروه است و از حضرت رسول صلی الله
علیه و اله منقولست که هر که جنازه به بیند و این دعا بخواند

الله اکبر هذا ما وعدنا الله و رسوله وصدق الله و رسوله
اللهم زدنا ایمانا و تسلیما الحمد لله الذی تعزز بالقدرة
و قهر العباد بالموت هیچ ملکی در آسمان نماند مگر آنکه گریه
کنند از برای ترحم بر او و از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که در حال برداشتن جنازه این دعا بخواند بسم الله و
بالله اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات
و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه
جنازه را میدید میگفت الحمد لله الذی لم یجعلنی من السواد
المخترم و زنان را تشییع جنازه سنت نیست و بعضی گفته
اند که جنازه را بسیار تند بردن مکروه است و مجمره بردن با
جنازه کراهت دارد و در روز چراغ بردن خوب نیست و
اسراف است و در شب خوب است و مکروه است کسی را که بجنازه
حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن فصل دوم
در غسل دادن میت است بدانکه احکام میت از غسل دادن و
کفن کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش همه واجب کفایی
است یعنی بر همه واجب است و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود
و اگر همه ترک کنند همه معاقب میشوند و مشهور میان علما آنست
که ولایت یعنی تعلق بوارث میت دارد و بی رخصت او دیگری متوجه

اینها نمیتواند شد و مردان و دختر را لاینداز زنان و شوهر اولی است از دیگران واحوط آنست که بی ضرورت خود غسل ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجب است برای میت شیعه اثنا عشری و در سنی و سایر فرق مخالفان خلاف است و ظاهرا واجب نباشد مگر در حال تقیه و شهیدی که در جهاد با امام زمان کشته شده باشد و در معرکه مرده باشد او را غسل نمیدهند و کفن نمیکنند بلکه نماز میکنند و دفن میکنند با جامها که پوشیده است و بعضی گفته اند که در هر جهاد حقی که کشته شود چنین است و خالی از قوتی نیست و مشهور میان اصحاب آنست که هرگاه از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد میشویند و کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی سه کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر نصفی باشد که دل در آن باشد نماز هم میباید کرد و احوط آنست که اگر سینه را تنها بیابند باز چنین کنند و همچنین اگر جمیع استخوانهای میت را بیابند و عضوی که بی استخوان باشد مشهور آنست که در لته بپیچند و دفن میکنند و بعضی لته پیچیدن را واجب ندانسته اند و بچه که از شکم ساقط شود هرگاه چهار ماه زیاده داشته باشد غسل میدهند و کفن و دفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند سه جامه کفن می کنند و حنوط میکنند و هرگاه چهار ماه نداشته باشد مشهور است

که در لته می پیچند و دفن میکنند و در روایت دیگر در لته پیچیدن
مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار کرده اند در
غسل و کفن نه چهار ماه و این احوط است و اگر عضو استخوان
داری از زنده بریده باشند احوط آنست که غسل و کفن و دفن
بکنند اگر چه اظهر عدم وجوب است و اگر طفلی در شکم مادر
مرده باشد اگر توانند درست بیرون می آورند و الا پاره
پاره میکنند و بیرون می آورند و اگر مادر بمیرد و طفل زنده
باشد شکم مادر را میشکافند از جانب چپ و طفل را بیرون
می آورند و بهتر آنست که شکمش را بدوزند و واجب است که
مرد را مرد غسل دهد و زن را زن الا چند موضع اول زن و
شوهر که بقول اشهر و اقوی هریک دیگری را غسل میتوانند داد
و احوط آنست که از زیر جامه غسل دهد و نظر بعورت نکنند
و بهتر آنست که بدون ضرورت غسل نه دهد خصوصاً مرد زن را
دوم جایز است که آقا کنیز خود را غسل دهد هرگاه زن کسی و در
عده کسی نبوده باشد و در غسل کنیز آقا را خلافست سیم جایز است
که غسل دهد مرد اجنبی دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه
پسر سه ساله را و بعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده اند چهارم
هرگاه مردی فوت شود و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم

اورا غسل میتواند داد از زیر جامه و هم چنین است هرگاه زن فوت شده
باشد و ظاهرا در حال اختیار محارم یکدیگر را غسل میتوانند داد اما
احوط انست که تا ممکن باشد زن را زن و مرد را مرد غسل دهد و اما
کیفیت غسل بهتر انست که پیش از غسل کفن را مهیا کند و اول حجره را
و بعد از ان سرتاسری و بعد از ان پیراهن را پهن کند و نصف بالای
پیراهن را بر کرده اند و لنگ را و بعد از ان ران پیچ را بجای خود پهن کند
پس متوجه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را در وقت غسل بر روی
تختی یا تخته بخواباند بهتر است و مستحب است که در وقت غسل پای میت
بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب دانسته اند و در
سایر احوال باید چنین باشد مگر در حال نماز و حال دفن و باید
رختهایش را بکند و اگر خواهد با پیراهن غسل دهد و اگر خواهد لنگ
بر بندد و پیراهن را بکند و بر هر تقدیر واجب است که در وقت غسل
دادن عورتین میت را بپوشانند و مشهور انست که واجب است که
اول ازاله نجاست از بدن میت بکند و سنت است که برای حرمت میت
پیراهن را از طرف پا بیرون کند و اگر تنگ باشد باذن وارث
بشکافد و سنت است که در زیر سقفی یا خیمه غسل دهد که برابر
آسمان نباشد و سنت است که دو نفر باشند غسل دهنده یکی اب
ریزد و دیگری بگرداند میت را و مستحب است که انگشتان میت را بمدارا

نرم کند

نرم کند و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد دست بردارد و واجب است
که میت را سه غسل بدهد اول باب سدر و بعد از ان باب کافور و بعد از
ان باب خالص و سنت است که اول دستهای میت را تا نصف ذراع
سه مرتبه بشوید بنابر بعضی از روایات پس عورت میت را بشوید و احوط
انست که چون خواهد عورت را بشوید لته در دست بربندد که دستش
بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنت است که اول
عورت میت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه بشوید و اب بسیار بریزد
تا خوب پاک شود پس دست بر بالای شکمش بگذارد و بنرمی پایش کشد
که اگر فضله باشد بیرون اید و اگر چیزی بیرون اید باز مخرج را
بشوید و اگر زن حامله باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست
بر شکمش نکشد و علما گفته اند که سنت است که سر و ریشش رایش
از غسل بکف سدر بشوید پس سنت است که دستهای میت را تا مرفق
بشوید یعنی از کسی که دست بر میت میگذارد پس وضو دهد میت را
بروش وضوی زندگان باب خالص و بعضی واجب دانسته اند و
نیت کند که وضو میدهم این میت را قربة الی الله پس رو و دستهایش را
بشوید و سر و پاهایش را مسح کند پس ابتدا کند بغسل و احوط است ان
که آب ریزنده و گرداننده اگر دو کس باشند هردو نیت کنند و بهتر
انست که نیت هرسه را در اول بکند و از برای غسل کافور و قراح نیز

دهمواری

نیت جدا بکند پس اول نیت میکند که این میت را غسل میدهم باب سدر
وکافور و قراح از جهت انکه واجبست از برای رضای خدا یا قربة الی
الله پس سر میت را باب سدر میشوید و احوط انست که اول بجانب راست
سر اب بریزد و بعد از ان بجانب چپ و هر جانب را سه مرتبه بشوید پس
میت را بر پهلوی چپ بخواباند و جانب راست را بشوید و سنت است که سه
مرتبه بشوید و هر سبوئی را که میریزد قطع نکند تا بپا برساند و اگر
انکه میت را میگرداند در هنگام اب ریختن دست بر پشت و شکم
بمالد بهمواری که اب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو
جدا کند تا اب بزیران برسد و چنان کند که اب بزیر لنگ و عورت
و ران و سایر اعضا خوب جاری شود پس میت را بگرداند و بر پهلوی
راست بخواباند و پهلوی چپ را بهمان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید
و در اب سدر مسمی کافی است و مشهور انست که حدی ندارد و بعضی گفته
اند که باید هفت برگ سدر باشد و بعضی یک رطل و بعضی یک
رطل و نیم گفته اند که نزدیک بر بیست و پنج درم و زیاده بوده باشد
و گویا این زیادتی برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده
باشد و احوط آنست که در آب غسل انقدر داخل نکند که مضاف
شود و آبش نگویند و در بعضی روایات در شستن هر جانب شستن
نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد اگرچه خلاف مشهور است

پس

پس میت را بر پشت بخواباند و ظرفها را میشوید که اثر سدر از آنها بر طرف
شود و از ان کافوری را ریزه میکند و داخل آب میکند و غسل
دهنده دستهای خود را تا مرفق میشوید و بهتر انست که دست
میت را نیز تا نصف ذراع سه مرتبه باب کافور بشوید و فرجش را
بشوید نیز سه مرتبه بهمان نحو که لته یا دستمالی بر دست بر پیچد و دست
بر شکم میت بکشد بهمواری و بهتر انست که در وقتی که دست بر شکمی
کشد سر میت را بلند کند که فضلات از ان طرف بیرون برود و پس
احتیاطا اب ریزنده و کرداننده هر دو نیت کنند که این میت را غسل
میدهم باب کافور از برای انکه واجب است از برای رضای خدا پس
سر را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا بجانب
راست سر بکند و کرداننده بهمواری دستی بمالد پس جانب راست را
سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بنحوی که در غسل سدر مذکور
شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باز دست خود را تا
مرفقین بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثری از سدر و کافور
در انها نماند و اگر سبوی دیگر برای اب قراح مهیا کند بهتر است
و احوط انست که اب غسل قراح را از حوضی که اب سدر و کافور
در ان ریخته شده است بر ندارند و از ابی بردارند که اینها مطلقا
در ان داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه

باب خالص بشویند استحبابا و فرج میت را باین باب خالص سه مرتبه
بشویند و اگر در این وقت نیز بار دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد
پس احتیاطا نیت کنند که غسل میدهم این میت را باب قراح از جهت
آنکه واجب است قربة الی الله پس سه مرتبه سر را و جانب راست را
سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که یک مرتبه واجب است
و دو مرتبه سنت و بهتر آنست که گرداننده بمدارا در وقت شستن
دستی بکشد بر بدن میت و پیش از این غسل و در اثنای این غسل دست
بر شکم میت نمیکشد و چون از این هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج
نجاستی بوده باشد قدری از پنبه در دبر شود داخل کند و همچنین در دهان
و بینی او قدری از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا
نجاستی بوده باشد پس سنت است که بدنش را خشک کند و بعد از آن
او را بر روی جامهای کفن بگذارد و سنت است که هر مرتبه که میت را
از جانبی بجانبی گردانند این دعا بخواند اللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذَا بَدَنُ عَبْدِكَ
الْمُؤْمِنِ وَقَدْ أَخْرَجْتَ رُوحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ بَيْنَهُمَا فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ
و اگر زن باشد بگوید اللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذَا بَدَنُ أَمَتِكَ الْمُؤْمِنَةِ و اگر
رُوحَهَا بگوید بهتر است و در سایر احوال غسل مکرر بگوید رَبِّ
عَفْوَكَ عَفْوَكَ تا خدا او را بیامرزد و سنت است که هر چه از
عیوب میت بر او ظاهر شود بکسی نقل نکند تا حق تعالی گناه او را

بیامرزد

بیامرزد چنانچه از مادر متولد شده و مستحب است که غسل دهنده از جانب
راست میت بایستد و گودالی در برابر قبله بکنند و تخته سرازیر باشد
که آب غسل در آن گودال برود و مکروه است که آب غسل را بچاله
که در آن بول و غایط کنند بریزند و اگر چاله باشد که کثافات خانه
را در آن ریزند قصور ندارد و مکروه است میت را باب گرم غسل
دادن مگر در حال ضرورت و مکروه است که میت را در میان پاهای
خود بگیرد و ایضا مکروه است که ناخن میت را بگیرد یا موی او را
بگیرد یا شانه کند و اگر بگیرد ناخن و مو را یا موی در اثنای غسل
جدا شود باید که در میان کفن گذارد و با میت دفن کند حتی منقول
است که دندانی از حضرت باقر علیه السلم کنده شد بحضرت صادق
علیه السلم داد و فرمود که با من دفن کن در قبر و اگر سدر و کافور
بهم نرسد یک مرتبه باب قراح غسل دهند و احوط آنست که سه مرتبه
غسل دهند و اگر پیش از دفن بهم رسد احوط آنست که مرتبه
دیگر او را سه غسل دهند و اگر آب بهم نرسد یا میت را نتوان غسل
داد که خوف آن باشد که بدن میت از هم بپاشد تیمم دهد او را
و ظاهراً یک تیمم کافی است و سه تیمم احوط است و بهتر آنست که تیمم را
چنین بدهد که نیت کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسلهای سدر
و کافور و قراح از جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا تیمم

دیکو را قصد کند کہ تیمم میدهم این میت را بدل از غسل کافور احتیاطاً
قربةً الی الله وهمچنین قراح را وچون نیت کند دست خود را بر خاک
زند و بر پیشانی میت کشد و دیکر بر پشت دست راست میت کشد
وبعد از آن بر پشت دست چپ واکر بدو ضرب تیمم دهد یکی را
برای رو ویکی را برای دستها خوب است واکر میت محرم باشد
او را غسل کافور ندهد وحنوط نکند فصل سیم در کفن کردن
میت است واجب است کہ میت را سه کفن کند واکثر علما کفته اند
کہ اول از انها لنک است کہ از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و
بعضی کفته اند کہ سنت است کہ سینه را بپوشد وتا پاها برسد
ودویم پیراهن است وسیم سرتاسری کہ جمیع بدن را بپوشد وبعضی
از علما کفته اند کہ پیراهن است ودو سرتاسری وجایز است کہ بجای
پیراهن یک سرتاسری دیکو بکنند کہ مجموع سه سرتاسری باشد واین قول
اظهر است واحادیث معتبره در این دلالت دارد واحوط انست
کہ با انها لنک نیز بکنند وبا ضرورت یک سرتاسری کافی است
وباید کہ کفن حریر محض نبوده باشد واحوط انست کہ کفن
زنان نیز حریر نباشد واحوط انست کہ کفن از پوست نبوده باشد
وبهتر انست کہ از پشم وموی نیز نبوده باشد ومستحب است کہ از پنبه
سفید بوده باشد وسنت است کہ سرتاسری بالا از جمله دو سرتاسری

جز باشد وان جامه بوده که از یمن می اورده اند والحال معلوم نیست
و دور نیست که اکر بجای ان قطنی سفید بکنند بد نباشد و علما کفته
اند که سنت است که اول جانب چپ لفافه را بر جانب راست میت
اندازد و بعد از ان جانب راست لفافه را بر جانب چپ میت
و بهتر انست که چنین کند اکر چه مستندش بنظر نرسیده و سنت است
که خرقه طویلی که عرضش یک شبر و نیم و طولش اقلا سه ذرع و نیم
بذراع دست زیاد کند برای ران پیچ بانکه سرها را بشکافند
و بر کمر میت بندند و پنبه بسیار بر دبر و فرج میت بکذارد و
اکر زن باشد پنبه بیشتر بکذارد واکر بر پنبه قدری از کافور
بپاشد شاید بد نباشد و سر دیکر خرقه را از میان پاها
بدر اورند و از زیر انچه بر کمرش بسته اند بیرون اورند و
محکم بکشند که فرجش را و پنبه را فرا کیرد و پاها را بهم اورند
و رانها را با یکدیکر بان خرقه سخت بر بندند و بر پیچند تا زانوها
و هر جا که منتهی شود سرش را در انچه پیچیده اند فرو برند و سنت
است که عمامه از برای مرد زیاد کنند که بر دور سرش بکردانند که
موافق مشهور بزیر حنک بکردانند و سرهای عمامه را از هر دو
طرف بدر اورند و بر سینه میت بیندازند چپ را بر جانب راست
و راست را بر جانب چپ و بدل از عمامه مرد از برای زن مقنعه

زیاد کند و پارچه بر سینه زن بر بندد که پستانهای او را بگیرد و بر پشتش
گره زند و مکروه است که کفن از کتان باشد یا پیراهنی که تازه کنند
آستین داشته باشد اما اگر میت را در پیراهن خودش کفن کنند
در کار نیست بریدن آستین و با آستین باکی نیست اما تکمها و بندهایش
را ببرند وسنت است که میت را کفن کنند در پیراهنی که در ان نماز
میکرده است و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند شاید
بد نباشد و مستحب است که در جامه که در ان احرام بسته است در حج
یا عمره کفن کنند و مستحب است که کفن خوش قماش باشد و صاحب قیمت
باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که نیکو کنند کفنهای مردگان
خود را که زینت ایشان است و با ان کفنها در قیامت مبعوث میشوند
و سنت است که در قیمت کفن مضایقه و مبصری نکند و باید کفن
از مال بسیار حلال بی شبهه باشد وسنت است موافق مشهور که
بر کفن شهادتین و اقرار بائمه علیهم السلام بنویسد و دعای جوشن و غیر
ان در بعضی از روایات وارد شده است وسنت است که تربت
حضرت امام حسین علیه السلم بنویسد و علما گفته اند که سنت است که
کفن را بر پیشانی که از ان بیرون اورده اند بدو زند و بآب دهان
تر نکند وسنت است که در وقتی که غسل دهنده خواهد که میت را
کفن کند دستهایش را تا دوش یا تا مرفق بشوید و بعد از ان شروع

کند

کند در کفن کردن و واجب است حنوط کردن میت را بآنکه بر هفت
موضع سجده او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشت مهین
پاها کافور بمالند اگرچه اندکی باشد و بهتر آنست که سر بینی را نیز
بمالند و بر سینه اش بریزند و اگر گودال پائین گردن و بندهای پا
و بندهای دست و مرفقها و زیر بغلها و بیخ رانها و بند انگشتان
و سایر بندها را بمالند احوط است و بهتر آنست که کافور حنوط
کافور خام جودانه باشد و مقدارش بقدر یک اشرفی باشد
که چهار دانگ و نیم مثقال است و بهتر از این آنست که سه مثقال
باشد و بهتر از این آنست که سیزده درم و ثلثی بوده باشد موافق
حنوط حضرت رسول صلی الله علیه و آله که تقریبا هفت مثقال صیرفی
بوده باشد و بهتر آنست که کافور غسل از این مقدارها نباشد و
سنت مؤکد است که دو جریده تازه با میت بگذارد و در اخبار
بسیار وارد شده است که تا این چوبها تر است میت را عذاب
نمیکنند و بهتر آنست که چوب درخت خرما بوده باشد و اگر
یافت نشود چوب سدر کنند و اگر یافت نشود چوب درخت
بید و اگر یافت نشود چوب درخت انار و اگر بهم نرسد هر
چوب تری خوب است و باید تر باشد و تازه از درخت بریده
باشند و چوب خشک هر چند از درخت خرمای اماکن شریفه باشد

فایده نمیکند وباید هریک بقدر یکشبر بوده باشد یایک ذراع دست
وبعضی گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یکشبر بیشتر است و
همه خوب است وبعضی گفته اند پنبه بر اعضا به پیچند تا رطوبتشان
بیشتر بماند ویکی را ازجانب راست بگذارد وسرش را بچنبر کردن
گذارد وملصق ببدن سازد و دیگری را ازجانب چپ و میان
پیراهن وسرتاسری بگذارد وسرانرا نیز بچنبر کردن گذارد و بعض
گفته اند که سنت است که بر جریدتین شهادتین بنویسند بتوبیت شریف
واگر تقیه باشد وجریده نتوان در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند
واگر بعد از پر کردن قبر بخاطرشان آید در میان قبر فرو برند بدانکه
کفن واجب میت از اصل مال اوست مقدم بر دین و وصیت و
میراث واگر چیزی نداشته باشد رخصتهای او را تطهیر کنند وبانما
کفن واگر ان هم نباشد برهنه دفن کنند وبعضی گفته اند که از
ذکوة واجب کفن میت میتوان کرد وخالی از قوتی نیست و سنت
موکد است که مسلمانان اورا کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از
حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که هر که کفن کند مومنی را
چنانست که ضامن جامه او شده باشد تا روز قیامت وهر که
بکند از برای مومنی قبری چنان است که اورا در خانه موافق نیکویی جا
داده باشد تا روز قیامت وکفن زن بر شوهر واجب است هر چند

زن مال دار باشد و همچنین کفن بنده بر صاحبش واجب است و اگر از
میت نجاستی بیرون اید بدن او را بشویند و اگر کفن آلوده شده باشد
تا در قبر نگذاشته اند او را میشویند و اگر بقبر برده باشد مشهور
آنست که آن موضع را مقراض میکنند و کفن را از یکدیگر
میکذارند تا بدن میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن
بوده باشد شستن در اندرون قبر بانکه طشت و آفتابه ببرند و
بشویند بهتر است خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر
آن لازم باشد بهمان عنوان بشوید و این احوط است و جمعی گفته
اند مکروه است کفن را با آهن بریدن و گفته اند که از مشایخ چنین
شنیده ایم و در حال کفن کردن نیز سنت است که پاهایش بجانب
قبله باشد و کسی که در غیر جهاد با امام کشته شده باشد جراحتهای
بدنش را ازاله میکنند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در
هر غسلی اول سر را میشویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون
بند نشود گل دست میرنند تا بند شود و از حضرت صادق علیه السلم
منقولست در حکم چنین کسی که اول خون را میشویند و آب بر آن
میریزند در غسل و دست بر بدنش نمیمالند و بر جراحتهایش پنبه
و کافور میگذارند و محکم می بندند و همچنین اگر گردنش بریده شده باشد
و جدا نشده باشد کافور میپاشند بر موضع جراحت و پنبه بر آن

میگذارند و بخرقه می بندند که خون بیرون نیاید و اگر سر او بدن جدا
شده باشد در غسل اول سر را میشویند و بعد از آن بدن را و بینه بر بالای
کهن میگذارند و بعد از آن سر را بر روی کهن میگذارند و در میان
کفن می پیچند و در هنگام دفن سر را با بدن میگیرند و در لحد می
گذارند و رویش را بجانب قبله میکردانند فصل چهارم در نماز
میت است و این نماز واجب است بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی
بهم رسانند و یکی از ایشان بجا آورد از دیگران ساقط میشود و واجب
است نماز بر هر شیعه اثنا عشری که بالغ باشد بخلاف و اشهر و اقوی
آنست که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است و
ظاهرا بقصد قربت اکتفا توان کرد و کمتر از شش سال اگر زنده
متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط
نماز نکردن است و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیان
که عداوت اهل بیت علیهم السلام داشته باشند و غالیان که ائمه علیهم السلام
را خدا دانند یا گویند که خدا در ایشان حلول کرده است و بر
مرتد و انها که خدا را جسم میدانند و بر غیر ایشان از مخالفان خلاف
است و ظاهرا مخیر باشد میان آنکه نماز نکند یا بکند و چهار
تکبیر بگوید و در تکبیر چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در
موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارتر بر مردم بنماز بر میت

اوست بنا بر مشهور و بعضی گفته‌اند که بی رخصت ایشان نماز جماعت نمیتوان

کرد و بانفراد میتوان کرد و احوط انست که تا توان از ایشان رخصت

گرفتن و بی رخصت نکنند و شوهر از همه خویشان اولی است نسبت

بزن و مردان اولی‌اند از زنان و وارث اگر خود قابلیت پیشنمازی

نداشته باشد هر کرا اعتقاد داشته باشد و بهتر داند مقدم دارد

و جایز است که زن پیشنمازی زنان بکند و با ماموبان در یک صف

بایستند و مرد باید که پیش بایستد اگرچه ماموم یکنفر باشد و اگر

زنان با مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستند و اگر حایض

باشد سنت است که در صف جدائی بایستند و واجب است که

نمازگذارنده رو بقبله بایستد و سر جنازه بجانب راست او باشد

اگر امام باشد و در ماموم در کار نیست و احوط در منفرد انست

که از برابر جنازه بیرون نباشد و واجب است که میت را برپشت بخوابانند

و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و بی

وضو این نماز را میتوانند کرد و احوط آنست که سایر شروط نماز یومیه

را در این نماز رعایت کنند از پوشیدن عورت و نجس نبودن جامه

و بدن و حریر نبودن جامه و غیر اینها اگرچه اظهر انست که هیچکس در

کار نیست مگر چیزی چند که حرام باشد و از انها منافی افعال نماز

باشد مانند طلا و حریر برای مردان و جامه غصبی و سنت است که

با وضو باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد
سنت است که تیمم کند و ظاهر بعضی انست که بدون عذر نیز تیمم
مستحب است و میباید که از جنازه بسیار دور نباشد مگر انکه در نماز
جماعت باشد و صفها در میان باشد و نماز بر میت نمیتوان کرد
تا او را غسل و کفن نکنند اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد او را
بر قبر گذارند و عورتش را بپوشانند و نماز کنند و سنت است که پیشنماز
برابر میان مرد بایستد و سینهٔ زن بنا بر مشهور و سنت است که کفش را
بکنند و اگر موزه در پا داشته باشد در کار نیست کندن و اگر
پابرهنه باشد بهتر است و واجب است که نیت کند و بهتر انست
که چنین نیت کند که نماز بر این میت حاضر میکنم از برای انکه واجب است
قربة الی الله و پنج تکبیر بگوید و سنت است که در هر تکبیر دستها
را بر دارد و محاذی گوشها برساند و بعضی در غیر تکبیر اول سنت
نمیدانند دست برداشتن را و اول اقوی است و در وجوب دعا
در میان تکبیرها خلاف است و احوط وجوب است وظاهر اهر دعا
مجزی باشد و مشهور انست که بعد از تکبیر اول بگوید اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ
اِلّا اللهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ و بعد از دویم اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و بعد از سیم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ
و بعد از تکبیر چهارم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَیِّتِ و تکبیر پنجم را بگوید

فارغ شود مجزی است وموافق مشهور بهتر انست که چنین کند که بعد از
نیت بگوید اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِیكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ
بَشِیرًا وَنَذِیرًا بَیْنَ یَدَیِ السَّاعَةِ پس بگوید اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ کَاَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ وَبَارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰی
اِبْرٰهِیمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّكَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ وَصَلِّ عَلٰی جَمِیعِ الْاَنْبِیَاءِ وَ
الْمُرْسَلِینَ پس بگوید اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِینَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ تَابِعْ بَیْنَنَا وَ
بَیْنَهُمْ بِالْخَیْرَاتِ اِنَّكَ مُجِیبُ الدَّعَوَاتِ اِنَّكَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
پس بگوید اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ
اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَیْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ
اِلَّا خَیْرًا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِی اِحْسَانِهِ
وَاِنْ کَانَ مُسِیئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَاغْفِرْ لَهُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِی
اَعْلٰی عِلِّیِّینَ وَاخْلُفْ عَلٰی اَهْلِهِ فِی الْغَابِرِینَ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس میگوید اَللّٰهُ اَکْبَرُ وفارغ میشود واگر زن
باشد میگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ اَمَتُكَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ وَابْنَةُ
اَمَتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَاَنْتَ خَیْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا اِلَّا

خیراً وانت اعلم بهما منا اللهم ان کانت محسنة فزد فی احسانها وان کا
مسیئة فتجاوز عنها واغفرلها اللهم اجعلها عندک فی اعلی علیین
واخلف علی اهلها فی الغابرین وارحمها برحمتک یا ارحم الراحمین و
اگر بعد از هر چهار تکبیر این دعا بخواند خوب است اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمداً عبده ورسوله اللهم صل
علی محمد وال محمد واغفر للمؤمنین والمؤمنات اللهم ان هذا
المسجی قدامنا عبدک وابن عبدک وقد قبضت روحه الیک و
قد احتاج الی رحمتک وانت غنی عن عذابه اللهم انا لا نعلم من
ظاهره الا خیراً وانت اعلم بسریرته اللهم ان کان محسناً فزد فی احسانه
وان کان مسیئاً فتجاوز عن سیئاته واگر زن باشد بگوید اللهم
ان هذه المسجاة قدامنا امتک وابنة عبدک وقد قبضت
روحها الیک وقد احتاجت الی رحمتک وانت غنی عن عذابها
اللهم انا لا نعلم من ظاهرها الا خیراً وانت اعلم بسریرتها
اللهم ان کانت محسنة فزد فی احسانها وان کانت مسیئة فتجاوز
عن سیئاتها بلکه موافق جمع بین الاحادیث بهتر است واگر بعد از
هر تکبیر این دعا بخواند نیز خوب است اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شریک له واشهد ان محمداً عبده ورسوله اللهم صل
علی محمد وال محمد وعلی الائمة الهداة واغفر لنا ولاخواننا الذین

سبقونا

سَبَقُونا بِالْإِيمانِ وَلا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنا غِلّاً لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنا إِنَّكَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِأَحْيائِنا وَأَمْواتِنا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَ
أَلِّفْ قُلُوبَنا عَلى قُلُوبِ أَخْيارِنا وَاهْدِنا لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ
الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشاءُ إِلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ اَللّهُمَّ عَبْدُكَ
ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ افْتَقَرَ إِلى رَحْمَتِكَ وَ
اسْتَغْنَيْتَ عَنْهُ اَللّهُمَّ فَتَجاوَزْ عَنْ سَيِّئاتِهِ وَزِدْ فِي حَسَناتِهِ وَ
اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَنَوِّرْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَأَلْحِقْهُ
بِنَبِيِّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلا تَحْرِمْنا أَجْرَهُ وَلا تَفْتِنّا بَعْدَهُ
واکر زن باشد از اول دعا میخواند تا الی صراطٍ مستقیم
اَللّهُمَّ أَمَتُكَ ابْنَةُ عَبْدِكَ ابْنَةُ أَمَتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِها افْتَقَرَتْ إِلى
رَحْمَتِكَ وَاسْتَغْنَيْتَ عَنْها اَللّهُمَّ فَتَجاوَزْ عَنْ سَيِّئاتِها وَزِدْ فِي
حَسَناتِها وَاغْفِرْ لَها وَارْحَمْها وَنَوِّرْ لَها فِي قَبْرِها وَلَقِّنْها حُجَّتَها
وَأَلْحِقْها بِنَبِيِّها صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلا تَحْرِمْنا أَجْرَها وَلا تَفْتِنّا بَعْدَها
و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید
رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ
واکر بر سنی و خلاف مذهب نماز کند بعض ورق بعد از تکبیر چهارم
بلکه بعد از هر تکبیر بر او لعنت و نفرین کند و بهتر آنست که چنین بگوید
اَللّهُمَّ اخْزِ عَبْدَكَ فِي عِبادِكَ وَبِلادِكَ اَللّهُمَّ أَصْلِهِ حَرَّ نارِكَ

اللهم اذقه اشد عذابك فانه كان يوالي اعداءك ويعادي اولياءك
ويبغض اهل بيت نبيك صلى الله عليه وآله واگر میت مستضعف
باشد یعنی ضعیف العقل باشد وتمیز میان مذاهب نکند وبا سنی نسبت
باشد یا مخالف حق وعناد با شیعیان نداشته یا اعتقاد باهل بیت
علیهم السلام داشته باشد وبا دشمنان ایشان بد نباشد در نماز براو بگوید
اللهم اغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم واگر مذهب
میت معلوم نباشد بگوید اللهم ان هذه النفس انت احييتها وانت
امتها اللهم ولها ما تولت واحشرها مع من احبت واگر میت طفل نابالغ
باشد بگوید اللهم اجعله لابويه ولنا سلفا وفرطا واجرا و
مشهور در دهر آنست که دعاهای سه تکبیر اول را میخواند بنحوی که گذشت
واین دعاها را بعد از تکبیر چهارم میخواند وبر سنی اگر نماز کند تکبیر
پنجم را نمیگوید وسنت است که برجای خود بایستد تا جنازه
را بردارند خصوصا پیشنماز ونماز جنازه را در مسجد میتوان کرد
ومشهور آنست که اگر در مسجد نکنند بهتر است وبر یک جنازه دو
مرتبه نماز کردن خلاف است در جواز آن ودور نیست که کسی که
نماز نکرده باشد تواند کرد وکسی که در اثنای نماز برسد بقصد
وجوب ملحق میشود ودعاهائی که خودش باید خواند میخواند و
چون پیشنماز فارغ شود بقیه را با دعاهای مختصر بخواند اگرچه جنازه را

بردارند

بکوید

برداند و اکر دور شود یا بکود تکبیرها را بی دعایابی بخوانند و اکر میتی را بی نماز دفن کرده باشد احوط انست که بر قبران نماز کنند هر چند مدتی کذشته باشد و همه وقت نماز جنازه میتوان کرد مکر انکه وقت حاضره تنك شود که حاضره را مقدم میدارند وبهتر انست که با وسعت وقت نیز اول حاضره را مقدم دارد مکر انکه خوف فوت شدن نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت فصل پنجم در آداب دفن میت است و اداب بعد از ان سنت است که تا میت را در قبر نکذارند بنشینند و واجب است کفایت دفن کردن میت وقدر واجب انست که میت را در کوی پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور کردد و جسد او از درندکان ایمن باشد و خوابانیدن ان بر جانب راست و بقبله واجب است بقول مشهور و بعضی مستحب دانسته اند و مستحب است کندن قبر بقدر قامتی یا تا چنبر کردن و سنت است کندن لحد از طرف قبله و مستحب است که انقدر فراخ باشد که کسی در ان تواند نشست و اکر زمین سست باشد و لحد نتوان کند بعضی کفته اند که مانند لحد بسازند و اکر نتوان قبر را شق کنند با نکه از میان قبر بقدر جسد میت فرو برند انقدر که توان نشست و دو طرف را اشته باشد که خشت بر روی آن توان

کذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و احوط انست که مانند سرداب و تابوت
وصندوق نکذارند وشخصی که در دریا بمیرد اکر ممکن باشد بخشکی
برسانند والا درمانند خم کذارند و سرش را بر بندند ودر دریا
اندازند اکر ممکن باشد والا او را سنکین کنند و رو بقبله باب اندازند
و چون جنازه بنزدیک قبر رسد سنت است که او را نزد پای قبر
بکذارند اکر مرد باشد و اکر زن باشد برابر قبر بکذارد ومشهور
انست که زمانی میکذارند و سر مرتبه او را نقل میکنند و مرتبه چهارم
او را بقبر میبرند و ابخه در روایات معتبره وارد شده است آنست
که چون میت را نزدیک قبر رسانی او را انکاه بقبر مبر وکار را
بر او سنکین مکن و پائین تر از قبر بر و ذراع یا سه ذراع بکذار
وساعتی صبر کن تا هیئة خود را بکیرد برای سؤال قبر زیرا اکر قبر را هولهای
عظیم هست و دعا کن که خدا او را پناه دهد از اهوال قبر و سنت است
که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سرا شیب بقبر برند و جمعی از
علما کفته اند که زن را از پیش قبله میکیرند و بعرض بقبر میبرند و سرا شیب
نمیکنند چنانچه در بعضی از روایات وارد شده است و سنت است
که شخصی که بقبر میرود که میت را بقبر کذارد بندهای قبا را بکشاید
و بالا پوش و ردا را بیندازد و سر و پایش برهنه باشد و جایز است
یک کس برود یا زیاده خواه طاق باشد وخواه جفت واکثر علما

گفته اند که مکروه است که اگر میت مرد باشد خویش او او را بقبر برد
و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست که پدر را مکروه است که در قبر
فرزند داخل شود و فرزند و سایر اقارب باکی نیست و اگر میت زن
باشد احوط آنست که محرم او او را بقبر برد و اگر محرم نبوده باشد زن
صالحه برد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح برد و در در قبر فرو
بیرون آمدن سنت است که از پیش پای قبر باشد و سنت است
که چون میت را نزد یک قبر بگذارد بگوید اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهٖ و چون
میت را فرود آرد که بقبر برد بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى
مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ اِلٰى رَحْمَتِكَ
لَا اِلٰى عَذَابِكَ اَللّٰهُمَّ افْسَحْ لَهٗ فِىْ قَبْرِهٖ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهٗ وَثَبِّتْهُ
بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقِنَا وَاِيَّاهُ عَذَابَ الْقَبْرِ و چون در قبر
بگذارد سنت است که بندهای کفن را بگشاید و روی میت را
باز کند و طرف راست روی او را بر زمین برساند و اگر
زیر سر او از خاک بلند کند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد
که بر پشت نیفتد و سنت است که مهری از تربت حضرت امام حسین
علیه السلام در برابر روی او بگذارد و اگر تربت آنحضرت را در
کفن نیز بگذارد بهتر است و بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

دعاهای دفن

پس سوره فاتحه وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس وقل هو
الله احد وآیة الکرسی بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است
پس بگوید بِسمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفی سَبیلِ اللهِ وَعَلی مِلَّةِ رَسُولِ
اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّهُمَّ
اَفسَحْ لَهُ فی قَبرِهِ وَاَلحِقهُ بِنَبِیِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ
اِنْ کانَ مُحسِناً فَزِدْ فی اِحسانِهِ وَاِنْ کانَ مُسیئاً فَاغْفِرْ لَهُ وَ
ارْحَمْهُ وَتَجاوَزْ عَنهُ پس بگوید اَللّهُمَّ جافِ الاَرضَ عَن جَنبَیهِ
وَصاعِدْ عَمَلَهُ وَلَقِّهِ مِنکَ رِضواناً پس بگوید اَللّهُمَّ عَبدُکَ وَابنُ
عَبدِکَ وَابنُ اَمَتِکَ نَزَلَ بِکَ وَاَنتَ خَیرُ مَنزُولٍ بِهِ اَللّهُمَّ افسَحْ
لَهُ فی قَبرِهِ وَلَقِّنهُ حُجَّتَهُ وَاَلحِقهُ بِنَبِیِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَقِهِ
شَرَّ مُنکَرٍ وَنَکیرٍ وایضاً بگوید بِسمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفی سَبیلِ اللهِ
وَعَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ عَبدُکَ ابنُ عَبدِکَ
نَزَلَ بِکَ وَاَنتَ خَیرُ مَنزُولٍ بِهِ اَللّهُمَّ افسَحْ لَهُ فی قَبرِهِ وَاَلحِقهُ بِنَبِیِّهِ
اَللّهُمَّ اِنّا لا نَعلَمُ مِنهُ اِلّا خَیراً وَاَنتَ اَعلَمُ بِهِ مِنّا و بروایت معتبر دیگر
بگوید اَللّهُمَّ یا رَبِّ عَبدُکَ ابنُ عَبدِکَ نَزَلَ بِکَ وَاَنتَ خَیرُ مَنزُولٍ
بِهِ اَللّهُمَّ اِنْ کانَ مُحسِناً فَزِدْ فی اِحسانِهِ وَاِنْ کانَ مُسیئاً فَتَجاوَزْ عَنهُ
وَاَلحِقهُ بِنَبِیِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَصالِحِ شیعَتِهِ وَاهدِنا
اِلَی الصِّراطِ مُستَقیمٍ اَللّهُمَّ عَفوَکَ عَفوَکَ و بروایت معتبر دیگر این دعا

افسح

بخواند

بخواند اللّهمّ هذا عبدک فلان و بجای فلان نام او را بگوید و ابن عبدک قد نزل بک و انت خیر منزولٍ به قد احتاج الی رحمتک اللّهمّ و لا نعلم منه الّا خیرًا و انت اعلم بسریرته و نحن الشّهداء بعلانیته اللّهمّ فجاف الارض عن جنبیه و لقّنه حجّته و اجعل هذا الیوم خیر یومٍ اتی علیه و اجعل هذا القبر خیر بیتٍ نزل فیه و صیّره الی خیرٍ ممّا کان فیه و وسّع له فی مدخله و آنس وحشته و اغفر ذنبه و لا تحرمنا اجره و لا تضلّنا بعده و سنّت است کردن این حال عقاید حق را تلقین او کند خصوصًا ولایت ائمه معصومین صلوات الله علیهم و بهتر آنست که بدست راست دوش راست میت را بگیرد و بدست چپ دوش چپ او را حرکت دهد و تلقین و اکر باین نحو بگوید جامع تر است اسمع افهم اسمع افهم اسمع افهم یا فلان بن فلان و نام او را و پدرش را بگوید هل انت علی العهد الّذی فارقتنا علیه من شهادة ان لا اله الّا الله وحده لا شریک له و انّ محمّدًا صلّی الله علیه و آله عبده و رسوله و سیّد النّبیّین و خاتم المرسلین و انّ علیًّا امیر المؤمنین و سیّد الوصیّین و امام افترض الله طاعته علی العالمین و انّ الحسن و الحسین و علیّ بن الحسین و محمّد بن علیّ و جعفر بن محمّد و موسی بن جعفر و علیّ

طریق تلقین میت

بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والقائم الحجة المهدي
صلوات الله عليهم ائمة المؤمنين وحجج الله على الخلق اجمعين وائمتك
ائمة هدى ابرار يا فلان بن فلان اذا اتاك الملكان المقربان
رسولين من عند الله تبارك وتعالى وسألاك عن ربك وعن
نبيك وعن دينك وعن كتابك وعن قبلتك وعن ائمتك فلا
تخف ولا تحزن وقل في جوابهما الله جل جلاله ربي ومحمد
صلى الله عليه واله نبيي والاسلام ديني والقرآن كتابي والكعبة
قبلتي وامير المؤمنين علي بن ابي طالب امامي والحسن بن علي المجتبى
امامي والحسين بن علي الشهيد بكربلاء امامي وعلي زين العابدين
امامي ومحمد باقر علم النبيين امامي وجعفر الصادق
امامي وموسى الكاظم امامي وعلي الرضا امامي ومحمد الجواد
امامي وعلي الهادي امامي والحسن العسكري
امامي والحجة المنتظر امامي هؤلاء صلوات الله عليهم اجمعين
ائمتي وسادتي وقادتي وشفعائي بهم اتولى ومن اعدائهم
اتبرء في الدنيا والاخرة ثم اعلم يا فلان بن فلان ان الله تبارك
وتعالى نعم الرب وان محمدا صلى الله عليه واله نعم الرسول وان
امير المؤمنين علي بن ابي طالب واولاده الائمة الاحد عشر
نعم الائمة وان ما جاء به محمد صلى الله عليه واله حق وان الموت

حقٌّ و سؤالُ منكرٍ و نكيرٍ في القبرِ حقٌّ و البعثُ حقٌّ و النشورُ حقٌّ
و الصراطُ حقٌّ و الميزانُ حقٌّ و تطايرُ الكتبِ حقٌّ و الجنّةُ
حقٌّ و النارُ حقٌّ و انّ الساعةَ آتيةٌ لا ريبَ فيها و انّ الله
يبعثُ من في القبورِ پس بگويد افهمتَ يا فلان در حديث است
كه ميت در جواب ميگويد بلى فهميدم پس بگويد ثبّتك الله
بالقولِ الثابتِ هداك الله الى صراطٍ مستقيمٍ عرّف الله بينك
و بين اوليائك في مستقرٍّ من رحمتهِ پس بگويد اللّهمّ جافِ الارضَ
عن جنبيهِ و اصعد بروحهِ اليك و لقِّهِ منك رضوانًا اللّهمّ
عفوك عفوك پس خشت را بر لحد بگذارد و آجر پخته نيز خوب
است و خشت خام بهتر است و اگر خشت بزرگ باشد راست
بگذارد و بر رخنه خشتها خشت ديگر بگذارد يا بگل رخنه را بگيرد
و اگر خشت كوچك باشد هره كند و بر هر تقدير رخنها را محكم
كند كه خاك بر ميت نريزد و در وقت چيدن خشت اين دعا بخواند
اللّهمّ صِلْ وحدتَه و آنِسْ وحشتَه و آمِنْ روعتَه و
اَسكِنْ اليهِ من رحمتك رحمةً تُغنيه بها عن رحمةِ من سواك
فانّما رحمتك للظالمين و بروايت ديگر رحمةً يستغني بها عن
رحمةِ من سواك و احشره مع من كان يتولّاه و مكروه است
فرش بچوب و تخته كردن يا ميت را با تابوت گذاشتن مگر آنكه زمين

برهانًا

اب بر آورد یا نم بسیار داشته باشد وچون از پیش پای قبر بیرون اید
بگوید اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیهِ راجِعُونَ وَالحَمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمِینَ اللّهُمَّ
ارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِی اَعْلی عِلِّیِّینَ وَاخْلُفْ عَلی عَقِبِهِ فِی الغابِرِینَ وَعِنْدَکَ
نَحْتَسِبُهُ یا رَبَّ العالَمِینَ پس سنت است که حاضران بر پشت کف
دست خاک در قبر بریزند و اگر بشکم دست کفها را پر کنند و
بریزند نیز خوب است وسنت است که سه مرتبه بریزند ودر وقت بریختن
بگویند اَللّهُمَّ اِیماناً بِکَ وَتَصْدِیقاً بِکِتابِکَ هذا ما وَعَدَنا اللّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَما زادَنا اِلّا اِیماناً وَتَسْلِیماً؛
در حدیث است که هر که چنین کند و این دعا بخواند حق تعالی بعدد
هر ذرّه از خاک حسنه برای او بنویسد ومکروه هست که خویشان
میت خاک بر قبر ریزند که مورث قساوت قلب است ودوری از
رحمت الهی وسنت است که از غیر خاک قبر بر میت نریزند که باد است
بر میت وسنت است که قبر را بقدر چهار انگشت بلند کنند بعضی
چهار انگشت گشاده وبعضی بهم آورده گفته اند وظاهرا هم خوب
باشد ودور نیست که یک شبر نیز مجوز باشد ومستحب است که قبر را
چهار گوشه کنند ودرویش را پهن کنند وخرپشته نکنند بنحوی که سنیان
میکنند وبعد از ان اب بر قبر بریزند ودر خبر است که تا تری در قبر
هست میت را عذاب نمیکند وسنت است که آب ریزنده رو بقبله

بایستد و ابتدا از پیش سر کند و بر یک جانب قبر بریزد تا پیش پا و بگرداند
بجانب دیگر و بریزد تا پیش سر و بعد از ان بر میان قبر بریزند و سنت
است که اب را قطع نکند و متصل بریزند تا تمام شود و مستحب است
که بعد از اب ریختن دست بر قبر گذارند در حالتی که انگشتان ایشان
گشاده باشد و قوت کند تا اثر انگشتان ایشان در گل بماند و رو
بقبله و از بعضی روایات مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشیند
و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَاَصْعِدْ
اِلَيْكَ رُوحَهُ وَلَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَانًا وَاَسْكِنْ قَبْرَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ
مَا تُغْنِيهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وهفت مرتبه سوره انا انزلناه
بخوانند و اگر میت زن باشد در جمیع دعاها که گذشت ضمیر مونث
بیاورند چنانچه بسرخی نوشته است و سنت است که ولی میت
یعنی اقرب خویشان او بعد از انکه مردم بر گردند نزد سر میت بنشیند
و باواز بلند ان تلقین که گذشت بار دیگر بکند و اگر دیگری را
نایب کند نیز خوبست و در اخبار وارد شده است که چون
این تلقین را بکنند منکر نکیر میگویند بیا برویم تلقین حجتش کردند
احتیاج بپرسیدن نیست پس برمیگردند و سؤال نمیکنند و مکروه است
عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر بسیار ماندن و گچ مالیدن بر قبور
مگر قبور انبیا و ائمه صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند که قبور

علما وصلحا نیز این حکم دارد ومکروه است تازه کردن قبر بعد از مندرس
شدن و در خبر است که حق تعالی دوست میدارد دلهای شکسته
وقبرهای مندرس شده را ومکروه است در حال لحد میت را در
یك قبر گذاشتن ومیت را از بلدی که در آنجا مرده است بشهرهای
دیگر بردن مگر بمشاهد مشرفه ائمه معصومین علیهم السلام و
بعضی استثنا کرده اند نقل بقبور صلحا وعلما وشهدا را نیز
ومکروه است بروی قبر نشستن وراه رفتن مگر بواسطه زیارت
قبور که ضرور شود ومشهور آنست که جایز نیست شکافتن قبور مگر
در چند صورت یکی آنکه در قبر مال صاحب قیمتی افتاده باشد دیگر
آنکه در زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند
دیگر آنکه او را بی غسل وکفن در خاك کرده باشند واز هم نپاشیده
باشد ومشهور آنست که جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن وبعضی
استثنا کرده اند نقل بمشاهد مشرفه حضرات ائمه معصومین علیهم السلم
را ومشهور آنست که جایز نیست گریبان چاك کردن وجامه دریدن
برای غیر برادر وپدر وبرایشان جایز است بلکه از بعضی اخبار
ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصا بر پدر وبعضی تجویز کرده اند
زنان را مطلقا واحوط ترکست وجایز نیست خراشیدن رو
وکندن مو وبریدن واحوط آنست که طپانچه بر رو وزانو وغیره

آن

ان نوند وبعضی از علما موافق روایتی قایل شده اند که زنی که موی
سر خود را در مصیبتی ببرد واجب است که کفاره بدهد چنانچه
در خاتمه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی وبعضی گفته اند گناه
دارد وکفاره بر او نیست ودور نیست که سنت باشد واحوط دادن
کفاره است وبعضی تراشیدن مو را الحاق کرده اند ببریدن
در وجوب کفاره وهمچنین اکثر علما قایل شده اند که واجب است
کفاره قسم بر زنی که موی سر را بکند در مصیبت یا روی خود را
بخراشد که خون براید وبر مردی که در مرگ فرزند خود یا زن
خود جامه چاک کند وکفاره یمین انشاء الله مذکور خواهد شد
وبعضی واجب نمیدانند واحوط عمل بمشهور است ولازم است اصحاب
مصیبت را که صبر کنند بلکه بقضای الهی راضی باشند وبدانند
که حق تعالی صابرانرا اجر بیحساب کرامت میفرماید وباید که صاحب
مصیبت بسیار بگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ تا گناهان گذشته
او امرزیده شود وهرگاه از مصیبت بخاطرش آید این کلمه را بگوید
تا گناهان مابین این دو کلمه آمرزیده شود وبسند معتبر منقول
است که هر که مصیبتی را بخاطر آورد اگرچه بعد از مدتی باشد
وبگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
اَللّٰهُمَّ اْجُرْنِیْ عَلٰی مُصِیْبَتِیْ وَاخْلُفْ عَلَیَّ اَفْضَلَ مِنْهَا ثواب همان

مصیبت باد دیگر باو داده شود و سنت است که دیگران تعزیه ایشان
بکنند و ایشانرا بصبر و شکیبائی امر فرمایند پیش از دفن و بعد از
دفن و مبالغه در بعد از دفن بیشتر است و اقل تعزیه انستکه بروند
تا صاحب عزا ایشان را ببینند و منقولست از حضرت رسول
صلی الله علیه و اله که هر که صبر فرماید انرا و هنا کی را در صحرای
محشر که همه کس برهنه اند خدا او را حله نیکوئی از حلهای بهشت بپوشانند
که موجب سرور او گردد و هر که مصیبت زده را صبر فرماید حق تعالی
او در ثواب ان صاحب مصیبت کرامت فرماید بی انکه از اجر او چیزی کم
شود و فرمود که ثواب تعزیه و صبر فرمودن بهشت است و مستحب است
که صاحب مصیبت تغیر وضع خود بکند تا او را بشناسند و
جایز است گریه و نوحه کردن که نیکیهای میت را بشمارند و نوحه کردن
هم جایز است که دروغ نگویند و چیزهای برا ز برای میت اظهار
نکنند و بهتر انست که نوحه گر نیاورند و مستحب است که تا سه روز دیگران
خصوصا همسایکان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و زیاده
از سه روز ماتم نگیرند مگر زن که چهار ماه و ده روز برای
شوهر ماتم میگیرد بانکه جامهای رنگین نمیپوشد و زینت نمیکند و سنت
مؤکد است زیارت قبر مؤمنان خصوصا خویشان و چون داخل قبرستان
شود بگوید السلام علی اهل الدیار من المؤمنین و المسلمین انتم لنا

فرط

فرط ونحن ان شاء الله بكم لاحقون وبروايت ديكر السلام على
اهل الديار من المسلمين والمؤمنين رحم الله المستقدمين منا و
المستاخرين وانا ان شاء الله بكم لاحقون وبروايت ديكر السلام
عليكم اهل الديار من قوم مؤمنين رحم الله المستقدمين
منكم والمستاخرين وانا لله وانا اليه راجعون ودر احاديث
بسيار وارد شده است كه هركه نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه
سوره انا انزلناه بخواند از ترس بزرك روز قيامت ايمن كردد
وبروايت ديكر خدا او را وصاحب قبر را بيامرزد وسنت است
كه در وقت خواندن دست بر قبر كذارد و رو بقبله باشد
وسنت است كه اين دعا را بخواند اللهم جاف الارض عن
جنوبهم وصاعد اليك ارواحهم ولقهم منك رضوانا
واسكن اليهم من رحمتك ما تصل به وحدتهم وتونس به
وحشتهم انك على كل شيء قدير وبروايت معتبر ديكر اين
دعا بخواند اللهم ارحم غربته وصل وحدته وانس وحشته
وامن روعته واسكن اليه من رحمتك ما يستغني بها عن رحمة
من سواك والحقه بمن كان يتولاه وبروايت ديكر مستحب است كه
نزد قبر سوره حمد وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس
وقل هو الله احد وآية الكرسي هر يك را سه مرتبه بخواند وسوره

انا انزلناه هفت مرتبه و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که
در قبرستان بگذرد و سوره قل هو الله احد را یازده مرتبه بخواند و ثوابش
را بمردگان ان قبرستان بخشد بعدد ان مردگان اجر و ثواب یابد و بروایت
دیگر هر که ایة الکرسی بخواند و ثوابش را هدیه اهل قبور کند حق تعالی بعدد
هر حرفی ملکی خلق کند که تسبیح کویند برای تا روز قیامت و در عصر
روز پنجشنبه و جمعه زیارت قبور مستحب است و در احادیث معتبره وارد
شده است که بر هر که مصیبتی وارد شود مصیبت حضرت رسول
صلی الله علیه و آله را بیاد اورد که صعب ترین مصیبتها ست و در اخبار
بسیار وارد شده است که هر که در وقت مصیبت دست بر ران
خود زند ثواب او حبط میشود و نباید شیون و فریاد کند و واویلاه
و واثکلاه نکوید و در حدیث معتبر منقولست که هر که یک فرزند
از او بر ود و صبر کند بهتر است برای او از انکه هفتاد فرزند از او
بماند که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند و منقولست که
هر که خدا دوست میدارد بهترین فرزندان او را میکیرد و منقولست که
ثواب مؤمن از مردن فرزندش بهشت است خواه صبر کند و خواه
نکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت
این دعا میخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَجْعَلْ مُصِیبَتِی فِی دِینِی وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی
لَوْ شَاءَ جَعَلَ مُصِیبَتِی اَعْظَمَ مِمَّا کَانَتْ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَی الْاَمْرِ الَّذِی

شاء الله ان یکون فکان و باید که مردکان را فراموش نکنند زیرا که دست ایشان از
اعمال خیر کوتاه کردیده و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن
امیدوارند و احسان ایشان را چشم براهند خصوصاً دعا کردن
در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه و پدر
و مادر را زیاده از دیگران باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان
بعمل آورد که در خبر است که بسا فرزندی که در حال حیات پدر
و مادر عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار کردد
بسبب اعمال خیری که برای ایشان بعمل آورد و بسا فرزندی که در
حیات پدر و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان عاق کردد
بسبب آنکه اعمال خیر برای ایشان کم بعمل آورد و عمده خیرات
برای پدر و مادر و سایر خویشان آنست که قروض ایشان را
ادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری کرداند و حج و
سایر عباداتی که از ایشان فوت شده باشد سعی کند که به
استیجار یا بتبرع بعمل آورد و در حدیث صحیح منقولست که
حضرت صادق علیه السلم در هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای
پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول انا انزلناه
و در رکعت دوم انا اعطینا میخواندند و بسند صحیح منقولست از
حضرت صادق علیه السلم که بسا باشد که میت در تنکی و شدت بوده

در تصدقات برای اموات

وحق تعالی براو وسعت دهد وتنگی را از او بردارد پس باو گویند که
این فرج در تراورد از نسبت نماز یست که فلان برادر مؤمن برای تو
کرد راوی پرسید که رومیت را در رو در کعت نماز شریک میتوانیم
کرد فرمود بلی وفرمود که میت شاد میشود و فرح میباید بدعا واستغفاری
که برای او کنند چنانچه زنده شاد میشود بهدیه که برای او برند وفرمود که
بر میت داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و تصدق و سایر
عملهای خیر و دعا و ثواب ان اعمال برای کسی که کرده وبرای مرده هر دو
نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای میتی عمل
صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف میکرداند ومیت باین عمل
منتفع میگردد و در روایتی وارد شده است که هرگاه شخصی به
نیت میتی تصدقی بکند حق تعالی جبرئیل علیه السلم را امر مینماید که با
هفتاد هزار ملک بنزد قبر او میروند و هریك طبقی در دست دارند
از نعمتهای الهی و هریك باو میکویند السلام علیك ای دوست
خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس قبرا و روشن میشود
و حق تعالی هزار شهر در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار
حوری باو تزویج مینماید و هزار حله باو میپوشاند و هزار
حاجت او را روا میکرداند و در حدیث معتبر منقولست که شش
چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات او اول فرزندی که از جهت

او استغفار

۲ استعفاد نماید دویم مصحفی یا کتابی از کتب علم که از او بماند
۳ و مردم بعد از او بخوانند سیم درختی که بکارد و مردم از
ان نفع یابند چهارم آبی که جاری سازد پنجم چاهی
که حفر نماید که خلق خدا منتفع گردد ششم سنتی است که مردم
بان عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف کتب و
مانند ان باب چهاردهم در مجملی از احکام زکوة
وخمس و اعتکاف است و در ان سه فصل است فصل اول
در زکوة است و آیات و احادیث در وجوب ان و عقاب ترک کننده
ان بسیار است از انجمله حق تعالی میفرماید وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ
وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ
يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ
هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ یعنی و انکسانی
که جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی را نمیدهند و در راه
خدا صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشانرا بعذابی دردناک
در ان روزی که سرخ کنند این طلا و نقره را در آتش جهنم
و داغ کنند بانها پیشانیها و پهلوها و پشتهای ایشانرا و بایشان
گویند اینست مالهائی که از برای خود جمع کرده بودند الحال
بچشید عذاب انها را و از حضرت صادق علیه السلم منقولست که

در احکام زکوة و خمس و اعتکاف

هرکه ندهد قیراطی از زکوة را که بیست یک دینار است او نه مؤمن است
ونه مسلمان ودر وقت مردن استغاثه میکند که مرا بر گردانید بدنیا تا
زکوة رابدهم چنانچه حق تعالی فرموده است حَتّٰی اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ لَعَلّی اَعْمَلُ صَالِحًا فِیْمَا تَرَکْتُ یعنی تا وقتی که بیاید احدی
از ایشان را مرگ گوید پروردگارا مرا بر گردانید بدنیا شاید عمل شایسته
بکنم در ان مالی که بعد از خود گذاشته ام و از حضرت سید المرسلین
و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم بطرق صحیحه منقولست که کسی
که طلا و نقره داشته باشد و زکوة ان ندهد حق تعالی او را در روز
حشر خواهد نمود در زمین لغزنده که پا بند نشود و مسلط سازد بر
ان مار پیسه را که زهرش از مارهای دیگر عظیم تر است و در عقب
او دود و او از وی گریزد تا چون باو برسد و داند که از او خلاص
ندارد دست خود را بر دهان او دهد پس بدندان بکند او را مانند
شتر نری که بر چیزی دندان فرو برد پس طوقی کرد در گردن او
و اینست معنی قول حق تعالی سَیُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ
یعنی بزودی طوق کرده اند در گردن ایشان بچیزی را که بان
بخل میورزیدند در دنیا بان و در راه خدا ندادند در روز
قیامت و هرکس شتر یا گاو یا گوسفند داشته باشد و زکوة
ان ندهد حق تعالی حبس کند او را در صحرای لغزنده که پا بند

نشود

نشود و پامال کنند او را هرچوان شکافته سمی بسم خود و کزند
او را بزند ان ونیش هرصاحب زهری بر نیش خود وهرکه زراعت
داشته باشد یاباغ خرما وانکور داشته باشد وزکوة انها
را نداده باشد ان قطعهای زمین را تا طبقه هفتم طوق کرده
در کردن او اندازند وان همه اتش کردد تا روز قیامت وبروایت
معتبره یکو هرکه زکوة مالش را نده‍د حق تعالی ان مال را اژدها
کرداند در کردن او کرد ماغش را خورد وکوشش را بدندان
کند تا از حساب خلایق فارغ شوند ودر حدیث دیکر حضرت
صادق علیه السلام فرمود که هیچ مالی در صحرا و دریا تلف نمیشود
مکر بندادن زکوة وحق تعالی میفرماید مَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ
سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ یعنی مثل
انجماعتی که صرف مینمایند مالهای خود را در راه خدا از
زکوة وخمس وجهاد وحج وغیر اینها مانند دانه ایست که برویید
از ان هفت خوشه ودر هرخوشه صد دانه بوده باشد
که مجموع هفتصد برابر میشود وحق تعالی مضاعف میکرداند
باضعاف این از برای هرکه خواهد وایات واخبار در این
باب بسیار است وانچه مذکور شد برای کسی که ایمان بفرموده

در ثواب زکوة

اشیائی که زکوة در انها است

خدا و رسول داشته باشد کافی است و اما اجناسی که در انها زکوة واجب میشود پس سه جنس است اول طلا هرگاه مقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته باشد و یکسال بماند که بدل نکند و تغییر نهد مقدار چهل یک انرا زکوة باید داد و بعد از ان هر چهار اشرفی که زیاد شود بعد از سال چهل یک میباید داد دویم نقره است هرگاه بدویست درهم برسد که تخمینا دوازده هزار و ششصد دینار عجمی باشد موافق ذرده دانکی و سکه داشته باشد و یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهل یک میباید داد و همچنین هر چهل درهم که زیاد شود که دو هزار و پانصد و بیست دینار است چهل یک

۲

انرا میباید داد سیم شتر است و نصاب ان دوازده است

۳

اوّل پنج شتر است و در ان یک گوسفند است دویم ده شتر است و در ان دو گوسفند است سیم پانزده شتر است و در ان سه گوسفند است چهارم بیست شتر است و در ان چهار گوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در ان پنج گوسفند است و گوسفندی که دهند بهتر آنست که هفت ماهه یا هشت ماهه باشد اگر گوسفند دهند و اگر بز دهند یکساله باید داد و باشد ششم بیست و شش شتر است و باید شتر ماده یکساله

یا در

در زکوة شتر

یا دو دو بدهد و اگر بنا شنه باشد شتر بود دو ساله یا دو سه
بدهد هفتم سی و شش شتر است و باید شتر ماده دو ساله ۷
یا در سه بدهد هشتم چهل و شش شتر است و باید شتر ماده ۸
سه ساله یا در چهار بدهد نهم شصت و یکست و باید شتر ماده ۹
چهار ساله یا در پنج بدهد دهم هفتاد و شش است ۱۰
و باید دو شتر ماده دو ساله یا در سه بدهد یازدهم نود و یک ۱۱
است و باید دو شتر ماده سه ساله یا در چهار بدهد دوازدهم ۱۲
صد و بیست و یکست و هرچه زیاد شود در هر پنجاه شتر یک
شتر ماده سه ساله میدهد و در هر چهل شتر یک شتر ماده

زکوة گاو

دو ساله میدهد چهارم گاو است و در هر سی گاو و یک ۴
گوساله ماده یا نر یکساله یا در دو میدهد و در هر چهل گاو

زکوة گوسفند

یک گاو و ماده دو ساله یا در سه میدهد پنجم گوسفند است ۵
و در هر چهل گوسفند یک گوسفند و در صد و بیست و یک
گوسفند دو گوسفند و در دویست و یک گوسفند سه
گوسفند واجب است و در سیصد و یک گوسفند احوط
آنست که چهار گوسفند بدهد و چون بچهار صد برسد
هرچه زیاد شود از هر صد گوسفند یک گوسفند میدهد و
در زکوة هریک از شتر و گاو و گوسفند شرط است که در علف

مباح خوریده باشد در تمام سال پس اگر علف مملوک خورده باشد زکوة
واجب نیست واگر بعضی از سال چریده باشند وبعضی علف مملوک
خورده باشند احوط آنست که اگر چریدنش بیشتر باشد زکوة
بدهد وبچهها تا شیر میخورند حساب نمیباید کرد بنا بر مشهور
واحتیاط در آنست که از روزی میشود حساب کنند و در
طلا ونقره وحیوانات هم شرط است که سال بر ایشان بگذرد
وسال زکوة یازده ماه است چون ماه دوازدهم
داخل شد زکوة واجب میشود ودر گاو وشتر شرطست
که کارکن نباشند پس اگر بار کشند یا خویش کنند زکوة واجب
نیست وگوسفند و بز را برسرهم حساب میکنند وگاو وگاومیش
را برسرهم حساب میکنند وشتر نر و مایه ولوک را برسرهم
حساب میکنند ششم وهفتم وهشتم ونهم گندم
وجو وخرما و مویز است وشرط است که هریک بنصاب برسند
ونصاب سیصد وهفت من وپنجاه درم است بسنگ تبریز
وانگور هرگاه نهصد وبیست ویکمن باشد احوط آنست که زکوة
بدهند وشرط است که این غلات در ملک او بحد نصاب رسیده
باشد پس اگر گندم وجو را بعد از درو کردن بخرد زکوة
بر فروشنده واجب است واگر زمین را باجاره گرفته باشد

زکوة

ذکوة بر مستاجر است و اکر بمزارعه بکیرد بنصف یا ثلث یا ربع واجب
یا ده چهار مثلا ذکوة حصه مالک بر مالک واجب است
و زکوة حصه عامل بر عامل اکر حصه هر یک بر تمنا بنصاب رسیده
باشد پس اکر زراعت و باغ اب باران یا اب روان یا آب
قنات یا اب ریشه خورده باشد ده یک میدهند و
اکر آب دست یا کاو یا شتر یا چرخاب خورده باشد بیست یک
میدهد و اکر از هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار دارد
و اکر هر دو مساوی باشد پانزده یک میدهد و احوط و
اقوی انست که بغیر از خراج پادشاه چیزی از خرج
زراعت را بدر نکند در دادن ذکوة و چون اکثر علما
بر آنند که تعلق ذکوة بانکور در وقت غوره شدن است پس
احوط است که اول ارباب خبرت را بیاورد که تخمین کنند
میوه باغ را که چه مقدار است و با خود مقرر سازد که بان
نسبت ذکوة خواهم داد تا انچه از غوره و انکور خورد حلال
باشد یا انکه انچه بردارد بکشد و حساب نکاه دارد یا
انچه بردارد عشر غوره را بدهد و همچنین کندم و جو و قصیل
کرد انرا بر بندد و بعضی از علما کفته اند که ذکوة واجب است
در حبوبات مانند برنج و ماش و نخود و عدس و امثال

ایضا هرگاه بنصاب جو وگندم برسد بهمان شرایط ومقداری
که گذشت ومشهور آنست که زکوة ایضا سنت است ودر مادیان
که در علف مباح چرا کند وسال بر او بگذرد زکوة سنت است
پس اگر پدر ومادرش عربی باشند در سالی دو اشرفی
چهار دانگ یمنی میدهد واگر یابو باشد که یکی از پدر و
مادرش عربی نباشند یک اشرفی میدهد ودر زکوة تجارت
جمعی بوجوب قایل شده اند ومشهور آنست که سنت است و
آن مالی است که مالک شود آنرا بعنوان معاوضه ودر وقت
مالک شدن قصد اکتساب وتجارت بان نداشته باشد
ومیباید که قیمت آن بیکی از نصاب طلا ونقره برسد ودر
تمام سال بر نصاب باقی باشد ودر تمام سال از مایه
کم نشود که یا بمایه یا بیشتر بخرند واگر چند سال بگذرد
که مایه در کمی باشد سنت است که زکوة یکسال را بدهد
واگر بر مایه باقی باشد هر سال چهل یک را میدهد واگر
معاوضه کند در اثنای سال بقصد تجارت خلافست و
احوط آنست که بازبدهد وسنت است که در وقت درو کردن
اگر فقرا حاضر باشند هر فقیری را دسته گندم بدهد هر قدر
که در دستش در آید ودر وقت چیدن خرما وانگور یک مشت

اما مستحق زکوة

بدهد و بزکوة حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و احوط
انست که ترک نکند اما مستحق زکوة پس هشت طائفه اند اول
و دویم فقرا و مساکین اند و ایشان کسانی اند که قوت سالیانه
خود و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسبی نباشند
که معاش خود و عیال خود را بان توانند کرد و احوط
انست که صالح باشند و گدا و سایل بکف نباشند سیم
کسی است که امام علیه السلم نصب میکند برای گرفتن زکوة و
حصه بآن میدهد و در این زمان این نمیباشد غالبا و همچنین
چهارم که مؤلفة قلوبهم اند و در این زمان نمیباشد غالبا
پنجم صرف کردن در آزادی بندگان است مثل انکه آقائی
غلام خود را مکاتب کرده است که مالی بدهد و آزاد شود و
او عاجز باشد از ادای آن اگر بر آقا زکوة واجب شده
باشد باید که قدری از زکوة را بمال کتابت او حساب کند
و الا دیگران از زکوة حصه باو بدهند که باقا بدهد
و آزاد شود یا غلامی که از دست آقا در تعب و شدت
باشد از مال زکوة بخرند و آزاد کنند ششم قرضدارانند
که قرض کرده اند و در معصیت صرف نکرده باشند در ادای
قرض ایشان میتوان داد هفتم فی سبیل الله است یعنی صرف

راههای خدا مانند جهاد فی سبیل الله وبنای حاجیان وزیارت

ائمه معصومین علیهم السلام وبنای مساجد وپلها وامثال

اینها وبعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در زمانی که

جهاد حق باشد هشتم ابن السبیل است وان کسی است که

بغربت افتاده باشد وخرج رفتن بخانه خود نداشته باشد

انمقدار باو میدهند که بخانه خود برسد اگر سفرش معصیت

نباشد وباید کسی که باو زکوة میدهند غیر مؤلفه شیعه اثنا

عشری باشد واحوط انست که اجتناب از گناهان کبیره

کند خصوصا میراث خوردن دیگر شرط است که واجب النفقه

مالک نباشد مثل مادر وپدر وجد وجده هر چند بالا

روند وفرزندان وفرزند زادگان هر چند پائین روند

وزن وبنده وبهتر انست که زکوة را بخویشان پریشان

بدهد غیر اینها که مذکور شدند اگر شرایط را داشته باشند

وغیر سید زکوة بسید نمیتواند داد اما سید زکوة خود را

بسید وغیر سید هر دو میتواند و غیر سید احوط انستکه

بشریف هم ندهد وبهتر انست که زکوة را بنزد مجتهد یا عالمی

که مصارف زکوة را داند ببرند که او بمصرف برساند

فصل هفتم در خمس است بدانکه خمس در هفت چیز

واجب میشود اول غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرند خواه در
جنگ گاه باشد و خواه در بیرون دویم معادن است مانند طلا
و نقره و مس و سرب و یاقوت و زبرجد و سرمه و عنبر و قیر
و نفط و کبریت بعد از آن که خرج بیرون آوردن بدر رود پنج
یک انرا باید داد و مشهور آنست که نصاب ندارد و بعضی گفته
اند نصابش یک دینار است تا بیک دینار نرسد خمس واجب نمیشود
و بعضی بیست دینار گفته اند یعنی بیست اشرفی که نصاب اول
طلاست و اکثر متاخرین باین قایل شده اند و خالی از قوتی نیست
و اگر چند کس شریک باشند باید حصه هر یک جدا بنصاب
برسد سیم گنج است یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند
پس اگر گنج را در بلاد کفار بیابند که در انجا مسلمانی نباشد
هر چند سکه اسلام داشته باشد یا در دار الاسلام بیابند
و سکه اسلام نداشته باشد و به بیست دینار یعنی بیست اشرفی
برسد اگر طلا باشد خمس انرا میدهد و باقی از اوست و اگر نقره
باشد بدویست درهم برسد که موافق ده دانگی دو از ده هزار
و ششصد دینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد باید قیمت
ان بیکی از اینها و مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد
یا علامتی که دلالت کند بر انکه از مسلمان بوده است مشهور میان

علما انست که حکم لقطه دارد میباید که یکسال تعریف کند اگر صاحبش
پیدا شود بصاحب بدهد و الا مخیر است میان مالك شدن و
تصدق کردن و بامانت نگاه داشتن و اگر در دو صورت
اول صاحبش پیدا شود و راضی نباشد عوض بدهد و ظاهر اخبار
انست که اگر از روی زمین یافته است لقطه است و اگر در
زیر زمین بوده است کنج است خواه اثر اسلام داشته باشد
و خواه نداشته باشد و جمعی باین قایل شده اند و خالی از قوتی
نیست. و اگر کنج را در زمین خود بیابد که از پدران باو رسیده
باشد از اوست و اگر خمس انرا بدهد احوط است و اگر
زمین را خریده باشد تعریف میکند بایع نزدیك و دور
اگر نشانی بدهد که ظن صدق ایشان حاصل شود بایشان
میدهد علی المشهور و الا از وست و باز احوط انست که
خمس انرا بدهد و هم چنین اگر حیوانی بخرد چون شتر و گاو
و در شکم ان چیزی بیابد تعریف میکند بایع و اگر نشان
ندهد از وست و احوط اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی
بیابد خمس میدهد احتیاطا و باقی از اوست و باز ملحق کرده
اند حیوانات شکاری را مانند آهو و اگر محتمل باشد که
در خانه مالك سابق خورده باشد احوط انست که تعریف

باو بکند

باو بکند چهارم چیزیست که بغوص از دریا بیرون اورند مانند
مروارید و مرجان و نصاب در ان معتبر است و مشهور انست که
نصابش یکدینار است یعنی یك اشرفی تمام وزن وبعضی بیست
دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در دارد هم را در نصاب باهم
حساب میکند هرچند در ما بین ترك غوص کرده باشد علی الاحوط
و اگر چند کس شریك باشند حصه هریك میباید بنصاب برسد و
عنبر را اگر از دریا بغوص در آورند حکم مروارید دارد و اگر از
روی اب یا ساحل برد ارند مشهور انست که حکم معدن دارد
و احوط انست که بهرحال خمس انرا بدهند و رعایت نصاب در
آن نکند پنجم فاضل مؤنت سالیانه است از ارباح تجارتها
و زراعتها و جمیع کسبها و مشهور انست که در میراث و بخشش و
هدیه خمس نمیباشد و خرج سالیانه را که بیرون میکند
قدر وسط مناسب حال ان شخص را اعتبار کرده اند
پس اگر اسراف کرده باشد خمس انچه اسراف کرده است
بیرون میکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد انرا هم بیرون
میکند علی المشهور و احوط انست که از هرچه زیاد امده باشد
بدهد بلکه نهایت احتیاط انست که هرچه حاصل شود و خرج
بکند در زیادتی دارد و نبود خمس بدهد و اگر در اثنای سال

اخراجات ضروریه واقع شود مثل خرج کدخدائی و حج بیت الله و
زیارت رسول و ائمه صلوات الله علیهم و امثال اینها هم را
بقدر وسط بیرون میکند و همچنین تعدیات و زیادتیها که ظلم
کنند جمیع را بیرون میکند و خمس بقیه را میدهد و ابو الصلاح
قایل شده است که در میراث و هبه و هدیه خمس واجب است
و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جایزه عظیمی باو
برسد یا میراثی از جائی که کمان نداشته باشد باو برسد یا
مالی از دشمنان دین باو برسد خمس میباید داد و عمل باین روایت
احوط است ششم زمینی است که یهودیان و نصرانیان و
مجوسان از مسلمانی بخرند خمس ان زمین را یا خمس قیمت انرا با
رضای ذمی میگیرند و اگر خانه یا باغ را بخرند مشهور میان علما
انست که خمس زمین انها را میگیرند و اکثر قدمای علما متعرض
این نوع خمس نشده اند هفتم مال حلالی است که مخلوط شده
باشد بحرام و صاحب انرا ندانند و مقدار حرام را ندانند خمس
انرا میدهد بفقرای سادات و غیر ایشان و بعضی آن را
مخصوص سادات میدانند و بعضی گفته اند بسادات نمیتوان
داد و ظاهر انست که بهر دو توان داد و اگر بشریف بدهند بهتر است
و اگر مقدار حرام را داند و صاحبش را نیز داند انمقدار را

واجب

واجب است بصاحبش برهد و اگر صاحب را داند و مقدار را نداند میباید با صاحب صلح کند و بعضی گفته اند که در این صورت خمس را بصاحب میدهد و بعضی گفته اند که مقدار و اگر علم دارد بصاحب میدهد و ما بقی و با صاحب صلح میکند احتیاطا و این احوط است و اگر مقدار را داند و صاحب را نداند سعی میکند تا صاحب را بهم رساند و اگر بهم نرسد از برای او تصدق میکند و این صورت و صورت اول مسمی است برد مظالم و اگر خمس را بدهد یا تصدق کند کل را یا بعض را و بعد از آن صاحب پیدا شود خلاف است که آیا باید باز بصاحب بدهد یا نه و احوط آنست که بدهد و اما مستحق خمس بدانکه مشهور میان علما آنست که شش حصه میشود چنانچه ظاهر آیه کریمه است و حصه خدا و رسول خدا و ذوی القربی که نصف خمس است بعد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله از امام زمان علیه السلام است و نصف دیگر سه حصه میشود که بر یتیمان سادات و مسکینان سادات و ابناء سبیل سادات میدهند و مراد از سید موافق مشهور کسی است که منسوب باشد از جانب پدر بعبد المطلب و تفسیر مسکین و ابن السبیل در زکوة گذشت و در یتیم احوط آنست که پریشان باشد و ابن سبیل را انقدر میدهند

خمس

که بشهر خود دور واز احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان
حضور امام علیه السلام جمیع خمس را بخدمت انحضرت میبرده اند و
حضرت نصف را خود برمیداشته اند ونصف را بان سه فرقه
سادات میداده اند که مذکور شد وبهریك بقدر کفایت ایشان
در یکسال میداده اند وانچه زیاد می امده خود برمیداشته اند و
اکر وفا نمیکرده از حصه خود تتمه را میداده اند وایشان بمنزله
عیال امام بوده اند ودر زمان غیبت احوط انست که حصه
سادات بعالم عادل اثنی عشری بدهند که بسادات برساند بقدر
احتیاج ایشان واما نصف دیکر خمس که حصه انحضرت است
در زمان غیبت خلافست ومشهور انست که بعالم عادل باید
داد که بر سبیل تتمه بنیابت انحضرت بسادات بدهد واکر چیزی
زیاد اید حفظ کند وبعد از خود بعالم دیکر بدهد که اکر سید
پریشانی بیابد بدهد والا از برای انحضرت ضبط کند واین
فرض در این زمانها بسیار نادر است زیرا اکر سادات پریشان
بسیارند وخمس دهندکان کم اند وجمعی کفته اند که زمان غیبت ائمه
علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند واین سخنی ضعیف
است زیرا اکر از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه روایت
صحیح نرسیده است که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافش

ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد سال و کسری بود
نایبان آنحضرت علیه السلام یعنی عثمان عمری و پسر او محمد و حسین بن
روح و علی بن محمد سمری رضی الله عنهم حصهٔ آنحضرت را بلکه
جمیع خمس را از شیعیان میگرفتند و بفرمودهٔ آنحضرت بمردم
میدادند و ظاهر است که در این زمان نیز نایب عام آنحضرت
که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند
و بسادات که عیال آنحضرت اند برسانند و الا باید که سادات
که اشرف خلق اند یا از گرسنگی بمیرند یا سائل بکف شوند و از
همه کس ذلیل تر باشند زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر ایشان حرام
است و خمس را بعوض آن بایشان داده اند و بسبب اختلافی که
در میان علما بهم رسیده است و بعضی از علمای عصر اغنیا را
جرات داده اند بر منع خمس باعث این شده است که اکثر
سادات بفقر و فاقه میگذرانند و حقوق ایشان و اجداد
ایشان بر ذمهٔ اغنیا میماند و بر تقدیری که امام علیه السلام بر ایشان
رحم کرده باشد در زمانهای تقیه و خوف و تعدیات که از
خلفای جور بر ایشان واقع میشد و حلال کرده باشد ایشان
چگونه بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام
خود را در فقر و اضطرار ببینند و بر ایشان رحم نکنند و باز

در قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند و حال انکه
فرموده اند که بدترین احوال مردم در روز قیامت وقتی است که
صاحبان خمس برخیزند و بکویند پروردکارا خمس خود را میخواهیم
وحضرت صادق علیه السلم فرمود که من یکدرهم خمس را از شما میکیرم و
حال انکه مال من از همه اهل مدینه بیشتر است و نمیکیرم مکر از برای انکه
شما پاک شوید از کناه و از حقوق ما وحضرت رسول صلی الله علیه واله
فرمود که هرکه احسانی باحدی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم
اورا در قیامت واکثر علما بر آنند که اکر صاحب مال خود حصه
امام علیه السلام را بسادات بدهد بری الذمه نمیشود مکر انکه
دستش بعالم محدث عادل نرسد و بکمان فقیر همه خمس این حکم دارد

فصل سیم در بیان فضیلت وکیفیت اعتکاف است

اعتکاف مکث است در مسجد جامع جهت عبادت و از سنتهای موکد
است بمقتضای ایات واخبار بسیار خصوصا در دهه اخر ماه
رمضان چنانکه حضرت سید المرسلین صلی الله علیه واله
همیشه در دهه اخر ماه مبارک اعتکاف مینمودند مکر
یکسال که در ان جنک بدر واقع شد و در سال دیکر بیست روز
اعتکاف داشتند ده روز قضای سال کذشته وده روز
ادا و از انحضرت صلی الله علیه واله منقولست که اعتکاف

آداب اعتکاف

دهه اخر ماه رمضان برابر است با دو حج و دو عمره و اعتکاف
بنذر و شبه ان مانند عهد و قسم و اجاده دادن خود بغیر واجب
میشود و اگر بر پدر واجب شده باشد و نکرده باشد احوط انست
که پسر بزرگ قضا کند و بعضی گفته اند بعد از نیت و شروع کردن
واجب میشود و بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و همچنین
ششم و نهم و دوازدهم و پانزدهم و هرچه بالا رود باین نسبت
و بعضی گفته اند مطلقا واجب نمیشود تا ان اسباب وجوب
بعمل نیاید و این قول قوی است و احوط انست که در اول شبهای
مذکور تجدید نیت بکند بقصد قربت و مستحب است که معتکف شرط
کند بر رود کار خود که اگر او را مانعی عارض شود بیرون تواند
رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی انست که جایز است اشتراط رجوع
باختیار بی تقیید بعارض و مانع و بعضی درین مضایقه کرده اند
و ظاهر اعارض و مانع اعم از عذر ضروریست و محل این شرط
در اعتکاف سنت نزد نیت اعتکاف است و دخول در ان و
جماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محل ان در اعتکاف واجب بنذر
نزد گفتن صیغه نذر است و خالی از اشکال نیست و فایده شرط
انست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد رجوع تواند کرد
اگرچه در روز سیم باشد و فایده دیگر انکه اگر با شرط رجوع کند

قضا بر او واجب نیست **و اما مکان اعتکاف** جمعی از اصحاب گفته اند که
در غیر مسجد مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمیباشد
و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مداین را گفته اند و بعضی هر دو را گفته
اند و خلاف در این باب بسیار است و مسجد مداین در این زمانها
گویا معلوم نیست و مسجد بصره در این اوقات در بیابان واقع است
و اعتکاف در ان مشکل است و گفته اند مراد بمسجد مکه و مدینه
ان قدریست که در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله مسجد
بوده نه اینکه بعد الحاق کرده اند و ظاهر ادر هر مسجد جامعی اعتکاف
توان کرد و مراد بمسجد جامع مسجد بزرگی است در بلد که در انجا نماز
جماعت کنند و مخصوص محله نباشد و از اکثر محلات شهر بانجا
برای اقامت جمعه یا جماعت حاضر شوند گو متعدد باشد مثل مسجد
جامع عباسی و مسجد جامع قدیم در اصفهان و سایر انها مثل مسجد اقانور
و مسجد عباس اباد محل تامل است و احوط انست که اگر در مکه و
مدینه و کوفه باشند در غیر ان مساجد مخصوصه واقع نسازند و در
بلاد دیگر احوط انست که در مسجد کبیر بلد که مشهور بجامع باشد بجا
آورند و اگر مسجد بزرگتر شهر باشد احوط است و غایت احتیاط
انست که قصد کند که اعتکاف میکنم در این مسجد اگر مطلوب شارع
باشد بعنوان اعتکاف مقرر فیها و الا در مسجد عبادت میکنم از برای

رضای

رضای خدا یا قربة الی الله وشرط است در اعتکاف لبث سه
روز یا بیشتر ومشهور انست که دو شب میان داخل اند وبعضی
گفته اند شب اول نیز داخل است واحوط انست که نزدیک بغروب
افتاب نیت اعتکاف بکند تا شام روز سیم واگر تا صبح روز
چهارم قصد کند نهایت احتیاط است وشرط است در اعتکاف
که معتکف روزه باشد خواه روزه واجب وخواه سنت ودر
سنت باید برخصت کسانی باشد که رخصت ایشان در روزه سنت
شرط است مانند شوهر زن را ومالک بنده را واحوط انست که فرزند
بی رخصت پدر ومادر اعتکاف سنت نکند ومهمان بی رخصت
مهمان دار وبرعکس واقع نسازند ونیت در اعتکاف شرط است و
ظاهرا قصد قربت کافی است وواجب است که بیرون نرود از
مسجدی که در ان اعتکاف میکند بدون ضرورت مانند نماز جمعه
اگر در غیر ان مسجد کنند یا عیادت بیمار مؤمن یا حاضر شدن
بر جنازه مؤمن یا قضای حاجت مومن یا برای حاجات ضروری
خود مانند بیت الخلا رفتن وغسل جنابت اگر محتلم شده باشد ودر
غسل جمعه بنا بر قول باستحباب ان وسایر اغسال مستحبه اگر در مسجد
نتوان کرد اشکالی هست ومشهور انست که نمیتوان کرد وهمچنین جایز
بیرون رفتن از برای تحصیل اب ونان وسایر ضروریات اگر کسی را

نداشته باشد که برای او تحصیل نماید و همچنین جایز است بیرون رفتن
از جهت گواهی دادن و گواه شدن اگر دیگری نباشد و سنوان در
مسجد بجا آوردن و چون بدر رود در جائی ننشیند تا برگردد
بمسجد و بهتر آنست که در زیر سقف راه نرود تا ممکن باشد و توقف
نساز زیاد از ضرورت واقع نسازد و چون وقت نماز شود نماز را
در جای دیگر غیر از مسجد که محل اعتکاف اوست نکند مگر در مکه
معظمه که در هر جا میتواند کرد و اگر وقت تنگ شود در جای دیگر
میتواند کرد و اگر سهواً از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود
مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را معتکف نگویند و همچنین اگر جبراً
او را بیرون برند و احوط آنست که جزو بدن را نیز از مسجد بیرون
نکند و بعضی منع کرده اند از رفتن بام مسجد و ظاهر اگر داخل
مسجد باشد قصوری ندارد و بدانکه حرام است بر معتکف جماع
کردن با زنان در روز و شب و همچنین حرام است بوسیدن بشهوت
و دست بر بدن او مالیدن بشهوت و احوط اجتناب است از هر دو
اگر چه بشهوت نباشد و حرام است طلب منی کردن اگر چه بگفتگو
باشد هرگاه عادتش آن باشد که از او منی آید بسبب آن و احوط
آنست که دست برد که نمالد و حرام است بوی خوش کردن
و گل بوسیدن هر گلی باشد علی المشهور و باید جدال و نزاع با کسی نکند

واحوط انست که مباحثه علمی نیز نکند مکر بقدر اظهار حق و خرید
و فروش نکند مکر برای ضروریات خود و عیال خود واحوط انست
که وکیلی از برای خود قرار دهد که اینها را بکند واحوط انست
که مطلق معاملات خود را واقع نسازد حتی عقد و نکاح را
و جمیع اینها که در اعتکاف حرام است در روزها و شبها
هم حرام است مکر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است
نزد روز و هرچه روزه را باطل میسازد اعتکاف را نیز
باطل میکند اکر در روز بفعل او در ورد شب افطار
میتواند کرد و مفطرات غیر جماع و استمنا را واقع میتواند ساختن
و اولی اجتناب است از غیر اکل و شرب و اکر جماع کند
اعتکاف او باطل میشود و کفاره میدهد اکر اعتکاف واجب
باشد و در روز اول و دویم اعتکاف سنت خلاف است و
احوط کفاره است اکر چه جماع در شب واقع شود واحوط انست که
هرچه روزه را باطل میکند اکر اینها را در روز واقع سازد
کفاره بدهد احتیاطاً و کفاره بنده ازاد کردن است اکر تواند
والا دو ماه پیاپی روزه کرفتن والا شصت مسکین را طعام
دادن و بعضی کفته اند مخیر است میان اینها و اول احوط است بلکه
اظهر پس اکر جماع در شب واقع شود یک کفاره میدهد و اکر

در روز ماه رمضان واقع شود دو کفاره میدهد یکی مرتبه
و دیکری مخیره و بعضی کفته‌اند که اکر در روز غیر ماه رمضان
واقع شود باز دو کفاره میدهد و ان بی وجه است و بیع و
شری و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود
و کفاره بانها واجب نمیشود و در بطلان باستمنا و کفاره بسبب
ان خلاف است و احوط اتمام است و کفاره اکر در شب واقع
شود و اکر در روز واقع شود استمنا باطل میکند اعتکاف را
البته و کفاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف بسیار است
و باینقدر ضرور بود اکتفا کردیم **خاتمه** در بیان کفارات
است بدانکه کفاره بر دو نوع است **اول** کفارات احرام حج و عمره
وانها را در رساله حج بیان کرده ام **دویم** سایر کفارات است و
انها بسیار است بعضی متفق علیه و بعضی مختلف فیه و بعضی واجب
و بعضی سنت و بعضی بترتیب و بعضی بتخییر و همه را بایکدیکر بر
سبیل اجمال برای طالبان ادراک سعادات ابدی و محصلان
نجات عقوبات اخروی بیان مینماید **اول** کفاره افطار روزه ماه
مبارک رمضان است و ان واجب میشود بخوردن و اشامیدن
چیزی که خوردن یا اشامیدن ان متعارف معتاد باشد اتفاقا
و در غیر معتاد خلاف است و اشهر و اقوی وجوب است و بجماع

کردن در قبل زن اتفاق و در دبر زن علی الاقوی و باقی ماندن بر
جنابت عمدا تا طلوع صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی نیت
غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن یک مرتبه یا
زیاده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غبار غلیظ بحلق بنا بر قول
جمعی و بطلب منی کردن و دست بازی کردن یا مکرر نظر کردن
بزنی تا منی بیاید علی الاحوط و قی کردن عمدا بنا بر قول بعضی و بحقنه
کردن و شیاف کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن بر خدا و
رسول و ائمه هدی صلوات الله علیهم اجمعین بنا بر قول بعضی و
و بسر فرو بردن عمدا در آب بنا بر قول بعضی هرگاه یکی از این امور
را بعمل آورد عمدا و مسئله دانند کفاره باید داد در بعضی اجماعا
و در بعضی احتیاطا و اگر از روی سهو باشد کفاره نداد
و اگر مسئله ندانند در کفاره خلافست و احوط کفاره است و اگر
افطار بحلال باشد کفاره یک بنده آزاد کردن یا دو ماه پیاپی روزه
گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن است و بعضی بترتیب قایل شده اند
یعنی اگر قادر باشد بر بنده آزاد کردن آن مقدم است و الا دو ماه
روزه را و اگر از این نیز عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد
و قول اول اقوی و ثانی احوط است و اگر افطار بحرام کرده باشد
مانند شراب و لحم خنزیر و مال مغصوب دانسته و زنا و لواطه

بعضی از علما قایل شده اند که هر سه کفاره بر او واجب میشود و بعضی
مانند افطار بحلال میدانند و اول احوط است دویم هرگاه در
قضای روزهٔ ماه رمضان بعد از زوال افطار کند مشهور آن
است که کفاره واجب است و بعضی سنت میدانند و اشهر و اقوی آن
است که کفاره طعام دادن ده مسکین است و اگر عاجز شود سه روز
روزه میگیرد و بعضی مخیر میان این دو میدانند و بعضی کفارهٔ
قسم و بعضی کفاره افطار ماه رمضان لازم میدانند سیم کفارهٔ
ظهار است که کسی بازن خود بگوید اَنتِ عَلَیَّ کَظَهرِ اُمّی یعنی تو بر من
مانند پشت مادرمنی یا خواهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر این را
بگوید در وقتی که زن حایض نباشد و در آن طهر با او جماع نکرده باشد
و در حضور دو عادل بگوید پس اگر خواهد جماع کند باید که کفاره
بدهد و اگر بدون کفاره جماع کند دو کفاره بر او واجب میشود بنا
بر مشهور و کفاره یک بنده آزاد کردن است و اگر عاجز شود دو ماه پیاپی
روزه داشتن و با عجز شصت مسکین را اطعام کردن چهارم کفارهٔ
ایلا است یعنی قسم بخورد که زوجهٔ دائمهٔ خود را چهار ماه یا زیاده وطی
نکند و زن او را بنزد حاکم شرع برد و حاکم حکم کند که او را طلاق
بگوید یا وطی کند و اختیار وطی نماید باید که کفاره بدهد و کفاره اش
کفارهٔ قسم است که بعد از این مذکور میشود انشاء الله پنجم کفارهٔ

مخالفت قسم است بانکه قسم خورد باسماء مقدس خدا از کردن فعلی
که ترکش رجحان نداشته باشد و یا نکردن فعلی که فعلش رجحان
نداشته باشد و مخالفت آن قسم نماید و کفاره اش آنست که یك
بنده آزاد کند و یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را اطعام
کند و اگر از هر سه عاجز شود سه روز پیاپی روزه بدارد
ششم کفاره مخالفت نذر است بانکه نذر کند فعل امری را
که راجح باشد یا ترك امری را که مرجوح باشد و مخالفت نماید
و کفاره اش بعضی گفته اند مانند کفارهٔ قسم است و بعضی
گفته اند مانند کفارهٔ افطار ماه رمضان است یك بنده
آزاد کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت مسکین را طعام دادن
و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلق بروزه داشته باشد کفاره اش
کفاره افطار ماه رمضان است و اگر تعلق بغیر روزه داشته
کفاره اش کفاره قسم است و این قول خالی از قوتی نیست
و احوط کفاره ماه رمضان است مطلقا هفتم کفاره
عهد است که با خدا عهد کرده باشد که امر راجحی یا غیر مرجوحی را
بعمل آورد یا ترك کند امر غیر راجحی را یا مرجوحی را و مخالفت آن
عهد نماید و در کفاره اش مانند کفاره نذر خلاف است و
احوط آنست که در نذر مذکور شد هشتم قسم خوردن است بعنوان

بیزاری از خدا و رسول و ائمه هدی علیهم السلام است و در حرام
بودن چنین قسمی خلافی نیست و لیکن در وجوب کفاره بچنین
قسمی یاد کردن خلافست بعضی گفته اند کفاره اش کفاره
ظهار است اول بنده ازاد کردن و با عجز از آن دو ماه روزه داشتن
و با عجز از ان شصت مسکین اطعام کردن و اگر عاجز شود ده
مسکین را طعام یا کسوه دهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی
روزه بدارد و بعضی گفته اند کفاره اش کفاره نذر
است و ابن بابویه گفته است سه روز روزه بدارد و ده مسکین
را طعام بدهد و بعضی گفته اند گناه کرده است و کفاره
ندارد و در حدیث صحیح وارد شده است که صفار بحضرت امام
حسن عسکری علیه السلام نوشت که مردی سوگند یاد کرد به بیزاری
از خدا و رسول و مخالفت کرد توبه و کفاره او چیست حضرت
فرمودند که ده مسکین را طعام میدهد هر مسکینی را یک مد
و طلب آمرزش میکند از خدا و بعضی از علما باین مضمون قایل شده
اند و خالی از قوتی نیست و ایضاً خلاف کرده اند که این کفاره
برای اصل سوگند خوردن است یا برای مخالفت سوگند کردن
و باید که چنین سوگندی یاد نکند و اگر بکند محض سوگند
عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر آنست که عمل بروایت بجزی است

نهم بعضی از علما قایل شده اند که زنی که در مصیبتی موی سر خود را ببرد
کفارهٔ افطار ماه رمضان میدهد بترتیب بر قول بعضی و بتخییر
بر قول بعضی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفاره ندارد
و روایتی وارد شده است که کفارهٔ افطار ماه رمضان لازم است
و احوط عمل بروایت است و بعضی تراشیدن مو را بین الحاق
کرده اند به بریدن در وجوب کفاره دهم هرگاه زنی در مصیبتی
موی خود را بکند یا روی خود را بخراشد یا مردی جامهٔ
خود را در مرگ فرزند خود یا زوجه خود چاک کند کفارهٔ
قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی بر این مضمون وارد شده
است و احوط است هرچند وجوب ثابت نیست یازدهم
مردی که زن یا متعه یا کنیز خود را در ایام حیض جماع کند در قبل
بعضی کفاره واجب دانسته اند و بعضی سنت و مشهور
میان علما آنست که اگر در اول حیض باشد یک اشرفی
تصدق میکند و در وسط حیض نیم اشرفی و در آخر حیض
ثلث اشرفی و احوط عدم ترک کفاره است دوازدهم کسی که
بخواب رود و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بگذرد
بعضی گفته اند که واجب است آن روز را روزه بدارد و
اشهر استحباب است بعضی عامد و ناسی را بین ملحق کرده اند و مشهور

آنست که بر تقدیر وجوب اگر روزه ندارد گناه کرده است و
کفاره ندارد وبعضی لازم دانسته اند کفاره ماه
رمضان را واین قول ضعیف است واحوط آنست که یک روز
قضا بگیرد سیزدهم کفاره قتل عمد است که دانسته کسی را بکشد یا کاری که
که غالبا کشنده باشد نسبت بکسی واقع سازد واو کشته شود
گو قصد کشتن نداشته باشد کفاره اش آنست که یک بنده
آزاد کند و دو ماه متوالی روزه بدارد و شصت مسکین را اطعام
دهد چهاردهم کفاره قتل خطاست که کسی را بنادانی بکشد
بانکه قصد قتل نداشته باشد وکاری کند که غالبا کشنده نباشد
واو کشته شود مانند آنکه طفلی را برای تادیب بزنند واو
بمیرد یا تیری بسوی آهوئی بیندازد و بشخصی خورد وکشته شود
یا در راه بر کسی بخورد واو بیفتد وبمیرد واگر خود مباشر قتل
نباشد وکاری کند که ازان سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در
راهی بکند وکسی درآن چاه بیفتد وبمیرد یا سنگی بر سر راهی
بگذارد وباعث قتل کسی شود مشهور آنست که کفاره لازم نمیشود
هرچند دیت لازم شود وکفاره اش بنده آزاد کردن وبعد
از عاجز شدن ازان دو ماه متوالی روزه داشتن وبعد از
عجز ازان شصت مسکین را اطعام دادن پانزدهم اگر کسی ١٥

زنی را در عده دیگری تزویج کند میباید ازان زن مفارقت کند
و بقول بعضی از علما پنج صاع آرد تصدق میکند و احوط است
که اگر زن دیگری را عقد کند بین این کفاره را بدهد یا
پنج درهم تصدق کند **شانزدهم** کسی که مملوک خود را زیاده
از حد شرعی بزند بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از روایات
که واجب است که آن مملوک را بکفاره آن عمل آزاد کند و این
احوط است و اگر او را بکشد بعمد کفاره جمع میدهد و اگر
بخطا بکشد کفاره قتل خطا میدهد و واجب است که قیمت
آن غلام را تصدق کند بنابر مشهور **هفدهم** کسی که روزه ماه
مبارک رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تا ماه رمضان
دیگر بیمار باشد اشهر و اقوی آنست که قضا ساقط میشود و
برای هر روز یک مد یا دو مد طعام میدهد علی الخلاف و
بعضی گفته اند قضا میکند و ابن جنید رحمه الله گفته است که احتیاطا
هر دو را میکند و اگر در ما بین دو رمضان آزارش برطرف
شود و قادر بر روزه باشد و بدون عذری تاخیر کند تا آنکه
ماه رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنست که بعد از ماه رمضان
هم قضا میکند و هم برای هر روز یک مد یا دو مد میدهد و
بعضی کفاره را واجب ندانسته اند و بعضی گفته اند کفاره در صورت

است که عزم بر قضا نداشته باشد اگر عازم بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست و قول اول اقوی است **هجدهم** در کفارات است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کفاره عمل سلطان قضای حوایج مؤمنان است و کفاره غیبت آنست که برای آن شخصی که او را غیبت کرده است استغفار کند و کفاره مجلس آنست که چون از مجلس برخیزد بگوید سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و کفاره خنده آنست که بگوید اللَّهُمَّ لَا تَمْقُتْنِي یعنی خداوندا مرا دشمن مدار و بر من غضب مکن و در حدیث معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که هر کس بدیگری بگوید لَا أَبَ لَكَ وَلَا أُمَّ لَكَ یعنی ترا پدر مباد یا ترا مادر مباد باید چیزی تصدق کند و کسی که بگوید نه بحق پدرم یا بجان پدرم کفاره اش آنست که بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و خلاف است در این نوع از قسم قسم بجان خود یا بجان تو یا بحق پدرم بعضی حرام دانسته اند و اشهر کراهت است و احوط ترکست اما **احکام کفارات مذکوره** پس در چند فصل بیان میشود **اول** هرگاه بنده باید آزاد کرد در کفاره قتل میباید آن بنده مؤمن باشد و در باقی کفارات خلاف است و احوط رعایت ایمان است و در

کفاره

کفاره قتل احوط انست که بالغ باشد و در غیران مرد و زن و بالغ و
نا بالغ مجزیست و باید که ان بنده کور و صاحب خوره و زمین کیر
نباشد و مولی جراحتی باو نرسانیده باشد که موجب عتق او باشد
و بعضی کفته اند که باید خصی و لال و کر نباشد و ولد الزنا
نباشد و مشهور اجزاست و احوط ترکست و غلام که بکریزد را
مشهور انست که ازاد میتوان کرد تا علم بمرکش بهم نرسد و بعضی
شرط کرده اند که خبری از او برسد و بعضی شرط کرده اند
که ظن حیوة او باشد **دویم** در کفاره مرتبه تا از بنده ازاد
کردن عاجز نشود بروزه منتقل نمیشود و هرجا که روزه دو ماه
باشد میباید متوالی بکیرد و توالی بیکماه و یکروز که متصل بکیرد بعمل
می اید باین معنی که اکر بعد از ان بدون عذر افطار کند نباید از سر بکیرد و
ایا تفریق جایزاست بی عذری یا حرام است اول اظهر است و ثانی
احوط است و اکر پیش از یکماه و یک روز بی عذر افطار کند
از سر میکیرد و اکر بعذری باشد مانند حیض و نفاس و بیهوشی
و دیوانکی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال عذر بنا می
کذارد و تمام میکند و همچنین اکر مجبور شود در افطار روزی بنا
بر اقوی و هر جا که کفاره دو ماه متوالی باشد اکر کفاره دهنده بنده باشد
یکماه پی در پی میکیرد علی الاقوی **سیم** هرجا که اطعام لازم شود مشهور

انست که بهریك انقدر طعام بخوراند که سیر شود و بهتر انست که نان خورش
با نان ضم کند مانند خرما یا کوشت یا سرکه و بعضی کفته اند میباید چاشت
و شام هر دو بهر مسکین بخوراند انقدر که سیر شود و احوط اینست اکر
چه اظهر انست که بیك وقت اکتفا توان نمود و اکر خواهد
طعام را بمسکین می توان داد و در مقدار ان خلاف است بعضی
یکمد کفته اند و بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر انست که با
نان خورشی نیز بدهند چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام
دادن کوچك و بزرك تفاوت نمیکند و احوط انست که حصه
اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد و اکر طعام خوراند ظاهر اصغیر
و کبیر را باهم تواند ضم کرد و اکر دو طفل را بجای یك مرد حساب کند
احوط است و در یك کفاره دو حصه را بیك مسکین نمیتوان مکر
انکه مستحق یافت نشود و احوط انست که تا ممکن باشد بغیر مؤمن ندهد
و بپریشان بسیار پریشان بدهد که مسکین بر او صادق باشد و مد
چهار یك صاع است و صاع یکمن تبریز است و چهارده مثقال
و ربعی است بنا بر مشهور و چون در احادیث اختلافی در تحدید
صاع و مد هست احوط انست که بجای دو مد نیم من شاه تقریبا بدهد
چهارم در جائی که کسوه باید داد در زن پیراهن و مقنعه باهم
مجزیست و در مرد بعضی بیك جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند و

بعضی

بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر انست که پیراهن و قبا بدهد یا قبا
و بالاپوش و بهتر انست که نو باشد و جامه طفل را بهتر انست که بر
ولی او بپوشاند **پنجم** هرگاه از عتق رقبه عاجز شود و
شروع کند در روزه و بعد از ان قادر شود بر بنده ازاد کردن
روزه او را مجزی است و بهتر انست که ترک کند روزه را و بنده
ازاد کند خصوصا هرگاه کمتر از یکماه و یک روزه روزه داشته
باشد و جمعی از اصحاب قایل شده اند که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی
روزه واجب شود و عاجز باشد از گرفتن ان هجده روزه روز
میدارد و اگر نتواند برای هر روز مدی از طعام میدهد و اگر
نتواند استغفار میکند و اشهر و اقوی انست که از هر کفاره که
عاجز شود استغفار بدل ان میشود مگر کفاره ظهار بعضی
اند که تا کفاره ندهد وطی زن بر او حلال نمیشود هرچند
عاجز باشد و اگر بعد از عجز و استغفار بر کفاره قدرت بهم رساند
احوط انست که باز کفاره را بعمل بیاورد و چون اکثر مردم جاهلند
بکفارات و احکام ایمان و بر ایشان لازم میشود و نمیدانند
مشغول الذمه بحق الهی میمانند قدری از احکام ایمان را درین
رساله کثیر الفایده ایراد نمودم ملتمس از برادران ایمانی انست که
هر که ازین رساله منتفع گردد در حال حیوة یا بعد از وفات این

این
شکسته
بدعای مغفرت
ورحمت این مستحق
دعا را یاد کند وختم
بفضل الله سبحانه
وتائیده فی شهر الله المعظم
شهر رمضان من سنة سبع
ومائة والف ۱۱۷ من الهجرة المقدسة
علی ید مؤلفه الراجی الی رحمة
الکریم المنان فی محروسة اصبهان
صینت عن طوارق الحدثان مع وفور
الاشغال واختلال الاحوال وتوزیع
البال والحمد لله اولاً واخراً
والصلوة
علی سید
المرسلین محمد وآله الاطهر
الاقدسین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین

تدفوع

قد

فرغ من

تسويد هذه

الرسالة الشريفة

في يوم الثلثا احدى

وعشرين من شهر رجب

المرجب من شهور سنة ١٢١٥

خمسة عشر ومائتين بعد الالف من

الهجرة المقدسة النبوية على مهاجرها

الف الف تحية وسلام وانا العاصي

جعفر بن محمد الاصفهاني اوتيا كتابهما باليمين

واوقفا مواقف الامنين بمحمد وعلي وفاطمة

والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي

وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر و

علي بن موسى و

محمد بن علي و

علي بن محمد والحسن بن علي

الحجة بن الحسن صلوات الله عليه وعليهم اجمعين

